

Džuaņ Faluņ 轉法輪

(Latviešu valodā)

拉脫維亞文版

Li Hundži

Copyright © 2014 by Li Hongzhi.
Latviskā tulkojuma autortiesības –
Copyright © 2014 by Li Hongzhi.

PAR DAFA (*Luņju*)

Dafa ir Radītāja viedums. Tas ir Debesu un Zemes radīšanas un Visuma veidošanas pamats. Tas aptver it visu, no galēji mikroskopiskā līdz bezgalīgi milzīgam, atšķirīgi izpaužoties dažādos Debesu ķermeņu līmeņos. No vismikroskopiskākā Debesu ķermenī, līdz parādās pašas sīkākās daļiņas, caur neizmērojamiem un neskaitāmiem mazu līdz lielu daļiņu slāņu slāņiem, līdz pat virspusējiem slāņiem, kurus iepazinusi cilvēce – atomiem, molekulām, planētām un galaktikām –, un pat vēl lielākiem, dažādu izmēru daļiņas veido dažādu izmēru dzīvības, kā arī dažādu izmēru pasaules, kas izkaisītas viscaur Visuma Debesu ķermeņos. Dzīvības uz atšķirīgu līmeņu daļiņām redz lielāka līmeņa daļiņas – kā zvaigznes savās debesīs, un tā ir katrā līmenī. Dzīvībām katrā Visuma līmenī – tas tā turpinās bezgalīgi. Dafa radīja arī laiku un telpu, daudzās dzīvības formas un visu, kas pastāv; tas aptver it visu, neko neizlaižot. Tās ir Dafa īpašības “Džeņ Šaņ Žeņ” konkrētas izpausmes atšķirīgos līmeņos.

Lai arī cik attīstīti būtu cilvēces izmantotie līdzekļi izplatījuma pētīšanai un dzīvības izzināšanai, tie spēj ielūkoties tikai zema līmeņa Visuma telpas daļā, kurā mīt cilvēce. Aizvēsturiskos cilvēces periodos daudzās civilizācijās tika pētīti citi debesu ķermeņi. Taču, lai arī cik augstu un tālu viņi būtu lidojuši, viņiem neizdevās izklūt ārpus telpas, kurā mīt cilvēce. Cilvēce nekad nespēs patiešām uzzināt Visuma reālās izpausmes. Ja cilvēks vēlas izzināt Visuma, laika telpas un cilvēka ķermeņa noslēpumus, tam jāpilnveidojas taisnā Likumā, jāsasniedz patiesā Apskaidrība un jāpaaugstina savs esamības līmenis. Pilnveidošanās gaitā paaugstināsies arī cilvēka tikumība, un, kad viņš spēs atšķirt patiesi labestīgo no ļaunā, labo no sliktā un

pārsniegs cilvēces līmeni, tikai tad viņš ieraudzīs reālo Visumu un nonāks saskarsmē ar to, kā arī dažādu telpu un atšķirīgu līmeņu dzīvībām.

Cilvēces pētījumus virza sacensība tehnoloģiju jomā, par iegastu minot dzīves apstākļu uzlabošanu. Lielākoties tas notiek tāpēc, ka cilvēki noraida dievišķo un nevēlas ievērot cilvēces morālās pašdisciplīnas normas. Šā iemesla dēļ daudzkārt tika iznīcinātas civilizācijas, kas bija radušās aizvēsturiskos cilvēces periodos. Pētījumi aprobežojas tikai ar materiālo pasauli, un metodes ir tādas, ka priekšmets tiek pētīts tikai tad, kad tas jau ir atpazīts. Tikmēr parādības, kas cilvēces telpā nav taustāmas vai redzamas, taču ir objektīvi pastāvošas un patiešām spējīgas atspoguļoties cilvēces realitātē, – tādas kā garīgums, ticība, dieva vārdi un dievišķie brīnumi –, cilvēki nekad neuzdrošinās skart, jo novērsušies no dievišķā.

Ja vien cilvēce, balstoties uz tikumības pamatiem, spēs paaugstināt cilvēku uzvedību un uzskatus, cilvēku sabiedrības civilizācija spēs pastāvēt ilgi un dievišķie brīnumi atkal parādīsies cilvēku sabiedrībā. Pagātnē cilvēku sabiedrībās daudzkārt bija radušās pa pusei dievu, pa pusei cilvēku kultūras. Tās palīdzēja cilvēcei paaugstināt īsteno sapratni par dzīvību un Visumu. Ja cilvēce spēs izrādīt pienācīgu godbijību un cieņu Dafa izpausmēm šajā pasaulē, tas nesīs cilvēkiem, nācijām vai valstīm svētību un godu. Debesu ķermeņi, Visums, dzīvības un it viss pastāvošais ir Visuma Dafa radīts. Dzīvības, kas novēršas no Dafa, ir patiešām samaitātas. Laicīgie ļaudis, kas spēj atbilst Dafa, ir patiešām labi cilvēki un tiks svētīti ar ilgu mūžu un laimi. Ja, būdams cilvēks, kas pilnveidojas, tu saplūdsi ar Dafa, tad tu arī būsi tas, kurš sasniedzis Dao – dievišķa būtne.

Li Hundži
2015. gada 24. maijā

SATURS

PAR DAFA (Luņjui)	7
PIRMĀ LEKCIJA	
Īsteni vest cilvēkus uz augstiem līmeņiem	11
Atšķirīgos līmeņos Likums atšķiras	17
“Džeņ Šaņ Žeņ” ir vienīgais kritērijs, kā atšķirt labu cilvēku no slikta	21
Cjigun ir aizvēsturiska kultūra	25
Cjigun – tā ir pilnveidošanās	30
Kādēļ praktizējot nepieaug Gun?	33
Faluņ Dafa raksturīgās iezīmes	44
OTRĀ LEKCIJA	
Par Debesu aci	52
Pārdabiskā spēja “tālredzība”	66
Pārdabiskā spēja “gaišredzība”	69
Atrasties ārpus Piecām stihijām un pārsniegt Trīs sfēras	74
Par tieksmi iegūt	80
TREŠĀ LEKCIJA	
Es uzlūkoju visus savus skolniekus kā savus sekotājus	91
Budas sistēmas cjigun un budisms	92
Pilnveidoties tikai pa vienas skolas ceļu	98
Pārdabiskās spējas un Gun spēks	101
Atgriezeniskā pilnveidošanās un Gun aizņemšanās	103
Apsēstība ar nešķīsto garu	111
Kosmiskā valoda	119
Ko Skolotājs dod saviem skolniekiem?	122
Enerģijas lauks	130
Kā Faluņ Dafa skolniekiem izplatīt praksi	132
CETURTĀ LEKCIJA	
Zaudējums un ieguvums	136
Karmas pārveidošana	138
Sjiņšjin paaugstināšana	150
Guaņdin	157
Sjuaņguaņ vietas izveidošana	162
PIEKTĀ LEKCIJA	
Faluņ attēls	171
Cjimeņ prakses metode	174

Praktizēšana pa ķecerīgiem ceļiem	176
Vīrieša un sievietes pilnveidošanās pāri	180
Dvēseles un dzīves pilnveidošana	183
Likuma ķermenis	185
Iesvētišana	186
Džujou ke	195

SESTĀ LEKCIJA

Cjigun psihoze	197
Dēmoniskie traucējumi prakses laikā	208
Sava prāta radītie dēmoni	216
Galvenajai apziņai ir jābūt stiprai	222
Sirdij ir jābūt taisnai	223
Kaujas mākslu cjigun	231
Vēlme izrādīties	237

SEPTĪTĀ LEKCIJA

Jautājums par dzīvu būtņu nogalināšanu	242
Jautājums par gaļas lietošanu uzturā	247
Skaidība	255
Jautājums par dziedināšanu	262
Klīniskā ārstēšana un cjigun terapija	268

ASTOTĀ LEKCIJA

Bigu	274
Cji zagšana	277
Cji ievākšana	280
Kas praktizē, tas arī iegūs Gun	283
Debesu loks	292
Pieķeršanās prieka jūtām	304
Runas pilnveidošana	306

DEVĪTĀ LEKCIJA

Cjigun un fizikultūra	309
Doma	312
Tīrs un skaidrs prāts	320
Iedzimtais pamats	326
Izpratne	329
Cilvēks ar dzienu iedzimto pamatu	337

Grāmatā sastopamie jēdzieni	348
---------------------------------------	-----

PIRMĀ LEKCIJA

Īsteni vest cilvēkus uz augstiem līmeņiem

Visā manu Likuma lekciju un prakses apmācības procesa laikā es ar atbildības sajūtu pret sabiedrību un mūsu skolniekiem esmu sasniedzis labus rezultātus, un ietekme uz sabiedrību kopumā arī ir bijusi diezgan laba. Pirms dažiem gadiem daudzi cjiģun meistari apmācīja cilvēkus, taču viss, par ko viņi runāja, attiecās vien uz dziedināšanas un organisma stiprināšanas līmeni. Protams, es nesaku, ka viņu mācītās prakses metodes nebija labas, es tikai norādu, ka viņi nemācīja neko no tā, kas pieder pie augstākiem līmeņiem. Es pārzinu arī cjiģun situāciju visā valstī kopumā. Šobrīd mūsu valstī un aiz tās robežām es esmu vienīgais, kurš patiesi māca augstu līmeņu Gun. Kādēļ gan līdz šim neviens netika mācījis augstu līmeņu Gun? Tādēļ, ka tas skar ļoti būtiskas lietas, ļoti dziļas vēsturiskas cēloņsakarības, ļoti plašas sfēras, kā arī ļoti asus jautājumus. Tas nav nekas tāds, ko varētu mācīt parasts cilvēks, jo tas skar nepieciešamību pārskatīt daudzu cjiģun skolu lietas. Turklāt daudzi praktizētāji, kuri šodien mācās vienu praksi un rītdien – citu, jau ir noveduši savu ķermeni haotiskā stāvoklī. Viņu pilnveidošanās ir lemta neveiksmei. Kamēr citi strauji paaugstinās, pilnveidojoties pa galveno ceļu, šie cilvēki ir nonākuši sānceļos. Kad viņi praktizē vienu metodi, tai traucē otra. Praktizējot otro – traucē pirmā. Traucē it viss, un viņi vairs nevar sekmīgi pilnveidoties tālāk.

Mums tas viss ir jāsaved kārtībā, saglabājot labo un atmetot slikto, lai turpmāk nodrošinātu tev iespēju praktizēt pilnveidošanos. Taču tas attiecas tikai uz tiem, kuri patiesi ir atnākuši mācīties šo Dafa. Ja tev ir dažāda veida pieķeršanās un tu esi nācis, lai iegūtu pārdabiskas spējas, tiktu izdziedināts, paklausītos

teoriju vai ar kādu citu nelāgu nodomu, tad tas nekam neder. Un, kas ir svarīgi: es jau teicu, ka esmu vienīgais, kas dara ko tādu. Šādu iespēju nav atlicis daudz, jo turpmāk es šādā veidā to vairs nemācīšu. Es domāju, ka tie, kam ir iespēja klātienē klausīties manu Likuma izklāstu un prakses apmācību, būs patiešām... Nākotnē tu sapratīsi, ka šis laika periods tev ir bijis ārkārtīgi vērtīgs. Protams, mēs uzskatām, ka pastāv iepriekšnolemtības saikne. Katrs klātesošais atrodas šeit, pateicoties šai iepriekšnolemtības saiknei.

Padomājiet, ko nozīmē mācīt augstu līmeņu Gun? Vai tad tā nav cilvēku glābšana? Glābt cilvēku nozīmē, ka tu patiešām pilnveido sevi, nevis tikai kļūsti vesels un stiprini organismu. Tādēļ īstenā pilnveidošanās praksē ir augstākas prasības attiecībā uz skolnieku Sjīņšjin. Katrs ir nācis šeit, lai mācītos šo Dafa, tādēļ jums jāuzlūko sevi kā īstus praktizētājus un jāatmet pieķeršanās. Ja tu esi nācis mācīties šo praksi un Dafa dažādu dziņu vadīts, tad neko neiemācīsies. Teikšu tev patiesību: viss pilnveidošanās process ir nepārtraukta cilvēcisko pieķeršanos atmešana. Parasto ļaužu sabiedrībā cilvēki personīgo interešu dēļ sacenšas savā starpā, māna cits citu un kaitē cits citam. No tā visa ir jāatsakās. It īpaši jums, kas šodien mācās praksi, vēl jo vairāk ir iemesls atbrīvoties no tādām domām.

Es šeit nerunāšu par dziedināšanu. Mēs nenodarbojamies ar dziedināšanu. Tomēr, būdams īsts praktizētājs, tu nevari pilnveidoties, ja tev ir nevesels ķermenis. Es attīrīšu tavu ķermeni, taču tas tiks darīts tikai tiem, kuri nākuši patiesi mācīties praksi un Likumu. Mēs uzsveram vienu: ja tu neatmetīsi visus nelāgos nodomus, neatbrīvosies no domas par veselības problēmu, mēs neko nevarēsim darīt tavā labā, mēs nespēsīm tev palīdzēt. Kādēļ tā? Tādēļ, ka šajā Visumā pastāv tāds princips: Budas sistēmā runā, ka visam, kas notiek ar parastiem cilvēkiem, ir iepriekšnolemta saistība. Dzimšana, novecošana, slimības un nāve –

tāda ir parasto cilvēku eksistences forma. Slimību vai likstu iemesls ir karma, kas radusies agrāk pastrādātas aplamas rīcības rezultātā; ciešanās tiek nomaksāts karmiskais parāds, tādēļ nevienam nav atļauts kā pagādās mainīt šo principu, pretējā gadījumā tas nozīmētu, ka tas, kurš ir parādā, drīkst parādu neatdot. Tò nedrīkst darīt, kā ienāk prātā, citādi tas būtu tas pats, kas pastrādāt sliktu darbu.

Daži varbūt domā, ka dziedināt cilvēkus, palīdzēt tiem izveseļoties un stiprināt organismu ir labs darbs. Manuprāt, viņi nav neko patiešām izdziedinājuši, bet tikai atlikuši kaiti uz vēlāku laiku vai pārveidojuši, viņi nav to noņēmuši. Lai patiešām atbrīvotos no šīm likstām, ir jālikvidē karma. Ja kāds patiešām spēj dziedināt cilvēku un pilnībā noņemt cita karmu, tas nozīmē, ka viņa līmenis jau ir diezgan augsts. Viņš jau ir sapratis, ka parasto cilvēku principus nedrīkst tā vienkārši pārkāpt. Pilnveidošanās procesa laikā praktizētājs, žēlsirdības vadīts, var paveikt kādu labu darbu: dziedināt cilvēkus, palīdzēt tiem atgūt veselību un stiprināt organismu – tas ir pieļaujams. Tomēr viņš nevar pilnībā izdziedināt citu cilvēku. Pieņemsim, ka parasta cilvēka slimības cēlonis patiešām tiktu noņemts un šis cilvēks, kas nepilnveidojas, varētu doties prom pilnīgi bez nevienas kaites, taču, izejot pa šīm durvīm, viņš joprojām būs parasts cilvēks, un, kā jau parasts cilvēks, turpinās cīnīties par savu pašlabumu. Kā gan viņa karma var tikt tā vienkārši likvidēta? Tas noteikti nav pieļaujams.

Tad kādēļ gan to var darīt praktizētāja labā? Tādēļ, ka praktizētājs ir visvērtīgākais. Praktizētājs vēlas pilnveidoties, un šī viņa doma tiek uzskatīta par visvērtīgāko. Budismā runā par Budas būtību. Kad cilvēkā parādās šī Budas būtība, Apskaidrotie var viņam palīdzēt. Ko tas nozīmē? Es teikšu tā – tāpēc, ka es izklāstu praksi, kas ved uz augstiem līmeņiem, tas skar augstu līmeņu principus, kā arī ļoti svarīgus jautājumus. Mēs redzam, ka šajā Visumā cilvēka dzīvība nav radusies parasto ļaunu

sabiedrībā; cilvēka īstenā dzīvība ir radusies Visuma telpā. Tas ir tādēļ, ka Visumā pastāv daudz dažāda veida matēriju, un tās, savstarpēji mijiedarbojoties, var radīt dzīvību. Citiem vārdiem sakot, cilvēka dzīvības pirmsākums ir radies Visumā. Visuma telpa savā sākotnējā būtībā ir labestīga, un tai piemīt īpašība “Džeņ Šaņ Žeņ”. Piedzimstot cilvēkam piemīt tāda pati īpašība kā Visumam. Taču, palielinoties dzīvo būtņu skaitam, veidojās grupu savstarpējās attiecības. Daži cilvēki kļuva savtīgi, un viņu līmenis pakāpeniski pazeminājās, tādēļ viņi vairs nevarēja palikt šajā līmenī, un tiem nācās krist zemāk. Tömēr arī tajā līmenī tie kļuva vēl sliktāki un nevarēja tur palikt. Tā viņi turpināja krist aizvien zemāk, līdz visbeidzot nokļuva šajā cilvēku līmenī.

Visa cilvēku sabiedrība atrodas vienā līmenī. Raugoties no pārdabisko spēju vai Diženo Apskaidroto viedokļa, līdz šim līmenim nokritušās dzīvās būtnes būtu bijis jāiznīcina. Tömēr Diženie Apskaidrotie savā žēlsirdībā deva tām vēl vienu iespēju un izveidoja šo īpašo vidi un unikālo dimensiju. Visas dzīvās būtnes šajā dimensijā atšķiras no tām, kas mīt citās Visuma dimensijās. Šīs dimensijas dzīvās būtnes nevar redzēt citu dimensiju dzīvās būtnes, ne arī ieraudzīt Visuma patieso ainu. Tādējādi šie ļaudis faktiski ir nokrituši maldu valstībā. Ja tie vēlas tikt izdziedināti, atbrīvoties no citām likstām un karmas, šiem ļaudīm ir nepieciešams pilnveidoties un atgriezties pie savas sākotnējās, īstenās būtības. Šādi uz to raugās visās pilnveidošanās skolās. Cilvēkam ir jāatgriežas pie savas sākotnējās, īstenās būtības; tāds ir cilvēka eksistences patiesais mērķis. Tādēļ, ja jau cilvēks vēlas pilnveidoties, tiek uzskatīts, ka viņa Budas būtība ir atmodusies. Šāda doma ir visvērtīgākā, jo šis cilvēks vēlas atgriezties pie savas sākotnējās, īstenās būtības un pacelties pāri parasto ļaužu līmenim.

Iespējams, jūs esat dzirdējuši, ka budismā ir tāds teiciens: “Kad cilvēkā parādās Budas būtība, tas satricina desmit virzienu

pasauli.” Katrs, kurš to ieraudzīs, bez ierunām palīdzēs šim cilvēkam. Budas sistēmā cilvēkiem glābiņš tiek sniegts bez jebkādiem nosacījumiem un neprasot neko pretī, cilvēkam palīdzība tiek sniegta bez ierunām. Tādēļ mēs varam daudz paveikt mūsu skolnieku labā. Taču parastam cilvēkam, kurš vēlas būt tikai parasts cilvēks un tikt izdziedināts, mēs nevarēsim palīdzēt. Daži varbūt domā: “Es sākšu pilnveidoties, tiklīdz būšu izdziedināts.” Ja vēlies pilnveidoties, tad neizvirzi nekādus nosacījumus – ja vēlies pilnveidoties, dari to. Tomēr dažu cilvēku ķermeņos ir slimības, un dažu cilvēku ķermeņi nes sevī haotiskas informācijas, daži nekad nav praktizējuši cji, un ir arī tādi, kas praktizējuši to vairākus gadu desmitus, taču joprojām maldās cji līmenī un nespēj pilnveidoties augstāk.

Ko gan ar to iesākt? Mēs attīrīsim viņu ķermeņus un dosim iespēju pilnveidoties uz augstiem līmeņiem. Pilnveidošanās viszemākajā līmenī notiek tava ķermeņa pilnīgas attīrīšanas process, neatstājot neko nelāgu pat domās. Nepieciešams atbrīvot tevi arī no karmas lauka, kas ieskauj tavu ķermeni, atbrīvot tevi no tiem faktoriem, kas kaitē organismam. Ja tas netiks izdarīts, kā gan tu varēsi ar tādu duļķainu, tumšu ķermeni un netīrām domām pilnveidoties uz augstiem līmeņiem? Mēs šeit nepraktizējam cji. Tev nav nepieciešamības nodarboties ar tādām zema līmeņa lietām. Mēs pacelsim tevi tam pāri, palīdzot sasniegt stāvokli, kad tavš ķermenis ir pilnīgi brīvs no jebkādām slimībām. Vienlaikus mēs ievietosim tavā ķermenī visu nepieciešamo, lai izveidotu pamatus zemā līmenī, tādējādi tu varēsi sākt praktizēt ļoti augstā līmenī.

Pilnveidošanās prakse, kā to pieņemts uzskatīt, sastāv no trīs līmeņiem, ieskaitot cji līmeni. Taču īstenā pilnveidošanās praksē (neskaitot cji praksi) ir divi galvenie līmeņi: viens no tiem ir pilnveidošanās “Laicīgajā Likumā” un otrs – pilnveidošanās “Pārilaicīgajā Likumā”. Pilnveidošanās Laicīgajā Likumā un

Pārļaicīgajā Likumā, par ko mēs runājam, pilnībā atšķiras no tempļos lietotajiem jēdzieniem “atstāt ļaicīgo pasauli” un “ieiet ļaicīgajā pasaulē”. Tie ir tikai teorētiski termini. Mēs runājam par izmaiņām, kas notiek divos galvenajos līmeņos cilvēka ķermeņa īstenā pilnveidošanā. Pilnveidojoties ļaicīgajā Likumā, cilvēka ķermenis tiek nepārtraukti attīrīts, tādēļ, sasniedzot augstāko ļaicīgā Likuma formu, tas būs pilnībā nomainīts ar augstas enerģijas matēriju. Pilnveidošanās Pārļaicīgajā Likumā būtībā ir Budas ķermeņa pilnveidošana. Šis ķermenis jau ir veidots no augstas enerģijas matērijas, un visas pārdabiskās spējas tajā tiks attīstītas no jauna. Mēs runājam par šiem diviem galvenajiem līmeņiem.

Mēs ticam, ka pastāv iepriekšņolemtības saikne. Jūs visi šeit sēžat, un es varu palīdzēt katram no jums. Šobrīd mūsu šeit ir nedaudz vairāk par diviem tūkstošiem cilvēku. Es varu palīdzēt vairākiem tūkstošiem, pat vairāk nekā desmit tūkstošiem cilvēku. Tas nozīmē, ka tev nevajadzēs praktizēt zemā līmenī. Es attīrīšu tavu ķermeni un virzīšu tevi augšup, kā arī ievietošu tavā ķermenī veselu pilnveidošanās prakses sistēmu, tādējādi tu uzreiz uzsāksi pilnveidošanos augstā līmenī. Tomēr tas attiecas tikai uz tiem skolniekiem, kuri ir nākuši, lai patiešām pilnveidotos. Tas, ka tu šeit vienkārši sēdi, vēl nenozīmē, ka esi praktizētājs. Līdzko tu mainīsi savu domāšanu pašos pamatos, mēs varēsim to paveikt tavā labā, un ne tikai to vien. Vēlāk jūs sapratīsiet, ko esmu jums devis. Mēs šeit nerunājam par dziedināšanu, bet gan par skolnieku organismu pilnīgu noregulēšanu tā, lai jūs varētu praktizēt. Ja tavš ķermenis nav vesels, tev vispār nevar attīstīties Gun. Tādēļ nenāciet pie manis ar lūgumu, lai dziedīnu jūs; es ar to nenodarbošos. Manas atnākšanas galvenais mērķis ir vest cilvēkus uz augstiem līmeņiem, īsteni vest cilvēkus uz augstiem līmeņiem.

Atšķirīgos līmeņos Likums atšķiras

Agrāk daudzi cjiġun meistari apgalvoja, ka cjiġun ir iedalāms sākuma, vidējā un augstākajā līmenī. Faktiski tas viss attiecas uz cji, un tikai uz šo vienu cji vingrinājumu līmeni. Tad kādēļ gan to vajadzētu dalīt sākuma līmeņa, vidējā līmeņa un augstākā līmeņa cjiġun? Par to, kas pieder pie patiesi augsta līmeņa, vairumam mūsu cjiġun praktizētāju nav nekāda priekšstata, un viņi par to neko nezina. No šā brīža mēs izklāstīsim tikai augstāko līmeņu Likumu. Turklāt es vēlos atjaunot pilnveidošanās prakses reputāciju. Savās lekcijās es runāšu par dažām negatīvām parādībām pilnveidošanās aprindās. Pastāstīšu arī par to, kā mums vajadzētu izturēties un kā uzlūkot šādas parādības. Turklāt augsta līmeņa Gun prakses apmācība un Likuma izklāstīšana skar diezgan plašas sfēras un patiešām būtiskus jautājumus, no kuriem daži ir ļoti nopietni – par šiem jautājumiem es vēlos pastāstīt. Vēlos pievērst uzmanību arī tiem traucējumiem, kas nāk no citām dimensijām un ir vērsti uz mūsu parasto ļaužu sabiedrību, it īpaši uz pilnveidošanās aprindām. Vienlaikus es atrisināšu šīs problēmas mūsu skolniekiem, pretējā gadījumā tu nespēsi praktizēt Gun. Lai pamatos atrisinātu šos jautājumus, mums ir ikviens no jums jāuzlūko kā īstens praktizētājs. Protams, nav viegli uzreiz pārveidot tavu domāšanu, taču, sākot no šodienas, turpmāko lekciju laikā jūs pakāpeniski mainīsiet savus uzskatus. Es arī ceru, ka jūs visi uzmanīgi klausīsieties. Veids, kādā es mācu Gun, atšķiras no tā, kā to dara citi cjiġun meistari. Mācot prakses metodi, viņi tikai īsumā pastāsta par tās principiem, pēc tam nosūta informācijas un iemāca vingrinājumu kompleksu – tas arī viss. Cilvēki jau ir pieraduši pie šāda Gun apmācības veida.

Īstēni mācot Gun, ir nepieciešams izklāstīt Likumu un Dao. Desmit lekciju dienu laikā es darīšu jums zināmus visus augstu līmeņu principus, un tikai tad jūs varēsiet pilnveidoties; pretējā

gadījumā pilnveidoties vispār nav iespējams. Viss, ko mācījuši citi, pieder pie dziedināšanas un organisma stiprināšanas līmeņa. Ja tu vēlies pilnveidoties uz augstiem līmeņiem, bet tev nav augsta līmeņa Likuma, pēc kā vadīties, tad nespēsi gūt sekmes. Tas atgādina skolas apmeklēšanu: ja tu ar pamatskolas grāmatām rokās dodies uz augstskolu, tu joprojām esi pamatskolas skolēns. Daži cilvēki uzskata, ka ir apguvuši daudzas prakses un ieguvuši veselu kaudzi dažādu apliecību, taču viņu Gun joprojām nav attīstījies. Viņi domā, ka tā jau ir visa cjiḡun būtība un saturs. Nē, tās ir vien virspusējas zināšanas pašā zemākajā līmenī. Cjiḡun neaprobežojas ar to vien, cjiḡun – tā ir pilnveidošanās, kas ietver ļoti plašas zināšanas un dziļas mācības. Turklāt atšķirīgos līmeņos Likums atšķiras. Tādēļ arī cjiḡun atšķiras no mums šobrīd zināmajām cji prakšēm – lai cik tu tās mācītos, tam tāpat nebūs nekādas nozīmes. Aplūkosim šādu piemēru: lai gan tu esi apguvis angļu pamatskolas mācību grāmatas, amerikāņu pamatskolas grāmatas, japāņu pamatskolas grāmatas un ķīniešu pamatskolas grāmatas, tu joprojām esi pamatskolas skolēns. Jo vairāk zema līmeņa cjiḡun nodarbību tu apmeklē un jo vairāk no tām uzņem, jo vairāk tas tev kaitē – tavs ķermenis nonāk haotiskā stāvoklī.

Es vēlos uzsvērt vēl kādu jautājumu: mūsu pilnveidošanās praksē tiek mācīts Gun un izklāstīts Likums. No šā skatpunkta raugoties, mūkiem dažos tempļos, it īpaši tiem, no dzenbudisma skolas, var būt atšķirīgi viedokļi. Līdzko viņi dzird, ka Likums tiek izklāstīts, viņi vairs nevēlas to klausīties. Kādēļ tā? Dzenbudismā uzskata, ka Likumu nav iespējams izklāstīt. Tiklīdz tas tiek izteikts, tas vairs nav Likums. Nav tāda Likuma, kas būtu izsakāms, to varot pieņemt vienīgi ar sirdi. Tādēļ dzenbudismā līdz pat šai dienai ne par kādu Likumu nevar runāt. Dzenbudisma patriarhs Bodhidharma to mācīja, pamatojoties uz Šakjamuni teiktajiem vārdiem. Šakjamuni sacīja: “Likumam nav noteiktas izteiksmes.” Balstoties uz šiem vārdiem, Bodhidharma

izveidoja dzenbudisma mācību. Mēs uzskatām, ka šis pilnveidošanās ceļš “lien vērša ragā”. Ko nozīmē “līst vērša ragā”? Kad Bodhidharma sāka “līst vērša ragā”, viņš juta, ka tas ir diezgan plašs. Otrajam patriarham tas vairs tik plašs nelikās. Trešā patriarha laikā vietas tur vēl bija pietiekami, bet ceturtajam patriarham jau bija kļuvus diezgan šauri. Piektajam patriarham gandrīz vairs nebija vietas. Kad pienāca sestā patriarha Hueinena laiks, tajā vairs nebija vietas, un viņam vairs nebija, kur līst. Ja tu šodien dosies pie dzenbudistu meistara, lai mācītos Likumu, tad labāk neko nevaicā. Ja uzdosi jautājumu, dabūsi belzienu ar nūju pa galvu. To sauc par “nūjas brīdinājumu”. Tas nozīmē, ka tev nav jājautā, bet gan jāizprot pašam. Tu varbūt teiksi: “Es atnācu mācīties, jo neko nezīnu. Kas man būtu jāizprot? Kādēļ jūs sitat mani ar nūju?!” Tas norāda, ka dzenbudisms jau ir līdz galam “ielīdis vērša ragā”, un tajā vairs nav nekā, par ko varētu runāt. Bodhidharma jau teica, ka viņa mācība var tikt nodota tikai līdz sestajai paaudzei, ne ilgāk. Pagājuši vairāki simti gadu, tomēr ir cilvēki, kuri joprojām turpina stūrgalvīgi turēties pie dzenbudisma doktrīnām. Ko tad patiesībā nozīmē Šakjamuni teiktais: “Likumam nav noteiktas izteiksmes”? Šakjamuni bija sasniedzis Tathagatas līmeni. Nevienam no nākamajiem mūkiem nespēja savā izpratnē sasniegt Šakjamuni līmeni, nespēja saprast ne viņa garīgo stāvokli, nedz arī viņa mācītā Likuma patieso jēgu un viņa vārdu īsteno nozīmi. Tādēļ vēlāk viņa teikto cilvēki interpretēja katrs pēc sava prāta, šādi radot ļoti lielu sajukumu. Viņi uzskatīja, ka izteikums “Likumam nav noteiktas izteiksmes” nozīmē, ka Likumu nedrīkst izklāstīt. Ja tas tiks izteikts, tas vairs nebūs Likums. Patiesībā šā izteikuma nozīme nav tāda. Pēc tam, kad Šakjamuni zem bodhi koka sasniedza Apskaidrību un viņam atvērās Gun, viņš nerasniedza Tathagatas līmeni uzreiz. Četrdesmit deviņus gadus sludinot Likumu, viņš nepārtraukti paaugstināja sevi. Katru reizi, paaugstinot savu līmeni, viņš palūkojās atpakaļ un atklāja, ka Likums, kuru viņš tikko bija mācījis, nav pareizs. Sasniedzot vēl

augstāku līmeni, viņš atklāja, ka tikko izklāstītais Likums atkal nav bijis pareizs. Vēlreiz paaugstinot savu līmeni, viņš arī atklāja, ka nupat izklāstītais Likums atkal nav pareizs. Visus šos četrdesmit deviņus gadus viņš nepārtraukti paaugstinājās. Katru reizi, sasniedzis augstāku līmeni, viņš atklāja, ka viņa iepriekš izklāstītais Likums ir bijis ļoti zemā izpratnes līmenī. Viņš arī atklāja, ka katra līmeņa Likums ir Likuma izpausme attiecīgajā līmenī, ka katrā līmenī ir Likums, taču nekas no tā nav absolūta Visuma patiesība. Augstāka līmeņa Likums ir tuvāk Visuma īpašībai nekā Likums, kas atrodas zemākos līmeņos. Tādēļ Šakjamuni teica: “Likumam nav noteiktas izteiksmes.”

Beigās Šakjamuni vēl sacīja: “Savas dzīves laikā es neesmu izklāstījis nekādu Likumu.” Dzen skola atkal to saprata tādā nozīmē, ka nav Likuma, kas būtu izsakāms. Savos pēdējos dzīves gados Šakjamuni jau bija sasniedzis Tathagatas līmeni. Kādēļ gan viņš sacīja, ka nav izklāstījis nekādu Likumu? Ko viņš patiesībā ar to domāja? Viņš vēlējās pateikt: “Pat sasniedzot Tathagatas līmeni, es joprojām nespēju ieraudzīt ne galīgo Visuma patiesību, ne arī galīgo Visuma Likumu.” Tādēļ viņš piekodināja nepieņemt viņa vārdus par absolūtu un nemainīgu patiesību, lai neierobežotu savus sekotājus ar Tathagatas līmeni vai zemāku par to, jo pretējā gadījumā tie nespētu izlauzties uz augstākiem līmeņiem. Vēlāk cilvēki nespēja aptvert viņa teiktā īsteno nozīmi un domāja, ka Likums vairs nav Likums, ja tas ir izteikts. Patiesībā Šakjamuni sacīja: “Atšķirīgos līmeņos ir atšķirīgi Likumi, turklāt katra līmeņa Likums nav Visuma absolūtā patiesība. Tomēr katra līmeņa Likumam ir vadošā loma savā līmenī.” Patiesībā viņš runāja par šādu principu.

Agrāk daudzi cilvēki, it īpaši dzenbudisma skolā, turējās pie šādiem aizspriedumainiem uzskatiem un ārkārtīgi kļūdaina redzējuma. Ja tev netiks mācīts, kā pilnveidoties, kā gan tu praktizēsi un kā pilnveidosi sevi? Budismā ir daudz nostāstu.

Daži varbūt ir lasījuši par kādu cilvēku, kurš nokļuva Debesīs. Tur viņš atklāja, ka katrs vārds “Dimanta Sūtrā” tur augšā atšķiras no vārdiem šeit lejā, turklāt to nozīme ir pavisam cita. Kādēļ tā “Dimanta Sūtra” atšķiras no “Dimanta Sūtras”, kas atrodas cilvēku pasaulē? Vēl daži apgalvo, ka Sukhavati paradīzē Svētie Raksti ir pavisam atšķirīgi no tiem, kas atrodas šeit, lejā. Izmaiņas ir tik lielas, ka atšķiras ne tikai vārdi, bet arī šo vārdu nozīme un jēga. Patiesībā tas ir tādēļ, ka viens un tas pats Likums atšķirīgos līmeņos pārveidojas, un atšķirīgos līmeņos tam ir atšķirīgas izpausmes formas; praktizētājiem atšķirīgos līmeņos tam ir atšķirīga vadošā loma.

Jūs taču zināt, ka budismā ir brošūra ar nosaukumu “Ceļojuma piezīmes par Sukhavati”. Tajā stāstīts par mūku, kurš, sēžot meditācijā, praktizēja Gun. Tajā laikā viņa Dvēsele nokļuva Sukhavati un ieraudzīja dažas ainas. Viņš pavadīja tur vienu dienu, un, kad atgriezās, cilvēku pasaulē jau bija pagājuši seši gadi. Vai viņš tik tiešām kaut ko redzēja? Jā, viņš redzēja, taču tas, ko viņš redzēja, nebija patiesā aina. Kādēļ tā? Tādēļ, ka viņa līmenis nebija pietiekami augsts un tas, kas viņam atklājās, bija vien Budas Likuma izpausme viņa līmenī. Tā kā šī pasaule ir tikai Likuma radīta izpausme, viņš nevarēja redzēt patieso ainu. Manuprāt, tāda ir šā izteikuma “Likumam nav noteiktas izteiksmes” nozīme.

“Džeņ Šaņ Žeņ” ir vienīgais kritērijs, kā atšķirt labu cilvēku no slihta

Budismā vienmēr ir bijuši cilvēki, kas cenšas izdibināt, kas tad ir Budas Likums. Vēl ir ļaudis, kas uzskata, ka budismā izklāstītais Likums ir Budas Likums visā tā pilnībā. Patiesībā tā tas nav. Likums, par kuru pirms divtūkstoš piecsimt gadiem runāja Šakjamuni, bija domāts parastiem ļaudīm ļoti zemā līmenī, kuri

tik tikko bija attīstījušies no pirmatnējās sabiedrības un kuru domāšana bija salīdzinoši primitīva. Viņš runāja par Likuma beigu periodu – būtībā tās ir mūsdienas. Tagad cilvēki vairs nevar pilnveidoties, izmantojot to Likumu. Likuma beigu periodā pat mūkiem tempļos ir ļoti grūti glābt sevi, nemaz nerunājot par glābiņa sniegšanu citiem. Mācot Likumu, Šakjamuni ņēma vērā tā laika situāciju un neizteica visu Budas Likumu, ko bija izpratis, atrodoties savā līmenī. Tāpat arī nav iespējams, ka Likums saglabātos mūžam nemainīgs.

Attīstoties sabiedrībai, arī cilvēku domāšana kļūst arvien sarežģītāka, tādēļ ļaudīm vairs nav viegli tādā veidā pilnveidoties. Budisma Likums neaptver visu Budas Likumu, tā ir vien niecīga daļa no Budas Likuma. Budas sistēmā ir vēl daudz diženu Likumu, kas izplatās tautā un kopš seniem laikiem tiek nodoti vienam vienīgam māceklim. Atšķirīgos līmeņos Likums atšķiras, un atšķirīgās dimensijās Likums atšķiras – tās visas ir Budas Likuma atšķirīgas izpausmes atšķirīgās dimensijās un atšķirīgos līmeņos. Šakjamuni arī sacīja, ka ir astoņdesmit četri tūkstoši skolu, kurās pilnveidojas par Budu, taču budismā ir vien nedaudz vairāk nekā desmit pilnveidošanās skolu, tādās kā Dzen skola, Tīrās zemes skola, Tiantai skola, Huajaņ skola, Tantrisma skola un citas. Tās nebūt neaptver visu Budas Likumu. Savulaik Šakjamuni neizteica visu savu Likumu pilnībā, viņš atklāja vien to daļu, kas bija piemērota tā laika cilvēku uztverei.

Kas tad ir Budas Likums? Šī Visuma pamatīpašība “Džeņ Šaņ Žeņ” ir augstākā Budas Likuma izpausme. Tas arī ir visa Budas Likuma pamats. Budas Likumam atšķirīgos līmeņos ir atšķirīgas izpausmes formas un atšķirīga vadošā loma. Jo zemāks ir līmenis, jo sarežģītāk un daudzveidīgāk tas izpaužas. Šo īpašību “Džeņ Šaņ Žeņ” satur jebkura matērija, tā atrodas vismikroskopiskākajās gaisa daļiņās, akmenī, kokā, zemē, metālā un cilvēka ķermenī. Senos laikos ļaudis teica, ka visas dzīvās būtnes

un parādības veidojas no “pieciem pirmelementiem”, un arī tie satur sevī šo īpašību “Džeņ Šaņ Žeņ”. Praktizētājs, kurš ir sasniedzis noteiktu līmeni, spēj saprast vien konkrētas tā līmeņa Budas Likuma izpausmes. Tas arī ir viņa pilnveidošanās Sasnieguma statuss un viņa līmenis. Uzlūkojot Likumu pilnībā, tā saturs ir neaptverami bagātīgs. Savā visaugstākajā līmenī Likuma izpausme ir ļoti vienkārša, jo Likums pēc formas atgādina piramīdu. Ārkārtīgi augstā līmenī to var ietvert trīs vārdos – Džeņ, Šaņ, Žeņ. Dažādos līmeņos tā izpausmes ir ļoti sarežģītas. Par piemēru ņemsim cilvēku. Dao sistēmā cilvēka ķermenis tiek uzskatīts par mazu Visumu. Cilvēkam ir fiziskais ķermenis, taču ar to vien nepietiek, lai tas būtu pilnvērtīgs cilvēks. Vēl ir nepieciešams cilvēkam piemītošs raksturs, temperaments, personiskās iezīmes un Dvēsele. Tikai šādā veidā būs izveidots pilnīgs, patstāvīgs, ar individualitāti apveltīts cilvēks. Tāpat ir ar mūsu Visumu, kurā eksistē mūsu galaktika, citas zvaigžņu sistēmas, kā arī dzīvība, ūdens un visas šā Visuma parādības un būtnes. Tā ir tikai viena daļa no materiālās eksistences izpausmēm; tomēr vienlaikus tā sevī ietver arī īpašību “Džeņ Šaņ Žeņ”. Jebkurām matērijas daļiņām piemīt šī īpašība – tā ir atrodama visās, pat visniecīgākajās daļiņās.

Šī īpašība “Džeņ Šaņ Žeņ” ir kritērijs, pēc kura izvērtēt labo un slikto Visumā. Kas ir labs un kas ir slikts? To nosaka tikai šis kritērijs. Tāpat ir arī ar De, ko mēs pieminējam iepriekš. Protams, tikumības kritēriji mūsdienu sabiedrībā jau ir mainījušies, un morāles normas tikušas izkropļotas. Ja kāds tagad mācītos no Lei Fena, tad viņu, iespējams, nodēvētu par garīgi slimu. Taču kurš gan piecdesmitajos vai sešdesmitajos gados teiktu, ka šis cilvēks ir garīgi slims? Cilvēces tikumības normas strauji grimst, un morāles vērtības nepārtraukti degradējas. Savtīgu interešu dēļ ļaudis dzenas pēc pašlabuma un kaitē cits citam. Tie sacenšas savā starpā, izmantojot jebkurus līdzekļus. Pado-mājiet, vai ir pieļaujams, ka tas viss notiktu arī turpmāk? Kad

cilvēks dara ko sliktu un tu viņam to pateiksi, viņš tev nenoticēs. Viņš patiešām nenoticēs, ka dara ko sliktu. Daži cilvēki vērtē sevi pēc jau pagrimušajiem mūsdienu morāles standartiem. Tā kā vērtēšanas kritēriji ir mainījušies, viņi uzskata, ka ir labāki par citiem. Lai kā arī mainītos cilvēces morāles standarti, Visuma īpašība vienmēr paliks nemainīga. Tas arī ir vienīgais kritērijs, pēc kura atšķirt labu cilvēku no sliktā. Tādēļ praktizētājam jārikojas saskaņā ar šo Visuma īpašību, nevis jāvadās pēc parasto cilvēku kritērijiem. Ja tu vēlies atgriezties pie savas sākotnējās, īstenās būtības, ja vēlies pilnveidoties augšup, tad tev jārikojas saskaņā ar šo kritēriju. Tikai tas, kurš rikojas saskaņā ar Visuma īpašību “Džeņ Šaņ Žeņ”, ir labs cilvēks. Savukārt tas, kurš rikojas pretēji, ir patiešām sliktas cilvēks. Iespējams, ka darbvietā vai sabiedrībā kāds var teikt, ka tu esi sliktas, taču tas nebūt nenozīmē, ka patiešām esi sliktas. Kāds var teikt, ka tu esi labs, taču tas nebūt nenozīmē, ka esi patiešām labs. Ja tu, būdams praktizētājs, saplūsti ar šo Visuma īpašību, tad noteikti sasniegsi Dao. Lūk, cik tas ir vienkāršs princips.

Dao sistēmā, praktizējot “Džeņ Šaņ Žeņ”, uzsvars tiek likts uz Džeņ pilnveidošanu. Tādēļ Dao sistēmā, audzinot raksturu, pilnveido patiesumu, runā īstenus vārdus, rikojas godprātīgi, kļūst par patiesu cilvēku, atgriežas pie savas sākotnējās, īstenās būtības un galu galā pilnveidojas par īstenu cilvēku. Lai gan tur ir arī Žeņ un Šaņ, tomēr pilnveidojoties uzsvars tiek likts uz Džeņ. Budas sistēmā, tiecoties sasniegt “Džeņ Šaņ Žeņ”, uzsvars tiek likts uz Šaņ pilnveidošanu. Tas attīsta diženu, dziļu žēlsirdību. Savukārt, izpaužoties žēlsirdībai, tu ieraudzīsi, ka visas dzīvās būtnes cieš. Tādējādi tava sirds piepildīsies ar vēlmi glābt visas dzīvās būtnes. Tajā ir arī Džeņ, un ir arī Žeņ, taču uzsvars tiek likts uz Šaņ pilnveidošanu. Mūsu Faluņ Dafa skola ir balstīta uz augstāko Visuma kritēriju – vienlaicīgu “Džeņ Šaņ Žeņ” pilnveidošanu. Gun, kuru mēs praktizējam, ir milzīgs.

Cjigun ir aizvēsturiska kultūra

Kas ir cjigun? Daudzi cjigun meistari cenšas to izskaidrot, taču tas, ko es izklāstu, atšķiras no viņu teiktā. Ļoti daudzi cjigun meistari runā par to, atrodoties savā noteiktajā līmenī. Savukārt es izklāstu savu cjigun izpratni no daudz augstāka līmeņa skatpunkta, kas pilnībā atšķiras no viņu izpratnes. Daži cjigun meistari uzskata, ka cjigun mūsu valstī ir divus tūkstošus gadu sena vēsture. Ir arī ļaudis, kas apgalvo, ka cjigun ir trīs tūkstošus gadu sena vēsture. Citi teic, ka cjigun ir piecus tūkstošus gadu sena vēsture, gandrīz tikpat sena, cik mūsu Ķīnas civilizācijas vēsture. Vēl ir tādi, kas norāda, ka, pamatojoties uz arheoloģiskajiem izrakumiem, cjigun ir septiņus tūkstošus gadu sena vēsture, un tādējādi cjigun tālu pārsniedz mūsu Ķīnas civilizācijas vēsturi. Taču, lai kādi būtu šie uzskati, tie liecina vien par to, ka cjigun vēsture tikai nedaudz pārsniedz mūsu cilvēces civilizācijas vēsturi. Saskaņā ar Darvina evolūcijas teoriju cilvēki sākumā esot attīstījušies no ūdens augiem līdz ūdens dzīvniekiem. Tad tie pārcēlušies dzīvot uz zemes, pēc tam uzrāpušies kokos. Atkal nokāpjot uz zemes, tie kļuvuši par pērtiķiem un visbeidzot attīstījušies par mūsdienu cilvēkiem – ar kultūru un spēju domāt. Balstoties uz šo aprēķinu, kopš civilizācijas parādīšanās brīža nav pagājis vairāk par desmit tūkstošiem gadu. Pirms tam ļaudis pat nemācēja iesiet mezglus auklā, kas palīdzētu atcerēties darāmos darbus. Viņi piesedzās ar koku lapām un ēda jēlu gaļu. Vēl senākā pagātnē tie bija pavisam mežonīgi un primitīvi ļaudis, kuri, iespējams, pat nezināja, kā rīkoties ar uguni.

Tomēr mēs esam atklājuši, ka daudzās pasaules vietās ir saglabājušies daudzi seno civilizāciju vēstures pieminekļi, kuru pastāvēšanas laiks tālu pārsniedz mūsu civilizācijas vēsturi. No tehnoloģiju viedokļa raugoties, šīs senlietas ir izgatavotas ļoti augstā līmenī. Arī to mākslinieciskais izpildījums ir ārkārtīgi

augstā līmenī. Var teikt, ka mūsdienu cilvēki vienkārši atdarina seno cilvēku mākslu, kurai joprojām ir milzīga mākslinieciska vērtība. Tomēr šīs lietas ir radītas jau ļoti sen, vairāk nekā pirms simt tūkstošiem gadu, pirms vairākiem simtiem tūkstošu gadu, vairākiem miljoniem gadu vai pat vairākiem simtiem miljonu gadu. Padomājiet, vai tas nepadara mūsdienu vēsturi smieklīgu? Patiesībā te nav par ko smieties, jo cilvēce nepārtraukti attīstās un nepārtraukti no jauna iepazīst sevi. Tieši šādā veidā attīstās sabiedrība. Sākotnējais redzējums ne vienmēr ir absolūti pareizs.

Daudzi, iespējams, ir dzirdējuši par aizvēsturisko kultūru jeb aizvēsturisko civilizāciju. Tagad mēs arī parunāsim par šo aizvēsturisko civilizāciju. Uz šīs Zemeslodes ir Āzija, Eiropa, Dienvidamerika, Ziemeļamerika, Okeānija, Āfrika un Antarktīda. Ģeologi tās sauc par kontinentālajām plātnēm. Kopš kontinentālo plātņu izveidošanās līdz mūsdienām ir pagājuši vairāki desmiti miljonu gadu. Proti, liela daļa zemes ir pacēlusies no okeāna dzīlēm, un liela daļa zemes ir nogrimusi dzelmē. Kopš zeme ir nostabilizējusies pašreizējā stāvoklī, ir pagājuši desmitiem miljonu gadu. Tomēr vairāku okeānu dzelmēs ir tikušas atklātas milzīgas senās celtnes. Šajās celtnēs ir ļoti smalki darināti grebumi un skulptūras, taču tas nav mūsdienu cilvēces kultūras mantojums. Neapšaubāmi, ka tās celtas pirms nogrimšanas okeāna dzelmē. Tad kurš gan ir radījis šīs civilizācijas pirms desmitiem miljonu gadu? Tajā laikā cilvēki pat līdz pērtiķiem vēl nebija attīstījušies. Kā gan viņi būtu varējuši izveidot ko tādu, kam nepieciešams tik augsts intelekta līmenis? Arheologi uz mūsu Zemes ir atklājuši organismu, sauktu par trilobītu, kas eksistējis pirms 600 līdz 260 miljoniem gadu. Šādi organismi izzuda pirms 260 miljoniem gadu. Amerikāņu zinātnieks ir atradis trilobīta fosiliju, uz kuras saskatāms cilvēka pēdas nospiedums, turklāt skaidri redzams, ka cilvēkam kājās bijuši apavi. Vai tas nepadara vēsturniekus par izsmiekla objektu? Kā

gan saskaņā ar Darvina evolūcijas teoriju pirms 260 miljoniem gadu varēja eksistēt cilvēki?

Peru Nacionālās Universitātes muzejā atrodas akmens, kurā ir iegravēta cilvēka figūra. Veicot pētījumus, tika noteikts, ka šā cilvēka figūra ir iegravēta pirms trīsdesmit tūkstošiem gadu. Tomēr šajā figūrā ir attēlots cilvēks, kas tērpiēs drānās, ar cepuri un apaviem, tur rokās teleskopu un vēro debesu ķermeni. Kā gan pirms trīsdesmit tūkstošiem gadu cilvēki prata aust audumu un valkāt drēbes? Vēl neaptveramāk ir tas, ka viņš tur rokās teleskopu un vēro debesu ķermeni. Tātad viņam bija arī noteiktas astronomiskās zināšanas. Mums sen jau zināms, ka eiropietis Galilejs izgudroja teleskopu tikai nedaudz vairāk nekā pirms trīssimt gadiem. Tad kurš gan izgudroja šo teleskopu pirms trīsdesmit tūkstošiem gadu? Vēl joprojām ir daudz neatrīsinātu mīklu. Piemēram, daudzās klinšu alās Francijā, Dienvidāfrikā un Alpos ir atklāti daudzi sienu zīmējumi, kas veidoti ļoti reālistiski un izskatās gluži kā dzīvi. Tur iegravētās cilvēku figūras ir smalki darinātas un pārklātas ar minerālu krāsu. Turklāt visi šie ļaudis ir tērpušies mūsdienīgā apģērbā, kas nedaudz atgādina rietumu stila uzvalkus ar pieguļošām biksēm. Daži tur rokā kaut ko līdzīgu pīpei, citiem rokā ir spieķis un galvā cepure. Kā gan pērtiķi pirms vairākiem simtiem tūkstošu gadu varēja sasniegt tik augstu māksliniecisku līmeni?

Lūk, kāds piemērs, zināms no vēl senākas pagātnes. Gabonas Republikā, Āfrikā, ir bagātīgas urāna atradnes. Tā ir mazattīstīta valsts, kas pati nespēj apstrādāt urānu, tādēļ eksportē to uz attīstītām valstīm. 1972. gadā kāds franču rūpnieks importēja šo urāna rūdu. Pēc laboratorijas testu veikšanas, par lielu pārsteigumu, atklājās, ka šī urāna rūda jau ir tikusi bagātināta un izmantota. Viņiem tas šķita ļoti neparasti, tādēļ, lai veiktu pētījumus, turp tika nosūtīti zinātniskie darbinieki. Uz turieni devās arī zinātnieki no daudzām citām valstīm. Tā rezultātā tika

apstiprināts, ka šis raktuves ir milzīga apmēra kodolreaktors, turklāt tā konstrukcija izrādījās ļoti racionāla. Pat mūsdienu cilvēki nespētu kaut ko tādu izveidot. Kad gan tas ticis uzbūvēts? Tas ir būvēts pirms diviem miljardiem gadu un darbojies aptuveni piecsimt tūkstošus gadu. Tie ir gluži astronomiski skaitļi, kas nekādi nav izskaidrojami ar Darvina evolūcijas teorijas palīdzību. Ir ļoti daudz šādu piemēru. Ar to, kas šobrīd ticis atklāts mūsdienu zinātnes un tehnoloģiju pasaulē, ir pietiekami, lai no jauna pārrakstītu mūsu pašreizējās mācību grāmatas. Kad uz veco un ierasto uzskatu pamata ir izveidojusies virkne noteiktu darba un domāšanas metožu, cilvēkiem ir grūti pieņemt jaunas idejas. Patiesībai atklājoties, viņi neuzdrošinās to pieņemt un instinktīvi noraida. Vispārpieņemto uzskatu dēļ neviens šobrīd nav sistemātiski apkopojis šos faktus, tādējādi cilvēku izpratne vienmēr atpaliek no dzīves attīstības. Tiklīdz tu sāksi runāt par šiem faktiem, kas jau ir atklāti, taču vēl nav plaši publiskoti, atradīsies cilvēki, kuri teiks, ka tā ir mānīcība, jo viņiem tas nav pieņemami.

Daudzi drosmīgi ārvalstu zinātnieki jau ir publiski atzinuši, ka pirms šīs mūsu civilizācijas jau ir pastāvējusi aizvēsturiska kultūra. Citiem vārdiem sakot, pirms mūsu civilizācijas ir pastāvējis ne viens vien civilizācijas periods. Arī arheoloģiskie atklājumi liecina, ka šie atradumi nav no viena civilizācijas perioda. Tādējādi pastāv uzskats, ka katru reizi, kad civilizācijas tika iznīcinātas, izdzīvoja tikai neliels skaits cilvēku. Viņi atgriezās pie pirmatnējā dzīvesveida, tad pakāpeniski veidojās jauna cilvēce, kļūstot par jaunas civilizācijas sākumu. Vēlāk šie cilvēki atkal gāja bojā, un atkal parādījās jauna cilvēce. Tādā veidā cilvēce ir izgājusi caur dažādām periodiskām pārmaiņām. Fiziski uzskata, ka matērijas kustība ir pakļauta noteiktām likumsakarībām, un arī izmaiņas visā mūsu Visumā ir pakļautas noteiktām likumsakarībām.

Mūsu Zemes kustība šajā bezgalīgajā Visumā un šajā Piena ceļā ne vienmēr var būt pavisam gluda. Tā var sadurties ar kādu planētu vai to var piemeklēt kādas citas problēmas, kas izraisītu milzīgu katastrofu. Ar pārdabisko spēju palīdzību mēs redzam, ka tieši tā bija ieplānots. Reiz es rūpīgi pārbaudīju un atklāju, ka cilvēce astoņdesmit vienu reizi ir piedzīvojusi iznīcību. Katru reizi izdzīvoja tikai neliels skaits cilvēku, kas, saglabājot niecīgu aizvēsturiskās civilizācijas daļu, iegāja nākamajā periodā un uzsāka pirmatnēju dzīvesveidu. Atkal attīstījās cilvēce, un atkal parādījās civilizācija. Cilvēce astoņdesmit vienu reizi ir piedzīvojusi šādas periodiskas pārmaiņas, turklāt man vēl joprojām nav izdevies noskaidrot, cik reižu kopumā tas ir noticis. Ķīnieši pievērs lielu uzmanību piemērotiem klimatiskajiem apstākļiem, labvēlīgam ģeogrāfiskajam izvietojumam un cilvēku savstarpējai saskaņai. Dažādas Debesu parādības un dažādi klimatiskie apstākļi var veicināt atšķirīgus sociālos stāvokļus cilvēku sabiedrībā. No fizikas viedokļa raugoties, matērijas kustībā ir noteiktas likumsakarības – tāpat ir ar Visuma kustību.

Pēc visa iepriekšminētā par aizvēsturisko kultūru vēlējos jums pateikt galveno – cīņun arī nav mūsdienu cilvēces izgudrojums. Tas ticis pārmantots no ļoti seniem laikiem, un tas ir arī sava veida aizvēsturiska kultūra. Budistu Svētajos Rakstos mēs varam atrast dažus ar to saistītus apgalvojumus. Šakjamuni savulaik teica, ka viņam jau pirms daudziem simtiem miljonu kalpu ir izdevies veiksmīgi pabeigt pilnveidošanos un sasniegt Dao. Cik gadus ilgst viena kalpa? Viena kalpa ilgst simtiem miljonu gadu. Tik milzīgs skaitlis ir vienkārši neiedomājams. Ja tā ir patiesība, vai tad tas nesaskan ar cilvēces vēsturi un ar pārmaiņām uz visas Zemes? Turklāt Šakjamuni vēl teica, ka pirms viņa ir bijuši seši sākotnējie Budas, ka viņam ir bijuši Skolotāji un ka viņi visi pirms vairākiem simtiem miljonu kalpu ir pilnveidojoties sasnieguši Dao. Ja tā ir patiesība, vai tas nenozīmē, ka starp mūsdienu sabiedrībā izplatītajām īstenajām un tradicionālajām praksēm

ir šādas pilnveidošanās metodes? Ja tu man vaicā, es saku – protams, ka ir, taču tās ir ļoti reti sastopamas. Šobrīd neīsti un viltus cjiġun meistari, kā arī nešķīsto garu apsēstie, ir radījuši jucekli, lai maldinātu cilvēkus. Šo krāpnieku ir daudzkārt vairāk nekā īstu cjiġun meistarū. Ir grūti atšķirt īstu no neīsta. Īstu cjiġun praksi nav viegli atpazīt, un nav arī viegli to atrast.

Patiesībā no seniem laikiem ir ticis mantots ne tikai cjiġun, bet arī Taidzi, Hetu, Luošu, Pārmaiņu grāmata, Bagua un daudz kas cits – tas viss ir saglabāġies no aizvēsturiskiem laikiem. Tādēļ, ja mēs šodien no parastu cilvēku skatpunkta centīsimies tās pētīt un izzināt, tad nekur tālu netiksim. Atrodoties parasta cilvēka līmenī, raugoties no parasta cilvēka skatpunkta un parasta cilvēka domāšanas perspektīvas, nav iespējams izprast īstenas lietas.

Cjiġun – tā ir pilnveidošanās

Ja jau cjiġun ir tik sena vēsture, tad kādam nolūkam tas ir paredzēts? Es jums teikšu, ka mūsu Dafa ir dižens pilnveidošanās ceļš Budas sistēmā un tas, protams, ir paredzēts, lai pilnveidotos par Budu. Savukārt Dao sistēma, protams, ir paredzēta tam, lai pilnveidotos par Dao un sasniegtu Dao. Es jums teikšu, ka vārdam Buda nav nekāda sakara ar māņticību. Vārds Buda ir cēlies no sanskrita, senās indiešu valodas. Kad budisms sāka izplatīties Ķīnā, vārdu Buda pierakstīja ar diviem hieroglifiem un izrunāja kā “Fo Tuo” vai “Fu Tu”. Šie vārdi ceļoja no mutes mutē, līdz ļaudis Ķīnā sāisināja tos līdz vienam hieroglifam un sāka saukt vienkārši par Fo. Kāda tad ir šā vārda nozīme ķīniešu valodā? Tas apzīmē Apskaidroto, cilvēku, kurš pilnveidoġoties sasniedz Apskaidrību. Kāds gan te sakars ar māņticību?

Padomāġiet par to ikkatrs – pilnveidoġoties var attīstīties pārdabiskas spējas. Šobrīd visā pasaulē ir atzīti seši pārdabisko spēju veidi, taču to ir daudz vairāk. Es saku, ka pastāv desmitiem

tūkstošu īstenu pārdabisko spēju veidu. Cilvēks sēž un, nekustinot ne rokas, ne kājas, ir spējīgs paveikt to, ko citi nespēj pat ar savu roku un kāju palīdzību. Viņš spēj ieraudzīt katras Visuma dimensijas īstenos principus, spēj ieraudzīt Visuma patieso ainu, spēj ieraudzīt lietas, kuras parasts cilvēks nespēj. Vai tad viņš nav cilvēks, kurš pilnveidojoties sasniedzis Dao? Vai tad viņš nav Dižens Apskaidrotais? Kā gan var teikt, ka viņš ir tāds pats kā parasts cilvēks? Vai tad viņš nav cilvēks, kurš pilnveidojoties sasniedzis Apskaidribu? Vai būtu nepareizi saukt viņu par Apskaidroto? Pārtulkojot senajā indiešu valodā, tas ir Buda. Patiesībā tā nu tas ir. Tieši tam arī cjiġun ir paredzēts.

Tiklīdz tiek pieminēts cjiġun, daži ļaudis saka: “Kāda gan vajadzība veselam cilvēkam nodarboties ar cjiġun?” Šo vārdu zemteksts ir tāds, ka cjiġun paredzēts tikai dziedināšanai. Tas ir ļoti ļoti virspusējs redzējums. Šeit mēs nevienu nevainosim, jo daudzi cjiġun meistari nodarbojas tieši ar dziedināšanu un organisma stiprināšanu, viņi visi runā par dziedināšanu un organisma stiprināšanu, un neviens no viņiem nemāca to, kas attiecas uz augstiem līmeņiem. Tas, protams, nenozīmē, ka viņu prakses metodes nav labas. Viņu misija ir mācīt to, kas attiecas uz dziedināšanas un organisma stiprināšanas līmeni, kā arī popularizēt cjiġun. Ir daudz cilvēku, kuri vēlas pilnveidoties uz augstiem līmeņiem. Viņiem ir šāda doma un šāda vēlēšanās, taču viņi nav ieguvuši Likumu, pēc kura vadīties, pilnveidojot sevi, tādējādi radušās lielas grūtības un daudzas problēmas. Protams, īstena augsta līmeņa Gun prakses apmācība skar ļoti augstu līmeņu jautājumus. Tādēļ, jūtot savu atbildību cilvēku un sabiedrības priekšā, mācot Gun prakses metodi, mēs kopumā esam guvuši labus rezultātus. Dažas patiešām ir ļoti augsta līmeņa lietas, un, kad par tām tiek runāts, tas var izklausīties pēc māņticības. Taču mēs, cik vien iespējams, pacentīsimies tās izskaidrot ar mūsdienu zinātnes palīdzību.

Kolidz mēs sākam runāt par dažiem jautājumiem, atrodas cilvēki, kas apgalvo, ka tā ir māņticība. Kādēļ tā? Pēc viņu kritērijiem tas, ko zinātne vēl nav atzinusi, vai tas, ar ko viņi paši nav saskārušies, un tas, kā eksistenci viņi uzskata par neiespējamu, ir māņticība un ideālisms. Tādi ir viņu uzskati. Vai tie ir pareizi? Vai tad to, ko zinātne vēl nav atzinusi, un to, ko tā vēl nav sasniegusi savā attīstībā, var saukt par māņticību un ideālismu? Vai tad šie cilvēki paši nav māņticīgi un tendēti uz ideālismu? Kā gan, šādi domājot, var attīstīties un progresēt zinātne? Arī cilvēku sabiedrība tā nevarēs virzīties uz priekšu. Visi mūsu šā brīža atklājumi zinātnes un tehnikas jomā nebija iepriekšējo paaudžu prātam aptverami. Ja tas viss būtu uzskatīts par māņticību, tad nebūtu arī tālākās attīstības. Arī cjiġun nav nekā kopīga ar ideālistisko teoriju. Daudziem nav nekādas saprašanas par to, kas ir cjiġun, tādēļ viņi vienmēr uzskata to par ideālismu. Šobrīd ar zinātniskās aparatūras palīdzību ir pierādīts, ka cjiġun meistarū ķermeņi izstaro infraskaņas, ultraskaņas un elektromagnētiskos viļņus, infrasarkanos, ultravioletos un gamma starus, neitronus, atomus, metālus, mikroelementus un citus komponentus. Vai tad tā visa nav materiālā realitāte? Arī tā ir matērija. Katra lieta taču sastāv no matērijas. Vai tad citas laika telpas nesastāv no matērijas? Tad kā gan to visu var saukt par māņticību? Ja jau cjiġun ir paredzēts tam, lai pilnveidotos par Budu, tad neizbēgami tiks skarti daudzi augsti un būtiski jautājumi, un mēs par tiem visiem runāsim.

Ja jau mums ir kļuvusi skaidra cjiġun nozīme, tad kādēļ mēs esam devuši tam šādu nosaukumu? Faktiski tā nosaukums nav “cjiġun”. Kāds tad ir tā nosaukums? To sauc par pilnveidošanas – tieši par pilnveidošanas. Protams, tam ir arī citi specifiski nosaukumi, tomēr, vispārīgi runājot, tā nosaukums ir “pilnveidošanās”. Tad kādēļ gan to sauc par cjiġun? Visiem ir zināms, ka cjiġun tiek izplatīts sabiedrībā jau vairāk nekā divdesmit gadu. Tā izplatība aizsākās Lielās kultūras revolūcijas vidus

periodā, un tās beigās tas sasniedza savas popularitātes virsotni. Padomājiet, tas bija laiks, kad kreisi domājošo kustība atradās pašā kulminācijas punktā. Mēs nevarējām pieminēt tos nosaukumus, kādos cjiġun tika dēvēts aizvēsturiskās kultūras laikā. Šis mūsu civilizācijas attīstības procesā cjiġun pārdzīvoja feodālisma periodu, tādēļ tā nosaukumos parasti ir jūtama viduslaiku pieskaņa. Savukārt tiem cjiġun novirzieniem, kas saistās ar reliģiju, parasti ir nosaukumi ar izteikti reliģisku pieskaņu. Piemēram, “Dao pilnveidošanās Diženais Likums”, “Vadžra Čaņ”, “Arhata Likums”, “Budās Likuma Diženais Pilnveidošanās Ceļš”, “Zelta Daņ deviņkārtīgās attīrīšanas maģija”. Tie visi ir tādi. Ja kāds no šiem nosaukumiem būtu izskanējis Lielās kultūras revolūcijas laikā, vai tas neizraisītu asu kritiku? Kaut arī šo cjiġun meistarību labā vēlme bija veicināt cjiġun attīstību, palīdzēt cilvēkiem izdziedināties un stiprināt organismu, kā arī uzlabot sabiedrības fiziskās veselības stāvokli – lai cik lielisks būtu viņu mērķis –, taču pat tas netika atļauts. Ļaudis vienkārši neuzdrošinājās izmantot senos nosaukumus. Tādēļ, lai veicinātu cjiġun attīstību, cjiġun meistari, manipulējot ar citātiem, sameklēja divus hieroglifus “Daņdzjin” un “Daodzan” tekstos un izveidoja nosaukumu “cjiġun”. Daži cilvēki, pat nezinot lietas būtību, ir iegrimuši šā nosaukuma pētīšanā un iztirzāšanā, lai atrastu tam kaut kādu pamatojumu. Taču tie visi ir veltīgi pūliņi. Senāk cjiġun tika saukts par pilnveidošanos, un tikai tādēļ, lai tas atbilstu mūsdienu cilvēku ideoloģijai, nācās izdomāt jaunu nosaukumu.

Kādēļ praktizējot nepieaug Gun?

Kādēļ praktizējot nepieaug Gun? Daudzi ļaudis domā tā: “Es neesmu saņēmis īstenu mācību. Ja kāds meistars iemācītu man īpašu metodi un dažus lieliskus paņēmienu, tad mans Gun pieaugtu.” Tagad tā domā deviņdesmit pieci procenti cilvēku.

Man tas šķiet ļoti smieklīgi. Kādēļ smieklīgi? Tādēļ, ka cjiġun nav parastu cilvēku prasme, bet gan kaut kas pavisam neparasts. Tas jāvērtē pēc augsta līmeņa principiem. Es saku, ka galvenais iemesls, kādēļ Gun nepieaug, slēpjas tajā, ka no diviem vārdiem “sju liaņ” (pilnveidošanās prakse) ļaudis pievērš lielu uzmanību tikai praksei, bet ignorē pilnveidošanos. Ja tu meklē ārpus sevis, tad neko nerasnēsi. Vai tu domā, ka ar parasta cilvēka ķermeni, parasta cilvēka rokām un parasta cilvēka domām tu spēsi pārveidot augstas enerģijas matēriju par Gun, vai spēsi paaugstināt savu Gun? Kā gan tas var būt tik vienkārši! Manuprāt, tas ir smieklīgi. Tas būtu tas pats, kas prasīt palīdzību no ārpusē, meklēt ārpus sevis. Tā tu nekad neiegūsi to, ko vēlies.

Tā nav nekāda parastu cilvēku prasme, kuru tu varētu apgūt, samaksājot naudu vai iemācoties dažus paņēmienu. Tā neparas nav. Tas ir kas tāds, kas pārsniedz parastu cilvēku līmeni, tādēļ no tevis tiek prasīts, lai tu rīkotos saskaņā ar augstākiem principiem. Kā tad tev jāriķojas? Tev jāpilnveido sava iekšējā būtība, nevis jāmeklē ārpus sevis. Tik daudz cilvēku meklē palīdzību ārpus sevis un šodien lūdz vienu, rīt – jau ko citu, turklāt viņi kā apmāti dzenas pēc pārdabiskām spējām. Mērķi mēdz būt visdažādākie. Daži pat vēlas kļūt par cjiġun meistariem, lai, dziedinot cilvēkus, kļūtu bagāti! Īstenā pilnveidošanās praksē nepieciešams pilnveidot savu sirdi. To sauc par Sjiņsjin pilnveidošanu. Piemēram, nonākot pretrunās starp cilvēkiem, tev vajadzētu mazāk rūpēties par savām cilvēciskajām emocijām un vēlmēm, par visu, pēc kā tiecies. Cīnoties par pašlabumu, tu vienlaikus vēlies paaugstināt savu Gun – kā gan tas var būt iespējams! Kāda tad atšķirība starp tevi un parastiem cilvēkiem? Kā gan tu spēsi attīstīt savu Gun? Ir jāvelta uzmanība Sjiņsjin pilnveidošanai, tikai tad tavs Gun varēs pieaugt, un tikai tad varēs paaugstināties tavs līmenis.

Kas tad ir Sjiņšjin? Tas sevī ietver De (De ir viena no matērijām), spēju paciest, spēju izprast, spēju atteikties – atteikties no ikvienas parastu cilvēku vēlmes un pieķeršanās, kā arī spēju pārciest grūtības un vēl daudz ko citu. Tas ietver dažādas lietas. Tikai tad, ja uzlabosi katru Sjiņšjin aspektu, tu varēsi patiešām paaugstināties. Šis ir viens no būtiskākajiem faktoriem Gun spēka paaugstināšanai.

Daži ļaudis domā: “Sjiņšjin, par kuru jūs runājat, pieder pie cilvēka ideoloģiskajiem uzskatiem, ir saistīts ar domāšanu, un tam nav nekā kopīga ar Gun, kuru mēs pilnveidojam.” Kā nav nekā kopīga? Ideoloģiskajās aprindās jau kopš seniem laikiem ir pastāvējušas diskusijas un strīdi par to, kas ir primārs: matērija vai gars? Es jums teikšu, ka patiesībā matērija un gars ir identiski. Mūsdienu zinātnieki, kas nodarbojas ar cilvēka ķermeņa pētījumiem, uzskata, ka doma, ko rada cilvēka smadzenes, ir matērija. Tātad, no vienas puses skatoties, tā ir eksistējoša materiāla lieta, bet, no otras puses, šai lietai ir garīgs raksturs. Vai tad tā nav? Vai tad šīs lietas nav identiskas? Par piemēru ņemsim mūsu Visumu. No vienas puses, Visums pastāv kā matērija, taču vienlaikus tam piemīt kāda noteikta īpašība. Parastie ļaudis nespēj pamanīt, ka Visumā eksistē īpašība “Džēņ Šaņ Žēņ”, jo viņi visi atrodas vienā līmenī. Tad, kad tu pārsniegsi parasto cilvēku līmeni, tu varēsi to pamanīt. Kā pamanīt? Ikvienu matēriju Visumā, kā arī visi Visumā pastāvošo matēriju veidi, ir dzīvas, domājošas būtnes. Tām visām piemīt spēja domāt, un tās visas ir Visuma Likuma eksistences formas dažādos līmeņos. Visuma īpašība neļauj tev paaugstināties. Tu to vēlies, bet nespēj. Tā vienkārši neļauj tev pacelties augšup. Kādēļ neļauj? Tādēļ, ka tavš Sjiņšjin nav uzlabojies. Katrā līmenī ir atšķirīgi kritēriji. Ja tu vēlies pacelties uz augstāku līmeni, tev jāatmet savas sliktās domas un jāatbrīvo savs prāts no visa netīrā, kā arī jāasimilējas ar tā līmeņa kritērijiem. Tikai tādā veidā tu varēsi paaugstināties.

Tad, kad tu uzlabosi savu Sjiņšjin, tavā ķermenī notiks lielas pārmaiņas. Līdz ar Sjiņšjin uzlabošanos pilnīgi noteikti pārveidosies arī tava ķermeņa matērija. Kādas būs šīs izmaiņas? Tu atmetīsi visu to slikto, pēc kā tik stūrgalvīgi dzinies. Piemēram, ja cieši noslēgta, netīrumiem pilna pudele tiek iemesta ūdenī, tā tūlīt pat nogrims. Tagad iztīri to. Jo vairāk netīrumu tu no tās izbērsi, jo augstāk tā uzpeldēs. Kad būsi izbēris visus netīrumus, tā uzpeldēs pilnībā. Pilnveidošanās procesa laikā tev ir jāattīra savs ķermenis no visa sliktā, un tikai šādi tu varēsi paaugstināties. Visuma īpašība pilda tieši šādu funkciju. Ja tu nepilnveidosi savu Sjiņšjin, ja nepaaugstināsi savu tikumības līmeni, ja neatbrīvosies no nelāgām domām un sliktās matērijas, tad šī Visuma īpašība neļaus tev paaugstināties. Kā gan var teikt, ka tās nav identiskas lietas? Joka pēc teikšu tā: ja cilvēkam, kuram ir saglabājušās visa veida cilvēciskās emocijas un vēlmes, ļautu paaugstināties un kļūt par Budu – padomājiet, vai tas ir pieļaujams? Ieraugot, cik skaista ir Bodhisatva, viņam var rasties nepiedienīga doma. Tā kā viņa skaudība nav likvidēta, šis cilvēks var pat uzsākt strīdu ar Budām. Vai tas ir pieļaujams? Ko tad darīt? Tev ir jāatmet visas nelāgās domas, kas piemīt parastiem cilvēkiem, un tikai tad tu varēsi paaugstināties.

Citiem vārdiem sakot, tev jāpievērš nopietna uzmanība Sjiņšjin paaugstināšanai un jāpilnveidojas saskaņā ar Visuma īpašību “Džeņ Šaņ Žeņ”. Tev pilnībā jāatbrīvojas no parastu cilvēku tieksmēm, sliktām domām, kā arī no nodoma darīt ko nekrietnu. Tiklīdz tu nedaudz paaugstināsi savu domāšanas līmeni, no tava ķermeņa izzudīs arī dažas sliktas lietas. Turklāt, lai nedaudz mazinātu savu karmu, tev ir arī jāiztur dažas grūtības un jāpārcieš nedienas. Šādi tu varēsi nedaudz paaugstināties, un Visuma īpašība vairs tevi tik ļoti neierobežos. Pilnveidošanās ir atkarīga no tevis paša, bet Gun – no Skolotāja. Skolotājs dod tev Gun, kas paaugstina tavu Gun, un šis Gun sāk darboties. Tas var pārveidot tavu De matēriju, kas atrodas ārpus

ķermeņa, par Gun. Tā kā tu nepārtraukti paaugstinies, nepārtraukti pilnveidojies augšup, tad arī tavs Gun stabs nepārtraukti kļūst arvien augstāks. Kā praktizētājam tev jāpilnveidojas parasto cilvēku vidē, jānorūda sevi, arī pakāpeniski jāatmet pieķeršanās un dažādas vēlmes. Bieži vien tas, ko mūsu cilvēce uzskata par labu, no augsta līmeņa perspektīvas raugoties, izrādās slikts. Cilvēks uzskata, ka gūt pēc iespējas vairāk labuma parasto ļaužu vidū, no kā viņa dzīve kļūst arvien labāka, – tas ir labi. Taču Diženu Apskaidroto acīs šāds cilvēks kļūst arvien sliktāks. Kādēļ tā? Jo vairāk viņš iegūst, jo vairāk tas kaitē citiem, jo viņš saņem to, kas viņam nepienākas. Viņš pievērš lielu uzmanību slavaī un pašlabumam un tādēļ zaudē De. Ja vēlies paaugstināt Gun, bet nepievērs uzmanību Sjiņšjin pilnveidošanai, tavs Gun nekad nepieaugs.

Pilnveidošanās aprindās pastāv uzskats, ka cilvēka Dvēsele ir nemirstīga. Agrāk, kad runa bija par Dvēseli, cilvēki uzskatīja to par mānticību. Ir zināms, ka, pētot cilvēka ķermeni, fiziķi tajā ir atklājuši molekulas, protonus, elektronus – līdz pat kvarkam un neitrīno. Nonākot līdz šim līmenim, pētījumi vairs nav iespējami pat ar mikroskopa palīdzību. Tomēr tas viss vēl ir ļoti tālu no dzīvības un matērijas pirmsākuma. Visiem zināms, ka, lai sašķeltu atoma kodolu, ir nepieciešams ievērojams enerģijas trieciens un ļoti augsta temperatūra. Tikai tad atoma kodols var sadalīties. Kā gan, cilvēkam nomirstot, var tik vienkārši “nomirt” atomu kodoli viņa ķermenī? Tādēļ mēs esam konstatējuši, ka tad, kad cilvēks nomirst, šajā mūsu dimensijā sadalās tikai lielākie tā elementi – molekulas, bet viņa ķermeņi citās dimensijās nesadalās. Iedomājieties, kā izskatās cilvēka ķermenis zem mikroskopa? Tas viss kustas. Pat tad, ja tu sēdi nekustīgi, viss tavs ķermenis tomēr atrodas kustībā. Kustas šūnu molekulas, un viss ķermenis ir irdens, it kā būtu veidots no smiltīm. Tāds izskatās cilvēka ķermenis zem mikroskopa. Tas pilnībā atšķiras no tā, kas redzams mūsu acīm. Tas ir tādēļ, ka šis cilvēka acu

pāris var radīt maldīgu iespaidu un neļauj saskatīt patieso lietu stāvokli. Ja cilvēka Debesu acs ir atvērta, tā spēj redzēt lietas palielinājumā. Šī spēja cilvēkam jau sākotnēji bija iedzimta, un tikai tagad to dēvē par pārdabisku spēju. Ja tu vēlies attīstīt savas pārdabiskās spējas, tad pilnveidojoties tev ir jāatgriežas atpakaļ, jāatgriežas pie pirmsākuma un pie savas īstenās būtības.

Tagad parunāsim par De. Kādā veidā tas ir saistīts ar mūsu ķermeni? Izanalizēsim to sīkāk. Cilvēkam ir pa vienam ķermenim katrā no daudzajām dimensijām. Tagad aplūkosim, no kā sastāv cilvēka ķermenis. Vislielākās tā sastāvdaļas ir šūnas, kas veido cilvēka fizisko ķermeni. Ja tu iekļūsi telpā starp šūnām un molekulām vai telpā starp molekulām, tad sajūtīsi, ka esi jau iegājis citā dimensijā. Kāda tad ir cilvēka ķermeņa eksistences forma šajā dimensijā? Protams, tu nevarēsi to saprast, izmantojot mūsu dimensijā pastāvošos priekšstatus par šo dimensiju. Tavam ķermenim ir jāasimilējas ar tās dimensijas eksistences formas prasībām. Citā dimensijā ķermenis brīvi var palielināties vai samazināties. Tad tu pamanīsi, ka tā ir neizmērojami plaša dimensija. Šeit runa ir par vienkāršu citas dimensijas eksistences formu, kur vienā un tajā pašā laikā, vienā un tajā pašā vietā eksistē dažādas dimensijas. Cilvēkam katrā no daudzajām dimensijām ir pa vienam noteiktam ķermenim, un noteiktā dimensijā apkārt cilvēka ķermenim eksistē lauks. Kāds lauks? Šis lauks ir De, kuru jau pieminējām. De ir baltā matērija. Tā nepavisam nav kaut kāds garīgs vai abstrakts jēdziens, kā to uzskatīja agrāk. Tai pilnā mērā piemīt sava materiālās eksistences forma. Tādēļ taisnība bija vecajiem ļaudīm, kuri senāk runāja par De uzkrāšanu un zaudēšanu. De atrodas apkārt cilvēka ķermenim un veido lauku. Senāk Dao sistēmā runāja, ka skolotājs izvēlas mācekli, bet nevis māceklis izvēlas skolotāju. Ko tas nozīmē? Skolotājs vispirms pārbaudīja, cik daudz De ir mācekļa ķermenī. Ja māceklim ir daudz De, tad pilnveidojoties ir vieglāk, ja mazāk – būs grūtāk. Viņam būs grūti attīstīt augstu Gun līmeni.

Vienlaikus pastāv arī melnā matērija. Mēs to saucam par “karmu”. Budismā to dēvē par “ļauno karmu”. Abas šīs matērijas, gan baltā, gan melnā, eksistē vienlaikus. Kādā veidā tās abas ir saistītas? Balto matēriju De mēs iegūstam, pārdzīvojot ciešanas, paciešot neveiksmes un darot labus darbus, bet melnā matērija rodas tad, ja cilvēks rīkojas slikti, dara aplamības un nodara pāri citiem. Mūsdienās cilvēki tiecas ne tikai pēc pašlabuma, daži pastrādā visdažādākās ļaundarības. Naudas dēļ tie ir gatavi uz visu: uz slepkavību, pasūtījuma slepkavību, homoseksuālismu, narkomāniju un tamlīdzīgi. Visādi mēdz būt. Kad cilvēks dara sliktu, viņš zaudē De. Kā viņš to zaudē? Kad cilvēks aizvaino kādu, viņš domā, ka ir guvis virsroku, un jūtas labi. Tomēr šajā Visumā pastāv princips – “ja nezaudēsi, tad neiegūsi”. Lai iegūtu, kaut kas ir jāzaudē. Ja tu nevēlies zaudēt, tevi piespiedīs to darīt. Kas izpilda šo funkciju? To veic tieši šī Visuma īpašība, tādējādi nav iespējams, ka tu tikai iegūsti. Kā tas notiek? Aizskarot vai nodarot kādam pāri, cilvēks atdod otram savu De, un, tā kā otra cilvēka jūtas ir tikušas aizskartas, tiek uzskatīts, ka viņš ir kaut ko zaudējis, viņš ir cietis, tādēļ viņš arī saņem atbilstošu atlīdzību. Kad viens cilvēks aizvaino otru, tajā brīdī no viņa dimensijas atdalās De gabaliņš un pāriet pie otra cilvēka. Jo vairāk viņš aizskar otru, jo vairāk De viņš tam atdod. Tās pats notiek, sitot vai nodarot citas pārestības. Ja kāds iesit vai iesper otram cilvēkam, viņš atdod tik daudz sava De, cik stipri ir iesitis. Atrodoties savā līmenī, parasts cilvēks nespēj saskatīt šo principu. Uzskatot sevi par pazemotu, viņš nevar samierināties ar to un domā: “Ja jau tu man iesīti, es atbildēšu tev ar to pašu.” “Bums,” ... viņš sit pretī, un De atgriežas atpakaļ iepriekšējā vietā. Rezultātā neviens nav ne ieguvis, ne arī zaudējis. Viņš var nodomāt: “Tu iesīti man vienreiz, es tev iesītīšu divreiz. Kā gan man citādi izgāzt savas dusmas.” Viņš atkal iesit otram, un vēl viens gabaliņš De tiek atdots šim cilvēkam.

Kādēļ De ir tik ļoti vērtīgs? Kāda veida mijiedarbība notiek, kad pārveidojas De? Reliģijas māca: “Ja cilvēkam ir De, bet šajā dzīvē viņš kaut ko neiegūst, tad iegūs to nākamajā dzīvē.” Ko viņš iegūs? Ja cilvēkam ir daudz De, viņš var kļūt par augsta līmeņa ierēdni vai nopelnīt lielu bagātību. Viņš var iegūt visu, ko vien vēlas, un tas viss tiks iemainīts pret šo De. Reliģijās tiek arī sacīts – ja cilvēkam De nav atlicis nemaz, tad tiks iznīcināti gan viņa ķermenis, gan dvēsele. Viņa Dvēsele tiks iznīcināta. Pēc viņa nāves nekas vairs nepaliks pāri. Savukārt mūsu pilnveidošanās aprindās uzskata, ka De var tiešā veidā pārtapt par Gun.

Tagad mēs pastāstīsim, kā De pārtop par Gun. Pilnveidošanās aprindās pastāv tāds teiciens: “Pilnveidošanās ir atkarīga no tevis paša, bet Gun – no Skolotāja.” Tomēr daži cilvēki runā par nepieciešamību “uzstādīt tīģeli un kurtuvi, lai izgatavotu nemirstības eliksīru, izmantojot savāktos ārstniecības augus”, kā arī par nepieciešamību vadīt domu darbību, turklāt viņi uzskata to par ļoti svarīgu. Teikšu, ka tas nemaz nav tik svarīgi. Turklāt, ja tu daudz par to domā, tā jau ir pieķeršanās. Ja tu pārāk daudz par to domā, vai tad neesi pieķēries vēlmei iegūt? Pilnveidošanās ir atkarīga no tevis paša, bet Gun – no Skolotāja. Lai tikai tev būtu šī vēlēšanās, un ar to jau arī būs pietiekami. Patiesībā to visu paveic Skolotājs, jo tev pašam tas vienkārši nav pa spēkam. Tev ir parasta cilvēka ķermenis, kā gan tu pats pārveidosi to par Augstākās dzīvās būtnes ķermeni, kas veidots no augsti enerģētiskas matērijas? Tas ir pilnīgi neiespējami, un pat ieminēšanās par to izklausās pēc joka. Cilvēka ķermeņa evolūcijas process citās dimensijās ir diezgan noslēpumains un sarežģīts. Tu pats vispār nespēj ko tādu paveikt.

Ko tad tev dod Skolotājs? Viņš iedod tev Gun, kas paaugstina tavu Gun. Tā kā De atrodas ārpus cilvēka ķermeņa, tad viņa īstais Gun veidojas tieši no De. Gan cilvēka līmeņa augstums,

gan viņa Gun spēks pilnībā veidojas no De. Skolotājs pārveido tavu De par Gun, kurš spirālveidīgi ceļas augšup. Gun, kurš patiesi nosaka cilvēka līmeni, spirālveidīgi aug ārpus ķermeņa, un, sasniedzot cilvēka galvvidu, tas izveido Gun stabu. Pietiek tikai uzmost skatienu cilvēka Gun stabam, lai varētu noteikt viņa Gun līmeni. Tas arī ir viņa līmenis, kas budismā tiek dēvēts par Sasnieguma statusu. Sēžot meditācijā, cilvēka Dvēsele var iziet no ķermeņa un pacelties noteiktā līmenī, taču vēl augstāk tā pacelties nevar un arī neuzdrīkstas to darīt. Tā kā viņa ceļas augšup, sēžot uz sava Gun staba, tad var sasniegt vien to līmeni. Tādēļ, ka tās Gun stabs ir vien tik augsts, viņa nevar pacelties augstāk. Tas arī ir budismā minētais Sasnieguma statuss.

Pastāv arī mērs, kā noteikt Sjiņšjin līmeni. Šis mērs un Gun stabs neatrodas vienā un tajā pašā dimensijā, taču tie eksistē vienlaicīgi. Tavs Sjiņšjin pieaug, ja kāds tevi aizskar, bet tu nesaki ne vārda un saglabā mieru. Ja kāds tev rāda dūri, bet tu, nesakot ne vārda, pavadi to ar smaidu, tad tavs Sjiņšjin līmenis jau ir ļoti augsts. Kas tev, kā praktizētājam, būtu jāiegūst? Vai tev nebūtu jāiegūst Gun? Kad paaugstinās tavs Sjiņšjin, pieaug arī tavs Gun. Cilvēka Gun līmenis ir tikpat augsts, cik viņa Sjiņšjin līmenis, un tā ir absolūta patiesība. Agrāk, kad daži ļaudis parkos vai mājās praktizēja cjiņgun, viņi darīja to no visas sirds, ar lielu centību, un praktizēja diezgan labi. Taču, tiklīdz viņi nonāca atpakaļ ikdienas dzīvē, tā kļuva pavisam citi cilvēki. Viņi atkal rikojās, kā vien ienāca prātā, sacenšoties starp parastiem cilvēkiem un cīnoties par slavu un pašlabumu. Kā gan viņi varēja paaugstināt Gun? Tas vispār nevarēja pieaugt, un šā pašā iemesla dēļ arī viņu veselība neuzlabojās. Kādēļ daži cilvēki, pat ilgu laiku praktizējot, nespēj atgūt veselību? Cjiņgun ir pilnveidošanās prakse, tas ir kas neparasts un pilnīgi atšķiras no parastu cilvēku fiziskajiem vingrinājumiem. Lai atgūtu veselību un paaugstinātu savu Gun, ir jāpievērš uzmanība Sjiņšjin.

Daži cilvēki, “uzstādot tīģeli un kurtuvi, lai izgatavotu daņ no savāktajiem ārstniecības augiem”, uzskata, ka šis daņ arī ir Gun. Taču tā tas nav. Šis daņ satur tikai daļu enerģijas, tā nav pilnībā visa enerģija. Kas tad ir daņ? Kā zināms, mums ir arī dažas citas lietas, kuras pilnveido dzīvi. Cilvēka ķermenī vēl attīstīsies pārdabiskās spējas un izpaudīsies dažādas maģiskas lietas. Lielākā daļa no tām atrodas slēgtā stāvoklī, lai tu nevarētu tās lietot. Pārdabisko spēju ir daudz, apmēram desmit tūkstoši. Tiklīdz kāda ir attīstīta, tā tūlīt tiek noslēgta. Kādēļ nav ļauts tās izrādīt? Tādēļ, lai neļautu tev tās patvaļīgi lietot, kaut ko darot parastu cilvēku sabiedrībā. Tev nav atļauts kā pagadās iejaukties parastu cilvēku sabiedrībā, ne arī ikdienā demonstrēt savas spējas. Tas viss varētu izjaukt parastu cilvēku sabiedrības lietu kārtību. Daudzi pilnveidojas pēc sava prāta. Ja tu ļaudīm izrādīsi visas savas pārdabiskās spējas, tie ieraudzīs, ka tās ir īstas, un visi nāks pilnveidoties. Pilnveidoties nāks arī cilvēki, kas ir izdarījuši nepiedodamas ļaundarības, un tas nav pieļaujams. Tu nedrīksti šādi sevi izrādīt. Turklāt, nespējot saskatīt iepriekšnolemtības saikni un lietu patieso būtību, tu vari viegli izdarīt ko sliktu. Tu domā, ka dari labu darbu, bet tas var izrādīties slikts. Tādēļ tev nav atļauts tās lietot, jo, tiklīdz tu izdarīsi ko nekrietnu, tavs līmenis tiks pazemināts, un tava pilnveidošanās būs bijusi veltīga. Šā iemesla dēļ daudzas pārdabiskās spējas tiek noslēgtas. Ko gan tad darīt? Dienā, kad tiks sasniegta Gun atvēršanās un Apskaidrība, šis daņ būs kā sprāgstviela, kas eksplodējot atvērs tev visas pārdabiskās spējas, visus ķermeņa aizslēgus un simtiem enerģētisko eju tavā ķermenī. “Bums” – un no satricinājuma viss tiks atvērts. Šādam mērķim tiek izmantots daņ. Pēc mūka kremācijas pāri paliek “sarira”. Daži ļaudis apgalvo, ka tie ir kauli un zobi. Tad kā gan tas nākas, ka parastiem cilvēkiem nav sariras? Tas ir eksplodējušais daņ, kura enerģija tika atbrīvota. Tā sastāvā ir liels daudzums materiņu no citām dimensijām. Galu galā – tam ir arī sava veida materiālās eksistences forma, bet tas

nekam īpašam nav paredzēts. Mūsdienās cilvēki uzskata to par kaut ko ļoti vērtīgu. Tas satur enerģiju un mirdz, turklāt ir ļoti ciets. Lūk, kas tas ir.

Ir vēl viens iemesls, kādēļ nepieaug Gun – nezinot augsta līmeņa Likumu, cilvēks nevar paaugstināties. Ko tas nozīmē? Kā es jau minēju, daži cilvēki ir praktizējuši daudzu skolu metodes. Teikšu tā, lai arī cik daudz tu vēl iemācītos, tas viss būs veltīgi. Tu joprojām būsi tikai pamatskolas skolēns, tikai pamatskolas skolēns pilnveidošanās praksē. Visas tavas zināšanas attiecas tikai uz zema līmeņa principiem. Ja tu izmantosi šos zema līmeņa principus, lai pilnveidotos uz augstiem līmeņiem, tiem nebūs nekādas nozīmes. Ja tu, atrodoties universitātē, mācies no pamatskolas grāmatām, tu joprojām esi pamatskolas skolēns. Lai cik daudz tu arī mācītos, tas būs bezjēdzīgi un pat var nākt tev par sliktu. Atšķirīgos līmeņos ir atšķirīgi Likumi, atšķirīgos līmeņos Likumam ir atšķirīga nozīme. Tādējādi zema līmeņa principi nevar vadīt tavu pilnveidošanās praksi uz augstiem līmeņiem. Visi tie principi, par kuriem mēs turpmāk runāsim, ir attiecināmi uz pilnveidošanās praksi augstos līmeņos. Šajā mācībā es esmu iekļāvis dažādu līmeņu lietas, tādēļ tai vienmēr būs vadoša loma tavā turpmākajā pilnveidošanās praksē. Man ir vairākas grāmatas, kā arī audio un video ieraksti. Kad būsi noskatījies un noklausījies tos vienreiz, pēc kāda laika noskatīsies un noklausīsies tos vēlreiz, tad atklāsi, ka tiem joprojām ir vadoša loma tavā pilnveidošanās procesā. Tāpat tu nepārtraukti paaugstināsi sevi, un tam arī būs sava vadošā loma – tieši tas arī ir Likums. Šeit es jums izstāstīju par diviem iemesliem, kādēļ nepieaug Gun – nezinot augstu līmeņu Likumu, nav iespējams pilnveidoties, un bez iekšējās būtības pilnveidošanas, bez Sjiņsjin pilnveidošanas, nav iespējams paaugstināt Gun. Ir tieši šie divi iemesli.

Faluņ Dafa raksturīgās iezīmes

Mūsu Faluņ Dafa ir viena no astoņdesmit četriem tūkstošiem pilnveidošanās skolu Budas sistēmā. Šajā vēsturiskajā periodā, šīs civilizācijas laikā, tas vēl nekad nav ticis nodots atklātībai. Tomēr noteiktā aizvēsturiskā periodā tas plašā mērogā sniedza glābiņu cilvēcei. Pēdējās kalpas noslēguma periodā es vēlreiz to daru zināmu plašai sabiedrībai, tādēļ tas ir tik ārkārtīgi vērtīgs. Es aprakstīju to formu, kādā De tiešā veidā pārvēršas par Gun. Patiesībā Gun netiek iegūts praktizējot. To iegūst pilnveidojoties. Daudzi cilvēki cenšas paaugstināt savu Gun, taču uzmanību pievērš tikai vingrinājumu izpildīšanai, atstājot novārtā pilnveidošanos. Patiesībā Gun tiek iegūts, pilnībā balstoties uz Sjiņšjin pilnveidošanu. Kādēļ tad mēs šeit mācām arī vingrojumu? Vispirms pastāstīšu, kādēļ mūks nepraktizē vingrojumus. Galvenā viņa nodarbe ir sēdēt meditācijā, lasīt Svētos Rakstus, pilnveidot Sjiņšjin, un tā pieaug viņa Gun. Viņš paaugstina Gun, un tas paceļ viņa līmeni. Tā kā Šakjamuni mācīja cilvēkiem atmet pilnīgi visu šajā pasaulē, ieskaitot arī Beņti, fiziskie vingrinājumi nebija vajadzīgi. Dao sistēmā nerunā par visu dzīvo būtņu glābšanu. Cilvēki mēdz būt ar dažādām prāta spējām un dažādu attīstības līmeni, daži ir savtīgāki, citi – mazāk savtīgi. Viņi izvēlas savus mācekļus, un, pat ja tiek izraudzīti trīs mācekļi, tad tikai viens no tiem saņems īsteno mācību. Ir jāpārlicinās, ka šis māceklis ir ļoti tikumīgs, ļoti labs un nenovirzīsies no ceļa. Tādēļ uzmanība galvenokārt tiek pievērsta tam, lai nodotu māceklim dzīves pilnveidošanas prakses metodi, un tad ir nepieciešami daži fiziski vingrinājumi, lai pilnveidotu ko tādu kā brīnumspējas un maģiju prasmes.

Faluņ Dafa arī ir dvēseles un dzīves pilnveidošanas prakse, un tajā ir nepieciešami vingrojumi. No vienas puses, vingrojumi ir paredzēti, lai pastiprinātu pārdabiskās spējas. Ko nozīmē “pastiprināt”? Tas nozīmē padarīt stiprākas tavas pārdabiskās spējas

ar tava milzīgā Gun spēka palīdzību, tādējādi pakāpeniski padarot tās arvien stiprākas un stiprākas. No otras puses, tavā ķermenī nepieciešams attīstīt daudzas dzīvās būtnes. Kad cilvēks sasniedz augstus līmeņus sevis pilnveidošanā, tad, kā runā Dao sistēmā, viņam parādās Nemirstīgais mazulis, savukārt Budas sistēmā to sauc par neiznīcināmo Dimanta ķermeni. Turklāt rodas daudzas pārdabiskās spējas. Tas viss ir jāattīsta, izpildot fiziskus vingrojumu, un tas viss tiek pilnveidots ar mūsu vingrojumu palīdzību. Visaptverošā dvēseles un dzīves pilnveidošanas prakses metodē nepieciešama gan pilnveidošanās, gan vingrojumu izpildīšana. Es domāju, ka tagad ikviens ir sapratis, kā rodas Gun. Tas Gun, kurš nosaka tavu sasniegumu līmeni, nepavisam netiek attīstīts, izpildot vingrojumus, bet gan pilnveidošanās ceļā. Pilnveidošanās procesā tu paaugstini savu Sjiņšjin, atrodoties starp parastiem cilvēkiem, un asimilējies ar Visuma īpašību, kā rezultātā Visuma īpašība vairs neierobežo tevi, un tu vari virzīties augšup. Tad tavs De sāk pārveidoties par Gun. Tiklīdz uzlabojas tavs Sjiņšjin, pieaug arī tavs Gun. Tieši tāda ir kopsakarība.

Mūsu prakses metode ir īstena dvēseles un dzīves pilnveidošanas metode. Gun, kuru mēs pilnveidojam, piepilda katru ķermeņa šūnu – līdz pat matērijas sākotnējām daļiņām, kas atrodas vismikroskopiskākajā līmenī, un tas viss satur augstas enerģijas matēriju Gun. Pieaugot tavam Gun, arvien vairāk pieaugs arī Gun blīvums un spēks. Šai augstas enerģijas matērijai piemīt saprāts. Tā kā šī enerģija piepilda katru šūnu cilvēka ķermenī, līdz pat dzīvības pirmsākuma līmenim, tad laika gaitā tā iegūst tādu pašu formu, kāda ir tava ķermeņa šūnām, un tai ir tāds pats molekulu izkārtojums un atomu kodolu forma. Tomēr ir pilnībā mainījusies būtība, un šis ķermenis vairs nesastāv no sākotnējām fiziskajām šūnām. Vai tad tu jau neatrodies ārpus Piecām stihijām? Protams, tava pilnveidošanās vēl nav beigusies, un tev joprojām jāturpina pilnveidoties parastu cilvēku vidū. Tādēļ ārēji tev joprojām jāizskatās kā parastam cilvēkam. Vienīgā atšķirība

ir tāda, ka tu izskaties jaunāks par citiem sava vecuma cilvēkiem. Protams, vispirms no tava ķermeņa ir jāizvāc viss sliktais, ieskaitot slimības. Taču mēs šeit nedziedinām, bet gan attīrām tavu ķermeni, un mēs nesaucam to par “dziedināšanu”, bet gan par “ķermeņa attīrīšanu”. Mēs attīrām ķermeņus tiem, kas ir šeit nākuši patiesi pilnveidoties. Daži cilvēki nāk šurp, tikai lai tiktu izdziedināti. Cilvēkiem ar lielām veselības problēmām mēs neļaujam apmeklēt nodarbības, jo viņi nespēj atbrīvoties no vēlmes izdziedināties un no domām par savām slimībām. Viņi ir ļoti smagā stāvoklī, un tas viņus nomoka. Vai tad viņi tik vienkārši var aizmirst par to? Tāds cilvēks nespēj pilnveidoties. Mēs ne reizi vien esam uzsvēruši, ka nepieņemam kursus cilvēkus, kuri atrodas smagā stāvoklī. Šeit mēs nodarbojamies ar pilnveidošanos, un tas nepavisam nav tas, par ko domā viņi. Tam viņi var atrast citus cīņun meistaros. Protams, daudziem skolniekiem ir veselības problēmas, bet, tā kā jūs patiešām vēlaties pilnveidoties, jūs labā mēs varam to visu izdarīt.

Faluṅ Dafa skolnieku ārējais izskats pēc kāda laika diezgan stipri mainīsies. Viņu āda kļūs maiga, sejā parādīsies sātums, vecāka gadagājuma cilvēkiem grumbu kļūs mazāk vai tās gandrīz pavisam izzudīs – šīs ir bieži sastopamas parādības. Es šeit nerunāju par kaut ko maz ticamu, jo to zina daudzi no šeit sēdošajiem skolniekiem, kas praksi uzsākuši agrāk. Turklāt vecāka gadagājuma sievietēm atsāksies menstruālais cikls, jo dvēseles un dzīves pilnveidošanas praksē nepieciešams cīņi no menstruācijām, lai pilnveidotu ķermeni. Menstruācijas būs, bet ierobežotā apjomā, un šobrīd ar to pietiks. Tā arī ir vispārēja parādība. Jo kā gan bez tā viņas varētu pilnveidot savu ķermeni? Tāpat arī vīrieši, gan veci, gan jauni, sajūtīs, ka viss ķermenis kļuvis viegls. Īsteni praktizētāji sajūtīs šādas pārmaiņas.

Mūsu prakses metode ir ārkārtīgi dižena. Tā nelīdzinās daudzām citām praksēm, kuru vingrojumos tiek atdarinātas dzīv-

nieku kustības. Mūsu prakse aptver savā ziņā ārkārtīgi milzīgu sfēru. Tie principi, kurus savulaik izklāstīja Šakjamuni un Laodzi, ir mūsu Piena ceļa galaktikas iekšējie principi. Ko tad pilnveido mūsu Faluņ Dafa? Mēs pilnveidojamies saskaņā ar Visuma evolūcijas principiem, saskaņā ar Visuma augstāko īpašību “Džeņ Šaņ Žeņ”. Mēs praktizējam kaut ko tik milzīgu – gluži kā praktizētu Visumu.

Mūsu Faluņ Dafa ir vēl kāda ļoti unikāla, īpaši raksturīga iezīme, kādas nav nevienā citā praksē. Visas pašlaik sabiedrībā populārās cjiġun prakses iet daņ veidošanas ceļu jeb pilnveido daņ. Cjiġun praksēs ar daņ rūdišanu ir ļoti grūti panākt Gun atvēršanos un sasniegt Apskaidrību, dzīvojot parastu cilvēku vidū. Mūsu Faluņ Dafa neveido daņ, bet gan prakses laikā pilnveido Faluņ cilvēka vēdera lejasdaļā. Tādu Faluņ es pats personīgi ievietoju skolniekiem mūsu nodarbību laikā. Kamēr es izklāstu Faluņ Dafa, visiem jums tas pakāpeniski tiek ievietots. Daži cilvēki var to sajust, savukārt citi nevar, tomēr lielākā daļa cilvēku var sajust. Tas ir tādēļ, ka cilvēkiem ir atšķirīgs fiziskais stāvoklis. Mēs pilnveidojam Faluņ, nevis daņ. Faluņ ir Visums miniatūrā, tam piemīt visas tās spējas, kas piemīt Visumam, un tas var automātiski darboties un griezties. Tas mūžīgi griezīsies tava vēdera lejasdaļā. Tiklīdz Faluņ ir ievietots tavā ķermenī, tas nekad neapstāsies un griezīsies mūžīgi. Griežoties pulksteņa rādītāja virzienā, tas automātiski uzņem enerģiju no Visuma. Turklāt tas patstāvīgi var pārveidot un piegādāt enerģiju, kas nepieciešama katras tavas ķermeņa daļas attīstīšanai. Griežoties pretēji pulksteņa rādītāja virzienam, tas izstaro enerģiju un izvada laukā nevajadzīgo matēriju, kura izkļiedējas ap ķermeni. Izstarotā enerģija aizšaujas ļoti tālu un atkal atnes jaunu enerģiju. Enerģija, ko izstaro Faluņ, nes labumu apkārtējiem cilvēkiem. Budas sistēmā tiek uzskatīts, ka ir jāglābj sevi un citus, jāglābj visas dzīvās būtnes. Cilvēkam ne tikai jāpilnveido pašam sevi, bet arī jāsniedz glābiņš visām dzīvajām būtnēm. Citi cilvēki

saņems labumu kopā ar tevi, un tu, pats to neapjaušot, vari noregulēt citu cilvēku ķermeņus, dziedināt viņus un tamlīdzīgi. Bet, protams, tava enerģija nepazudīs. Kad Faluņ griežas pulksteņa rādītāja virzienā, tas pats uzņem to atpakaļ. Faluņ griežas nepārtraukti.

Daži domā, kādēļ Faluņ nepārtraukti griežas? Ir arī ļaudis, kas man jautā: “Kas liek tam griezties? Kāds tam ir pamatojums?” Ir viegli saprast, ka, uzkrājoties lielam enerģijas daudzumam, var veidoties daņ, bet Faluņ griešanās šķiet neiedomājama. Minēšu piemēru. Visums kustas, visas Piena ceļa sistēmas un Visuma galaktikas kustas. Deviņas planētas riņķo ap Sauli, un Zeme griežas ap savu asi. Padomājiet, kas tās visas ir iekustinājis? Kas deva tām spēku? Ar parasta cilvēka domāšanu tu nespēsi to saprast, jo tas ir sava veida griešanās mehānisms. Tāpat ir ar mūsu Faluņ. Tās vienkārši griežas. Tās ir atrisinājis problēmu, kā parastam cilvēkam pilnveidoties ikdienas dzīvē, tādēļ praktizēšanai laika būs vairāk. Kādēļ laika būs vairāk? Tā kā Faluņ griežas bez apstājas, tas nepārtraukti uzņem un transformē enerģiju no Visuma. Kad tu esi darbā, tas joprojām pilnveido tevi. Protams, papildus Faluņ mēs tavā ķermenī ievietosim vēl daudzas citas funkcijas un mehānismus, kas darbosies kopā ar Faluņ un tāpat automātiski attīstīs tevi. Tādējādi sanāk, ka “Gun pilnveido praktizētāju”, var teikt arī “Likums pilnveido praktizētāju”. Kad tu nepraktizē, Gun pilnveido tevi tieši tāpat kā tad, kad tu praktizē. Ieturot maltīti, gulot vai strādājot, Gun arvien pilnveido tevi. Tad kādēļ tu izpildi vingrojumu? Tu izpildi vingrojumu, lai stiprinātu Faluņ un nostiprinātu visas šīs sistēmas un enerģētiskos mehānismus, ko esmu tevī ievietojis. Pilnveidojoties augstā līmenī, viss notiek bezdarbības stāvoklī, arī vingrojumu kustības seko mehānismiem, nevajag izmantot jebkādu virzīšanu ar domu un nevajag pievērst uzmanību elpošanai.

Mēs praktizējam, nepievēršot uzmanību vietai un laikam. Daži cilvēki jautā: “Kurš ir labākais laiks, lai praktizētu? Pusnaktī, no rīta vai pusdienlaikā?” Mums nav nekādu prasību par vingrojumu izpildes laiku. Tu pusnaktī nepraktizē, tomēr Gun pilnveido tevi. Ja tu nepraktizē no rīta, Gun tāpat pilnveido tevi. Kad esi aizmidzis, Gun arīdzan pilnveido tevi. Gun pilnveido tevi arī tad, kad esi darbā. Tas ievērojami ekonomē tavu praktizēšanas laiku. Daudzi no jums no sirds vēlas sasniegt Dao, un tas, protams, ir pilnveidošanās prakses mērķis. Pilnveidošanās prakses galvenais mērķis ir iegūt Dao un sasniegt Pilnību. Tomēr dažiem cilvēkiem viņu dzīves laiks ir ierobežots, un ar to var nepietikt, lai pabeigtu pilnveidošanos. Mūsu Faluņ Dafa var atrisināt šo problēmu un var saīsināt prakses laiku. Turklāt Faluņ Dafa ir gan dvēseles, gan dzīves pilnveidošanas prakse. Ja tu nepārtraukti pilnveidosies, tad varēsi nepārtraukti pagarināt savu dzīvi. Pastāvīgi praktizējot, tava dzīve nepārtraukti tiks pagarināta. Tādēļ vecāka gadagājuma cilvēkiem ar labu iedzimto pamatu laika būs pietiekami. Tomēr pastāv kāds kritērijs. Tā dzīve, kas tiek pagarināta un pārsniedz iepriekšnolemto sākotnējo dzīves ilgumu, pilnībā ir paredzēta, lai tu praktizētu. Ja tavas domas kaut nedaudz novirzīsies no ceļa, tava dzīvība būs apdraudēta, jo tavai dzīvei jau sen bija jābeidzas. Šāds ierobežojums pastāvēs līdz brīdim, kad tu sāksi pilnveidoties Pārtaicīgajā Likumā. Tad notiks pāreja citā stāvoklī.

Mēs nepievēršam uzmanību debespusēm, nepievēršam uzmanību vingrojumu pabeigšanai noteiktā veidā, jo Faluņ rotē nepārtraukti, un tā kustība nav apturama. Ja zvana telefons vai kāds klauvē pie durvīm, tu tūlīt pat vari tam pievērsties – bez nepieciešamības pabeigt praktizēšanu. Kad tu pārtrauksi vingrojuma izpildi, Faluņ nekavējoties sāks griezties pulksteņa rādītāja virzienā un uzņems atpakaļ no ķermeņa izstaroto enerģiju. Tiem, kuri speciāli vada cji un ieļej to sev caur galvvidu, šī enerģija tomēr var zust. Faluņ ir apveltīts ar prāta spējam, un

pats zina, kas ir jādara. Mums arī nav prasības nostāties ar seju pret kādu no debespusēm, jo viss Visums atrodas kustībā. Piena ceļš kustas, un deviņas planētas riņķo ap Sauli. Arī Zeme griežas ap savu asi. Mēs praktizējam saskaņā ar šo diženo Visuma principu. Kur ir austrumi, dienvidi, rietumi vai ziemeļi? Nekur. Jebkura puse var apzīmēt visas debespusi. Prakses laikā tu stāvi ar skatu uz jebkuru debespusi, tātad vienlaikus esi pavērsies pret visām debespusēm. Mūsu Faluņ Dafa pasargās skolniekus no jebkādām novirzēm. Kā pasargās? Ja tu patiesi pilnveidosies, tad mūsu Faluņ sargās tevi. Mana būtība sakņojas Visumā. Ja kāds apdraud tevi, tas apdraud arī mani, tātad tas apdraud arī šo Visumu. Tas, ko es saku, var izklausīties mistiski. Turpinot mācīties, jūs to vēlāk sapratīsiet. Ir vēl arī citas lietas, taču tās ir pārāk dziļas, un es nevaru par tām runāt. Mēs sistemātiski, no vienkāršā līdz sarežģītajam, izskaidrosim augsta līmeņa Likumu. Ja tavš Sjiņšjin nebūs taisns, tad nekas neizdosies. Ja tu pēc kaut kā dzenies, tad var rasties grūtības. Es pamanīju, ka daudzu agrāk praksi uzsākušo skolnieku Faluņ ir deformējies. Kādēļ tā? Tu savai praksei esi piejaucis kaut ko no citas skolas un esi pieņēmis kaut ko no citiem. Kādēļ tad Faluņ tevi nepasargāja? Tas, kas tev ir iedots, ir tavš, un to vada tava Apziņa. Tajā, ko tu vēlies, neviens neiejauksies – tāds ir šā Visuma princips. Ja jau tu nevēlies pilnveidoties, neviens nevar piespiest tevi to darīt. Tas būtu līdzvērtīgi sliktu darbu pastrādāšanai. Kurš gan var tevi piespiest mainīt savu sirdi? Tikai tu pats. Tu ņem labāko no dažādām skolām, ņem visu, kas pagadās. Šodien tu praktizē vienu cjiņgun metodi, bet rītdien – citu, un vēlies atbrīvoties no savām veselības problēmām. Bet vai tad tu esi no tām atbrīvojies? Nē. Tu vari vien atlikt tās uz vēlāku laiku. Pilnveidojoties augstā līmenī, ir nepieciešams iet tikai vienas skolas ceļu. Ja tu nodarbojies ar kādu praksi, tev jāvelta tai visa sava sirds, līdz kamēr sasniegsi Gun atvēršanos un Apskaidrību šajā skolā. Tikai pēc tam tu varēsi sākt pilnveidošanos citā skolā, un tur būs atšķirīga sistēma. Tā kā īstenu mācību sistēmas ir nodotas no

paaudzes paaudzē kopš ļoti seniem laikiem, tās ir izgājušas sarežģītu evolūcijas procesu. Daži cilvēki praktizējot vadās pēc savām iekšējām sajūtām. Ko gan nozīmē tavas sajūtas? Neko nenozīmē. Īstenā attīstība notiek citās dimensijās, un tā ir ārkārtīgi sarežģīta un noslēpumaina. Tur nedrīkst tikt pieļauta ne mazākā novirze. Tas ir tāpat kā ar precīzu ierīci, kas sabojāties, ja ievietosi tajā neatbilstošu detaļu. Citās dimensijās visos tavos ķermeņos notiek izmaiņas, un tas ir neparasti smalks process, kurā nedrīkst tikt pieļauta pat ne vismazākā novirze. Es jau teicu, ka pilnveidošanās ir atkarīga no tevis paša, bet Gun – no Skolotāja. Ja tu kā pagadās ņem kaut ko no citiem un pievieno to sev, piejauc šīs svešās informācijas, tās traucēs šīs skolas lietām, un radīsies novirzes. Turklāt tas atspoguļosies parasto cilvēku sabiedrībā un radīs problēmas. To būs izraisījusi tava paša vēlme, tādēļ citi tajā neiejauksies. Tas ir tavas izpratnes jautājums. Turklāt tas, ko tu piejauci, padarīs tavu Gun haotisku, un tu turpmāk vairs nevarēsi pilnveidoties. Var rasties šāda problēma. Es nesaku, ka ikvienam ir jāmacās Faluḅ Dafa. Ja tu nemācies Faluḅ Dafa, taču esi saņēmis kādas citas prakses īstenu mācību, tad es arī to atzinīgi novērtēju. Tomēr teikšu tev, – lai īsteni pilnveidotos uz augstiem līmeņiem, ir jāvelta visa sava sirds vienai praksei. Ir vēl kas tāds, par ko man jāpasaka: proti, nav otra cilvēka, kurš, līdzīgi man, patiešām mācītu augsta līmeņa Gun. Nākotnē jūs sapratīsiet, ko esmu jūsu labā paveicis, tādēļ ceru, ka jums nebūs pārāk zema izpratnes spēja. Daudzi vēlas pilnveidoties uz augstiem līmeņiem, un tagad es esmu to nolīcis tavā priekšā, bet tu, iespējams, vēl joprojām neapzinies tā vērtību. Tu varbūt esi apbraukājis pasauli, lai mācītos pie dažādiem meistariem, un esi iztērējis veselu bagātību, bet tā arī neesi neko atradis. Šodien tev tas viss tiek ielikts klēpī, taču, iespējams, tu to vēl nespēj aptvert! Tas ir jautājums par tavu izpratnes spēju un jautājums par to, vai vari tikt glābts.

OTRĀ LEKCIJA

Par Debesu aci

Daudzi cjiġun meistari jau ir runājuši par Debesu aci. Taču Likums dažādos līmeņos izpaužas atšķirīgi. Praktizētājs var redzēt ainas vien tajā līmenī, kuru tas sasniedzis savā pilnveidošanās gaitā. Viņš nespēj saskatīt to un noticēt tam, kas pārsniedz šo līmeni. Tādēļ uzskata par pareizu tikai to, ko redz savā līmenī. Viņa pilnveidošanās nav sasniegusi tik augstu līmeni, tādēļ viņš uzskata, ka tās lietas neeksistē, un nespēj tām noticēt. To nosaka viņa sasniegtais līmenis, tāpēc arī viņa domāšana nav spējīga pacelties augstāk. Citiem vārdiem sakot, kad tiek runāts par Debesu aci, daži cilvēki stāsta vienu, bet citi – ko citu. Rezultātā rodas sajukums, un galu galā neviens nespēj to precīzi izskaidrot. Patiesībā Debesu acs ir kas tāds, ko zemā līmenī nevar pilnībā izskaidrot. Senāk Debesu acs struktūra tika uzskatīta par vislielāko noslēpumu un parastajiem cilvēkiem nebija ļauts to zināt. Tādēļ neviens nekad to netika pieminējis. Mēs šeit neaizkavēsimies pie pagātnes teorijām, bet pievērsīsimies būtiskākajiem jautājumiem par Debesu aci, izskaidrosim tos ar mūsdienu zinātnes palīdzību un visvienkāršākajā mūsdienu valodā.

Debesu acs, par kuru mēs runājam, būtībā atrodas nedaudz virs vietas starp cilvēka uzacīm, un tā ir savienota ar čiekurveida dziedzeri. Tas ir galvenais kanāls. Cilvēka ķermenim ir vēl ļoti daudzas citas acis. Dao sistēmā katru bioloģiski aktīvo punktu uzskata par aci. Dao sistēmā katru bioloģiski aktīvo punktu sauc par “cjao”, bet ķīniešu medicīnā to dēvē par “sjuevei”. Budas sistēmā uzskata, ka ikviena sviedru pora ir acs. Tādēļ daži cilvēki var lasīt ar ausīm, daži var redzēt ar rokām vai ar pakausi, vēl citi var redzēt ar pēdu vai vēderu. Tas viss ir iespējams.

Runājot par Debesu aci, mēs vispirms parunāsim par cilvēka fizisko acu pāri. Mūsdienās daži cilvēki domā, ka šis acu pāris var redzēt jebkuru matēriju, jebkuru priekšmetu šajā pasaulē. Tādēļ viņiem ir izveidojies stūrgalvīgs priekšstats, ka reāls ir tikai tas, ko cilvēks var saskatīt ar acīm. Viņi netic tam, ko nespēj ieraudzīt. Senāk tika uzskatīts, ka šādiem cilvēkiem ir vāja izpratnes spēja, taču nevarēja izskaidrot, kādēļ šī izpratnes spēja ir vāja. “Neticu tam, ko neredzu.” Tas var izklausīties diezgan saprātīgi. Raugoties no mazliet augstāka līmeņa perspektīvas, tas tomēr nav saprātīgi. Katra laika telpa ir veidota no matērijas. Protams, dažādām laika telpām ir atšķirīga materiālā struktūra un atšķirīgas dažādu dzīvo būtņu izpausmes formas.

Es vēlos minēt jums kādu piemēru. Budismā ir teikts, ka jebkura parādība cilvēku sabiedrībā ir iluzora un nereāla. Kā gan tā var būt ilūzija? Tie ir reāli un konkrēti materiāli priekšmeti, kurš gan var apgalvot, ka tie nav īsti? Priekšmeta materiālās eksistences forma ir viena, taču tā faktiskā izpausmes forma ir cita. Mūsu acis spēj piefiksēt materiālus priekšmetus mūsu materiālajā dimensijā tādā stāvoklī, kādā mēs tos šobrīd varam redzēt. Patiesībā priekšmeti neatrodas tādā stāvoklī, turklāt pat mūsu dimensijā tie neatrodas tādā stāvoklī. Piemēram, kā izskatās cilvēks zem mikroskopa? Viss ķermenis sastāv no irdenām, sīkām molekulām, gluži kā smilšu graudiem, kas atrodas kustībā. Elektroni riņķo ap atoma kodolu, un viss ķermenis vibrē un kustas. Ķermeņa virsma nav gluda, tā ir nelīdzena. Tāda ir ikviena materiālā lieta šajā Visumā. Piemēram, tēraudā, dzelzī un akmenī visas molekulas atrodas kustībā. Tu patiešām nevari redzēt to formu kopumā. Patiesībā neviena no šīm lietām nav statiska. Arī šis galds kustas, tomēr jūsu acis nespēj saskatīt šo patieso stāvokli. Šis acu pāris var radīt cilvēkam tādu maldīgu iespaidu.

Nav tā, ka mēs nevaram redzēt lietas mikroskopiskā līmenī, ka cilvēkiem nebūtu šādas spējas. Cilvēkiem no dzimšanas ir šī

spēja, un tie var redzēt lietas noteiktā mikroskopiskā līmenī. Tiklīdz mēs, cilvēki, iegūstam šo acu pāri šajā materiālajā dimensijā, tas var radīt ilūziju un neļaut ieraudzīt patieso ainu. Tāpēc senāk pilnveidošanās aprindās teica, ka cilvēkiem, kuri netic tam, ko tie nevar ieraudzīt, ir vāja izpratnes spēja. Viņi ir nokļuvuši parasto cilvēku maldīgo priekšstatu varā un apmaldījušies starp parastajiem cilvēkiem. Jau no seniem laikiem reliģijās pastāv tāds uzskats, un arī mēs to atzīstam par pietiekami pamatotu.

Šis acu pāris spēj piefiksēt priekšmetus mūsu materiālajā dimensijā šādā stāvoklī. Tam nav nekādu citu īpašu spēju. Kad cilvēks uz kaut ko skatās, attēls neveidojas tieši acīs. Acis ir kā fotokameras objektīvs, tās darbojas tikai kā instruments. Kad raugies tālumā, objektīvs pagarinās – arī mūsu acis veic šādu funkciju. Kad skaties tumsā, acu zīlītes paplašinās. Kad fotokamera uzņem attēlu tumsā, tās diafragma arī ir jāpaplašina. Citādi attēls būs tumšs nepietiekamas ekspozīcijas dēļ. Ieejot ļoti gaišā telpā, acu zīlītes uzreiz sašaurinās, pretējā gadījumā gaisma apžilbinātu acis un cilvēks nespētu skaidri redzēt. Fotokamera darbojas pēc tāda paša principa – diafragmu arī nepieciešams sašaurināt. Tā var tikai uztvert priekšmeta attēlu, tas ir tikai instruments. Patiesībā, kad mēs redzam priekšmetus, redzam cilvēku vai priekšmeta eksistences formu, attēls veidojas smadzenēs. Tās, ko mēs redzam ar acīm, caur redzes nervu nonāk čiekurveida dziedzerī – smadzeņu aizmugurējā daļā, un tad šajā zonā tas tiek atspoguļots attēla veidā. Tas liecina, ka atspoguļotie attēli īstenībā kļūst redzami smadzeņu čiekurveida dziedzerī. Mūsdienu medicīna arī to atzīst.

Debesu acs atvēršana, par kuru mēs runājam, nozīmē, ka tiek atvērta eja starp cilvēka uzacīm, lai, apejot redzes nervu, čiekurveida dziedzeris var tieši lūkoties uz āru. To sauc par Debesu acs atvēršanu. Daži cilvēki var nodomāt: “Tas nav reāli. Galu galā šis

acu pāris joprojām var kalpot kā instruments, un tas var uztvert priekšmetu attēlus. Bez tā mums neiztik.” Mūsdienu medicīna ar anatomēšanas palīdzību jau ir atklājusi, ka čiekurveida dziedzera priekšējai daļai ir pilnīga cilvēka acs struktūra. Tā kā šī daļa atrodas cilvēka galvaskausa iekšpusē, tiek uzskatīts, ka tā ir atrofējusies acs. Mūsu pilnveidošanās aprindās atturas komentēt, vai tā ir vai nav atrofējusies acs. Tomēr mūsdienu medicīna jau ir atzinusi, ka cilvēka smadzeņu centrā ir acs. Eja, kuru mēs atveram, ved tieši uz šo vietu, un tas pilnībā saskan ar to, ko ir izzinājusi mūsdienu medicīna. Šī acs nav līdzīga mūsu parastajām acīm, kuras rada cilvēkiem nepatīamu priekšstatu par realitāti, jo tā redz parādību un matērijas patieso būtību. Tādēļ cilvēks ar augstā līmenī atvērtu Debesu aci, pārsniedzot mūsu dimensiju, var ieraudzīt citās laika telpās notiekošo. Viņš spēj redzēt ainas, kādas parastie cilvēki neredz. Cilvēks ar zemā līmenī atvērtu Debesu aci var iegūt caurskatīšanas spēju, redzēt lietas cauri sienai un caurlūkot cilvēka ķermeni. Viņiem piemīt tieši šīs pārdabiskās spējas.

Budas sistēmā runā par pieciem redzes līmeņiem – Fizisko redzi, Debesu redzi, Gudrības redzi, Likuma redzi un Budas redzi. Šie ir pieci galvenie Debesu acs līmeņi, un katrs no tiem vēl iedalās augstākajā, vidējā un zemākajā līmenī. Dao sistēmā runā par deviņreiz deviņiem jeb astoņdesmit vienu Likuma redzes līmeņi. Šeit mēs visiem atveram Debesu aci, taču ne Debesu redzes līmenī vai zemākā līmenī par to. Kādēļ tā? Lai gan tu sēdi šeit un esi sācis pilnveidoties, tomēr tu esi to sācis darīt tik tikko, no parasta cilvēka līmeņa, un daudzas parasto cilvēku pieķeršanās vēl nav atmestas. Ja tava Debesu acs tiktu atvērta zemāk par Debesu redzes līmeni, tu iegūtu to, ko parastie cilvēki uzskata par pārdabiskām spējām. Tu varētu redzēt priekšmetus cauri sienai un caurskatīt cilvēka ķermeni. Ja mēs plaši izplatītu šo pārdabisko spēju, atverot visiem Debesu aci līdz šim līmenim, tas radītu nopietnus traucējumus parasto cilvēku sabiedrībai un

izjauktu tajā noteikto lietu kārtību. Valsts noslēpumi tiktu apdraudēti. Cilvēkiem būtu vienalga, vai viņi valkā drēbes vai ne, un tu no ārpuses varētu redzēt cilvēkus viņu istabās. Pastaigājoties pa ielu, tu varētu laimēt galvenās balvas visās loterijās. Tas nav pieļaujams! Padomājiet, vai tā vairs būtu cilvēku sabiedrība, ja Debesu acs ikvienam tiktu atvērta līdz Debesu redzes līmenim? Nopietni traucēt cilvēku sabiedrībā noteikto lietu kārtību ir pilnīgi aizliegts. Ja es patiešām atvērtu tavu Debesu aci līdz šim līmenim, tu uzreiz varētu kļūt par cīģun meistarū. Daži cilvēki jau sen ir vēlējušies kļūt par cīģun meistariem. Ja viņu Debesu acs pēkšņi tiktu atvērta, viņi varētu sākt pieņemt pacientus. Vai tādā gadījumā es nenovestu tevi uz ķecerīga ceļa?

Tad kādā līmenī man atvērt tavu Debesu aci? Es atvēršu tavu Debesu aci uzreiz Gudrības redzes līmenī. Ja to atvērtu augstākā līmenī, tev nebūtu tam atbilstoša Sjiņšjin. Ja to atvērtu zemākā līmenī, tas radītu nopietnus traucējumus parasto cilvēku sabiedrībai. Ar Gudrības redzi tu nespēsi redzēt priekšmetus cauri sienai vai caurskatīt cilvēka ķermeni, bet varēsi redzēt ainas citās dimensijās. Kāds no tā labums? Tas var stiprināt tavu pārliecību par praksi. Kad tu patiešām ieraudzīsi ko tādu, ko parastie cilvēki nevar redzēt, tu atzīsi, ka tas patiešām eksistē. Tūdaļ es jums visiem atvēršu Debesu aci līdz šim līmenim. Nav svarīgi, vai šobrīd tu vari redzēt skaidri, tas nāks par labu tavai praksei. Īstens Dafa praktizētājs var sasniegt tādu pašu rezultātu, lasot šo grāmatu, ar nosacījumu, ka viņš ir prasīgs pret sevi Sjiņšjin paaugstināšanā.

Kas nosaka Debesu acs līmeni? Nav tā, ka tad, ja tava Debesu acs ir atvērta, tu spēj visu redzēt – tā tas nav. Vēl pastāv iedalījums līmeņos. Tātad – kas nosaka līmeni? Ir trīs faktori. Pirmais, Debesu aci no iekšpuses uz ārpusi ir jābūt laukam, un mēs to saucam par dzīvības esenci. Kāda tai ir nozīme? Tas ir līdzīgi kā ar televizora ekrānu – ja nav luminofora, tad pēc televizora

ieslēgšanas tas vēl aizvien ir tikai spuldze. Tas dos vien gaismu, bet nerādīs attēlus. Attēli kļūst redzami, pateicoties luminoforam. Protams, šis piemērs nav īsti atbilstošs, jo mēs redzam lietas tiešā veidā, bet televizorā viss parādās uz ekrāna. Aptuveni tāda ir doma. Šī dzīvības esence ir ļoti vērtīga, un tā ir veidota no vēl smalkākas matērijas, kas tiek iegūta no De. Parasti katram cilvēkam dzīvības esence ir atšķirīga. No 10 000 cilvēku, iespējams, tikai divi atrodas vienā līmenī.

Debesu acs līmenis ir tieša mūsu Visuma Likuma izpausme. Tas ir kaut kas pārdabisks un cieši saistīts ar cilvēka Sjiņšjin. Ja cilvēka Sjiņšjin ir zems, viņa līmenis arī ir zems. Zemā Sjiņšjin līmeņa dēļ šis cilvēks zaudē daudz dzīvības esences. Ja cilvēka Sjiņšjin līmenis ir augsts un ja parasto cilvēku sabiedrībā viņam jau kopš bērnības ir maz rūpējusi slava, pašlabums, konflikti starp cilvēkiem, personīgās intereses, kā arī dažādas cilvēciskās jūtas un vēlmes, tad viņa dzīvības esence var saglabāties salīdzinoši labāk. Tādēļ pēc Debesu acs atvēršanas viņš var redzēt daudz skaidrāk. Bērni līdz sešu gadu vecumam pēc Debesu acs atvēršanas var redzēt ļoti skaidri. Viņu Debesu aci ir viegli atvērt. Pietiek pateikt vienu vārdu, un tā uzreiz atvērsies.

Piesārņojoties parasto ļaužu sabiedrības spēcīgajā plūsmā – lielajā krāsu kublā, bieži vien cilvēki nepareizo uzskata par pareizu. Vai tad visi nevēlas dzīvot labāk? Vēloties labu dzīvi, cilvēks var aizskart citu intereses, var kļūt savtīgs, piesavināties svešus labumus, aizvainot citus un kaitēt tiem. Lai gūtu pašlabumu, viņš sacenšas un cīnās ar parastajiem cilvēkiem. Vai tad tas nav pretrunā ar Visuma īpašību? Tādēļ tas, ko cilvēki uzskata par pareizu, iespējams, ne vienmēr ir pareizs. Audzinot bērnu, lai nākotnē tas iegūtu stabilu stāvokli parasto cilvēku sabiedrībā, pieaugušie viņam bieži saka: “Tev jāmācās būt viltīgākam.” Mūsu Visumā “būt viltīgam” ir aplami, mums jārikojas saskaņā ar lietu dabisko kārtību un nav jāraizējas par savu pašlabumu.

Cilvēks kļūst viltīgs tādēļ, lai gūtu pašlabumu. “Ja kāds tevi aizvaino, ej pie viņa skolotāja un uzmeklē viņa vecākus”, “Ja atrodi naudu – pacel to”, lūk, tā bērns tiek mācīts. Tādu pamācību iespaidā bērns parasto cilvēku sabiedrībā kļūst arvien savtīgāks. Viņš var iedzīvoties uz citu rēķina un tādējādi pazaudēt De.

Pēc tam, kad cilvēks pazaudē De, tā kā matērija neizzūd. Tā tiek nodota citam cilvēkam. Taču dzīvības esence var izkliedēties. Ja cilvēks jau kopš bērnības ir ļoti viltīgs, savtīgs un tiecas vienīgi pēc pašlabuma, tad parasti šāda cilvēka Debesu acs pēc atvēršanās nevarēs skaidri redzēt. Tomēr tas nenozīmē, ka turpmāk tā vispār nekad nefunkcionēs. Kādēļ tā? Tādēļ, ka pilnveidošanās prakses gaitā mēs cenšamies atgriezties pie savas sākotnējās, īstenās būtības. Pastāvīgi praktizējot Gun, mēs varēsim nepārtraukti atjaunot un papildināt dzīvības esenci. Tādēļ ir jāpievērš uzmanība Sjiņšjin. Mēs liekam uzsvaru uz visaptverošu paaugstināšanos, uz visaptverošu augšupeju. Ja Sjiņšjin ir paaugstinājies, viss pārējais, sekojot tam, arī paaugstināsies. Ja Sjiņšjin nav paaugstinājies, tad arī Debesu acs dzīvības esence nevarēs atjaunoties. Lūk, tāds ir princips.

Otrs faktors ir šāds. Ja cilvēkam ir labs iedzimtais pamats, tad viņš praktizējot arī pats var atvērt savu Debesu aci. Bieži vien brīdī, kad atveras viņa Debesu acs, cilvēks nobīstas. Kādēļ nobīstas? Tādēļ, ka cilvēki parasti praktizē ap pusnakti, kad ir tumšs un kluss. Kad cilvēks praktizē, viņš pēkšņi savu acu priekšā var ieraudzīt lielu aci. Tas notiek tik negaidīti, ka var viņu nobiedēt. Cilvēks ir nobijies ne pa jokam, un pēc tam viņš vairs neuzdrošinās praktizēt. Cik biedējoši! Tāda liela acs mirkšķina un skatās uz tevi, un tas ir skaidri redzams. Tādēļ vieni cilvēki sauc to par dēmona aci, bet citi dēvē par Budas aci un tamlīdzīgi. Faktiski tā ir tava paša acs. Protams, pilnveidošanās ir atkarīga no tevis paša, bet Gun – no Skolotāja. Viss Gun evolūcijas process ir ļoti sarežģīts un notiek citās dimensijās.

Izmaiņas ķermenī notiek ne tikai kādā vienā dimensijā, bet ikkatrā dimensijā. Vai tu pats to vari paveikt? Nē, tu nevari. Šīs lietas ir saplānojis Skolotājs, un Skolotājs tās arī paveic. Tādēļ arī sakām, ka pilnveidošanās ir atkarīga no tevis paša, bet Gun – no Skolotāja. Tev tikai jābūt tādai vēlmei, tādai domai, bet faktiski to paveic Skolotājs.

Daži cilvēki prakses gaitā paši ir atvēruši savu Debesu aci. Mēs sakām, ka tā ir tava acs, taču tu pats neesi spējīgs to izveidot. Dažiem cilvēkiem ir Skolotāji. Kad Skolotājs pamana, ka tava Debesu acs ir atvērusies, viņš izveido tev aci. To sauc par “Īsteno Aci”. Protams, dažiem cilvēkiem nav Skolotāja, taču var būt garāmejošs Skolotājs. Budas sistēmā ir teikts: “Budas ir visapkārt.” Viņu ir tik daudz, ka viņi ir it visur. Daži cilvēki arī saka: “Trīs pēdu augstumā virs galvas atrodas dievišķās būtnes.” Tas nozīmē, ka viņu ir neskaitāmi daudz. Ja garāmejošs Skolotājs redz, ka tu ļoti labi praktizē un tev ir atvērusies Debesu acs, bet tev nav pašas Acs, viņš tūlīt izveidos tev šo Aci, un varēs uzskatīt, ka tā ir radusies tavas pilnveidošanās rezultātā. Tas ir tāpēc, ka cilvēki tiek glābti bez jebkādiem nosacījumiem, nerēķinot cenu un negaidot atlīdzību vai atzinību. Tādējādi viņi ir daudz cēlāki nekā parasto cilvēku varoņi. Viņi to dara, pilnībā savas žēlsirdības vadīti.

Pēc Debesu acs atvēršanas var parādīties situācija, kad gaisma stipri apžilbina acis. Patiesībā gaisma kairina nevis tavas acis, bet gan tavu čiekurveida dziedzeri. Tas ir tādēļ, ka tev vēl nav šīs Acs. Pēc tam, kad šī Acs būs tevī ielikta, tavas fiziskās acis vairs netiks kairinātas. Daļa mūsu praktizētāju varēs sajust vai redzēt šo Aci. Tā kā tai piemīt tāda pati būtība, kāda ir Visumam, tā ir ļoti nevainīga un arī ziņkārīga. Tā ielūkojas, lai pārbaudītu, vai tava Debesu acs ir atvērusies un vai tā var redzēt. Tā ieskatās arī tevī. Šajā brīdī tava Debesu acs ir atvērta. Kad tā skatās uz tevi, tad, to pēkšņi ieraugot, tu vari sabīties. Būtībā

tā ir tava paša Acs, un no šā brīža, kad tu skatīsies uz lietām, tu redzēsi tās ar šo Aci. Pat ja tava Debesu acs ir atvērusies, bez šīs Acs tu pilnīgi neko nespēsi redzēt.

Trešais faktors ir saistīts ar spēju izlauzties cauri dažādiem līmeņiem, kas ļaus atklāties atšķirībām starp dažādām dimensijām. Šis ir jautājums, kas patiešām nosaka līmeni. Papildus galvenajam kanālam cilvēkam ir arī daudz palīgkanālu, kuri var redzēt. Budas sistēmā uzskata, ka katra sviedru pora ir acs, bet Dao sistēmā apgalvo, ka ikviens bioloģiski aktīvais punkts ir acs. Citiem vārdiem sakot, visi bioloģiski aktīvie punkti ir acis. Protams, tas, par ko viņi runā, ir tikai viena no Likuma evolūcijas formām cilvēka ķermenī – jebkura ķermeņa daļa var redzēt.

Līmeņi, par kuriem mēs runājam, tomēr atšķiras no tiem. Papildus galvenajam kanālam ir arī vairāki svarīgi palīgkanāli vairākās vietās: virs abām uzacīm, virs un zem plakstiņiem un šaņgeņ punktā. Tieši tie ir noteicošie jautājumā par paaugstināšanos līmeņos. Protams, ja vidusmēra praktizētājs var redzēt ar visām šīm vietām, viņš jau ir sasniedzis diezgan augstu līmeni. Daži cilvēki var redzēt arī ar savām fiziskajām acīm. Viņi ir veiksmīgi pilnveidojuši arī šīs acis, tādējādi tās ir apveltītas ar dažādām pārdabisko spēju formām. Taču, ja šīs acis netiek izmantotas kā nākas, tad cilvēks var redzēt vienu priekšmetu, bet neredz citus. Tās arī neder. Tādēļ daži cilvēki bieži izmanto vienu aci, lai skatītu lietas citā dimensijā, un otru aci, lai skatītu lietas šajā pasaulē. Zem šīs acs (labās acs) nav palīgkanālu, un tas ir tieši saistīts ar Likumu. Darot ko nelāgu, cilvēki sliecas izmantot labo aci, tādēļ zem labās acs nav palīgkanāla. Teiktais attiecas uz dažiem nozīmīgākajiem palīgkanāliem, kas tiek attīstīti, pilnveidojoties Laicīgajā Likumā.

Sasniedzot ļoti augstu līmeni un sākot pilnveidošanos Pārlaicīgajā Likumā, izveidosies acs, kas izskatās kā fasetacs. Runājot

konkrētāk, sejas augšējā daļā parādīsies liela acs, kurā ir neskaitāmi daudz sīku actiņu. Ir Diženi Apskaidrotie, kuri ļoti augstos līmeņos pilnveidojuši tik daudzas acis, ka tās pārklāj visu viņu seju. Visas acis var redzēt caur šo lielo aci, un viņi var saskatīt, ko vien vēlas, ar vienu skatienu spēj aplūkot visus līmeņus. Mūsdienās zoologi un entomologi ir veikuši pētījumus ar mušām. Mušas acs ir ļoti liela. Aplūkojot to mikroskopā, ir atklāts, ka tā sastāv no neskaitāmi daudzām sīkām actiņām, tādēļ to sauc par fasetaci. Kad praktizētājs sasniedz ārkārtīgi augstu līmeni, var rasties šāds stāvoklis. Tas var rasties tikai tam, kas daudzkārt pārsniedz Tathagatas līmeni. Taču parastie cilvēki nevar to redzēt. Arī atrodoties vidusmēra līmenī, cilvēki nevar redzēt tās esamību, jo tā eksistē citā dimensijā. Tie redz tikai to, ka viņš ir tāds pats kā parasts cilvēks. Šeit mēs runājam par līmeņu pārsniegšanu, tas ir jautājums par spēju pārsniegt dažādas dimensijas.

Esmu galvenajos vilcienos izstāstījis jums par Debesu acs uzbūvi. Mēs atveram tavu Debesu aci ar ārēja spēka palīdzību, jo tā ir salīdzinoši ātrāk un vienkāršāk. Kad es runāju par Debesu aci, katrs no jums var sajust, ka piere saspringst, var sajust, kā muskuļi savelkas un ievēlkas uz iekšu. Tā ir, vai ne? Tieši tā. Tādas sajūtas rodas katram klātesošajam, ja vien viņš spēj patiesi atmet dažādas pieķeršanās un veltīt sevi tam, lai pilnveidotos saskaņā ar Faluņ Dafa. Visi var sajust, kā iekšā spiežas milzīgs spēks. Es izstaroju Gun, kas atver Debesu aci. Vienlaikus es sūtu Faluņ, lai tas izlabotu tavu Debesu aci. Kamēr es runāju par Debesu aci, es atveru to ikvienam, ja vien viņš pilnveidojas, praktizējot Faluņ Dafa. Bet nav teikts, ka ikviens varēs redzēt skaidri, nav arī teikts, ka ikviens varēs redzēt, jo tas ir tieši saistīts ar tevi pašu. Taču nevajag satraukties, jo nav svarīgi, ka nevari redzēt – turpini pilnveidoties. Ja tu nepārtraukti paaugstināsi savu līmeni, tad pakāpeniski spēsi redzēt, un tava neskaidrā redzes spēja arvien uzlabosies. Ja vien tu pilnveidosies, ja vien stiprināsi savu apņēmību pilnveidoties, tad atgūsi visu, ko biji zaudējis.

Pašam sev atvērt Debesu aci ir samērā grūti. Es pastāstīšu par vairākiem veidiem, kādos cilvēks pats var atvērt savu Debesu aci. Piemēram, sēdošās meditācijas laikā vērojot pieri un Debesu aci, dažiem no jums ir sajūta, ka pieres iekšpusē ir tumšs un ka tur nekā nav. Laikam ritot, varēs manīt, ka pieres daļā pakāpeniski kļūst gaišāks. Vēl kādu laiku pilnveidojoties, varēs pamanīt, ka šī vieta pakāpeniski kļūst spožāka, pēc tam sāk sārtoties. Un tad tā uzplaukst līdzīgi pumpuram, kas vienā mirklī atver savas ziedlapīņas, – tā, kā to var redzēt kino vai televīzijā. Var parādīties šāda aina. Sākumā sarkanā krāsa veido plakanu virsmu, tad pēkšņi tā vidū izliecas un nepārtraukti uzplaukst, un uzplaukst. Ja tu pats vēlies panākt, lai tā pilnībā uzplauktu, tam var nepietikt ar astoņiem vai pat desmit gadiem, jo Debesu acs ir pilnībā nosprostota.

Dažiem cilvēkiem Debesu acs nav nosprostota, tai ir eja, taču tur nav enerģijas, jo viņi iepriekš nav nodarbojušies ar praksi. Tādēļ, kad viņi sāk praktizēt Gun, acu priekšā pēkšņi var parādīties melns aplis. Ilgāku laiku praktizējot, tas pakāpeniski kļūst balts, tas kļūst arvien gaišāks un gaišāks, nedaudz žilbinot acis. Tādēļ daži cilvēki saka: “Es redzēju Sauli” vai “Es redzēju Mēnesi”. Patiesībā viņi neredzēja ne Sauli, ne Mēnesi. Ko tad viņi ieraudzīja? Tā bija viņu eja. Daži cilvēki paaugstinās līmeņos ļoti ātri. Līdzko Acs ir ievietota, viņi tūlīt var ar to redzēt. Citiem tas nākas diezgan grūti. Praktizējot Gun, viņiem rodas sajūta, ka tie skrien uz āru pa šo eju, kas līdzinās tunelim vai akai. Pat miegā viņi jūt, ka traucas uz āru. Dažiem šķiet, ka viņi jā ar zirgu, vēl dažiem, ka viņi lido, citiem šķiet, ka viņi skrien, vēl citi jūt, ka traucas uz āru ar auto. Pašam sev atvērt Debesu aci ir ļoti grūti, tādēļ vienmēr ir sajūta, ka nekad nespēsi nonākt līdz galam. Dao sistēmā cilvēka ķermenis tiek uzskatīts par mazu Visumu. Padomājiet, ja tas ir mazs Visums, tad no pieres līdz čiekurveida dziedzerim ir vairāk nekā “108 tūkstoši li”, tādēļ praktizētājam vienmēr ir sajūta, ka viņš traucas uz āru un nekādi nespēj nonākt līdz galam.

Dao sistēmā cilvēka ķermenis gluži pamatoti tiek uzskatīts par mazu Visumu. Tas nenozīmē, ka tā uzbūve un struktūra ir līdzīga Visumam. Tē nav runas par fiziskā ķermeņa eksistences formu mūsu materiālajā dimensijā. Mēs jautājam: “Kādā stāvoklī atrodas mūsu fiziskais ķermenis tajā līmenī, kas ir zemāks par šūnu līmeni, kuru jau ir izzinājusi mūsdienu zinātne?” Tie ir dažādi molekulārie salikumi. Par molekulām mazāki ir atomi, protoni, atomu kodoli, elektroni un kvarki. Mazākās mikroskopiskās daļiņas, kas šobrīd zināmas, ir neitrīno. Bet kas tad ir vismazākā mikroskopiskā daļiņa? To patiešām ir pārāk grūti izpētīt. Savas dzīves pēdējos gados Šakjamuni reiz teica šādus vārdus: “Tik milzīgs, ka tam nav ārējās malas, un tik niecīgs, ka tam nav iekšējās robežas.” Ko viņš ar to domāja? Tathagatas līmenī Visums ir tik milzīgs, ka nav saskatāma tā mala, un tik niecīgs, ka nav iespējams ieraudzīt vismikroskopiskāko matērijas daļiņu. Tādēļ arī viņš teica: “Tik milzīgs, ka tam nav ārējās malas, un tik niecīgs, ka tam nav iekšējās robežas.”

Šakjamuni runāja arī par “Trīs tūkstošiem neizmērojamu pasaulu”. Viņš sacīja, ka šajā mūsu Visumā, Piena ceļa galaktikā, ir trīs tūkstoši planētu, uz kurām mīt dzīvās būtnes ar fiziskiem ķermeņiem, kas ir līdzīgi mūsu cilvēku ķermeņiem. Viņš arī norādīja, ka vienā smilšu graudiņā ir trīs tūkstoši šādu neizmērojamu pasaulu. Viens smilšu graudiņš ir kā Visums, kurā mīt cilvēki ar mums līdzīgu saprātu, tajā ir planētas, kalni un upes. Tas izklausās diezgan neaptverami! Ja tas tā ir, vai tad neeksistē vēl smilšu graudiņi tajās pasaulēs, kas atrodas tajā smilšu graudiņā? Vai tad neeksistē vēl trīs tūkstoši lielu neizmērojamu pasaulu tā smilšu graudiņa smilšu graudiņos? Un tālāk, vai tad neeksistē vēl smilšu graudiņi trijos tūkstošos lielo neizmērojamo pasaulu tā smilšu graudiņa smilšu graudiņos? Tādēļ Tathagatas līmenī tam nav iespējams saskatīt galu.

Tāpat ir ar cilvēka šūnām. Ļaudis jautā, cik liels ir Visums? Es jums teikšu, ka arī šim Visumam ir sava robeža, taču pat Tathagata, atrodoties savā līmenī, uzskata to par bezgalīgu un neizmērojami grandiozu. Arī cilvēka ķermenis iekšienē, no molekulām līdz mikroskopiskām daļiņām, ir tikpat liels kā šis Visums. Tas var izklausīties neaptverami. Kad tiek radīts cilvēks jeb dzīvība, tad ārkārtīgi mikroskopiskā līmenī jau ir izveidotas viņa unikālās dzīvības sastāvdaļas un būtība. Tādēļ jāteic, ka šā jautājuma izpētē mūsdienu zinātne ir tālu atpalikusi. Salīdzinājumā ar tām dzīvajām būtnēm, kas apveltītas ar augstāku gudrību un mīt uz citām planētām Visumā, mūsu cilvēces zinātnes līmenis ir diezgan zems. Mēs pat nespējam nokļūt citās dimensijās, kas vienlaikus eksistē vienā un tajā pašā vietā, turpretī lidojošie šķīvīši no citām planētām spēj pārvietoties citās dimensijās, kur laika telpas koncepcija ir pavisam citādāka. Tādēļ tie nāk un iet, kad vien vēlas, un tas notiek tik ātri, ka cilvēka prāts to nespēj aptvert.

Runājot par Debesu aci, es pieminēju šādu jautājumu: kad tu traucies pa eju uz āru, tev var rasties sajūta, ka tā ir bezgalīga un nebeidzama. Daži cilvēki var ieraudzīt citu situāciju. Viņi var sajūst, ka skrien nevis pa kanālu, bet traucas uz priekšu pa bezgalīgu un nebeidzamu ceļu, kuram abās pusēs ir kalni, upes un pilsētas. Tas var izklausīties vēl neaptveramāk. Es atceros, ka kāds cīgun meistars teica šādus vārdus: “Cilvēka ķermeņa sviedru porā ir pilsēta, kurā traucas vilcieni un automašīnas.” Tò dzirdot, citi ir pārsteigti, un viņiem tas šķiet neaptverami. Jūs zināt, ka matērijas mikroskopiskās daļiņas ir molekulas, atomi un protoni. Ja, pētot tālāk, tu varētu ieraudzīt katra līmeņa plakni kopumā, nevis kādu vienu tās punktu, tu ieraudzītu molekulu līmeņa plakni, atomu līmeņa plakni, protonu līmeņa plakni un atomu kodolu līmeņa plakni, tu varētu ieraudzīt matērijas eksistences formas dažādās dimensijās. Ikvienu matēriju, ieskaitot cilvēka ķermeni, vienlaikus eksistē un ir savstarpēji saistīta ar Visuma dimensiju dažādiem līmeņiem. Kad mūsdienu

zinātnieki pēta matērijas mikroskopiskās daļiņas, viņi pēta tikai vienu mikroskopisko daļiņu, šķeļot un sadalot to. Pēc atoma kodola sadalīšanas viņi pēta tā uzbūvi. Ja būtu tāds instruments, ar kura palīdzību mēs varētu palielināt un ieraudzīt to līmeni, kurā visi atomu un molekulārie elementi izpaužas visā pilnībā, ja mēs varētu aplūkot šo ainu, tad būtu pārsnieguši šo dimensiju un varētu redzēt citās dimensijās eksistējošās patiesās ainas. Cilvēka ķermenis atbilst ārējām dimensijām. Tādas ir tā eksistences formas.

Kad cilvēks pats sev atver Debesu aci, parādās vēl dažādi citi stāvokļi. Mēs runājam par dažām biežāk sastopamām parādībām. Daži cilvēki var redzēt, ka viņu Debesu acs griežas. Tie, kuri praktizē Dao sistēmas cjingun, bieži vien redz, ka viņu Debesu acs iekšpusē kaut kas griežas. Kad taidzji aplis sašķelsies, cilvēks ieraudzīs attēlus. Taču tas nenozīmē, ka viņa galvā atrodas taidzji. Patiesībā viņa Skolotājs jau pašā sākumā tika ievietojis viņā veselu lietu komplektu, no kurām viena bija taidzji. Šādi Skolotājs noslēdza viņa Debesu aci. Kad būs pienācis laiks atvērt viņa Debesu aci, taidzji sašķelsies. Skolotājs to ir apzināti tā iepļānojis, un tas nav nekas tāds, kas jau no paša sākuma būtu bijis cilvēka galvā.

Daži cilvēki tiecas atvērt savu Debesu aci. Taču jo vairāk viņi praktizē, jo mazāk ir iespēju, ka tā atvērsies. Kāds tam ir iemesls? Viņiem pašiem nav ne jausmas. Galvenais iemesls ir tāds, ka pēc Debesu acs nedrīkst dzīties. Jo vairāk pēc tās dzenies, jo mazāk iespēju to iegūt. Ja cilvēks izmisīgi tiecas to iegūt, tā ne tikai neatvērsies, bet, gluži pretēji, no viņa Debesu acs sāks izplūst kāda ne īsti balta, ne īsti melna substance. Tā pārklās viņa Debesu aci. Pēc ilgāka laika tā var izveidot ļoti lielu lauku. Jo vairāk tā izplūst, jo vairāk uzkrājas. Jo vairāk cilvēks tiecas pēc Debesu acs, jo mazāk ir iespēju, ka tā atvērsies, un jo vairāk šīs substances izplūdis. Rezultātā tā apņems visu cilvēka

ķermeni. Turklāt šī substance var kļūt ļoti bieza un izveidot ļoti lielu lauku. Pat tad, ja cilvēka Debesu acs patiešām atvērsies, viņš neko nevarēs redzēt, jo to cieši bloķēs viņa paša pieķeršanās. Tikai tad, ja viņš pārstās par to domāt un pilnībā atmetīs šo pieķeršanos, lauks pamazām sāks kļiedēties. Lai to likvidētu, būs nepieciešams ļoti smags un ļoti garš pilnveidošanās process. Pēc tā nav nekādas vajadzības. Daži cilvēki to nezina. Lai gan Skolotājs viņiem teic: “Pēc tās nevajag tiekties, nevajag dzīties,” viņi tam netic un stūrgalvīgi turpina to darīt, un galu galā rezultāts izrādās tieši pretējs.

Pārdabiskā spēja “tālredzība”

Viena no pārdabiskajām spējām, kas ir tieši saistīta ar Debesu aci, tiek dēvēta par “tālredzību”. Daži cilvēki apgalvo: “Sēžot šeit, es varu redzēt ainas Pekinā, varu redzēt ainas ASV, kā arī otrā Zemeslodes pusē.” Daži cilvēki nespēj to saprast, un tas nav izskaidrojams arī no zinātnes viedokļa. Kā gan tas iespējams? Ļaudis to skaidro gan šā, gan tā, taču viņu skaidrojumi nav pārliecinoši. Viņi nesaprot, kā gan cilvēkam var piemist tik apbrīnojama spēja. Patiesībā cilvēkam, kurš pilnveidojas Lai-cīgajā Likumā, nepiemīt šāda spēja. Kad viņš skatās, izmantojot tālredzību un daudzas citas pārdabiskas spējas, tas viss darbojas tikai kādā noteiktā dimensijā. Lielākā daļa no tām nepārsniedz šo materiālo dimensiju, kurā eksistē mūsu cilvēce. Parasti tās pat nepārsniedz paša cilvēka dimensijas lauku.

Kādā noteiktā dimensijā cilvēka ķermenim ir lauks. Šis lauks un De lauks nav viens un tas pats. Tie atrodas dažādās dimensijās, taču šo lauku lielums ir vienāds. Šim laukam un Visumam ir sava veida savstarpēja atbilstība. Tās, kas eksistē Visumā, atbilstoši atspoguļojas šajā laukā. Viss var tikt atspoguļots. Tomēr tas ir tikai atspulgs, nevis īstenība. Piemēram, uz Zemes

ir ASV un ir Vašingtona. Šā cilvēka laukā atspoguļojas ASV un Vašingtona, bet tie ir tikai atspulgi. Tomēr arī atspulgs ir sava veida materiālās eksistences forma, un tas mainās līdz ar izmaiņām tajā pusē. Tādējādi pārdabiskā spēja tālredzība, kā to mēdz dēvēt, nozīmē, ka cilvēks var redzēt priekšmetus pats sava dimensijas lauka ietvaros. Kad cilvēks uzsāks pilnveidošanos Pārļaicīgajā Likumā, viņš vairs šādi neskatīsies. Viņš varēs redzēt lietas tieši. Šādu spēju sauc par “Budās Likuma brīnumspēju”. Šai spējai piemīt ārkārtīgi varens spēks.

Kā tālredzība darbojas Laicīgajā Likumā? Es jums to izskaidrošu. Cilvēka ķermeņa laukā pieres priekšā atrodas spogulis. Cilvēkam, kurš nepraktizē Gun, šis spogulis ir pavērsts pret viņu pašu, bet praktizētājam spogulis pagriežas otrādi. Tiklīdz cilvēkam parādās tālredzības spēja, šis spogulis sāk griezties turp un atpakaļ. Ir zināms, ka, kinolentei ritinoties ar ātrumu 24 kadri sekundē, kļūst redzams kustīgs attēls. Bet, ja ātrums būs mazāks par 24 kadriem sekundē, attēls kļūs saraustīts. Spoguļa griešanās ātrums pārsniedz 24 kadrus sekundē. Tas atspoguļo to, ko ir uztvēris, un pagriežas pret tevi, lai to parādītu. Pagriežoties vēlreiz, attēls no tā tiek nodzēsts. Tas atspoguļo un apgriežas, un tad atkal nodzēš attēlu. Šī griešanās ir nepārtraukta, tādējādi tas, ko tu redzi, atrodas kustībā. Spogulis ļauj tev redzēt to, kas atspoguļojas tavā dimensijas laukā, un tas viss atbilst notiekošajam lielajā Visumā.

Bet kā gan cilvēks var ieraudzīt to, kas atrodas viņam aiz muguras? Kā gan tik mazs spogulis var atspoguļot visu, kas atrodas visapkārt cilvēka ķermenim? Ir zināms, ka, cilvēka Debesu acs līmenim pārsniedzot Debesu redzes līmeni un tuvojoties Gudrības redzes līmenim, tās redzējums drīz pārsniegs mūsu dimensijas robežas. Tieši šajā brīdī, kad tā atrodas uz pašas pārejas robežas, ar to notiek pārmaiņas: skatoties uz fiziskiem priekšmetiem, tie izzūd. Izzūd arī cilvēki un sienas – viss izzūd,

materiālie priekšmeti vairs neeksistē. Tas nozīmē – ielūkojoties dziļāk šajā konkrētajā dimensijā, tu atklāsi, ka cilvēki vairs neeksistē un ka tavā dimensijas laukā atrodas vien spogulis. Turklāt šis spogulis, kas atrodas tavā dimensijas laukā, ir tikpat liels, cik viss tavš dimensijas lauks. Tādējādi tad, kad tas pagriežas uz priekšu un atpakaļ, nav tādas vietas, kuru tas nevarētu atspoguļot. Tavā dimensijas laukā tas var atspoguļot jebko, ja vien tas atbilst notiekošajam Visumā. Lūk, ko mēs saucam par tālredzības spēju.

Kad zinātnieki, kas pēta cilvēka ķermeni, pārbauda šo spēju, viņi parasti nepamatoti noraida to. Viņu arguments ir šāds – piemēram, cilvēkam tiek jautāts: “Ko pašlaik dara kāda cilvēka radnieks Pekinā?” Pēc tam, kad tiek pateikts tā cilvēka vārds un sniegta kāda vispārīga informācija, cilvēks ar tālredzības spēju var to ieraudzīt. Viņš apraksta, kāda izskatās māja, kā var ieiet pa durvīm, kā ieiet istabā un kā tā ir iekārtota. Viņa sniegtais apraksts atbilst patiesībai. “Ko radnieks pašlaik dara?” Viņš atbild: “Radnieks pašlaik raksta.” Lai pārbaudītu teikto, zvana šim radniekam un jautā: “Ko tu šobrīd dari?” – “Es ieturu maltīti.” Vai tas sakrīt ar viņa redzēto? Agrāk šā iemesla dēļ tālredzības pārdabiskā spēja netika atzīta. Tomēr viņš nepavisam nebija kļūdījies, aprakstot apkārtējo vidi. Nesakrītību izskaidro tas, ka starp mūsu telpu un laiku, kurus mēs saucam par “laika telpu”, un tās dimensijas laika telpu, kurā darbojas pārdabiskās spējas, pastāv atšķirība laikā, un laika jēdziens katrā no abām pusēm ir atšķirīgs. Cilvēks tikko rakstīja, bet tagad ietur maltīti – pastāv tāda atšķirība laikā. Tādējādi, ja tie, kas pēta cilvēka ķermeni, turpinās veikt pētījumus un izdarīt slēdzienus, balstoties uz vispārpieņemtām teorijām un mūsdienu zinātni, tad pat pēc desmit tūkstošiem gadu viņi joprojām neko nebūs sasnieguši. Šīs lietas jau pašas par sevi pārsniedz parasto cilvēku līmeni, tāpēc cilvēkiem ir jāmaina sava domāšana. Nevajag vairs censties šādi tās izprast.

Pārdabiskā spēja “gaišredzība”

Ir vēl kāda pārdabiskā spēja, kas tieši saistīta ar Debesu aci, un to sauc par “gaišredzību”. Šobrīd pasaulē vispārēju atzinību guvuši seši pārdabisko spēju veidi, tajā skaitā Debesu acs, tālredzība un gaišredzība. Kas ir pārdabiskā spēja gaišredzība? Ar tās palīdzību var uzzināt cilvēka nākotni un pagātņi. Ja šī spēja ir spēcīga, var uzzināt par sabiedrības uzplaukumu vai panīkumu. Ja tā ir vēl spēcīgāka, tad var ieraudzīt visa Debesu ķermeņa izmaiņu likumsakarības. Tā arī ir pārdabiskā spēja – gaišredzība. Tā kā matērijas kustībā ir noteiktas likumsakarības, tad jebkuram priekšmetam kādā īpašā dimensijā pastāv tā eksistences formas daudzās citās dimensijās. Piemēram, kad cilvēka ķermenis sakustas, tad sakustēsies arī visas šūnas viņa ķermenī, un arī mikroskopiskā līmenī sakustēsies visas daļiņas, tādas kā molekulas, protoni, elektroni un vismazākās mikroskopiskās daļiņas. Taču tām ir arī pašām savas patstāvīgas eksistences formas. Mainās arī ķermeņa formas, kas eksistē citās dimensijās.

Vai mēs nerunājam par to, ka matērija neizzūd? Kad cilvēks kaut ko dara, piemēram, pamāj ar roku, tad kādā noteiktā dimensijā saglabājas attēls un informācija kā materiāla esamība. Citās dimensijās šīs lietas neizzūd un eksistēs tur mūžīgi. Cilvēks, kuram piemīt pārdabiskā spēja, var uzzināt notikušo, aplūkojot attēlus no pagātnes, kuri vēl arvien pastāv. Vēlāk, kad iegūsi gaišredzības spēju, tu ieraudzīsi, ka mūsu šīsdienas lekcijas forma vēl joprojām eksistē, tā jau vienlaikus eksistē tur. Kad cilvēks piedzimst, tad kādā noteiktā dimensijā, kurā nepastāv laika jēdziens, jau eksistē visa viņa dzīve, daži cilvēkiem pat vairāk nekā viena dzīve.

Kāds var nodomāt: “Vai tādā gadījumā mūsu centieni mainīt sevi nekļūst lieki?” Viņš nespēj to pieņemt. Faktiski cilvēka paša centieni var izmainīt nenozīmīgas lietas viņa dzīvē. Pateicoties

cilvēka pūlēm, var mainīties tikai dažas nenozīmīgas lietas. Taču tieši tādēļ, ka tu centies panākt šīs izmaiņas, tu vari iegūt karmu. Pretējā gadījumā nemaz nepastāvētu jautājums par karmas radīšanu, nebūtu arī jautājuma par labu vai sliktu rīcību. Ja kāds kaut ko uzstājīgi dara pēc sava prāta, viņš var gūt virsroku pār citiem un pastrādāt ko nelāgu. Tādēļ pilnveidošanās praksē atkal un atkal tiek runāts par to, ka jāļauj visam ritēt savu gaitu – tieši tāds ir princips, pretējā gadījumā tu ar saviem centieniem vari kaitēt citiem. Ja tavā dzīvē sākotnēji kaut kas nav bijis paredzēts un tu iegūsti to, kas pieder kādam citam, tad tu būsi viņam parādā.

Parasts cilvēks vispār nav spējīgs ieviest izmaiņas nozīmīgākos notikumos. Ir tikai viens veids, kā to izdarīt. Ja cilvēks dara ļaunu un tikai ļaunu, tas var mainīt viņa dzīvi. Taču tad viņu sagaida pilnīga iznīcināšana. Raugoties no augsta līmeņa, mēs redzam, ka, cilvēkam nomirstot, viņa Dvēsele neizzūd. Kāpēc Dvēsele neizzūd? Faktiski mēs redzam, ka pēc cilvēka nāves viņa līķis morgā nav nekas vairāk, kā vien ķermeņa šūnas šajā mūsu dimensijā. Visi iekšējo orgānu šūnu audi un visas pārējā ķermeņa šūnas šajā dimensijā sairst, bet citās dimensijās esošie ķermeņi, kas ir veidoti no vēl mikroskopiskākām daļiņām nekā molekulas, atomi un protoni, nepavisam nav miruši. Tie eksistē citās dimensijās, tie turpina dzīvot mikroskopiskās dimensijās. Taču cilvēku, kurš neapstājas nekādu ļaundarību priekšā, sagaida visu viņa šūnu pilnīga sairšana. Budismā to sauc par “ķermeņa un dvēseles pilnīgu iznīcināšanu”.

Ir vēl viens veids, kā cilvēks var mainīt savu dzīvi, un tā ir vienīgā izeja – cilvēkam jāuzsāk pilnveidošanās ceļš. Kādēļ cilvēka dzīve, uzsākot pilnveidošanās ceļu, var tikt mainīta? Kurš gan to spēj izmainīt? Kad cilvēkam rodas vēlēšanās pilnveidoties, tiklīdz viņam parādās šī doma, tā iemirdzas kā zelts, satricinot desmit virzienu pasauli. Budas sistēmā Visuma jēdziens izriet no mācības par desmit virzienu pasauli. Augstākās dzīvās

būtnes uzskata, ka cilvēka dzīves mērķis nav vienkārši būt par cilvēku. Tās uzskata, ka cilvēku dzīvības rodas Visuma telpā un to būtība ir tāda pati kā Visumam. Dzīvības pēc savas būtības ir labestīgas un veidotas no “Džeņ Šaņ Žeņ” matērijas. Tomēr tajā pašā laikā šīs dzīvības veido daudzveidīgas attiecības ar apkārtējiem, un, sociāli mijiedarbojoties, dažas no tām kļūst sliktas un nokrīt uz zemāku līmeni. Tās nespēj noturēties arī šajā līmenī un kļūst vēl sliktākas, tādēļ nokrīt uz nākamo līmeni. Krītot aizvien zemāk, zemāk un vēl zemāk, tās visbeidzot nokrīt līdz šim parasto cilvēku līmenim.

Šajā līmenī cilvēkam būtu jātiek iznīcinātam un likvidētam. Taču Diženie Apskaidrotie savā bezgalīgajā žēlsirdībā speciāli radīja šo dimensiju, kurā atrodas mūsu cilvēku sabiedrība. Šajā dimensijā cilvēkam papildus tika iedots mirstīgs ķermenis un acu pāris, kurš spēj skatīt priekšmetus tikai mūsu materiālajā dimensijā. Tas nozīmē, ka cilvēks ir iekritis maldu valstībā un tam nav ļauts redzēt Visuma patieso ainu, turpretī citās dimensijās tā ir redzama. Šādos maldos, šādos apstākļos cilvēkam tika atstāta vēl šī iespēja. Atrazdamies maldos, cilvēks piedzīvo lielas ciešanas. Šis ķermenis viņam tika dots, lai cilvēks ciestu. Ja cilvēks no šīs dimensijas spēj atgriezties pie sava pirmsākuma un, kā Dao sistēmā saka, “atgriezties pie savas sākotnējās, īstenās būtības”, ja viņš vēlas pilnveidoties, tad tas nozīmē, ka izpaužas viņa Budas būtība. Šāda vēlēšanās tiek uzskatīta par visvērtīgāko, tādēļ ļaudis viņam palīdzēs. Tādos sarežģītos apstākļos šis cilvēks vēl nav pazudis un vēlas atgriezties, tādēļ ļaudis viņam palīdzēs, palīdzēs bez nosacījumiem, palīdzēs it visā. Tas arī ir iemesls, kādēļ mēs varam to darīt praktizētāju, bet ne parastu cilvēku labā.

Ja parasts cilvēks vēlas atbrīvoties no veselības problēmām, mēs nekā nevaram viņam palīdzēt. Parasts cilvēks ir tikai parasts cilvēks, viņam jāatbilst parasto cilvēku sabiedrības stāvoklim.

Daudzi apgalvo, ka Buda sniedz glābiņu visām dzīvajām būtnēm, ka Budas sistēmā runā par visu dzīvo būtnu glābšanu. Es saku, ka tu vari pārbaudīt visus budistu Svētos Rakstus un neatradīsi ne vārda par to, ka parasto cilvēku dziedināšana nozīmē visu dzīvo būtnu glābšanu. Pēdējos gados tieši šādi viltus cīģun meistari rada sajukumu šajā jautājumā. Īsteni cīģun meistari, tie, kas izveidoja ceļu, nebūt nemāca tev dziedināt citus. Viņi māca tikai to, kā ar prakses palīdzību tev pašam izdziedināt sevi un stiprināt organismu. Tu esi parasts cilvēks, kā gan tu vari dziedināt citus, ja esi to mācījies vien pāris dienu? Vai tā nav cilvēku mānīšana? Vai tas neveicina tavu pieķeršanos? Tā ir dzīšanās pēc slavas, pašlabuma un pārdabiskā, lai ar to izceltos parasto cilvēku vidū. To nekādā ziņā nedrīkst pieļaut. Tādēļ jo vairāk cilvēks pēc kaut kā dzenas, jo mazāk viņš iegūs. Tev neļaus tā rīkoties, un neļaus arī pēc sava prāta izjaukt parasto cilvēku sabiedrības stāvokli.

Šajā Visumā eksistē tāds princips: ja tu vēlies atgriezties pie savas sākotnējās, īstenās būtības, tad tev palīdzēs, jo tiek uzskatīts, ka cilvēka dzīvībai ir jāatgriežas atpakaļ, nevis jāpaliek parasto cilvēku vidū. Ja cilvēci nemocītu slimības un dzīve noritētu komfortā, viņam nemaz negribētos kļūt par svēto, pat ja tiktu dota tāda iespēja. Cik tas būtu brīnišķīgi, ja nebūtu jācieš no slimībām, nebūtu jāpārvar grūtības un viņam būtu viss, ko vien viņš vēlas! Tā patiešām būtu svēto pasaule. Taču tu esi nokritis līdz šim līmenim, jo kļūvi slikts, tādēļ tu nevari dzīvot komfortā. Cilvēks, atrodoties laicīgās pasaules maldos, viegli var pastrādāt ko sliktu. Budismā to sauc par “karmas rata atmaksu”. Tādējādi, kad cilvēku piemeklē kādas likstas vai nelaiemes, viņš dzēš savu karmu saskaņā ar karmas dzēšanas principu. Budismā saka – Budas ir it visur. Ar vienu Budas rokas vēzienu varētu tikt aizslaucītas visas cilvēku slimības – tas ir neapšaubāmi. Ja jau ir tik daudz Budu, kādēļ neviens no viņiem to vēl nav izdarījis? Cilvēks iepriekš ir darījis sliktu un palicis parādā. Tādēļ tagad viņam

pienākas ciest. Ja tu izdziedinātu viņu, tad pārkāptu Visuma principu. Tas nozīmētu, ka cilvēks drīkst darīt sliktu un viņam nav jāatlīdzina tas, ko viņš palicis parādā citiem. Tas nav pieļaujams. Tādēļ jācenšas saglabāt parasto cilvēku sabiedrības stāvokli, to neizjaucot. Tikai praktiska pilnveidošanās var dot tev iespēju justies lieliski, kļūt pilnīgi veselam un sasniegt īstenu atbrīvošanos. Dot cilvēkiem iespēju pilnveidoties īstenā Likumā – tikai tā ir patiesa visu dzīvo būtņu glābšana.

“Kādēļ daudzi cjiġun meistari dziedina cilvēkus? Kādēļ viņi māca, kā dziedināt?” Kādam var rasties šādi jautājumi. Lielākā daļa šo cjiġun meistaru neiet ortodoksālu ceļu. Īstens cjiġun meistars, žēlsirdības un līdzjūtības vadīts, savas pilnveidošanās laikā pamana, ka visas dzīvās būtnes cieš, un palīdz cilvēkiem. Tas ir pieļaujams. Tomēr viņš nespēj pilnībā izdziedināt. Viņš var tikai īslaicīgi aizmirst slimības attīstību, atlikt to uz vēlāku laiku vai arī pārnest to uz citiem tavas ģimenes locekļiem. Viņš nav spējīgs pilnībā iznīcināt tavu karmu. Ar to viņš netiks galā. Nav ļauts patvaļīgi to darīt parasto cilvēku labā, to var darīt tikai praktizētāju labā. Tāds ir princips.

Visu dzīvo būtņu glābšana Budas sistēmā nozīmē paņemt cilvēku no vissmagākā parasto cilvēku stāvokļa un pacelt viņu uz augstākiem līmeņiem, lai tas nekad vairs neciestu un taptu brīvs. Lūk, ko tas nozīmē. Vai tad Šakjamuni nerunāja par nirvānas otru krastu? Tieši tā ir visu dzīvo būtņu glābšanas īstenā nozīme. Ja starp parastajiem cilvēkiem tu dzīvotu mierā un komfortā, ja tev būtu daudz naudas, ja tu varētu gulēt uz naudas un ja tev nebūtu nekādu ciešanu, tad tu pat par svēto nevēlētos kļūt. Kļūstot par praktizētāju, tavs dzīves ceļš var tikt pārveidots, un tas var tikt mainīts tikai pilnveidojoties.

Gaišredzības spēja darbojas līdzīgi nelielam televizora ekrānam cilvēka pieres daļā. Dažiem cilvēkiem tas atrodas pierē,

dažiem tas ir tuvu pierēi, citiem – pieres iekšpusē. Ir cilvēki, kas var redzēt ar aizvērtām acīm. Ja šī spēja ir spēcīga, tad var redzēt ar atvērtām acīm. Citi cilvēki nevar to ieraudzīt, jo tas ir kas tāds, kas atrodas tava dimensijas lauka ietvaros. Proti, pēc tam, kad ir attīstījusies šī pārdabiskā spēja, ir nepieciešama vēl viena pārdabiskā spēja – kā nesējs, lai atspoguļotu ainas, kuras ieraudzītas citās dimensijās. Tādā veidā redz Debesu acs, un cilvēks var ieraudzīt kāda nākotni, ieraudzīt kāda pagātņi, var ieraudzīt ļoti precīzi. Lai arī cik prasmīgs būtu zilnieks, viņam tāpat neizdosies uzzināt visus sīkumus, bet cilvēks ar gaišredzības spēju var ļoti skaidri redzēt notikumus un to datumus kāda dzīvē līdz pat pēdējam sīkumam, jo viņš redz cilvēku un priekšmetu patieso atspulgu dažādās dimensijās.

Mēs atveram Debesu aci katram Faluņ Dafa praktizētājam. Taču pārdabiskās spējas, par kurām runāsim vēlāk, es jums neatvēršu. Nepārtraukti paaugstinoties līmeņos, pārdabiskā spēja “gaišredzība” parādīsies pati no sevis. Nākotnē pilnveidošanās gaitā jūs varat sastapties ar tādu parādību. Kad radīsies šī pārdabiskā spēja, jūs jau zināsi, kas par lietu. Tādēļ mēs atklājam visus šos Likumus, visus šos principus.

Atrasties ārpus Piecām stihijām un pārsniegt Trīs sfēras

Ko nozīmē “atrasties ārpus Piecām stihijām un pārsniegt Trīs sfēras”? Tas ir ļoti delikāts jautājums. Agrāk daudzi cjiģun meistari runāja par šo jautājumu, viņiem iebilda tie, kas netic cjiģun: “Kurš gan no jums, praktizētājiem, atrodas ārpus Piecām stihijām un ir pārsniedzis Trīs sfēras?” Daži cilvēki nav cjiģun meistari, taču paši sevi par tādiem dēvē. Ja nespēj izskaidrot šo jautājumu, labāk būtu paklusēt, tomēr viņi uzdrošinās par to runāt. Tas ir nodarījis nopietnu kaitējumu pilnveidošanās aprindām,

radot lielu jucekli. Daži cilvēki izmanto to par iegāsti, lai uzbruktu cjiġun. “Atrasties ārpus Piecām stihijām un pārsniegt Trīs sfēras” ir pilnveidošanās aprindās lietots izteiciens. Tas ir cēlies no reliģijas un veidojies reliģijā. Tādēļ, runājot par šo jautājumu, mums jāņem vērā vēsturiskie apstākļi un tā laika vide.

Ko nozīmē “atrasties ārpus Piecām stihijām”? Gan senās Ķīnas fizika, gan mūsdienu fizika uzskata ķīniešu mācību par Piecām stihijām par pareizu. Tas ir pareizi, ka šīs Piecas stihijas – metāls, koks, ūdens, uguns un zeme – veido it visu, kas pastāv mūsu Visumā, tādēļ mēs turamies pie šīs teorijas par Piecām stihijām. Runājot mūsdienu valodā, “atrasties ārpus Piecām stihijām” nozīmē iziet ārpus šīs mūsu materiālās pasaules. Tas izklausās diezgan mistiski. Padomājiet par ko tādu – cjiġun meistariem ir Gun. Es piedalījos kādā pētījumā, un arī daudzi citi cjiġun meistari tajā piedalījās, lai izmērītu viņu enerģiju. Ar mūsdienu mērierīču palīdzību var noteikt Gun matērijas sastāvu. Citiem vārdiem sakot, ja vien ir šādas mērierīces, var noteikt cjiġun meistara izstarotās matērijas sastāvu un konstatēt viņa Gun esamību. Mūsdienu mērierīces var noteikt infrasarkanos un ultravioletos starus, ultraskaņas un infraskaņas viļņus, elektrību, magnētismu, gamma starus, atomus un neitronus. Cjiġun meistariem piemīt visas šīs matērijas. Ir vēl dažas citas viņu izstarotās matērijas, kuras nav iespējams noteikt, jo nav attiecīgu mērierīču. Ja vien būtu šādas mērierīces, visu varētu noteikt. Matērijas, ko izstaro cjiġun meistari, ir ārkārtīgi bagātīgas.

Īpaša elektromagnētiskā lauka ietekmē cjiġun meistars var izstarot spēcīgu, ļoti skaistu mirdzumu. Jo lielāks ir viņa Gun spēks, jo lielāks ir izstarotās enerģijas lauks. Arī parastam cilvēkam ir starojums, taču tas ir ļoti niecīgs un vājš. Zinātnieki, kas veic pētījumus augsto enerģiju fizikas jomā, uzskata, ka enerģija sastāv no tādām daļiņām kā neitroni un atomi. Daudzi visai pazīstami cjiġun meistari piedalījās izmēģinājumā. Arī es

piegalījos. Mērierīces uzrādīja, ka manis izstarotie gamma stari un termiskie neitroni 80 līdz 170 reīzu pārsniedz parastas matērijas starojumu. Tajā brīdī mērierīces indikatora bultiņa bija sasniegusi maksimālo robežu, tādēļ nebija iespējams noteikt, cik tieši spēcīga ir manis izstarotā enerģija. Tik spēcīgs neitronu starojums ir vienkārši neiedomājams! Kā gan cilvēks var izstarot tik spēcīgu neitronu plūsmu? Tās arī pierāda, ka mums, cīģun meistariem, piemīt Gun, piemīt enerģija. Tas ir guvis apstiprinājumu zinātniski tehniskajās aprindās.

Lai izietu ārpus Piecām stihijām, nepieciešams praktizēt gan dvēseles, gan dzīves vienlaicīgas pilnveidošanas metodi. Prakses metodēs, kurās netiek pilnveidota dvēsele un dzīve, ir iespējams attīstīt tikai to Gun, kas nosaka cilvēka pilnveidošanās līmeni. Prakses metodēs, kurās netiek pilnveidota dzīve, šāds jautājums neeksistē, tajās nav mērķa iziet ārpus Piecām stihijām. Pilnveidojot dvēseli un dzīvi, enerģija uzkrājas visās ķermeņa šūnās. Vidusmēra praktizētājiem, tiem, kuri pavisam nesen sākuši attīstīt Gun, enerģijas daļiņas ir samērā lielas, un starp tām ir atstatumi, enerģijas blīvums ir neliels, tādēļ tās jauda ir maza. Paaugstinoties pilnveidošanās līmenim, viņu izstarotās enerģijas blīvums var kļūt simt, tūkstoš, simt miljonu reīzu augstāks nekā ūdens molekulām. Tas viss ir iespējams. Jo augstāks līmenis, jo lielāks enerģijas blīvums, jo mazākas daļiņas, jo lielāks tās spēks. Tādējādi enerģija tiek uzkrāta katrā ķermeņa šūnā, un ne tikai katrā ķermeņa šūnā mūsu materiālajā dimensijā, bet arī visos ķermeņos citās dimensijās. Molekulas, atomi, protoni, elektroni, pilnīgi viss, līdz pat vismazākajām mikroskopiskajām daļiņām, tiks piepildīts ar šo enerģiju. Laika gaitā viss cilvēka ķermenis tiks piepildīts ar augstas enerģijas matēriju.

Šādai augstas enerģijas matērijai piemīt intelekts, un tai ir dažādas spējas. Kad pieaug tās apjoms, kad tā kļūst blīvāka, kad ar to ir piepildītas visas ķermeņa šūnas, tā var aizstāt cilvēka

ķermeņa šūnas – aizstāt vismazāk spējīgās šūnas. Kad tas būs izdarīts, šūnās vairs nenotiks metabolisms. Beigu beigās visas cilvēka ķermeņa šūnas tiks pilnībā aizstātas ar šādu augsti enerģētisku matēriju. Protams, ir viegli to pateikt, taču pilnveidošanās līdz tam līmenim ir pakāpenisks un lēns process. Kad tava pilnveidošanās sasniegs to stadiju, visas tava ķermeņa šūnas tiks aizstātas ar augsti enerģētisku matēriju. Padomā, vai tavš ķermenis vēl joprojām sastāvēs no Piecām stihijām? Vai tas vēl joprojām sastāvēs no mūsu dimensijas matērijas? Tas jau būs veidots no augsti enerģētiskas matērijas, kas savākta citās dimensijās. Arī De sastāvdaļa ir matērija, kas eksistē citās dimensijās, un tā arī nav pakļauta mūsu dimensijas laika lauka ietekmei.

Mūsdienu zinātne uzskata, ka pastāv laika lauks. Tas, kas neatrodas laika lauka ietvaros, netiek pakļauts šā laika ietekmei. Citās dimensijās laika telpas jēdziens atšķiras no tā, kas ir šeit. Kā gan tas var ietekmēt citu dimensiju matēriju? Nekādi nevar. Padomājiet: “Vai tad tu jau neesi izgājis ārpus Piecām stihijām? Vai tavš ķermenis vēl joprojām ir kā parasta cilvēka ķermenis?” Nepavisam ne. Tomēr parasts cilvēks nevar saskatīt šo atšķirību. Lai gan cilvēka ķermenī ir notikušas tik lielas pārmaiņas, tomēr tas vēl nenožīmē, ka viņa pilnveidošanās ir pabeigta. Viņam jāturpina pilnveidoties, lai sasniegtu vēl augstākus līmeņus, tātad viņam joprojām jāpilnveidojas parasto cilvēku vidū. Tas neder, ja cilvēki nevarēs viņu redzēt.

Bet kas notiks pēc tam? Lai gan cilvēka pilnveidošanās gaitā visas viņa šūnu molekulas tiks nomainītas ar augsti enerģētisku matēriju, tomēr atomi ir izvietoti savā noteiktā kārtībā, šī molekulu un atomu izvietojuma kārtība nemainīsies. Šūnu molekulu izvietojums cilvēka miesā ir tāds, ka pataustot tā joprojām ir mīksta. Molekulu izvietojumam kaulos ir liels blīvums, tādēļ tie ir cieti. Asiņu molekulu blīvums ir ļoti mazs, tādēļ tās ir šķidrās.

Parastie cilvēki nesaskatīs tevī virspusējas izmaiņas, jo tavu šūnu molekulas joprojām saglabā savu sākotnējo uzbūvi un izvietojumu. To struktūra nav mainījusies, tomēr enerģija to iekšienē ir mainījusies. Tādēļ no šā brīža apstāsies cilvēka dabiskais novecošanas process, viņa šūnas pārstās atmirt, tātad viņš paliks mūžam jauns. Pilnveidošanās procesa gaitā cilvēks sāks izskatīties jaunāks par saviem gadiem, līdz visbeidzot viņa ārējais izskats kļūs nemainīgs.

Protams, ja šāds ķermenis sadursies ar automašīnu, kauli var salūzt, iegriezot ar nazi, no brūces tecēs asinis. Tas ir tādēļ, ka molekulu izkārtojums nav mainījies, tomēr šūnas ir pārstājušas dabīgi mirt, tās vairs dabiskā ceļā nenovecos, tiks pārtraukts metabolisma process. Tieši to mēs dēvējam par atrašanos ārpus Piecām stihijām. Kur gan šeit ir māņticība? To pat var izskaidrot zinātniski. Ir cilvēki, kas nespēj izskaidrot šo jautājumu, tomēr vieglprātīgi spriedelē par to. Šis izteiciens ir cēlies no reliģijas, nevis no mūsdienu cīģun, tādēļ arī parastie cilvēki uzskata to par māņticību.

Bet ko nozīmē “pārsniegt Trīs sfēras”? Iepriekš jau sacīju, ka būtiskākais faktors Gun paaugstināšanai ir nepārtraukta Sjiņšjin pilnveidošana un saplūšana ar Visuma īpašību. Tad Visuma īpašība tevi vairs neierobežos. Paaugstinoties tavam Sjiņšjin, De pārvērtīsies par Gun. Gun nepārtraukti augs, paaugstināsies, un, kad būs sasniedzis augstu līmeni, izveidosies Gun stabs. Cik augsts ir Gun stabs, tik augsts ir arī Gun līmenis. Ir tāds teiciens: “Dafa ir neizmērojams” – viss atkarīgs no tā, kā tu pilnveido savu sirdi. Tas, kādu līmeni sasniegsi, ir atkarīgs no tavas spējas paciest un pārvarēt grūtības. Ja tu jau būsi izlietojis visu savu balto matēriju, tad, paciešot grūtības, varēsi pārvērst savu melno matēriju baltajā matērijā. Ja ar to vēl nepietiek, vari uzņemties to tuviniķu un draugu grēkus, kuri nenodarbojas ar pilnveidošanos, arī tā tu vari paaugstināt savu Gun. Nepārprotami, šeit

runa ir par cilvēku, kurš sasniedzis ārkārtīgi augstu pilnveidošanās līmeni. Parastam cilvēkam, kurš tikko sācis pilnveidoties, nevajadzētu domāt par to, kā uzņemties radnieku grēkus. Ar tik lielu karmu vidusmēra cilvēkam nebūs iespējams pilnveidoties. Šeit es runāju par dažādu līmeņu principiem.

Ar Trim sfērām, par kurām runā reliģijā, tiek apzīmēti deviņi Debesu līmeņi vai trīsdesmit trīs Debesu līmeņi. Citiem vārdiem sakot: Trīs sfēras veido Debesis, Zeme un Pazemes valstība, ieskaitot visas tur mītošās dzīvās būtnes. Reliģijā tiek uzskatīts, ka visas dzīvās būtnes trīsdesmit trīs Debesu līmeņu robežās atrodas sešos pārdzimšanu lokos. Seši pārdzimšanu loki nozīmē, ka šajā dzīvē tu esi cilvēks, bet nākamajā, iespējams, kļūsi par dzīvnieku. Budismā saka: “Cilvēks nedrīkst velti tērēt šajā dzīvē atvēlēto laiku. Ja nepilnveidojies tagad, kad vēl tev būs tāda iespēja?” Dzīvniekiem taču ir aizliegts pilnveidoties, arī klausīties Likumu tiem nav ļauts. Pat ja tie pilnveidosies, tad nespēs iegūt Īsteno Sasniegumu. Ja dzīvnieku Gun sasniegs augstu līmeni, Debesis tos nogalinās. Var gadīties, ka tu vairākus simtus gadu nespēj iegūt cilvēka ķermeni. Tas varbūt prasījis tūkstošus gadu, lai iegūtu cilvēka ķermeni, bet tu pat nespēj to novērtēt. Pārdzimstot par akmēni, tu nespētu no tā izkļūt desmit tūkstošus gadu, kamēr vien tas nesabirzīs un neizdēdēs, tu ārā netiksi. Iegūt cilvēka ķermeni ir tik grūti! Patiesi laimīgs ir tas, kuram izdevies saņemt Dafa. Iegūt cilvēka ķermeni ir ārkārtīgi grūti – tāds, lūk, ir princips.

Pilnveidojoties mēs saskaramies ar jautājumu par līmeņiem. Tas, kādu līmeni tu sasniegsi, ir pilnībā atkarīgs no tavas paša pilnveidošanās. Ja vēlies pārsniegt Trīs sfēras un tavš Gun stabs pilnveidošanās rezultātā būs sasniedzis ļoti augstu līmeni, vai tad tu jau nebūsi pārsniedzis Trīs sfēras? Kad dažiem cilvēkiem, sēžot meditācijā, Dvēsele atstāj ķermeni, tā var pacelties ļoti augstu. Kāds no skolniekiem rakstīja man par savu pieredzi:

“Skolotāj, es pacēlos cauri daudziem Debesu līmeņiem un redzēju dažādas ainas.” Es teicu viņam, lai paceļas vēl augstāk. Viņš atbildēja: “Es nevaru, neuzdriktos pacelties vēl augstāk, augstāk es nespēju pacelties.” Kādēļ tā? Tādēļ, ka viņa Gun stabs bija sasniedzis tikai tādu augstumu. Viņš bija pacēlies augšup, sēžot uz sava Gun staba. Budismā to sauc par Sasnieguma statusu. Pilnveidojoties viņš bija sasniedzis šādu Sasnieguma statusu. Tomēr praktizētājam tā vēl nav Sasnieguma statusa augstākā pakāpe. Viņš nepārtraukti virzās augšup, nepārtraukti paaugstina un pilnveido sevi. Kad tavš Gun stabs izies ārpus Trīs sfēru robežām, vai tas nenozīmēs, ka tu būsi pārsniedzis Trīs sfēras? Mēs izpētījām un konstatējām, ka Trīs sfēras, par kurām tiek runāts reliģijās, tomēr atrodas mūsu deviņu planētu robežās. Citi apgalvo, ka ir vēl desmitā planēta. Es saku, ka tā nebūt nav. Es zinu, ka agrāk dažiem cjiģun meistariem bija ļoti augsts Gun stabs, tas pārsniedza Piena ceļa robežas, viņi jau tālu bija pārsnieguši Trīs sfēras. Tikko es jums pastāstīju par Trīs sfēru pārsniegšanu. Faktiski tas ir jautājums par līmeņiem.

Par tieksmi iegūt

Daudzi cilvēki nāk uz mūsu nodarbību vietām ar tieksmi kaut ko iegūt. Vieni kāro iegūt pārdabiskās spējas, otri grib paklausīties teoriju, trešie cer atrisināt savas veselības problēmas, vēl citi vēlas iegūt Faluņ. Vēlmes mēdz būt visdažādākās. Kāds reiz man pat teica: “Viens no maniem ģimenes locekļiem nevarēja atnākt uz lekciju. Es samaksāšu mācību maksu, bet jūs, lūdzu, iedodiet viņam Faluņ.” Lai izveidotu šo Faluņ, bija nepieciešamas tik daudzu paaudžu pūles, tik ārkārtīgi ilgs laika posms un tik daudz gadu, ka bail pat iedomāties. Kā gan tu par dažiem desmitiem juaņu varētu nopirkt Faluņ – lietu, kas veidojusies tik ārkārtīgi senos laikos! Bet kāpēc mēs bez jebkādiem nosacījumiem varam iedot to katram no jums? Tas ir tādēļ, ka jūs vēlaties

pilnveidoties. Tāda sirds nekad nav bijusi nopērkama par naudu. Tas nozīmē, ka ir atklājusies tava Budas būtība. Tāpēc tavā labā mēs to varam izdarīt.

Taču tu izrādi tieksmi iegūt. Vai tikai tādēļ esi šurp atnācis? Mans Likuma ķermenis, kas atrodas citā dimensijā, zina visu, kas tev padomā. Tā kā laika telpas jēdziens divās dimensijās ir atšķirīgs, tad, raugoties no citas dimensijas, tavu domu veidošanās process ir ļoti lēns. Mans Likuma ķermenis visu jau zina, pirms tu pat esi sācis domāt. Tādēļ tev vajag atnest visas savas aplamās domas. Budas sistēmā tiek uzskatīts, ka it visam pastāv iepriekšnolemtības saikne. Ikviens šurp ir atnācis, pateicoties iepriekšnolemtības saiknei. Ja esi to ieguvis, tātad tā bija lemts, tādēļ proti to novērtēt un neturies ne pie vienas tieksmes.

Senāk, pilnveidojoties Budas sistēmas reliģijās, tika runāts par “tukšumu” – ne par ko nedomāt, ieiet pa Tukšuma vārtiem. Dao sistēmā tika runāts par “nebūtību”, proti, nekā nav, neko nevēlēt, ne pēc kā netiekties. Praktizētāji mēdz teikt: “Ir vēlme pilnveidot Gun, bet nav tieksmes iegūt Gun.” Ja tu spēsi pilnveidoties bez jebkāda nodoma, ja vien koncentrēsies uz sava Sjiņšjin pilnveidošanu, tad tu paaugstināsies līmeni pēc līmeņa un, protams, iegūsi to, kas tev jāiegūst. Ja tu nespēj no kaut kā atteikties, vai tad tā nav pieķeršanās? Šeit mēs uzreiz mācām tik augsta līmeņa Likumu, un, protams, prasības pret jūsu Sjiņšjin arī ir augstas. Tādēļ tev nevajag nākt mācīties Likumu ar tieksmi kaut ko iegūt.

Izjutot atbildību ikviena priekšā, mēs vedam jūs pa īstenu ceļu, tādēļ izsmeloši izskaidrosim šo Likumu. Ja kāds tiecas atvērt Debesu aci, tā pati sevi nobloķēs. Turklāt teikšu, ka visas pārdabiskās spējas, kuras tiek attīstītas, pilnveidojoties Laicīgajā Likumā, ir cilvēka fiziskā ķermeņa iedzimtās spējas. Mūsdienās tās sauc par pārdabiskām spējām. Tās spēj darboties un ietekmē

parastus cilvēkus tikai šajā mūsu dimensijā. Kādēļ tad tu tiecies pēc šimniecīgajām spējām unniecīgajām maģijām? Tu tiecies un tiecies, bet, kad sāksi pilnveidoties Pārļaicīgajā Likumā, citās dimensijās tām nebūs nekāda efekta. Kad pārsniegsi pilnveidošanos Laicīgajā Likumā, visas šīs pārdabiskās spējas tiks atmetas un iespiestas kādā ļoti dziļā dimensijā. Tās saglabāsies tikai kā ieraksts tavā pilnveidošanās ceļā, un tas arī viss.

Sasniedzot Pārļaicīgā Likuma līmeni, pilnveidošanās atkal jāsāk no jauna. Tad praktizētāja ķermenis jau būs tāds, kā nesen minēju – tas būs ķermenis, kas atradīsies ārpus Piecām stihijām. Tas būs Budas ķermenis. Vai tad šādu ķermeni nevar saukt par Budas ķermeni? Šis Budas ķermenis ir atkal no jauna jāpilnveido, tajā no jauna jāattīsta pārdabiskās spējas. Taču tagad tās vairs netiks sauktas par pārdabiskām spējām, bet gan par “Budas Likuma brīnumspējām”. Tas ir neierobežots spēks, kas darbojas visās dimensijās, tas ir patiešām ļoti varens spēks. Bet kādēļ tu dzenies pēc pārdabiskām spējām? Vai tad visi, kas dzenas pēc pārdabiskām spējām, nevēlas tās izmantot parasto cilvēku sabiedrībā un izrādīt parasto ļaužu priekšā? Kam gan citam jums tās būtu vajadzīgas? Tās ir neredzamas un netaustāmas, pat lai greznotos parasti izvēlas kaut ko skaistāku. Neapšaubāmi, ka tavā apslēptajā apziņā mīt vēlme tās pielietot. Pēc tām nedrīkst dzīties kā pēc kaut kādas parasto cilvēku prasmes. Tās ir pilnībā pārdabiskas, kaut kas tāds, ko nav atļauts izrādīt parastiem ļaudīm. Vēlme tās izrādīt jau pati par sevi ir ļoti spēcīga pieķeršanās, ļoti slikta tieksme, no kuras praktizētājam ir jāatbrīvojas. Vēl jo vairāk, ja tu vēlies tās izmantot, lai pelnītu naudu, kļūtu slavens un sasniegtu savus parasta cilvēka mērķus, tas nav atļauts. Tas nozīmētu izmantot augsta līmeņa lietas, lai traucētu un grautu parasto cilvēku sabiedrībā noteikto lietu kārtību. Šāda doma ir pat vēl sliktāka. Tādēļ ir aizliegts patvaļīgi izmantot pārdabiskās spējas.

Visbiežāk pārdabiskās spējas attīstās bērniem un vecāka gadagājuma ļaudīm, it īpaši gados vecākām sievietēm. Vecākas sievietes parasti spēj labi kontrolēt savu Sjiņsjin, un viņām ir mazāk dažādu stūrgalvīgu tieksmju. Kad viņām attīstās pārdabiskās spējas, viņas var vieglāk kontrolēt sevi un nevēlas ar tām dižoties. Kādēļ jauniem cilvēkiem ir grūti attīstīt savas pārdabiskās spējas? Tādēļ, ka viņi, it īpaši jaunekļi, joprojām vēlas pacīnīties, lai sasniegtu dažādus mērķus parastu cilvēku sabiedrībā! Tiklīdz viņiem attīstītos pārdabiskās spējas, viņi izmantotu tās savu mērķu sasniegšanai, uzskatot, ka šīs spējas paredzētas tieši viņu mērķu sasniegšanai. Tas nekādā gadījumā nevar tikt pieļauts. Tādēļ šādi cilvēki nevarēs attīstīt pārdabiskās spējas.

Pilnveidošanās nav bērnu spēle, ne arī parasto cilvēku prasme. Tas ir ļoti nopietns jautājums. Tas, vai tu vēlies pilnveidoties, vai spēsi pilnveidoties, ir pilnībā atkarīgs no tā, kā tu paaugstināsi savu Sjiņsjin. Tas būtu gaužām slikti, ja pārdabisko spēju rašanās būtu atkarīga tikai no cilvēka tieksmes tās iegūt. Kopš tā brīža viņam vairs nerūpētu pilnveidošanās, viņš vispār par to vairs nedomātu. Tā kā viņa Sjiņsjin vēl arvien būtu parastu cilvēku līmenī un viņa pārdabiskās spējas būtu iegūtas, tiecoties pēc tām, šis cilvēks, iespējams, varētu pastrādāt jebkādas ļaundarības. Bankā ir daudz naudas, daļu no tās viņš varētu paņemt sev. Uz ielas ir daudz loterijas biļešu stendu, viņš varētu iegūt galveno balvu. Kādēļ šādas lietas nenotiek? Daži cjiņgun meistari saka: “Ja cilvēks nepievērš uzmanību De, tad, attīstoties pārdabiskajām spējām, viņš viegli var pastrādāt ko sliktu.” Es saku, ka tas ir aplams apgalvojums. Ne jau tur ir tā lieta. Ja tu nepievērš uzmanību De, ja nepilnveido Sjiņsjin, tu nekad nespēsi attīstīt savas pārdabiskās spējas. Cilvēkam ir labs Sjiņsjin, noteiktā līmenī viņš attīsta pārdabiskās spējas, taču pēc tam, nespējot sevi kontrolēt, izdara ko tādu, ko nevajadzētu darīt. Tādi gadījumi arī mēdz būt. Taču, tiklīdz viņš izdarīs ko sliktu, viņa pārdabiskās spējas kļūs vājākas vai izzudīs pavisam. Ja reiz tās tiek

pazaudētas, tad ir zudušas uz visiem laikiem. Vissliktākais, ka tas veicina cilvēkos stūrgalvīgu tieksmju rašanos.

Daži cjiġun meistari apgalvo, ka, apgūstot viņu praksi, trīs līdz piecu dienu laikā cilvēks iemācīsies dziedināt. Tas ir kā reklāma. Šādus cilvēkus varētu nodēvēt par cjiġun tirgoņiem. Padomājiet ikviens, kā gan, būdams parasts cilvēks, tu vari izdziedināt citu cilvēku, vien izstarojot nedaudz cji? Parasta cilvēka ķermenī ir cji, un arī tavā ķermenī ir cji. Turklāt tu esi tikko sācis praktizēt, un tev tikko ir atvēries tavš bioloģiski aktīvais punkts laogun, caur kuru tu vari uzņemt un izstarot cji. Slimnieka ķermenī arī ir cji, un, kad tu centies viņu dziedināt, iespējams, saslimsi pats. Kā gan viena cilvēka cji var ietekmēt cita cilvēka cji? Cji vispār nespēj dziedināt. Turklāt, kad tu dziedini pacientu, tad izveido ar viņu kopīgu lauku, caur kuru visa šā slimnieka patogēnā cji pāriet uz tavu ķermeni. Tādēļ tevī būs tikpat daudz patogēnās cji, cik tavam pacientam. Lai gan slimības sakne atrodas pacienta ķermenī, arī tu vari saslimt, ja uzņemsi pārāk daudz viņa patogēnās cji. Tiklīdz tu sajūtīsi, ka spēj dziedināt, tā sāksi pieņemt slimniekus, nevienam neatsakot. Tādējādi tev radīsies pieķeršanās. Tu būsi tik priedīgs, ka spēj dziedināt citus! Bet kā tas nākas, ka tu spēj dziedināt? Tev pat prātā nenāk, ka viltus cjiġun meistarū ķermeņi ir dzīvnieku vai nešķīsto garu apsēsti, kuri, lai tu viņiem noticētu, iedos tev kādu mazumiņu savas informācijas. Tā pazudīs, tiklīdz tu būsi izdziedinājis trīs, piecus, astoņus vai desmit pacientus. Tādā veidā tu būsi iztērējis visu enerģiju, un turpmāk tās tev vairs nebūs. Tev pašam nav Gun, no kurienes gan tu varētu to iegūt? Mūsu cjiġun meistari ir pilnveidojušies desmitiem gadu. Agrāk veiksmīgi sasniegt Dao būtību bija ļoti grūti. Ja cilvēks tā vietā, lai sekotu īstenai mācībai, izvēlas sānceļus un laicīgas taciņas, tad pilnveidoties ir ļoti grūti.

Kā redzi, daži lieli cjiġun meistari, kas kļuvuši plaši pazīstami, desmitiem pilnveidošanās gadu laikā ir attīstījuši vien nelielu

Gun. Tu vēl neesi pilnveidojies, kā gan tūlīt pēc cjiġun kursu apmeklēšanas vari iegūt Gun? Kā tas iespējams? No tā brīža tev izveidosies pieķeršanās un tu uztrauksies, ja nevarēsi kādu izdziedināt. Lai saglabātu savu reputāciju, dziedināšanas laikā daži pat domā: “Ļaujiet man saslimt ar šo slimību, lai tikai pacients varētu no tās atbrīvoties.” Šī doma nav radusies no žēlsirdības, bet gan tādēļ, ka pilnībā nav atmesta tieksme pēc slavas un pašlabuma. Kā gan šādā gadījumā varētu rasties žēlsirdība? Cilvēkam ir bail zaudēt reputāciju, tādēļ viņš ir gatavs saslimt pats, nevis to zaudēt. Cik gan spēcīga tieksme pēc slavas! Tiklīdz izveidosies šāda vēlēšanās, slimība vienā mirklī pāries uz viņa ķermeni – tā patiešām notiks. Atgriežoties mājās, viņš saslims. Pacients būs izdziedināts, bet viņš, atgriežoties mājās pēc pacienta apmeklējuma, jutīsies nelāgi. Viņš domā, ka ir izdziedinājis kādu. Kad citi sauc viņu par cjiġun meistaru, viņš ir priecīgs un ļoti apmierināts ar sevi. Vai tad tā nav pieķeršanās? Kad viņš piedzīvo neveiksmi, tad jūtas nomākts. Vai šeit neizpaužas tieksme pēc slavas un pašlabuma? Turklāt patogēnā cji no visiem viņa pacientiem nonāks viņa paša ķermenī. Viltus cjiġun meistari, iespējams, ir viņam mācījuši, kā atbrīvoties no tās, bet es saku, ka viņš nebūt nevar no tās atbrīvoties, pat ne mazākajā mērā, jo viņš pat nespēj atšķirt labu cji no slihta. Ar laiku visa viņa ķermeņa iekšiene kļūs melna. Un tā arī ir karma.

Kad tu patiešām sāksi pilnveidoties, tas būs smags pārbau-dījums. Ko tu ar to iesāksi? Cik gan daudz grūtību tev nāksies pārciest, lai pārveidotu karmu par balto matēriju? Tas ir ļoti grūti. Bieži ar šo problēmu saskaras cilvēki ar labu iedzimto pamatu. Daži cilvēki nemitīgi tiecas iegūt spēju dziedināt citus. Ieraugot, ka tavā prātā ir šāda vēlme, uzradīsies kāds dzīvnieks, lai apsēstu tavu ķermeni. Tas ir nešķīstais gars! Vai vēlies dziedināt cilvēkus? Viņš palīdzēs tev to izdarīt. Bet viņš to nedarīs bez nolūka. Ja nezaudēsi, tad neiegūsi. Tas patiešām ir

bīstami. Kā gan tu turpmāk pilnveidosi sevi, ja pats būsi ieaicinājis to savā ķermenī? Ar to arī viss beigsies.

Daži cilvēki, kuriem ir labs iedzimtais pamats, iemaina to pret citu cilvēku karmu. Slimniekam, kurš pie tevis ieradies, ir liela karma. Ja izdziedināsi kādu, kuram ir smaga slimība, tad pēc atgriešanās mājās jutīsies ļoti slikti. Daudzi, kas agrāk dziedināja cilvēkus, to ir pieredzējuši – pacients izveseļojās, bet viņam pašam, aizejot mājās, nācās ciest no smagas slimības. Laikam ritot, uz tevi tiek pārnestas arvien vairāk karmas. Tu atdod citiem savu De apmaiņā pret viņu karmu. Ja nezaudēsi, tad neiegūsi. Lai gan tas, ko tu iegūsti, ir slimība, tev būs jāatdod savs De apmaiņā pret karmu. Šajā Visumā eksistē tāds princips – ja vien tu pats kaut ko vēlies, neviens tevi no tā neatturēs, un nevar teikt, ka tu esi labs. Tādēļ Visumā pastāv noteikta kārtība – tas, kuram ir daudz karmas, tas arī ir slikts cilvēks. Tu atdod savu iedzimto pamatu apmaiņā pret cita cilvēka karmu. Kā ar tādu karmas daudzumu tu varēsi pilnveidoties? Viss tavš iedzimtais pamats tiks pilnībā sabojāts. Vai tas nav briesmīgi? Tas cilvēks ir izveseļojies un jūtas lieliski, bet tu guli mājās un mokies. Ja tu izdziedinātu pāris vēža slimnieku, tev nāktos nomirt viņu vietā. Vai tad tas nav bīstami? Lūk, tā tas ir. Bet daudzi cilvēki nezina šo patiesību.

Daži viltus cjiģun meistari ir plaši pazīstami, taču popularitāte pati par sevi vēl nenozīmē, ka viņi ir zinoši. Ko gan var zināt parasts cilvēks? Viņš tikai atkārto citu cilvēku viedokli un akli tic tam. Tas, ko dara viltus cjiģun meistari, kaitē ne tikai citiem, bet arī viņiem pašiem. Viena vai divu gadu laikā jūs redzēsiet, kas ar viņiem notiks. Nedrīkst tādā veidā graut pilnveidošanos. Pilnveidošanās var izdziedināt, tomēr tas nav pilnveidošanās mērķis. Pilnveidošanās ir kas pārdabisks, tā nav vienkārša parastu cilvēku prasme. Nekādā gadījumā nedrīkst pieļaut, ka tu patvaļīgi to grautu. Šobrīd daži cjiģun meistari rada haosu, izmantojot cjiģun kā līdzekli, lai gūtu bagātību un slavu. Lai paplašinātu savu

ietekmes sfēru, viņi veido dažādus kaitīgus grupējumus, un viņu skaits daudzkārt pārsniedz īstenu cjiġun meistarū skaitu. Parastie cilvēki tā runā un tā rikoġas, un tu tā vienkārši viņiem tici? Tu uzskati, ka cjiġun ir jābūt tieši tādam. Tas nav pareizi. Tas, ko es jums saku, – tie ir īstēnie principi.

Parastie ļaudis, veidoġot dažādas attiecības sabiedrībā, personīġo interešu vadīti, rikoġas slikti, tādēġjādi paliekot parādā citiem. Viņiem būs jānes par to atbildība un jānomaksā parādi. Pieņemsim, ka tu vienkārši ej un dziedini slimniekus. Vai drikst pieļaut, ka tu tos patiešām izdziedini? Budas ir it visur. Ja jau viņu ir tik daudz, tad kādēġ viņi to nedara? Cik tas būtu brīnišķīġi, ja Budas padarītu visus cilvēkus veselus un stiprus! Kādēġ tad viņi to nedara? Cilvēkam pašam ir jāmaksā par savu karmu, un neviens neuzdrošinās pārkāpt šo likumu. Dažkārt pilnveidošanās gaitā praktizētāġs, žēlsirdības vadīts, var palīdzēt kādam citam cilvēkam, tomēr tas tikai atliek slimību uz vēlāku laiku. Ja necietīsi tagad, nāksies ciest vēlāk. Vai arī tava liksta izpaudīsies citādāk – tu nesaslimsi, bet pazaudēsi naudu vai arī piedzīvosi kādu citu nelaimi. Tā tas var būt. Lai tevi patiešām izdziedinātu, ir uzreiz jālikvidē tava karma. Taču mēs to varam darīt vienīġi praktizētāja, nevis parasta cilvēka labā. Šeit es nerunāju tikai par mūsu skolas principiem vien. Tas attiecas uz visa mūsu Visuma principiem kopumā. Es runāju par reālo situāciju pilnveidošanās aprindās.

Mēs šeit nemācām tevi dziedināt cilvēkus. Mēs vedam tevi pa dižēnu ceļu, pa īstēnu ceļu, un mēs vedam tevi augšup. Tādēġ savās lekcijās es vienmēr atkārtōju, ka Faluġ Dafa sekotāġiem nav ļauts dziedināt. Ja tu nodarboġies ar dziedināšanu, tad vairs neesi Faluġ Dafa praktizētāġs. Tā kā mēs vedam tevi pa īstēnu ceļu, tad Laicīġā Likuma pilnveidošanās procesa gaitā mēs visu laiku attīrām tavu ķermeni, atkal un atkal attīrām tavu ķermeni, līdz tas būs pilnībā pārveidoġies augstas enerġijas matērijā. Kā

gan tu varēsi pilnveidoties, ja turpināsi uzņemt savā ķermenī šīs tumšās lietas? Tā taču ir karma! Tu vispār vairs nespēsi pilnveidoties. Tu nespēsi izturēt tik lielu karmas pārveidošanas slodzi. Ja ciešanu būs pārāk daudz, tās padarīs tavu pilnveidošanos neiespējamu. Tāds ir šis iemesls. Es izklāstu jums šo Dafa, bet jūs, iespējams, vēl neapzināties, ko es mācu. Ja jau šis Dafa var tikt jums izklāstīts, tad ir arī veidi, kā to aizsargāt. Ja tu patiešām dziedināsi citus, mans Likuma ķermenis paņems atpakaļ visu, kas tika ielikts tavā ķermenī, lai tu varētu pilnveidoties. Nedrīkst pieļaut, ka tu, tiecoties pēc slavas un pašlabuma, patvaļīgi sabojā tik vērtīgas lietas. Ja tu nerīkojies saskaņā ar Likuma prasībām, tad neesi Faluņ Dafa praktizētājs. Ja vēlies būt parasts cilvēks, tavš ķermenis tiks atgriezts parasta cilvēka līmenī, un tavas slīktās lietas tiks atgrieztas tev atpakaļ.

Pēc vakardienas lekcijas daudzi no jums jūta, ka viss ķermenis ir kļuvis vieglāks. Tomēr daži cilvēkiem, kuriem ir smagas veselības problēmas, jau vakardien pašsajūta pasliktinājās. Pēc tam, kad es vakar jūs attīrīju no slīktā, lielākā daļa no jums visā ķermenī sajūta vieglumu un komfortu. Tomēr mūsu Visumā pastāv princips – ja nezaudēsi, tad neiegūsi. Es nevaru noņemt visu tavu karmu, jo nav pieļaujams, ka tev nebūtu vispār nekādu ciešanu. Citiem vārdiem sakot, mēs esam likvidējuši tavu veselības problēmu pamatcēloņus, tavas slīktās pašsajūtas pamatcēloņus, taču vēl ir palicis slimības lauks. Cilvēks, kura Debesu acs ir atvērta ļoti zemā līmenī, var ieraudzīt ķermenī melnus patogēnās cji sabiezējumus, un tā arī ir koncentrēta, liela blīvuma melnās cji masa. Kad tā sāk izklist, tad var piepildīt visu tavu ķermeni.

Sākot no šodienas, daži no jums visā ķermenī sajūtīs drebuļus, it kā būtu smagi saaukstējušies, iespējams, sāpēs arī kauli. Lielākā daļa no jums sajūtīs diskomfortu dažādās ķermeņa vietās, teiksim, var sāpēt kājas, var reibt galva. Tu biji domājis, ka neveselo vietu tavā ķermenī jau izdziedinājuši cjiġun vingrojumi vai

cjigun meistars, bet tagad tev atkal nākas no tās ciest. Tas tādēļ, ka šis cjigun meistars nebija izdziedinājis tevi no šīs kaites – viņš tikai atlika to uz vēlāku laiku, tā vēl arvien atrodas turpat. Ja tā neliek par sevi manīt šobrīd, tad izpaudīsies nākotnē. Mums tā ir jāizrauj ar saknēm, pilnībā jāznīcina. Tādējādi tev var rasties sajūta, ka slimība ir no jauna atgriezies, taču faktiski pamatos tiek likvidēta tava karma. Tādēļ būs reakcija, dažiem cilvēkiem būs daļēja reakcija. Tā izpaudīsies dažādās ķermeņa daļās, un radīsies visāda veida diskomforts. Tas viss ir normāli. Bet saku jums visiem, lai arī cik slikti jūs justos, turpiniet apmeklēt lekcijas. Tiklīdz jūs ienāksiet zālē, visi slimību simptomi pazudīs un šeit jums nekādas briesmas nedraudēs. Atkārtošu vēlreiz, lai cik grūti tev būtu paciest “slimību”, es ceru, ka turpināsi apmeklēt lekcijas, jo iegūt Likumu ir grūti. Kad tu jūties ļoti slikti, tas nozīmē, ka šī matērija sasniedz savu galējo robežu un pārvērtīsies savā pretstatā. Viss tavš ķermenis tiks attīrīts, tas pilnībā ir jāattīra. Slimības cēlonis jau ir novērsts. Tas, kas atlicis, ir vien šis mazumiņš melnās cji, kas pati nāk laukā, šādi sagādājot tev zināmas nepatīkšanas un ciešanas. Nav pieļaujams, ka tev vispār nenāktos ciest.

Parasto cilvēku sabiedrībā ļaudis slavas un pašlabuma dēļ vērpj intrigas cits pret citu. Tu nevari mierīgi gulēt, tu esi zaudējis apetīti un sabojājis veselību. Apskatot tavu ķermeni citā dimensijā, redzams, ka visi kauli ir melni. Mēs vienā paņēmienā attīrīsim tādu ķermeni, un nav iespējams, ka tev nebūtu nekādas reakcijas. Tādēļ tev būs reakcija. Dažiem no jums var būt vemšana vai caureja. Iepriekš daudzi skolnieki no dažādām vietām rakstīja man savās vēstulēs tā: “Skolotāj, mājupceļā no jūsu lekcijas es visu laiku meklēju tualeti.” Tas tādēļ, ka visi tavi iekšējie orgāni ir jāattīra. Mēdz būt, ka kāds aizmieg un pamostas tikai manas lekcijas beigās. Kādēļ tā? Tādēļ, ka slimība ir iemitinājusies viņa galvā un to nepieciešams likvidēt. Atrodoties pie pilnas apziņas, viņš nespētu to izturēt, tādēļ nepieciešams viņu ievest anestēzijas jeb bezsamaņas stāvoklī. Taču dažiem nav

problēmu ar dzirdi, un, lai gan viņi cieši guļ, nepalaiž garām nevienu manu vārdu. Pēc tam viņi kļūst mundri un nejutīs miegainību pat tad, ja divas dienas pavadīs bez gulēšanas. Šie stāvokļi var būt dažādi, to visu ir nepieciešams noregulēt, un viss tavs ķermenis ir pilnībā jāattīra.

Ja esi īstens Falun Dafa praktizētājs, ja spēj atmest savas pieķeršanās, tad no šā brīža tev sāksies reakcija. Taču ir cilvēki, kas tikai vārdos apgalvo, ka ir atbrīvojušies no ikvienas savas pieķeršanās, taču īstenībā nav spējuši to izdarīt un nepavisam nav tās atmetuši. Viņu ķermeņus būs ļoti grūti attīrīt. Ir arī tādi cilvēki, kuri tikai lekciju beigās sāk saprast manis teiktā jēgu. Viņi atmet savas pieķeršanās, un viņu ķermeņi sāk attīrīties. Kad citi savā ķermenī jau ir sajutuši vieglumu, šiem ļaudīm vēl tikai sākas izdziedināšanas process un viņi sāk izjust diskomfortu. Ikvienosursos ir cilvēki, kuriem ir vājāka izpratnes spēja un kuri atpaliek no pārējiem. Tādēļ, lai kas ar jums arī notiktu, tas viss ir normāli. Arī citās vietās, kur lasīju lekcijas, parādījās tāda situācija. Daži jutās ļoti slikti un necēlās no savām sēdvietām, gaidot, ka es nokāpšu no skatuves, lai viņus dziedinātu. Es to nedarīšu. Ja tu nevari izturēt pat šo pārbaudījumu, kā gan tu vēlāk pilnveidosies, kad tev nāksies sastapties ar daudzām lielām grūtībām? Vai tad tu nevari pārvarēt tik niecīgu likstu? Protams, ka vari. Tādēļ vairs nelūdziet man, lai jūs dziedinu. Es nedziedinu un nevēlos dzirdēt, ka tiek pieminēts vārds “slimība”.

Izglābt cilvēku ir ļoti grūti. Katrosursos ir ap 5 līdz 10% cilvēku, kas netiek līdz pārējiem. Ne katrs var sasniegt Dao. Pat ja tu spēj turpināt pilnveidošanos, vēl joprojām ir grūti pateikt, vai tev izdosies gūt sekmes un cik nelokāma ir tava apņēmība pilnveidoties. Ne katrs var kļūt par Budu. Tie, kuri īsteni pilnveidojas saskaņā ar Dafa, lasot šo grāmatu, pieredzēs tos pašus stāvokļus un tāpat iegūs visu, kas viņiem ir jāiegūst.

TREŠĀ LEKCIJA

Es uzlūkoju visus savus skolniekus kā savus sekotājus

Vai jūs zināt, ko es daru? Es uzlūkoju visus savus skolniekus kā savus sekotājus, arī tos, kuri spēj īsteni pilnveidoties pašmācības ceļā. Izklāstot pilnveidošanās praksi, kas ved uz augstiem līmeņiem, citādi rīkoties nav iespējams. Pretējā gadījumā tā būtu pilnīga bezatbildība un nekārtību radīšana. Mēs esam devuši tev tik daudz un atļāvuši uzzināt tik daudzus principus, kurus parastajiem cilvēkiem nav ļauts zināt. Es izklāstu tev šo Dafa un vēl došu tev daudz ko. Esmu attīrījis tavu ķermeni un skāris vēl dažas citas lietas, tādēļ man noteikti tevi jāuzlūko kā savu sekotāju. Nav atļauts brīvi atklāt tik daudzus Debesu noslēpumus parastiem cilvēkiem. Taču te ir kas jāpiebilst. Tagad laiki ir mainījušies. Mums nav jāveic klanīšanās un godbijības izrādīšanas rituāls. Šāda ceremonija nav nepieciešama, tā atgādinātu reliģiju, taču mēs ar to nenodarbojamies. Kāda jēga ir klanīties līdz zemei un kļūt par skolnieku, ja, izejot pa durvīm, tu turpini izturēties kā iepriekš un dari visu, ko vēlies, parasto cilvēku vidū cīnies par savu slavu un pašlabumu? Bet varbūt zem mana karoga tu vari pat graut Dafa reputāciju!

Īstena pilnveidošanās ir pilnībā atkarīga no tavas sirds. Kamēr vien tu praktizēsi un būsi spējīgs nelokāmi un nepārtraukti pilnveidoties, es uzlūkošu tevi kā savu sekotāju. Nedrīkst pret tevi izturēties citādi. Tomēr ir tādi, kas nespēj patiesi pilnveidoties un uzlūkot sevi kā praktizētājus. Dažiem tas ir neiespējami. Taču daudzi spēj patiesi pilnveidoties. Ja vien tu turpināsi iet pilnveidošanās ceļu, mēs uzlūkosim tevi kā sekotāju.

Vai tevi var uzskatīt par Faluņ Dafa sekotāju, ja tu katru dienu tikai izpildi mūsu vingrojumu kompleksu? Domāju, ka ne. Tas tādēļ, ka īstenā pilnveidošanās praksē tev jārikojas saskaņā ar mūsu noteiktajām Sjiņšjin prasībām, nopietni jāpaaugstina savs Sjiņšjin, tikai tad tā būs īstena pilnveidošanās. Ja tu tikai praktizē vingrojumus, nepaaugstinot Sjiņšjin, tad nebūs pietiekami spēcīgas enerģijas, lai nostiprinātu visu, ko esi pilnveidojis. To nevar saukt par pilnveidošanos, un mēs arī nevarēsīm uzskatīt tevi par Faluņ Dafa sekotāju. Ja tā turpināsi, ja praktizēsi vingrojumus, bet nerīkosies saskaņā ar mūsu Faluņ Dafa prasībām, nepaaugstināsi savu Sjiņšjin un parasto cilvēku vidū rīkosies, kā ienāk prātā, tad, iespējams, sastapsies ar dažādām nepatīkšanām, un tu vari pat nospriest, ka tā ir Faluņ Dafa prakse, kas novedusi tevi uz nepareiza ceļa. Tas ir iespējams. Tādēļ tev patiesi jārikojas saskaņā ar mūsu Sjiņšjin prasībām – tikai tad tevi var uzskatīt par īstenu praktizētāju. Es esmu jums to izskaidrojis. Tādēļ nenāciet pie manis ar lūgumu izpildīt ceremoniju, lai formāli kļūtu par manu mācekli. Kamēr vien tu patiesi pilnveidosi sevi, es tā arī tevi uzlūkošu. Manu Likuma ķermeņu ir tik daudz, ka tie nav saskaitāmi. Es varu parūpēties par visiem skolniekiem, lai cik daudz to būtu, nemaz jau nerunājot par klātesošajiem.

Budas sistēmas cjiņgun un budisms

Budas sistēmas pilnveidošanās metodes – tā nav budisma reliģija. Es vēlos, lai visiem tas būtu skaidrs. Patiesībā arī Dao sistēmas pilnveidošanās metodes nav daoisma reliģija. Daži no jums nekādi netiek skaidrībā par to. Viens otrs mūks no klosteriem un dažs laicīgais budists domā, ka pārzina budismu labāk par citiem, tādēļ atļaujas mūsu skolnieku vidū, ne ar ko nerēķinoties, izplatīt budisma lietas. Es teikšu jums, ka nevajadzētu šādi rīkoties, jo tie ir atšķirīgu skolu jautājumi. Reliģijai ir

religiiskas formas. Bet mēs šeit mācām mūsu skolas pilnveidošanās daļu, un, ja vien tu neesi specializējies Faluḅ Dafa sekotājs, nerunājam par reliģiskām formām. Tādējādi mūsu skola nav Likuma beigu perioda budisma daļa.

Likums budismā ir tikai niecīga daļa no Budas Likuma. Pastāv vēl daudzi citi diženi augsta līmeņa Likumi. Turklāt atšķirīgos līmeņos eksistē atšķirīgi Likumi. Šakjamuni teica, ka ir 84 000 pilnveidošanās skolu. Budisma reliģija ietver vien dažas pilnveidošanās skolas: Tianṭai skolu, Huajaḅ skolu, Dzenbudisma skolu, Tīrās zemes skolu, Tantrisma skolu un citas. Tā ir tikai neliela daļa no kopējā skolu skaita Budas sistēmā un ir tikai niecīga daļa no Budas Likuma. Arī mūsu Faluḅ Dafa ir viena no 84 000 Budas sistēmas skolām, taču tas nav saistīts ne ar sākotnējo budismu, ne Likuma beigu perioda budismu, ne arī ar citām mūsdienu reliģijām.

Pirms 2500 gadiem senajā Indijā Šakjamuni radīja budismu. Kad Šakjamuni atvērās Gun un viņš sasniedza Apskaidrību, viņš atcerējās to, ko agrāk bija praktizējis, un sāka to sludināt, lai glābtu cilvēkus. Lai arī cik tūkstošu kanonisko rakstu sējumu būtu šajā skolā, to būtība ir izteikta trīs vārdos – priekšraksti, meditācija un gudrība. Priekšraksti nozīmē atteikšanos no visām parasto cilvēku vēlmēm, piespiedu atteikšanos no tieksmes pēc pašlabuma, atteikšanos no visa laicīgā un tamlīdzīgi. Tādā veidā cilvēka prāts kļūst tukšs, viņš ne par ko nedomā un var ieiet miera stāvoklī. Šeit viens papildina otru. Pēc tam, kad cilvēks spēj ieiet miera stāvoklī, viņam jāsež meditācijā, lai praktiski pilnveidotos un paaugstinātos, balstoties uz savu koncentrēšanās spēju. Tā arī ir galvenā daļa no īstenās pilnveidošanās šajā skolā. Tur netiek pievērsta uzmanība ne vingrojumu apmācībai, ne arī Beṅṭi pārveidošanai. Cilvēks tikai pilnveido Gun, kas nosaka viņa līmeņa augstumu. Tādēļ viņš pilnveido tikai savu Sjiṅsjin, nepilnveidojot savu dzīvi un nepievēršot uzmanību Gun

evolūcijai. Tikmēr meditācijas stāvoklī viņš pastiprina savu koncentrēšanās spēju. Sēžot meditācijas pozā, viņš pārceš mokus, šādi mazinot savu karmu. “Gudrība” nozīmē, ka cilvēks sasniedz Apskaidrību, sasniedz dzienu gudrību un ir ieraudzījis Visuma patiesību, kā arī ir ieraudzījis lietu patieso būtību dažādās Visuma dimensijās. Parādās visas viņa brīnumspējas. Gudrības atvēršanās un Apskaidrības sasniegšana tiek saukta arī par Gun atvēršanos.

Laikā, kad Šakjamuni izveidoja šo pilnveidošanās skolu, Indijā bija izplatītas astoņas reliģijas. To vidū bija dziļi iesakņojusies reliģija, kuru sauca par brahmanismu. Visā savas dzīves laikā Šakjamuni nepārtraukti turpināja ideoloģisku cīņu ar citām reliģijām. Tas, ko sludināja Šakjamuni, bija ortodoksāls ceļš, tādēļ visā tā sludināšanas procesā viņa izklāstītais Budas Likums kļuva arvien spēcīgāks, kamēr citas reliģijas kļuva arvien vājākas. Pat brahmanisms, kas bija dziļi iesakņojies, atradās uz izzušanas robežas. Tomēr pēc Šakjamuni aiziešanas nirvānā citas reliģijas, jo īpaši brahmanisms, atkal atguva popularitāti. Bet kas notika ar budismu? Daži mūki atšķirīgos līmeņos sasniedza Gun atvēršanos un Apskaidrību, taču tas notika salīdzinoši zemos līmeņos. Šakjamuni sasniedza Tathagatas līmeni, kuru daudzi mūki nespēja sasniegt.

Budas Likumam atšķirīgos līmeņos ir atšķirīgas izpausmes. Jo augstāks līmenis, jo tuvāks tas ir īstenībai, un jo zemāks ir līmenis, jo tālāks tas ir no īstenības. Tādēļ mūki, kuriem atvērs Gun un kuri sasniedza Apskaidrību zemos līmeņos, skaidroja Šakjamuni vārdus, balstoties uz ainām, kuras viņi bija ieraudzījuši Visumā savā līmenī, uz apstākļiem, ar kuriem viņi bija saskārušies, un principiem, kurus bija izpratuši. Citiem vārdiem sakot, daži mūki skaidroja Šakjamuni sludināto Likumu tā, bet citi citādāk. Bija arī tādi mūki, kas savu izpratni uzdeva par Šakjamuni vārdiem, nevis atkārtoja Šakjamuni teikto. Tādā veidā

Budas Likums tika sagrozīts līdz nepazīšanai. Tas vairs nebija Budas Likums, kuru sludināja Šakjamuni, līdz visbeidzot Indijā Budas Likums budismā izzuda. Tā ir nopietna vēstures mācība. Tādēļ vēlāk Indijā vairs nebija budisma. Pirms izzušanas budisms pārdzīvoja daudzas reformas, un galu galā, savienojot to ar kaut ko no brahmanisma, izveidojās mūsdienu Indijas reliģija, ko sauc par hinduismu. Te vairs netiek pielūgts Buda, bet gan kaut kas cits. Viņi vairs netic Šakjamuni. Tāda, lūk, ir situācija.

Savas attīstības gaitā budismā notika vairākas salīdzinoši lielas reformas. Viena no tām notika neilgi pēc tam, kad Šakjamuni aizgāja no šīs pasaules. Pamatojoties uz Šakjamuni sludinātajiem augsta līmeņa principiem, tika izveidots Mahājāna budisms. Tika uzskatīts, ka Likums, kuru Šakjamuni publiski sludināja, bija paredzēts tikai parastajiem cilvēkiem. Tas kalpoja par priekšrakstu sevis atbrīvošanai un nonākšanai līdz Arhata līmeņa Sasnieguma statusam, bet tajā netika runāts par glābiņa sniegšanu visām dzīvajām būtnēm, tādēļ to nosauca par Hīnajāna budismu. Mūķi Dienvidaustrumu Āzijā joprojām turpina sekot sākotnējam, Šakjamuni laikā praktizētajam pilnveidošanās ceļam. Ķīnā mēs to saucam par Hīnajāna budismu. Protams, viņi paši to neatzīst. Viņi uzskata, ka ir pārmantojuši Šakjamuni sākotnējo mācību. Tas tiešām tā ir, viņi būtībā ir pārmantojuši Šakjamuni laikmeta pilnveidošanās metodes.

Vēlāk šo reformēto Mahājāna budismu iepazīna Ķīnā, tas iesakņojās mūsu valstī un kļuva par mūsdienās Ķīnā pastāvošo budismu. Patiesībā tas pilnībā atšķiras no Šakjamuni laika budisma. Viss ir mainījies, sākot no apģērba līdz pat Apskaidrības sasniegšanas stāvoklim un pilnveidošanās procesam. Sākotnējā budismā tika pielūgts un godināts vienīgi Šakjamuni kā tā dibinātājs. Taču mūsdienu budismā ir parādījies daudz citu Budu un Diženo Bodhisatvu, tādēļ tagad tajā tic daudziem Budām. Tiek pielūgti Buda Tathagata, Buda Amitaba, Buda Dziedinātājs,

Dīženās Saules Tathagata un citi. Tiek pielūgtas arī daudzas Dīženās Bodhisatvas. Šādā veidā budisms kopumā ir kļuvis pilnīgi atšķirīgs no tā, ko savulaik izveidoja Šakjamuni.

Tajā laikā notika vēl cita reforma. Bodhisatva Nagardžuna atklāja sabiedrībai kādu ezotērisku pilnveidošanās ceļu, kurš vēlāk izplatījās no Indijas caur Afganistānu līdz mūsu Sjiņdzjanai un vēlāk – haņu reģionā Ķīnā. Tas notika Tanu dinastijas laikā, tādēļ arī to nosauca par Tanu tantrismu. Ķīniešu morāles vērtības ir dziļi ietekmējis konfūcisms, tādēļ tās kopumā atšķiras no citu tautu morāles vērtībām. Šī tantrisma pilnveidošanās metode ietver vīrieša un sievietes pāra pilnveidošanos, kas nebija pieņemama tā laika ķīniešu sabiedrībai. Tādēļ Tanu dinastijas Hueičana periodā uzsākto budisma vajāšanu laikā Tanu tantrisms mūsu haņu rajonā izzuda. Tagad Japānā pastāv Austrumu tantrisma skola, kura tad arī ir nākusi no mūsu Ķīnas. Taču šī skola nav pieņēmusi enerģijas ieliešanas caur galvvidu ceremoniju, tādēļ, saskaņā ar tantrismu, tie, kas pie viņiem ir kaut ko mācījušies un nav pieņēmuši enerģijas ieliešanu caur galvvidu, ir uzskatāmi par Likuma zagļiem un nevar tikt uzskatīti par mācekļiem, kurus apmācījis pats meistars. Vēl viens atzars, kas tiek nodots tālāk līdz pat šai dienai, no Indijas un Nepālas nokļuva Tibetā un izveidojās par Tibetas tantrismu. Šāda būtībā ir budisma situācija šobrīd. Es ļoti īsi un virspusēji iepazīstināju jūs ar tā attīstības un evolūcijas procesu. Visā budisma attīstības procesa gaitā vēl parādījās arī tādas prakses kā Bodhidharmas radītā Dzen skola, Tīrās zemes skola, Huajaņ skola un citas. Tās visas tika izveidotas, balstoties uz to, ko viņi bija izpratuši no Šakjamuni sludinātā. Visas pieder reformētajam budismam. Budismā ir vairāk nekā desmit šādu skolu, kas visas ir pieņēmušas reliģisku formu, tādēļ pieder budisma reliģijai.

Vairums jauno reliģiju, kuras visā pasaulē radušās mūsu gadsimtā un ne tikai mūsu, bet arī dažos iepriekšējos gadsimtos,

ir pieskaitāmas viltus reliģijām. Katram Diženajam Apskaidrotajam ir sava debesu valstība cilvēkiem, kurus tas vēlas glābt. Šakjamuni, Amitabam, Diženās Saules Tāthagatam un citiem ir savas paradīzes, uz kurieni tie glābj cilvēkus. Mūsu Piena ceļa galaktikā ir vairāk nekā simts šādu pasaļu. Arī mūsu Faluņ Dafa ir sava Faluņ pasaule.

Kur gan nonāks cilvēki, kurus “glābj” viltus skolas? Tās nespēj glābt cilvēkus. Tas, ko šīs skolas sludina, nav Likums. Protams, kad daži cilvēki izveidoja reliģijas, sākumā viņu nolūks nebija kļūt par dēmoniem, kas kaitē ortodoksālām reliģijām. Atšķirīgos līmeņos viņiem atvērās Gun, un pār viņiem nāca Apskaidrība. Viņi ieraudzīja dažus principus, taču tiem vēl bija ļoti tālu līdz Apskaidrotajiem, kas spēj glābt cilvēkus. Viņi atradās pārāk zemā līmenī un saprata tikai dažus principus. Viņi atklāja, ka dažas norises parasto cilvēku sabiedrībā ir aplamas. Viņi arī stāstīja cilvēkiem, kā darīt labus darbus. Sākumā viņi nevērsās pret citām reliģijām. Ar laiku cilvēki sāka tiem ticēt, domājot, ka viņu teiktais ir pamatots. Galu galā cilvēki tiem noticēja un visbeidzot jau pielūdza viņus, nevis reliģijas. Pieaugot tieksmei pēc slavas un pašlabuma, tie jau vēlējās, lai viņus atzīst par šo jauno mācību pamatlicējiem. Tā viņi radīja jaunas reliģijas. Es jums saku, ka tās visas ir ķecerīgas reliģijas. Pat ja tās nekaitē cilvēkiem, tomēr tās ir ķecerīgas reliģijas, jo traucē cilvēkiem pievērsties ortodoksālām reliģijām. Ortodoksālo reliģiju mērķis ir glābt cilvēkus, taču šīs to nevar. Laika gaitā viņi paslepus sāka darīt sliktu. Pēdējā laikā daudzas no šīm sektām ir parādījušās arī pie mums Ķīnā. Viena no tām ir tā sauktā “Guanjiņ sekta”, tādēļ jums jābūt uzmanīgiem. Runā, ka kādā Austrumāzijas valstī to jau ir vairāk nekā divi tūkstoši. Dienvidaustrumu Āzijas un dažās Rietumu valstīs tic, kam vien vēlas. Kādā valstī pat atklāti izplatās burvestību reliģija. Tie visi ir dēmoni, kas parādījušies Likuma beigu periodā. Likuma beigu periods neattiecas tikai uz budismu vien, ar to tiek saprasta daudzu dimensiju

degradācija, kuras atrodas zemāk par kādu noteiktu, ļoti augstu līmeni. Likuma beigu periods nenozīmē tikai budisma beigu periodu; tas nozīmē arī to, ka cilvēku sabiedrībā vairs nav garīgu likumu, kas spētu uzturēt morāli.

Pilnveidoties tikai pa vienas skolas ceļu

Mēs pievēršam uzmanību tam, ka pilnveidojoties nepieciešams iet tikai vienas skolas ceļu. Lai kā tu pilnveidotos, tev nevajadzētu savai pilnveidošanās praksei jaukt klāt ko citu. Daži laicīgie budisti praktizē gan budismu, gan mūsu Faluņ Dafa. Es tev teikšu, ka, šādi pilnveidojoties, tu neko neiegūsi un neviens tev neko neiedos. Lai arī mēs piederam Budas sistēmai, taču šeit rodas jautājums par Sjīnsjīn un arī par uzticību tikai vienam virzienam. Tev ir tikai viens ķermenis. Kuras skolas Gun tavā ķermenī attīstīsies? Kā tev to attīstīt? Kurp tu vēlies iet? Tu dosies turp, kur ved tava pilnveidošanās skola. Ja tu praktizē Tīrās zemes skolā, tad dosies uz Budas Amītabas Sukhavati pasauli. Ja pilnveidojoties tu seko Budam Dziedinātājam, tad esi ceļā uz Glazēto pasauli. Tā ir noteikts reliģijā. Tas tiek saukts par “uzticību vienai skolai”.

Patiesībā Gun prakse, par kuru mēs šeit runājam, un viss Gun evolūcijas process notiek saskaņā ar tavu pilnveidošanās skolu. Saki, kurp tad tu vēlies iet? Ja vienlaikus stāvēsi divās laivās, neko nerasnēsī. Nedrīkst jaukt kopā ne tikai cjiġun nodarbības ar pilnveidošanos par Budu templī, bet arī dažādas citas pilnveidošanās metodes, dažādus cjiġun novirzienus un dažādas reliģijas. Nedrīkst pilnveidoties, sajaucot kopā vienas reliģijas dažādas skolas, drīkst izvēlēties tikai vienu no tām. Ja tu pilnveidojies Tīrās zemes skolā, tad tikai Tīrās zemes skolā. Ja pilnveidojies tantrismā, tad tikai tantrismā. Ja pilnveidojies Dzen skolā, tad pilnveidojies tikai Dzen skolā. Ja vienlaikus stāvi divās laivās, praktizē gan šo, gan citu praksi, tad neko nerasnēsī.

Proti, budismā tiek mācīta “uzticība tikai vienai skolai” un netiek pieļauta pilnveidošanās vairākās skolās vienlaicīgi. Savā izvēlētajā skolā cilvēks praktizē Gun un vienlaikus pilnveido sevi. Viņa Gun attīstības process norit saskaņā ar pilnveidošanās un evolūcijas ceļu, kas noteikts viņa skolā. Arī citās dimensijās notiek Gun evolūcijas process. Tas ir ārkārtīgi sarežģīts un visai mistisks, tur arī pilnveidojoties nedrīkst jaukt lietas citu ar citu.

Uzzinot, ka mēs praktizējam Budas sistēmas cjiGUN, daži laicīgie budisti tūlīt mēģina vest mūsu skolniekus uz tempļiem, lai pievērstu tos budismam. Es teikšu jums visiem: neviens no šeit klātesošajiem skolniekiem nedrīkst tā rīkoties. Šādi rīkojoties, tu pārkāp gan mūsu Dafa, gan budisma priekšrakstus un reizē traucē citiem skolniekiem. Tevis dēļ viņi neko neiegūs. Tas nav pieļaujams. Pilnveidošanās – tā ir nopietna lieta. Noteikti ir jābūt uzticīgam vienai skolai. Lai gan tas, ko mēs mācām laicīgu cilvēku vidū, nav reliģija, tomēr pilnveidošanās mērķis ir viens: sasniegt Gun atvēršanos, Apskaidrību un Pilnību.

Šakjamuni norādīja, ka Likuma beigu periodā pat mūkiem tempļos būs grūti sevi izglābt, nemaz nerunājot par tiem laicīgajiem budistiem, par kuriem šobrīd neviens nerūpējas. Pat tad, ja tu esi kļuvis kādam par mācekli, šis, tā sauktais “skolotājs”, arī ir praktizētājs. Ja viņš patiesi nepilnveido sevi, nepilnveido savu sirdi, tad arī pats neko nerasniegs. Nepilnveidojot savu sirdi, neviens nespēs paaugstināties. Iesvētīšanas ceremonija ir vien formalitāte parasto ļaužu vidū. Tu pieņēmi ticību, tātad kļuvi par Budas sekotāju? Vai Buda par tevi parūpēsies? Tā nevar būt. Pat tad, ja katru dienu klanīsies līdz zemei, līdz tava pierē sāks asiņot, vai arī dedzināsi viraku, saišķi pēc saišķa, tas viss būs bezjēdzīgi. Tev nepieciešams patiesi pilnveidot savu sirdi. Likuma beigu periodā Visumā ir notikušas ļoti lielas pārmaiņas. Pat reliģiskās vietas vairs nav tīras. Tie, kuriem piemīt pārdabiskas spējas (tajā skaitā mūki), arī ir pamanījuši šo situāciju. Šobrīd es

esmu vienīgais visā pasaulē, kas publiski izklāsta īstenu Likumu. Esmu izdarījis ko tādu, ko nekad neviens iepriekš nav darījis, Likuma beigu perioda laikā esmu tik plaši atvēris šīs durvis. Patiesībā tā ir iespēja, kuru tu nesastapsi reizi tūkstoš vai pat desmit tūkstoš gados. Vai tu vari tikt izglābts, citiem vārdiem sakot, vai tu spēsi pilnveidoties, – tas ir atkarīgs no tevis pašā. Tas, ko es šeit izklāstu, ir milzīgā Visuma princips.

Es nesaku, ka tev obligāti jāmacās mans Faluņ Dafa. Tas, ko es izklāstu, ir tikai princips. Ja vēlies pilnveidoties, tev jābūt uzticīgam tikai vienai skolai. Pretējā gadījumā tu nekad negūsi sekmes sevis pilnveidošanā. Protams, ja nevēlies pilnveidoties, tad mēs arī nerūpēsimies par tevi. Mēs izklāstām Likumu cilvēkiem, kuri vēlas patiesi pilnveidoties. Tādēļ tev jābūt uzticīgam tikai vienai skolai, nedrīkst piejaukt pat domas no citas prakses. Es šeit nerunāju par prāta darbību. Mūsu Faluņ Dafa netiek izmantota prāta darbība. Tādēļ nejauciet tur klāt nevienu domu. Noteikti paturiet to prātā – mūsu sistēmā pamatos nav prāta darbības. Budas sistēmā tiek runāts par tukšumu, savukārt Dao sistēmā – par nebūtību.

Reiz es savienoju savas domas ar četru vai piecu ārkārtīgi augsta līmeņa Diženu Apskaidroto un Diženu Daosu domām. Raugoties parasto cilvēku acīm, viņu līmenis bija gluži neiedomājami augsts. Viņi gribēja uzzināt, par ko es domāju. Es pilnveidojos tik daudzus gadus, tādēļ citiem ir pilnīgi neiespējami uzzināt, par ko es domāju. Viņu pārdabiskās spējas vispār nevar mani iekļūt. Neviens nav spējīgs mani izprast vai arī zināt to, kas man ir padomā. Viņi vēlējās uzzināt, ko es domāju, tādēļ ar manu atļauju tie uz kādu laiku savienoja savas domas ar manējām. Pēc savienošanas man kļuva nedaudz smagi, jo, lai cik augsts vai zems būtu mans līmenis, es atrodos parasto ļaužu vidū un turpinu darīt savu darāmo, citiem vārdiem sakot, glābju cilvēkus, mana sirds ir pārņemta ar cilvēku glābšanu. Bet cik

mierīgas bija norimušas viņu sirdis? Tik mierīgas, ka kļuva baisi. Ja tā būtu noticis ar vienu no viņiem, tas vēl nebūtu nekas. Bet kad četri vai pieci cilvēki sēž tik klusi, un visi ir tik mierīgi kā stāvošs ūdens, kurā nav nekā... Es gribēju viņus sajust, taču nespēju. Šajās dienās man patiešām bija smagi, es pārdzīvoju tādas sajūtas, ko parastie cilvēki nespēj ne iedomāties, ne arī izjust – tā bija pilnīga bezdarbība, tas bija tukšums.

Kad pilnveidošanās noris ļoti augstā līmenī, vispār nav nekādas domu darbības. Tas tādēļ, ka tad, kad tu atradies līmenī, kurā parastam cilvēkam tiek ielikti pamati, šis pamats tev jau tika ielikts. Pilnveidošanās augstā līmenī, it sevišķi mūsu prakses metodē, norit automātiski. Prakse norit pilnīgi automātiski. Kamēr vien tu paaugstini savu Sjiņšjin, tavs Gun turpina augt. Tev nav pat jāveic nekādas kustības. Mūsu pilnveidošanās metodē vingrojumi ir domāti, lai stiprinātu automātisko mehānismu. Kādēļ tad meditācijas laikā jāsēž nekustīgi? Tās ir pilnīgas bezdarbības stāvoklis. Tu varbūt esi pamanījis, ka Dao sistēmā māca dažādus paņēmienus, pievērš uzmanību domu darbībām un virzīšanai. Es jums teikšu, ka, līdzko daoietis pārsniedz cji līmeni, tur nekā vairs nav, viņš vairs neizmanto to vai citu domu. Tie, kas agrāk praktizējuši citas cjiņgun metodes, nekādi nespēj atbrīvoties no domām par elpošanu, domu virzīšanu un citām. Es mācu augstskolas līmeņa lietas, bet viņi joprojām uzdod man jautājumus pamatskolas līmenī, piemēram: kā virzīt domu un kā izmantot prāta darbību? Viņi jau ir pieraduši pie šādas pieejas un domā, ka cjiņgun ir tieši tāds, taču patiesībā tā tas nav.

Pārdabiskās spējas un Gun spēks

Daudziem nav īstas skaidrības par cjiņgun terminoloģiju, un daži cilvēki to bieži jauc. Viņi pieņem pārdabiskās spējas par Gun spēku, vai arī otrādi, Gun spēku – par pārdabiskajām

spējām. Gun, kuru mēs iegūstam, pilnveidošanās ceļā paaugstinot savu Sjiņšjin, ir veidojies mūsu De evolūcijas rezultātā, kad mēs saplūstam ar Visuma īpašību. Tas nosaka cilvēka Gun augstumu, Gun spēku un to, cik augsts ir viņa Sasnieguma statuss. Šis Gun ir noteicošais. Kādi stāvokļi parādās pilnveidošanās gaitā? Cilvēks var attīstīt dažas neparastas spējas, kuras mēs saucam par pārdabiskajām spējām. Gun, kuru es tikko pieminēju un kurš ir paredzēts līmeņa paaugstināšanai, tiek saukts par Gun spēku. Jo augstāks ir cilvēka līmenis, jo lielāks ir viņa Gun spēks un jo spēcīgākas ir viņa pārdabiskās spējas.

Pārdabiskās spējas ir tikai pilnveidošanās procesa blakus produkts. Tās neatspoguļo līmeni, neatspoguļo nedz cilvēka līmeņa augstumu, nedz arī viņa Gun spēku. Dažiem šīs pārdabiskās spējas izpaužas vairāk, citiem mazāk. Turklāt pārdabisko spēju iegūšana nevar tikt uzskatīta par pilnveidošanās galveno mērķi. Tikai tad, kad praktizētājs ir apņēmies īsteni pilnveidoties, viņš var attīstīt pārdabiskās spējas. Tomēr tās nedrīkst uzlūkot kā pilnveidošanās galveno mērķi. Kam tev tās ir vajadzīgas? Vai vēlies tās izmantot parasto cilvēku vidū? Tu nekādā gadījumā nedrīksti patvaļīgi pielietot tās parasto cilvēku vidū. Tāpēc, jo vairāk tu pēc tām tieksies, jo mazāka tev būs iespēja tās iegūt. Tas tādēļ, ka tu tiecies, bet tieksme pati par sevi ir pieķeršanās. Pilnveidojoties ir jāatbrīvojas tieši no pieķeršanās.

Lai gan daudzi cilvēki ir sasnieguši ļoti augstu pilnveidošanās līmeni, tiem nav pārdabisko spēju. Viņu skolotāji ir tās noslēguši, baidoties, ka cilvēks nespēs valdīt pār sevi un izdarīs ko sliktu. Tādēļ viņiem netiek atļauts izmantot savas brīnumspējas. Šādu cilvēku ir diezgan daudz. Pārdabiskās spējas pakļaujas cilvēka apziņai. Kad cilvēks guļ, viņam ir grūti valdīt pār sevi. Viņš redz sapni, un nākamajā rītā viss var sagriezties ar kājām gaisā. To nedrīkst pieļaut. Tā kā pilnveidošanās notiek parasto cilvēku vidū, tiem, kuriem piemīt lielas spējas, parasti nav ļauts

tās pielietot. Lielākajai daļai šīs spējas ir noslēgtas, taču ir arī izņēmumi. Ir daudz cilvēku, kas pilnveidojas ļoti labi un spēj valdīt pār sevi. Tādiem tiek atļauts izmantot savas spējas. Ja kāds lūgs viņiem tā vienkārši izrādīt šīs pārdabiskās spējas, viņi neparko tam nepiekrītīs, viņi spēj valdīt pār sevi.

Atgriezeniskā pilnveidošanās un Gun aizņemšanās

Daži cilvēki nekad nav praktizējuši cjiġun vai arī, iespējams, cjiġun apmācību vietās ir kaut ko apguvuši. Tomēr tas nepieder pie sevis pilnveidošanas un ir domāts tikai tam, lai dziedinātu un stiprinātu organismu. Citiem vārdiem sakot, šie cilvēki nekad nav saņēmuši īstenu mācību, bet te pēkšņi, vienas nakts laikā, viņiem parādījies Gun. Tagad mēs parunāsim par to, no kurienes rodas šāds Gun. Tam ir vairāki veidi.

Viens no tiem pieder pie atgriezeniskās pilnveidošanās. Kas ir atgriezeniskā pilnveidošanās? Daži salīdzinoši veci cilvēki vēlas pilnveidoties, taču tiem nepietiks laika, ja viņi sāks to no paša sākuma. Cjiġun uzplaukuma laikā viņi arī vēlējās pilnveidoties. Tie zināja, ka, praktizējot cjiġun, viņi varēs darīt labu citiem un vienlaikus paaugstināt arī sevi. Viņiem bija šī vēlēšanās – vēlēšanās paaugstināties un sevi pilnveidot. Taču pirms pāris gadiem, cjiġun uzplaukuma laikā, visi cjiġun meistari nodarbojās tikai ar tā izplatīšanu, un nebija neviena, kas patiešām mācītu augstā līmenī. Līdz pat šai dienai es esmu vienīgais, kurš publiski izklāsta augsta līmeņa metodi. Nav otra cilvēka, kas ar to nodarbotos. Visiem tiem, kas pilnveidojas atgriezeniski, ir jau pāri piecdesmit. Viņi ir salīdzinoši veci, taču ar ļoti labu iedzimto pamatu un nes sevī ļoti labas lietas. Gandrīz visi šie cilvēki ir tādi, kādus meistari vēlas pieņemt par saviem mācekļiem un pēctečiem. Taču tie ir vecāka gadagājuma cilvēki. Ja viņi vēlas pilnveidoties, tad tas nebūt nebūs viegli izdarāms. Kur lai viņi

atrod skolotāju? Tomēr, tiklīdz viņiem parādās vēlme pilnveidoties, viņu sirds iemirdzas kā zelts un satricina desmit virzienu pasauli. Cilvēki bieži runā par “Budās būtību”. Tē arī parādās tieši tas, ko ļaudis sauc par Budās būtību.

No augsta līmeņa perspektīvas raugoties, cilvēka dzīve nav domāta tam, lai būtu par cilvēku. Cilvēka dzīvība ir radīta Visuma telpā, tādēļ tā atbilst Visuma īpašībai “Džeņ Šaņ Žeņ”, un pēc savas būtības tās daba ir labestīga. Tomēr, palielinoties dzīvo būtņu skaitam, izveidojās zināmas sabiedriskās attiecības. Tādēļ daži kļuva savtīgi un slikti un vairs nevarēja palikt augstos līmeņos. Tiem bija jākrīt zemāk. Tajā līmenī viņi atkal kļuva slikti, un viņiem nācās krist arvien zemāk un zemāk. Tā tas turpinājās, līdz visbeidzot viņi nokrita šajā, parasto cilvēku līmenī. Ja reiz cilvēks ir nokritis līdz šim līmenim, viņš būtu pilnībā jāiznīcina. Taču Diženie Apskaidrotie, savas žēlsirdības vadīti, nolēma dot cilvēkiem vēl vienu iespēju, noliekot tos vissmagākajos apstākļos. Tādēļ tika radīta šī dimensija.

Cilvēkiem, kas mīt citās dimensijās, nav šādu ķermeņu. Viņi spēj lidot, spēj kļūt lielāki vai mazāki. Taču šajā dimensijā cilvēkam ir mūsu fiziskais ķermenis. Cilvēks ar šādu ķermeni nespēj panest ne aukstumu, ne karstumu, ne nogurumu, ne izsalkumu. Jebkurā gadījumā tās ir ciešanas. Kad esi slim, tev nākas ciest. Tev jāpiedzīvo dzimšana, novecošana, slimības un nāve, šādi ciešanās nomaksājot savus karmiskos parādus. Tev ir dota vēl viena iespēja, lai apskatītos, vai spēsi atgriezties pie pirmsākuma. Tādēļ tu tiki iemests šajā maldu pasaulē, kurā tev izveidoja šo acu pāri, lai tu nevarētu redzēt citas dimensijas un notiekošā patieso būtību. Ja spēsi atgriezties pie pirmsākuma, tad vislielākās ciešanas būs tev arī visvērtīgākās. Atgriežoties pie savas dzīvības pirmsākuma, tev šajā maldu pasaulē nāksies pilnveidot sevi, balstoties uz savu izpratnes spēju. Tev nāksies pārciest pēc iespējas vairāk grūtu brīžu, lai varētu ātrāk

atgriezties atpakaļ. Ja kļūsi vēl sliktāks, tad tava dzīvība tiks iznīcināta. Tādēļ Apskaidroto būtņu acīs cilvēka dzīve nav domāta tam, lai būtu par cilvēku. Tā ir paredzēta tam, lai atgrieztos pie pirmsākuma, lai atgrieztos pie savas īstenās būtības. Parasts cilvēks nespēj to saprast. Parasts cilvēks ir vien parasts cilvēks parasto cilvēku sabiedrībā. Viņš domā par to, kā iekārtoties un dzīvot labāk. Jo labāk viņš dzīvo, jo savtīgāks un mantkārigāks kļūst, jo vairāk attālinās no Visuma īpašības. Tādējādi viņš dodas pretī savai iznīcībai.

Lūk, tā tas izskatās no augsta līmeņa. Tev liekas, ka tu dodies uz priekšu, taču patiesībā kāpies atpakaļ. Cilvēce domā, ka attīsta zinātni un progresē, taču patiesībā tā tikai seko Visuma likumiem. Džans Guolao, viens no astoņiem svētajiem, jāja uz ēzeļa atmuguriski. Tikai daži zināja, kādēļ viņš tā rīkojās. Viņš atklāja, ka iešana uz priekšu ir virzīšanās atpakaļ, tādēļ arī jāja uz ēzeļa ar muguru pa priekšu. Tādēļ, tiklīdz cilvēks vēlas pilnveidoties, Apskaidrotie ļoti augstu novērtē šādu sirdi un bez ierunām palīdzēs viņam. Tāpat ir ar mūsu skolniekiem, kas šodien atrodas šeit. Ja vien tu vēlies pilnveidoties, es bez ierunām varu tev palīdzēt. Taču, ja tu, būdams parasts cilvēks, domā par to, kā izdziedināties, vēlies iegūt šo vai to, tad es nevaru tev palīdzēt. Kādēļ tā? Tas ir tādēļ, ka tu gribi būt parasts cilvēks, bet parastam cilvēkam ir lemts pārdzīvot dzimšanu, novecošanu, slimības un nāvi – tā tam ir jābūt. Visam ir sava iepriekš-nolemtības saikne, kuru nedrīkst izjaukt. Sākotnēji tavā dzīvē nebija paredzēta pilnveidošanās, bet nu tu vēlies pilnveidoties. Tādēļ tava turpmākā dzīve ir jāpārkārto, un tavs organisms var tikt noregulēts.

Cilvēks vēlas pilnveidoties. Tiklīdz viņam parādās šāda vēlēšanās, Apskaidrotie ierauga to un uzskata šo vēlēšanos par ļoti vērtīgu. Bet kā lai viņam palīdz? Kur lai šajā pasaulē atrod skolotāju, kas varētu viņu mācīt? Turklāt šim cilvēkam jau ir pāri

piecdesmit. Paši Diženie Apskaidrotie nevar viņu mācīt. Ja tie ļautu sevi ieraudzīt un mācītu tevi, ja izklāstītu Likumu un mācītu prakses metodi, tā būtu Debesu noslēpumu izpaušana, un par to viņiem pašiem nāktos krist lejā. Savu ļaundarību dēļ cilvēki ir nokrituši šajā maldu pasaulē. Tādēļ, atrodoties maldos, tiem jāpilnveidojas, balstoties uz savu izpratnes spēju, un tādēļ arī Apskaidrotie nevar viņus mācīt. Ja cilvēku acu priekšā parādītos dzīvs Buda, kurš izklāstītu Likumu un mācītu Gun, tad mācīties atnāktu pat tie, kam nav piedošanas. Ikviens tam noticētu. Kas tad būtu vēl jāizprot? Tad nepastāvētu arī pats jautājums par izpratni. Cilvēki paši ir iekrituši maldu pasaulē, tādēļ tie būtu jāiznīcina. Tagad tev ir dota vēl viena iespēja no maldu pasaules atgriezties pie sava pirmsākuma. Ja vari atgriezties, tad atgriezies. Ja tu nespēsi to paveikt, tad turpināsi pārdzimšanu loku, līdz visbeidzot tiks iznīcināts.

Tev pašam jānoiet savs ceļš. Ko darīt, ja vēlies pilnveidoties? Apskaidrotie izdomāja šādu veidu. Debesu zīmju izmaiņu rezultātā tajā laikā sākās cjiġun uzplaukums. Rīkojoties saskaņā ar šīm Debesu zīmēm, cilvēka Sjiņsjin atrašanās vietā viņam pievieno Gun caur kādu kanālu, kurš savienots ar viņa ķermeni un darbojas līdzīgi ūdens krānam. Kad tas ir atvērts, Gun ieplūst. Ja cilvēks vēlas izstarot Gun, tad Gun pieplūst. Kad viņš pats neizstaro Gun, tad nenes to sevī. Tāds ir viņa stāvoklis. To sauc par “atgriezenisko pilnveidošanos”, kurā cilvēks pabeidz pilnveidošanos, pilnveidojoties no augšas uz leju.

Parasti mēs pilnveidojamies no lejas uz augšu, līdz pat Gun atvēršanai un Pilnības sasniegšanai. Taču atgriezeniskā pilnveidošanās ir paredzēta vecāka gadagājuma cilvēkiem, kuriem nepietiks laika, lai pilnveidotos no lejas uz augšu. Tādēļ būs ātrāk, ja viņi pilnveidosies no augšas uz leju. Tā bija tā laika parādība. Šim cilvēkam jābūt ar ļoti augstu Sjiņsjin līmeni. Atbilstoši cilvēka Sjiņsjin līmenim viņam tika dota šāda enerģija. Kādēļ tā? Viens

no mērķiem bija rīkoties saskaņā ar tā laika Debesu zīmēm. Kad cilvēks dara labus darbus, viņš vienlaicīgi var pārciest arī grūtības. Tas tādēļ, ka, saskaroties ar parastiem cilvēkiem, viņu var ietekmēt visa veida pasaulīgās pieķeršanās. Dažs varbūt pat tev netic, kad tu dziedini viņu. Dziedinot tu attīri viņa ķermeni no daudz kā sliktā, taču, lai arī šis cilvēks ir tik lielā mērā izdziedināts, varbūt acīmredzamu pārmaiņu tobrīd nav. Tādēļ pacients nejūtas apmierināts, un tā vietā, lai paustu savu pateicību, viņš vēl var apvainot tevi krāpšanā. Šajās problēmās un šādos apstākļos tev ir jānorūda sava sirds. Cilvēkam tiek dots Gun, lai viņš pilnveidotos un paaugstinātu sevi, un, darot labus darbus, attīstītu pārdabiskās spējas un viņa paša Gun. Tomēr daži cilvēki nespēj izprast šo principu. Vai tad es jums neteicu? Nedrīkst viņam izklāstīt Likumu. Tas ir jautājums par izpratni. Ja cilvēks nespēs izprast, tad tur neko nevarēs darīt.

Dažiem, kad viņiem parādās Gun, naktī guļot, pēkšņi kļūst tik karsti, ka viņi vairs nevar gulēt zem segas. Nākamajā rītā pieceļoties, lai kam viņš pieskartos, viss sīt ar strāvu. Tad viņš saprot, ka ir ieguvis Gun. Ja kādam kaut kur sāp, atliek vien pārļaut ar roku, un sāpes pazūd kā nebijušas. No šā brīža viņš saprot, ka tam ir parādījis Gun. Viņš sāk rīkoties kā cjiġun meistars – pieliek izkārtņi, nodēvē sevi par cjiġun meistarū un ķeras pie darba. Sākumā šis cilvēks bija samērā labs. Kad viņš dziedināja cilvēkus, tie deva viņam naudu vai kādas dāvanas – viņš tās, iespējams, nevēlējās vai arī atteicās pieņemt. Taču šis cilvēks nespēja izvairīties no piesārņošanās laicīgās sabiedrības lielajā krāsu kublā. Tādi kā viņš pilnveidojas atgriezeniski, viņi nekad nav pa īstam pilnveidojuši Sjiņšjin, tādēļ tiem ir ļoti grūti noturēt savu Sjiņšjin. Pakāpeniski šis cilvēks sāka pieņemt nelielas dāvanas. Vēlāk pieņēma jau arī lielas dāvanas. Galu galā viņš sāka apvainoties, ja tam deva mazāk, nekā viņš bija iedomājies. Viņš varēja pateikt: “Kam man tas viss vajadzīgs? Dodiet man naudu!” Un atkal nebija mierā, ja naudas tika dots

par maz. Pat ar īsteno skolu cjigun meistariem viņš nevēlējās rēķināties. Viņa ausis skanēja tikai uzslavas tā lielajām spējām. Viņš arī nebija priecīgs, ja kāds teica par viņu kaut ko sliktu. Pieauga viņa tieksme pēc slavas un pašlabuma. Viņš kļuva iedomīgs un sāka uzskatīt, ka ir pārāks par citiem. Viņš domāja, ka Gun tam ir ticis dots tādēļ, lai viņš kļūtu par cjigun meistarū, lai kļūtu bagāts, taču patiesībā tas tika dots, lai viņš varētu pilnveidoties. Tiklīdz viņam izveidojās tieksme pēc slavas un pašlabuma, viņa Sjiņšjin līmenis faktiski jau bija nokritis.

Es jau teicu, ka cilvēka Gun līmenis ir tikpat augsts kā viņa Sjiņšjin līmenis. Ja viņa Sjiņšjin līmenis ir krities, tad viņam vairs nedrīkst dot tik daudz Gun. Tas jādod atbilstoši viņa Sjiņšjin izmaiņām. Cilvēka Sjiņšjin līmenis nosaka viņa Gun līmeni. Jo vairāk cilvēks būs pieķēries slavai un pašlabumam, jo zemāk tas kritīs parasto cilvēku vidū. Vienlaikus samazināsies arī viņa Gun. Galu galā, kad viņš būs pilnībā nokritis, Gun viņam vairs nedos. Šim cilvēkam vairs nebūs Gun. Pirms dažiem gadiem parādījās diezgan daudz šādu cilvēku, no kuriem vairums bija sievietes, kam pāri piecdesmit. Lūk, tāda vecāka gadagājuma sieviete nodarbojās ar cjigun, taču viņai nebija nodota tās skolas būtība, lai gan varbūt kādos cjigunursos viņa bija iemācījusies dažus paņēmienu dziedināšanai un organisma stiprināšanai. Te kādu dienu viņai pēkšņi parādījās Gun. Tomēr, tiklīdz parādījās viņas tieksme pēc slavas un pašlabuma, pazeminājās viņas Sjiņšjin un kritās viņas līmenis. Tagad viņa vairs nav nekas, viņa ir palikusi bez Gun. Mūsdienās ļoti daudz šādu cilvēku, kas atgriezeniski pilnveidojušies, jau ir nokrituši. Palikuši tikai daži. Kādēļ tā? Sieviete nezināja, ka tas bija paredzēts, lai viņa pilnveidotos, nevis lai kļūtu bagāta, iemantotu slavu un kļūtu par cjigun meistari. Patiesībā tas viss bija paredzēts, lai viņa pilnveidotos.

Kas ir “Gun aizņemšanās”? Tai nav vecuma ierobežojumu, taču ir viena prasība: šim cilvēkam jābūt ar ļoti labu Sjiņšjin. Viņš zina, ka, praktizējot cjiņgun, var pilnveidoties, un pats to arī vēlas. Viņš ir nolēmis pilnveidot sevi, bet kur lai atrod skolotāju? Pirms dažiem gadiem patiešām bija daži īsteni cjiņgun meistari, kas mācīja pilnveidošanās metodes. Tomēr tas, ko viņi mācīja, bija paredzēts vien dziedināšanai un organisma stiprināšanai. Nevienš nemācīja augsta līmeņa Gun. To nevienš nemāca.

Runājot par Gun aizņemšanos, man vēl par kaut ko jāpastāsta. Papildus Galvenajai dvēselei (Galvenajai apziņai) cilvēkam ir arī Palīgdvēsele (Palīgapziņa). Dažiem cilvēkiem ir viena, divas, trīs, četras vai pat piecas Palīgdvēseles. To dzimums ne vienmēr atbilst paša cilvēka dzimumam. Dažas Palīgdvēseles var būt vīriešu, un dažas var būt sieviešu dzimuma. Tās visas ir atšķirīgas. Arī Galvenās dvēseles dzimums ne vienmēr ir tāds pats kā fiziskā ķermeņa dzimums. Mēs esam pamanījuši, ka šobrīd daudziem vīriešiem ir sieviešu dzimuma Dvēsele, savukārt lielai daļai sieviešu ir vīriešu dzimuma Dvēsele. Tas sakrīt ar Dao sistēmas skatījumu par Debesu zīmēm, kad jiņ un jan ir samainījušies vietām, kad vērojams jiņ uzplaukums un jan panīkums.

Cilvēka Palīgdvēsele parasti nāk no augstāka līmeņa nekā viņa Galvenā dvēsele. It īpaši tas attiecas uz dažiem cilvēkiem, kuru Palīgdvēsele nāk no ļoti augsta līmeņa. Palīgdvēsele nebūt nav nešķīstais gars. Tā vienlaicīgi ar tevi ir dzimusi no tavas mātes miesām. Tai ar tevi ir viens vārds, un tā ir daļa no tava ķermeņa. Parasti, kad cilvēks kaut ko domā vai dara, lēmumu pieņem Galvenā dvēsele. Palīgdvēsele galvenokārt cenšas darīt visu, lai nepieļautu, ka Galvenā dvēsele pastrādā ko sliktu. Tomēr, ja Galvenā dvēsele ir ļoti ietiepīga, Palīgdvēsele neko nevar darīt. Parasto cilvēku sabiedrība nespēj maldināt Palīgdvēseli, bet Galvenā dvēsele var viegli nonākt šīs sabiedrības maldos.

Dažas Palīgdvēseles nāk no ļoti augstiem līmeņiem un, iespējams, atrodas pavisam tuvu tam, lai iegūtu Īsteno Sasniegumu. Palīgdvēsele vēlas pilnveidoties, taču tā neko nevar darīt, ja Galvenā dvēsele to negrib. Tad kādu dienu, cīģun uzplaukuma laikā, Galvenajai dvēselei arī parādījās vēlēšanās praktizēt cīģun un pilnveidoties uz augstiem līmeņiem. Protams, šī doma bija ļoti tīra un patiesa. Tajā nebija nekādas tieksmes pēc slavas un pašlabuma. Palīgdvēsele ļoti nopriecājās: “Es vēlos pilnveidoties, bet nevaru pieņemt lēmumus. Tāgad tu vēlies pilnveidoties, un tas ir tieši tas, ko vēlos es.” Taču kur lai cilvēks atrod skolo-tāju? Palīgdvēsele bija diezgan spējīga. Tā atstāja ķermeni, lai dotos uzmeklēt Apskaidroto, kuru bija pazinusi savā iepriekšējā dzīvē. Dažas Palīgdvēseles nāk no ļoti augstiem līmeņiem, tādēļ ir spējīgas atstāt ķermeni. Nonākusi pie Apskaidrotā, tā izstās-tīja par savu vēlmi pilnveidoties un aizņemties nedaudz Gun. Apskaidrotais ieraudzīja, ka šis cilvēks ir patiešām labs. Ja vēlas pilnveidoties, noteikti ir jāpalīdz. Tādējādi Palīgdvēsele aiz-ņēmās nedaudz Gun. Parasti šāds Gun sastāv no izkļiedētas enerģijas, kas tiek padota pa kanālu. Daži aizņemas Gun jau gatavā formā, kas bieži nes līdzī pārdabiskas spējas.

Šādā veidā cilvēks var iegūt pārdabiskas spējas. Kā jau tikko pieminēju, šis cilvēks kādu nakti guļot sajūt milzīgu karstumu, bet, nākamajā rītā pamostoties, pamana, ka viņam ir parādījies Gun. Lai kam viņš pieskartos, notiek elektriskās strāvas trieciens. No šā brīža viņš spēj dziedināt citus cilvēkus. Viņš arī saprot, ka ir ieguvis Gun. Viņam nav īsti skaidrs, no kurienes tas nāk. Ir vien aptuvenus priekšstats, ka tas nāk no Visuma telpas, taču viņš nezina, kā tieši tas notiek. Palīgdvēsele viņam neko neteiks, jo tā ir Palīgdvēsele, kas pilnveidojas. Vienīgais, ko viņš zina, ir tas, ka ieguvis Gun.

Cilvēki, kas aizņemas Gun, parasti var būt dažāda vecuma. Vairākums no tiem ir jauni cilvēki. Tādēļ pirms dažiem gadiem

parādījās divdesmit, trīsdesmit, četrdesmit gadu veci un arī vecāka gadagājuma ļaudis. Jaunam cilvēkam ir grūtāk valdīt pār sevi. Parasti tāds jauneklis ikdienas dzīvē izturas ļoti labi un attiecas pret slavu un pašlabumu vienaldzīgi, kamēr viņam vēl nav nekādu spēju. Bet, tiklīdz viņš izceļas pārējo vidū, tā viegli padodas slavas un pašlabuma kārdinājumam. Viņš domā, ka šajā dzīvē vēl priekšā tāls ceļš ejams. Viņš grib vēl pacensties un pacīnīties, lai sasniegtu kādu parasta cilvēka mērķi. Tādēļ, līdzko viņam attīstās pārdabiskās spējas un izveidojas prasmes, viņš sāk tās izmantot, lai sasniegtu savus mērķus parastu cilvēku sabiedrībā. Tā nedrīkst darīt. Ir aizliegts šādi izmantot Gun. Jo biežāk viņš izmantoja savu Gun, jo mazāk palika viņa Gun, līdz visbeidzot viņam vairs nebija nekā. Ir ļoti daudz cilvēku, kas šādi nokrituši. Manuprāt, šobrīd no viņiem vairs nav palicis neviens.

Šīs abas lietas, par kurām es tikko runāju, pieder pie tiem gadījumiem, kad cilvēki, kuriem ir salīdzinoši labs Sjiņsjin, iegūst Gun. Šis Gun nav iegūts, pilnveidojot sevi. Tas ir aizgūts no Apskaidrotajiem, tādēļ pats par sevi šis Gun ir labs.

Apsēstība ar nešķīsto garu

Iespējams, daudzi no jums ir dzirdējuši, ka pilnveidošanās aprindās tiek runāts par apsēstību ar dzīvnieku nešķīstajiem gariem, tādiem kā lapsas, zebiekstes, čūskas un citiem. Ko tas viss nozīmē? Daži cilvēki runā, ka, praktizējot cjiņgun, var izveidoties pārdabiskās spējas, bet patiesībā pārdabiskās spējas neveidojas – šīs “pārdabiskās spējas” ir vien cilvēka iedzimtās spējas. Taču, cilvēku sabiedrībai attīstoties, ļaudis arvien vairāk pievērš uzmanību mūsu materiālās pasaules taustāmajām lietām, tādējādi kļūstot arvien vairāk atkarīgi no mūsu modernās pasaules instrumentiem. Attiecīgi mūsu iedzimtās spējas arvien vairāk atrofējas. Galu galā – šīs spējas ir pazudušas pavisam.

Ja cilvēks vēlas iegūt pārdabiskas spējas, viņam tās jāattīsta, praktiski pilnveidojoties un atgriežoties pie savas sākotnējās, īstenās būtības. Bet dzīvniekam nav šīs sarežģītās domāšanas, tas tieši savienojas ar Visuma īpašību caur savu iedzimto instinktu. Daži cilvēki apgalvo, ka dzīvnieki var pilnveidoties. Runā, ka lapsa var izstrādāt sevī daņ, ka čūskas un citi dzīvnieki māk pilnveidoties. Patiesībā viņi nemāk pilnveidoties. Sākumā tie vispār nezināja, kas ir pilnveidošanās. Viņiem bija vien šis iedzimtais instinkts. Tomēr noteiktos apstākļos un noteiktā vidē laika gaitā varbūt arī varēja parādīties kādi efekti. Tā viņi varēja iegūt Gun un viņiem varēja parādīties dažas pārdabiskās spējas.

Tādā veidā dzīvnieks ieguva dažas spējas. Agrāk mēs būtu teikuši, ka šis dzīvnieks ir kļuvis saprātīgs un ieguvis dažas spējas. Parasto ļaužu acīs dzīvnieks ir ļoti spēcīgs, un cilvēks viegli var nonākt tā varā. Es saku, ka patiesībā tas nav spēcīgs. Īstena praktizētāja priekšā tas nav nekas. Pat tad, ja tas ir pilnveidojies tūkstošiem gadu, to var nospīest ar mazo pirkstiņu. Mēs jau teicām, ka dzīvniekam piemīt šis iedzimtais instinkts, tādēļ tam var būt dažas spējas. Tomēr mūsu Visumā pastāv princips: nedrīkst atļaut dzīvniekam pabeigt pilnveidošanos. Tādēļ senās grāmatās jūs varat izlasīt, ka reizi katros pārsimt gados tos nogalina lielās vai mazās kalpas laikā. Aizritot kādam laika periodam, dzīvniekiem var attīstīties Gun, tādēļ tie ir jānogalina, jānosper ar zibeni vai kā tamlīdzīgi. Tā kā tiem nepiemīt cilvēka būtība, tiem ir aizliegts pilnveidoties kā cilvēkiem. Dzīvniekam nav cilvēka dotumu, ja tas pabeigs pilnveidošanos, tad neizbēgami kļūs par dēmonu. Tādēļ tam nav ļauts pabeigt pilnveidošanos, pretējā gadījumā Debesis to nogalinās, un dzīvnieks pats arī to zina. Taču, kā jau es teicu, cilvēku sabiedrības morāle šobrīd pārdzīvo strauju lejupslīdi, un daži ir spējīgi uz jebkuru ļaundarību. Vai tad, atrodoties šādā stāvoklī, cilvēku sabiedrībai nedraud briesmas?

Vis, kas sasniedzis savu galējo robežu, neizbēgami pārvēršas savā pretstatā. Mēs atklājām, ka ikreiz, kad aizvēsturiskos laikos cilvēku sabiedrība dažādos ciklos piedzīvoja iznīcību, tā vienmēr atradās morāles pagrimuma un sabrukuma stāvoklī. Dimensija, kurā mīt mūsu cilvēce, kā arī daudzas citas dimensijas, šobrīd atrodas ļoti bīstamā situācijā. Tāpat ir ar citām šā līmeņa dimensijām. Nešķīstie gari un dzīvnieki arī cenšas pēc iespējas ātrāk aizbēgt un nokļūt augstākos līmeņos. Tie domā, ka, pakāpjoties uz augstākiem līmeņiem, varēs aizbēgt no briesmām. Bet kā gan tas var būt tik vienkārši? Lai varētu pilnveidoties, ir nepieciešams cilvēka ķermenis. Tas arī ir viens no iemesliem, kādēļ daži praktizētāji tikuši apsēsti ar nešķīsto garu.

Daži varbūt brīnās: “Ja jau ir tik daudz Diženu Apskaidroto un augsta līmeņa Skolotāju, tad kādēļ neviens no viņiem nerūpējas par to?” Mūsu Visumā pastāv vēl kāds princips: ja tu pats kaut ko vēlies vai lūdz, neviens tajā neiejauksies. Mēs šeit mācām jūs, kā iet īstenu ceļu, un vienlaikus izsmeļoši izskaidrojam Likumu, turklāt iedrošinām jūs pašus izprast lietas būtību. Mācīties vai ne – tā ir tava darīšana. Meistara uzdevums ir nostatīt tevi uz pilnveidošanās ceļa, bet tas, kā tu sevi pilnveido, ir pilnībā atkarīgs no tevis paša. Neviens nespiedīs un neliks tev pilnveidoties. Pilnveidoties vai ne, tā ir tava paša darīšana. Citiem vārdiem sakot, lai kuru ceļu tu izvēlētos, lai ko tu gribētu, lai ko tu censtos iegūt, tajā visā neviens neiejauksies. Mēs tikai varam iedrošināt cilvēkus darīt labu.

Lai gan daži cilvēki praktizē kaut kādu cjiģun, tomēr visu, ko viņi ir sasnieguši, faktiski ir ieguvuši dzīvnieki vai nešķīstie gari. Kā gan viņi ir nonākuši nešķīsto garu varā? Cik daudz visā valstī ir cjiģun praktizētāju, aiz kuriem stāv nešķīstie gari? Ja es nosaukšu šo skaitli, daudzi būs pārāk nobijušies, lai uzdrošinātos praktizēt cjiģun. Skaitlis ir biedējoši liels! Tad kādēļ ir parādījies šāds stāvoklis? Šīs lietas postoši ietekmē parasto cilvēku sabiedrību.

Kādēļ ir radusies tik briesmīga situācija? Cilvēcei degradējoties, cilvēki paši to ir izraisījuši. Dēmoni ir it visur. Jo īpaši visi tie viltus cīģun meistari ir nešķīsto garu apsēsti. Mācot savu cīģun, viņi tieši izplata tās lietas. Visā cilvēces vēsturē dzīvniekiem nebija ļauts apsēst cilvēkus. Ja tie mēģināja, tad tika nogalināti. Lai kurš to pamanītu, viņš neļāva tam notikt. Taču mūsu tagadējā sabiedrībā ir daži cilvēki, kas lūdz nešķīsto garu palīdzību, vēlas tos un sniedz tiem veltes. Daži varbūt domā: “Es neko speciāli tiem nelūdzu.” Tu varbūt arī speciāli nelūdzu, taču tiecies iegūt pārdabiskās spējas. Kā gan Apskaidrotais, kurš māca īstenu Likumu, var tev tās iedot? Tiekšanās pēc tām ir parasto cilvēku pieķeršanās, un no šīs pieķeršanās ir jāatbrīvojas. Tad kurš gan var iedot šīs spējas? Tikai dēmoni no citām dimensijām un dažādi dzīvnieki. Vai tad tas nenozīmē, ka tu viņus lūdzu? Tad viņi arī atnāk.

Cik daudz ir tādu cilvēku, kas ar pareizām domām praktizē Gun? Praktizētājam jāpievērš liela uzmanība De, jādara labu un jābūt labestīgam pret citiem, it visā un vienmēr jābūt prasīgam pret sevi. Taču cik daudzi no tiem, kas praktizē parkos vai mājās, šādi domā? Nezinu, kādu cīģun šie cilvēki praktizē, taču dzirdēju, kā, izpildot vingrinājumus un šūpojoties, kāds murmina: “Mana vedekla neciena un neklausa mani. Mana sievasmāte ir tik briesmīga!” Daži pļāpā par visu ko – sākot no darba kantorī līdz pat valsts lietām. Nav nekā tāda, par ko tie nerunātu. Viņi pat kļūst dusmīgi, ja kaut kas nesaskan ar viņu domāšanas veidu. Saki, vai to var saukt par cīģun praksi? Ir vēl daži, kuriem, izpildot statisko pozīciju vingrojumu stāvus, kājas trīc aiz noguruma, taču prāts nespēj nomierināties: “Tagad viss ir tik dārgs un cenas turpina augt. Mūsu darbavieta nav spējīga izmaksāt algas. Kādēļ es nevaru attīstīt kādu pārdabisko spēju? Ja es iegūtu dažas no tām, tad kļūtu par cīģun meistaru. Es kļūtu bagāts. Es varētu pelnīt naudu, dziedinot cilvēkus.” Ieraugot, ka citi ir attīstījuši savas pārdabiskās spējas, viņš kļūst vēl nemierīgāks. Viņš to vien dara, kā dzenas pēc pārdabiskajām spējām, dzenas

pēc Debesu acs atvēršanas un spējas dziedināt. Padomājiet par to ikkatrs, cik tālu tas ir no mūsu Visuma īpašības “Džeņ Šaņ Žeņ”! Patiesībā tas ir pilnīgs pretstats. Ja runājam nopietnāk, tad šis cilvēks praktizē ķecerību! Tomēr viņš to dara neapzināti. Jo vairāk viņš šādi domā, jo sliktāki kļūst viņa nodomi. Šis cilvēks nav atradis īstenu Likumu un nezina par De vērtību. Viņš domā, ka ar dažu kustību palīdzību spēs attīstīt Gun un iegūt to, pēc kā viņš dzenas. Tādi ir viņa uzskati.

Tieši ar šiem saviem nelāgajiem nodomiem cilvēks ir piešaucis sev nešķīsto garu. Dzīvnieks to skaidri redz: “Šis cilvēks grib izmantot Gun, lai kļūtu bagāts. Vēl kāds grib būt slavens un iegūt pārdabiskas spējas. Skat, viņa ķermenis nebūt nav slikts, un arī tas, ko viņš sevī nes, ir ļoti labs. Taču viņa nodomi ir nelāgi. Viņš neatlaidīgi tiecas pēc pārdabiskajām spējām! Varbūt viņam ir skolotājs, taču, pat ja tas tā ir, man nav, no kā baidīties.” Dzīvnieks zina, ka ortodoksālas mācības skolotājs, redzot, ka šis cilvēks tā dzenas pēc pārdabiskajām spējām, viņam tās nedos. Jo neatlaidīgāk viņš tiecas tās iegūt, vēl jo vairāk skolotājs viņam tās nedos, tāpēc ka arī tā ir pieķeršanās, no kuras jāatbrīvojas. Jo uzmācīgāka ir šī tieksme, jo vairāk skolotājs nedos viņam pārdabiskās spējas un jo grūtāk viņam būs to izprast. Jo vairāk viņš pēc tām tiecas, jo sliktākas kļūst viņa domas. Galu galā – redzot, ka šis cilvēks ir bezcerīgs, viņa skolotājs ar nožēlu nopūtās un atteicās no viņa. Var būt arī tā, ka praktizētājam nav skolotāja, taču par viņu var parūpēties kāds garāmejošs skolotājs, jo dažādās dimensijās ir daudz Apskaidroto. Pamanot šo cilvēku, viens no tiem pavēroja viņu, sekoja viņam veselu dienu, taču, sapratis, ka viņš ir nelabojams, aizgāja. Nākamajā dienā atnāca cits Apskaidrotais, un, sapratis, ka nekas labs nesanāks, arī aizgāja.

Dzīvnieks zina, ka, lai arī šim cilvēkam ir skolotājs vai garāmejošs skolotājs, šis skolotājs nedos viņam to, pēc kā viņš dzenas.

Tā kā dzīvnieks nevar redzēt dimensijas, kurās atrodas Diženie Apskaidrotie, tas nebaidās un cenšas izmantot šo nepilnību. Mūsu Visumā pastāv princips: ja cilvēks pēc kaut kā dzenas, pats kaut ko grib, tad citiem parasti nav ļauts iejaukties. Dzīvnieks izmanto šo nepilnību: “Ja jau cilvēks ko vēlas, es viņam to iedošu. Kas tur būtu aplams, ja es viņam palīdzētu?” Tā tas arī iedod cilvēkam spējas. Sākumā dzīvnieks neuzdrošinās apsēst cilvēku. Vispirms izmēģinājumam tas iedod viņam nedaudz Gun. Kādu dienu cilvēks pēkšņi atklāj, ka ir ieguvis Gun, pēc kura bija tiecies, un atklāj arī to, ka spēj dziedināt. Pārliecinājies, ka viss ir kārtībā, it kā būtu nospēlēta skaņdarba prelūdija, dzīvnieks nolemj: “Ja jau viņš tik labprāt pieņem palīdzību, tad es iemitināšos viņa ķermenī. Tā es varēšu dot viņam vēl vairāk. Tu vēlies Debesu aci? Šoreiz došu tev visu.” Šādā veidā tas apsēž cilvēka ķermenī.

Kamēr cilvēks tik stūrgalvīgi tiecas pēc šīm lietām, viņam atveras Debesu acs. Turklāt viņš var izstarot Gun un ir ieguvis dažasniecīgas pārdabiskās spējas. Viņš ļoti nopriecājas, uzskatot, ka ar prakses palīdzību ir ieguvis visu, pēc kā tiecās. Taču faktiski viņa prakse nav atnesusi neko. Viņam šķiet, ka viņš var caurskatīt cilvēka ķermenī un atklāt vietu, kur atrodas slimība. Patiesībā viņa Debesu acs nebūt nav atvērta. Tas ir dzīvnieks, kas kontrolē viņa smadzenes. Dzīvnieks šā cilvēka smadzenēs atspoguļo to, ko redz savām acīm, tādējādi cilvēkam šķiet, ka viņa Debesu acs ir atvērta. Brīdī, kad viņš izstiep savu roku, lai izstarotu Gun, arī dzīvnieks izstiep savu ķepu no viņa aizmugures. Tiklīdz viņš izstaro Gun, tā parādās maza čūskas galviņa, tā izbāž savu škelto mēlīti un laiza slimo vai pietūkušo vietu. Šādu gadījumu ir pārāk daudz. Šie ļaudis paši ir piesaukuši apsēstību ar nešķīsto garu.

Cilvēks tiecās, gribēja kļūt slavens un bagāts – lieliski, nu viņš ir ieguvis pārdabiskas spējas un var dziedināt. Arī viņa Debesu

acs spēj redzēt. Viņš ir ļoti priecīgs. Dzīvnieks, to redzot, var nodomāt: “Tu vēlies kļūt bagāts? Labi, es ļaušu tev nopelnīt naudu.” Manipulēt ar parasta cilvēka prātu ir vieglāk par vieglu. Dzīvnieks var izdarīt tā, ka daudzi cilvēki, pat ļoti daudzi, nāks pie viņa, lai dziedinātos. Skat, kā, kamēr cilvēks šajā pusē pieņem pacientus, dzīvnieks viņā pusē sūta reportierus, lai tie reklamētu viņu avīzēs. Tas manipulē ar parastiem cilvēkiem, lai tie darītu šīs lietas. Ja pacients nemaksās pietiekami daudz naudas, tas neies cauri – dzīvnieks radīs viņam galvassāpes. Jebkurā gadījumā pacientam nāksies samaksāt vēl vairāk naudas. Tā, lūk, šis cilvēks kļūst gan bagāts, gan slavens – nauda ir nopelnīta, un viņš kļuvis slavens, turklāt viņš ir kļuvis arī par cīģun meistaru. Parasti šāds cilvēks nepievērš uzmanību Sjiņšjin un uzdrīkstas teikt jebko. Debesis, lūk, ir numur viens, bet viņš – numur divi. Viņš pat uzdrīkstas teikt, ka ir dieviete Sjiņvanmu vai Diženais Imperators Juihuans, kas nonācis no Debesīm. Viņš pat uzdrošinās saukt sevi par Budu. Tā kā viņš nav izgājis īstu Sjiņšjin pilnveidošanu, tad praktizē tikai tādēļ, lai iegūtu pārdabiskās spējas. Tā rezultātā viņš pats sev ir piesaucis nešķīsto garu.

Daži varbūt domā: “Kas gan tur tik slikts? Ja jau varu nopelnīt naudu un kļūt slavens, tad labi vien ir.” Daudzi cilvēki šādi domā. Ļaujiet man jums ko pateikt: dzīvniekam ir savs nodoms. Tas neko tev nedos tāpat vien. Šajā Visumā pastāv princips: “ja nezaudēsi, tad neiegūsi”. Ko tas iegūs? Vai tad es tikko jau neizskaidroju šo jautājumu? Tam ir nepieciešama tava ķermeņa dzīvības esence, lai pilnveidoties varētu iegūt cilvēka veidolu. Tā tas no cilvēka ķermeņa cenšas paņemt dzīvības esenci. Cilvēka ķermenī ir tikai viena šī dzīvības esence, ar kuru tas var rēķināties, ja vēlas pilnveidoties. Ja ļausi dzīvniekam to paņemt, tad vari aizmirst par pilnveidošanos. Kā gan tad pilnveidosies? Ja tev nekas vairs nebūs palicis, tu vispār nevarēsi pilnveidoties. Daži varbūt teiks: “Es nemaz negribu pilnveidoties. Es tikai vēlos kļūt bagāts. Ja vien varu iegūt naudu, tad

viss kārtībā. Par ko man uztraukties!” Tu vēlies kļūt bagāts, bet es esmu pārliecināts, ka pārdomāsi, kad pateikšu tev, kas patiesībā notiek. Kādēļ pārdomāsi? Ja nešķīstais gars atstās tevi agrāk, tu sajūtīsi pilnīgu bezspēku visā ķermenī. Tas būs paņēmis pārāk daudz tavas dzīvības esences, tādēļ šādā stāvoklī tev nāksies pavadīt visu savu atlikušo dzīvi. Ja tas atstās tavu ķermeni vēlāk, tu kļūsi kā dārzenis un līdz pat mūža galam gulēsi gultā, vāri elpojot. Tev būs nauda, bet vai varēsi to tērēt? Tu būsi slavens, bet vai varēsi to izbaudīt? Vai tas nav briesmīgi?

Šādi gadījumi ir bieži sastopami, un mūsdienu praktizētāju vidū to ir īpaši daudz. Dzīvnieks var ne tikai apsēst cilvēku, bet arī nogalināt viņa Dvēseli. Tas iekļūst Nivaņ pilī un tur tup. Lai arī tas izskatās pēc cilvēka, tomēr tas nav cilvēks. Tādas lietas notiek vēl šobrīd, jo cilvēces morāles normas ir mainījušās. Ja cilvēks dara ko sliktu un tu viņam saki, ka viņš dara sliktu, šis cilvēks tev nemaz nenoticēs. Viņš domā, ka pelnīt naudu, tiek ties pēc naudas un bagātības ir labi un pareizi, tas atbilst Debesu un Zemes likumiem. Tādēļ viņš kaitē un rada zaudējumus citiem. Lai nopelnītu naudu, viņš ir gatavs uz jebkuru ļaundarību un uzdrošinās darīt jebko. Dzīvnieks neiegūs, ja nebūs neko zaudējis. Vai viņš tāpat vien tev kaut ko iedos? Viņš vēlas paņemt kaut ko no tava ķermeņa. Protams, kā mēs jau teicām, cilvēks pats piesaista sev šīs nepatīkšanas, jo viņa priekšstatī nav pareizi un domas nav tīras.

Mēs izklāstām Faluņ Dafa. Ja tu pilnveidojies mūsu skolā un spēj labi kontrolēt savu Sjiņšjin, tev neradīsies nekādas problēmas, jo viena taisna prāta doma spēj uzveikt visu ļaunumu. Bet, ja tu nespēj kontrolēt savu Sjiņšjin, ja dzenies gan pēc viena, gan pēc otra, tad neizbēgami sagādāsi sev nepatīkšanas. Daži cilvēki nekādi nespēj atstāt to, ko kādreiz ir praktizējuši. Mēs sakām, ka praktizējot ir jāiet tikai pa vienas skolas ceļu, jo, īsteni pilnveidojoties, ir jābūt uzticīgam tikai vienai skolai. Lai gan daži cjiņun

meistari ir sarakstījuši grāmatas, es jums sacīšu, ka šīs grāmatas satur visu ko, teiksim: čūskas, lapsas un zebiekstes – tās ir lietas, ko viņi paši praktizē. Kad tu lasi tādas grāmatas, šie dzīvnieki lec ārā no vārdiem. Es jau teicu, ka viltus cjiġun meistarų skaits daudzas reizes pārsniedz īstu cjiġun meistarų skaitu, jūs nespējat tos atšķirt. Tādēļ jums visiem ir jābūt prasīgiem pret sevi. Ar to es negribu teikt, ka jums noteikti ir jāpraktizē Faluġ Dafa. Jūs varat pilnveidoties jebkurā skolā, kura jums patīk. Taču agrāk bija tāds teiciens: “Labāk tūkstoš gadu nesaņemšu īstenu Likumu, nekā vienu dienu nodošos ķecerībai.” Tādēļ jums ir kārtīgi jākontrolē sevi un patiesi jāpilnveidojas īstenā Likumā. Nepiejauc savai pilnveidošanās praksei neko citu, pat ne domu. Dažiem cilvēkiem Faluġ jau ir deformējies. Kādēļ tā? Viņi apgalvo, ka nav praktizējuši citu cjiġun. Taču, kad viņi sāk praktizēt, viņiem nāk prātā kaut kas no citām praksēm. Vai tad tā nav citu lietu piejaukšana? Tas arī ir viss, ko mēs vēlējāties teikt par apsēstību ar nešķīsto garu.

Kosmiskā valoda

Kas ir kosmiskā valoda? Tas nozīmē, ka cilvēks pēkšņi sāk murmināt kādā neizprotamā valodā. Viņš arī pats nesaprot, ko runā. Tas, kam piemīt telepātijas spēja, var uztvert teiktā virspusējo jēgu, taču nav spējīgs saprast, ko tieši šis cilvēks runā. Daži cilvēki spēj runāt vairākās šādās valodās. Daži slavē tādu izcilu spēju, uzskatot to par prasmi, par pārdabisku spēju. Tā nav ne pārdabiska spēja, ne arī praktizētāja prasme; tā arī neatspoguļo viņa līmeni. Kas tad tas ir? Faktiski tas nozīmē, ka tavu prātu kontrolē kāds gars no citas dimensijas. Bet tu vēl domā, ka tas ir ļoti labi, priecājies par to un vēlies to. Jo vairāk tu priecājies, jo ciešāk tas tevi kontrolē. Kā gan tu, būdams īsts praktizētājs, vari ļaut tam kontrolēt sevi? Turklāt tas nāk no ļoti zema līmeņa. Tādēļ jums, īstiem praktizētājiem, nevajadzētu iedzīvoties šādās nepatīkšanās.

Cilvēks ir visvērtīgākā un saprātīgākā no būtnēm. Kā gan tu vari atļaut šiem gariem sevi kontrolēt? Tu pat nevēlies savu ķermeni. Cik tas ir skumji! Daži no gariem apsēž cilvēku ķermeņus, bet daži ne – tie saglabā noteiktu distanci. Taču tie var kontrolēt tevi un manipulēt ar tevi. Kad tu gribi runāt, tie ļauj tev runāt, buldurēt. To var nodot arī citam cilvēkam, ja tas vēlas iemācīties. Tiklīdz viņš saņems drosmi, lai pamēģinātu, viņš arī var sākt tā runāt. Patiesībā šie gari nāk grupās. Ja gribēsi runāt, tad viens no tiem iemitināsies tavā ķermenī un tu sāksi runāt.

Kādēļ gan kas tāds var notikt? Kā jau es teicu, šis gars vēlas paaugstināt savu līmeni. Taču tajā pusē nav nekādu grūtību, un tādēļ tas nevar pilnveidoties un paaugstināt sevi. Tad viņš izdomāja izeju no šā stāvokļa: nolēma palīdzēt cilvēkam darīt labus darbus, taču īsti nezināja, kā. Tomēr viņam bija zināms, ka enerģijai, ko tas izstaro, var būt nomierinoša iedarbība uz slimo, tā uz brīdi var atvieglot slimnieka ciešanas, lai gan nevar viņu pilnībā izdziedināt. Turklāt tas zināja, ka, izstarojot enerģiju caur cilvēka muti, ir iespējams sasniegt tādu efektu. Lūk, kas notiek. Daži cilvēki sauc to par debesu valodu, bet citi par Budas valodu. Tā ir Budas zaimošana. Es saku, ka tās ir galīgas muļķības!

Ir zināms, ka Buda reti atver muti, lai runātu. Ja viņš atvērtu muti un sāktu runāt mūsu dimensijā, tas varētu izraisīt zemes-trīci. Tie būtu tik briesmīgi dārdi! Daži cilvēki saka: “Es ar savu Debesu aci redzēju, kā Buda ar mani runā.” Viņš ar tevi nerunāja. Daži cilvēki arī ir redzējuši manu Likuma ķermeni darām to pašu. Arī viņš ar tevi nerunāja. Tā bija doma, kuru viņš noraidīja stereo skaņas veidā. Tu sadzirdēji to, un tev šķita, it kā viņš runātu. Parasti Buda runā savā dimensijā. Pēc tam, kad viņa vārdi nonāk līdz šejieni, tu tā kā tā nevari skaidri sadzirdēt, ko viņš saka, jo laika un telpas koncepcija šajās divās dimensijās ir atšķirīga. Viens šīceņ mūsu dimensijā ir divas stundas, bet tajā

lielajā dimensijā tas ir viens gads. Tas nozīmē, ka mūsu dimensijā laiks rit lēnāk nekā viņu dimensijā.

Senāk bija tāds teiciens: “Viena diena Debesīs ir kā tūkstoš gadu uz Zemes.” Tas attiecas uz atsevišķām pasaulēm, kurās nepastāv laika un telpas jēdziens. Tās ir pasaules, kurās mājot Diženie Apskaidrotie, piemēram, Sukhavati, Glazētā pasaule, Faluņ pasaule, Lotosa pasaule un citas. Tomēr tajā lielajā dimensijā laiks rit ātrāk nekā pie mums. Ja tu spēj to uztvert, tad vari sadzirdēt kādu runājam. Dažiem cilvēkiem ir atvērtas “Debesu ausis”, un viņi spēj dzirdēt kādu runājam, taču nespēj sadzirdēt skaidri. Lai ko arī tu dzirdētu, tas izklausās pēc putnu čivināšanas vai arī pēc skaņām, kas rodas, atskaņojot skaņas ierakstu lielā ātrumā. Nav iespējams uztvert nevienu vārdu. Protams, daži var sadzirdēt mūziku vai sarunu, taču tam nepieciešama kāda pārdabiska spēja – kā nesējs, kas palīdzētu novērst laika starpību. Tikai tad tu vari skaidri sadzirdēt skaņas, kas nonāk līdz tavām ausīm. Tāda ir patiesība. Daži cilvēki sauc to par Budas valodu, taču tā nebūt nav.

Kad sastopas divi Apskaidrotie, pietiek ar vienu smaidu, lai viņi pilnībā saprastu viens otru. Tie izmanto telepātiju, ar kuras palīdzību stereo skaņa nonāk klausītāja ausīs. Kad viņi smaida, domu apmaiņa jau ir notikusi. Tas nav vienīgais veids, kuru viņi izmanto. Dažreiz viņi izmanto arī citu veidu. Jūs zināt, ka Tibetas tantrismā lamas pievērš lielu uzmanību mudrām. Taču, ja jūs lamam pavaicāsit, kas ir mudra, viņš atbildēs, ka tā ir augstākā joga. Bet kādam nolūkam īsti tā domāta? Viņš arī to nezina. Patiesībā tā ir Diženo Apskaidroto valoda. Kad cilvēku ir daudz, viņš izpilda lielo mudru, kura ir ļoti skaista. Ir dažādas lielās mudras. Kad cilvēku ir maz, viņš izpilda mazo mudru, kura arī ir ļoti skaista: daudzveidīgas mazās mudras ir ļoti sarežģītas un bagātīgas, jo tā arī ir valoda. Senāk to uzskatīja par Debesu noslēpumu. Tagad mēs esam to atklājuši. Tibetā izmanto vien

dažas kustības, kuras tiek lietotas, lai praktizētu Gun. Šīs kustības ir tikušas klasificētas un sistematizētas. Tā ir tikai Gun prakses valoda, tikai dažas Gun prakses formas. Īstās mudras ir ļoti sarežģītas.

Ko Skolotājs dod saviem skolniekiem?

Ieraugot mani, daži cilvēki satver manu roku un nelaiž to vaļā. Kad citi ierauga viņus tā darām, arī viņi dara tāpat. Es zinu, kas viņiem prātā. Daži, izjūtot prieku, vēlas paspiest Skolotājam roku. Citi vēlas iegūt kādu informāciju, tādēļ neatlaiž manu roku. Mēs tev jau teicām, ka īstena pilnveidošanās ir tevis paša ziņā. Mēs neesam šeit, lai nodarbotos ar dziedināšanu un organisma stiprināšanu, ne arī tādēļ, lai dotu tev kaut kādas informācijas un ārstētu tavas slimības. Mēs ar to nenodarbojamies. Es pats personīgi novērsīšu tavas veselības problēmas. Par tiem, kuri praktizē nodarbību vietās, parūpēsies mani Likuma ķermeņi, tie parūpēsies arī par tiem, kas lasa manu grāmatu un pilnveidojas patstāvīgi. Vai tu domā, ka, pieskaroties manai rokai, varēsi paaugstināt savu Gun? Vai tas nav smieklīgi?

Gun pieaugums ir atkarīgs no sava Sjiņšjin pilnveidošanas. Ja tu nenodarbojies ar praktisko pilnveidošanos, tad Gun nepieaugs, jo pastāv Sjiņšjin kritēriji. Kad tev pieaugs Gun, tad tie, kas atrodas augstākā līmenī, redzēs, ka tev ir likvidētas pieķeršanās, likvidēta tā matērija, un virs tava galvvidus izaugs mērs, kurš ir Gun staba formā. Mērs ir tikpat augsts, cik tavš Gun stabs. Tas atspoguļo tevis paša pilnveidoto Gun, kā arī parāda, cik augsts ir tavš Sjiņšjin līmenis. Neviens nav spējīgs pievienot tev pat ne mazumiņu Gun, jo tas tāpat tur nepaliks. Es varu izdarīt tā, lai tu vienā acumirkli sasniegtu stāvokli “Trīs ziedi virs galvvidus”, tomēr, tiklīdz tu iziesi pa šīm durvīm, Gun nokritīsies, jo tas nav tavš. Tu neesi to ieguvis, pilnveidojot sevi. Gun

nevar tur palikt, jo tavs Sjiņšjin nav sasniedzis šādu līmeni. Lai kurš arī iedotu tev Gun, tas vienalga nokritīsies, jo Gun ir iegūstams, tikai pilnveidojot sevi, pilnveidojot savu paša sirdi. Tu vari virzīties augšup tikai tad, ja patiesi attīsti savu Gun un nepārtraukti paaugstini savu līmeni, saplūstot ar Visuma īpašību. Daži cilvēki lūdz man autogrāfu, bet es nevēlos parakstīties. Daži lielās, ka viņiem esot Skolotāja autogrāfs. Viņi grib izrādīties vai arī grib, lai Skolotāja informācija viņus aizsargātu. Vai tā nav pieķeršanās? Tev pašam ir jāpilnveido sevi. Kam tev tāda informācija? Vai, pilnveidojoties augstā līmenī, tev vajadzētu pievērst uzmanību kam tādām? Kāda tam nozīme? Tam var būt nozīme vien dziedināšanā un organisma stiprināšanā.

Ļoti mikroskopiskā stāvoklī katra tava attīstītā Gun daļiņa izskatās tieši tā kā tu. Kad pacelsies pāri Laicīgā Likuma robežām, tu sāksi pilnveidot Budas ķermeni. Tad visas mikroskopiskās Gun daļiņas būs līdzīgas Budas tēlam. Tās ir ļoti skaistas un sēž uz lotosa zieda. Taču dzīvnieka nešķīstajam garam Gun sastāv no mazām lapsiņām, čūskām un visa kā cita. Ļoti mikroskopiskā stāvoklī visas viņu smalkās daļiņas ir tādas. Ir vēl arī tā sauktās informācijas. Daži cilvēki iemaisa tēju un dod jums dzert, uzskatot to par Gun. Parasts cilvēks tikai vēlas atbrīvoties no sāpēm vai atlikt slimību uz vēlāku laiku un apturēt tās attīstību. Lai kā arī būtu, parasts cilvēks ir tikai parasts cilvēks. Mums nav daļas gar to, kā viņš sagandē savu ķermeni. Jūs esat praktizētāji, tādēļ es jums par to stāstu. No šā brīža jums vairs nevajadzētu tā darīt. Nekad vairs neprasiet tā dēvētās informācijas un citas līdzīgas lietas. Kāds cjiņgun meistars apgalvoja: “Es sūtīšu informācijas, un jūs varēsiet tās saņemt jebkurā valsts daļā.” Ko tu saņemsi? Teikšu tev, ka šīm lietām trūks jebkādas būtiskas nozīmes. Pat pieņemot, ka tās ir labas, tās ir domātas tikai dziedināšanai un organisma stiprināšanai. Jūs esat praktizētāji, tādēļ jūsu Gun pieaug jūsu pilnveidošanās rezultātā. Enerģija no citu cilvēku informācijām nevar paaugstināt jūsu Gun, tādēļ ka tā ir domāta vienīgi tam, lai

dziedinātu parastus cilvēkus. Tev ir jāsauglabā taisna sirds. Neviens nevar pilnveidoties tavā vietā. Tikai tad, kad patiesi pilnveidojies, tu vari paaugstināt savu līmeni.

Ko tad es jums dodu? Visiem zināms, ka daudzi mūsu praktizētāji nekad nav praktizējuši cīģun un viņiem ir slimības. Ir diezgan daudz tādu, kas praktizējuši cīģun daudzus gadus, taču joprojām turpina maldīties cīģi līmenī un nav ieguvuši nekādu Gun. Protams, ir daži, kas dziedina citus. Nezini, kā viņi to dara? Kad es runāju par nešķīsto garu apsēstību, es jau aizvācu šos nešķīstos garus no to praktizētāju ķermeņiem, kuri patiesi spēj pilnveidoties saskaņā ar Dafa. Pilnībā aizvācu visu slikto, lai arī kas tas būtu, gan no viņu ķermeņu iekšpuses, gan ārpuses. Es attīrīšu ķermeņus arī tiem, kas lasa šo Dafa un patiesi praktizē pilnveidošanos pašmācības ceļā. Turklāt ir jāattīra arī jūsu mājas vide. Cik ātri vien iespējams, izmetiet ārā tās lapsu un zebiekšu pielūgsmes plāksnītes, kuras iepriekš jūs glabājāt kā dārgumu. Es visu tev esmu attīrījis, tās vairs neeksistē. Tā kā tu vēlies pilnveidoties, mēs varam tev atvērt visērtākās durvis un to visu izdarīt. Tomēr mēs darām to tikai īstenu praktizētāju labā. Protams, ir daži cilvēki, kas nevēlas pilnveidoties. Viņi līdz pat šim brīdim nav sapratuši, par ko es runāju. Tādēļ arī mēs nevaram viņiem palīdzēt. Mēs rūpējamies tikai par īstieniem praktizētājiem.

Ir arī tādi cilvēki, par kuriem agrāk runāja, ka viņi ir nešķīsto garu apsēsti. Šis cilvēks arī pats tā jutās. Lai gan tagad no viņa viss jau ir noņemts, viņš joprojām uztraucas. Viņam šķiet, ka apsēstība joprojām pastāv. Tā jau ir sava veida pieķeršanās, kuru sauc par aizdomīgumu. Ja šis cilvēks tā turpinās, tad var atkal sev piesaistīt nešķīsto garu. Tev pašam ir jāatbrīvojas no šīs pieķeršanās, jo apsēstība vairs neeksistē. Mūsu iepriekšējo kursu laikā daži cilvēki jau tika attīrīti. Es jau esmu to izdarījis un aizvācis visus nešķīstos garus no jūsu ķermeņiem.

Dao sistēmā, kad prakse notiek zemā līmenī, nepieciešams ielikt pamatus. Ir jāattīsta Debesu loks, daņ lauks, kā arī dažas citas lietas. Šeit mēs tevī ievietosim Faluņ, cji mehānismu un daudzus citus mehānismus, kas nepieciešami sevis pilnveidošanai. To ir vairāk nekā desmit tūkstošu. To visu ir nepieciešams tev dot, viss tiks iesēts tevī kā sēkla. Tikai pēc tam, kad būšu likvidējis tavas veselības problēmas, kad būšu izdarījis visu, kas jāizdara, un ievietojis tevī visu nepieciešamo, tikai tad tu varēsi veiksmīgi pilnveidoties mūsu skolā. Pretējā gadījumā, ja es neko neiedošu, viss aprobežosies vien ar dziedināšanu un organisma stiprināšanu. Atklāti runājot, ja cilvēki nepievērš uzmanību Sjiņšjin paaugstināšanai, tad viņiem labāk būtu nodarboties ar fizikultūru.

Mēs nesam atbildību par tiem cilvēkiem, kuri patiešām irveltījuši sevi pilnveidošanās praksei. Tie, kas pilnveidojas pašmācības ceļā, arī saņems visu, taču viņiem ir patiesi jāpraktizē. Šīs lietas mēs dodam īsteniem praktizētājiem. Es jau teicu, ka man patiesi jāuzlūko jūs kā savus sekotājus. Turklāt augsta līmeņa Likums ir jāamācās padziļināti, un jums jāzina, kā pilnveidoties. Jums uzreiz tiks mācīti visi pieci vingrojumu kompleksi, un jūs tos visus apgūsiet. Pienāks laiks, kad jūs spēsiet sasniegt ļoti augstu līmeni – tik augstu, ka nespējat pat iedomāties. Ja vien jūs pilnveidosieties, jums nebūs grūtību sasniegt Īsteno Sasniegumu. Es mācu šo Likumu, aptverot atšķirīgus līmeņus. Turpmāk pilnveidojoties, tu pamanīsi, ka šis Likums vienmēr kalpos par ceļvedi tavā pilnveidošanās praksē, lai arī kādā līmenī tu atrastos.

Tev – praktizētājam no šā brīža dzīves ceļš tiks mainīts. Mans Likuma ķermenis pārkārtos tavu likteni. Kā pārkārtos? Cik gadu cilvēkam ir atlicis dzīvot? Viņš pats to nezina. Pēc gada vai pusgada daži var smagi saslimt, un šī slimība var ilgt vairākus gadus. Dažiem var izveidoties smadzeņu tromboze vai citas slimības,

un tie nekad vairs nespēs kustēties. Kā tu šādā stāvoklī varēsi pilnveidoties savas atlikušās dzīves laikā? Mēs attīrīsim tavu ķermeni un atbrīvosim tevi no tā visa. Tomēr mēs vēlamies jau iepriekš jūs brīdināt, ka to mēs varam paveikt tikai īstenu praktizētāju labā. Nedrīkst to patvaļīgi darīt parastiem cilvēkiem, pretējā gadījumā tas ir tas pats, kas darīt sliktu darbu. Visam parasto cilvēku dzīvē – dzimšanai, novecošanai, slimībām un nāvei – ir sava iepriekšnolemtība, kuru nedrīkst izjaukt pēc savas vēlēšanās.

Mēs uzskatām praktizētājus par visvērtīgākajiem cilvēkiem. Tādēļ mēs varam darīt to tikai praktizētāju labā. Kā darīt? Ja Skolotājam ir ļoti augsts Diženums un Tikums – proti, ja Skolotājam ir liels Gun spēks, – šis Skolotājs var likvidēt tavu karmu. Ja Skolotāja Gun līmenis ir augsts, viņš var likvidēt lielu daudzumu tavas karmas. Ja Skolotāja Gun līmenis ir zems, viņš var likvidēt tikai nedaudz tavas karmas. Piemēram, mēs saliksīm kopā visāda veida karmu, kas eksistē tavā turpmākajā dzīves ceļā, un likvidēsīm pusi no tās. Atlikusī puse joprojām ir augstāka par kalnu, un tavos spēkos nav to pārvarēt. Ko darīt? Iespējams, nākotnē, kad tu sasniegsi Dao, daudzi cilvēki gūs no tā labumu. Tādēļ katrs no viņiem dzēsīs daļu tavas karmas. Protams, viņiem tas būs nieks. Praktizējot tu savā ķermenī attīstīsi arī daudzas dzīvās būtnes. Turklāt bez tavas Galvenās dvēseles un Palīgdvēseles ir vēl daudzi “tu”, kas arī paņems sev daļu no tavas karmas. Kad pienāks skarbo pārbaudījumu laiks, no karmas maz kas būs palicis pāri. Lai gan tās būs atlicis maz, tā joprojām būs diezgan liela, un tu tā kā tā nespēsi to pārvarēt. Ko tālāk darīt? Tā tiks sadalīta neskaitāmās daļiņās, kuras tiks izvietotas dažādos tavas pilnveidošanās posmos. Tās tiks izmantotas, lai uzlabotu tavu Sjiņsjin, pārveidotu tavu karmu un paaugstinātu tavu Gun.

Turklāt praktizēt pilnveidošanos nav viegli. Es jau teicu, ka šis ir ļoti nopietns jautājums. Tas pārsniedz parasto cilvēku lietas

un ir daudz sarežģītāks par jebko citu parasto cilvēku vidū. Vai tad tas nav kaut kas daudz augstāks? Tādēļ mūsu prasības pret tevi būs ļoti augstas, tik augstas, kādas neizvirzīsi nevienai parasto cilvēku lietai. Mums, cilvēkiem, ir Dvēsele, un Dvēsele ir nemirstīga. Ja Dvēsele ir nemirstīga, tad padomājiet: vai tava Dvēsele tavā iepriekšējā dzīvē, saskarsmē ar citiem cilvēkiem, nav pastrādājusi kādu sliktu darbu? Tās ir ļoti iespējams. Varbūt tu esi nogalinājis kādu dzīvu būtni, palicis kādam parādā, aizvainojis kādu vai kādam kaitējis. Ja tā ir taisnība, tad, kamēr tu šeit praktizē pilnveidošanos, šīs būtnes tur var skaidri visu redzēt. Ja tu tikai vēlies izdziedināties vai uzlabot veselību, tas viņas neuztrauc, jo tās zina, ka šādi tu tikai atliec parāda nomaksu uz vēlāku laiku. Ja tu nenomaksāsi tagad, tad nomaksāsi vēlāk, turklāt nākotnē tev par to būs jāmaksā vairāk. Tādēļ viņām ir vienalga, ja tu to nenomaksā šobrīd.

Kad tu saki, ka grasies pilnveidoties, tās neļaus tev to darīt: “Tu gribi pilnveidoties un doties prom. Kad tu attīstīsi Gun, mēs vairs nespēsīm tevi aizsniegt, mēs netiksīm tev klāt.” Tās neļaus tam notikt un centīsies darīt visu, lai apturētu tavu pilnveidošanos. Tādējādi tiks lietotas visu veidu metodes, lai tev traucētu. Tās patiešām var pat tevi nogalināt. Protams, nevar būt tā, ka meditācijas laikā tev nocērt galvu. Tās nav iespējams, jo visam ir jāatbilst parasto cilvēku sabiedrības stāvoklim. Iespējams, ka, izejot no mājas, tevi var notriekt automašīna, tu vari izkrist pa logu vai nokļūt citās briesmās. Tas var notikt, un tas var būt diezgan bīstami. Īsta pilnveidošanās nav tik viegla, kā tu iedomājies. Tu vēlies pilnveidoties, bet vai spēsi paaugstināties? Līdzko tu pa īstam sāksi pilnveidoties, tava dzīvība tūlīt tiks apdraudēta, tas nekavējoties tevi skars. Daudzi cjiģun meistari neuzdrošinās mācīt Gun un vest cilvēkus uz augstiem līmeņiem. Kādēļ tā? Tādēļ, ka viņi nespēj tikt galā ar šo problēmu. Viņi nespēj tevi aizsargāt.

Agrāk bija daudz ļaužu, kas izklāstīja Dao. Viņi spēja apmācīt tikai vienu mācekli un parūpēties par viņu. Tomēr tik lielā mērogā to darīt viņi neuzdrošinājās. Bet es jums saku, ka varu to izdarīt, jo man ir neskaitāmi Likuma ķermeņi, kuriem piemīt manas varenās brīnumspējas. Tie spēj demonstrēt lielas brīnumspējas – ļoti varenu Likuma spēku. Turklāt tas, ko mēs šodien darām, nav tik vienkāršs, kā virspusēji izskatās. Es neesmu nācis šurp pēkšņa impulsa vadīts. Es varu jums pateikt, ka šo notikumu vēro daudzi Diženi Apskaidrotie. Šī ir pēdējā reize, kad Likuma beigu periodā mēs izklāstām īstenu Likumu. Darot to, mēs nedrīkstam pieļaut novirzes. Ja pilnveidojoties tu patiesi seko īstenam ceļam, tad neviens pēc sava prāta neuzdrošināsies tev ko nodarīt. Turklāt tevi aizsargā mani Likuma ķermeņi, un tev nedraud nekādas briesmas.

Tomēr parādi ir jānomaksā. Tādēļ savā pilnveidošanās ceļā tu vari sastapties ar dažām bīstamām situācijām. Taču, kad tās notiks, tas tevi nenobiedēs, netiks arī pieļauts, ka tev draudētu patiesas briesmas. Varu jums pastāstīt dažus piemērus. Kad es Pekinā lasīju lekcijas, viena mūsu skolniece ar savu velosipēdu šķērsoja ceļu. Pagriezienā viņu notrieca grezna automašīna. Sieviete bija vairāk nekā piecdesmit gadu veca. Automašīna uztriecās ar tādu spēku, ka bija dzirdams, kā viņas galva atsitās pret tās jumtu. Tajā brīdī šīs praktizētājas kājas vēl atradās uz velosipēda pedāļiem. Lai gan sieviete bija dabūjusi sitienu pa galvu, viņa nesajuta nekādas sāpes. Viņa ne tikai nesajuta sāpes, bet nebija arī ne asiņu, ne pietūkuma. Vadītājs bija ļoti nobijies. Viņš izlēca no automašīnas un steidzās pavaicāt, vai sieviete nav ievainota, un piedāvāja aizvest viņu uz slimnīcu. Sieviete atbildēja, ka ar viņu viss kārtībā. Protams, šai skolniecei bija ļoti augsts Sjīnsjin līmenis, un viņa nevēlējās vadītājam sagādāt nepatīkšanas. Viņa pateica, ka viss ir kārtībā, bet automašīnā no sadursmes bija palicis liels iespaidums.

Šādas lietas notiek, lai atņemtu tev dzīvību, taču tu nebūsi apdraudēts. Kad iepriekšējo reizi es lasīju lekcijas Džiliņas Universitātē, viens no mūsu skolniekiem, stumjot savu velosipēdu, izgāja pa universitātes galvenajiem vārtiem. Līdzko viņš bija ticis līdz ielas vidum, tā pēkšņi nokļuva starp divām automašīnām. Tās gandrīz uztriecās viņam virsū, taču viņš it nemaz nenobijās. Parasti šādi atgadījumi mūs nebiedē. Tajā pašā mirkli automašīnas apstājās, un nekādu briesmu vairs nebija.

Pekīnā bija vēl tāds gadījums. Ziemā diezgan ātri kļūst tumšs, un cilvēki agri iet gulēt. Uz ielas nebija nevienas dzīvas dvēseles. Bija ļoti kluss. Mūsu skolnieks uz velosipēda steidzās mājup. Viņam pa priekšu brauca džips. Pēkšņi džips strauji nobremzēja. Skolnieks to nepamanīja un, galvu noliecis, turpināja braukt. Tad džips pēkšņi sāka lielā ātrumā braukt atpakaļgaitā. Šo divu spēku sadursmes rezultātā cilvēks būtu gājis bojā. Mirkli pirms avārijas kāds spēks pēkšņi pavilka viņa velosipēdu vairāk nekā pusmetru atpakaļ, un tajā pašā brīdī arī džips apstājās, nedaudz skarot velosipēda riteni. Iespējams, džipa vadītājs pamanīja, ka aizmugurē kāds ir. Šis skolnieks tajā brīdī nesajuta bailes. Visi, kas ir saskārušies ar šādām situācijām, parasti nav nobijušies, tomēr bailes var parādīties pēc tam. Pirmais, kas viņam ienāca prātā, bija: “Ak! Kurš gan pavilka mani atpakaļ? Jāpasaka viņam paldies.” Viņš pagrieza galvu, lai pateiktos, taču uz ielas neviena nebija. Viss bija kluss. Piepeši viņš saprata: “Tas bija Skolotājs, kas mani pasargāja!”

Bija vēl kāds atgadījums Čančuņā. Netālu no kāda mūsu skolnieka mājas tika būvēta ēka. Mūsdienās tiek būvētas ļoti augstas ēkas, un sastatnes tiek veidotas no piecus centimetrus resnām un četrus metrus garām dzelzs caurulēm. Reiz, kad viņš bija izgājis no savas mājas, no sastatnēm vertikāli lejup lidoja kāda dzelzs caurule – taisnā ceļā uz viņa galvvidu. Cilvēki uz ielas pārsteigmā sastinga. Bet skolnieks pavaicāja: “Kurš man uzsita?” Viņš

domāja, ka tam kāds viegli uzsisis pa galvu. Tajā pašā brīdī viņš pagriezās un ieraudzīja, ka virs viņa galvas griežas liels Faluņ. Dzelzs caurule bija noslidējusi gar viņa galvu un ar visu savu smagumu ietriekusies stāvus zemē. Ja šī caurule patiešām būtu trāpījusi cilvēkam – padomājiet ikkatrs – tā bija tik smaga, ka caururbtu viņa ķermeni kā iesms sacukurotu ķirbi. Tas bija patiešām bīstami.

Šādu gadījumu ir tik daudz, ka tos nav iespējams saskaitīt, taču reālām briesmām neviens nekad nav bijis pakļauts. Ne visi praktizētāji sastapsies ar ko tādu. Tas var notikt tikai ar nedaudziem no mums. Neatkarīgi no tā, vai tu savā dzīvē sastapsies ar tādu atgadījumu vai ne, es varu galvot, ka briesmas tev nedraud – to es varu garantēt. Taču daži skolnieki nerīkojas saskaņā ar Sjiņšjin kritērijiem. Viņi tikai praktizē vingrojumus, nepilnveidojot savu Sjiņšjin, tādēļ tie nevar tikt uzskatīti par praktizētājiem.

Runājot par to, ko Skolotājs var dot, – es dodu jums tieši šīs lietas. Mans Likuma ķermenis aizsargās tevi līdz brīdim, kad tu pats spēsi sevi aizsargāt. Tajā laikā tu jau būsi pārsniedzis pilnveidošanos Laičigajā Likumā un būsi sasniedzis Dao. Taču tev ir jārīkojas kā īstenam praktizētājam, un tikai tad tu varēsi to paveikt. Kāds cilvēks gāja pa ielu ar manu grāmatu rokā un kļiedza: “Mani aizsargā Skolotājs Li, es nebaidos pakļūt zem automašīnas.” Tā ir Dafa graušana. Šādi cilvēki netiks aizsargāti. Patiesībā īstens sekotājs nekad tā nerīkosies.

Energijas lauks

Kad mēs praktizējam, ap mums veidojas lauks. Kas tas ir par lauku? Daži to sauc par cji lauku, magnētisko lauku vai elektrisko lauku. Patiesībā visi šie nosaukumi ir nepareizi, jo matērijas, no kurām šis lauks sastāv, ir ārkārtīgi bagātīgas. Šajā Gun

var atrast gandrīz visas matērijas, kas veido katru mūsu Visuma dimensiju. Daudz piemērotāk būtu to saukt par “enerģijas lauku”, tādēļ mēs parasti to tā arī saucam.

Kāda nozīme ir šim laukam? Visiem zināms, ka mums, kuri pilnveidojas īstenā Likumā, ir tāda sajūta: tā kā cilvēks pilnveidojas īstenā Likumā, tad, saplūstot ar Visuma īpašību “Džeņ Šaņ Žeņ”, viņš pret visu izturas ar žēlsirdību, tādēļ visiem mūsu skolniekiem, kas atrodas šajā laukā, nerodas sliktas domas. Daudzi pat neiedomājas par smēķēšanu, jo sajūt mierpilnu atmosfēru, saskaņu un komfortu. Šāda enerģija piemīt praktizētājiem, kuri pilnveidojas īstenā Likumā, un tāda ir šīs enerģijas iedarbība dotā lauka ietvaros. Pēc šā lekciju kursa lielākā daļa no jums iegūs Gun – jums patiešām būs Gun. Tādēļ es jums dodu to, kas paredzēts, lai pilnveidotos īstenā Likumā, un tu arī centies rīkoties atbilstoši Sjiņšjin normām. Pastāvīgi praktizējot un pilnveidojoties saskaņā ar mūsu Sjiņšjin prasībām, tava enerģija pakāpeniski kļūs arvien spēcīgāka.

Mēs runājam par sevis paša glābšanu un glābiņa sniegšanu citiem, par visu dzīvo būtņu glābšanu. Tādējādi, kad Faluņ griežas uz iekšpusi, tas glābj tevi pašu, bet, griežoties uz ārpusi, tas glābj citus. Griežoties uz ārpusi, tas atbrīvo enerģiju un nes labumu citiem. Tāpēc visi, kas atrodas tavā enerģijas laukā, gūs labumu un, iespējams, jutīsies ļoti labi. Lai kur tu atrastos, uz ielas, darbā vai mājās, visur tam būs šāda ietekme uz citiem. Šis lauks var izlabot visus nepareizos stāvokļus, un tu vari bez īpaša nodoma noregulēt veselību cilvēkiem, kas atrodas tavā laukā. Cilvēka ķermenim nevajadzētu būt slimam. Slimība ir nepareizs stāvoklis. Tavs lauks var izlabot šo nepareizo stāvokli. Kad ļaunu nodomu pārņemts cilvēks domā par kaut ko sliktu, tava lauka spēcīgajā ietekmē viņš var mainīt savas domas un vairs nevēlēties darīt neko nelāgu. Varbūt cilvēks grib kādu nolamāt, taču pēkšņi var pārdomāt un vairs negribēt lamāties. Šādu

efektu var radīt tikai īstena Likuma praktizētāju enerģijas lauks. Tādēļ senāk budismā bija šāds teiciens: “Kad Budas gaisma apstaro visu, tikumība un taisnīgums atrodas pilnīgā harmonijā.” Tam ir tieši tāda nozīme.

Kā Faluṅ Dafa skolniekiem izplatīt praksi

Pēc šīm lekcijām daudzi mūsu skolnieki sajūtīs, ka šī prakse ir ļoti laba, un vēlēšies to nodot tālāk saviem radniekiem un draugiem. Jā, jūs varat to darīt. Jūs varat to izplatīt un nodot tālāk jebkuram. Tomēr ir kāda lieta, kuru es vēlētos uzsvērt. Mēs esam jums devuši tik daudz, tā vērtību nevar izteikt naudā. Kādēļ es jums to dodu? Tas ir domāts tavai pilnveidošanās praksei. Tikai tad, ja tu pilnveidojies, mēs varam tev dot to visu. Citiem vārdiem sakot, kad tu nākotnē izplatīsi mūsu Gun praksi, tu nedrīksti izmantot to, lai tiektos pēc slavas un pašlabuma. Tādēļ tu nedrīksti rīkot kursus un ņemt par to samaksu, kā to daru es. Mums ir jāizdod grāmatas, jādrukā materiāli un jāceļo, lai izplatītu šo praksi. Mums ir jāsedz šie izdevumi. Par mācībām mēs ņemam zemāko maksu visā valstī, taču dodam vairāk par visiem. Mēs patiesi vedam cilvēkus uz augstiem līmeņiem, katrs to zina no savas personīgās pieredzes. Kad tu, būdams Faluṅ Dafa skolnieks, nākotnē izplatīsi šo praksi, tev būs jāievēro divas prasības.

Pirmā prasība – tu nedrīksti iekasēt naudu. Mēs esam devuši tev tik daudz ne jau tādēļ, lai tu iegūtu bagātību vai tiektos pēc slavas, bet gan lai glābtu tevi un palīdzētu tev pilnveidoties. Ja tu iekasēsi naudu, mans Likuma ķermenis paņems atpakaļ visu, kas ticis tev dots, un tu vairs nebūsi Faluṅ Dafa praktizētājs. Tas, ko tu izplatīsi, nebūs mūsu Faluṅ Dafa. Izplatot Gun praksi, jūs nedrīkstat dzīties pēc slavas un pašlabuma, jums brīvprātīgi jākalpo citiem. Tā rikojas mūsu skolnieki visā valstī. Arī kon-

sultanti ar savu rīcību rāda labu piemēru. Ja gribi apgūt mūsu praksi, ja vien tev ir vēlēšanās, nāc un mācies. Mēs varam uzņemties atbildību par tevi un neņemsim par to nekādu maksu.

Otrā prasība – tu nedrīksti piejaukt Dafa neko personīgu. Citiem vārdiem sakot, izplatot mūsu pilnveidošanās praksi, neatkarīgi no tā, vai tava Debesu acs ir atvērta, vai tu esi ko ieraudzījis un vai tev ir parādījušās kādas pārdabiskas spējas, tu nedrīksti skaidrot mūsu Faluņ Dafa, balstoties uz to, ko esi ieraudzījis. Tas, ko tu esi ieraudzījis savā līmenī, atrodas pārāk tālu no manis mācītā Likuma patiesās nozīmes. Tādēļ, kad tu nākotnē izplatīsi praksi, tev šajā jautājumā jābūt ļoti uzmanīgam. Tikai šādi rīkojoties, mēs varam nodrošināt to, ka mūsu Faluņ Dafa oriģinālās lietas saglabājas nemainīgas.

Turklāt nevienam nav atļauts mācīt Gun praksi tādā veidā, kā to daru es. Jūs nedrīkstat lasīt lekcijas par Likumu plašai auditorijai, kā to daru es. Tu neesi spējīgs izklāstīt Likumu. Tam, par ko es runāju, ir ļoti dziļa nozīme, un tajā ir ietvertas augstu līmeņu lietas. Jūs pilnveidojaties dažādos līmeņos. Nākotnē, kad tu būsi paaugstinājies, atkārtoti klausoties šo ierakstu, tu varēsi turpināt paaugstināt sevi. Ja tu pastāvīgi to klausīsies, tad ar katru reizi iegūsi arvien jaunu izpratni un jaunus rezultātus. Vēl labākus rezultātus tu vari sasniegt, lasot šo grāmatu. Manā mācībā ir iekļautas ļoti dziļas augstu līmeņu lietas, tādēļ tu neesi spējīgs mācīt šo Likumu. Tev nav atļauts izmantot manus vārdus kā savus, pretējā gadījumā tā būs Likuma zādzība. Tu vari tikai citēt manus vārdus, piebilstot, ka tā, lūk, saka Skolotājs vai ka tā ir rakstīts grāmatā. Tikai tā var darīt. Kādēļ? Tādēļ, ka tad, ja tu to sacīsi šādā veidā, tas nesīs Dafa spēku. To, ko tu pats esi sapratis, tu nedrīksti izplatīt kā Faluņ Dafa. Pretējā gadījumā tas, ko tu izplati, nav Faluņ Dafa, un tas, ko tu dari, ir pielīdzināms mūsu Faluņ Dafa graušanai. Ja tu kaut ko saki, balstoties uz saviem priekšstatiem vai domām, tas nav Likums un tas

nespēj glābt cilvēkus; tāpat tam nebūs nekāda efekta. Tādēļ neviens cits nevar mācīt šo Likumu.

Lai izplatītu Gun praksi, jūs varat nodarbību vietās atskaņot mūsu skolniekiem lekciju audio ierakstus vai demonstrēt video ierakstus, un pēc tam konsultanti var viņiem mācīt vingrojumus. Jūs varat organizēt pārrunas, lai visi varētu mācīties cits no cita, pārrunāt lietas un dalīties pieredzē ar pārējiem. Mēs prasām, lai jūs to darītu šādi. Turklāt tos skolniekus (sekotājus), kuri izplata Faluņ Dafa, jūs nedrīkstat dēvēt par “skolotāju” vai “meistaru”. Dafa Skolotājs ir tikai viens. Visi ir sekotāji, neatkarīgi no tā, kad viņi uzsākuši praksi.

Izplatot mūsu prakses metodi, daži varbūt domā: “Skolotājs var ievietot Faluņ un noregulēt cilvēka ķermeni, bet mēs to nevaram izdarīt.” Tās nav svarīgi. Es jau esmu jums teicis, ka katram skolniekam seko mans Likuma ķermenis, un ne viens vien. Mani Likuma ķermeni to paveiks. Kad tu kādam māci šo praksi, ja šim cilvēkam tas ir lemts, viņš uzreiz var iegūt Faluņ. Ja pagaidām viņam tas nav lemts, tad, pakāpeniski pilnveidojoties, viņš var to iegūt vēlāk, kad viņa ķermenis būs noregulēts. Mans Likuma ķermenis palīdzēs savest kārtībā viņa organismu. Turklāt es jums saku, ja tu mācies šo Likumu un apgūsti praksi, lasot manas grāmatas, skatoties manus videoierakstus vai klausoties audio, ja tu patiesi izturies kā praktizētājs, tad arī iegūsi to, kas tev pienākas.

Mēs neatļaujam skolniekiem dziedināt citus cilvēkus. Faluņ Dafa skolniekiem ir stingri aizliegts dziedināt citus cilvēkus. Mēs mācām tevi pilnveidoties augšup un neļaujam nedz attīstīt kādas pieķeršanās, nedz arī bojāt savu veselību. Mūsu praktisko nodarbību vietas ir labākas par jebkuru citu prakšu nodarbību vietām. Ja vien tu praktizē mūsu nodarbību vietās, tad rezultāts būs daudz labāks, nekā izmantojot jebkuru ārstēšanas veidu. Tur apkārt sēž mani Likuma ķermeni. Virs nodarbību vietas gaisā

vēl ir pārsegs, virs kura ir liels Faluņ. No pārsega augšas šo vietu sargā milzīgs Likuma ķermenis. Tā nav parasta vieta. Tā nav parasta cīgun nodarbību vieta. Tā ir vieta, kur pilnveidoties. Daudzi mūsu praktizētāji, kuriem piemīt pārdabiskas spējas, ir pamanījuši, ka Faluņ Dafa nodarbību vieta ir purpursarkanas gaismas ieskauta, viss ir šīs gaismas apmirdzēts.

Mans Likuma ķermenis pats var ievietot Faluņ, taču mēs nevēlamies veicināt pieķeršanās. Kad tu kādam māci vingrojumu, viņš var teikt: “Ak, es tikko ieguvu Faluņ.” Tu domā, ka esi to ievietojis, taču tā nav. Es jums to saku, lai jums neveidotos šī pieķeršanās. To visu dara mani Likuma ķermeņi. Lūk, tā mūsu Faluņ Dafa sekotājiem ir jāizplata prakse.

Ikviena, kurš mēģina pārveidot Faluņ Dafa prakses metodi, grauj Dafa un nodara kaitējumu mūsu pilnveidošanās skolai. Kāds ir pārveidojis vingrojumu instrukcijas par kaut kādiem skaitāmpantiņiem. Tas absolūti nav pieļaujams. Visas īstenas pilnveidošanās metodes ir tikušas pārmantotas no aizvēsturiskiem laikiem, no ļoti senas pagātnes. Ar to palīdzību veiksmīgi pilnveidojušies neskaitāmi Diženi Apskaidrotie. Neviena nav uzdrošinājies pat nedaudz tās mainīt. Kaut kas tāds ir parādījies tikai šajā Likuma beigu periodā. Tā vēl nekad iepriekš nebija noticis. Šajā jautājumā visiem ir jābūt ļoti uzmanīgiem.

CETURTĀ LEKCIJA

Zaudējums un ieguvums

Pilnveidošanās aprindās bieži tiek runāts par attiecību starp zaudējumu un ieguvumu. Arī parastie cilvēki runā par attiecību starp zaudējumu un ieguvumu. Bet kā mēs, praktizētāji, raugāties uz zaudējumu un ieguvumu? Šajā jautājumā mēs atšķiramies no parastajiem cilvēkiem. Viņiem rūp tikai personiskās intereses, viņi domā par to, kā dzīvot labāk, kā dzīvot ērtāk. Bet mēs, praktizētāji, domājam gluži pretēji. Mēs nedzenamies pēc tā, ko vēlas parastie cilvēki, bet to, ko mēs sasniegsim, parastie cilvēki nevarēs iegūt, kaut arī vēlas, ja vien nenodarbosies ar sevis pilnveidošanu.

Ar vārdu “zaudējums” mēs nedomājam zaudējumu šaurā nozīmē. Runājot par zaudējumu, daži uzskata, ka var ziedot nedaudz naudas, materiāli palīdzēt tiem, kas nonākuši trūkumā, vai iedot žēlastības dāvanu klaiņojošam ubagam uz ielas. Tā arī ir sava veida atteikšanās, sava veida zaudējums, tomēr tas liecina tikai par vienaldzīgāku attieksmi pret naudu, materiālajiem labumiem un interesēm. Protams, viegla attieksme pret bagātību arī ir viens no salīdzinoši svarīgiem aspektiem. Tomēr mēs nerunājam par zaudējumu tik šaurā nozīmē. Pilnveidošanās procesā mums – praktizētājiem – ir jāatmet ļoti daudzas pieķeršanās, tādas kā vēlme izrādīties, skaudība, tieksme sacensties un cīnīties, kā arī pārmērīgi priecāties, – ļoti daudzas dažādas pieķeršanās ir pilnībā jāatmet. Mēs runājam par zaudējumu daudz plašākā nozīmē. Pilnveidošanās procesā mums ir jāatmet visas parasto cilvēku pieķeršanās un visdažādākās vēlmes.

Iespējams, daži domās: “Mēs pilnveidojamies parasto cilvēku vidē, bet vai, zaudējot visu, mēs nekļūsim līdzīgi mūkiem un mūķenēm? Atteikties no visa – tas šķiet neiespējami.” Mūsu skolā tajā prakses daļā, kurai jānorit parasto cilvēku sabiedrībā, ir prasība, lai tu pilnveidotos tieši parasto cilvēku sabiedrībā, lai tu maksimāli saglabātu parasto cilvēku dzīvesveidu. Taču mēs nepieprasām, lai materiālajā ziņā tu patiešām kaut ko zaudētu. Lai arī cik augsta ranga amatpersona tu būtu un lai kādas bagātības tev piederētu, lietas būtība slēpjas spējā atbrīvoties no pieķeršanās.

Mūsu skolā pilnveidošanās tiek vērsta tieši uz cilvēka sirdi. Visu izšķir tas, vai tu spēsi mazāk rūpēties un vieglāk attiekties pret paša interesēm un konfliktiem cilvēku starpā. Pilnveidošanās tempļos, augstu kalnos un dziļi mežos pilnībā nošķir tevi no parasto cilvēku sabiedrības, piespiež atteikties no dažādām parasto ļaužu vēlmēm, neļauj gūt materiālos labumus, tādējādi liekot tev zaudēt. Tie, kas pilnveidojas starp parastajiem cilvēkiem, neiet šādu ceļu. Ir nepieciešams, lai viņi paliktu vienaldzīgi pret materiālajiem labumiem tieši parasto cilvēku vidē. Protams, tas ir ļoti grūti, bet tas arī ir pats svarīgākais mūsu skolā. Tādēļ zaudējums, par ko mēs runājam, ir jāsaprot plašā, nevis šaurā nozīmē. Teiksim, mēs izdarām kaut ko labu vai iedodam kādam nedaudz naudas, bet tu paskaties, tagad daži ubagi uz ielām ir kļuvuši profesionāļi, un viņiem ir vairāk naudas nekā tev. Mums jāpievērš uzmanība galvenajam, nevis sīkumiem. Mums jāpilnveidojas atklāti un cēli, pievēršot uzmanību svarīgākajam un galvenajam. Patiesībā – zaudējot mēs zaudējam tieši slikto.

Cilvēki parasti uzskata, ka tas, pēc kā viņi tiecas, ir labs, taču patiesībā, skatoties uz to no augstāka līmeņa, parasto cilvēku vidū tas viss tiek darīts savtīgu interešu dēļ. Reliģiskajās aprindās saka: “Pieņemsim, ka tu nopelnīsi pamatīgu naudas summu, panāksi, ka tevi ieceļ augstā amatā, bet tas viss ilgs tikai dažus

gadu desmitus, to nevar atnest līdzī piedzimstot un nevar paņemt līdzī nomirstot.” Kādēļ Gun ir tik vērtīgs? Tādēļ, ka tas aug tieši uz tavas Dvēseles ķermeņa, un to var atnest sev līdzī piedzimstot un paņemt sev līdzī nomirstot. Turklāt tas tieši nosaka tavu Sasnieguma statusu, tādēļ pilnveidošanās ir grūta lieta. Tas nozīmē, ka tikai tad, kad tu atmetīsi visu sliktu, tev tiks dota iespēja atgriezties pie pirmsākuma un savas īstenās būtības. Bet ko tu iegūsi? Tu panāksi, ka tavs līmenis paaugstinās, un galu galā iegūsi Īsteno Sasniegumu, gūsi panākumus praksē un sasniegsi Pilnību – tas atrisinās pamatjautājumu. Protams, ja mēs gribēsim atbrīvoties no ikvienas parasto ļaužu vēlmes un sasniegt īstena praktizētāja standartus, uzreiz to visu sasniegt nebūs viegli, viss notiek pakāpeniski. Dzirdot šos manus vārdus, tu vari nodomāt: “Ja jau Skolotājs ir teicis, ka viss jādara pakāpeniski, tad nevajag steigties.” Tā nedrīkst! Tev jābūt stingri prasīgam pret sevi, kaut arī mēs ļaujam tev paaugstināties pakāpeniski. Ja tu paveiktu visu šodien, tad šodien arī kļūtu par Budu, bet tas nav reāli. Tu varēsi to sasniegt pakāpeniski.

Tas, ko mēs zaudējam, būtībā ir kaut kas slikts. Bet kas tieši? Tā ir karma. Karma un visas cilvēka pieķeršanās savstarpēji nosaka cita citu. Piemēram, parastajiem cilvēkiem ir dažādas sliktas vēlmes, personīgo interešu vadīti, tie dara daudz ko sliktu, tādēļ viņi iegūst melno matēriju – karmu. Tas ir tieši saistīts ar cilvēka sirdi, un, ja tu vēlies atbrīvoties no visa šā sliktā, vispirms nepieciešams izmainīt savu sirdi.

Karmas pārveidošana

Starp balto un melno matēriju pastāv pārveidošanās process. Pēc tam, kad starp cilvēkiem radušās pretrunas, sākas pārveidošanās process. Tas, kurš dara labus darbus, saņem balto matēriju De, bet tas, kurš dara sliktus darbus, saņem melno matēriju –

karmu. Turklāt vēl pastāv arī pārmantošanas un nodošanas process. Kāds var pavaicāt: “Vai tas ir tādēļ, ka cilvēks izdarījis kaut ko sliktu savas dzīves pirmajā pusē?” Vienmēr tas tā nav, jo karmu cilvēks nav uzkrājis vienas dzīves laikā. Pilnveidošanās aprindās uzskata, ka Dvēsele ir nemirstīga. Ja tas tā ir, tad Dvēsele savā iepriekšējā dzīvē varēja ar kaut ko nodarboties sabiedrībā. Tātad iepriekšējā dzīvē tā varēja kādam palikt parādā, nodarīt kādam pāri vai pastrādāt kaut ko sliktu, piemēram, nogalināt, un tā tālāk, kā rezultātā radās šis karma. Šī matērija uzkrājas citā dimensijā un visu laiku tiek nesta sev līdzī. Tāpat notiek arī ar balto matēriju, taču tas nav šo matēriju rašanās vienīgais avots. Gadās arī, ka tās tiek pārmantotas no ģimenes un senčiem. Veci ļaudis agrāk mēdza sacīt: “Krāj De, krāj De.” Runāja arī par senču uzkrāto De. Runāja, ka daži zaudē De un samazina De. Šie vārdi ir ļoti pareizi. Mūsdienās parastie cilvēki par to pat dzirdēt negrib, bet, kad tu stāsti jauniešiem par De trūkumu vai par De nepietiekamību, viņi visu laiž gar ausīm. Patiesībā De nozīme ir ļoti dziļa. Tā kalpo ne tikai par mūsdienu cilvēku tikumības un garīguma kritēriju, bet pastāv arī kā matērija. Cilvēka ķermenī pastāv abas šīs matērijas.

Daži cilvēki jautā: “Vai tā ir taisnība, ka cilvēks nevar pilnveidoties uz augstākiem līmeņiem, ja ir uzkrājis sevī lielu daudzumu melnās matērijas?” Var teikt tā: liels melnās matērijas daudzums ietekmē cilvēka izpratnes spēju. Tā kā melnā matērija veido tev visapkārt lauku, kas ieskauj tevi no visām pusēm un izolē no Visuma īpašības “Džeņ Šaņ Žeņ”, tad cilvēka izpratnes spēja, iespējams, ir vāja. Kad citi cilvēki runā par sevis pilnveidošanu un cīņun, viņš to visu uzskata par mānīcību un vispār tam netic. Viņam tas šķiet smieklīgi. Tā notiek ļoti bieži, taču ne vienmēr. Vai tas nenozīmē to, ka šim cilvēkam būs ļoti grūti pilnveidoties un viņš nespēs attīstīt augstu Gun? Tā tas nav. Mēs sakām, ka Diženais Likums ir bezgalīgs un pilnveidošanās pilnībā ir atkarīga no tavas sirds. Skolotājs ievēd tevi skolā, bet

tālākā pilnveidošanās ir atkarīga no tevis paša. Viss ir atkarīgs no taviem paša centieniem. Vai spēsi pilnveidoties, ir atkarīgs no tā, vai tu spēsi izturēt, pielikt pūles un pārvarēt grūtības. Ja tu stingri un nelokāmi esi nolēmis pilnveidot sevi, tad nekādas grūtības tevi neapturēs, un, manuprāt, tā nebūs problēma.

Tam, kuram melnās matērijas ir vairāk, nāksies pielikt vairāk pūļu nekā tam, kuram ir vairāk baltās matērijas. Tā kā baltā matērija tieši saplūst ar Visuma īpašību “Džeņ Šaņ Žeņ”, tad, līdzko cilvēks paaugstinās savu Sjņsjin un, nonākot pretrunās, pilnveidos sevi, viņa Gun pieaugs. Lūk, cik viss ir vienkārši. Tam, kuram ir vairāk De, ir arī labāka spēja izprast un pārvarēt grūtības – strādāt ar ķermeni un stiprināt gribu; un pat ja fizisko ciešanu ir vairāk, bet garīgo pārdzīvojumu mazāk, viņam joprojām ir iespēja paaugstināt Gun. Tomēr ar cilvēku, kuram melnās matērijas ir vairāk, notiek citādi. Viņam vispirms nāksies iziet procesu, kurā melnā matērija tiks pārveidota baltajā matērijā. Šāds process ir ārkārtīgi mokošs, tādēļ cilvēkam ar sliktu izpratnes spēju parasti nākas pārciest vairāk nedienu. Tam, kuram karma lielāka un izpratnes spēja sliktāka, būs grūtāk pilnveidoties.

Minēsim konkrētu piemēru un paskatīsimies, kā cilvēki pilnveidojas. Meditācijas pozā nākas ilgi sēdēt ar sakrustotām kājām, tādēļ kājas sāp un tirpst. Ilgi sēžot tādā pozā, tu jūties neērti, tad kļūsti arvien nemierīgāks – tu strādā ar ķermeni un stiprini gribu, tavam ķermenim nav ērti, un prātam arī nav komforta. Daži, nevarēdami izturēt sāpes kājās, tās iztaisno un nevēlas turpināt nodarbību. Ir cilvēki, kuri, nespēdami ilgi nosēdēt ar sakrustotām kājām, ātri tās iztaisno. Tādā gadījumā nodarbība ir bijusi veltīga. Vai arī, sajūtot sāpes kājās, viņi tās ātri iztaisno un pēc brītiņa atkal sakrusto, kas, mūsaprāt, arī atņem nodarbībai jēgu. Jo tajā brīdī, kad kājas sāp, mēs redzam, ka melnā matērija spiež uz viņu kājām. Melnā matērija ir karma, kas ciešanās tiek

likvidēta un pārvēršas par tikumu – De. Kad parādās sāpes, karma tiek izskausta. Jo spēcīgāk karma spiež uz kājām, jo stiprāk tās sāp. Tādēļ kājas sāp ne bez iemesla. Parasti meditācijā sēdošajam kājas sāp lēkmjveidīgi. Sāpju lēkmes laikā cilvēks briesmīgi mokās. Pēc tam sāpes pāriet, bet drīz vien atkal liek sevi manīt. Tā notiek ļoti bieži.

Karma tiek iznīcināta pa daļām, tādēļ katru reizi, kad kāda daļiņa karmas tiek likvidēta, sāpes kājās nedaudz pierimst. Pēc kāda laika paceļas jauna daļiņa, un sāpes atkal liek sevi manīt. Izskautā melnā matērija neizkļiedējas, jo tā neizgaist. Tā tieši pārvēršas baltajā matērijā. Bet baltā matērija ir De. Kādēļ tā var šādi pārvērsties? Tādēļ, ka cilvēks, apņēmiņas pilns, pārvarēja grūtības, ziedoja sevi un pacieta sāpes. Mēs sakām, ka De tiek iegūts tāpēc, ka cilvēks pacieta sāpes, izturēja ciešanas un paveica labus darbus. Tādēļ meditācijas laikā var rasties šāda situācija. Daži cilvēki, tiklīdz sajūt sāpes kājās, steidz tās iztaisnot, un tikai pēc izlocīšanas tās atkal sakrusto. Tad no nodarbības nav nekādas jēgas. Citi, izpildot statisko pozīciju vingrojumu stāvus un sajūtot nogurumu paceltajās rokās, neiztur un nolaiž rokas, tad no nodarbībām nekāda labuma nebūs. Kas gan tās par ciešanām – tik niecīgas? Es teiktu, ka tas būtu pārāk viegli, ja cilvēks spētu pabeigt savu pilnveidošanos ar šādi paceltām rokām. Šie ir gadījumi, kas notiek ar praktizētājiem meditācijas laikā.

Mūsu skola pārsvarā iet citu ceļu, taču daļēji tam arī ir sava nozīme. Vairākums no mums pārveido savu karmu Sjiņšjin konfliktos ar cilvēkiem. Karmas pārveidošanās bieži izpaužas šajās attiecībās. Cilvēka pārdzīvojumi, atrodoties pretrunās un domstarpībās ar citiem, ir pat lielāki par fiziskajām ciešanām. Es teiktu, ka izturēt fiziskās ciešanas ir visvieglāk. Tev tikai jāsakož zobi, un viss pāries. Taču, kad cilvēku starpā rodas konflikti, tikt galā ar savu sirdi ir ļoti grūti.

Minēšu piemēru. Kāds cilvēks, atnācis uz darbu, dzirdēja, ka divi darbabiedri par viņu briesmīgi tenko – tā, ka tiešām nav iespējams klausīties, tādēļ viņš saniknojās. Bet mēs jau teicām, ka praktizētājam ir jāizvirza sev augstas prasības. Kad viņu sit vai lamā, viņam nav jāatbild ar to pašu. Tad šis cilvēks nodomāja: “Skolotājs teica, ka mums, praktizētājiem, nevajag pielīdzināt sevi citiem, mums jābūt iecietīgiem.” Viņš nesāka strīdēties ar šiem diviem. Taču parasti, kad rodas pretrunas, tas neskaitās un tam nav efekta sevis paaugstināšanā, ja neskar cilvēka sirdi. Tādēļ cilvēks nevar nomierināties un nervozē. Iespējams, viņš nespēj to izmest no galvas un ļoti grib pagriezties, lai paskatītos acīs tiem diviem, kuri runā par viņu sliktu. Atskatījies viņš ierauga ļaunu izteiksmi to sejās, viņi ir iekarsuši sarunā. Nespēdams to vairs paciest, viņš sadusmojas un, iespējams, tūlīt pat uzsāk ar viņiem strīdu. Kad starp cilvēkiem rodas pretrunas, ir ļoti grūti noturēt savu sirdi. Es teikšu, ka tas būtu viegli, ja viss noritētu, sēžot meditācijā, tomēr ne vienmēr tā notiek.

Tādēļ savā turpmākajā praksē tev nāksies saskarties ar dažādām nepatīkšanām. Kā gan bez tām tu spēsi pilnveidoties? Vai varēsi paaugstināt savu Sjiņšjin, tikai sēžot ar sakrustotām kājām, atrodoties apstākļos, kad gan tu esi labs un es arī neesmu slikts – bez interešu konfliktiem, un kad nekas netraucē tavu prātu? Tā nenotiks. Cilvēkam ir pa īstam jānorūda sevi reālās dzīves situācijās. Tikai tad viņš varēs paaugstināties. Daži jautā: “Kādēļ pilnveidojoties mēs visu laiku saskaramies ar grūtībām, kuras maz atšķiras no parasto cilvēku problēmām?” Tas ir tādēļ, ka tu pilnveidojies tieši parasto ļaužu vidē. Tu nevari pēkšņi tikt apgriezts ar kājām gaisā, lidot augšup un karāties gaisā, tikt uzrauts debesīs, lai pārciestu nedaudz grūtību. Tas nevar tā notikt. Visam ir jāatbilst parasto ļaužu sabiedrības stāvoklim – kāds tevi šodien aizskāra, kāds nokaitināja, vēl kāds pēkšņi sarunāja tev nekaunības un rupjības; no tā visa var redzēt, kāda būs tava attieksme pret šiem jautājumiem.

Kādēļ mēs sastopamies ar šīm problēmām? Tas viss ir saistīts ar tevis radīto karmu. Mēs tavā vietā jau esam iznīcinājuši neskaitāmas tās daļas. Atstājām vien niecīgu daļu, kas sadalīta pa dažādiem līmeņiem, lai tu varētu norūdīt savu cilvēka sirdi, atmett dažādas pieķeršanās un paaugstināt savu Sjiņšjin. Tās visas ir tavas paša nepatikšanas. Mēs tās izmantojam, lai paaugstinātu tavu Sjiņšjin, un darām tā, lai tu spētu tās pārvarēt. Ja tu paaugstināsi savu Sjiņšjin, tad spēsi tās pārvarēt. Problēma ir tikai tajā, ka tu pats nevēlies tās pārvarēt; ja gribēsi pārvarēt, tad spēsi to paveikt. Tādēļ no šā brīža, sastopoties ar pretrunām, tev nav jāuzskata, ka tās ir nejaušas. Pretrunas parādīsies pēkšņi, tās nav nejaušas, tās ir paredzētas tava Sjiņšjin paaugstināšanai. Ja vien tu uzlūkosi sevi kā praktizētāju, tad spēsi tās atrisināt pienācīgā veidā.

Protams, tu nevari tikt iepriekš brīdināts par nelaimēm vai pretrunām, kas tuvojas. Kā gan tu varēsi pilnveidoties, ja tev visu pateiks priekšā? Tādā gadījumā tam nebūs nekādas lomas. Parasti tās uzrodas negaidīti, un tikai tā ir iespējams pakļaut tavu Sjiņšjin pārbaudījumam un ļaut tam pa īstam paaugstināties. Tikai tad būs redzams, vai tu spēj noturēt savu Sjiņšjin, tādēļ pretrunu parādīšanās nav nejaušība. Šīs problēmas parādīsies visā tava pilnveidošanās procesa laikā, kad vien notiks karmas pārveidošana. Tās pārvarēt ir daudz grūtāk par jau pieminētajām fiziskajām ciešanām. Vai tad ir iespējams paaugstināt Gun, tikai nedaudz ilgāk pavingrojot, no kā tavas paceltās rokas smeldzoši sāpēs vai arī tev lauzīs kājas? Vai tiešām, praktizējot ilgāk, tev pieaugs Gun? Tam ir nozīme vien tava Beņti pārveidošanai, bet tā stiprināšanai vēl ir nepieciešama enerģija. Tam nav nozīmes tava līmeņa paaugstināšanā. Tikai tad, kad tiek izciesti dvēseles pārbaudījumi, var patiešām paaugstināties līmenis. Ja ar fizisko ciešanu palīdzību varētu panākt līmeņa paaugstināšanu, vai tad ķīniešu zemniekiem, kuri cieš visvairāk, visiem būtu jāklūst par ievērojamiem cjiņgun meistariem? Lai arī cik daudz tu fiziski

ciestu, šajā ziņā tu nevari viņiem līdzināties. Viņi ik dienas nopūlas uz lauka saules svelmē, izjutot gan darba smagumu, gan fizisku nogurumu. Viss nav tik vienkārši. Tādēļ mēs uzskatām, – ja vēlies patiešām panākt paaugstināšanos, tad tev nāksies pa īstam pilnveidot savu sirdi. Tikai tad tu spēsi patiešām paaugstināties.

Lai karmas pārveidošanas procesa laikā tu spētu savaldīties un visu nesabojāt, kā to dara parastie cilvēki, tev pastāvīgi jāsa-
glabā žēlsirdīga sirds un mierīgs prāts. Tajā brīdī, kad negaidīti saskarsies ar kādām problēmām, tu spēsi izturēties kā nākas. Ja vienmēr būsi tik labestīgs un žēlsirdīgs, tad brīdī, kad parādīsies kāds negaidīts pārsteigums, tev būs iespēja atvieglot savu stāvokli un visu apdomāt. Ja tu pastāvīgi domā par to, kam tu nepiekrīti, un cīnies ar citiem gan par vienu, gan par otru, tad es teikšu – līdzko tu saskarsies ar problēmu, tad noteikti sastrīdēsies, garantēju, ka tā arī būs. Tādēļ, kad tu nonāc konfliktā, es saku, ka tas ir paredzēts, lai tu pārveidotu savu melno matēriju baltajā, pārvērstu to par De.

Mūsdienu cilvēce ir attīstījusies līdz šai pakāpei, gandrīz katrs piedzimst ar karmu uz karmas, katrs nes sevī diezgan lielu karmu. Tādēļ, pārveidojot karmu, parasti parādās šāda situācija – līdz ar tava Gun pieaugšanu un Sjiņšjin paaugstināšanos vienlaikus tiek izskausta un pārveidota tava karma. Kad tu nonāksi pretrunās, kuras, iespējams, parādīsies Sjiņšjin nesaskaņās starp cilvēkiem, un spēsi tās pārciest, tad tiks izskausta tava karma, paaugstināsies tavs Sjiņšjin un pieaugs arī tavs Gun. Tie visi saplūdis vienkopus. Pagātnē cilvēkiem bija daudz De, to Sjiņšjin arī bija augsts. Viņiem vajadzēja tikai nedaudz paciest, un tie jau varēja paaugstināt savu Gun. Mūsdienu cilvēki vairs nav tādi. Tiklīdz viņiem nākas paciest, tie jau vairs negrib pilnveidoties. Turklāt viņu izpratnes spēja aizvien vairāk pasliktinās, un tādēļ viņiem ir aizvien grūtāk pilnveidoties.

Pilnveidošanās procesā, atrodoties konkrētā konfliktsituācijā, kad citi cilvēki pret tevi slikti izturas, tam var būt divi iemesli. Viens no tiem – iespējams, iepriekšējā dzīvē tu esi slikti izturējies pret citiem, bet tagad nesaproti, kādēļ pret tevi tā izturas, un nespēj saglabāt mieru un aukstasinību. Tomēr jājautā, kādēļ tu agrāk tā izturējies pret citiem? Tu saki: “Tajā laikā es neko nezināju, bet šai dzīvei nav nekāda sakara ar iepriekšējo.” Tas neder. Ir vēl cits gadījums, kas saistīts ar jautājumu par karmas pārveidošanu konfliktsituācijās, tādēļ šādos brīžos mums ir jābūt īpaši iecietīgiem. Nedrīkst rīkoties tā, kā to dara parastie cilvēki. Tas attiecas arī uz situācijām darbavietā. Tāpat notiek privātajā biznesā, kur arī pastāv komunikācija starp cilvēkiem. Cilvēks nevar izvairīties no saskarsmes ar sabiedrību, galu galā viņš kontaktējas vismaz ar saviem kaimiņiem.

Sabiedriskajās attiecībās var gadīties visdažādākās pretrunas. Mūsu prakses metodē, kad pilnveidošanās notiek parasto cilvēku vidū, tev it visā ir jābūt taisnīgam un godprātīgam, neatkarīgi no tā, cik tev ir naudas, cik augstu amatu tu ieņem, vai tev ir pašam savs bizness, vai arī tu vadi kādu uzņēmumu vai nodarbojies ar tirdzniecību. Cilvēku sabiedrībai ir nepieciešamas visas profesijas. Būtība nav tajā, ar ko tu nodarbojies, bet gan tajā, ka cilvēka sirds nav taisna. Agrāk bija tāds teiciens: “Deviņi no desmit tirgotājiem ir blēži.” Tā apgalvo parastie cilvēki. Manuprāt, runa ir par cilvēka sirdi. Cilvēkiem jābūt taisnīgiem, lai tirdzniecība noritētu godīgi. Tas ir dabiski un taisnīgi, ka, jo vairāk pūļu cilvēks pieliks, jo vairāk nopelnīs. Ja nezaudēsi, tad neiegūsi. Tas, ko tu saņem, ir atalgojums par tavām pūlēm. Jebkurā sabiedrības slānī tu vari būt labs cilvēks. Dažādos sabiedrības slāņos pastāv atšķirīgas pretrunas. Sabiedrības augstākajās aprindās pastāv savas pretrunas, taču visur ir iespējams tās pareizi atrisināt. Jebkurā sociālajā slānī tu vari kļūt par labu cilvēku un mazināt savas dažādās vēlmes un pieķeršanās. Dažādos sabiedrības slāņos vari būt labs cilvēks, katrs var pilnveidoties savā vidē.

Mūsdienās gan valsts, gan arī citos uzņēmumos pretrunas cilvēku starpā ir kļuvušas neparasti asas. Vēstures gaitā un citās valstīs nekad tā nav bijis. Interesešu konflikti ļaužu starpā ir kļuvuši sevišķi asi. Cilvēkiem ir netīri nodomi, viņi pielieto negodīgus trikus, vērpj intrigas cits pret citu un cīnās savā starpā par niecīgu pašlabumu. Būt labam cilvēkam ir grūti. Piemēram, kāds cilvēks atnāca strādāt organizācijā. Viņš juta, ka tur valda nelāga atmosfēra. Vēlāk viņam pastāstīja: “Tas tur izplatīja par tevi melīgas tenkas, aizgāja pie priekšnieka sūdzēties par tevi un pamatīgi tevi diskreditēja.” Arī citi lūkojās uz viņu ar neizpratni. Kā lai parasts cilvēks to iztur? Kā var paciest tādu apvainojumu? “Viņš vērpj pret mani intrigas, un es viņam atbildēju ar to pašu. Viņam ir savs paziņu loks, bet man – savs. Paskatīsimies, kurš kuru.” Ja tu tā rīkotos parasto cilvēku vidū, viņi sacītu, ka esi stiprs. Taču praktizētājam tas nav pieņemami. Ja tu par kaut ko cīnies kā parasts cilvēks, tad arī esi parasts cilvēks. Ja tu cīnīsies vēl dedzīgāk nekā tas parastais cilvēks, tad būsi vēl sliktāks par viņu.

Kā mums jāizturas šādā gadījumā? Nokļūstot konfliktsituācijā, mums, pirmkārt, ir jāsauglabā vēsa galva, nevajadzētu rīkoties tā, kā to dara pretējā puse. Protams, mēs varam ar labvēlību izskaidrot situāciju, varam paskaidrot, kas par lietu. Tā nav problēma. Tomēr tev nevajadzētu kļūt pārāk uzstājīgam. Saskaroties ar šādām problēmām, mums nevajag sacensties un cīnīties ar citiem. Ja rīkosies tāpat kā viņš, vai tad arī tu nebūsi parasts cilvēks? Tev ne tikai nevajadzētu sacensties un cīnīties kā viņam, bet arī sirdī nevajadzētu viņu ienīst. Tev patiešām nevajag viņu ienīst. Ja tu viņu ienīdīsi, vai tad nesadusmosies? Līdz ar to tu nespēsi saglabāt pacietību. Mēs taču praktizējam “Džēn Šaņ Žēn”, tad kur gan ir tava labestība? Tādēļ tev nevajadzētu izturēties tāpat kā tavam nelabvēlim. Tev patiešām nevajag uz viņu dusmoties, neskatoties uz to, ka viņš visur diskreditē tevi tā, ka tu pat galvu nevari pacelt. Tā vietā, lai dusmotos uz viņu, tev vajadzētu būt viņam līdz sirds dziļumiem pateicīgam,

patiešām pateikties viņam. Parasts cilvēks varbūt nodomās: “Vai tā nerikojas AQ?” Teikšu tev, ka tā tas nav.

Padomā, ja jau tu pilnveidojies, vai tev nav jāizvirza pret sevi augstas prasības? Tu vairs nedrīksti vadīties pēc parasto cilvēku kritērijiem. Tu taču esi praktizētājs, vai tad tās, ko tu vēlies iegūt, nav augstāko līmeņu lietas? Tātad tev jārikojas saskaņā ar augstāko līmeņu principiem. Ja rīkosies tāpat kā viņš, vai tad neklūsi tāds pats kā viņš? Bet kādēļ tev vajadzētu viņam vēl pateikties? Padomā, ko tu ieguvi? Šajā Visumā pastāv šāds princips: ja nezaudēsi, tad neiegūsi; lai iegūtu, nākas zaudēt. Viņš tevi pamatīgi diskreditēja parasto cilvēku vidū. Viņš ir ieguvēja puse, viņš guva labumu. Jo spēcīgāk viņš tevi diskreditēja, jo lielāku sensāciju izraisīja, un jo vairāk tev nācās ciest, jo vairāk De viņš zaudēja. Visu šo De viņš atdeva tev. Vienlaikus, pārciešot visu šo netaisnību, tev nevajadzētu par to raizēties un ņemt pārāk pie sirds.

Šajā Visumā pastāv vēl kāds princips – tev nācās daudz paciest, tādēļ arī tava karma tiks pārveidota. Tā kā tev nācās ciest, tad, cik daudz tu pacieti, tik daudz tavas karmas tika pārveidots par De. Vai tad praktizētājam nav nepieciešams tieši šis De? Tātad tu guvi divkāršu labumu, un arī karma tika likvidēta. Ja šis cilvēks nebūtu radījis tev tādu situāciju, kā gan tu paaugstinātu savu Sjiņšjin? Situācijā, kad tu esi labs un es arī neesmu slikts, kad cilvēki saka viens otram tikai laipnības, kad viņu starpā valda miers un satiecība, kā gan šādos apstākļos var būt iespējams paaugstināt Gun? Tavs Sjiņšjin varēja paaugstināties tieši tādēļ, ka viņš radīja tādu konfliktu un radīja iespēju Sjiņšjin paaugstināšanai, tādēļ tu varēji paaugstināt savu Sjiņšjin. Vai tad tavs Sjiņšjin nepaaugstinājās? Tas ir trešais labums. Tu esi praktizētājs, tavs Sjiņšjin paaugstinājās, vai tad līdz ar to arī tavs Gun nepieauga? No tā izriet ceturtais labums. Kā gan tu vari nepateikties šim cilvēkam? Sirdī tev viņam patiešām ir jāsaka paldies. Kas tiesa, tas tiesa.

Protams, viņa nolūki nebija labi, pretējā gadījumā viņš nebūtu tev atdevis De. Tomēr viņš patiešām deva tev iespēju paaugstināt Sjiņšjin. Tas norāda, ka mums ir jāpievērš liela uzmanība Sjiņšjin pilnveidošanai. Vienlaicīgi ar Sjiņšjin pilnveidošanu tiek likvidēta karma, un tā pārveidojas par De. Tikai tā tu spēsi pacelties uz augstāku līmeni – šeit pastāv zināma kop-sakarība. Nonākot augstākos līmeņos un palūkojoties uz šo principu, tas izmainās. Parastie cilvēki to nesaprot. Ja paskatīsies no augstākiem līmeņiem, tad ievērosi, ka visi principi mainās. Atrodoties parasto ļaužu vidū, tu kādu principu uzskati par pareizu, tomēr diezin vai tas ir patiešām pareizs. Tikai augstākajos līmeņos tu spēsi ieraudzīt, kā patiešām ir pareizi. Tā notiek ļoti bieži.

Es esmu izsmeloši izskaidrojis jums šo principu. Ceru, ka, turpmāk pilnveidojoties, jūs spēsiet uzlūkot sevi kā praktizētāji un patiesi pilnveidosieties. Šeit ir skaidri izklāstīts šis princips. Iespējams, ka daži, atrodoties parasto ļaužu sabiedrībā, joprojām uzskata, ka šeit pastāvošās materiālās intereses ir reālas. Parasto ļaužu plūsmā viņi tomēr nespēj izturēties atbilstoši augstiem standartiem. Patiesībā, ja tu vēlies kļūt par labu cilvēku parasto ļaužu sabiedrībā, tu vari ņemt piemēru no tiem varoņiem un pirmrindniekiem, kuri ir piemērs parastajiem cilvēkiem. Ja vēlies kļūt par praktizētāju, tad viss ir atkarīgs no tavas sirds, no tavas izpratnes, un šeit nav nekādu piemēru. Par laimi, šodien mēs izklāstām Dafa. Agrāk tu vēlējies pilnveidoties, bet nebija neviena, kas tevi mācītu. Tagad tu vari balstīties uz Dafa un varbūt vari rīkoties nedaudz labāk. Vai tu spēsi pilnveidoties, vai spēsi to īstenot un līdz kādam līmenim paaugstināsies, – tas viss ir atkarīgs tikai no tevis paša.

Protams, karmas pārveidošana ne vienmēr notiek tā, kā es nupat to aprakstīju. Tā var izpausties arī citādi. Tā var notikt gan sabiedrībā, gan ģimenē. Tu vari sastapties ar problēmām, kad ej

pa ielu vai atrodies citos dzīves apstākļos. Tev ir jāatmet visas pieķeršanās, kas piemīt parastajiem cilvēkiem. Ja vien tev tās ir, no tām jāatbrīvojas, lai arī kādos apstākļos tu būtu. Tev nāksies paklupt un tādā veidā izprast īstenību. Tāds ir ceļš, kas tev ejams, pilnveidojot sevi.

Ir vēl kāda ļoti tipiska situācija. Daudziem no jums pilnveidošanās gaitā, kad jūs nodarbojaties ar praksi, jūsu “otrā puse” kļūst īpaši neapmierināta. Tiklīdz tu sāc praktizēt, tā tūdaļ uzsāk ar tevi strīdu. Bet, kad tu nodarbojies ar kaut ko citu, viņa tevi netraucē. Tu aizraujies ar madžonga spēli un tērē tai daudz laika, un tava “otrā puse” arī nav apmierināta, bet ne tik ļoti kā tad, kad tu nodarbojies ar praksi. Tava prakse taču netraucē viņas mieru, norūda tavu veselību un nekādi viņu neapgrūtina – tā taču ir laba lieta. Tomēr, tiklīdz tu sāc praktizēt, tā tūdaļ sāk sviest tev ar visu, kas pagadās pa rokai. Daži dzīvesbiedri prakses dēļ ir gandrīz nonākuši līdz laulības šķiršanai. Daudzi nav padomājuši par to, kādēļ radusies šī situācija? Vēlāk tu viņai jautā: “Kādēļ tu tā sadusmojies, kad es praktizēju?” Viņa nevar neko atbildēt. Patiešām nevar: “Patiešām, man nevajadzēja tā dusmoties, bet toreiz es stipri sadusmojos.” Kas šeit patiesībā ir par lietu? Izrādās, ka praktizēšanas laikā nepieciešams pārveidot karma. Tās, kurš nezaudēs, arī neiegūs. Tās, ko tu zaudē, ir sliktās lietas. Tev vajag kaut ko atdot.

Iespējams, ka, tiklīdz tu pārkāpsi mājas sliekšni, tava “otrā puse” metīsies tev virsū ar pārmetumiem. Ja spēsi to izturēt, tad šodien nebūsi velti praktizējis. Daži arī zina, ka praktizēšanas laikā ir jāpievērš uzmanība De. Tādēļ praktizētājs parasti labi izturas pret savu “otro pusi”. Bet šoreiz viņš nodomā: “Parasti mans vārds ir noteicošais, bet šodien viņa “kāpj man uz galvas”.” Viņš nespēj savaldīt dusmas un sāk strīdēties. Līdz ar to viņa šodienas prakse ir bijusi veltīga. Tā kā tur pastāv karma, tava “otrā puse” palīdz tev to izskaust. Taču tu neļauj viņai to darīt un

strīdies, tādēļ tava karma nevar tikt izskausta. Tādu piemēru ir ļoti daudz. Daudzi no jums ir sastapušies ar šādiem gadījumiem, taču nav padomājuši, kādēļ tā notiek. Kad tu nodarbojies ar ko citu, tava “otrā puse” tevi netraucē, bet tagad, kad tu nodarbojies ar labu lietu, viņa visu laiku sagādā tev nepatīkšanas. Patiesībā viņa tev palīdz novērst karmu, taču pati par to nezina. Tas nav tā, ka viņa tikai ārēji izrāda neapmierinātību, bet sirdī jūt pret tevi maigumu. Nē. Viņa ir noskaitusies līdz sirds dziļumiem. Tas ir tādēļ, ka visiem, uz ko krīt karma, klājas grūti. Garantēju, ka tā tas ir.

Sjiņšjin paaugstināšana

Agrāk daudzi cilvēki nespēja kontrolēt savu Sjiņšjin un saskārās ar virkni problēmu. Sasnieguši noteiktu līmeni, viņi nespēja pilnveidoties tālāk. Dažiem cilvēkiem piemīt salīdzinoši augsts Sjiņšjin, prakses laikā viņu Debesu acs uzreiz atveras, un viņi sasniedz noteiktu līmeni. Tā kā šim cilvēkam ir diezgan labs iedzimtais pamats un augsts Sjiņšjin, arī viņa Gun pieaug ātri. Kad viņa Sjiņšjin sasniedz noteiktu līmeni, tas nozīmē, ka arī Gun ir pieaudzis līdz tādām līmenim. Ja viņš vēlas tālāk paaugstināt savu Gun, tad arī pretrunas saasināsies, jo nepieciešams turpināt paaugstināt viņa Sjiņšjin. It īpaši tam cilvēkam, kuram ir labs iedzimtais pamats, šķiet, ka viņa Gun veiksmīgi pieaug, ka viņš labi praktizē. Tad kādēļ pēkšņi ir jāsastopas ar tik daudzām nepatīkšanām? Kādēļ pēkšņi viss mainījies uz sliktu pusi? Apkārtējo attieksme pret viņu ir kļuvusi sliktāka, priekšniecība viņu nevērtē atzinīgi, un arī atmosfēra ģimenē ir kļuvusi ļoti saspringta. No kurienes pēkšņi radušās tik daudzas pretrunas? Pats viņš to vēl nesaprot. Viņam ir labs iedzimtais pamats, un ir sasniegts noteikts līmenis, tādēļ arī ir izveidojies šāds stāvoklis. Taču kā gan var uzskatīt, ka šāds stāvoklis atbilst praktizētāja Absolūtas Pilnības kritērijam? Līdz pilnveidošanās noslēgumam

vēl ir tālu! Tev jāturpina virzīties uz augšu. Tu esi sasniedzis šādu stāvokli, pateicoties savam nelielajam iedzimtajam pamatam, bet, lai turpinātu virzīties augšup, ir nepieciešams atbilstoši paaugstināt arī pilnveidošanās kritēriju.

Kāds cilvēks teica: “Es nopelnīšu vēl vairāk naudas, pienācīgi iekārtošu ģimeni, un tad vairs nekas nenovērsīs manu uzmanību. Tad es došos pilnveidoties, lai sasniegtu Dao būtību.” Es teiktu, ka tas ir tukšs sapnis. Nav tavos spēkos iejaukties citu cilvēku dzīvē, tu nespēj mainīt svešus likteņus, tajā skaitā savas sievas un bērnu, vecāku un brāļu likteņus. Vai tavs vārds ir noteicošais? Turklāt – kā tu pilnveidosies, ja tev vairs nebūs ne rūpju, ne raizi? Vēlies komfortabli praktizēt? Kur tu ko tādu atradīsi? Šādi tu domā, raugoties no parasto cilvēku skatpunkta.

Pilnveidošanās procesam ir jānorit grūtībās, lai paskatītos, vai tu spēsi atmetēt visas jūtas un vēlmes un vieglāk attiekties pret tām. Ja tu šīm lietām esi pieķēries, tad nespēsi pabeigt pilnveidošanos. Jebkurai lietai ir iepriekšnolemtības saikne. Kādēļ cilvēks var būt cilvēks? Tieši tādēļ, ka viņā mīt jūtas, kuru dēļ cilvēki arī dzīvo: radniecības jūtas, mīlestība starp vīrieti un sievieti, mīlestība pret vecākiem, dvēseles pārdzīvojumi, draudzība. Cilvēki daudz ko dara veco labo attiecību vārdā. Šīs jūtas izpaužas it visur. Vēlēšanās vai nevēlēšanās, prieks vai skumjas, mīlestība vai naidis – cilvēku sabiedrībā viss izriet no šīm jūtām. Ja neatmetīsi šīs jūtas, tad nespēsi pilnveidoties. Kad cilvēks no tām atrīvosies, tad nekas viņu nespēs aizskart, un arī parasta cilvēka domas nespēs viņu izsist no līdzsvara. Šīs jūtas tiks aizstātas ar žēlsirdību, kas ir kaut kas daudz cildenāks. Protams, nav viegli uzreiz to visu atmetēt. Pilnveidošanās ir ilgstošs process, tas ir process, kurā pakāpeniski tiek atmetētas pieķeršanās. Taču tev jābūt stingri prasīgam pret sevi.

Praktizētājiem pretrunas var rasties negaidīti. Ko darīt? Ja tu vienmēr saglabā žēlsirdīgu sirdi un mierīgu prātu, tad brīdī, kad kaut kas atgadāsies, tu rīkosies kā pienākas un tava izturēšanās ļaus tev mazināt konfliktu. Tu vienmēr izturies labestīgi, laipni, visur un vienmēr rūpējies par citiem. Kad rodas kāda problēma, tu vispirms domā par to, vai citi spēs to izturēt. Vai citiem tas nekaitēs? Šādi nevarēs rasties problēmas. Tādēļ pilnveidošanās praksē tev jābūt prasīgam pret sevi, vadoties pēc augstākiem kritērijiem, vadoties pat pēc vēl augstākiem kritērijiem.

Daži cilvēki to nesaprot. Cilvēkam atveras Debesu acs, un viņš ierauga Budu. Atgriezies mājās, viņš klanās Budas priekšā un pie sevis domā: “Kādēļ tu par mani nerūpējies? Palīdzi man atrisināt šo problēmu!” Buda, protams, nepalīdzēs, jo šo problēmu ir radījis tieši Buda, lai paaugstinātu tavu Sjiņšjin, lai pārbaudījumu laikā tu varētu paaugstināties. Vai tad viņš palīdzēs tev atrisināt šo problēmu? Viņš to nekādā ziņā nedarīs. Ja viņš šo problēmu atrisinās, kā gan tu attīstīsi savu Gun? Kā tu paaugstināsi savu Sjiņšjin un savu līmeni? Dot tev iespēju attīstīt Gun – lūk, kur ir jautājuma būtība. Diženie Apskaidrotie uzskata, ka būt par cilvēku – tas nav mērķis, cilvēks dzīvo nevis tādēļ, lai būtu cilvēks, bet tādēļ, lai atgrieztos pie sava pirmsākuma. Lai arī cik daudz bēdu viņam nāktos pārdzīvot, Diženie Apskaidrotie uzskata: jo vairāk nepatikšanu cilvēks pārcieš, jo labāk – tādā veidā viņš varēs ātrāk nomaksāt savus parādus. Lūk, tā viņi domā. Bet daži to nesaprot, un, kad viņu lūgšanas Budam nav devušas rezultātus, sāk viņu vainot – saki, kādēļ tu man nepalīdzi? Es taču katru dienu kūpinu vīraku un klanos tavā priekšā. Kāds tādēļ ir pat sasitis Budu statujas un kopš tā laika sācis lamāt Budas. Līdz ar to viņa Sjiņšjin nokritās, un Gun pazuda. Sapratis, ka viņam nekas vairs nav palicis, viņš sāka ienīst Budas vēl vairāk, viņš nosprieda, ka Budas vēlas viņu pazudināt. Viņš vērtē Budu Sjiņšjin, balstoties uz parastu cilvēku principiem. Kā gan to var salīdzināt? Vai tad var spriest par augsta līmeņa lietām pēc parastu cilvēku kritē-

rijiem? Tādēļ bieži rodas tādas problēmas, ka daudzi cilvēki ātri krīt leju, jo ciešanas savā dzīvē uzskata par netaisnību pret sevi.

Pēdējos gados daudzi lieli, ļoti pazīstami cjiġun meistari arī ir nokrituši. Protams, īstenie cjiġun meistari, kas izpildījuši savu vēsturisko misiju, jau ir atgriezušies. Tikai tie, kuri ir iestiguši pasaulīgajā sabiedrībā un kuru Sjiņšjin ir nokritis, vēl joprojām turpina savu darbību, bet viņiem jau vairs nav Gun. Daži cjiġun meistari, kas pagātnē bija iemantojuši zināmu popularitāti, vēl dzīvo sabiedrībā. Ieraugot, ka viņi ir apmaldījušies parasto cilvēku vidū, iestiguši karjeras purvā un vairs nevar no turienes izklūt, ka viņi ir bezcerīgi, viņu skolotāji ir aizveduši viņu Palīgdvēseles, kurās glabājas viss Gun. Tādu piemēru ir samērā daudz.

Mūsu skolā tādu piemēru ir salīdzinoši maz, lai gan tie mēdz būt, taču nav pārāk izteikti. Spilgtu Sjiņšjin paaugstināšanas piemēru ir daudz. Kāds mūsu skolnieks strādā trikotāžas fabrikā Šaņdunas provinces pilsētā. Pēc tam, kad viņš sāka mācīties Faluņ Dafa, viņa labvēlīgajā ietekmē daļa fabrikas strādnieku un darbinieku arī sāka praktizēt, tādēļ mainījās morālā gaisotne šajā fabrikā. Agrāk šīs fabrikas strādnieki un darbinieki bieži ņēma uz mājām dzijas pārpalikumus. Visi tā rīkojās. Pēc tam, kad mūsu skolnieks sāka nodarboties ar Faluņ Dafa, viņš ne tikai pārstāja to darīt, bet arī atdeva atpakaļ visu, ko bija paņēmis agrāk. Sekojot viņa piemēram, tāpat sāka darīt arī citi darbinieki, daži pat atdeva fabrikai iepriekš paņemto. Šāda situācija bija vērojama visā fabrikā.

Kādas pilsētas Faluņ Dafa konsultāciju punkta vadītājs aizbrauca uz kādu rūpnīcu, lai paskatītos, kā praktizē Faluņ Dafa skolnieki. Rūpnīcas direktors pats personīgi viņu pieņēma un teica: “Kopš strādnieki ir sākuši mācīties Faluņ Dafa, viņi ir sākuši agri nākt uz darbu un vēlu iet projām. Viņi strādā cītīgi un akurāti, labprāt izpilda jebkuru tiem uzdoto darbu un ir

pārstājuši dzīties pēc pašlabuma. Viņu uzvedība ir radījusi izmaiņas rūpnīcas morālajā klimatā, arī rūpnīcas ekonomiskā efektivitāte ir uzlabojusies. Cik gan spēcīga ir jūsu prakses metode, es ietu klausīties lekcijas, kad šurp atbrauks jūsu Skolotājs.” Mūsu Faluḡ Dafa pilnveidošanās prakses galvenais mērķis ir vest cilvēkus uz augstiem līmeņiem. Mums pat nebija domas nodarboties ar tādām lietām, taču tam piemīt arī ļoti liela nozīme sabiedrības garīgās kultūras attīstībā. Ja katrs cilvēks meklēs nepilnības tikai sevī un visi domās, kā labāk rīkoties, tad es saku, ka sabiedrība kļūs stabila, atkal paaugstināsies cilvēces morāles normas.

Kad es izklāstīju Likumu un mācīju prakses metodi Taijuaņas pilsētā, tur bija kāda vairāk nekā piecdesmit gadu veca praktizētāja, kura ar dzīvesbiedru nāca uz kursiem. Kad viņi bija nonākuši līdz ielas vidum, lielā ātrumā garām traucās vieglā automašīna, un tās atpakaļskata spogulis aizķēra sievietes drēbes. Mašīna vilka viņu līdzī vairāk nekā desmit metru – “bums”, – sieviete vienā mirklī tika nosviesta zemē. Automašīna nobrauca vēl pāri par divdesmit metriem, līdz apstājās. Šoferis izlēca no mašīnas un dusmīgi iekliedzās: “Ko tu uz ceļu neskaties!” Lūk, kā cilvēki tagad uzvedas – ja kaut kas notiek, viņi vispirms cenšas novelt no sevis atbildību, neatkarīgi no tā, vai ir vainīgi vai nav. Automašīnā sēdošais pasažieris sacīja: “Paskaties, vai viņa nav sasitusies, varbūt jāved uz slimnīcu.” Šoferis atjēdzās un steigšus pavaicāja: “Cienītā, vai esat stipri cietusi? Brauksim uz slimnīcu, lai jūs tur apskata.” Šī skolniece lēnām piecēlās un teica: “Nekas, brauciet.” Viņa nopurināja putekļus, paņēma vīru aiz rokas un gāja tālāk.

Viņa atnāca uz kursiem un pastāstīja man par notikušo, un es arī nopriecājos, jo mūsu skolnieku Sjiņsjin patiešām ir paaugstinājies. Viņa man teica: “Skolotāj, es jau esmu sākusi mācīties Faluḡ Dafa, es šodien tā nebūtu rīkojusies, ja nemācītos Faluḡ Dafa.” Padomājiet, viņa jau ir pensijā, cenas precēm tagad ir tik

augstas, nav nekādas materiālās labklājības. Viņu, vairāk nekā piecdesmit gadu vecu sievieti, automašīna aizvilka tādu gabalu un notrieca zemē. Ko viņa sasita? Visu sasita, viņa tā arī gulētu zemē un neceltos augšā. Braukt uz slimnīcu? Aizbrauktu viņa uz slimnīcu, paliktu tur un vairs neiznāktu ārā. Ja viņa būtu parasts cilvēks, tad varbūt tā arī notiktu. Bet viņa taču ir praktizētāja, viņa tā nerīkojās. Mēs uzskatām, ka labs vai slikts rezultāts ir atkarīgs tikai no vienas cilvēka domas. Dažādas domas var novest pie atšķirīgiem rezultātiem. Sieviete bija jau krietni gados, ja viņa būtu parasts cilvēks, vai ir iespējams, ka tā nebūtu guvusi traumu? Bet viņai pat āda nebija ieskrāmbāta. Labs vai slikts iznākums, viss atkarīgs no vienas domas. Ja viņa būtu gulējusi un vaimanājusi: “Ai, man beigas klāt, šeit sāp un tur sāp!”, tad viņas kauli patiešām būtu laužti un viņa varētu tikt paralizēta. Lai arī cik daudz naudas viņai iedotu, visu savu atlikušo dzīvi tai nāktos pavadīt slimnīcā, un vai tādā gadījumā viņa varētu justies komfortabli? Pat dīkdieņi uz ielas nobrīnījās, kā gan šī pavecā sieviete varēja neizspiest no šofera naudu. “Vajadzēja pieprasīt no viņa naudu.” Mūsdienās cilvēku morāles kritēriji ir izkropļoti. Šoferis patiešām ātri brauca, bet vai tad viņš tīšām uzbrauca viņai virsū? Vai viņš to darīja tīšām? Taču mūsdienu cilvēki raugās uz lietām citādāk, pat dīkdieņiem tas likās dīvaini, ka sieviete nepieprasīja no šofera naudu. Manuprāt, tagad cilvēki jau vairs neatšķir labo no sliktā; ja tu kādam pateiksi, ka viņš rīkojas slikti, viņš tev nenoticēs, tādēļ ka ir mainījušās cilvēku morāles normas. Daži cenšas tikai iedzīvoties, viņi darīs jebko, lai tikai iegūtu naudu. “Kas nerūpējas par sevi, to soda Debesis un Zeme” – tas jau ir kļuvis par devīzi!

Pekinā kāds praktizētājs pēc vakariņām devās ar dēlu pastaigā uz Cjaņmeņ rajonu. Tur viņi ieraudzīja, ka no automašīnas ar skaļruni garāmgājēji tiek aicināti pirkt loterijas biļetes. Zēns vēlējās piedalīties izpriecā un kaut ko laimēt. “Lai jau spēlē, ja vēlas.” Tēvs iedeva dēlam vienu juaņu biļetes iegādei, un viņam

tika otrā balva – lielisks bērnu velosipēds. Zēns bija ļoti priecīgs, bet tēvam galvā uzreiz pazibēja doma: “Es taču esmu praktizētājs, kā gan es varu tiekties pēc kā tāda? Ja es paņemšu šo nepelnīti iegūto mantu, cik De man nāksies atdot citiem?” Viņš teica zēnam: “Šo velosipēdu mēs neņemsim. Ja vēlies, es nopirktu tev citu.” Zēns kļuva bēdīgs un teica: “Agrāk es lūdzu nopirkt man velosipēdu, bet tu nepiekriti. Tagad es pats laimēju velosipēdu, bet tu neļauj man to ņemt.” Zēns raudāja un kļiedza. Neko darīt, nācās vest velosipēdu mājās. Jo vairāk tēvs mājās par to domāja, jo nepatīkamāk jutās – kaut kas te nelikās pareizi. Viņš nolēma atgriezties un atdot naudu loterijas rīkotājiem. Pēc tam viņš iedomājās, ka loterijas biļetes ir jau pārdotas: “Ja es atdošu viņiem naudu, vai tad viņi to nesadalīs savā starpā? Labāk jau ziedot naudu savai darbvietai.”

Labi, ka daudzi viņa kolēģi arī ir Faluḡ Dafa skolnieki. Turklāt priekšnieks viņu saprot. Ja tas notiktu parastā situācijā, parastā iestādē, ja tu tur pateiktu, ka, būdams praktizētājs, laimēji loterijā velosipēdu un ka tas tev nav vajadzīgs, ka gribi atdot naudu par to savas iestādes kopējam labumam, tad pat tavs priekšnieks varētu nodomāt, ka esi garīgi slims. Pārējie ļaudis arī varētu tenkot un pārspriest: “Vai nav tā, ka šis cilvēks praktizējot ir kļuvis nenormāls, ka viņam ir cjiḡun psihoze?” Es jau teicu, ka morāles kritēriji tikuši sagrozīti. Piecdesmitajos un sešdesmitajos gados tas netiktu uzskatīts par kaut ko īpašu un nevienu nepārsteigtu.

Mēs uzskatām – lai arī cik lielā mērā mainītos cilvēces morāles kritēriji, Visuma īpašība “Dḡeḡ Ṣaḡ Žeḡ” nekad nemainīsies. Ja kāds apgalvo, ka tu esi labs, tas vēl nenozīmē, ka tu tiešām esi labs. Ja kāds stāsta, ka tu esi slikts, tas vēl nenozīmē, ka tu patiešām esi slikts, jo morāles kritēriji labā un sliktā izvērtēšanai ir kļuvuši greizi. Labs ir tikai tas, kas atbilst Visuma īpašībai. Tas ir vienīgais kritērijs, pēc kā noteikt, kurš ir labs cilvēks, bet kurš –

slikts. Tas tiek atzīts Visumā. Neraugoties uz to, ka cilvēku sabiedrība ir stipri mainījusies, cilvēces morāle degradējas, tikumība nemitīgi pagrimst, un cilvēki tiecas tikai pēc pašlabuma – izmaiņas Visumā nav pakārtotas izmaiņām cilvēcē. Tu, būdams praktizētājs, nedrīksti rīkoties saskaņā ar parasto cilvēku kritērijiem. Nav pieļaujams, ka tu dari kaut ko tikai tādēļ, ka parastie cilvēki to uzskata par pareizu. Tas, ko parastie cilvēki dēvē par labu, ne vienmēr ir labs; tas, ko parastie cilvēki uzskata par sliktu, arī ne vienmēr ir slikts. Ja laikā, kad morāles kritēriji ir kļuvuši greizi, tu teiksi cilvēkam, ka viņš dara ko sliktu, viņš tev nenoticēs! Tev, praktizētājam, viss ir jāizvērtē saskaņā ar Visuma īpašību, un tikai tad tu spēsi atšķirt, kas ir patiešām labi un kas ir slikti.

Guaņdin

Pilnveidošanās aprindās pastāv tāda parādība, kuru dēvē par “guaņdin”. Guaņdin ir viena no pilnveidošanās reliģiskajām formām Budas sistēmas tantrismā. Tās nolūks ir panākt, lai pēc enerģijas ieliešanas caur galvvidu šis cilvēks vairs nedrīkstētu praktizēt citās skolās. Viņš tiek uzskatīts par īstenu šīs skolas sekotāju. Jābrīnās, ka mūsdienās tāda reliģiskā forma novērojama ne tikai tantrismā, bet pat cīgūn vingrinājumos, tajā skaitā Dao sistēmas prakses metodēs. Kā jau es teicu, visas prakses metodes, kas tiek izplatītas sabiedrībā zem tantrisma karoga, nav īstas. Kādēļ tā saku? Tādēļ, ka Tanu tantrisms mūsu valstī izzuda jau pirms vairāk nekā tūkstoš gadiem, un tagad tas vispār nepastāv. Valodas barjeras dēļ Tibetas tantrisms nekad pilnībā neizplatījās mūsu valsts haņu rajonā. Turklāt tas ir pieskaitāms pie ezoteriskās reliģijas, kuras sekotājiem nepieciešams slepeni pilnveidoties templī. Tam nepieciešama vēl arī skolotāja slepena apmācība, skolotājs vada viņu slepenā pilnveidošanās procesā. Neievērojot šos nosacījumus, tantrisms nekādi nevar izplatīties.

Daudzi ir devušies uz Tibetu, lai kļūtu kādam par skolnieku, pamācītos Tibetas tantrismu, kļūtu par cjiġun meistaru, iegūtu slavu un bagātību. Padomājiet, visiem dzīvajiem Budām jeb Lamām, kas īstēni apguvuši savas skolas būtību, piemīt ļoti spēcīgas pārdabiskās spējas, un viņi var uzzināt, par ko domā tie, kas atbraukuši mācīties Gun. Kādēļ viņš uz šejieni atbraucis, kļūst skaidrs no pirmā acu uzmetiena. Viņš ir atbraucis mācīties šīs lietas, vēlas kļūt par cjiġun meistaru, kļūt bagāts, slavens un tādējādi pārkāpt šīs skolas pilnveidošanās principus, kas paredzēti Budas būtības sasniegšanai. Vai drīkst pieļaut, ka tu, tiecoties kļūt par cjiġun meistaru slavas un pašlabuma dēļ, patvaļīgi grautu tādu nopietnu skolu, kurā pilnveidojas par Budu? Kādi ir tavi motīvi? Tādēļ viņam nekā netiks nodots, viņš nevarēs apgūt šīs skolas būtību. Protams, tur ir daudz tempļu, varbūt viņš iegūs kaut ko virspusēju. Ja sirds nav taisna un viņš tiecas tikai kļūt par cjiġun meistaru un darīt sliktu, tad piesaistīs sev nešķīsto garu. Ja cilvēka ķermenī iemitinās dzīvnieks, tam arī piemīt Gun, bet tas nav Tibetas tantrisma Gun. Tas, kurš ir devies uz Tibetu, lai patiešām meklētu Likumu, nonācis galā, varbūt paliks tur uz visiem laikiem – tas ir īstens praktizētājs.

Ir dīvaini, ka mūsdienās daudzās Dao sistēmas prakses metodēs arī tiek izpildīts ġuaņdin. Dao sistēmā vienmēr ir tikusi pievērsta uzmanība enerģijas cirkulācijai pa kanāliem, bet kādēļ pēkšņi tur ir radusies interese par enerģijas ieliešanu caur galvīdu? Kad es mācīju Gun valsts dienvidos – it sevišķi ġuandunas provincē – es redzēju, ka tur to bija salīdzinoši daudz, vairāk nekā desmit dažādu haotisku prakses metožu, kurās tika veikta enerģijas ieliešana caur galvīdu. Ko tas nozīmē? Viņš ielēja tev caur galvīdu enerģiju, tu arī kļuvi par viņa sekotāju, un tu vairs nedrīksti mācīties citu cjiġun. Ja sāksi mācīties citu cjiġun, viņš tevi par to sodīs, lūk, ar ko viņš nodarbojas. Vai tā nav ķecerīga rīcība? Tas, ko viņi māca, pieder pie dziedināšanas un organisma stiprināšanas, tie, kuri mācās šīs prakses metodes, vēlas vien

labu veselību. Tad kādēļ gan tas būtu jādara? Daži apgalvo, ka tie, kas nodarbojas ar viņu cjiġun, nedrīkst nodarboties ar citu cjiġun. Vai viņi spēs glābt cilvēkus? Vai spēs palīdzēt cilvēkiem sasniegt Pilnību? Viņi vienkārši maldina cilvēkus! Daudzi tā arī rīkojas.

Dao sistēma nekad nav izmantojusi guaņdin, bet arī tur tas ir parādījies. Esmu ievērojis, ka tam cjiġun meistaram, kurš aktīvāk par visiem praktizē guaņdin, Gun stabs ir sasniedzis vien divu vai trīs stāvu ēkas augstumu. Viņš ir ļoti izslavēts cjiġun meistars, bet Gun viņam atlicis gaužām maz. Simti, pat tūkstoši cilvēku stāv rindā, gaida, kad viņš tiem ielies enerģiju caur galvvidu. Viņa Gun ir ierobežots un tikai tik augsts, paies nedaudz laika, Gun nokritīsies un beigsies pavisam, ko gan tad viņš ielies pārējiem? Vai tā nav krāpšanās? Raugoties uz īstu guaņdin, citā dimensijā var redzēt, ka, ielejot enerģiju caur galvvidu, visi cilvēka kauli no galvas līdz kājām kļūst līdzīgi baltam nefrītam. Tas notiek, attīrot visu tavu ķermeni no galvas līdz kājām ar Gun jeb augsti enerģētiskas matērijas palīdzību. Vai tas cjiġun meistars spēs to izdarīt? Viņš nespēs. Tad kādēļ viņš to visu dara? Protams, ne jau viss ir reliģiski rituāli, viņa mērķis ir pakļaut sev tos, kas mācās viņa praksi; tev jāiet uz viņa kursiem un jāmacās viņa lietas. Viņa mērķis ir iegūt tavu naudu. Ja neviens nevēlēsies mācīties, naudu nopelnīt viņam neizdosies.

Tāpat kā citu Budas sistēmas skolu sekotājiem, Faluņ Dafa sekotājiem vairākkārt ielej enerģiju caur galvvidu augstākais Skolotājs, bet neļauj viņiem to zināt. Cilvēki, kuriem piemīt pārdabiskās spējas, var par to zināt. Jūtīgi cilvēki arī var sajūst, ka sapnī vai kādā citā brīdī pēkšņi no galvas pa visu ķermeni izplūst karstuma vilnis. Enerģijas ieliešanai caur galvvidu nav mērķa iedot tev augstu Gun, tas tev pašam jāizstrādā pilnveidojoties. Guaņdin ir pastiprinoša metode, ar kuru tiek attīrīts tavs ķermenis, tavs ķermenis tiek regulēts katrā nākamajā pakāpē.

Ieliešana jāveic atkārtoti, lai palīdzētu noregulēt tavu ķermeni katrā līmenī. Pilnveidošanās ir atkarīga no tevis paša, bet Gun – no Skolotāja, tādēļ mēs neizmantojam guaņdin rituālu.

Daži rīko arī kaut kādu skolnieku uzņemšanas ceremoniju. Te es vēlētos pieminēt, ka daudzi vēlas kļūt par maniem skolniekiem. Mūsu pašreizējais vēsturiskais periods atšķiras no Ķīnas viduslaiku sabiedrības. Vai tad klanīšanās līdz zemei padarīs tevi par kāda skolnieku? Mēs neizmantojam tādu formu. Daudzi cilvēki domā: “Es klanīšos līdz zemei Budas priekšā, kūpināšu vīraku, sirdī būšu dievbijīgs, un tad mans Gun pieaugs.” Manuprāt, tas ir ļoti smieklīgi, īstena prakse pilnībā balstās uz tavu pilnveidošanos, nav jēgas kaut ko lūgt. Nav jākļūst Budam, nav jākūpina vīraks. Ja tu patiesi pilnveidojies, vadoties pēc praktizētāju standartiem, tad Budam būs ļoti liels prieks uz tevi skatīties. Toties, ja tu visiem aiz muguras nepārtraukti rīkojies nekrietni, bet pats viņa priekšā klanies un kūpini vīraku, tad viņam derdzas uz tevi skatīties. Vai tad tā nav? Īstena pilnveidošanās ir atkarīga no tevis paša. Šodien tu kāda priekšā klanījies un kļuvi par viņa skolnieku, bet, izgājies uz ielas, sāki rīkoties, kā vien ienāk prātā. Tad kāda tam visam jēga? Tādu formu mēs neizmantojam vispār, citādi tu vēl vari kaitēt manai reputācijai!

Mēs esam devuši jums tik daudz, un, ja vien jūs visi īsteni pilnveidosieties un stingri ievērosiet Dafa prasības, es uzlūkošu jūs kā savus sekotājus. Ja vien tu pilnveidosies saskaņā ar Faluņ Dafa, mēs uzlūkosim tevi par mūsu sekotāju. Ja tu nepilnveidosies, mēs neko nevarēsim tavā labā izdarīt. Kādēļ saukt sevi par mūsu sekotāju, ja tu nepilnveidojies? Vai tam ir kāda nozīme, kurus lekciju kursus esi noklausījis – pirmos vai otros? Vai tevi var uzskatīt par mūsu sekotāju, ja tu tikai izpildi vingrojumu kompleksu? Tev īsteni jāpilnveidojas saskaņā ar mūsu Šjīnšjīn normām, un tikai tādā veidā tu spēsi atgūt labu veselību, spēsi patiešām pacelties uz augstākajiem līmeņiem. Tādēļ mums

neko nenozīmē šīs formalitātes; ja vien tu pilnveidosies, tad arī piederēsi mūsu skolai. Mans Likuma ķermenis zina visu, par ko tu domā, un var visu izdarīt. Ja tu nepilnveidosies, tad tas par tevi nerūpēsies. Bet, ja pilnveidosies, tas palīdzēs tev it visā līdz galam.

Dažu cjiġun metožu praktizētāji, kas nekad nav redzējuši savu skolotāju, apgalvo, ka pilnīgi pietiek klanīties noteiktā virzienā un samaksāt dažus simtus juaņu. Vai tā nav sevis un citu muļķošana? Turklāt viņi to visu dara labprātīgi un kopš tā brīža sāk aizstāvēt savas cjiġun prakses un meistaros, piekodinot pārējiem, lai tie nemācās citu cjiġun. Manuprāt, tas ir ļoti smieklīgi. Daži nodarbojas ar kaut kādu galvvidus “aptaustīšanu”, es pat nezinu, kāda tam ir nozīme.

Neīstas ir ne tikai tās prakses metodes, kuras tiek izplatītas zem tantrisma karoga, bet arī visas prakses metodes, kuras tiek izplatītas zem kaut kādas budisma skolas karoga. Padomājiet, ir pagājuši vairāki tūkstoši gadu, bet pilnveidošanās metodes budismā paliek nemainīgas. Ja kāds spētu ieviest tajās kaut kādas izmaiņas, vai tas tad vairs būtu budisms? Pilnveidošanās metodes ir paredzētas nopietnai Budas būtības pilnveidošanai, turklāt tās ir ārkārtīgi mistiskas. Mazākās izmaiņas tajās var novest pie sajukuma. Tā kā Ģun evolūcijas process ir ārkārtīgi sarežģīts, cilvēka sajūtām nav nozīmes; nedrīkst nodarboties ar pilnveidošanos, vadoties pēc savām sajūtām. Mūku dzīves reliģiskā forma arī ir pilnveidošanās metode; ieviešot tajā kaut mazākās izmaiņas, tā vairs nebūs tās skolas lieta. Par katru skolu atbild Dižens Apskaidrotais, tāpat arī katrā skolā pilnveidojoties ir sasnieguši apskaidrību daudzi Diženi Apskaidrotie, neviens neuzdrošinās patvaļīgi mainīt šīs skolas pilnveidošanās metodes. Kāds gan īpašs Diženums un Tikums piemīt necīgam cjiġun meistaram, lai uzdrošinātos nekaunīgi izturēties pret Apskaidroto, kurš pārvalda skolu, un pārveidot pilnveidošanās

skolu, kas paredzēta Budas būtības sasniegšanai? Ja patiešām tā tiktu izmainīta, vai tā vairs būtu iepriekšējā skola? Viltus cjiġun var atpazīt.

Sjuanġuanġ vietas izveidošana

“Sjuanġuanġ vietas izveidošana” tiek dēvēta arī par “sjuanġuanġ jicġao”. Tādu terminu var atrast “Daņdzjin”, “Daodzan” un “Sjinmin Guidži” tekstos. Bet kas tad ir domāts ar šiem vārdiem? Uz šo jautājumu daudzi cjiġun meistari nespēj sniegt skaidru atbildi, tādēļ ka parastie cjiġun meistari, atrodoties savā līmenī, nepavisam nevar ieraudzīt to vietu, un viņiem arī nav ļauts to redzēt. Ja cilvēks, kurš pilnveidojas, vēlas to ieraudzīt, viņam ir jāpārsniedz Gudrības redzes līmenis, bet parastie cjiġun meistari tādu līmeni nevar sasniegt, tādēļ viņi arī neredz. Pilnveidošanās aprindās jau kopš seniem laikiem pēta un spriež par to, kas ir sjuanġuanġ? Kur atrodas jicġao? Kā izveidot šo vietu? “Daņdzjin”, “Daodzan” un “Sjinmin Guidži” tekstos runa ir tikai par teoriju, bet jautājuma būtība paliek absolūti neskarta. Skaidro gan šā, gan tā, un beigu beigās sajauc tev galvu. Viņi nespēj to precīzi izskaidrot, tādēļ ka parastajiem ļaudīm nav ļauts zināt lietas būtību.

Turklāt es gribu jums vēl kaut ko pastāstīt. Tikai tādēļ, ka jūs esat mūsu Faluġ Dafa sekotāji, es gribu jums teikt – nekādā gadījumā nelasiet jucekliġās grāmatas par cjiġun, ar to es nedomāju iepriekš minētās senās grāmatas, bet viltus cjiġun grāmatas, kuras sarakstījuši tagadējie ļaudis. Pat neveriet tās vaļā. Tiklīdz tev galvā pazibēs kaut mazākā doma: “Ak, šie vārdi ir pamatoti”, – tikai pazibēs šī doma, tā nešķīstie gari no šīm grāmatām uzreiz iekļūs tevī. Daudzas grāmatas tikušas uzrakstītas nešķīstā gara vadībā; tas manipulē ar cilvēku, kurš tiecas pēc slavas un pašlabuma. Šādu viltus cjiġun grāmatu ir, cik tik uziet, –

Ļoti daudz. Daudziem cilvēkiem nav atbildības sajūtas, viņi ir bezatbildīgi rakstījuši par visādiem nešķīstajiem gariem un dažādām haotiskām lietām. Pat iepriekš minētos senos darbus vai tiem līdzīgus labāk vispār nelasīt, jo šeit pastāv jautājums par uzticību tikai vienai skolai.

Viens no Ķīnas cǰigun asociācijas vadītājiem izstāstīja man gadījumu, kas mani ļoti sasmīdināja. Viņš teica, ka Pekinā bijis tāds cilvēks, kurš bieži apmeklējis cǰigun lekcijas. Pagājis kāds laiks, un viņš nodomājis, ka cǰigun saturs nepārsniedz to, ko viņš ir dzirdējis tajās lekcijās, jo tas viss atrodas vienā līmenī un tur tiek runāts par vienu un to pašu. Viņš, tāpat kā pārējie neīstie cǰigun meistari, uzskatīja, ka tas arī ir viss cǰigun saturs! Tad arī viņam iegribējās sarakstīt grāmatu par cǰigun. Padomājiet, nepraktizētājs raksta grāmatu par cǰigun! Tagad visas grāmatas par cǰigun ir plaģiāts, tu norakstīji no viņa, bet viņš norakstīja no tevis. Viņš rakstīja, rakstīja un apstājās, nonākot līdz jautājumam par sǰuaņģuaņ. Kurš saprot, kas ir sǰuaņģuaņ? Pat reti kurš īsts cǰigun meistars to saprot. Šis cilvēks pajautāja to kādam viltus cǰigun meistaram. Viņš nezināja, ka tas nav īsts meistars, jo pats neko nesaprata no cǰigun. Viltus meistars nodomāja, ka tad, ja viņš nevarēs atbildēt uz šo jautājumu, ļaudis uzzinās, ka viņš nav nekāds meistars, tādēļ uzdrošinājās sarunāt blēņas un pateica, ka sǰuaņģuaņ jicǰao atrodas uz vīrieša dzimumlocekļa galviņas. Izklauās ļoti smieklīgi. Bet tu labāk nesmejies, jo šī grāmata jau ir nākusi klajā. Tas parāda, cik ļoti smieklīgas ir mūsdienu grāmatas par cǰigun. Saki, kāda jēga no tamlīdzīgu grāmatu lasīšanas? Nekāda, tās var tikai kaitēt cilvēkiem.

Kas ir sǰuaņģuaņ vietas izveidošana? Kad cilvēks, pilnveidojoties Laicīgajā Likumā, sasniedz augstāku līmeni par vidējo, tātad pilnveidojas Laicīgā Likuma augstākā līmenī, viņš sāk attīstīt sevī Nemirstīgo mazuli. Nemirstīgais mazulis un Pilnveidotais mazulis, par kuru mēs runājam, – tās ir divas dažādas

lietas. Pilnveidotais mazulis ir ļoti maziņš, kustīgs un jautrs, ļoti draiskulīgs, bet Nemirstīgais mazulis ir nekustīgs. Ja Dvēsele to neveda, tas nekustīgi sēž uz lotosa zieda ar mudrā savienotām rokām un “lotosā” sakrustotām kājām. Nemirstīgais mazulis rodas daņ laukā, to var ieraudzīt ļoti mikroskopiskā stāvoklī jau tad, kad tas ir pat mazāks par adatas galu.

Turklāt jāizskaidro vēl viens jautājums: ir tikai viens īstais daņ lauks. Tas atrodas vēdera dobuma lejasdaļā, cilvēka ķermeņa iekšpusē, augstāk par bioloģiski aktīvo punktu huijiņ, zemāk par nabu. Šeit rodas daudz Gun, pārdabiskās spējas, daudz maģisku lietu, Likuma ķermenis, Nemirstīgais mazulis, Pilnveidotais mazulis un daudz dzīvo būtņu.

Agrāk atsevišķi praktizētāji, kas pilnveidojās Dao būtības sašņiegšanā, uzskatīja, ka pastāv augšējais, vidējais un apakšējais daņ lauks. Es saku, ka tas ir nepareizi. Daži apgalvo, ka tā māca viņu skolotājs, ka tas tiek pārmantots jau daudzās paaudzēs un ir pat aprakstīts grāmatās. Teikšu jums, ka arī senajos laikos netrūka visādu dražu un krāmu, neraugoties uz to, ka viņu pārmantošanas un nodošanas vēsture ir ļoti sena, taču diez vai tas ir pareizi. Dažas pilnveidošanās laicīgās taciņas visu laiku izplatās parasto ļaužu vidū, bet pēc tām nevar pilnveidoties, tās neko nenozīmē. Viņi tad arī runā par augšējo, vidējo un apakšējo daņ lauku. Tātad jebkuru ķermeņa daļu, kur var rasties daņ, var nosaukt par daņ lauku? Vai tas nav smieklīgi? Kad cilvēka doma tiek koncentrēta vienā punktā, tad ar laiku tur var rasties daudz enerģijas un izveidoties daņ. Ja netici, pamēģini visu laiku koncentrēt domu uz savu roku. Saglabā šo stāvokli, un pēc kāda laika šeit izveidosies daņ. Tādēļ daži, ieraugot tādu parādību, teic, ka daņ lauks atrodas jebkur. Tas izklausās vēl jo smieklīgāk. Pēc viņu domām, ja šajā ķermeņa daļā ir izveidojies daņ, tad tā ir jādēvē par daņ lauku. Patiesībā tas ir daņ, bet ne lauks. Būtu pareizi, ja tu teiktu, ka visur atrodas daņ, nevis lauks, vai arī ka

eksistē augšējais daņ, vidējais daņ un apakšējais daņ. Bet vieta, kur patiešām var rasties neskaitāmi Likumi, ir tikai viena, un tā atrodas tieši cilvēka vēdera dobumā. Tādēļ apgalvojums, ka pastāv augšējais, vidējais un apakšējais daņ lauks, ir kļūdainš. Kur ilgi koncentrējas cilvēka doma, tur ar laiku var rasties daņ.

Nemirstīgais mazulis rodas šajā daņ laukā, kas atrodas cilvēka vēdera lejasdaļā. Pakāpeniski viņš kļūst arvien lielāks un lielāks. Kad viņš ir sasniedzis galda tenisa bumbuņas lielumu, var skaidri saskatīt viņa ķermeņa aprises, tad arī veidojas deguns un acis. Tajā laikā, kad viņš ir izaudzis galda tenisa bumbuņas lielumā, blakus viņa ķermenim rodas mazs, apaļš burbulītis. Pēc izveidošanās burbulītis aug līdz ar Nemirstīgo mazuli. Kad Nemirstīgais mazulis izaug 10 cm garš, parādās lotosa ziedlapiņa. Kad Nemirstīgais mazulis izaug 12 līdz 15 cm garš, parādās gandrīz visas lotosa ziedlapiņas, izveidojas vesels zieds. Starodams zeltā, Nemirstīgais mazulis sēž uz zeltīta lotosa zieda, viss izskatās ļoti skaisti. Tas arī ir nemirstīgais Dimanta ķermenis, kuru Budas sistēmā dēvē par Budas ķermeni, bet Dao sistēmā sauc par Nemirstīgo mazuli.

Mūsu skolā ir prasība, lai praktizētāji pilnveidotu abus ķermeņus. Beņti arī nepieciešams pārveidot. Visiem zināms, ka Budas ķermenis nedrīkst parādīties parasto cilvēku vidū. Piepūloties var saskatīt kaut kādas aprises, un parasto cilvēku acīm var saskatīt tā gaismas atspīdumu. Bet pēc pārveidošanas šis Beņti laicīgajā pasaulē izskatās tāds pats kā parasta cilvēka fiziskais ķermenis. Tādēļ parastie ļaudis nespēj saskatīt atšķirību starp tiem. Tomēr tāds ķermenis spēj nokļūt dažādās dimensijās. Kad Nemirstīgais mazulis izaug 10 līdz 12 cm garš, burbulītis arī izaug līdz tādām lielām un kļūst caurspīdīgs, līdzīgi gaisa balonam. Nemirstīgais mazulis sēž nekustīgi, ar “lotosā” sakrustotām kājām. Sasniedzot tādu lielumu, burbulītim ir jāatstāj daņ lauks. Viņš jau ir izaudzis. Ir nobrieduši apstākļi viņa augšupejai.

Augšupejas process ir ļoti lēns, bet burbulīša virzīšanās uz priekšu ir pamanāma katru dienu. Tas pakāpeniski virzās augšup, ceļas arvien augstāk. Uzmanīgi vērojot, var sajust tā esamību.

Kad burbulītis pacelsies līdz bioloģiski aktīvajam punktam taņdzun, tas kādu laiku tur uzkavēsies, tādēļ ka cilvēka ķermeņa dzīvības esencei un daudzām lietām (tajā skaitā arī sirdij) šajā burbulītī ir jāizveido vesels komplekss. Burbulītis piepildīsies ar cilvēka dzīvības esences lietām. Pēc kāda laika tas atkal sāks celties augšup. Kad tas virzās cauri cilvēka kaklam, rodas sajūta, ka trūkst gaisa, it kā kaut kas būtu iestrēdzis asinsvados. Kakls stipri pietūkst, bet pēc dienas vai divām viss pāries. Tālāk burbulītis paceļas līdz galvvidum, mēs to saucam – “pacelties līdz nivaņ”. Sakām, ka tas paceļas līdz nivaņ, bet patiesībā tas ir tavu galvas smadzeņu lielumā. Tu jūti, ka galva pietūkst. Tā kā nivaņ ir cilvēka dzīvībai ļoti svarīga vieta, tad burbulītī ir jāizveidojas arī dzīvības esences lietām. Pēc tam tas spraucas cauri Debesu acs ejai, kas sagādā cilvēkam lielas mokas. Debesu acs no izspīlēšanās ļoti sāp, deniņi pietūkst un acis iekrīt. Tāds stāvoklis turpināsies līdz brīdim, kamēr burbulītis izsprauksies ārā, un tad tas paliks pieres priekšā. To arī sauc par “sjuanġuanġ vietas izveidošanu”.

Šajā laikā cilvēks, kuram atvērusies Debesu acs, neko neredz. Tas ir tādēļ, ka Budas sistēmā un Dao sistēmā tās “durvis” ir aizvērtas, lai paātrinātu visa nepieciešamā veidošanos sjuanġuanġ iekšienē. Slēgtas ir abas vērtnes – kā priekšējās, tā arī aizmugures “durvis”. Tas atgādina Tiaņanġmeņ ieeju Pekinā ar vārtiem abās pusēs, un katram no tiem ir pa divām vērtņēm. Lai sjuanġuanġ pēc iespējas ātrāk izveidotos un piepildītos, šīs “durvis” netiks atvērtas, izņemot ļoti īpašus apstākļus. Tas, ko līdz šim varēja redzēt ar Debesu aci, šajā laikā nav redzams, jo nav ļauts skatīties. Kādēļ burbulītis tur atrodas? Tādēļ, ka šajā vietā visi mūsu ķermeņa kanāli saplūst kopā. Šajā laikā tie, izejot cauri

sjuanġuaņ, apmet loku un iziet ārā. Tiem visiem jāiziet cauri sjuanġuaņ, lai ieliktu sjuanġuaņ iekšpusē noteiktu pamatu un izveidotu visa nepieciešamā komplektu. Cilvēka ķermenis ir kā mikrokosms, tur rodas sava mazā pasaule, kurā veidojas visas cilvēka ķermeņa dzīvības esences lietas. Tomēr tas būs tikai “iekārtu” komplekts, kurš vēl nevar darboties ar pilnu jaudu.

Cjimeņ skolas pilnveidošanās metodē sjuanġuaņ ir atvērts. Kad sjuanġuaņ iznāk ārpusē, tam ir taisnas caurulītes forma, bet pakāpeniski tas iegūst apaļu formu, tādējādi “durvis” tā abās pusēs ir atvērtas. Tā kā Cjimeņ skolā netiek pilnveidota nedz Budas būtība, nedz arī Dao būtība, viņiem ir pašiem sevi jāaizsargā. Budas un Dao sistēmās ir ļoti daudz skolotāju, kuri var tevi aizsargāt, tev nav vajadzības skatīties, un nekas slikts nevar notikt. Bet Cjimeņ pilnveidošanās sistēma nevar izmantot tādu metodi, tajā cilvēkam nākas pašam sevi aizsargāt, tādēļ nepieciešams redzēt. Taču tad lūkošanās ar Debesu aci atgādina skatīšanos caur teleskopu. Pēc mazliet vairāk nekā viena mēneša, kad viss nepieciešamais ir izveidojies, burbulītis sāk atgriezties atpakaļ. Atgriešanos galvā dēvē par “sjuanġuaņ vietas pārvietošanu”.

Tam atgriežoties, galva ļoti sāp un pietūkst. Pēc tam burbulītis izspraucas no bioloģiski aktīvā punkta juidžēņ, no kā cilvēks arī izjūt lielas ciešanas. Rodas tāda sajūta, it kā galva plīstu pušu, bet, tiklīdz tas izklūst ārā, uzreiz kļūst vieglāk. Nokļuvis ārpusē, burbulītis paliek karājamies ļoti dziļā dimensijā, tas eksistē cilvēka ķermenī, kurš atrodas visdziļākajā dimensijā, tādēļ guļot tas tevi netraucē. Tomēr jāpiemin, kad pirmajā vietā notiek sjuanġuaņ izveidošana, cilvēks savu acu priekšā var kaut ko sajūst. Lai gan burbulītis eksistē citā dimensijā, tev visu laiku šķiet, ka acu priekšā miglojas, it kā kaut kas aizsegtu skatienu, un tādēļ tu jūties ne visai komfortabli. Tā kā bioloģiski aktīvais punkts juidžēņ ir ļoti svarīga eja, tad tur arī jātiek izveidotam

visam nepieciešamajam. Tad tas vēlreiz atgriežas atpakaļ. Mēs sakām sjuanġuan ĵicjao, patiesībā šeit nav viena cjao, tas daudzkārt pārvietojas. Pēc atgriešanās nivaņ tas sāk virzīties lejup cilvēka ķermenī līdz pat bioloģiski aktīvajam punktam minmeņ. Tur, bioloģiski aktīvajā punktā minmeņ, tas atkal iznāk ārpusē.

Cilvēka bioloģiski aktīvais punkts minmeņ ir ārkārtīgi svarīgs, galvenais, lielais bioloģiski aktīvais punkts. Dao sistēmā to sauc par “cjao”, bet mēs to dēvējam par “guan”. Tā ir galvenā un nozīmīgākā eja, tas līdzinās dzelzs durvīm, dzelzs durvīm neskaitāmos slāņos. Visiem zināms, ka cilvēka ķermenis sastāv no daudziem slāņiem; miesas šūnas veido vienu slāni, to molekulas – otru slāni. Tad seko atomi, protoni, elektroni, bezgalīgi maza daļiņa, bezgalīgi maza daļiņa, bezgalīgi maza daļiņa, līdz pat vissīkākajām daļiņām, un katrā slānī tiek ierīkotas vienas “durvis”. Tādējādi aiz katrām “durvīm” ir noslēgtas daudzas jo daudzas pārdabiskās spējas, daudzas jo daudzas neparastas maģiskas lietas. Citu prakšu metodēs norūda daņ. Kad daņ uzsprāgst, vispirms jāpanāk, lai minmeņ punkts atvērtos no satricinājuma, ja tas neatvērsies no satricinājuma, tad dažādas pārdabiskās spējas netiks atbrīvotas. Pēc tam, kad sjuanġuan ir visu nepieciešamo izveidojis bioloģiski aktīvajā punktā minmeņ, tas atkal ieiet cilvēka ķermenī. Pēc tam tas sāk atgriezties vēdera lejasdaļā. To sauc par “sjuanġuan atgriešanos sākotnējā vietā”.

Tomēr sjuanġuan neatgriežas iepriekšējā vietā. Pa šo laiku Nemirstīgais mazulis ir izaudzis jau diezgan liels; burbulītis nosedz Nemirstīgo mazuli, tas viņu apņem. Augot Nemirstīgajam mazulim, aug arī burbulītis. Dao sistēmā tad, kad Nemirstīgais mazulis ir izaudzis tik liels kā sešus septiņus gadus vecs bērns, viņam tiek ļauts atstāt cilvēka ķermeni, ko dēvē par “Nemirstīgā mazuļa ierašanos pasaulē”. Ja cilvēka Dvēsele viņu vada, Nemirstīgais mazulis var iziet ārā un sākt pārvietoties ārpus ķermeņa. Cilvēks nekustīgi sēž, bet viņa Dvēsele iziet ārā.

Budas sistēmā parasti runā, ka tad, kad Nemirstīgais mazulis ir izaudzis tikpat liels kā pats praktizētājs, briesmas vairs nedraud. Parasti šajā laikā viņam tiek ļauts atstāt ķermeni, iziet no tā. Kad Nemirstīgais mazulis izaug cilvēka augumā, viņa “pārsegs”, proti, sjuanġuan, attiecīgi palielinoties, izplešas ārpus cilvēka ķermeņa. Tā kā Nemirstīgais mazulis jau ir izaudzis tik liels, sjuanġuan, bez šaubām, izplešas ārpus ķermeņa robežām.

Jūs, iespējams, esat redzējuši Budu attēlus tempļos, esat redzējuši, ka viņus vienmēr ieskauj oreols, it īpaši uzgleznotos Budas vienmēr ieskauj oreols, kurā Buda sēž. Tādu attēlu ir daudz, it īpaši senajos tempļos. Kādēļ viņi sēž oreolā? Uz to neviens nespēj skaidri atbildēt. Teikšu jums – tas tieši ir sjuanġuan, un tagad to vairs nesauc par sjuanġuan, bet dēvē par pasauli, tomēr pilnībā to vēl nevar saukt par pasauli. Tam, līdzīgi kā rūpnīcā, ir tikai iekārtu komplekts, bet nav rūpnieciskās jaudas, nepieciešama vēl enerģija un izejvielas, bez tā nav iedomājama ražošanas uzsākšana. Iepriekšējos gados daudzi praktizētāji teica: “Mans Gun ir augstāks par Bodhisatvas Gun, mans Gun ir augstāks par Budas Gun.” Šie vārdi citiem šķita neapmierīgi. Īstenībā tas, par ko viņi runāja, nebūt nav neapmierīgi. Tavu Gun šajā pasaulē patiešām ir jāpilnveido līdz ļoti augstam līmenim.

Kā iespējama tāda situācija, ka cilvēks pilnveidojoties sasniedz lielāku augstumu nekā Buda? Neraugies uz to tik virspusēji – viņa Gun patiešām ir ļoti augsts. Tajā brīdī, kad viņš sasniedz ļoti augstu pilnveidošanās līmeni, sasniedz Gun atvēršanos un apskaidrību, viņa Gun patiešām ir ļoti augsts. Mirkli, pirms viņš sasniedz Gun atvēršanos un apskaidrību, 8/10 viņa Gun līdz ar Sjiņšjin līmeni tiks atdalītas, lai ar šo enerģiju piepildītu šo pasauli, viņa paša pasauli. Visiem zināms, ka praktizētāja Gun, it īpaši viņa Sjiņšjin līmenis, ir sasniegts, pilnveidojoties smagos apstākļos, visas dzīves garumā pārciešot neskaitāmas

grūtības; tādēļ tas viss ir ārkārtīgi vērtīgs, un ar 8/10 tādu vērtīgu lietu tiek piepildīta viņa paša pasaule. Tādēļ, kad nākotnē viņš veiksmīgi pabeigs pilnveidošanos, viņš varēs iegūt jebko. Viņam atliks vien pastiept roku, un viņam būs viss, ko viņš vēlēšies. Viņš varēs paveikt visu, ko vēlēšies, viņa paša pasaulē ir viss. Tas ir viņa Diženums un Tikums, kas sasniegts, pilnveidošanās gaitā pārciešot grūtības.

Viņa enerģija, pēc paša vēlēšanās, var pārveidoties par jebkuru viņam vajadzīgu lietu. Tādēļ Budam ir viss, ko vien viņš vēlas – ēdiens, izklaides – jebkas. Visu to Buda ir sasniedzis pilnveidojoties, tas ir Budas statuss, bez kura praktizētājam neizdosies veiksmīgi pabeigt savu pilnveidošanos. Tagad to var saukt par savu paša pasauli. Lai sasniegtu Pilnību un Dao, viņam ir atlikušas tikai 2/10 Gun. Lai gan viņam atlikušas tikai 2/10 Gun, tomēr viņa ķermenis nav noslēgtā stāvoklī, viņš vai nu neizmanto savu ķermeni, vai arī izmanto to, bet tas jau ir pārveidots augsti enerģētiskā matērijā. Tad viņš var pielietot savas brīnumspējas, kuras izpaudīsies visā varenībā. Pilnveidojoties parasto ļaužu sabiedrībā, cilvēka ķermenis parasti ir noslēgts un viņam nepiemīt šādas milzīgas spējas. Lai arī cik augsts būtu viņa Gun, jebkurā gadījumā viņš tiek ierobežots. Bet tagad jau ir citādi.

PIEKTĀ LEKCIJA

Faluṅ attēls

Mūsu Faluṅ Dafa simbols ir Faluṅ. Cilvēks, kuram piemīt pārdabiskās spējas, var ieraudzīt, ka Faluṅ griežas, un Faluṅ uz mūsu nozīmītes arī griežas. Mēs pilnveidojamies, vadoties pēc Visuma īpašības “Džeṅ Šaṅ Žeṅ”. Prakse noris saskaņā ar Visuma evolūcijas principiem, tādēļ Gun, kuru mēs praktizējam, ir grandiozs. Savā ziņā Faluṅ attēls ir Visums miniatūrā. Budas sistēmā Visums tiek aplūkots kā desmit virzienu pasaule: Visums ar četrām pusēm vai astoņiem virzieniem, varbūt daži vēl redz, ka tajā eksistē vertikāls Gun stabs, tādēļ, ja pieskaita vēl šos divus virzienus augšup un lejup, sanāk desmit virzienu pasaule, kas veido Visumu. Desmit virzienu pasaule simbolizē Budas sistēmas vispārējās zināšanas attiecībā uz Visumu.

Protams, Visumā eksistē neskaitāmas galaktikas, arī mūsu Piena ceļš ir viena no tām. Viss Visums griežas, un visas galaktiskās sistēmas tajā arī griežas, tādēļ taidzji un mazās 卐 zīmes šajā attēlā arī griežas, viss Faluṅ griežas, un lielā 卐 zīme tā vidū arī griežas. Savā ziņā tas simbolizē mūsu Piena ceļa sistēmu. Mēs piederam Budas sistēmai, tādēļ centrā attēlota Budas sistēmas zīme – tā tas izskatās no ārpusēs. Citās dimensijās dažādām matērijām ir savas eksistences formas. Tur vērojami ļoti daudzveidīgi, ļoti sarežģīti evolūcijas procesi un eksistences formas. Šis Faluṅ attēls ir Visums miniatūrā, visās citās dimensijās tam arī ir sava eksistences forma un evolūcijas process, tādēļ es to saucu par pasauli.

Kad Faluṅ griežas pulksteņa rādītāja virzienā, tas automātiski no Visuma uzņem sevī enerģiju, kad griežas pretēji pulksteņa

rādītāja virzienam, tas atbrīvo enerģiju. Griežoties uz iekšpusi (pulksteņa rādītāja virzienā), tas glābj pašu praktizētāju, griežoties uz ārpusi (pretēji pulksteņa rādītāja virzienam), tas glābj citus. Tā ir mūsu prakses metodes unikāla iezīme. Daži jautā: “Ja jau mēs piederam Budas sistēmai, kādēļ vēl ir taidzji? Vai tad šis taidzji nepieder Dao sistēmai?” Tas ir tādēļ, ka Gun, kuru mēs praktizējam, ir tik grandiozs, ka nozīmē: mēs praktizējam veselu Visumu. Padomājiet tikai, šajā Visumā pastāv divas lielas sistēmas: Budas sistēma un Dao sistēma, izslēdzot vienu no šīm sistēmām, tiktu izjaukts Visuma veselums un to vairs nevarētu saukt par pilnīgu Visumu. Tādēļ šeit mums ir arī lietas no Dao sistēmas. Daži cilvēki saka: “Bet pastāv ne tikai Dao sistēma. Ir arī kristietība, konfūcisms un citas reliģijas.” Es jums teikšu, ka ļoti augstā pilnveidošanās līmenī konfūcisms ietilpst Dao sistēmā un daudzas rietumu reliģijas augstā līmenī ietilpst Budas sistēmā, tās pieder pie Budas sistēmas. Pastāv tikai šīs divas lielās sistēmas.

Tad kādēļ diviem taidzji attēliem augšējā puse ir sarkana, apakšējā zila, bet pārējiem – augšējā puse sarkana, apakšējā melna? Taidzji, kā mēs zinām, parasti sastāv no divu veidu matērijām: melnās un baltās, proti, no divām cji – jiņ un jan. Tiem, kuri atrodas ļoti zemā līmenī, piemīt šādas zināšanas. Dažādās dimensijās priekšmeti izpaužas dažādi. Visaugstākajā līmenī taidzji krāsas izpaužas tieši šādi. Tiek uzskatīts, ka Dao, par kuru parasti ir runa, tiek apzīmēts ar šādām krāsām: augšdaļa – sarkana un apakšdaļa – melna. Minēšu piemēru – dažiem no mums ir atvēršies Debesu acs. Viņi pamanījuši, ka sarkanā krāsa, kuru redz viņu acis, izrādās zaļa citā dimensijā, kas no mūsu dimensijas atšķiras par vienu līmeni, bet zeltainā krāsa citā dimensijā izrādās violeta. Pastāv tādas atšķirības, un dažādās dimensijās krāsas attiecīgi mainās. Taidzji ar sarkanu augšdaļu un zilu apakšdaļu pieder Sākotnējā Diženā Dao skolai, tajā skaitā arī Cjimeņ skolām. Mazās 卐 zīmes, kas izvietotas četrās

pusēs, pieder Budas sistēmai, tāpat kā 卐 zīme centrā pieder Budas sistēmai. Šā Faluņ krāsas ir ļoti košas, tādēļ mēs izmantojam to kā Faluņ Dafa simbolu.

Faluņ, kuru mēs redzam ar Debesu aci, ne vienmēr mēdz būt šādā krāsā. Fona krāsa var mainīties, bet zīmējumi uz tā nemainās. Kad Faluņ, kuru esmu ievietojis tavā vēdera lejasdaļā, griežas, tava Debesu acs to var redzēt sarkanu, violetu, zaļu un varbūt arī bezkrāsainu. Sarkans, oranžs, dzeltens, zaļš, gaiši zils, zils, violets – Faluņ fons nepārtraukti maina savu krāsu, tādēļ krāsa, kuru tu redzi, var būt citāda, bet 卐 zīmes un taidzji tajā nemainās. Mums šķiet, ka šī attēla fona krāsa ir samērā skaista, tādēļ mēs to piefiksējam. Tie, kam piemīt pārdabiskās spējas, var daudz jo daudz ko ieraudzīt, pārsniedzot šā līmeņa dimensiju.

Daži saka: “Šī 卐 zīme ir līdzīga Hitlera kāškrustam.” Es jums saku, ka šī zīme pati par sevi nesatur nekādu sabiedrības šķiru koncepciju. Daži saka: “Ja zīmes stūri ir pavērsti šajā virzienā, tad iznāk Hitlera zīme.” Būtība nav tajā, šī 卐 zīme griežas abos virzienos. Cilvēku sabiedrībai šis simbols bijis pazīstams jau pirms 2500 gadiem, vēl Šakjamuni laikā. No Otrā pasaules kara līdz mūsdienām ir pagājuši tikai daži desmiti gadu, tas bija Hitlers, kurš savā laikā piesavinājās šo simbolu. Bet viņa zīmes krāsa bija melna un atšķīrās no mūsējās, turklāt viņa zīmes stūris bija pavērsts uz augšu, un zīme tika izmantota šādā, “vertikālā” stāvoklī. Tas arī ir viss par Faluņ, runājot par tā ārējo formu.

Bet ko gan nozīmē šī 卐 zīme mūsu Budas sistēmā? Daži runā, ka tas esot laimes un labklājības simbols. Tā to skaidro parastie ļaudis. Es jums teikšu, ka šī zīme 卐 ir Budas līmeņa zīme. Tikai tas, kurš sasniedz Budas līmeni, varēs to iegūt. Bodhisatvām un Arhatiem tās nav, taču Diženajai Bodhisatvai un četrām Diženajām Bodhisatvām tā ir. Mēs redzam, ka Diženās Bodhisatvas ir tālu pārsniegušas parasto Budu līmeni, viņas ir pat

augstāk par Tathagatu. Budu, kas pārsnieguši Tathagatas līmeni, ir neskaitāmi daudz. Tathagatam ir tikai viena 卐 zīme, bet tiem, kas augstāki par Tathagatu, ir vairāk zīmju. Tam, kurš ir divas reizes augstāks par Tathagatu, ir divas 卐 zīmes, bet tam, kurš vēl augstāks, tam ir trīs, četras vai piecas. Dažiem to ir tik daudz, ka viss viņu ķermenis noklāts ar šīm zīmēm. Tās var parādīties jebkurā vietā: uz galvas, pleciem, ceļgaliem. Kad tām tur vairs nav vietas, tās parādās uz plaukstām, uz pirkstu spilventiņiem, uz pēdām un uz kāju pirkstu spilventiņiem. Līmenim kļūstot arvien augstākam, 卐 zīmju skaits pieaug, tādēļ šī 卐 zīme apzīmē Budas līmeņa augstumu – jo augstāks ir Budas līmenis, jo vairāk viņam ir šo 卐 zīmju.

Cjimeņ prakses metode

Līdzās Budas sistēmas un Dao sistēmas prakses metodēm pastāv arī Cjimeņ prakses metode. Viņi paši dēvē sevi par Cjimeņ pilnveidošanos. Parastajiem ļaudīm par pilnveidošanās metodēm vienmēr ir bijusi izpratne, ka jau kopš senās Ķīnas laikiem Budas un Dao sistēmas prakses metodes tiek uzskatītas par ortodoksālām pilnveidošanās metodēm, kuras sauc arī par īstenām pilnveidošanās skolām. Cjimeņ prakses metode nekad nav tikusi nodota atklātībai, un tikai nedaudzi zina par tās esamību. Cilvēki par to ir uzzinājuši vienīgi no literāriem darbiem.

Vai šī Cjimeņ prakses metode pastāv? Jā, pastāv. Manas pilnveidošanās laikā, it īpaši pēdējos gados, es tikos ar trim izciliem Cjimeņ skolas meistariem. Viņi man nodeva pašu vērtīgāko no savām skolām, ļoti unikālas lietas, patiešām lieliskas. Savas unikalitātes dēļ tas, ko viņi pilnveido, ir ļoti savāds, un parastie cilvēki nespēj to izprast. Turklāt tie, kas pilnveidojas šajā skolā, apgalvo, ka viņi nepieder ne pie Budas sistēmas, ne arī Dao sistēmas skolām, viņi nepilnveidojas par Budu un nepilnveidojas

par Daosu. To dzirdot, cilvēki sāka saukt viņu pilnveidošanās metodi par “Panmeņ dzuodao”, bet viņi paši to dēvē par “Cjimeņ prakses metodi”. Taisnību sakot, “Panmeņ dzuodao” – tas ir izteiciens ar nievājošu nozīmi, bet tam nav noliedzošas nozīmes. Tāds nosaukums nenozīmē, ka tā ir ķecerīga metode, tas ir neapšaubāmi. Un arī burtiskā nozīmē neliek domāt, ka tā būtu ķecerība. Pie mums Budas sistēmas un Dao sistēmas prakses metodes jau kopš seniem laikiem tiek sauktas par ortodoksālām pilnveidošanās skolām. Bet Cjimeņ prakses metodi, kamēr to neiepazīna, sauca par “panmeņ”, tas ir, par sāndurvīm, nevis par īstenu skolu. Bet ko nozīmē “dzuodao”? “Dzuo” nozīmē “neērts”, “neērtais ceļš”. Senajā ķīniešu valodā vārds “dzuo” bieži nozīmēja “neērts”. Lūk, kāda nozīme ir palikusi šim izteicienam “panmeņ dzuodao”.

Kādēļ Cjimeņ prakses metode nav ķecerīga? Tādēļ, ka tajā arī jāievēro ļoti stingras Sjiņšjin paaugstināšanas prasības un viņu pilnveidošanās ir balsfīta uz Visuma īpašību. Šī metode nav pretrunā Visuma īpašībai un tā likumiem. Tajā arī nedara neko sliktu, tādēļ to nevar uzskatīt par ķecerīgu metodi. Budas sistēmas un Dao sistēmas pilnveidošanās prakses metodes ir ortodoksālas ne jau tādēļ, ka mūsu Visuma īpašība tām atbilst, bet tādēļ, ka tās atbilst Visuma īpašībai. Cjimeņ prakses metode atbilst Visuma īpašībai, tāpēc tā nav ķecerīga metode, bet gan īstena, jo Visuma īpašība ir kritērijs, pēc kura nosaka, kas ir labs vai slikts, kas ir labestīgs vai ļauns. Tā kā Cjimeņ prakses metode māca pilnveidot sevi saskaņā ar Visuma īpašību, tā arī ir ortodoksāla mācība, tikai šīs metodes prasības ar savām specifiskajām īpatnībām atšķiras no prasībām Budas un Dao sistēmās. Cjimeņ prakses metode nepievērš uzmanību plašai apmācībai, tādēļ mācekļu šajā skolā ir ārkārtīgi maz. Dao sistēmā tiek mācīta liela mācekļu grupa, bet tikai vienam no viņiem tiek nodota īstenā mācības būtība. Budas sistēmā glābiņu sniedz visām dzīvajām būtnēm; ja tu spēj pilnveidoties, tad pilnveidojies.

Attiecībā par pārmantošanu un apmācību Cjimeņ skolā – viņi nekad neļauj izvēlēties divus cilvēkus par mācekļiem, bet tikai diezgan ilga vēstures perioda laikā izvēlas un nosaka vienu mācekli apmācībai. Tieši šā iemesla dēļ parastie cilvēki nekad neieraudzīs viņu lietas. Cjigun uzplaukuma laikā es pamanīju, ka daži šīs skolas pārstāvji arī ir iznākuši mācīt Gun. Drīz viņi saprata, ka nonākuši strupceļā, jo dažas lietas skolotājs viņiem vispār neatļauj mācīt. Ja vēlies publiski mācīt Gun, tev nebūs iespējas izvēlēties skolniekus, un mācīties nāks cilvēki ar dažādu Sjiņšjin līmeni. Mācīties nāks dažāda veida cilvēki ar dažādiem priekšstatiem, tev nebūs iespējas izvēlēties mācekļus. Cjimeņ prakses metode nevar tikt plaši izplatīta, jo tā ir ļoti oriģināla, un tādēļ tas var kļūt bīstami.

Daži cilvēki domā: “Budās sistēmā pilnveidojas par Budu, Dao sistēmā pilnveidojas par īstenu cilvēku. Par ko kļūs cilvēks, kurš pabeigs pilnveidošanos Cjimeņ skolā?” Viņš kļūs par ceļojošu Apskaidroto, kuram Visumā nav noteiktas sfēras. Visiem ir zināms, ka Budam Tāthagatam Šakjamuni ir Saha pasaule, Budam Amitabam pieder Sukhavati pasaule, Budam – Dziedinātājam ir Glazētā pasaule. Ikvienam Tāthagatam vai Diženam Budam ir pašam sava pasaule. Katram Diženam Apskaidrotajam pieder sava Debesu valstība, kuru viņš pats ir radījis un kurā dzīvo ļoti daudzi viņa sekotāji. Bet Cjimeņ pilnveidošanās sistēmai Visumā nav savas noteiktas sfēras, viņi līdzinās ceļojošiem Apskaidrotajiem.

Praktizēšana pa ķecerīgiem ceļiem

Ko nozīmē praktizēšana pa ķecerīgiem ceļiem? Eksistē vairāki šādi prakses veidi. Ir tādi cilvēki, kas speciāli praktizē pa ķecerīgiem ceļiem, jo kopš seniem laikiem vienmēr bijuši tie, kas mācījuši šādas lietas. Kādēļ viņi māca šādas lietas? Tādēļ, ka viņi dzenas pēc slavas, pašlabuma un vēlas kļūt bagāti. Viņu

uzmanība ir vērsta uz to. Protams, Sjiņšjin tādiem cilvēkiem nav augsts, un viņi neiegūs Gun. Ko gan viņi var iegūt? Karmu. Kad cilvēkam uzkrājas daudz karmas, tā arī var radīt noteiktu enerģiju. Šādam cilvēkam nav līmeņa, un viņu nevar salīdzināt ar praktizētājiem. Tomēr salīdzinājumā ar parastiem cilvēkiem viņš var tos ietekmēt. Karma arī ir enerģijas veids, un, ja tās blīvums ir ļoti liels, tā arī var pastiprināt cilvēka pārdabiskās spējas, tai var būt šāda loma. Tāpēc šīs lietas tiek mācītas jau kopš seniem laikiem. Šie cilvēki saka: “Kad es daru sliktu, kad lamājos, man aug Gun.” Patiesībā viņam neaug Gun, bet gan palielinās šīs melnās matērijas blīvums, jo sliktā rīcība rada melno matēriju – karmu. Ar karmas palīdzību viņš var pastiprināt tam piemītošāsniecīgās dotības un iegūt dažas nenozīmīgas pārdabiskās spējas, bet nevarēs paveikt kaut ko ievērojamu. Šādi cilvēki uzskata, ka viņu Gun augs, ja viņi darīs sliktus darbus. Tāda ir viņu pārliecība.

Daži saka: “Lai gan Dao ir spēcīgs, dēmons ir desmit reižu spēcīgāks.” Tas ir ķecerīgs apgalvojums, kas pastāv parastu cilvēku vidū. Dēmons nekad nepārspēs Dao. Pastāv tāda situācija – mūsu cilvēcei zināmais Visums ir tikai viens mazs Visums no neskaitāmiem Visumiem, kuru mēs vienkārši saucam par Visumu. Katru reizi pēc tam, kad mūsu Visums ir izgājis cauri ļoti ilgam pastāvēšanas periodam, ar to var notikt milzīga katastrofa. Šī katastrofa noved pie bojāejas visu, kas pastāv Visumā, ieskaitot zvaigznes un visas dzīvās būtnes. Visuma kustība ir pakļauta noteiktiem likumiem, un mūsu pašreizējā Visumā ir deģenerējusies ne tikai cilvēce. Daudzas dzīvās būtnes jau ir pamanījušas situāciju, ka šā Visuma telpā jau sen ir noticis milzīgs sprādziens. Šo parādību nevar ieraudzīt mūsdienu astronomi, tādēļ ka pat ar visspēcīgākā teleskopa palīdzību mēs varam ieraudzīt tikai parādību, kas notikusi pirms 150 000 gaismas gadu. Lai ieraudzītu šo debesu ķermeņu stāvokli šobrīd, nāksies gaidīt 150 000 gaismas gadu, un tas ir diezgan ilgs laiks.

Šobrīd Visumā jau ir notikušas milzīgas pārmaiņas, un katru reizi, kad tādas notiek, visas dzīvības Visumā atrodas bojāejas un pilnīgas iznīcināšanas procesā. Katru reizi, kad notiek kaut kas tāds, līdz šim pastāvošā Visuma īpašība un matērija tajā pilnībā uzsprāgst. Sprādzienā parasti viss aizgāja bojā, bet katru reizi sprādziens nebija likvidējis pilnīgi visu. Kad Augstākie Diženie Apskaidrotie rada jaunu Visumu, tajā paliek dažas dzīvās būtnes, kas sprādzienā nav aizgājušas bojā. Diženie Apskaidrotie šo Visumu rada atbilstoši savām īpašībām un kritērijiem, tādēļ jaunā Visuma īpašība atšķiras no iepriekšējā perioda Visuma īpašības.

Būtnes, kas sprādzienā nav gājušas bojā, šajā Visumā rīkojas, turoties pie bijušā Visuma īpašības un principiem. Bet šajā jaunizveidotajā Visumā jau darbojas jaunas īpašības un principi. Tādējādi sprādzienā izdzīvojušās dzīvās būtnes kļūst par dēmoniem, kas rada traucējumus Visuma principiem. Tomēr viņi nav tik slikti, viņi tikai izturas atbilstoši iepriekšējā cikla Visuma īpašībai. Viņi ir tie, kurus cilvēki sauc par debesu dēmoniem. Tomēr parastajiem cilvēkiem viņi nerada nekādas briesmas un nepavisam nekaitē viņiem, tie vienkārši rīkojas pēc sava prāta, turoties pie saviem principiem. Agrāk cilvēkiem nebija ļauts to zināt. Es teikšu, ka Tathagatas līmeni pārsniegušo Budu ir neskaitāmi daudz, bet kas ir šie dēmoni? Salīdzinājumā ar Budām viņi ir nožēlojaminiecīgi. Novecošana, slimības un nāve arī ir sava veida dēmoni, taču tie eksistē, lai aizsargātu Visuma īpašību.

Budisma mācībā par “sešiem pārdzimšanas lokiem” tiek skarts jautājums par asurām. Patiesībā tās ir dzīvās būtnes citās dimensijās, kurām nepiemīt cilvēka daba. Diženo Apskaidroto acīs tie ir ļoti zema līmeņa un ļoti vāji radījumi, bet parastajiem cilvēkiem tie šķiet visai briesmīgi un apveltīti ar noteiktu enerģiju. Šie radījumi parastos cilvēkus uzskata par dzīvniekiem,

tādēļ tiem patīk ēst cilvēkus. Pēdējo gadu laikā arī viņi ir iznākuši mācīt kaut kādas prakses. Kas viņi tādi ir? Vai viņus var saukt par cilvēkiem? Asuras ir ļoti briesmīgi, un, ja tu vēlies mācīties pie tiem, tev nāksies viņiem līdzināties. Dažiem cilvēkiem praktizēšanas laikā ir nepareizas domas, un, kad tās atbilst asuru domāšanas veidam, viņi nāk šos cilvēkus mācīt. Viens taisns prāts var uzvarēt simt ķecerību. Ja tu ne pēc kā nedziesies, neviens neuzdrošināsies tevi aiztikt. Bet, ja tev radīsies nekrietnas domas vai arī tu dzīsies pēc kaut kā slikta, asuras uzreiz nāks tev palīgā. Tad tu arī nostāsies uz dēmonu ceļa – var rasties šāda problēma.

Ir vēl arī cita situācija, kas tiek dēvēta par neapzinātu praktizēšanu pa ķecerīgu ceļu. Ko nozīmē neapzināta praktizēšana pa ķecerīgu ceļu? Tas nozīmē tieši to, ka cilvēks nodarbojas ar ķecerību, pats to nemaz neapzinoties. Šādu parādību ir pārāk daudz, tās var ieraudzīt itin visur. Kā es jums jau stāstīju, runa ir par to, ka praktizēšanas laikā daudz neatstāj nepareizas domas. Piemēram, tu vari ieraudzīt, ka cilvēks veic statisko pozīciju vingrojumu stāvus, rokas un kājas viņam jau dreb aiz noguruma, taču galva joprojām turpina strādāt. Viņš domā: “Precēm drīz celsies cenas, un man vajag šo to nopirkt. Līdzko beigsies nodarbība, tūlīt pat iešu iepirkties, citādi cenas var pieaugt.” Kāds cits domā: “Darbavietā pašlaik notiek dzīvokļu sadale, vai man iedos dzīvokli? Ar personu, kura atbild par dzīvokļu sadali, man ir nesaskaņas.” Jo vairāk viņš tā domā, jo stiprāk dusmojas: “Viņš noteikti nedos man dzīvokli, tad kā es viņam...” Redzat, par ko gan cilvēki domā. Notiek tieši tā, kā es jums stāstu. Daži, nodarbojoties ar praksi, nemitīgi plāpā un kurn gan par ģimenes problēmām, gan arī par valsts lietām. Kad runa nonāk līdz sāpīgajai vietai, tos arvien vairāk pārņem sašutums.

Praktizētājiem nepieciešams pievērst lielu uzmanību De. Prakses nodarbību laikā nedomā neko labu un nedomā arī neko

sliktu, labāk nedomā ne par ko. Tas ir tādēļ, ka prakses sākotnējā līmenī ir jāieliek pamats, turklāt šim pamatam ir ļoti svarīga loma, bet cilvēka domu darbība rada noteiktu ietekmi. Pado-mājiet, ja jūs pievienojat kaut ko mūsu Gun, vai tad tas, ko jūs praktizējot izstrādāsiet, būs labs? Vai tas nebūs tumšs? Cik gan daudz cilvēku praktizē ar šādām nepareizām domām?! Ja jau tu visu laiku praktizē, kādēļ slimība tevi neatstāj? Varbūt prakses nodarbību vietās daži nedomā par slikto, bet ļoti vēlas iegūt pārdabiskas spējas, grib gan šo, gan to; viņiem mēdz būt dažādi dvēseles stāvokļi un dažādas stipras tieksmes. Patiesībā šie ļaudis jau neapzināti praktizē ķecerīgu ceļu. Ja tu viņiem teiksi, ka tie praktizē ķecerību, viņi apvainosies: “Mani mācīja tāds un tāds cjiġun lielmeistars.” Taču šis lielmeistars lika tev pievērst uzmanību De, bet vai tu to darīji? Praktizējot tu visu laiku pie-jauc sliktas domas. Saki, vai tā tu varēsi izstrādāt kaut ko labu? Tieši tāda ir problēma – tā ir neapzināta praktizēšana pa ķe-ce-rīgu ceļu, kas ir diezgan izplatīta parādība.

Vīrieša un sievietes pilnveidošanās pāri

Pilnveidošanās aprindās pastāv metode, kas tiek saukta par vīrieša un sievietes pilnveidošanos pāri. Tibetas tantrisma piln-veidošanās metodē Budu skulptūrās vai zīmējumos jūs varat ieraudzīt, kā pilnveidojoties vīrieša ķermenis ir apskāvis sievietes ķermeni. Dažreiz vīrieša ķermenim, kas apskauj kailu sievieti, ir piešķirts Budas veidols; ir sastopams arī pārveidots Budas ķer-menis, tas ir, Vadžra ar vērša galvu vai ar zirga purnu, kas arī apskauj kailu sievietes ķermeni. Kādēļ tā? Vispirms mēs iz-skaidrosim jums šo jautājumu. Uz mūsu Zemes ne tikai Ķīna atradās konfūcisma ietekmē. Senos laikos, pirms vairākiem gadsimtiem, visai mūsu cilvēcei piemita līdzīgi uzskati par mo-rāli. Patiesībā šāda pilnveidošanās metode nav radīta uz zemes, bet tikusi nodota no citām planētām. Tomēr pēc šīs metodes

patiešām var pilnveidoties. Savā laikā šī pilnveidošanās metode izplatījās mūsu Ķīnā, un tādēļ, ka tajā bija ietverta vīrieša un sievietes pilnveidošanās pārī un citas slepenas, ķīniešiem nepieņemamas pilnveidošanās metodes, Tanu dinastijas Hueičana periodā imperators haņu rajonos to likvidēja. Haņu rajonos netika pieļauta tās izplatīšanās, un tolaik to sauca par Tanu tantrismu. Tomēr tā līdz pat mūsu dienām izplatās Tibetas unikālajā vidē un īpašajā reģionā. Kādēļ tiek lietota šāda pilnveidošanās metode? Vīrietis un sieviete pilnveidojas pārī, lai panāktu līdzsvaru starp viņ un jan, ievācot viņ, lai papildinātu jan, un, ievācot jan, lai papildinātu viņ, – lai tie papildinātu un pilnveidotu viens otru.

Visiem zināms, ka Budas un Dao sistēmā, it īpaši Dao sistēmas mācībā, tiek runāts par viņ un jan, un par to, ka tie paši par sevi jau eksistē cilvēka ķermenī. Tikai tādēļ, ka cilvēka ķermenī eksistē viņ un jan, tajā ar pilnveidošanās palīdzību var tikt attīstītas dažādas pārdabiskas spējas un tādas dzīvās būtnes kā Nemirstīgais mazulis, Pilnveidotais mazulis un Likuma ķermenis. Tā kā pastāv viņ un jan, pilnveidošanās ceļā cilvēka ķermenī var rasties ļoti daudz dzīvo būtņu. Neatkarīgi no tā, vai tas ir vīrieša vai sievietes ķermenis, viss var rasties daņ laukā – šis apgalvojums ir pilnīgi pamatots. Dao sistēmā augšējā ķermeņa daļa tiek uzskatīta par jan, apakšējā daļa par viņ; mugurpuse par jan, ķermeņa priekšpuse par viņ; kreisais sāns par jan, bet labais sāns par viņ. Tādēļ arī Ķīnā ir radies teiciens – “kreisā puse ir vīriešu, bet labā puse sieviešu”, kas ir visai saprātīgi. Ņemot vērā, ka cilvēka ķermenī paši par sevi pastāv viņ un jan, tiem savstarpēji mijiedarbojoties, pats ķermenis var panākt līdzsvaru starp viņ un jan un radīt daudzas dzīvās būtnes.

Tas norāda, ka pilnveidojoties mēs varam sasniegt augstu līmeni, nelietojot metodi, kad vīrietis un sieviete pilnveidojas pārī. Ja tiks lietota metode, kad vīrietis un sieviete pilnveidojas

pārī, un ja viņi nespēs sevi kontrolēt, tad tiks pakļauti dēmoniskai ietekmei un metode kļūs ķecerīga. Ļoti augstā tantrisma līmenī, kad jāpraktizē pilnveidošanās pārī, ir nepieciešams, lai attiecīgais mūks vai lama būtu sasniedzis ļoti augstu līmeni. Tikai tad viņš skolotāja vadībā varēs šādu metodi praktizēt. Tā kā viņa Sjiņšjin jau ir ļoti augsts, viņš spēj pilnībā valdīt pār sevi un nekrīt ķecerībā. Cilvēks ar zemu Sjiņšjin šo metodi absolūti nedrīkst lietot. Ja viņš to lietos, tad es garantēju, ka kritīs ķecerībā. Tā kā viņa Sjiņšjin ir ierobežots, tad, atrodoties starp parastajiem cilvēkiem, viņa seksuālā tieksme un baudkāre vēl nav atmestas. Viņa Sjiņšjin līmenis ir ierobežots, un es garantēju, ka, tiklīdz viņš lietos šo metodi, tā uzreiz kritīs ķecerībā. Tādēļ mēs sakām: kas zemā līmenī patvaļīgi māca šo metodi, tas arī izplata ķecerību.

Pēdējos gados daudzi cjiņun meistari māca vīrieša un sievietes pilnveidošanos pārī. Kas tur tik pārsteidzošs? Dao sistēmā arī ir parādījusies metode, kad vīrietis un sieviete pilnveidojas pārī, turklāt tā ir parādījusies ne jau šajā laikā, bet kopš Tanu dinastijas laikiem. Kā gan tas nākas, ka Dao sistēmā parādījās pilnveidošanās pārī? Atbilstoši Dao sistēmas mācībai par taidzji ķermenis ir mikrokosms, kur paši par sevi eksistē jiņ un jan. Visi ortodoksālie Diženie Likumi ir nākuši no tālas pagātnes. To patvaļīga mainīšana un kaut kā sveša pievienošana var novest šīs skolas lietas haosā, un, pilnveidojoties tajā, vairs nebūs iespējams sasniegt pilnveidošanās mērķi – pilnību. Tādēļ, ja kādas skolas prakses metode neietver sevī vīrieša un sievietes pilnveidošanos pārī, tad nekādā gadījumā nedrīkst to praktizēt – tiklīdz pielietosi, uzreiz parādīsies novirze un radīsies problēma. It sevišķi mūsu Faluņ Dafa skolā nav vīrieša un sievietes pilnveidošanās pārī, un mēs par to arī nerunājam. Tāds ir mūsu viedoklis šajā jautājumā.

Dvēseles un dzīves pilnveidošana

Jautājumu par dvēseles un dzīves pilnveidošanu jau esmu jums skaidrojis. Dvēseles un dzīves pilnveidošana nozīmē, ka tev vajag pilnveidot ne tikai Sjiņšjin, bet arī pilnveidot ķermeni, proti, izmainīt Beņti. Šajā izmaiņu procesā cilvēka šūnas pakāpeniski tiek aizstātas ar augstas enerģijas matēriju, kas var palēnināt novecošanas procesu. Ķermenis sāk atjaunināties un pakāpeniski pārveidojas, līdz parastais ķermenis tiks pilnībā aizstāts ar augstas enerģijas matēriju. Tad šā cilvēka ķermenis pilnībā pārvērtīsies par ķermeni no cita veida matērijas. Šāds ķermenis, kā jau es teicu, iziet ārpus Piecām stihijām, vairs neatrodas tajās un kļūst par “nemirstīgu ķermeni”.

Pilnveidojoties tempļos, tiek pilnveidota tikai dvēsele, tādēļ pilnveidošanās norit bez vingrojumu kustību izpildes, bez dzīves pilnveidošanas un ved uz nirvānu. Metode, kuru mācīja Šakjamuni, ved praktizētājus uz nirvānu. Patiesībā Šakjamuni pašam bija Dižens augsta līmeņa Likums, viņa Beņti pilnībā varēja tikt pārveidots augstas enerģijas matērijā, un viņš varēja to paņemt sev līdzī. Taču, lai atstātu šādu pilnveidošanās metodi, viņš pats aizgāja pa nirvānas ceļu. Kādēļ viņš mācīja tādu metodi? Viņš to darīja tieši tādēļ, lai cilvēki, cik vien iespējams, maksimāli atsacītos no savām vēlmēm, atsacītos no visa un galu galā – pat no ķermeņa, lai viņiem nepaliktu nekādu pieķeršanos. Lai cilvēki darītu visu iespējamo šajā virzienā, viņš nostājās uz nirvānas ceļa. Tādēļ visos laikmetos mūki arī ir gājuši nirvānas ceļu. Ar vārdu “nirvāna” saprot to, ka mūks pēc nāves pamet savu fizisko ķermeni, bet viņa Dvēsele, nesot sevī Gun, paceļas augšup.

Dao sistēmā uzsvars tiek likts uz dzīves pilnveidošanu. Skolotājs izvēlas mācekli, un, tā kā tur nerunā par visu dzīvo būtņu glābšanu, tad par skolnieku tiek izraudzīts ļoti labs un brīnišķīgs cilvēks. Skolotājs viņam māca maģiskas lietas un izskaidro

jautājumu, kā pilnveidot dzīvi. Runājot par Budas sistēmas pilnveidošanās metodēm, it īpaši par pilnveidošanās metodēm budismā, tajās šis jautājums nav ietverts. Taču tā nav vienmēr, daudzos dziļos Budas sistēmas Diženajos Likumos, un arī mūsu skolā tiek mācīta tāda metode. Mūsu Faluņ Dafa skolā ir nepieciešami gan Beņti, gan Nemirstīgais mazulis, un viņi atšķiras viens no otra. Nemirstīgais mazulis ir ķermenis, kurš sastāv no augstas enerģijas matērijas, taču tas nevar brīvi parādīties mūsu izplatījumā. Lai šajā izplatījumā ilgi saglabātu parasta cilvēka ārējo izskatu, ir nepieciešams saglabāt mūsu Beņti. Tādēļ pēc šā Beņti pārveidošanas, lai gan tā šūnas tiek nomainītas ar augstas enerģijas matēriju, molekulu izkārtojums paliek nemainīgs, un praktizētāja ķermenis izskatīsies tāpat kā parasta cilvēka ķermenis. Tomēr atšķirība būs, jo šis ķermenis varēs ieiet citās dimensijās.

Tas, kurš pilnveido dvēseli un dzīvi, izskatās ļoti jauns, daudz jaunāks par saviem gadiem. Reiz kāda sieviete man jautāja: “Skolotāj, cik, pēc jūsu domām, man ir gadu?” Patiesībā viņai jau ir ap septiņdesmit gadu, bet viņa izskatās tikai četrdesmit gadu veca. Viņas seja ir gluda, bez grumbām, gaiša, ar sātumu vaigos – viņa nepavisam nelīdzinās cilvēkam, kuram būtu septiņdesmit gadu. Tā notiek ar tiem, kas pilnveidojas mūsu Faluņ Dafa. Sacīšu pa jokam, jaunas meitenes bieži aizraujas ar kosmētiku un vēlas, lai viņu āda kļūtu gaišāka un maigāka. Es teikšu: ja tu patiešām praktizē dvēseles un dzīves pilnveidošanas metodi, tad es garantēju, ka šo mērķi sasniegsi gluži dabiskā ceļā, bez kosmētikas palīdzības. Mēs vairs neminēsim līdzīgus piemērus. Tā kā agrāk starp mums vecāku cilvēku no dažādām profesijām bija samērā daudz, mani uzskatīja par jaunu, bet tagad ir kļuvis labāk, jo jauniešu ir vairāk. Patiesībā, es vairs neesmu jauns, pašreiz man ir četrdesmit trīs gadi, drīz būs piecdesmit.

Likuma ķermenis

Kādēļ ap Budas tēlu pastāv lauks? Daudzi cilvēki to nespēj izskaidrot. Ir arī tādi, kas saka: “Ap Budas tēlu pastāv lauks, jo mūki tā priekšā lasa sūtras.” Šāda lauka rašanos viņi izskaidro ar to, ka mūki šā tēla priekšā pilnveidojas. Lai kas arī šeit pilnveidotos, mūki vai kāds cits, viņu izstarotā enerģija ir izkliedēta, tai nav noteikta virziena, un šajā gadījumā visos budistu tempļa stūros būtu jābūt vienmērīgam laukam – gan uz grīdas un griestiem, gan uz sienām. Tad kādēļ tikai ap Budas tēlu pastāv šāds spēcīgs lauks? Īpaši bieži šāds lauks ir novērojams ap Budas statujām, kas izcirstas akmenī alās vai augstu kalnos. Kādēļ var rasties šāds lauks? Daudzi to skaidro gan šā, gan tā, taču konkrēti izskaidrot nespēj. Patiesībā šāds lauks ap Budas tēlu rodas tādēļ, ka tur atrodas Apskaidrotā Likuma ķermenis. Tur atrodas Apskaidrotā Likuma ķermenis, tādēļ šim tēlam ir enerģija.

Padomājiet tikai, vai Šakjamuni un Bodhisatva Guanņiņ, ja tās patiešām bija reālas vēsturiskas personības, nebija praktizētāji, kas nodarbojās ar pilnveidošanos? Kad cilvēks sasniedz noteiktu, diezgan augstu pilnveidošanās līmeni ārpus Laicīgā Likuma robežām, viņam var rasties Likuma ķermenis. Likuma ķermenis rodas cilvēka daļā laukā, tas sastāv no Likuma un Gun un izpaužas citās dimensijās. Likuma ķermenim piemīt sava saimnieka varenais spēks, bet Likuma ķermeņa apziņa un domas atrodas paša saimnieka kontrolē. Taču pats par sevi Likuma ķermenis ir pilnīga, patstāvīga un reāla individuāla dzīve, tādēļ tas patstāvīgi spēj paveikt jebkuru lietu. Likuma ķermenis dara tieši to pašu, ko grib darīt Galvenā apziņa. Kādā veidā kaut ko dara pats cilvēks, tādā veidā to dara arī viņa Likuma ķermenis. Tāds ir Likuma ķermenis, par kuru mēs runājam. Ja es gribu kaut ko izdarīt, teiksim, noregulēt to sekotāju ķermeņus, kuri īsteni pilnveidojas, tad to visu paveiks mans Likuma ķermenis. Tā kā Likuma ķermenim nav parastā cilvēka

ķermeņa, tas izpaužas citā dimensijā. Šis dzīvās būtnes ķermenis ne vienmēr paliek nemainīgs, tas var palielināties un samazināties. Dažreiz tas kļūst tik milzīgs, ka ar skatienu ir grūti aptvert visu Likuma ķermeņa galvu, bet dažreiz tas var kļūt ļoti mazs, pat mazāks par šūnu.

Iesvētīšana

Budas statujas, kas tiek izgatavotas rūpnīcās, ir tikai mākslinieciski izstrādājumi. Ar iesvētīšanu saprot to, ka Budas statujā tiek uzaicināts Likuma ķermenis, lai pēc tam to varētu pielūgt kā redzamo Budas ķermeni parasto ļaužu vidū. Kad praktizētājs pilnveidošanās gaitā izjūt godbijību, Likuma ķermenis Budas statujā kļūst viņam par Likuma aizstāvi, kurš viņu sargā un aizstāv, un tas ir patiesais iesvētīšanas mērķis. To var paveikt tikai taisna doma, kas radusies iesvētīšanas oficiālās ceremonijas laikā, vai Dižens Apskaidrotais, kas atrodas ļoti augstā līmenī, vai tas, kurš pilnveidojas ļoti augstā līmenī un kuram piemīt tāds spēks.

Tempļos stāsta, ka Budas statujas vajag iesvētīt un ka neiesvētītām statujām nepiemīt brīnumains spēks. Mūsdienās tempļos starp mūkiem vairs nav īstenu Diženo Skolotāju. Pēc kultūras revolūcijas par klosteru priekšniekiem ir kļuvuši daži jauni mūki, kas nav apguvuši budisma mācības būtību, un līdz ar to daudz kas ir ticis zaudēts. Viņam jautā: “Kādēļ ir jāiesvēta?” Viņš atbild, ka pēc iesvētīšanas Budas statuja iegūst brīnumdarītājas spējas. Bet kā tā iegūst brīnumdarītājas spējas, viņš nespēj precīzi izskaidrot. Viņš tikai sarīko ceremoniju, ieliek Budas statujā mazu sūtru, pēc tam to aizlīmē ar papīra lapu un, pavērsies pret to, lasa lūgšanas – tas viss, pēc viņa domām, ir iesvētīšana. Bet vai tad tā var iesvētīt? Tas ir atkarīgs no tā, kā viņš lasa lūgšanas. Šakjamuni runāja par taisnajām domām – ir

nepieciešams pilnībā nodoties kanonu lasīšanai, lai patiešām satricinātu tās skolas pasauli, kurā tu pilnveidojies, un tikai tad var pieaicināt Apskaidroto. Tikai tajā gadījumā, kad viens no Apskaidrotā Likuma ķermeņiem ieies statujā, būs sasniegts iesvētīšanas mērķis.

Daži mūki, lasot lūgšanas, lēš savā prātā: “Cik daudz naudas man iedos pēc iesvētīšanas ceremonijas?” Vai arī, lasot sūtru, domā: “Viņš tik slikti pret mani izturas.” Viņi ir nikni uz citiem. Šobrīd, Likuma beigu periodā, šādu parādību nevar neatzīt. Mēs šeit nekritizējam budismu, taču Likuma beigu periodā dažos tempļos patiešām vairs nepastāv tīrība un miers. Vai var atnākt kāds no Apskaidrotajiem, kad tiek domāts par ko tādu un izstārotas tādas sliktas domas? Tādā gadījumā vispār nav iespējams sasniegt iesvētīšanas mērķi. Bet tā notiek ne vienmēr, vēl joprojām pastāv daži labi klosteri un daoiešu tempļi.

Kādā pilsētā es ieraudzīju mūku ar melnum melnām rokām. Viņš ielika Budas statujā sūtru, pavirši to aizlīmēja, kaut ko nomurmināja un uzskatīja, ka ir to iesvētījis. Pēc tam viņš paņēma vēl vienu Budas statuju un atkal kaut ko nomurmināja, un par vienu iesvētīšanu saņēma četrdesmit juaņas. Mūsdienās mūki pat uzskata to par precī, tiecoties ar Budas statuju iesvētīšanu nopelnīt. Es paskatījos uz statuju un ieraudzīju, ka tā nebija iesvētīta un ka viņi vispār nespēj iesvētīt. Tagad mūki nodarbojas ar tādām lietām. Bet ko vēl es ieraudzīju? Tempļi kāds cilvēks, šķiet, budists, teica, ka viņš iesvētīs Budas statuju. Turot rokās spoguļi un virzot to pret sauli tā, lai saules stari kristu uz Budas statuju, viņš paziņoja, ka ir to iesvētījis. Cik smieklīgi! Šodien budisms ir nonācis jau tik tālu, un šādi gadījumi ir plaši izplatīti parādība.

Naņdzjinas pilsētā no bronzas tika izlieta kolosāla Budas statuja un uzstādīta Lantau salā Honkongā. Ļoti liela statuja.

Daudzi mūki no visas pasaules ieradās uz šīs statujas iesvētīšanu. Viens no viņiem turēja rokās spoguļi un virzīja to pret sauli tā, lai atstarotais saules stars atspoguļotos statujas sejā – viņš uzskatīja, ka tā arī ir iesvētīšana. Šādā svinīgā ceremonijā, visai nopietnos apstākļos, viņš ņēma un izspēlēja tādu joku, kas man šķita visai nožēlojami! Nav brīnums, ka Šakjamuni teicis: “Likuma beigu periodā mūkiem ir grūti glābt pat pašiem sevi, bet glābt cilvēkus ir vēl grūtāk.” Turklāt daudzi mūki no sava viedokļa skaidro budisma kanonus. Tempļos ir parādījies pat Sjivanmu kanons un daudz kas cits, kam nav nekāda sakara ar budisma mācību. Vārdu sakot, tur ir pilnīgs haoss. Protams, vēl joprojām var satikt mūkus, kas īsteni pilnveidojas un ir pelnījuši uzslavu. Patiesībā iesvētīšana ir domāta, lai Budas statujā uzaicinātu Apskaidrotā Likuma ķermeni. Tāda ir iesvētīšanas būtība.

Nedrīkst pielūgt neiesvētītas Budas statujas, citādi tam var būt nopietnas sekas. Kādas nopietnas sekas var būt? Pašlaik cilvēki, kas nodarbojas ar zinātņi par cilvēka ķermeni, ir pamanījuši, ka cilvēka domas smadzenēs rada sava veida matēriju. Skatoties no ļoti augsta līmeņa, mēs redzam, ka tā patiešām ir matērija, taču tie nav smadzeņu elektriskie viļņi, kā to apgalvo zinātnieki – šī matērija veido pilnīgu smadzeņu formu. Kad parasts cilvēks domā, viņš izstaro substanci, kurai ir smadzeņu forma un kura ātri izgaist, jo tai trūkst enerģijas. Taču praktizētāja enerģija var saglabāties daudz ilgāk. Mēs nesakām, ka no brīža, kad Budas statuja tika izgatavota rūpnīcā, tai jau piemīt domāšana, nepavisam ne. Dažas Budas statujas netika iesvētītas, pēc nogādāšanas templī netika sasniegts iesvētīšanas mērķis. Ja iesvētīšanu būs izdarījis kāds viltus cjiģun meistars vai nekrietns cilvēks, kļūs vēl bīstamāk, jo šajās Budas statujās ielīdīs lapsas vai seska nešķīstais gars.

Pielūgt neiesvētītu Budas statuju ir ļoti bīstami. Cik tas ir bīstami? Kā jau es teicu, šobrīd cilvēce savā attīstībā ir nonākusi

līdz tādām stāvoklim, kad viss degradējas, visā cilvēku sabiedrībā un Visumā viss degradējas. Viss, kas šobrīd notiek parasto cilvēku sabiedrībā, ir pašu cilvēku radīts. Ir grūti iegūt īstenu Likumu, tāpat ir grūti nostāties uz patiesā ceļa, jo pastāv traucējumi no dažādām pusēm. Tu vēlies Budam kaut ko pajautāt, bet kas gan ir šis Buda? Pat to izdarīt nav viegli. Tu netīci? Teikšu tev: kad pirmais cilvēks sāks pielūgt neiesvētītu Budas statuju, tam jau būs nopietnas sekas. Cik daudzi no tiem, kas šodien pielūdz Budas statujas, patiešām lūdz Budu palīdzēt gūt Īsteno Sasniegumu? Tādu ir ļoti maz. Ko vēlas lielākā daļa cilvēku, kas pielūdz Budas statujas? Viņi vēlas atbrīvoties no nelaimēm un ciešanām, viņi dzenas pēc bagātības – lūk, pēc kā viņi tiecas. Vai to var atrast budisma reliģijas kanonos? Nepavisam ne.

Ja tas, kurš pielūdz Budu, dzenas pēc naudas un klanās Budas statujai, vienalga, vai tā būtu Bodhisatvas Guaņņiņ vai Budas Tathagatas statuja, lūdzot: “Palīdziet man kaut nedaudz kļūt bagātām,” – tad izveidojas vesela doma. Tā kā šī doma tiek raidīta uz Budas statuju, tā uzreiz nosēžas uz tās. Citā izplatījumā lietas var palielināties vai samazināties. Iegūstot šo domu, Budas statujai rodas smadzenes, un tā ir spējīga domāt, taču tai nav ķermeņa. Citi cilvēki arī nāk to pielūgt, un aizvien pieaugošā pielūgsmē var dot Budas statujai noteiktu enerģiju. Būs daudz bīstamāk, ja atnāks praktizētāji. Līdzko viņi sāks to pielūgt, tā pamazām atdos tai enerģiju, un tai izveidosies noteiktas formas ķermenis, taču šis ķermenis izveidosies citā izplatījumā. Pēc izveidošanās tas eksistēs citā dimensijā. Tas saprot dažus Visuma principus, tādēļ var kaut ko izdarīt cilvēku labā un tādējādi nedaudz paaugstināt savu Gun. Taču tā palīdzība nav bez nosacījumiem, tas gaida atlīdzību. Citā dimensijā tas spēj brīvi darboties un pēc patikas kontrolēt parastos cilvēkus. Šis ķermenis izskatās tieši tāpat kā Budas statuja – pielūgšana ir radījusi viltus Bodhisatvas Guaņņiņ un viltus Budas Tathagatas. Tos radījusi cilvēku pielūgsmē. Tie visi ir Budas statuju un tēlu

precīzas kopijas. Taču viltus Budu un Bodhisatvu domas ir ļoti sliktas, tie alkst naudas. Viņi ir radušies citā izplatījumā un spēj domāt. Viņi zina dažus principus, tādēļ neuzdrošinās pastrādāt nopietnas ļaundarības, bet mazas uzdrošinās. Dažreiz tie palīdz cilvēkiem; ja nepalīdzēs, tie būs pavisam ļauni, un tad viņus iznīcinās. Kā viņi palīdz cilvēkiem? Kāds lūdz: “Buda, palīdziet, man mājās ir slimnieks.” – “Labi, es tev palīdzēšu.” Viņš liks tev iemest naudu ziedojumam urnā. Viņam prātā ir tikai domas par naudu. Kurš iemet urnā vairāk naudas, tas arī ātrāk izveseļojas. Tam piemīt noteikta enerģija, tādēļ no citas dimensijas tas var manipulēt ar parastajiem cilvēkiem. Situācija kļūs bīstama, ja to pielūgt atnāks cilvēks, kuram ir Gun. Bet ko lūdz praktizētājs? Naudu? Padomājiet, kādēļ praktizētājam lūgt naudu? Pat lūgums atbrīvot radnieciskās nelaimēm un slimībām ir sava veida pieķeršanās radnieciskām jūtām. Tu vēlies noteikt cita likteni tad, kad katram ir savs liktenis! Tu lūdzies viņu un murmini: “Palīdz man kļūt mazliet bagātākam.” Labi, tas tev palīdzēs, tas gaida un nevar vien sagaidīt, kad tu lūgsi vēl vairāk, un tad, savukārt, tas varēs paņemt vairāk no tevis. Tā būs sava veida ekvivalenta apmaiņa. Ziedojumam urnā cilvēki ir sametuši daudz naudas. Tas ļaus tev iegūt šo naudu. Kādā veidā? Vai nu tu uz ielas atradīsi maku, vai arī darbavietā tev izsniegs prēmiju. Tā vai citādi, bet tu iegūsi naudu. Bet tas taču nevar palīdzēt tev tāpat vien! Ja nezaudēsi, tad neiegūsi. Tas vēlas Gun, un viņš paņems no tevis šo Gun vai arī tev izstrādāto daļu, vai ko citu. Lūk, ko tam vajag.

Šie viltus Budas reizēm var būt ļoti bīstami. Daudzi no mums, kuriem ir atvērusies Debesu acs, uzskata, ka ir redzējuši Budu. Kāds stāsta, ka šodien templi ir apmeklējusi Budu grupa, kuru vadījis kāds Buda. Vakardien esot bijusi tāda un tāda grupa, bet šodien bijusi vēl cita. Drīz pēc tam, kad viena grupa aiziet, atnāk cita. Kas viņi ir? Tie pieder tieši pie manis pieminētās kategorijas. Tie nav istie, bet gan viltus Budas, un tādu ir diezgan daudz.

Būs vēl bīstamāk, ja šāda situācija izveidosies tempļī. Ja mūki sāks tos pielūgt, viņi ņems šos mūkus savā aizgādībā: “Vai tad tu mani nepielūdži? Tu pilnīgi apzināti mani pielūdži! Vai tad tu nevēlies pilnveidoties? Labi, es par to parūpēšos un pateikšu tev, kā vajag pilnveidoties.” Viņš visu tev nokārtos, bet kur tu nokļūsi, kad pabeigsi pilnveidošanos? To visu tev sarīkoja viņš, tādēļ tur augšā neviena skola tevi neatzīs par savējo. To tev sarīkoja viņš, tādēļ arī turpmāk viņš par tevi rūpēsies. Vai tādā gadījumā tava pilnveidošanās nebūs bijusi veltīga? Es uzskatu, ka mūsdienās, cilvēkiem pilnveidojoties, ir ļoti grūti iegūt Īsteno Sasniegumu. Tāda parādība ir ļoti izplatīta. “Budās gaismā”, kuru daudzi no mums novēro pazīstamos kalnos un pie lielām upēm, vairākumā gadījumu liecina par šo būtņu klātbūtni. Tām piemīt enerģija, un viņas spēj parādīties, bet Īsteni Diženie Apskaidrotie neparādās tik neapdomīgi.

Agrāk šādu, tā saukto Zemes Budu un Zemes Daosu bija salīdzinoši maz, turpretim tagad to ir īpaši daudz. Kad viņi dara sliktu, tie, kas ir augstāki par viņiem, tos iznīcina. Lai no tā izvairītos, viņi slēpjas Budas statujās. Katrā ziņā Diženie Apskaidrotie nepārkāpj parasto cilvēku principus, it īpaši tie, kuri atrodas augstos līmeņos. Jo augstākā līmenī atrodas Apskaidrotais, jo mazāk iespējams, ka viņš pārkāps parasto cilvēku principus. Viņš vispār tos neaiztiks. Tas nav iespējams, ka Budas statuja tiktu pēkšņi sagrauta ar vienu zibens spērienu – viņi to pilnīgi noteikti nedarīs. Apskaidrotie ar to nenodarbojas. Viltus Budas slēpjas Budas statujās, jo zina, ka viņus gaida sods, un bēg projām. Tādēļ ir ļoti grūti pateikt, vai tas, ko tu redzēji kā Bodhisatvu Guanjiņ, ir Bodhisatva Guanjiņ, vai tas, ko tu redzēji kā Budu, arī ir Buda.

Daudziem var rasties jautājums: “Ko darīt ar Budas statuju mājās?” Iespējams, daudzi iedomājas par mani. Lai palīdzētu skolniekiem pilnveidoties, es teikšu, ka var izdarīt tā – paņemiet

manu grāmatu (jo tajā ir mana fotogrāfija) vai vienkārši paņemiet manu fotogrāfiju. Salieciet rokas “Lielā lotosa” mudrā un, turot tajās Budas statuju, lūdziet Skolotāju iesvētīt Budas tēlu, kā lūgtu to man. Pusminūtes laikā šis jautājums būs atrisināts. Tomēr man jāteic, ka es ar to domāju tikai praktizētājus, jūsu radniekiem un draugiem šis Budas attēla iesvētīšanas paņēmieni nebūs efektīvs, mēs rūpējamies tikai par praktizētājiem. Daži cilvēki uzskata, ka var izmantot Skolotāja fotogrāfiju, lai izdzītu ļaunos garus no radnieku un draugu mājām. Es neizdzenu ļaunos garus parastiem cilvēkiem. Tā ir vislielākā necieņas izrādīšana Skolotājam.

Runājot par “Zemes Budām un Daosiem”, ir jāatzīmē sekojošais – senajā Ķīnā daudzi pilnveidojās augstu kalnos vai dziļi mežos. Bet kādēļ tagad viņi ir pazuduši? Patiesībā viņi nav pazuduši, viņi vienkārši neļauj parastiem cilvēkiem uzzināt par savu eksistenci, to skaits necik nav samazinājies. Visiem šiem ļaudīm piemīt pārdabiskas spējas. Nav tā, ka pēdējos gados viņi ir izzuduši. Viņi joprojām ir. Pašlaik visā pasaulē to ir vairāki tūkstoši. Mūsu valstī viņu ir salīdzinoši daudz. Galvenokārt tie mīt pazīstamos kalnos un pie lielām upēm, kā arī dažos augstos kalnos. Izmantojot savas pārdabiskās spējas, viņi ir aizmūrējuši alu ieejas, tādēļ tu nepamanīsi viņu eksistenci. Viņu pilnveidošanās noris samērā lēni, viņu izmantotās metodes ir samērā primitīvas, un tie nav spējuši uztvert pilnveidošanās būtību. Turpretī mums tā ir virzīta tieši uz cilvēka sirdi. Mēs pilnveidojamies, vadoties pēc augstākās Visuma īpašības, atbilstoši Visumam piemītošajai formai, un saprotams, ka Gun mums aug ļoti ātri. Visas pastāvošās pilnveidošanās skolas veido it kā piramīdu, un tikai tās vidū atrodas galvenais ceļš. Tie, kas pilnveidojas pa sānu taciņām, diez vai spēs attīstīt augstu Sjīnšjin. Iespējams, ka dažiem Gun atvērsies zemā līmenī, taču viņiem ir tālu līdz īstenās pilnveidošanās Diženajam Ceļam.

Tādi meistari arī pieņem mācekļus un kaut ko viņiem māca. Viņu skolā iespējams sasniegt tikai noteiktu pilnveidošanās līmeni. Šo meistaruru Sjiņšjin ir ierobežots tajā līmenī, tādēļ visi viņu mācekļi pilnveidojoties spēj pacelties tikai līdz tādām līmenim. Jo tuvāk malai atrodas šīs laicīgās taciņas, jo vairāk tur skaidrojumu, jo sarežģītākas ir to pilnveidošanās metodes un jo grūtāk tiem uztvert pilnveidošanās būtību. Pilnveidojoties cilvēks galvenokārt pilnveido savu Sjiņšjin, bet viņi to nav izpratuši. Šie meistari uzskata, ka, panesot ciešanas, ir iespējams pilnveidoties. Tādēļ, pilnveidojoties ļoti ilgi – vairākus gadsimtus, vairāk nekā tūkstoš gadu –, tie ir izaudzējuši tik mazu Gun. Taču patiesībā viņi ir ieguvuši Gun ne jau pārciesto grūtību dēļ. Kā viņi to ir ieguvuši? Tas ir kā ar cilvēku, kuram jaunībā bijis daudz visdažādākā veida pieķeršanās, tomēr laika gaitā, jau uz vecumu, kad nākotne rādās bezcerīga, visas viņa tieksmes pašas par sevi pamazām ir notrulinājušās – lūk, kādu metodi izmanto, pilnveidojoties šajās sānu taciņās. Viņi ir atklājuši, ka, meditējot, palielinot koncentrēšanās spēju un pārciešot grūtības, tie var virzīties uz priekšu sevis pilnveidošanā un paaugstināt savu Gun. Bet viņi nespēj saprast, ka šo ilgo un grūto gadu laikā viņu parasto cilvēku pieķeršanās pakāpeniski ir kļuvušas vājākas, izzudušas, un, pateicoties tam, ir audzis arī viņu Gun.

Mūsu pilnveidošanās metode ir mērķtiecīgi vērsta uz ikvienas pieķeršanās izskaušanu, tā patiesi norāda uz cilvēka sirdi, un, pateicoties tam, ir iespējams ļoti ātri pilnveidoties. Es esmu pabijis dažās vietās, kur man bieži nācies sastapties ar šādiem cilvēkiem, kuri pilnveidojas jau daudzus gadus. Viens no viņiem man teica: “Neviens nezina, ka mēs šeit esam. Jūsu lietās mēs neiejaucamies un negribam radīt šķēršļus.” Tādi pieder pie salīdzinoši labiem cilvēkiem.

Tomēr ir sastopami arī slikti, un mums ir jātiek galā arī ar tiem. Piemēram, kad es pirmo reizi ieradās Guidžou provincē,

lai mācītu Gun, pie manis uz lekciju atnāca kāds cilvēks. Viņš teica, ka viņa vecais skolotājs vēlētos ar mani tikties, un nosauca šā skolotāja vārdu, piebilstot, ka viņa skolotājs pilnveidojas daudzus jo daudzus gadus. Ar vienu acu skatienu pietika, lai ieraudzītu, ka šis cilvēks nes sevi ļoti sliktu viņ cji, viņa seja bija vaska bāla. Es atbildēju, ka man nav laika tikties ar viņa skolotāju, un atteicu viņam. Tas sanikvoja šo skolotāju, un viņš sāka radīt man traucējumus, tā tas turpinājās katru dienu. Man nepatīk ne ar vienu cīkstēties, un man nav vajadzības to darīt. Viņš sūtīja man ļaunas lietas, bet es katru reizi visu attīrīju un turpināju mācīt savu Likumu.

Minu dinastijas laikā dzīvoja kāds cilvēks, kurš pilnveidojās, lai sasniegtu Dao būtību. Pilnveidošanās laikā viņā iemājoja čūska nešķīstais gars. Tā arī nerasniedzis savu mērķi, šis cilvēks nomira, bet čūska, kas bija pārņēmusi viņa ķermeni, ieguva cilvēka izskatu. Šis vecais skolotājs bija neviens cits kā tā čūska, kas ieguvusi cilvēka izskatu. Tā kā viņa daba nebija mainījusies, viņš atkal kļuva par lielu čūsku, lai man traucētu. Skatos, viņš jau bija aizgājis par tālu, un tādēļ, saķēris viņu, es pielietoju spēcīgu Gun, kuru sauc par “kausēšanas Gun”, un izkausēju viņa apakšējo daļu, pārvēršot to ūdenī, bet viņa augšējā daļa aizbēga atpakaļ, no kurienes nākusi.

Kādu dienu viņa vecākais skolnieks pasauca mūsu Guidžou provinces konsultāciju centra vadītāju un teica, ka vecais skolotājs vēlas satīties ar viņu. Viņa devās uz tīkšanos, iegāja alā, kur bija ļoti tumšs un nekas nebija redzams, varēja pamanīt tikai sēdošu siluetu, kura acis izstaroja zaļu gaismu. Kad viņš atvēra acis, ala kļuva gaiša, bet, kad aizvēra, tā kļuva tumša. Vietējā dialektā viņš teica: “Li Hundži atkal brauc šurp, šoreiz neviens no mums viņu netraucēs, esmu kļūdījies. Li Hundži šeit ieradīsies, lai glābtu cilvēkus.” Vecākais skolnieks viņam jautāja: “Skolotāj, vai jūs nepieceltos, kas ir ar jūsu kājām?” – “Es

nevaru piecelties,” viņš atbildēja, “manas kājas ir ievainotas.” Kad pavaicāja viņam, kā tās tika ievainotas, viņš pastāstīja par to, kā traucējis. 1993. gadā Pekinā, Austrumu veselības izstādē, viņš atkal sāka man traucēt. Tā kā viņš visu laiku darīja ļaunu, traucēja man mācīt Dafa, es iznīcināju viņu pilnībā. Pēc tam viņa vecākie un jaunākie skolnieki gribēja rīkoties. Es viņiem pateicu pāris vārdu, kas viņus satrieca, un viņi ļoti nobijās. Neviens no viņiem vairs neuzdrošinājās rīkoties, viņi jau saprata, kas par lietu. Daži no viņiem joprojām ir parasti cilvēki, kaut arī bija pilnveidojušies ilgu laiku. Stāstot par iesvētīšanu, es šeit minēju dažus piemērus.

Džujou ke

Ko nozīmē “džujou ke”? Izplatot savas prakses metodes, daudzi cilvēki no pilnveidošanās aprindām māca to kā daļu no pilnveidošanās. Patiesībā tas nav pieskaitāms pilnveidošanās kategorijai. Tā ir sava veida noslēpumu, buramvārdu un tehniku pārmantošana un nodošana tālāk. Tajā tiek izmantoti tādi paņēmieni kā maģisku zīmju zīmēšana, vīraka dedzināšana, papīra dedzināšana, buramvārdu skaitīšana un citi; tā var dziedināt, un tajā izmantotās ārstēšanas metodes ir ļoti oriģinālas. Piemēram, kādam uz sejas ir augonis, bet džujou ke praktizētājs ar cinobrā iemērktu otu uzzīmē uz zemes apli, apļa vidū uzvelk krustu, pēc tam liek slimniekam nostāties apļa vidū un sāk skaitīt buramvārdus. Pēc tam no jauna apmērcē otu cinobrā un sāk zīmēt uz slimnieka sejas aplūsus. Zīmējot tas turpina skaitīt buramvārdus, viņš zīmē un zīmē, un visbeidzot uzliek ar otu punktu uz augoņa. Beidzis skandēt buramvārdus, viņš paziņo, ka ar slimnieku viss ir kārtībā. Cilvēks patausta augoni un sajūt, ka tas ir kļuvis mazāks un pārstājis sāpēt. Tātad šī metode ir iedarbojusies. Ar to var izārstēt no vieglām kaitēm, tomēr izārstēt no nopietnas slimības viņam nav pa spēkam. Ko viņš darīs, ja tev sāp roka?

Viņš sāks skaitīt buramvārdus, tad liks tev izstiept roku, pēc tam viņš papūtīs uz šīs rokas bioloģiski aktīvo punktu hegu tā, lai gaiss izietu no otras rokas hegu punkta, un tu sajūtīsi vēja pūsmu. Kad tu pataustīsi slimo vietu, tad jutīsi, ka sāpes ir pierimušas. Viņi izmanto arī citas metodes, tādas kā papīra dedzināšana, maģisku zīmju zīmēšana, maģisku zīmju uzlīmēšana un tā tālāk. Lūk, ar ko viņi nodarbojas.

Dao sistēmas laicīgās taciņas neietver sevī dzīves pilnveidošanu, tur nodarbojas tikai ar pareģošanu, fenšui, nešķīsto garu izdzišanu un dziedināšanu. Šajās laicīgajās taciņās parasti tiek lietotas šādas metodes. Viņi spēj dziedināt, tomēr viņu izmantotās metodes nav nemaz tik labas. Mēs nestāstīsim, kā viņi dziedina, bet mums, kas pilnveidojas pēc Dafa, nav jāizmanto tādas metodes, jo tās nes sevī ļoti sliktas zema līmeņa informācijas. Senajā Ķīnā ārstēšanas metodes tika iedalītas dažādos veidos, tādos kā osteopātija, adatu terapija, ārstēšana ar piederdzināšanu, masāža, akupresūra, cjiġun terapija, ārstēšana ar ārstniecības augiem un tamlīdzīgi. Bija daudz dažādu veidu. Katra ārstēšanas metode saucās “ke”. Džujou ke tika uzskatīta par trīspadsmīto ke, tādēļ tās pilnais nosaukums ir “džujou šisaņ ke”. Džujou ke nepieder pie mūsu pilnveidošanās kategorijas. Tajā netiek attīstīts Ģun, kuru iegūst pilnveidošanās ceļā. Tā ir sava veida maģiska prakse.

SESTĀ LEKCIJA

Cjigun psihoze

Pilnveidošanās aprindās pastāv jēdziens “cjigun psihoze”, un tam ir diezgan liela ietekme uz sabiedrību, it īpaši, ja vieni cilvēki par to runā tik aktīvi, ka rezultātā citi neuzdrošinās uzsākt praksi. Izdzirdot, ka prakse var novest pie cjigun psihozes, cilvēki baidās praktizēt. Patiesībā es jums teikšu, ka cjigun psihoze nemaz nepastāv.

Diezgan daudz cilvēku ir piesaistījuši sev nešķīstos garus, jo viņu sirds nav taisna. Viņu Galvenā apziņa nespēj kontrolēt sevi, turklāt viņi uzskata, ka tas ir Gun. Cilvēki, kuru ķermeņus kontrolē nešķīstie gari, uzvedas nepiedienīgi, runā neskaidri un juceklīgi, kaut ko neprātīgi izkļudzot. Cilvēki no malas domā, ka tas noticis cjigun prakses dēļ, un aiz bailēm neuzdrošinās praktizēt. Daudzi kļūdaini uzskata, ka tas ir cjigun. Vai tad tā ir nodarbošanās ar cjigun? Tas ir tikai pats, pats zemākais dziedināšanas un organisma stiprināšanas stāvoklis. Taču tas ir ļoti bīstams. Ja tu jau esi pieradis pie šāda stāvokļa, ka tava Galvenā apziņa nav spējīga tevi vadīt, tad tavu ķermeni savā varā var pārņemt Palīgapziņa vai ārējās informācijas, nešķīstais gars vai kas līdzīgs. Tādā situācijā tu vari izdarīt ko bīstamu, turklāt tas rada milzīgu kaitējumu praktizētāju videi. To ir izraisījušas cilvēka nepareizās domas un viņa vēlme izrādīties, un tā nav cjigun psihoze. Daži cilvēki, par kuriem nav zināms, kā viņi kļuvuši par tā sauktajiem cjigun meistariem, arī runā par cjigun psihozi. Patiesībā prakse nevar novest pie cjigun psihozes – lielākā daļa cilvēku ir uzzinājuši par to no literāriem darbiem – kaujas mākslu romāniem un tamlīdzīgi. Ja netici, pāršķirsti senās grāmatas un grāmatas par pilnveidošanos, tur nav tāda jēdziena. Kur tur ir atrodama cjigun psihoze? Nekas tamlīdzīgs vispār nevar notikt.

Cilvēki parasti uzskata, ka cjiġun psihoze izpaužas vairākos veidos. Vienu no šiem veidiem es jau pieminēju. Apsēstību ar nešķīsto garu izraisa cilvēka nepareizās domas, viņa stūrgalvīgā vēlme sasniegt kaut kādu “cjiġun stāvokli”, tieksme izrādīties un citi tamlīdzīgi prāta stāvokļi. Daži atklāti tiecas iegūt pārda-biskās spējas vai arī praktizē viltus cjiġun mācības. Šādi cilvēki ir pieraduši prakses laikā atslābināt savu Galveno apziņu tiktāl, ka neko vairs nezina, un savu ķermeni atdod citiem. Tādā gadī-jumā viņu ķermeni kontrolē Palīgapziņa vai kāda cita ārēja informācija, un tādēļ viņi rīkojas dīvaini. Ja tādām liks nolēkt no ēkas jumta, viņš nolēks, ja liks mesties ūdenī, viņš arī me-tīsies. Viņam pašam pat dzīvot negribas, savu ķermeni viņš ir atdevis citiem. Šāda uzvedība neattiecas uz cjiġun psihozi, bet nozīmē, ka šā cilvēka prakse ir nonākusi uz aplama ceļa. Tas notiek tādēļ, ka sākotnēji viņš to darījis apzināti. Daudzi tā arī domā, ka, neskaidras apziņas stāvoklī šūpojoties šurpu turpu, viņi praktizē cjiġun. Patiesībā, ja kāds patiešām praktizē tādā stāvoklī, tas var novest pie ļoti nopietnām sekām. Tā vairs nav cjiġun prakse, bet gan parastu cilvēku pieķeršanos un tieksmju sekas.

Vēl viens veids, kā izpaužas līdzīgas parādības, ir gadījumi, kad prakses laikā organismā cirkulējošā cji kaut kur iestrēgst, piemēram, cji ir pacēlusies līdz galvvidum, nevar nolaisties, un cilvēks nobīstas. Cilvēka ķermenis ir mazs Visums. Sevišķi tas attiecas uz prakses metodēm Dao sistēmā, kad kanālu atvēršana ķermenī var izraisīt šādas problēmas. Kad neizdodas atvērt kādu no kanāliem, cji tur iestrēgst un riņķo. Tas var notikt jebkurā ķermeņa daļā, ne tikai galvvidū, tomēr galvvidus ir visjutīgākā ķermeņa daļa. Kad cji iestrēgst galvas augšējā daļā un nevar izlauzties uz leju, cilvēks jūt, ka galva ir smaga un piepampusi, it kā tajā būtu uzvilka bieza cji cepure un tamlīdzīgi. Taču cji neko nenosaka, tā nevar radīt problēmas un nekādi nevar būt par slimību cēloni. Daži cilvēki neizprot cjiġun būtību un bez-

atbildīgi pauž savu viedokli par to kā par kaut ko mistisku un noslēpumainu, radot sabiedrībā neizpratni. Ļaudis tā arī uzskata, ka tad, kad cji paceļas līdz galvvidum un nevar nolaisties, cilvēkam sākas cjiġun psihoze, viņam parādās novirzes un tam līdzīgi. Tas ir nobiedējis daudzus.

Kad cji paceļas līdz galvvidum un nevar nolaisties, tas ir tikai pagaidu stāvoklis. Dažiem šāds posms var turpināties ļoti ilgu laiku, pat vairāk nekā sešus mēnešus. Šādā situācijā var vērsties pie īsta cjiġun meistara, kurš palīdzētu novirzīt cji uz leju. Katru reizi prakses laikā, kad cji nespēj tikt cauri kanālam vai nolaisties, cēlonis mums ir jāmeklē Sjiņšjin – varbūt pārāk ilgi esi aizkavējies vienā līmenī un tev ir nepieciešams paātrināt savu Sjiņšjin paaugstināšanu! Ja tu patiešām paaugstināsi savu Sjiņšjin, tad redzēsi, ka cji spēj nolaisties. Tu pievērs uzmanību Gun izmaiņām savā ķermenī, bet nepievērs uzmanību Sjiņšjin paaugstināšanai. Būtiskas izmaiņas notiks tikai tad, kad tu paaugstināsi savu Sjiņšjin. Ja cji patiešām ir bloķēta, tas nevar radīt nekādas problēmas. Parasti problēmas rada mūsu pašu psihe un baumas, kuras izplata viltus cjiġun meistari, apgalvojot, ka cji aizture galvā var radīt novirzes, un cilvēks arī nobīstas. Viņš nobīstas, un tādēļ no bailēm tiešām var rasties problēmas. Tiklīdz esi nobijies, tev rodas bailes, vai tad tā nav pieķeršanās? Tiklīdz tev radusies pieķeršanās, vai tad no tās nav jāatbrīvojas? Jo vairāk tu baidies, jo vairāk tas līdzinās slimībai. Šī tava pieķeršanās ir jānovērš. Tev jāgūst mācība, jāpārvar savas bailes, un tad tu varēsi pacelties uz jaunu līmeni.

Turpmākajā pilnveidošanās gaitā praktizētājiem nebūs komforta. Ķermenī radīsies daudzveidīgs Gun – ļoti spēcīgas lietas, kuras pārvietosies jūsu ķermenī un nemitīgi būs jūtamas, radot dažādas nepatīkamas sajūtas. Galvenais šo nepatīkamo sajūtu iemesls ir tas, ka jūs nepārtraukti baidāties “saslimt”. Patiesībā jūsu ķermenī jau ir parādījušās daudzas spēcīgas lietas. Tās visas

ir Gun vai pārdabiskas spējas, kā arī vēl daudzas dzīvas būtnes. To kustība ķermenī izraisa niezi, sāpes, sliktu pašsajūtu vai vēl ko citu. Nervu gali šajā laikā arī ir ļoti jutīgi, var rasties dažādas sajūtas. Kamēr ķermenis nepiepildīsies ar augstas enerģijas matēriju, vienmēr būs šādas sajūtas – patiesībā tas ir labi. Kā gan tu pilnveidosies, ja visu laiku uzskatīsi sevi par parastu cilvēku un pastāvīgi domāsi, ka esi saslimis? Kad prakses gaitā pienāks laiks pārbaudījumiem, bet tu joprojām uzskatīsi sevi par parastu cilvēku, tad, manuprāt, tajā brīdī tavs Sjiņšjin būs nokritis līdz parasta cilvēka līmenim. Vismaz šajā jautājumā tu būsi nokritis līdz parasta cilvēka līmenim.

Kā īsteniem praktizētājiem jums vajadzētu skatīties uz jautājumiem no ļoti augsta līmeņa, nevis no parasto cilvēku skatpunkta. Ja tu domā, ka esi saslimis, tad šādas domas tiešām var novest līdz slimībai. Tas ir tādēļ, ka, tiklīdz tu sāc domāt, ka esi saslimis, tavs Sjiņšjin faktiski jau atrodas parasta cilvēka līmenī. Taču, jo īpaši tiem, kas praktizē Gun un īsteni pilnveidojas, šāds stāvoklis nebūt nevar radīt saslimšanas. Kā zināms, cilvēka slimības 70% gadījumu izraisa psiholoģiski iemesli un tikai 30% gadījumu fizioloģiski iemesli. Parasti cilvēkam pirmā neiztur psihe, viņš nav spējīgs izturēt smago garīgo slogu, un tā rezultātā slimība progresē. Parasti tas notiek tā. Minēšu piemēru. Kādu cilvēku piesēja pie gultas, satvēra viņa roku un teica, ka nolaidīs asinis. Pēc tam aizsēja viņam acis, ar kaut ko viegli novilkā pa roku (taču nebūt ne līdz asinīm), un tad atvēra ūdens krānu, lai viņš dzirdētu piloša ūdens skaņu. Cilvēks, domādams, ka pil viņa asinis, drīz vien nomira. Patiesībā pilēja ūdens no krāna, nevis asinis, un par nāves iemeslu kļuva viņa psiholoģiskais stāvoklis. Ja tu visu laiku sevi uzskati par slimu, tad pilnīgi iespējams, ka šī doma patiešām novedīs pie tāda rezultāta. Tas ir tādēļ, ka tavs Sjiņšjin jau ir nokritis līdz parasta cilvēka līmenim, bet parastam cilvēkam, protams, nākas slimot.

Ja tu, būdams praktizētājs, visu laiku uzskati šādu stāvokli par slimību, tad faktiski tu pēc tās tiko, tu vēlies iegūt slimību, un slimība var iesakņoties. Praktizētāja Sjiņsjin ir jābūt augstam. Tev nevajag nepārtraukti baidīties, ka tā ir slimība, bailes no slimības arī ir pieķeršanās un var radīt tev nepatīkšanas. Pilnveidošanās procesā nepieciešams izskaust karmu. Tas ir mokoši. Bet kur ir dzirdēts, ka Gun pieaugtu komforta apstākļos? Citiem vārdiem sakot, kā gan citādi iespējams novērst tavas pieķeršanās? Pastāstīšu stāstu no budisma reliģijas. Reiz dzīvoja cilvēks, kas, pieliekot milzu pūles, savā prakses ceļā sasniedza Arhata līmeni. Kā gan lai viņš nepriecātos, kad gandrīz jau ir guvis Īsteno Sasniegumu un pilnveidojies par Arhatu? Pārsniedzis Trīs sfēras! Šis prieks ir pieķeršanās, pieķeršanās prieka jūtām. Arhatam nedrīkst būt pieķeršanās, viņa sirdij ir jā saglabā miers, taču viņš neizturēja, un viņa pilnveidošanās izrādījās veltīga. Ja tā noticis, tad viņam jāsāk sava pilnveidošanās no jauna. Ar milzīgu piepūli viņš atkal sasniedza Arhata līmeni, taču šoreiz viņam parādījās bailes. Viņš teica sev: "Es nedrīkstu priecāties, citādi es atkal nokritīšu." Tiklīdz viņš sāka baidīties, tā atkal cieta neveiksmi. Bailes – tā arī ir pieķeršanās.

Vēl ir tāda situācija, ka cilvēkam ir psihoze, bet apkārtējie apgalvo, ka viņam ir cjiņgun psihoze. Viens otrs pat gaida, ka es sāksšu ārstēt viņa psihozi! Manuprāt, psihoze nav slimība, un man nav laika rūpēties par šīm lietām. Kādēļ? Tādēļ, ka tādiem slimniekiem nav vīrusu, nav patoloģisku izmaiņu ķermenī un nav infekciju. Es uzskatu, ka tā nemaz nav slimība. Psihoze rodas tad, kad cilvēka Galvenā apziņa ir kļuvusi pārāk vāja. Cik vāja tā ir kļuvusi? Tik vāja, ka šis cilvēks vairs nespēj pār sevi valdīt, garīgi slimajiem Galvenā dvēsele atrodas tieši tādā stāvoklī. Cilvēks nevēlas kontrolēt savu ķermeni, viņš visu laiku atrodas neskaidrā stāvoklī un nepazīst dvēseles pacilātību. Šādā stāvoklī viņam traucē gan Palīgapziņa, gan arī ārējās informācijas. Traucē visdažādākās informācijas no dažādiem līmeņiem

un dimensijām. It īpaši, ja iepriekšējā dzīvē cilvēka Galvenā dvēsele ir izdarījusi ko sliktu, tad tie, kuriem viņš ir parādā, var atriebties. Visādi var gadīties. Lūk, ko, mūsaprāt, nozīmē psihoze. Kā man tevi ārstēt? Manuprāt, īsta psihoze rodas tieši šādā veidā. Ko tādā gadījumā darīt? Māciet cilvēku un palīdziet viņam atgūt dvēseles pacilātību, taču tas ir ļoti grūti izdarāms. Psihiatriskajā slimnīcā var novērot tādu ainu, ka, ieraugot ārsta rokā elektrošoka steku, pacients aiz bailēm uzreiz norimst. Kādēļ tā notiek? Tādēļ, ka tajā brīdī viņa Galvenā dvēsele atjēdzas. Tā baidās saņemt strāvas triecienu.

Parasti, kad cilvēks ir nolēmis pilnveidoties, viņš vēlas to turpināt, jo ikvienam piemīt Budas būtība un sirds vēlme pilnveidoties Dao. Tādēļ, ja cilvēki jau ir mācījušies kādu no prakses metodēm, tad daudzi no viņiem visu atlikušo dzīvi ar to nodarbojas. Neatkarīgi no tā, vai viņi spēj sekmīgi pilnveidoties, neatkarīgi no tā, vai ir ieguvuši Likumu, tomēr savā sirdī viņi tiecas sekot Dao un vienmēr vēlas praktizēt. Visi apkārtējie, gan darbā, gan uz ielas, gan kaimiņi, zina, ka cilvēks ir praktizētājs, zina, ka viņš nodarbojas ar praksi. Tad padomājiet, kurš gan iepriekšējos gadus ir patiesi veltījis sevi pilnveidošanās praksei? Neviens! Tikai īstena pilnveidošanās var mainīt cilvēka dzīves ceļu. Ja viņš ir tikai parasts cilvēks, kas nodarbojas ar praksi, lai atbrīvotos no slimībām un stiprinātu organismu, tad kurš gan ies mainīt viņa likteni? Parastam cilvēkam kādu dienu nākas saslimt vai sastapties ar nepatīkšanām. Kādu dienu viņš var saslimt ar psihozi vai nomirt. Tāds ir parasta cilvēka dzīves ceļš. Tu redzi, kā cilvēks parkā praktizē, bet patiesībā viņš nav īstens praktizētājs. Viņam ir vēlēšanās pilnveidojoties sasniegt augstu līmeni, taču viņš nav saņēmis īstenu Likumu, un tādēļ viņam tas neizdosies. Viņš vēlas pilnveidoties uz augstiem līmeņiem, taču joprojām vēl ir dziedināšanas un organisma stiprināšanas zemā līmeņa praktizētājs. Neviens nav mainījis viņa dzīves ceļu. Tādēļ viņam nākas slimot. Ja cilvēks nepievērš uzmanību De, tad no

slimības viņš neatbrīvosies. Nevar būt, ka cjiġun prakse vien ļautu cilvēkam atbrīvoties no slimībām.

Praktizētājam ir patiesi jāpraktizē pilnveidošanās, pievēršot lielu uzmanību Sjiņšjin, un tikai tad viņš var atbrīvoties no slimībām. Tā kā cjiġun prakse nav vienīgi fiziska vingrošana, bet gan kas tāds, kas pārsniedz parasto cilvēku lietas, tad prasības praktizētājiem ir jāpiemēro, balstoties uz daudz augstākiem principiem un standartiem. Tikai stingri ievērojot tos, praktizētājs sasniegs mērķi. Tomēr daudzi praktizētāji tā nerīkojas, tādēļ tie joprojām paliek parasti cilvēki, un, kad pienāks laiks, viņi tā kā tā saslims. Kādu dienu cilvēkam galvā izveidosies trombs, viņš saslims ar to vai citu slimību, vai arī ar psihozi. Visi taču zina, ka viņš ir praktizētājs, tādēļ, kad šis cilvēks kļūs vājprātīgs, visi teiks, ka tieši prakses dēļ viņam radusies cjiġun psihoze. Lūk, kāds zīmogs jau ir uzspiests. Padomājiet, vai tas ir taisnīgi? Nespeciālisti to nesaprot, un pat mums, lietpratējiem, un daudziem praktizētājiem ir grūti saprast notikušā patiesos iemeslus. Ja cilvēks saslimtu ar psihozi mājās, tad tas vēl nebūtu nekas, bet arī tad ļaudis varētu teikt, ka cilvēks ir saslimis cjiġun prakses dēļ. Taču, ja tas notiks prakses nodarbību vietā, tad sliktāk vairs nevar būt, tev uzspiedīs tādu zīmogu, ka neizdosies to vairs notīrīt. Pat laikrakstos rakstīs, ka cjiġun prakse noved pie cjiġun psihozes. Daži cilvēki akli nostājas pret cjiġun: “Lūk, tikko šis cilvēks tik labi praktizēja, bet nu piepeši kaut kas tāds...” Kas cilvēkam kopš dzimšanas ir lemts, tas arī dzīvē piepildīsies. Varbūt viņš cietīs arī no citām slimībām vai ar viņu atgadīsies kādas nepatīkšanas, vai tad ir taisnīgi visu vainu novelt uz praksi? Par piemēru minēsim ārstu slimnīcā. Ja viņš ir kļuvis par ārstu, vai tad viņš savā dzīvē nekad neslimos, vai tā tas būtu jāsaprot?

Tādēļ jāteic, ka daudzi cilvēki nezina patiesību par cjiġun, nezina cjiġun principus un runā aplamības. Tiklīdz rodas kāda problēma, cjiġun uzreiz tiek uzspiesti visdažādākie zīmogi. Cjiġun

sabiedrībā ir kļuvis populārs pavisam nesen. Daudzi stūrgalvīgi turas pie uzskatiem un pastāvīgi neatzīst, nomelno un noraida cjiġun. Nav zināms, kas viņiem padomā. Šiem cilvēkiem cjiġun tik ļoti traucē, it kā viņiem būtu kāda saistība ar to. Tiklīdz kāds piemin cjiġun, šie cilvēki uzreiz apgalvo, ka tas ir ideālistisks. Cjiġun ir zinātne, daudz augstāka zinātne. Šo cilvēku aizspriedumu pamatā ir viņu stūrgalvība un ierobežotās zināšanas.

Vēl ir tāda situācija, kuru pilnveidošanās aprindās sauc par “cjiġun stāvokli”. Šādam cilvēkam rodas garīgās ilūzijas, taču tam nav nekāda sakara ar cjiġun psihozi. Šis cilvēks ir ļoti racionāls. Vispirms paskaidrošu, kas tad ir “cjiġun stāvoklis”. Kā zināms, pilnveidojoties liela nozīme ir cilvēka iedzimtajam pamatam. Visās pasaules valstīs ir ticīgie. Ķīnā jau vairākus gadu tūkstošus ir budisma un daoisma sekotāji. Viņi tic, ka labais tiks atlīdzināts ar labo, bet par ļauno pienāksies sods. Taču ir arī tādi, kas tam netic. It īpaši kultūras revolūcijas laikā tas tika kritizēts un uzskatīts par mānītību. Ir tādi cilvēki, kas par mānītību uzskata visu, ko viņi nespēj izprast un kas nav aprakstīts grāmatās vai ko mūsdienu zinātne vēl nav pierādījusi, vai arī cilvēcei tas vēl nav zināms. Agrāk šādu cilvēku bija ļoti daudz, tagad to ir kļuvis salīdzinoši mazāk. Tas ir tādēļ, ka dažas parādības, pat tad, ja tu tās neatzīsti, jau reāli izpaužas mūsu dimensijā. Jūs neuzdrīkstaties skatīties patiesībai acīs, taču tagad cilvēki jau droši runā par to. Redzētais un dzirdētais palīdz cilvēkiem arvien vairāk uzzināt par cjiġun praksi.

Daži cilvēki ir tik stūrgalvīgi, ka, tiklīdz tu ieminies par cjiġun, viņi no sirds sāk smieties par tevi. Viņi uzskata, ka tu nodarbojies ar mānītību un ka tas ir ļoti smieklīgi. Kad tu sāk runāt par atsevišķiem cjiġun fenomeniem, viņi uzskata to par tumsonību. Lai gan šie cilvēki ir ļoti stūrgalvīgi, tomēr tas nenozīmē, ka viņiem ir slikts iedzimtais pamats. Ja cilvēks ar labu iedzimto pamatu sāks praktizēt, viņa Debesu acs, iespējams, atvērsies ļoti

augstā līmenī, un var parādīties pārdabiskas spējas. Šāds cilvēks netic cjiġun, taču nav pasargāts no slimībām. Kad saslims, viņš dosies uz slimnīcu. Ja rietumu medicīna viņu neizārstēs, nāksies vērsties pie Ķīnas medicīnas. Ja Ķīnas medicīna un tautas līdzekļi arī nepalīdzēs, viņš atcerēsies par cjiġun. Viņš padomās: “Izmēģināšu laimi, paskatišos, vai cjiġun spēs mani izārstēt.” Viņš ļoti negribīgi sāks ar to nodarboties. Tā kā viņam ir ļoti labs iedzimtais pamats, tad, tiklīdz viņš sāks ar to nodarboties, viņam uzreiz viss lieliski izdosies. Varbūt viņš iepatiksies kādam skolotājam, un šī Augstākā dzīvā būtne citā dimensijā viņam palīdzēs. Un, lūk, viņam atvērsies Debesu acs vai arī viņš sasniegs daļēju Apskaidrību. Viņa Debesu acs atvērsies ļoti augstā līmenī, un viņš uzreiz ieraudzīs dažas Visuma patiesības, kā arī viņam parādīsies pārdabiskas spējas. Padomājiet, vai viņa prāts izturēs tādus pārdzīvojumus, kad viņš ieraudzīs šo situāciju? Kāds gan būs viņa dvēseles stāvoklis? Tas, ko viņš agrāk uzskatīja par mānīcību un absolūti neiespējamu, tas, par ko smējās, kad citi to pieminēja, tagad patiesi atklājas viņa acīm visā savā realitātē, un viņš patiesi saskaras ar to. Viņa smadzenes var netikt ar to visu galā, cilvēks izjūt pārmērīgu spiedienu uz psihi. Tas, ko viņš saka, citiem nav saprotams, taču ar loģiku tam viss ir kārtībā. Viņš vienkārši nespēj sabalansēt pareizas attiecības starp abām pusēm. Viņš atklāj, ka cilvēce daudz ko dara nepareizi, bet pareizs bieži izrādās tajā pusē, kas notiekošais. Ja viņš rīkosies saskaņā ar tās puses likumiem, tad ļaudis teiks, ka viņš kļūdās. Ļaudis viņu nesaprot un runā, ka prakse novedusi viņu līdz cjiġun psihozei.

Patiesībā tā tas nav. Lielākajai daļai no jums, praktizētājiem, nekas tāds vispār nevar atgadīties. Tādā “cjiġun stāvoklī” var nonākt tikai ļoti stūrgalvīgi cilvēki. Vairākumam šeit klātesošo ir atvērta Debesu acs, un tādu ir ļoti daudz. Viņi patiešām ir redzējuši citas dimensijas, taču nav pārsteigti un jūtas ļoti labi. Viņu prāts neizjūt spriedzi, un viņiem neparādīsies šāds “cjiġun stāvoklis”. Cilvēks, kurš atrodas “cjiġun stāvoklī”, uzvedas ļoti

saprātīgi, viņa runa ir gudrības piepildīta un ļoti loģiska. Tikai parastie cilvēki netic tam, ko viņš saka. Šis cilvēks stāsta, ka ir redzējis kādu mirušo, kurš viņam pateicis, kas jādara. Vai tad parastie cilvēki viņam noticēs? Tad viņš saprot, ka, izrādās, tādas lietas jātur pie sevis un par tām nevajag runāt. Pēc tam, kad viņš iemācās sabalansēt pareizas attiecības starp abām pusēm, viss nostājas savās vietās. Tādiem cilvēkiem parasti piemīt pārda-biskas spējas, un tā nav cīģun psihoze.

Eksistē vēl kāds fenomens, kuru sauc “īstenais ārprāts”, bet šādi gadījumi notiek ļoti reti. Īstenais ārprāts, par kuru mēs runājam, nenozīmē, ka cilvēks patiešām ir sajucis prātā. Tas nav jāsaprot šādā nozīmē, būtībā tas nozīmē patiesuma pilnveidošanu. Kas tad ir īstenais ārprāts? Es teikšu, ka starp simt tūkstošiem praktizētāju ir iespējams tikai viens šāds gadījums, un tas notiek ļoti reti. Šis fenomens nav plaši izplatīts, un tam nav nekādas ietekmes uz sabiedrību.

Parasti īstenā ārprāta stāvoklim ir kāds priekšnosacījums. Šā cilvēka iedzimtajam pamatam ir jābūt īpaši labam, un pašam cilvēkam ir jābūt jau krietni gados. Pusmūža cilvēkam vairs nepietiks laika, lai pabeigtu savu pilnveidošanos. Cilvēks ar īpaši labu iedzimto pamatu parasti nāk ar misiju no augstākajiem līmeņiem. Ikviens baidās nonākt cilvēku sabiedrībā tādēļ, ka ar izdzestu atmiņu nevienu vairs nevarēs atpazīt. Nonākot parasto cilvēku sabiedrības vidē, viņš nokļūst tās ietekmē un tādējādi var iestigt slavas un personīgo interešu purvā. Beigu beigās viņš var nokrist līdz parasto cilvēku līmenim, no kura nekad vairs nespēs izkļūt. Tādēļ neviens neuzdrīkstas nākt uz Zemi, visi baidās no tā. Gadās, ka cilvēks pēc ierašanās šajā pasaulē tiešām pagrimst, tiešām nokrīt un savas dzīves laikā izdara daudz sliktā. Ja cilvēks dzīvo un cīnās savu savtīgo interešu dēļ, viņš var sastrādāt daudz sliktu darbu un iestigt parādos. Viņa skolotājs redz, ka viņš var nokrist. Kādreiz šim cilvēkam bija noteikts

Sasnieguma statuss, nevar taču ļaut viņam tā vienkārši nokrist! Ko darīt? Skolotājs ļoti raizējas, jo nav tāda veida, lai cilvēks atsāktu pilnveidošanos. Kur viņam šajā laikā atrast skolotāju? Viņam taču ir jāatgriežas pie pirmsākuma, jāpilnveidojas atpakaļ no paša sākuma. Bet vai tas ir viegli izdarāms? Īpaši šādā vecumā viņš nespēs pabeigt pilnveidošanos. Kur gan lai viņš atrod dvēseles un dzīves pilnveidošanas metodi?

Tikai ļoti īpašos apstākļos un tikai tad, ja cilvēkam ir īpaši labs iedzimtais pamats, viņam drīkst piemērot šo “īstenā ārprāta” metodi. Gadījumā, kad vairs nav nekādu cerību uz to, ka cilvēks pats varētu atgriezties, tikai tad var tikt pielietota šāda metode. Cilvēku piespiež atrasties neprāta stāvoklī, nobloķējot noteiktas vietas viņa smadzenēs. Piemēram, cilvēks baidās no aukstuma, baidās no netīrības, bet, ja tiks nobloķēta tā smadzeņu daļa, kas kontrolē šīs sajūtas, pēc šo daļu nobloķēšanas cilvēkam radīsies psihiskas problēmas un viņš tiešām kļūs neprātīgs. Taču parasti tāds cilvēks nedara neko sliktu, nelamājas un nekaujās, bieži vien dara labu, tomēr ir ļoti cietsirdīgs pret sevi. Tā kā viņš nejūt aukstumu, tad ziemā, viegli ģērbies, ar basām kājām staigā pa sniegu, un viņa kājas asiņo. Turklāt viņš nezina, kas ir netīrība, un uzdrošinās ēst ekskrementus un dzert urīnu. Es agrāk pazinu cilvēku, kurš ar apetīti košļāja sasalušus zirga mēslus; viņš varēja izciest tādas mokas, kādas parasts cilvēks ar normālu psihi nespētu izturēt. Padomājiet tikai, cik daudz viņam nāksies izciest šā ārpāta laikā. Protams, parasti šiem cilvēkiem ir pārdabiskās spējas, un visbiežāk tās parādās sievietēm gados. Agrāk sievietēm bija mazas, nosaitētas kājiņas, tomēr tas netraucēja šādai sievietei pārlēkt pāri divus metrus augstai sienai. Mājinieki, redzot, ka viņa ir sajukusi prātā un visu laiku skrien ārā uz ielas, ieslēdza viņu mājā. Tomēr, līdzko visi aizgāja, viņa atslēdza slēdzeni, pavēršot pret to pirkstu, un nokļuva uz ielas. Viņu saslēdza dzelzs ķēdēs, bet viņa, sagaidījusi, kad visi ir prom, nokratīja važas. Tādai neko nevar

padarīt, un šādā veidā cilvēks var pārciest daudz grūtību. Tā kā viņai nācās daudz un ļoti smagi ciest, viņa ātri norēķinājās par saviem grēkiem. Tas viss ilgst ne vairāk kā trīs gadus, parasti gadu vai divus. Viņas pārdzīvotās ciešanas bija diezgan lielas. Tiklīdz tas viss beidzās, viņa uzreiz saprata, kas bija noticis. Šādi viņa pabeidza savu pilnveidošanos. Viņai uzreiz atvērās Gun un parādījās daudzas brīnumspējas. Aprakstītais gadījums ir sastopams ārkārtīgi reti, taču vēsturē tādi gadījumi ir zināmi. Cilvēkiem ar vidusmēra iedzimto pamatu šādu pārbaudījumu nebūs. Ir zināms, ka vēstures gaitā patiešām ir bijuši vājprātīgi budistu mūki, vājprātīgi daoieši, ir saglabājušies pieraksti par to. Ir zināms par trako budistu mūku, kurš templī ar slotu slaucīja Cjiņam virsū netīrumus, un par ārprātīgo daoieti... Literatūras klasikā ir daudz šādu stāstu.

Es jums teikšu, ka tā dēvētā “cjiņgun psihoze” jeb “uguns iešana un neprāts”, aplūkojot tās senāk lietoto apzīmējumu tā burtiskā nozīmē, vienkārši neeksistē. Ja kāds tik tiešām var izsaukt uguni, tad, manuprāt, šis cilvēks ir vienkārši neparasts. Vajag viņam tikai atvērt muti, un viņš jau izspļauj liesmu, izstiepj roku – un aizdedzina cigareti. Manuprāt, tās ir pārdabiskas spējas!

Dēmoniskie traucējumi prakses laikā

Ko nozīmē “dēmoniskie traucējumi prakses laikā”? Tas nozīmē, ka, nodarbojoties ar praksi, mēs bieži sastopamies ar traucējumiem. Kādā veidā prakses laikā var rasties dēmoniskie traucējumi? Cilvēks vēlas pilnveidoties, bet tas ir ārkārtīgi grūti. Īsteni pilnveidoties bez mana Likuma ķermeņa aizsardzības tev neizdosies. Līdzko tu iziesi uz ielas, tava dzīvība var tikt apdraudēta. Cilvēka Dvēsele ir nemirstīga, tādēļ iepriekšējās dzīvēs, darbojoties sabiedrībā, tu, iespējams, paliki kādam parādā, kādu aizvainoju vai izdarīji ko nelāgu, un tagad tas, kuram

tu esi parādā, tevi meklē. Budismā runā, ka cilvēks dzīvo cikliskā karmas dzēšanas procesā. Ja tu kādam esi parādā, tad viņš tevi meklēs, lai piedzītu parādu. Ja viņš paņems no tevis vairāk nekā nepieciešams, nākamreiz viņam to nāksies tev atdot. Ja dēls neciena vecākus, nākamajā dzīvē viņi samainīsies vietām. Lūk, tā viss iet pa apli. Tomēr mēs redzam, ka dēmons patiešām rada traucējumus un neļauj tev praktizēt. Tam visam ir sava iepriekš-nolemtības saikne, visam ir savi cēloņi, un nav pieļaujams, ka tas notiktu bez iemesla.

Visbiežāk sastopamā dēmonisko traucējumu forma praktizēšanas laikā izpaužas šādi – tad, kad tu nepraktizē, visapkārt ir klusums. Ja jau tu esi ieguvis prakses metodi, tad vēlies nodarboties ar to biežāk. Taču, līdzko tu apsēdies medītēt, uzreiz parādās trokšņi. Dzirdami automašīnu skaņu signāli, koridorā atskan soļi, balsis, kladz durvis, skan radio – klusums ir izgaisis kā nebijis. Kad tu nenodarbojies ar praksi, apstākļi ir normāli. Tiklīdz tu sāc praktizēt, tūlīt parādās trokšņi. Daudzi nekad nav domājuši par to, kādēļ tā notiek. Viņi vien pabrīnās un ir sarūgtināti, ka nākas nodarbību pārtraukt. Viens “izbrīns” tevi jau ir apturējis, bet tas taču ir dēmons, kurš tev traucē, liekot citiem tā uzvesties. Tas ir visvienkāršākais traucējumu veids, lai neļautu tev praktizēt. Praktizējot tu iegūsi Dao, bet vai to, ko biji parādā, esi nomaksājis? Tie, kam tu esi parādā, nevar ar to samierināties, viņi neļauj tev praktizēt. Taču šāds stāvoklis var parādīties tikai noteiktā līmenī, pēc kāda laika tas pāries. Citiem vārdiem sakot, kad parāds būs nomaksāts, dēmonam vairs neļaus tevi traucēt. Tā kā pilnveidošanās mūsu Faluņ Dafa praksē notiek salīdzinoši ātri, tad arī paaugstināšanās līmeņos notiek salīdzinoši ātri.

Pastāv arī cita dēmonisko traucējumu forma. Ikviens zina, ka praktizējot var atvērties Debesu acs, un daži pēc tās atvēršanās, mājās praktizējot, var ieraudzīt biedējošus skatus un briesmīgas sejas. Kāds ar pinkainiem matiem, draudīgi žestikulējot, gribēs

cīnīties ar tevi – ļoti biedējoši. Dažkārt praktizēšanas laikā aiz loga parādās draudīgas sejas – skats ir diezgan baiss. Kādēļ rodas šāda situācija? Tie visi ir traucējumi, ko rada dēmoni. Tomēr mūsu Faluņ Dafa skolā šādi gadījumi ir sastopami ļoti reti, teiksim, aptuveni viens procents. Lielākā daļa no jums ar to nesaskarsies. Tā kā no šāda veida parādībām mūsu praksei nav nekāda labuma, viņiem nav ļauts šādā veidā tev traucēt. Taču parastajās praksēs šāda veida iejaukšanās ir izplatīta parādība, un tā turpinās ļoti ilgu laiku. Ir cilvēki, kas nobistas un pārtrauc praktizēt. Klusās vakara stundas ir piemērotas praktizēšanai, bet pēkšņi tavā priekšā var nostāties ne īsti cilvēks, ne īsti velns, – cilvēks ir pārāk nobijies un vairs neuzdrošinās praktizēt. Mūsu Faluņ Dafa praksē tādas lietas parasti nenotiek. Taču retos gadījumos mēdz būt izņēmumi, jo daži cilvēki atrodas ļoti īpašā situācijā.

Pastāv arī tādas prakses metodes, kurās pilnveidojas gan iekšēji, gan ārēji – vienlaicīgi praktizē kaujas mākslas un pilnveidojas iekšēji. Šādas prakses metodes ir bieži sastopamas Dao sistēmā. Cilvēki, kas praktizē šīs metodes, bieži sastopas ar šāda veida dēmonisko iejaukšanos, kad kāds ierodas, lai ar viņu cīnītos. Parastās prakses metodēs šāda parādība nepastāv, ar to var saskarties tikai praksēs, kurās cilvēki pilnveidojas gan iekšēji, gan ārēji un nodarbojas ar kaujas mākslām. Pasaulē ir daudz cilvēku, kuri pilnveidojas saskaņā ar Dao mācību. Daudzi nodarbojas ar kaujas mākslām – pilnveidojas gan iekšēji, gan ārēji. Arī tiem, kuri nodarbojas ar kaujas mākslām, attīstās Gun. Kādēļ tā? Viņi ir atbrīvojušies no pieķeršanās slavai, pašlabumam un tamlīdzīgām lietām, un tādēļ viņiem attīstās Gun. Tomēr tieksmi cīnīties viņi atmet ļoti lēnām, tādēļ ar viņiem bieži notiek šādi gadījumi, kas, atrodoties noteiktā līmenī, regulāri atkārtojas. Sēžot meditācijā, cilvēks neskaidri zina, ka kāds cits arī praktizē, un tad viņa Dvēsele atstāj ķermeni un dodas meklēt šo cilvēku, lai mērotos ar viņu spēkiem un noskaidrotu, kuram

ir lielākas spējas. Un tā sākas cīņa. Citās dimensijās arī iespējama līdzīga situācija, atnāks kāds no citas dimensijas mēroties spēkiem un uzsāks cīņu. Ja viņš neatbildēs uz izaicinājumu, atnācējs patiešām var viņu nogalināt – tā nu viņi cīnās. Katru reizi, tiklīdz cilvēks iemieg, kāds noteikti ierodas, lai pacīnītos ar viņu, un tādēļ viņš visu nakti nav gulējis. Patiesībā tas viss tiek sarīkots, lai izskaustu viņa pieķeršanos cīņām. Ja viņš neizskaudīs šo tieksmi, tādas cīņas atkārtosies visu laiku, vairākus gadus, neļaujot cilvēkam izklūt no šā līmeņa. Šādā stāvoklī viņš nevar turpināt praktizēt, jo viņa fiziskais ķermenis neizturēs tik lielu enerģijas patēriņu. Laikus neatrisinot šo situāciju, cilvēks var zaudēt spēkus. Tāda parādība ir ļoti bieži sastopama starp cilvēkiem, kuri pilnveidojas gan iekšēji, gan ārēji. Mūsu iekšējās pilnveidošanās metodē šādi gadījumi nenotiek un nav pieļaujami. Šādi dažādu veidu traucējumi, par kuriem es tikko stāstīju, ir sastopami samērā bieži.

Ir vēl kāds dēmonu radīts traucējums, ar kuru sastopas katrs praktizētājs, tajā skaitā arī praktizētāji mūsu skolā. Tas ir tā sauktais “seksuālais dēmons”. Tas ir ļoti nopietns traucējums. Parasto cilvēku sabiedrībā eksistē laulības dzīve, tā cilvēku sabiedrībā var radīt pēcnācējus. Tieši tādā veidā cilvēce attīstās – cilvēku sabiedrībā eksistē jūtas, tādēļ parastiem cilvēkiem šāda rīcība ir pilnībā pašsaprotama. Cilvēkiem ir jūtas: dusmas ir jūtas, prieks – arī jūtas, mīlestība ir jūtas, naidis – arī jūtas, patika ar kaut ko nodarboties – tās ir jūtas, nepatika ar kaut ko nodarboties – tās arī ir jūtas; kādu tu uzskati par labu, bet kādu ne – tās visas ir jūtas. Parastie cilvēki dzīvo tieši šo jūtu dēļ. Taču praktizētājs nav parasts cilvēks, tādēļ, izvērtējot lietas, tas nedrīkst izmantot šo principu, ir jāpaceļas tam pāri. Mums jāizturas bezkaislīgi un jāsauglabā mierīga sirds attiecībā uz ikvienu pieķeršanos, ko rada šīs jūtas, lai beigu beigās pilnībā no tām atbrīvotos. Kaisle un sekss ir cilvēku pieķeršanās, un mums no tām visām ir jāatbrīvojas.

Mūsu pilnveidošanās skola neparedz, ka tiem, kuri pilnveidojas parastu cilvēku vidē, jākļūst par mūkiem vai mūķenēm, jauniem cilvēkiem vēl jāveido ģimenes. Kā tad raudzīties uz šo jautājumu? Es jau minēju, ka mūsu skola ir vērsta tieši uz cilvēka sirdi, mēs neprasām, lai tu patiešām zaudētu kaut ko materiālā ziņā. Gluži pretēji, tieši saskaroties ar parasto cilvēku sabiedrības materiālajām interesēm, tiek pilnveidots tavs Sjiņšjin, patiesi paaugstinās tieši tavs Sjiņšjin. Ja varēsi atnest šo sirdi, tad varēsi atsacīties no visa, tajā skaitā, protams, varēsi atnest materiālās intereses. Ja tu šo sirdi neatmetīsi, tad nevarēsi ne no kā atsacīties. Tādēļ īstenas pilnveidošanās mērķis ir tieši sirds pilnveidošana. Pilnveidojoties tempļos, tevi piespiedīs atteikties no šīm lietām. Tas tiek darīts tādēļ, lai tu atstātu šo sirdi, tevi piespiež atteikties no tām, lai tu par tām nedomātu – tiek pielietota šāda metode. Mēs neprasām iet šādu ceļu. Mēs prasām, lai tu vienaldzīgi izturētos pret materiālām interesēm, tādēļ pilnveidošanās mūsu skolā ir vispamatīgākā. Mēs nevēlamies padarīt tevi par mūku vai mūķeni. Mēs pilnveidojamies parastu cilvēku vidū, un nākotnē mūsu prakses metode izplatīsies arvien plašāk un plašāk. Ja katrs Faluņ Dafa praktizētājs pielīdzinās sevi mūkam, tas neder. Mūsu prasība ir šāda: tu praktizē, bet tava “otra puse” varbūt nepraktizē, taču tas nav pieļaujams, ka prakses dēļ jūs izšķīraties. Saglabāriet mierīgu sirdi, saskaroties ar seksuālajiem jautājumiem, nepiešķiriet šai dzīves pusei pārāk lielu nozīmi, kā to dara parastie cilvēki. It īpaši tagad, kad sabiedrībā izplatās tā sauktā seksuālās brīvības ideoloģija, kad erotika samaitā cilvēkus. Daži pievērš tai lielu uzmanību, bet mums, praktizētājiem, ir jāpaliek pret to vienaldzīgiem.

No augstiem līmeņiem raugoties, izskatās tā, it kā parastie cilvēki sabiedrībā vienkārši mīcītos pa dubļiem. Tie mīcās pa dubļiem, neliekoties ne zinīs par netīrību, spēlējas dubļos zemes virsū! Mēs sakām – nedrīkst pieļaut, ka tādēļ ģimenē rastos nesaskaņas, pašreizējā stadijā saglabā mierīgu sirdi, saglabā

normālu, harmonisku laulības dzīvi, un ar to pietiks. Nākotnē, sasniedzot noteiktu līmeni, tev būs cits stāvoklis, atbilstošs tam līmenim. Pašlaik pietiek ar to, ka ievērosi šādu stāvokli – tāda ir mūsu prasība. Protams, nedrīkst uzvesties tā, kā to dara cilvēki šobrīd. Tas ir briesmīgi!

Šeit jāpiemin vēl kas. Kā zināms, praktizētāja ķermenim piemīt enerģija. Pēc šiem kursiem 80 līdz 90% mūsu skolnieku ne tikai kļūs veseli, bet iegūs arī Gun. Tavam ķermenim jau tagad piemīt ļoti spēcīga enerģija. Pašreizējā stadijā tavs Gun nav proporcionāls tavam Sjiņšjin. Pagaidām tavs Gun ir augstāks, tev tas tika paaugstināts, un tagad paaugstinām tavu Sjiņšjin. Pakāpeniski tu to panāksi, galvoju, ka tas notiks tuvāko dienu laikā. Lūk, kāpēc mēs jau nedaudz priekšlaicīgi tā izdarījām; vārdu sakot, tev ir radusies zināma enerģija. Enerģija, kura tiek izstrādāta, pilnveidojoties īstenā Likumā, ir tīra un žēlsirdīga, tādēļ visi šeit sēdošie sajūt labestīgu un žēlsirdīgu lauku. Es tā esmu praktizējis, tā esmu pilnveidojies, tādēļ nesu sevī šīs lietas. Visi šeit sēdošie izjūt neizsakāmu harmoniju, nevienam nav sliktu domu, pat par smēķēšanu neviens neatceras. Nākotnē, ja tu rikosies saskaņā ar mūsu Dafa prasībām, tad tavas pilnveidošanās gaitā izstrādātais Gun arī būs tāds pats. Nepārtraukti paaugstinoties Gun spēkam, tava ķermeņa izstarotā Gun enerģija arī kļūs diezgan spēcīga. Pat ja tā vēl nav tik spēcīga, tu tāpat vari apvaldīt parastos cilvēkus, kuri atrodas tava lauka sfērā. Vai arī, kad esi mājās, iespējams, ka tu savaldīsi mājiniekus. Kāpēc? Tev pat nav nepieciešamības par to domāt, jo mūsu lauks ir tīrs un labestīgs lauks, žēlsirdības lauks, taisnu domu lauks, tādēļ apkārtējiem tik viegli nerodas sliktas domas un viņi nevar brīvi darīt sliktu. Mūsu laukam var būt tāda ietekme.

Reiz es teicu: “Kad Budas gaisma apspīd visu, tad tikumība un taisnīgums harmonizē it visu.” Citiem vārdiem sakot, mūsu ķermeņa izstarotā enerģija var izlabot visus nepareizos stāvokļus.

Ja tu nedomā par šīm lietām, tad šā lauka ietekmē nemanot apvaldi arī savu “otro pusi”. Ja tev šāda doma nenāk prātā un tu vari par to nedomāt, tad pilnīgi iespējams, ka tava “otra puse” arī to neatcerēsies. Taču ne vienmēr tā ir. Mūsdienās atliek tikai ieslēgt televizoru, lai ieraudzītu ko tādu, kas viegli rada iekāri, bet parastā situācijā tev var būt savaldošā ietekme. Nākotnē, kad tu nonāksi pie pilnveidošanās augstos līmeņos, tev arī bez maniem padomiem būs skaidrs, kā rīkoties. Tad tev būs cits stāvoklis un saglabāsies harmoniska dzīve. Tādēļ nav vērts pārāk uztraukties par šīm lietām, citādi tā būs sava veida pieķeršanās. Starp laulātajiem nepastāv jautājums par erotiku, ir vienkārši vēlēšanās. Būs labi, ja šajā jautājumā tu saglabāsi mierīgu attieksmi un dvēseles līdzsvaru.

Ar kādu seksuālo dēmonu var iznākt saskarties? Ja tev nav pietiekami laba koncentrēšanās spēja, tad tas parādīsies sapnī. Tas uzradīsies pēkšņi, kad tu gulēsi vai sēdēsi meditācijā. Vīrietim var parādīties skaista sieviete, bet sievietei – skaists vīrietis, turklāt vēl tavā gaumē, taču tie būs kaili. Līdzko tev pavidēs doma, tā notiks akts, un tas kļūs par realitāti. Padomā labi, praktizētājiem šī fiziskā ķermeņa esences enerģija ir paredzēta, lai pilnveidotu dzīvi, to nedrīkst visu laiku tā tērēt. Tu neizturēji seksuālās iekāres pārbaudījumu, kur gan tas der? Varu jums teikt, ka ar tādu situāciju sastapsies ikviens no jums, es garantēju, ka sastapsieties ar to. Izklāstot Likumu, es izstaroju uz jūsu smadzenēm spēcīgu enerģiju. Iespējams, ka, aizejot no šejienes, jūs neatcerēsieties visu, ko es šeit stāstīju. Taču, kad radīsies reāla situācija, tu noteikti atcerēsies manis sacīto. Ja vien tu uzlūkosi sevi kā praktizētāju, tajā pašā brīdī spēsī atcerēties, spēsī kontrolēt sevi, un tad šo pārbaudījumu būsi izturējis. Ja tu pirmo reizi neizturēsi, tad nākamreiz būs grūtāk. Taču mēdz būt arī tā, ka cilvēks, kurš pirmo reizi neiztur, pamostoties rūgti nožēlo notikušo. Iespējams, ka tāds noskaņojums un tāds dvēseles stāvoklis palīdzēs pastiprināt šo iespaidu, un nākamreiz

tu varēsi sevi kontrolēt un izturēt pārbaudījumu. Tiem, kuri neiztur pārbaudījumu, un piedevām nepiešķir tam nekādu nozīmi, turpmāk būs ļoti grūti kontrolēt sevi. Tas noteikti tā būs.

Šāds traucējumu veids mēdz būt no dēmona, bet var būt arī no Skolotāja, kurš tevi pārbauda, izmantojot tādu paņēmieni kā lietu radīšana no nekā. Pastāv abas iespējas, un ikvienam tas ir jāiztur. Tas būs pirmais pārbaudījums tavā pilnveidošanās ceļā, kuru mēs sākam no parastu cilvēku līmeņa, un ikvienam nāksies ar to sastapties. Minēšu jums šādu piemēru. Kad es lasīju lekciju Vuhaņas pilsētā, tur bija kāds skolnieks, apmēram trīsdesmit gadu vecs vīrietis. Atgriezies mājās pēc manas lekcijas, viņš apsēdās meditācijas pozā un uzreiz ieslīga miera stāvoklī. Tad pēkšņi viņš ieraudzīja, ka no vienas puses parādās Buda Amitaba, bet no otras puses – Laodzi. To visu skolnieks pats pastāstīja pieredzes apmaiņas laikā. Abi paskatījās uz viņu un, nesakot ne vārda, devās prom. Drīz parādījās Bodhisatva Guanņiņ. Rokās viņa nesa ziedu vāzi, no kuras vijās balta dūmaka. Viss skaidri redzams, kā uz delnas, puisis priecājās. Pēkšņi dūmaka pārvērtās par apbrīnojami skaistām dievietēm, kuras lidinājās viņam apkārt. Dievietes dejoja viņam par prieku, un viņu kustības bija ļoti graciozas! “Bodhisatva apbalvo mani par centību,” puisim pavīdēja doma, “atsūtījusi skaistules izklaidēt mani.” Līdzko skolnieks nopriecājās, daiļavas pēkšņi kļuva kailas, tās sāka apskaut un glāstīt viņu. Skolnieks uzreiz kļuva modrs – viņam jau bija paaugstinājies Sjiņsjin. Pirmā doma, kas viņam ienāca prātā: “Es neesmu parasts cilvēks, esmu praktizētājs, jūs nedrīkstat pret mani tā izturēties, es pilnveidojos Faluņ Dafa.” Līdzko šī doma parādījās, vienā mirklī viss izzuda, patiesībā tā bija tikai ilūzija. Tad atkal parādījās Buda Amitaba un Laodzi. Norādot uz puisi, Laodzi smaidot teica Budam Amitabam: “Šo puisi var mācīt.” Tas nozīmē, ka puisis ir labs un viņu var mācīt.

Kad vēstures gaitā vai arī augstākās dimensijās raugās, vai cilvēks ir spējīgs pilnveidoties, lielu uzmanību pievērš cilvēka seksuālajai vēlmei un iekārei, tādēļ mums pret šīm lietām jābūt patiesi vienaldzīgiem. Tomēr jūs pilnveidojaties parastu cilvēku vidē, tādēļ neviens nepieprasa, lai šajā jautājumā tu ierobežotu sevi pilnībā. Vismaz pašreizējā stadijā tev jāizturas pret to vienaldzīgi, un tu nedrīksti būt tāds, kāds biji iepriekš. Praktizētājiem nepieciešams rīkoties tieši tā. Kad prakses laikā rodas kādi traucējumi, tev iemesli ir jāmeklē pašam sevī. Padomā, no kā tu vēl neesi atbrīvojies.

Sava prāta radītie dēmoni

Ko nozīmē “sava prāta radītie dēmoni?” Cilvēka ķermenim katra līmeņa dimensijā ir materiālais lauks; vienā īpašā laukā atspoguļojas visas Visuma matērijas, un, lai gan tie ir tikai atspulgi, tās arī ir materiālas eksistences formas. Tas, kas atrodas tavā dimensijas laukā, pakļaujas tavām domām. Citiem vārdiem sakot, kad tu savā dimensijas laukā skaties ar savu Debesu aci, ja tu tikai mierīgi vēro, nepiejaucot klāt savas domas, tad tev atklāsies patiesā aina. Taču, līdzko tev galvā pavīdēs kāda doma, tā viss, ko tu ieraudzīsi, būs maldīgs – tas tad arī ir “sava prāta radītie dēmoni” vai tā sauktās “vēlmju radītās pārvērtības”. Daži praktizētāji nespēj izturēties kā praktizētāji un nespēj valdīt pār sevi. Viņi dzenas pēc pārdabiskajām spējām un ir pieķērušies nenozīmīgām spējām un paņēmiem, un pat tam, ko sadzird no citām dimensijām. Viņi stūrgalvīgi dzenas pēc šīm lietām. Tieši šādiem cilvēkiem visvieglāk rodas “sava prāta radītie dēmoni”, un tieši viņiem ir visvieglāk nokrist. Nav svarīgi, līdz cik augstam līmenim esi pilnveidojies. Tiklīdz parādīsies tāda problēma, tu vari nokrist līdz pašai apakšai un būsi pilnībā pazudīnāts. Tā ir ļoti nopietna problēma. Šis gadījums nav līdzīgs pārējiem, kad tavš Sjiņšjin šajā reizē neiztur pārbaudījumu un

krītas, taču praktizētājs vēl var piecelties pēc kritiena un pilnveidoties tālāk. Taču, tiklīdz parādīsies problēma ar “sava prāta radītiem dēmoniem” – viņš pazudinās visu savu dzīvi. Tāda problēma rodas īpaši tiem, kuru Debesu acs praktizējot ir atvērta noteiktā līmenī. Tāda problēma rodas arī tiem, kuri viegli pakļaujas ārējo informāciju ietekmei. Viņi tic visām informācijām no ārpuses. Tādēļ daži no jums, kuru Debesu acs ir atvērta, tiks pakļauti dažādu informāciju traucējumiem.

Minēsim piemēru. Zemā pilnveidošanās līmenī ir ļoti grūti panākt, lai sirds paliktu nesatricināma. Tu varbūt skaidri neredzi, kā izskatās Skolotājs. Reiz pēkšņi ieraudzīji, ka atnācis gigantsks svētais. Viņš tevi slavē un kaut ko māca. Ja tu to pieņemsi, tavs Gun nonāks haosā. Tiklīdz tu kļūsi priecīgs un atzīsi to par savu skolotāju, tu sekosi viņam. Taču arī viņš nav sasniedzis Īsteno Sasniegumu. Citās dimensijās viss var palielināties un samazināties, tas notiek tavu acu priekšā. Svētā giganta izskats tevi ir saviļņojis! Tiklīdz sirds kļūs prieka pilna, vai tad tu neiesi pie viņa mācīties? Ja praktizētājs nespēj pilnībā sevi kontrolēt, tad viņu ir ļoti grūti glābt, viņš var viegli sevi pazudināt. Visi debesu iemītnieki ir svētie, tomēr arī viņi nav sasnieguši Īsteno Sasniegumu, viņiem tāpat vēl nāksies iet pa sešiem pārdzimšanu lokiem. Tu tik viegli atzīni viņu par savu skolotāju un sekoji viņam, taču līdz kādam līmenim viņš tevi aizvedīs? Viņš pats nav sasniedzis Īsteno Sasniegumu. Vai tādā gadījumā tu neesi pilnveidojies veltīgi? Tādēļ tavā Gun radīsies sajukums. Cilvēkam ir ļoti grūti panākt, lai sirds paliek nesatricināma. Es jums saku, ka tā ir viena no nopietnākajām problēmām, un nākotnē daudzi no jums ar to sastapsies. Es jau esmu izklāstījis tev Likumu, bet tas, vai spēsī sevi kontrolēt, ir atkarīgs no tevis paša. Es tev pastāstīju par šādu gadījumu. Lai neviena tikšanās ar citu skolu Apskaidrotajiem nesatricina tavu pārlicību – pilnveidojies tikai vienā skolā. Lai neviens Buda, neviens Daoss, neviens svētais vai dēmons neiedragā tavu apņēmību – tikai tad tev būs cerība uz panākumiem.

“Sava prāta radītie dēmoni” var izpausties arī citādi. Varbūt ieraudzīsi mirušos radniekus, kuri, raudot gaužas asaras, lūgs tevi izdarīt to vai ko citu. Visādi var notikt. Vai šādā situācijā ir viegli palikt vienaldzīgam? Tu lutini savu bērnu, mīli savus vecākus. Taču tavi vecāki jau ir devušies uz viņsauli, un, lūk, viņi lūdz, lai tu kaut ko izdari... to, ko tu nedrīksti darīt, ja izdarīsi, būs slikti. Lūk, cik grūti būt praktizētājam. Runā, ka budisma reliģija jau ir nonākusi haosā, konfūcisma saturs ir iekļauts budisma reliģijā. Cieņa pret vecākiem, mīlestība pret bērniem – tas viss jau ir tur iekļauts, taču budismā nav tāda satura. Kā to saprast? Dvēsele ir cilvēka patiesā dzīvība. Tā māte, kas radījusi tavu Dvēseli, ir tava īstā māte. Sešos pārdzimšanu lokos tev ir neskaitāmas mātes, varbūt viņas ir cilvēki, bet varbūt arī ne. Visās tavās pārdzimšanās tev ir neskaitāms daudzums bērnu. Kas ir tava māte, kas ir tavi bērni – pēc nāves neviens nevienu vairs nepazīs. Tev vienlga būs jānomaksā savi karmiskie parādi. Cilvēki dzīvo maldos un nekādi nespēj atstāt šīs lietas. Kāds nevar atbrīvoties no pieķeršanās savam bērnam, uzskatot viņu par pašu labāko. Taču bērns nomirst, un, lai arī cik brīnišķīga būtu viņa māte, tā arī nomirst. Bēdu pārņemtais cilvēks vēlas viņiem sekot. Tu pat nepadomāji, vai tie nav nākuši, lai tevi mocītu. Tādā veidā viņi neļauj tev normāli dzīvot.

Parastie cilvēki, iespējams, to nesaprot, taču, ja būsi pieķēries tam visam, tad nemaz nevarēsi pilnveidoties, un tādēļ budismā nav tāda satura. Ja vēlies pilnveidoties, tad tev ir jāatbrīvojas no cilvēka jūtām. Protams, mēs sevi pilnveidojam parasto cilvēku sabiedrībā, mums ir jāciena vecāki, jāaudzina bērni, jebkuros dzīves apstākļos jāuztur labas attiecības ar cilvēkiem, jādara cilvēkiem labu, vēl jo vairāk saviem radniekiem. Jāuztur labas attiecības ar visiem, tajā skaitā ar saviem vecākiem un bērniem. Mums vienmēr ir jā rūpējas par citiem – tādai sirdij vairs nepieņem mīt egoisms, tā ir līdzjūtības un žēlsirdības pilna. Runājot par jūtām – tās ir raksturīgas parastiem cilvēkiem, to dēļ viņi dzīvo.

Daudzi nespēj sevi kārtīgi kontrolēt, tādējādi radot sev grūtības pilnveidošanās ceļā. Kāds apgalvo, ka Buda viņam kaut ko ir teicis. Kāds tev pateiks, ka šodien ar tevi notiks nelaime, kāda tā būs un kā no tās izvairīties, vai arī kāds būs laimīgās loterijas biļetes numurs – steidzies, tā ir tava. Tie visi ir dēmoni, kuri pateiks tev priekšā, kā gūt labumu parasto cilvēku sabiedrībā, izņemot gadījumu, kad tavai dzīvībai draud briesmas un tev pateiks, kā no tām izvairīties. Ja tu tikai vēlies gūt labumu parasto cilvēku vidū, tu nezturēsi šos pārbaudījumus un nespēsi paaugstināties. Ja tu ērti dzīvosi starp parastajiem cilvēkiem, kā gan varēsi pilnveidoties? Kā tu pārveidosi savu karmu? Kur tad būs vide, lai tu varētu paaugstināt savu Sjiņsjin un pārveidot karmu? Atcerieties manus vārdus, lai arī kas notiktu. Dēmons var tevi vēl paslavēt, sacīdams, ka tu esi sasniedzis tik augstu līmeni, ka esi Varens Buda vai Dižens Daoss, un viņš domājot, ka tu esi neparasts, – taču tas viss ir meli. Visiem, kas patiesi pilnveidojas uz augstākajiem līmeņiem, nepieciešams atbrīvoties no ikvienas pieķeršanās. Saskaroties ar ko tādu, jums jābūt modriem!

Prakses laikā jums var atvērties Debesu acs. Kad Debesu acs ir atvērusies, rodas atbilstošas pilnveidošanās grūtības. Protams, ja Debesu acs nav atvērta, arī rodas tam atbilstošas pilnveidošanās grūtības. Pilnveidošanās nav viegla nevienā gadījumā. Pēc Debesu acs atvēršanās, kad tev sāk traucēt daudzveidīgas informācijas, patiešām kļūst grūti sevi kontrolēt. Acis žilbst no brīnumaino lietu pārpilnības, kuras tu redzi citās dimensijās. Tur viss ir tik skaists un burvīgs, ka var iekārdināt tevi. Ja tava sirds nebūs mierīga, traucējumi varēs tevi ietekmēt, un tavā Gun radīsies sajukums, parasti tā tas notiek. Tādēļ cilvēkam, kuram ir problēma ar “sava prāta radītiem dēmoniem” un kurš nav spējīgs valdīt pār sevi, var rasties arī cita situācija. Piemēram, tiklīdz cilvēkam rodas nepareiza doma, viņam draud briesmas. Reiz viņam atvērās Debesu acs, viņš visu skaidri ieraudzīja un tūlīt nolēma: “Laikam jau esmu neparasts, šajā nodarbību vietā

mana Debesu acs redz labāk nekā citiem. Es varu praktizēt Skolotāja Li Faluņ Dafa un spēju tik labi mācīties – esmu labāks par citiem. Jā, jā, es neesmu parasts cilvēks.” Tādas domas pašas par sevi jau ir aplamas. Tomēr viņš domā: “Varbūt es arī esmu Buda? Nu, jāpaskatās uz sevi.” Paskatījās uz sevi – un patiešām ieraudzīja sevi kā Budu. Kādēļ tā? Tas ir tādēļ, ka visa matērija dimensijas lauka robežās ap viņa ķermeni pārveidojas viņa domu ietekmē. Tas tad arī ir fenomens, ko mēs saucam par “vēlmju radītajām pārvērtībām”.

Visas no Visuma atspoguļotās lietas pārvēršas viņa domu ietekmē. Tas, kas eksistē viņa dimensijas lauka robežās, mainās līdz ar viņa domām, tajā skaitā arī atspulgi, kas arī ir materiālas eksistences formas. Viņš domā: “Es esmu Buda. Varbūt man ir Budas apģērbs?” Tad viņš palūkojas un tūdaļ ierauga sevi Budas apģērbā – cilvēks ir ārkārtīgi priecīgs. “Varbūt es neesmu mazs Buda?” viņš paskatās, patiešām – liels Buda. “Varbūt es atrodos augstāk par Li Hundži!” Paskatījās, un tā arī ir – viņš atrodas augstāk nekā Li Hundži. Daži to visu ir dzirdējuši paši savām ausīm. Tas ir dēmons, kas traucē viņu un saka: “Tu atrodi augstāk nekā Li Hundži. Lūk, cik augstāks tu esi par Li Hundži.” Un viņš tam ir noticējis. Vai tu padomāji, kā pilnveidosies turpmāk? Vai agrāk esi nodarbojies ar sevis pilnveidošanu? Un kurš tevi mācīja? Īstenam Budam, kas ieradies mūsu pasaulē ar noteiktu misiju, arī nepieciešams sevi pilnveidot no sākuma, jo iepriekšējo Gun viņam nedos. Vienkārši viņa pilnveidošanās norit ātrāk. Tiklīdz tādām cilvēkam parādīsies līdzīga situācija, viņam būs ārkārtīgi grūti atbrīvoties no tās, jo uzreiz radīsies pieķeršanās. No šā brīža viņš uzdrošinās apgalvot: “Es esmu Buda. Turpmāk jums nevajadzēs mācīties pie citiem, jo es taču esmu Buda, es jums teikšu, ar ko un kā nodarboties.” Un viņš sāk tā rīkoties.

Vai tad Čančuņas pilsētā nebija tāds cilvēks? Sākumā viņš nepavisam nebija slikts cilvēks, bet pēc tam ar viņu atgadījās šāds

stāsts. Viņš, lūk, esot kļuvis par Budu un galu galā pasludināja, ka ir augstāks par visiem. Tas viss notika tādēļ, ka cilvēks nespēja valdīt pār sevi un padevās savas pieķeršanās spēkam. Kādēļ notiek šādas parādības? Budismā saka tā: “Lai ko tu arī ieraudzītu, nepievērs tam uzmanību, tas viss ir dēmonu radītās ilūzijas.” Tev tikai jāieslēdz meditācijā un jāpilnveidojas uz augšu. Kādēļ tev neļauj vērot šīs ainas, neļauj pieķerties šīm lietām? Tādēļ, ka baidās tieši no šīs problēmas parādīšanās. Budisma reliģijā nav intensīvas sevis pilnveidošanas metodes, un sūtrās nav norādījumu, kā atbrīvoties no tamlīdzīgas problēmas. Toreiz Šakjamuni neizklāstīja šādu Likumu. Lai izvairītos no tādas problēmas kā “sava prāta radītie dēmoni” un “vēlmju radītās pārvērtības”, viņš nodēvēja visas pilnveidošanās laikā radušās ainas par dēmoniskām ilūzijām. Kad cilvēkiem parādās pieķeršanās, iespējams, rodas šīs dēmoniskās ilūzijas, no kurām ir ļoti grūti atbrīvoties. Iespējams, tāds cilvēks, atdodot sevi dēmonam, var tikt galīgi pazudināts. Tā kā viņš sevi sauc par Budu, tad jau atrodas dēmona varā un beigu beigās var piesaukt nešķīsto garu vai ko tamlīdzīgu un var tikt pilnībā pazudināts. Viņa sirds jau ir samaitāta, un viņš pilnībā nokritis – tādu jau ir diezgan daudz. Piemēram, mūsuursos arī tādi ir. Šiem cilvēkiem ir pašpārliecināts tonis un pašapmierināts izskats. Galu galā viņi paši nezina, kas ar tiem notiek, un pat budisma reliģijā izvairās no šā temata. Esmu pastāstījis par vēl vienu dēmonisko traucējumu formu, ko sauc par “sava prāta radītiem dēmoniem” jeb “vēlmju radītām pārvērtībām”. Pekinā ir tādi skolnieki, un arī citās vietās tādi ir parādījušies. Turklāt tas ir radījis praktizētājiem ļoti nopietnus traucējumus.

Man jautā: “Skolotāj, kādēļ Jūs to nenovēršat?” Padomājiet, ja es noņemtu visus šķēršļus tavā pilnveidošanās ceļā, kā gan tu varētu pilnveidoties? Tikai tad, ja pastāv dēmoniskas iejaukšanās, var noskaidrot, vai tu spēj turpināt pilnveidošanos, vai vari izprast patiesību, vai vari šādos apstākļos pārvarēt traucējumus

un turpināt pilnveidošanos mūsu skolā. Cilvēka pilnveidošanās ir līdzīga tam, kā lieli viņi skalo smiltis. Tikai tas, kas beigās paliek, ir īsts zelts. Es saku, ka bez šāda veida šķēršļiem cilvēka pilnveidošanās būtu pārāk viegla. Manuprāt, tev jau tā ir pārāk viegli praktizēt. Diženās Apskaidrotās būtnes augstos līmeņos, redzot notiekošo, nespēj palikt vienaldzīgas: “Ko tu dari? Vai tu glāb cilvēkus? Viņu ceļā nav nekādu šķēršļu, vai iespējams sasniegt pilnību tik ātri, vai tad tā ir pilnveidošanās? Jo ilgāk praktizē, jo ērtāk, nav nekādu traucējumu, vai tad tā var?” Šis ir jautājums, un es arī esmu par to domājis. Jūsu pilnveidošanās sākumā es novācu daudzus tādus dēmonus. Taču tā turpināt arī nedrīkst. Man teica: “Tu esi padarījis viņu pilnveidošanos pārāk vieglu. Cilvēkiem nemaz nav tik daudz grūtību, pretrunas starp viņiem nebūt nav tik asas. Viņiem joprojām ir ļoti daudz pieķeršanos, kuras tie nespēj atmest! Vai šajā juceklī un haosā viņi spēs saprast tavu Dafa – tas pats par sevi vēl ir jautājums!” Pastāv tāda problēma, tādēļ būs arī traucējumi un pārbaudījumi. Kā es jau iepriekš minēju, tā ir viena no formām, kādā izpaužas dēmons. Patiesi glābt cilvēku ir ļoti grūti, bet pazudināt to ir ārkārtīgi viegli. Līdzko tava sirds vairs nebūs taisna, tava pilnveidošanās uzreiz cietīs neveiksmi.

Galvenajai apziņai ir jābūt stiprai

Visā dzīves procesā, savu neskaitāmo pārdzimšanu laikā, viss sliktais, ko cilvēks sastrādājis, rada viņam nelaimes. Savukārt praktizētājiem tas rada karmiskus šķēršļus. Tādēļ pastāv dzimšana, novecošana, slimības un nāve. Tā ir parastā karma. Ir vēl kāda ļoti spēcīga karma, kurai ir ļoti liela ietekme uz praktizētājiem. Tā sauc par “domu karma”. Kamēr cilvēks ir dzīvs, viņš domā. Tā kā cilvēks atrodas parasto cilvēku maldos, tad viņam bieži vien rodas domas par slavu, pašlabumu, iekāri un naidu, un laika gaitā izveidojas spēcīga domu karma. Citās dimensijās

it viss ir dzīvs, arī karma. Kad cilvēks sāk pilnveidoties īstenā Likumā, viņam ir jāatbrīvojas no karmas, proti – jālikvidē un jāpārveido karma. Karma, protams, tam pretojas, un tādēļ cilvēkam rodas nepatīkšanas, šķēršļi. Taču domu karmai piemīt spēja tiešā veidā iekļūt cilvēka smadzenēs, kā rezultātā cilvēkam galvā rodas dažādi nievājoši vārdi par Skolotāju un Dafa, dažādi ļauni nodomi un lamuvārdi. Tādējādi daži praktizētāji nesaprot, kas notiek, un notur tās par savām domām. Citi uzskata, ka tur rīkojas nešķīstais gars. Tomēr tā tas nav. Tās ir domu karmas darbības sekas cilvēka smadzenēs. Tie, kuriem ir vāja Galvenā apziņa, var nokļūt savas domu karmas varā un izdarīt kaut ko sliktu. Šādi cilvēki pazudinās sevi un kritīs lejā. Tomēr vairākums cilvēku spēj atbrīvoties no savas domu karmas, spēj pretoties tai ar savām ļoti spēcīgām domām (stipru Galveno apziņu). Šādu cilvēku var izglābt, viņš prot atšķirt labu no sliktā, proti, viņam ir laba izpratnes spēja. Mans Likuma ķermenis palīdzēs viņam likvidēt lielāko daļu šādas domu karmas. Tādu situāciju ir salīdzinoši daudz. Kad tās radīsies, cilvēks tiks pārbaudīts, lai redzētu, vai viņš spēj pats uzveikt sliktās domas. Ar nelokāmu gribu apveltītam cilvēkam karma var tikt likvidēta.

Sirdij ir jābūt taisnai

Ko nozīmē netaisna sirds? Tas nozīmē, ka cilvēks nespēj visu laiku izturēties kā praktizētājs. Pilnveidojoties praktizētājs saskaras ar grūtībām, kuras izpaužas nesaskaņās starp cilvēkiem, savstarpējās intrīgās un tā tālāk – tas skar tieši viņa Sjīnšjin, un tā notiek diezgan bieži. Ar kādām vēl situācijām praktizētājs saskaras? Tu pēkšņi vari justies nevesels, tādēļ ka notiek karmas dzēšanas process. Tas var izpausties dažādi. Ik pa laikam var rasties situācija, kad tu par visu šaubies. Tevi māc šaubas, vai šis Gun eksistē, vai pilnveidošanās vispār ir iespējama, vai ir

iespējams sasniegt Apskaidrību, vai eksistē Buda, vai viņš ir īsts vai neīsts. Nākotnē, pārbaudot, vai tu vari noturēties uz izvēlētajā pilnveidošanās ceļa, tev var radīt ilūziju pilnu situāciju, un tev šķitīs, ka nekas no tā nepastāv, ka viss ir meli. Taču tu esi nolēmis, ka noteikti būsi stingrs un nelokāms. Ar tādu sirdi vajadzīgajā brīdī tu tiešām spēsi būt nelokāms un, protams, spēsi rīkoties labi, jo tavš Sjiņšjin jau ir uzlabojies. Taču pagaidām tu vēl esi tik nenoturīgs, un, ja tūlīt pat sastaptos ar šīm nepatikšanām, tu nevarētu tās izprast un vispār nespētu pilnveidoties. Nepatikšanas var parādīties visās jomās.

Cilvēkiem ir tieši šāds pilnveidošanās process augšup. Tiklīdz daži no jums jūtas savārguši, tā tūlīt domā, ka ir saslimuši; nespēj uzlūkot sevi kā praktizētāju un šādā situācijā bieži pieņem savārgumu par slimību, jautājot: “Kādēļ ar mani notiek tik daudz nepatikšanu?” Teikšu, ka tavas likstas jau ir krietni mazinājušās, ļoti daudz ko es jau esmu noņēmis no tava ceļa. Ja es to neizdarītu, tad, sastopot tās, tu, iespējams, nomirtu, vai, iespējams, slimība piekaltu tevi pie gultas uz ilgu laiku. Taču tu sūdzies par šādāmniecīgām grūtībām, tu meklē komfortu un mieru. Vai tas ir iespējams? Minēšu piemēru. Čančuņas pilsētā manas lekcijas apmeklēja cilvēks ar īpaši labu iedzimto pamatu. Viņš bija patiešām labs “materiāls apstrādei”, un es izvēlējos viņu. Nolēmu nedaudz pastiprināt viņa grūtības, lai viņš ātrāk atlīdzinātu parādus un tādējādi viņam atvērtos Gun. Mans nodoms bija tieši tāds. Reiz viņam pēkšņi parādījās insultam līdzīgi simptomi. Viņš pēkšņi nokrita un juta, ka ķermenis ir kļuvis nekustīgs, rokas un kājas nejutīgas. Cilvēku aizveda uz slimnīcu. Taču drīzumā viņš jau varēja izkāpt no gultas. Padomājiet, kā tas ir iespējams, ka šāds slimnieks tik ātri pieceltos no gultas un viņa rokas un kājas tik ātri atgūtu spēju kustēties? Pēc tam viņš visā vainoja Faluņ Dafa – ka mācība novedusi viņu pie novirzēm. Vai viņš padomāja, kā pēc insulta tik ātri var atveseļoties. Ja viņš nepraktizētu Faluņ Dafa, tad varbūt, nokrītot no kājām, viņš

tūlīt pat nomirtu vai arī kļūtu paralizēts uz visu dzīvi un viņu patiešām piemeklētu insults.

Lūk, cik grūti ir glābt cilvēku. Tik daudz viņa labā ir izdarīts, bet viņš to pat neapzinās un vēl tā runā. Kāds skolnieks man sūdzējās: “Skolotāj, kādēļ es visu laiku jūtos slikti, gāju uz slimnīcu saņemt injekciju – nekas nelīdzēja, zāles neiedarbojās.” Viņš, man to stāstot, pat nesamulsa! Protams, ka neiedarbojās. Tā taču nav slimība, kā gan zāles var palīdzēt? Dodies uz medicīnisko apskati un pārlicinies, ka tev viss ir kārtībā, tu vienkārši nejūties labi, un viss. Un vēl atradās tāds skolnieks, kurš devās saņemt injekciju. Tika saliekta vairākas adatas, taču nevienu neizdevās iedurt. Pēdējo reizi, mēģinot iedurt adatu, zāles izšļācās uz visām pusēm. Un tikai tad viņš saprata: “Ai, es taču esmu praktizētājs, man nav vajadzīga injekcija.” Viņš tomēr atcerējās, ka injekcija nav nepieciešama. Tādēļ, saskaroties ar kādām ciešanām, pievērsiet īpašu uzmanību šim jautājumam. Daži uzskata, ka es neļauju viņiem iet uz slimnīcu, un domā: “Ja jau jūs neļaujiet man iet uz slimnīcu, tad došos uz apskati pie cĵigun meistara.” Viņš tomēr uzskata, ka ir slimis, un iet pie cĵigun meistariem. Taču kur gan tu atradīsi īstu cĵigun meistarū? Ja nonāksi pie kāda viltus meistara, viņš tevi tūlīt pat pazudinās.

Mēs jautājam, kā tu vari atšķirt, kurš ir īsts, bet kurš ir viltus meistars? Daudzi cĵigun meistari paši ir piešķīruši sev titulus. Es esmu izgājis speciālistu ekspertīzi, un man ir zinātniski pētnieciskajā iestādē veiktās ekspertīzes slēdziens. Ļoti daudzi cĵigun meistari ir viltvārzi, viņi paši ir pasludinājuši sevi par cĵigun meistariem, blēži ir visur. Šādi viltus meistari arī spēj dziedināt. Kādēļ viņi var dziedināt? Tādēļ, ka viņi ir apsēsti ar nešķīsto garu, bez kura tie nespētu apmānīt cilvēkus! Šis nešķīstais gars arī spēj izstarot Gun un dziedināt cilvēkus. Šāds Gun arī ir enerģijas forma, ar kuras palīdzību ir ļoti viegli iedarboties uz parastu cilvēku. Es jau jums esmu teicis –, kad nešķīstais gars

ārstē, kādas lietas tas izstaro uz tavu ķermeni? Galēji mikroskopiskā stāvoklī tām ir nešķīstā gara izskats. Viņš izstaro to uz tavu ķermeni, un ko gan tev tad darīt? Piesaukt garu ir vieglāk, nekā dabūt to projām. Neapspriedīsim parastos cilvēkus, kuri nevēlas mainīties, viņi grib dzīvot tikai komfortā. Tu taču esi praktizētājs. Vai tad tu nevēlies nepārtraukti attīrīt savu ķermeni? Pēc tam, kad tevī būs iemiesojies nešķīstais gars, kad gan tu varēsi pilnībā attīrīt no tā savu ķermeni? Turklāt tam arī piemīt noteikta enerģija. Kāds nodomās: “Kādēļ tad Faluņ pielāva ko tādu? Vai tad mūs neaizsargā Skolotāja Likuma ķermeni?” Mūsu Visumā pastāv tāds princips – ko cilvēks pats cenšas panākt, ko pats vēlas, – tajā neviens neiejaucas. Mans Likuma ķermenis centīsies apturēt tevi, dot tev mājienu, bet, ja tu visu laiku turpināsi stūrgalvīgi tiekties pēc tā visa, tas pārstās par tevi rūpēties. Vai tad kāds var piespiest cilvēku pilnveidoties? Neviens nevar likt kādam pilnveidoties, piespiest kādu pilnveidoties. Patiesa paaugstināšanās ir atkarīga no tevis pašā. Ja tu to nevēlies, neviens neko nevar tev padarīt. Principus es tev jau esmu izskaidrojis un Likumu arī esmu izklāstījis. Ja tu pats nevēlies paaugstināties, ko gan vainot? Faluņ nevar atbildēt par to, ko tu pats esi izprasījis, un mans Likuma ķermenis tādos gadījumos arī neiejauksies, garantēju, ka tā būs. Daži vēl apmeklē citu cjiġun meistarū lekcijas un pēc tam jūtas slikti – tā tas tiešām ir. Kādēļ mans Likuma ķermenis tevi neaizsargā? Ar kādu mērķi tu gāji uz tām lekcijām? Tu gāji klausīties. Vai tas nenozīmē, ka tu gāji kaut ko lūgt viņiem? Ja tu neielaidu to savās ausīs, vai tad viņa vārdi varētu tevī ieiet? Daži cilvēki jau ir deformējuši savu Faluņ. Teikšu tev – šis Faluņ ir dārgāks par tavu dzīvību, tā ir Augstākā dzīvā būtne, un tu nedrīksti to tā vienkārši bojāt. Mūsdienās ir bezgala daudz šādu viltus cjiġun meistarū, un daži no tiem ir pat ļoti slaveni. Es reiz sacīju Ķīnas cjiġun pētniecības asociācijas vadītājiem, ka senos laikos bija gadījums, kad Dadzji sēja jukas imperatora pilī. Savulaik šī lapsa plosījās pilnā sparā, bet arī viņa šajā ziņā atpaliek no mūsdienu

viltus cjiġun meistariem – viņi sēj ļaunumu visā valstī. Cik daudzus cilvēkus viņi ir padarījuši nelaimīgus? Ārēji viss izskatās diezgan normāli, bet cik gan daudz cilvēku nes sevī ko tādu? Viltus cjiġun meistari sūta to tev, un, lūk, tas arī iemājo tavā ķermenī – plosās, cik vien jaudas. Parastiem cilvēkiem ir ļoti grūti atpazīt tos pēc izskata.

Kāds varbūt domā: “Šodien es noklausījos Li Hundzi lekcijas, izrādās, cjiġun ir tik dziļš un pamatīgs. Nākamreiz, kad būs citu meistarū lekcijas, es vēl iešu paklausīties.” Es tev iesaku nekādā ziņā neiet, citādi viņu sliktās informācijas caur ausīm nokļūs tavā ķermenī. Izglābt cilvēku ir ļoti grūti, mainīt tavu domāšanu arī ir grūti, tāpat kā noregulēt tavu ķermeni. Viltus cjiġun meistarū ir tik daudz, bet vai īstie cjiġun meistari no īstenām skolām patiešām ir tīri? Daži nešķīstie dzīvnieku gari ir ļoti neganti, lai gan tie nespēj iemitināties viņu ķermenī, taču arī viņi nav spējīgi tikt ar tiem galā. Viņiem nav spēju tos izdzīt plašā mērogā, it īpaši tad, kad nešķīstie gari ir iemitinājušies skolnieku ķermeņos. Šie meistari raīda uz jums Gun, kuram piejauca visas iespējamās haotiskās lietas. Šie meistari paši ir diezgan labi, taču to nevar teikt par viņu skolniekiem. Daudzi no viņiem ir dažāda veīda nešķīsto garu apsēsti.

Ja tu patiešām esi nolēmis pilnveidoties saskaņā ar Faluņ Dafa, tad tev nevajadzētu iet pie viņiem uz lekcijām. Protams, ja tu nedomā pilnveidoties saskaņā ar Faluņ Dafa, bet gribi nodarboties, ar ko pagadās, tad ej. Man gar tevi nav nekādas daļas, tādēļ ka tu neesi Faluņ Dafa sekotājs. Kad ar tevi kaut kas notīks, nevaino tajā Faluņ Dafa. Tikai tajā gadījumā, ja tu sekosi Sjiņšjin prasībām un pilnveidosies saskaņā ar Dafa, tevi varēs uzskatīt par īstu Faluņ Dafa praktizētāju. Kāds jautā: “Vai drīkst biedroties ar cilvēkiem, kuri praktizē citu skolu cjiġun?” Es tev teīkšu: viņi nodarbojas ar parastu cjiġun, bet tu pilnveidojies saskaņā ar Faluņ Dafa. Pēc šiem kursiem tavš līmenis būs

nesalīdzināmi augstāks par viņu līmeni. Šis Faluņ ir izveidots daudzu paaudžu pilnveidošanās rezultātā, un tam piemīt milzīgs spēks. Protams, ja tu gribi kontaktēties ar tādiem cilvēkiem, tad nepieņem no viņiem neko un neko viņiem nelūdz. Uzturi vienkārši draudzīgas attiecības, tad problēmu nebūs. Tomēr, ja šis cilvēks tiešām nes sevī kaut ko nešķīstu, tas ir ļoti slikti, un labāk būtu ar viņu nekontaktēties. Attiecībā uz laulātajiem pāriem es domāju, ka tā nav liela problēma, ja viens no dzīvesbiedriem nodarbojas ar cita veida cjiġun. Teikšu tev, lūk, ko – tā kā tu pilnveidojies īstenā Likumā, apkārtējie saņem labumu, kad tu praktizē. Ja tava “otrā puse” nodarbojas ar ķecerīgu cjiġun un nes savā ķermenī kaut ko nešķīstu, tad tavas drošības labad es attīrīšu arī viņu. Tevis dēļ attīru visu, kas atrodas citās dimensijās, kā arī tavas ģimenes vidi. Ja apkārtējā vide netiks attīrīta un būs tik daudz dažādu traucējumu, kā gan tu varēsi praktizēt?

Bet ir arī kāda situācija, kad mans Likuma ķermenis nepalīdzēs attīrīt tavu apkārtējo vidi. Reiz viens no maniem skolniekiem ieraudzīja, ka pie viņa ir atnācis mans Likuma ķermenis. Viņš ļoti nopriecājās un aicināja ienākt Skolotāju istabā. Mans Likuma ķermenis teica: “Tavā istabā ir pārāk nekārtīgi. Tur ir pārāk daudz lietu,” un aizgāja. Vispārīgi runājot, kad citā dimensijā ir pārāk daudz kaitīgu būtņu, parasti mans Likuma ķermenis attīra no tām, bet šā skolnieka istaba bija pilna ar dažādām haotisku cjiġun grāmatām. Skolnieks visu saprata un uzreiz aizvāca tās, dažas grāmatas sadedzināja, bet citas pārdeva. Pēc tam mans Likuma ķermenis atgriezās. Tā šis skolnieks man stāstīja.

Daži lūdz pareģot viņu likteni. Man reiz jautāja: “Skolotāj, es pilnveidojos saskaņā ar Faluņ Dafa, bet mani interesē arī “Pārmaiņu grāmata” un zīlēšana. Vai es varu vēl joprojām to izmantot?” Var teikt tā – ja tu jau nes sevī noteiktu enerģiju, tad

tevis izteiktajiem vārdiem būs spēks. Ja tu pareģosi to, kas nav cilvēka likteni, tu izdarīsi sliktu. Parastais cilvēks ir vāja būtne. Viņa informācijas ir nestabilas un mainīgas. Līdzko tu atvērsi muti un kaut ko pareģosi, tā, iespējams, var notikt nelaime. Vai arī viņam ir liela karma, kuru viņam nepieciešams dzēst, bet tu visu laiku viņam pareģo tikai labu, tā viņš nenodzēsīs savu karmu. Vai tad tā drikst? Vai ar to tu nekaitē cilvēkam? Daži, uzskatot sevi par ļoti spējīgiem zīlēšanā, ir ļoti aizrāvušies ar šo nodarbi un nespēj izskaust šo pieķeršanos. Vai tad tā nav pieķeršanās? Pat ja tu patiešām kaut ko zini, tad tev kā praktizētājam ir jānotur savs Sjiņšjin, un tu nedrīksti izstāstīt Debesu noslēpumus parastiem cilvēkiem. Tāda ir lietu loģika. Lai kā arī tu pareģotu ar “Pārmaiņu grāmatas” palīdzību, dažas lietas jau vairs neatbilst īstenībai. Pareģojumi var būt patiesi, bet var arī nebūt patiesi, bet, lai kā arī tur būtu, parasto cilvēku sabiedrībā ir pieļaujama tāda lieta kā zīlēšana. Tā kā tu sevī nes Gun, tad, manuprāt, tev – īstam praktizētājam – ir jārikojas saskaņā ar augstām normām. Taču mēdz būt cilvēki, kas lūdz citus pareģot viņu likteni: “Pareģo, kas mani sagaida, kāds būs manas prakses rezultāts?” Vai arī: “Kādas nelaimes ir manā ceļā?” Lūk, kas viņus interesē. Kā tu pilnveidosies, ja tev pareģos to nelaimi? Praktizētāja liktenis jau ir mainījies. Informācijas, ko satur viņa plaukstas, seja, viņa dzimšanas datu horoskops, kā arī visas informācijas viņa ķermenī, vairs nav tādas kā agrāk, tās jau ir mainījušās. Tu lūdz zīlniekam pareģot, tātad tu viņam tici, pretējā gadījumā – kādēļ tu viņam to prasīji? Viņa pareģojumi ir virspusēji. Viņš pareģoja to, ko tu nesi sevī agrāk un kas pēc būtības jau ir mainījies. Tad padomājiet, ja jau tu lūdzi viņu zīlēt, tātad tu klausīji viņu, ticēji viņam. Tādā gadījumā tavu sirdi varbūt pārņēma nemiers? Un, ja tas tā ir, tad tu domā par to, un vai tā nav pieķeršanās? Kā tev pārvarēt šo pieķeršanos? Vai tad tas nav tā, ka cilvēks pats sev vēl rada grūtības? Vai tev nenāksies paciest vēl papildu grūtības, lai atbrīvotos no tās? Jebkuras grūtības tev ir pārbaudījums – vai nu tu pilnveidosies tālāk, vai

kritīsi atpakaļ. Ceļš jau tāpat ir ļoti grūts, bet tu vēl pats to sarežģī. Kā tev pārvarēt šo pieķeršanos? Pilnīgi iespējams, ka šā iemesla dēļ tu sastapsies ar likstām un nepatīkšanām. Tavu dzīves ceļu, kas ir ticis mainīts, nav atļauts redzēt nevienam. Kā tu pilnveidosies tālāk, ja kāds ieraudzīs tavu likteni un pateiks, kur tevi sagaida nepatīkšanas? Tādēļ tavu likteni vispār nav atļauts skatīties. Nevienam no citām skolām neļauj skatīties, arī vienas skolas sekotājiem neļauj skatīties otra liktenī, jo neviens nevar pateikt pareizi. Tavs liktenis jau ir ticis mainīts, lai tu varētu pilnveidoties.

Man jautā: “Vai drīkst lasīt citas reliģiskās grāmatas un cjiġun grāmatas?” Mēs sakām, ka reliģiska satura grāmatas, it īpaši tās, kas pieder budismam, māca cilvēkiem, kā pilnveidot Sjiņšjin. Mēs arī piederam Budas sistēmai. Principā problēmu nebūs. Taču jāņem vērā viena lieta – tulkojot daudzās sūtrās ir pieļautas kļūdas. Tām seko uz dažādu līmeņu izpratni balstīti neskaitāmi komentāri, kas patvaļīgi skaidro sūtras, tas viss grauj tekstos ietvertu Likumu. Šo patvaļīgo skaidrojumu autori ir pārāk tālu no Budas līmeņa un vispār nesaprot sūtru patieso jēgu, tādēļ ir novērojama atšķirība teksta izpratnē. Pilnībā saprast sūtras ir ļoti grūta lieta, un tavos spēkos nav noskaidrot īstenību pašam. Taču tu saki: “Mūs interesē sūtras.” Iedziļinoties tajās, tu faktiski jau pilnveidojies pēc šīs skolas, tā kā tajās jau ir apvienoti šīs skolas Gun un Likums. Ja esi pilnībā tajās iegrimis, tad patiesībā tu jau pilnveidojies šajā skolā. Šāda problēma pastāv. Ja tu sāc pilnveidoties saskaņā ar tām, tad, iespējams, ej šīs skolas ceļu, nevis mūsu skolas ceļu. Pilnveidošanās aprindās vienmēr ir pastāvējis princips “pilnīga uzticība tikai vienai skolai”. Lasi tikai tās skolas sūtras, kurā tu patiešām pilnveidojies.

Ja vēlies pilnveidoties, tad nelasi cjiġun grāmatas, it īpaši tās grāmatas, kas tikušas izdotas mūsdienās. Kas attiecas uz “Huandi Neidzjin”, “Sjinmin Guidži”, “Daodzan” un citām

tamlīdzīgām grāmatām, tad tās arī nevajag lasīt. Lai gan šīs grāmatas nav kaitīgas, tās nes sevī dažāda līmeņa informāciju. Pašas par sevi tās jau ir pilnveidošanās metodes, tādēļ, lasot šīs grāmatas, tu faktiski uztver traucējumus. Tev varbūt liksies, ka kaut kādi vārdi ir pareizi, un tad tie ieies tevī. Kaut arī tās nav sliktas lietas, bet, ja tavam Gun pievienos kaut ko svešu, kā tu pilnveidosies tālāk? Vai tas neradīs problēmu? Teiksim, ja televizoram pievienotu kādu lieku detaļu, kas tur sanāktu? Televizors uzreiz sabojātos – tieši šāds ir princips. Turklāt mūsdienās ir ļoti daudz viltus cjigun grāmatu, kuras satur dažādu informāciju. Viens no mūsu skolniekiem šķirstīja cjigun grāmatu, un pēkšņi no grāmatas izlēca liela čūska. Protams, es negrastos iedziļināties detaļās. Viss, par ko es tikko runāju, norāda uz to, ka praktizētāju nepareizā attieksme pret sevi ir radījusi dažas grūtības. Tādējādi grūtības ir piesauktas, jo sirds nav tīra. Saku jums to jūsu pašu labā, lai jūs zinātu, kā rīkoties un kā to visu atpazīt. Tas palīdzēs jums nākotnē izvairīties no šīm nepatīkšanām. Neuztveriet manis teikto par tukšiem vārdiem, noteikti pievērsiet uzmanību tam, ka tieši šajā jautājumā var paklupt. Pilnveidošanās ir ārkārtīgi grūta un ļoti nopietna lieta. Mazākās neuzmanības dēļ tu vari nokrist un vienā mirklī visu pazaudēt, tādēļ tavai sirdij noteikti ir jābūt taisnai.

Kaujas mākslu cjigun

Līdzās prakses metodēm, kuras vērstas uz iekšējo pilnveidošanos, eksistē vēl “kaujas mākslu cjigun”. Pirms sākšu par to runāt, vēlos pievērst uzmanību kādam jautājumam. Šobrīd pilnveidošanās aprindās runā par daudziem cjigun.

Ir parādījies tēlotājmākslas cjigun, mūzikas cjigun, kaligrāfijas cjigun, dejas cjigun – viss kaut kas, un tas viss būtu cjigun? Diezgan savādi. Varu pateikt, ka tas tikai kaitē cjigun. Un ne

tikai kaitē, bet arī apkauno to. Kāds ir šo cilvēku teorētiskais pamatojums? Viņi teic, ka tad, kad cilvēks glezno, dzied, dejo, raksta, viņš ieslīgst neskaidras apziņas stāvoklī, tā sauktajā “cjigun stāvoklī”. Vai tad tas ir cjigun? Šo jautājumu nedrīkst tā saprast. Saki man: “Vai tad tas neapkauno cjigun?” Cjigun – tā ir visaptveroša, dziļa zinātne, kas vērsta uz cilvēka ķermeņa pilnveidošanu. Ak tad neskaidrs stāvoklis arī ir cjigun? Tad kā nosaukt to, ka cilvēks neskaidrā apziņas stāvoklī iet uz tualeti? Vai tad tas neapkauno cjigun? Manuprāt, tieši tā tas arī ir. Aizpagājušajā gadā Austrumu veselības izstādē bija kaut kāds kaligrāfijas cjigun. Kas tad ir kaligrāfijas cjigun? Es nolēmu apskatīties. Cilvēks ar otu vilka hieroglifus, pēc tam ar roku raidīja cji uz katru hieroglifu. Cji viņam bija melnā krāsā, galva pilna ar domām par naudu un slavu, saki, vai viņam var būt Gun? Viņa cji nevar būt laba. Savu kaligrāfiju viņš bija piekāris pie sienas un noteicis tai ļoti augstu cenu. To pirka vieni vienīgi ārzemnieki. Tos, kuri nopirks viņa darbus, manuprāt, sagaida nepatīkšanas. Vai tad melnā cji var būt laba? Pat paša kaligrāfa seja bija melna. Viņš alkst naudas, visu laiku domā par naudu. No kurienes tad šeit var rasties Gun? Šī cilvēka vizītkartē bija uzskaitīta virkne visdažādāko titulu, tādi kā “starptautiskās kaligrāfijas cjigun meistars” un tamlīdzīgi. Vai tad kas tāds var tikt uzskatīts par cjigun?

Padomājiet, pēc mūsu kursiem 80 līdz 90% no tiem, kuri tos pabeigs, ne tikai kļūs veseli, bet arī iegūs Gun, īstu Gun. Tās, kas jau ir tavā ķermenī, ir uzskatāms par diezgan neparastu. Praktizējot patstāvīgi, tu šīs lietas nespētu izstrādāt pat visas savas dzīves laikā. Jauni cilvēki, šajā mirklī uzsākot nodarbības, līdz pat sava mūža beigām nespētu izstrādāt to, ko esmu tevī ievietojis, pat tad, ja viņiem izdotos atrast īstenu skolotāju, kurš viņus apmācītu. Es uzreiz ievietoju tevī Faluņ un ļoti daudzus mehānismus, kurus izstrādājušas neskaitāmas cilvēku paaudzes. Tādēļ es jums saku – nedrīkst tos vieglprātīgi pazaudēt tādēļ, ka

tie tika viegli iegūti. Tādas lietas ir nenovērtējamas, tās nevar novērtēt ne ar kādu naudu. Pabeidzot šos kursus, tu būsi ieguvis īstu Gun, augstas enerģijas matēriju. Mājās uzrakstīsi dažus hieroglifus, un tie nesīs Gun, neatkarīgi no tā, cik labi tie būs uzrakstīti! Vai tādēļ pēc šiem kursiem katrs varēs piešķirt sev “meistara” titulu, un vai tādā gadījumā jūs visus varēs uzskatīt par kaligrāfijas cjigun meistariem? Es saku, ka nevajag to tā saprast, jo cilvēkam, kuram patiešām piemīt Gun un, tātad, arī enerģija, nav vajadzības speciāli izstarot Gun – visur, kur viņš pieskaras, tiek atstāta enerģija, viss mirdz, viss laistās.

Kādā žurnālā es lasīju par kaligrāfijas cjigun kursu organizēšanu. Es to pāršķirstīju, lai iepazītos ar viņu apmācības metodēm. Tur bija rakstīts tā: vispirms ir nepieciešams noregulēt elpošanu, pēc tam apsēties meditācijas pozā un iegremdēt apziņu daļā laukā. Nosēžot šādā pozā no 15 minūtēm līdz pusstundai, var domās pārvietot cji no daļā lauka uz roku, iemērkt otu tušā un domās pārvietot cji uz otas galiņu. Kad doma aizies līdz otas galiņam, var sākt rakstīt hieroglifus. Vai tad tā nav krāpšana? Vai tiešām cjigun nozīmē tikai cji pārvietošanu no vienas vietas uz otru? Sanāk tā, ja mēs pie pusdienu galda apsēdīsimies meditācijas pozā, paņemsim rokās irbulišus, pārvietosim cji uz irbulišiem un sāksim ēst, tad iznāks ēšanas cjigun? Jo ēdām taču vienu vienīgu enerģiju. Tā ir pārāk vieglprātīga attieksme pret cjigun. Tas apkauno cjigun. Tādēļ nedrīkst tā saprast šo jautājumu.

Tomēr kaujas mākslu cjigun var uzskatīt par patstāvīgu cjigun veidu. Kādēļ tā? Tādēļ, ka tas tiek nodots no paaudzes uz paaudzi jau tūkstošiem gadu. Kaujas mākslu cjigun ir sava teorētiskās pilnveidošanās sistēma un vesela prakses metožu sistēma, tādēļ to var uzskatīt par saskaņotu lietu kompleksu. Un tomēr kaujas mākslu cjigun atrodas viszemākajā līmenī starp prakses metodēm, kuras vērstas uz iekšējo pilnveidošanos. Cietā cjigun

metode izstrādā blīvas enerģijas masu, kas paredzēta vienīgi tuvcīņai. Minēšu piemēru. Kāds skolnieks no Pekinas pēc Falun Dafa kursu pabeigšanas nedrīkstēja ar rokām pieskarties priekšmetiem. Viņš devās uz veikalu pēc bērnu ratiņiem, un, kad gribēja pārbaudīt ratiņu izturību, tie uzreiz izjuka. Viņš bija ļoti izbrīnīts. Atgriezies mājās, viņš vēlējās apsēties un nedaudz uzspieda ar roku uz krēsla – krēsls arī izjuka. Skolnieks man jautāja, kas par lietu? Es viņam neizskaidroju, jo nevēlējos izraisīt viņa sirdi pieķeršanos, tikai pateicu, ka tas ir dabisks stāvoklis. Ļauj visam iet savu gaitu un nepievērs uzmanību. Tās visas ir labas parādības. Ja cilvēks iemācās pielietot šo Gun, tad ar pirkstiem var saberzt akmeni pulverī. Vai tas nav cietais cjiḡun? Tomēr viņš nebija mācījies cieto cjiḡun. Prakses metodēs, kas vērstas uz iekšējo pilnveidošanos, parasti var izstrādāt šādas pārdabiskās spējas. Tomēr bieži vien tās netiek ļauts pielietot, jo cilvēkiem vēl nav tik augsts Sjiņšjin līmenis. Turklāt, kad cilvēks pilnveidojas zemos līmeņos un viņam vēl nav paaugstinājies Sjiņšjin, viņam vispār nedod šādas pārdabiskās spējas, kuras izpaužas zemos līmeņos. Laika gaitā, kad cilvēks pacelsies uz augstākajiem līmeņiem, pēc šādām spējām vairs nebūs nekādas vajadzības.

Kā tieši notiek kaujas mākslu cjiḡun praktizēšana? Kaujas mākslu cjiḡun pievērš īpašu uzmanību cji pārvietošanai. Sākumā pārvietot cji nav nemaz tik vienkārši. Cji, protams, nevirzās turp, kur to sūta. Ko tādā gadījumā darīt? Skolnieki sāk rūdit rokas, rūdit tādas vietas kā sānus un kāju pēdas, kājas, rokas, plecus un galvu. Kā notiek šī rūdišana? Vieni ar roku vai plaukstu sit pa koku, citi – pa akmeni: “bum-bum”. Iedomājieties, cik tas ir sāpīgi, kad sitiena brīdī kauli atsitas pret cietu priekšmetu! Iesitīsi nedaudz stiprāk, un sāks asiņot, bet cji vēl joprojām nepārvietojas. Ko gan darīt? Tad cilvēks sāk apļot roku tā, ka roka pieplūst ar asinīm, no kā pietūkst pleci un rokas. Sitiena brīdī rokai saskaroties ar akmeni, pietūkumam ir polstera loma.

Šajā gadījumā kauli nesaskaras ar cietu priekšmetu, tādēļ vairs nav tik sāpīgi. Tāda ir prakse, kura notiek skolotāja vadībā, un ar laiku skolnieks iemācīsies pārvietot cji. Taču ar vienkāršu cji pārvietošanu vēl nepietiek, cīņas laikā pretinieks uz tevi negaidīs. Protams, ja cilvēks spēj pārvietot cji, tātad viņš jau ir spējīgs pretoties sitienam un pat nesajūt sāpes, kad viņam iesit ar nūju, jo pietūkums no pārvietotās cji veido aizsargpolsteri. Tomēr cji ir pati primitīvākā lieta sākuma stadijā. Nepārtraukti vingrinoties, cji pakāpeniski pārvēršas par augstas enerģijas matēriju. Augstas enerģijas matērija veido ļoti blīvas enerģijas masu, kurai piemīt prāta spējas. Tas arī ir viens no pārdabisko spēju veidiem. Šī spēja tiek izmantota tieši uzbrukumam un aizsardzībai. Veltīgi būtu izmantot to dziedināšanai. Augstas enerģijas matērija atrodas citā dimensijā, kur laiks rit ātrāk nekā pie mums, tā nepārvietojas mūsu dimensijā. Kad tu gatavojies izdarīt sitienu, tev vairs nav nepieciešams virzīt cji, nav nepieciešams sakoncentrēt domas, tavs Gun jau atrodas vajadzīgajā vietā. Kad tu tiec pakļauts sitieniem un ir nepieciešams aizstāvēties, Gun jau atrodas vajadzīgajā vietā. Lai arī cik zibenīgi būtu tavi sitieni, Gun vienmēr ir ātrāks par tevi, jo laika jēdziens abās dimensijās ir atšķirīgs. Praktizējot kaujas mākslu cjiġun, ir iespējams attīstīt tādas spējas kā “dzelzs smilšu delnu”, “cinobras delnu”, “Vadžras kājas”, “Arhata pēdu” – tās ir parasto cilvēku spējas. Parastie cilvēki vingrinoties var sasniegt šādu līmeni.

Pati lielākā atšķirība starp kaujas mākslu cjiġun un tām prakses metodēm, kurās nodarbojas ar iekšējo pilnveidošanos, ir tā, ka kaujas mākslu cjiġun notiek kustībā, tādēļ cji pārvietojas zem ādas. Tā iemesla dēļ, ka treniņš notiek kustībā, praktizētājs nespēj ieiet miera stāvoklī, cji kustas zem ādas, muskuļos un neieplūst daņ laukā, tādēļ nav iespējams ne pilnveidot dzīvi, ne arī augsta līmeņa spējas. Mūsu prakses metodes, kas virzītas uz iekšējo pilnveidošanos, paredz, ka nodarbībām jānotiek miera

stāvoklī. Parastajās prakses metodēs cji ieplūst daņ laukā, vēdera lejasdaļā. Šajās metodēs pievērs uzmanību tam, lai pilnveidošanās noritētu miera stāvoklī, pievērs uzmanību Beņti pārveidošanai, kas ļauj pilnveidot dzīvi un sasniegt augstākus līmeņus.

Iespējams, jūs esat dzirdējuši, ka eksistē tādas cīņas māku spējas kā “zelta zvana vairogs”, “dzelzs kreklis”, “caururbt papeli no simt soļu attāluma” – tās aprakstītas arī literāros darbos. Ir vēl “bezsvara” Gun. Cilvēks, kuram piemīt šāda spēja, var lidot uz jebkuru pusi. Ir cilvēki, kas spēj nokļūt pat citās dimensijās. Vai šādas cīņas māku spējas eksistē? Jā, eksistē. Un tā ir patiesība. Tomēr jūs tās neatradīsiet parastu cilvēku vidū. Tie, kas patiešām ir pilnveidojuši šādas īpašas cīņas māku spējas, tās publiski neizrādīs, jo tās ir iegūtas ne tikai kaujas mākslu treniņu rezultātā. Šāds cilvēks pilnībā pārsniedz parasto cilvēku līmeni, un viņam ir jāpraktizē saskaņā ar iekšējās pilnveidošanās metodi. Viņam ir jāpaaugstina savs Sjiņšjin un jā saglabā vienaldzīga attieksme pret dažādiem materiālajiem labumiem. Lai gan šie cilvēki pilnveidošanās rezultātā var attīstīt šādas cīņas māku spējas, tomēr viņiem vairs neļauj tās patvaļīgi lietot parastu cilvēku vidū. Viņiem ir atļauts tās izmantot tikai tad, kad klāt nav neviena cita, kas varētu to ieraudzīt. Lasot literārus darbus, tajos var sastapt epizodes, kurās cilvēks, lai iegūtu zobena lietošanas mākslas noslēpumus, sagrābtu bagātības vai sievietes dēļ, pielieto šīs īpašas spējas, kā pēc burvju mājienu te parādoties, te pazūdot. Padomājiet par to – vai tie, kam patiešām piemīt šādas cīņas māku spējas, tās nav ieguvuši iekšējās pilnveidošanās ceļā? Viņi ir ieguvuši tās, pilnveidojot savu Sjiņšjin. Tādas lietas kā slava, manta un dažādas pieķeršanās viņiem jau sen neko nenožīmē. Vai viņi nogalinātu cilvēkus? Vai viņus uztrauktu bagātība? Tas nepavisam nav iespējams. Tas ir tikai literārs pārspīlējums. Ļaudis tagad alkst pēc asām izjūtām un tiecas pēc visa, kas varētu remdēt viņu neveselīgās alkas. Orientējoties uz

šo lasītāju psiholoģiju, grāmatu autori cenšas apmierināt viņu vēlmes, pielāgojas viņu noskaņojumam un izdabā gaumei. Jo grāmatās vairāk aizraujošu ainu, jo vairāk tas piesaista lasītāju. Taču tas viss ir tikai māksliniecisks pārspīlējums. Cilvēki, kam patiešām piemīt šādas cīņas māku spējas, tā nerīkosies un it īpaši neizrādīs tās publiski.

Vēlme izrādīties

Mēs pilnveidojamies parasto ļaužu vidū, tādēļ daudzi mūsu skolnieki nevar izskaust savas pieķeršanās, kuras jau kļuvušas tik dabiskas, ka viņi paši tās nepamana. Vēlme izrādīties izpaužas it visā, pat tādos gadījumos, kad jūs esat izdarījuši labu darbu. Daži slavas un neliela pašlabuma dēļ izrādās un lielās – skat, kāds es esmu spējīgs, cik es esmu spēcīgs. Tāda situācija ir arī pie mums. Ja kāds praktizē mazliet labāk vai kādam mazliet labāk redz Debesu acs, vai arī ir mazliet skaistākas kustības vingrojot, – viņš arī sāk sevi izrādīt.

Lūk, kāds cilvēks paziņo, ka dzirdējis Skolotāju Li kaut ko sakām, un visi, protams, acumirkli apstāj viņu, lai paklausītos. Viņš atstāsta pa ausu galam dzirdēto, izpušķodams to ar savu paša izpratni. Ar kādu mērķi tas tiek darīts? Vienkārši – lai izrādītu sevi. Vēl mēdz būt tādi, kas izplata oficiāli neapstiprinātas ziņas, viņš – viņam, viņa – viņai. Viņi stāsta ar aizrautību, lai visi zinātu, cik labi viņi ir informēti. Mums ir tik daudz skolnieku, bet neviens nesaprot tik labi kā viņš, un neviens nezina vairāk kā viņš. Cilvēks jau ir pieradis un, iespējams, to pat neapzinās. Taču viņa neapzinātajā apziņā mājō vēlme izrādīties, kādēļ gan vēl viņš izplata šīs baumas? Viens otrs runā, ka Skolotājs pēc kāda laika atgriezīsies kalnos. Es taču neesmu nācis no kalniem, kādos kalnos es atgriezīšos? Daži runā, ka kādu dienu Skolotājs kādam esot kaut ko stāstījis, sniedzis

individuālu apmācību. Kādu labumu dos šis cilvēks, izplatot šādas baumas? Nekādu. Tomēr mēs ieraudzījām, ka tā ir viņa pieķeršanās – vēlēšanās sevi izrādīt.

Kāds lūdz manu autogrāfu. Kādam nolūkam? Var jau būt, ka tāds ir parasto ļaužu paradums – atstāt kaut ko piemiņai. Ja tu nenodarbojies ar pilnveidošanos, tad kam tev vajadzīgs mans paraksts? Katra zīme manā grāmatā – tas ir mans tēls, tas ir Faluņ, katra frāze ir mana. Kādēļ tev vajadzīgs mans paraksts? Viens otrs domā – ja iegūšu autogrāfu, tad Skolotāja informācija mani aizsargās. Viņi vēl joprojām tic informācijām. Mēs nedodam nekādas informācijas. Šī grāmata ir nenovērtējama. Ko vēl tu vēlies? Šādi izpaužas vien tavas pieķeršanās. Ir vēl arī tādi, kas atdarina man apkārt esošo skolnieku uzvedību, neatkarīgi no tā, vai tas ir labi, vai slikti. Patiesībā nav svarīgi, kā kurš izturas – Likums ir tikai viens. Tev jārikojas saskaņā ar šo Dafa – tie ir īstie kritēriji. Neviens no skolniekiem, kuri strādā kopā ar mani, nav saņēmis vairāk nekā citi. Jūs visi esat vienādi. Viņi ir vien asociācijas darbinieki, tādēļ nerosini sevī šīs aizdomas. Kad tev rodas šādas aizdomas, tu neapzināti kaitē Dafa. Tu izplati baumas, kuras var novest pie domstarpībām un izraisīt pieķeršanos arī citos skolniekos, kuri vēlas būt tuvāk Skolotājam, kuri vēlas vairāk kaut ko dzirdēt un tamlīdzīgi. Vai tad tā nav?

Pie kā vēl var novest vēlēšanās izrādīties? Es jau divus gadus mācu Gun. Drīzumā dažiem no mūsu Faluņ Dafa skolniekiem, kas uzsākuši praktizēt agrāk, iespējams, atvērsies Gun. Citi nonāks pakāpeniskas Apskaidrības stāvoklī – viņi pēkšņi nonāks pakāpeniskajā Apskaidrībā. Kādēļ tev agrāk neparādījās tādas pārdabiskas spējas? Nedrīkst tevi uzreiz pacelt līdz tik augstam līmenim, kad tu vēl neesi izskaudis daudzas parasto cilvēku pieķeršanās. Bez šaubām, tavs Sjiņšjin jau ir daudz augstāks, tomēr daudzas pieķeršanās vēl nav novērstas, tādēļ mēs neļaujam

tavām pārdabiskām spējām izpausties. Kad iziesi šo posmu un būsi stabilā stāvoklī, es tevi uzreiz pacelšu līdz pakāpeniskas Apskaidrības stāvoklim. Pakāpeniskās Apskaidrības stāvoklī Debesu acs atvērsies ļoti augstā līmenī, turklāt tev radīsies daudzas pārdabiskas spējas. Patiesībā teikšu tev – kad tu sāksi īsteni pilnveidoties, tev radīsies daudzas pārdabiskas spējas un tu jau pacelsies uz tik augstu līmeni, kurš noteiks šīs spējas. Tuvākā laikā daudzi no jums var nonākt šādā stāvoklī. Starp mums vēl ir tādi cilvēki, kas nevarēs sasniegt augstu pilnveidošanās līmeni, jo viņu iedzimtais pamats un pacietības spēja kopumā ir ierobežoti. Šie cilvēki ļoti zemā līmenī sasniegs Gun atvēršanos un Apskaidrību jeb pilnīgu Apskaidrību. Šādi cilvēki būs.

Es jums par to stāstu, lai tad, kad šādi ļaudis parādīsies, jūs viņus nekādā gadījumā nenoturētu par kādiem neparastiem Apskaidrotajiem. Tā ir ļoti nopietna problēma sevis pilnveidošanā. Cilvēks rīkojas pareizi tikai tad, kad rīkojas saskaņā ar Dafa. Ieraugot citu pārdabiskās spējas, brīnumspējas vai vēl kaut ko, neseko viņam un neklausies viņā. Tu viņam vari kaitēt ar to, ka izraisīsi viņā prieku, tādēļ viņš visu pazaudēs, viņam viss noslēgsies, un rezultātā viņš kritīs lejā. Neraugoties uz to, ka cilvēkam ir atvēries Gun, arī viņš var nokrist. Ja cilvēks nespēj valdīt pār sevi, tad arī pēc Apskaidrības sasniegšanas viņš var nokrist. Arī Buda kritī no sava līmeņa, ja nespēj noturēties, ko tad tur runāt par tevi – cilvēku, kurš pilnveidojas parasto ļaužu sabiedrībā! Tādēļ, lai arī cik pārdabisko spēju tev attīstītos, lai arī cik varenas tās būtu, lai cik spēcīgi izpaustos tavas brīnumspējas, tev jāprot valdīt pār sevi. Pēdējās dienās daži no šeit sēdošajiem te pēkšņi izgaist, te pēkšņi uzrodas – lūk tā, un var atklāties pat vēl spēcīgākas brīnumspējas. Ko tu darīsi tādā gadījumā? Kad nākotnē tas notiks ar tevi vai ar kādu citu, tev – manam skolniekam un sekotājam – nav viņa priekšā jāklānās un jālūdz iemācīt šādas lietas. Pat tava mazākā svārstīšanās var novest tevi

nelaimē, un tu nokritīsi lejā. Taču tu varbūt atrodies daudz augstākā līmenī par viņu, tikai tev vēl nav atklājušās brīnumspējas. Taču tu esi nokritis tieši šajā jautājumā. Tādēļ mums visiem ir jāpievērš tam nopietna uzmanība. Esmu šim jautājumam piešķīris svarīgu nozīmi, jo kaut kas tāds var notikt tuvākajā laikā. Ja tas notiks un tu nespēsi valdīt pār sevi, tad nebūs labi.

Praktizētājs, kuram ir attīstījies Gun, kurš sasniedzis Gun atvēršanos vai kurš tiešām ir sasniedzis Apskaidrību, nedrīkst uzskatīt sevi par īpašu. Viņš spēj ieraudzīt tikai to, kas atrodas viņa līmenī. Tā kā viņš pilnveidojoties ir nonācis līdz šādam līmenim, citiem vārdiem sakot, viņa izpratne ir sasniegusi šādu līmeni, viņa Sjiņšjin ir paaugstinājies līdz šādam līmenim, tad arī viņa gudrība ir sasniegusi šādu līmeni. Tādēļ var gadīties, ka viņš netic augstāku līmeņu lietām. Viņa neticība ir izraisījusi to, ka redzēto viņš uzskata par absolūtu, un ar to arī aprobežojas. Patiesībā viņš vēl ir tālu no īstenības, jo šā cilvēka līmenis ir tikai tāds.

Daļai cilvēku Gun atvēršies dotajā līmenī. Viņiem vairs neizdosies pilnveidoties augstāk, un viņi sasniegs Gun atvēršanos un Apskaidrību tikai šajā līmenī. No šā brīža daži no jums pilnveidojoties sasniegs Apskaidrību laicīgo taciņu līmenī, citi sasniegs Apskaidrību dažādos līmeņos, bet vēl citi – sasniedzot Īsteno Sasniegumu. Visaugstākā Apskaidrība tiek sasniegta, iegūstot Īsteno Sasniegumu, kad var ieraudzīt un kad patiešām atklājas ainas dažādos līmeņos. Tie, kuriem ir atvēries Gun un kuri ir sasnieguši Apskaidrību laicīgo taciņu pašos zemākajos līmeņos, arī var ieraudzīt dažas dimensijas un dažas Apskaidrotās būtnes un spēs ar tām sazināties. Tomēr nevajag kļūt pašapmierinātam, jo tie, kuriem Gun ir atvēries laicīgo taciņu zemajos līmeņos, nerasniegs Īsteno Sasniegumu. Noteikti tā būs. Ko tad darīt? Viņiem nāksies palikt šajā līmenī. Turpināt piln-

veidošanos uz daudz augstākiem līmeņiem ir viņa nākotnes jautājums. Kas būs, ja viņam neatvērs Gun šajā līmenī? Lai arī kā viņš praktizētu, viņam vairs nav kur pilnveidoties, tādēļ nākas tam atvērt Gun. Viņš jau būs nonācis līdz savas pilnveidošanās beigām, un šādu cilvēku būs daudz. Taču jebkurā gadījumā tev ir jānotur savs Sjīnsjin. Vienīgi tad patiešām ir pareizi, kad rīkojies tikai saskaņā ar Dafa. Savas pārdabiskās spējas un Gun atvēršanos tu esi ieguvis, vien pateicoties tam, ka pilnveidojies saskaņā ar Dafa. Ja tu savas brīnumspējas vērtēsi augstāk par Dafa vai, sasniedzot Apskaidrību, pieņemsi tādu vai citādu savu izpratni par absolūtu patiesību, nostatot sevi augstāk par Dafa, tad, manuprāt, tu jau sāc krist lejā. Tas ir ļoti bīstami, un, jo tālāk, jo būs sliktāk. Tad tevi patiešām piemeklēs nepatīkšanas. Tava pilnveidošanās būs veltīga. Ja tu nespēsi rīkoties pareizi, tad kritīsi lejā un tava pilnveidošanās būs bijusi veltīga.

Vēl jums teikšu, ka šajā grāmatā ir apkopots Likums, ko esmu mācījis vairāku lekciju kursu laikā. To visu esmu teicis es. Katrs vārds ir mans. Viss ticis pārrakstīts no magnetofona ierakstiem. Tie ir mani sekotāji, mani skolnieki, kas manu uzstāšanos vārdu pa vārdam pārrakstīja no magnetofona ierakstiem, un pēc tam es tos vairākkārt pārbaudīju. Tas viss ir mans Likums, es izklāstu tieši šo Likumu.

SEPTĪTĀ LEKCIJA

Jautājums par dzīvu būtņu nogalināšanu

Dzīvu būtņu nogalināšana ir visai jutīgs jautājums. Praktizētājiem mēs izvīzām diezgan stingras prasības – praktizētāji nedrīkst nogalināt dzīvas būtnes. Neviens Budas sistēmas, Dao sistēmas, Cjimeņ vai citu skolu sekotājs nedrīkst nogalināt dzīvas būtnes, ja vien šajās skolās pilnveidojas pēc ortodoksāla Likuma. Prasība ir visai kategoriska – neviens nedrīkst nogalināt dzīvas būtnes, un par to nevar būt nekādu šaubu. Tā kā dzīvu būtņu nogalināšana var radīt ļoti nopietnas sekas, man nāksies sīkāk izskaidrot šo jautājumu. Sākotnējā budismā par dzīvu būtņu nogalināšanu galvenokārt uzskatīja cilvēka nogalināšanu, kas bija pats nopietnākais pārkāpums. Vēlāk sāka saudzēt arī citas lielākas dzīvās būtnes, lielākos mājlopus vai citas lielākās dzīvības. Kādēļ pilnveidošanās aprindās vienmēr ir tik nopietni izturējušies pret dzīvu būtņu nogalināšanu? Agrāk budismā runāja, ka nogalinātās dzīvās būtnes, kam nav bijis lemts nomirt, kļūst par vientuļām dvēselēm un klejojošiem spokiem. Lūgšanu rituāls par mirušajiem arī ir domāts, lai atbrīvotu šīs dvēseles no ciešanām. Pretējā gadījumā šīs dzīvības dzīvo bez ēdiena, bez ūdens un atrodas ļoti smagos apstākļos. Tā agrāk runāja budisma reliģijā.

Mēs sakām – ja kāds izdara otram ko sliktu, tad, lai kompensētu zaudējumu, viņš atdos tam ļoti daudz De. Ar to parasti tiek domāti gadījumi, kad notiek svešu mantu piesavināšanās un kas līdzīgs. Bet, ja pēkšņi tiks pārtraukta dzīvnieka vai kādas citas dzīvas radības dzīvība, tas radīs ļoti lielu karmu. Agrāk ar dzīvu būtņu nogalināšanu, kas radīja lielu karmu, galvenokārt saprata cilvēka nogalināšanu. Bet parastu dzīvu radību nogalināšana

tāpat rada diezgan lielu karmu. Sevišķi praktizētājiem pilnveidošanās procesa gaitā dažādos līmeņos tiek sarīkotas likstas, kas izriet no viņu personīgās karmas, lai, tās pārvarot, viņi varētu paaugstināties. Kad tu paaugstināsi savu Sjiņsjin, tad varēsi tās pārvarēt. Taču, ja tev uzreiz uzkraus tādu milzu karmu, kā tu to pārvarēsi? Ar šādu Sjiņsjin tu vispār nepārvarēsi to un, iespējams, nemaz vairs nebūsi spējīgs pilnveidoties.

Mēs esam ievērojuši, ka tad, kad cilvēks piedzimst šajā pasaulē, šā Visuma telpas noteiktās sfērās vienlaikus piedzimst viņa daudzie līdzinieki ar vienu un to pašu vārdu, ar līdzīgu uzvedību un ārieni, par kuriem var teikt, ka tie kopā ar viņu veido vienu veselu. Tas rada šādu problēmu: ja pēkšņi iet bojā viena no šīm dzīvajām būtnēm (tāpat ir arī ar liela dzīvnieka dzīvību), bet viņa līdzinieki citās dimensijās vēl nav nogājuši tiem lemto dzīves ceļu, tad viņiem vēl jānodzīvo daudzi gadi. Tādā gadījumā šī bojāgājusi dzīvā būtne paliks bez patvēruma un sāks klejot Visuma telpā. Agrāk mēdza teikt, ka tāda vientuļa dvēsele vai klejojošs spoks dzīvo bez ēdiena un ūdens un ļoti cieš un, iespējams, ka tā tas arī ir. Mēs patiešām redzam, ka tā atrodas ārkārtīgi smagos apstākļos. Viņai nāksies gaidīt un gaidīt, lai sagaidītu brīdi, kad ikviens viņas līdzinieks visās citās dimensijās būs nogājis savu dzīves ceļu, un tikai tad viņi visi kopā varēs sākt meklēt savu tālāko likteni. Jo ilgāk turpinās tāda vientulība, jo vairāk viņa cieš. Un jo vairāk viņa cieš, jo vairāk karmas uzkrauj tam, kas viņu nogalinājis. Padomā, cik milzīga būs tev uzkrautā karma? To visu mēs ieraudzījām ar pārdabisko spēju palīdzību.

Vēl mēs ieraudzījām šādu situāciju. Kad cilvēks piedzimst, noteiktā dimensijā jau pastāv visa viņa dzīves eksistences forma, un tur jau ir ierakstīts, kad un ko viņam pienākas darīt. Kurš ir ielānojis visu viņa dzīvi? Acīmredzot to ir izdarījusi daudz augstāka dzīvā būtne. Piemēram, parasto ļaužu sabiedrībā cilvēks pēc piedzimšanas dzīvo ģimenē, iet skolā, pieaudzis strādā un

nodibina dažādus sakarus sabiedrībā. Visa sabiedrība tieši tā ir iekārtota. Bet pēkšņi šī dzīvā būtne tiek nogalināta pretēji iepļānotajam, un tas visu maina. Turklāt Augstākā dzīvā būtne nepiedos tam, kurš ir pārkāpis viņas plānu. Padomājiet, jūs, praktizētāji, vēlaties pilnveidoties uz augstiem līmeņiem. Vai cilvēkam izdosies pilnveidoties, ja Augstākā dzīvā būtne viņam nepiedos? Mēdz būt tādi gadījumi, kad kāda skolnieka skolotājs stāv līmeni zemāk par Augstāko būtņi, kura visu bija iepļānojusi. Tādēļ arī viņa skolotājam neklāsies labi, un tas zaudēs savu līmeni. Padomā, vai tā ir tik vienkārša lieta? Tādēļ, ja kāds ir izdarījis tādu pārkāpumu, viņam būs ļoti grūti pilnveidoties.

Iespējams, ka to skolnieku vidū, kas pilnveidojas saskaņā ar Faluņ Dafa, ir tādi, kas cīnījušies kara laikā. Karš ir stāvoklis, kas rodas Debesu zīmju izmaiņu rezultātā. Šajā gadījumā tu esi tikai šo notikumu daļiņa. Ja Debesu zīmju izmaiņas norisinātos bez ļaužu līdzdalības, tās neradītu parasto ļaužu sabiedrībai šādu stāvokli un tās nevarētu saukt par Debesu zīmju izmaiņām. Tie notikumi mainās, sekojot lielāku parādību izmaiņām, un tu nevari pilnībā būt atbildīgs par tām. Tas, par ko mēs šeit runājam, ir karma, kas radusies, tiecoties pēc personīgajām interesēm vai apmierinot tās, vai no neizbēgamas netikumīgu rīcību veikšanas, kad kaut kas tev kaut kā ir traucējis. Notiekot nozīmīgām pārmaiņām veselā lielā dimensijā vai kādā nozīmīgā situācijā cilvēku sabiedrībā, tu nevari būt atbildīgs par tām.

Dzīvo būtņu nogalināšana rada milzīgu karmu. Daži domā: “Es mājās gatavoju ēdienu, bet, ja man neatļauj nokaut dzīvas būtnes, ar ko tad man barot ģimeni?” Uz šādiem konkrētiem jautājumiem es neatbildēšu. Es šeit izklāstu Likumu praktizētājiem, nevis tērzēju ar parastiem cilvēkiem par to, kā vajag dzīvot. Kā rīkoties katrā konkrētā situācijā – es tev ieteiktu risināt šo jautājumu, vadoties pēc Dafa. Padomā pats, kā labāk rīkoties, un tā arī rīkojies. Parastie ļaudis dara, ko vēlas – tās ir parasto

ļaužu lietas. Tas nav iespējams, ka ikviens spētu patiesi pilnveidoties. Prasībām, kas tiek izvirzītas praktizētājiem, ir jābūt augstām, tādēļ manas prasības šeit ir domātas praktizētājiem.

Ne tikai cilvēkam, bet arī dzīvniekiem un augiem ir dzīvība. Citās dimensijās jebkura matērija izpaužas kā dzīvības forma. Kad tava Debesu acs atvērsies Likuma redzes līmenī, tu ievērosi, ka akmeņi, sienas un jebkuri priekšmeti runā un sveicina tevi. Iespējams, daži domā, ko mums darīt ar graudiem un dārzeņiem, kuriem arī ir dzīvība, kā jāizturas pret mušām un odiem? Odi vasarā sāpīgi dzeļ, bet mušas piesārņo ēdienu, taču iznīcināt šīs radības nav ļauts. Es jums paskaidrošu. Mēs nedrīkstam patvaļīgi un bez iemesla nonāvēt dzīvas būtnes. Taču mums nevajag būt formālistiem, centīgiem niekos un uzmanīgiem sīkumos. Ejot tu lēkā, baidoties samīt skudras. Manuprāt, tā dzīvot ir nogurdinoši. Vai tā arī nav pieķeršanās? Ja ejot tu lēkāji, varbūt arī nesamini nevienu skudru, taču sabradāji daudzus mikroorganismus. Proti, mikroskopiskā līmenī eksistē vēl neskaitāms daudzums sīku dzīvo būtnu, piemēram, sēnītes un baktērijas, un, iespējams, tu daudzas no tām esi sabradājis, bet nedrīkst taču tādēļ atteikties dzīvot. Mums nevajag būt tādiem, citādi nebūs iespējams pilnveidoties. Pilnveidojoties mums jābūt augstsirdīgiem, jāvērs sava uzmanība uz svarīgāko un būtiskāko.

Mēs dzīvojam, un mums ir tiesības dzīvot, tādēļ apkārtējās vides apstākļiem ir jāatbilst cilvēka dzīves vajadzībām. No vienas puses, mēs nedrīkstam tieši kaitēt dzīvajām būtnēm, no otras puses – mums nevajag pārāk bažīties par sīkumiem. Piemēram, dārzeņos un izaudzētajos graudos arī ir dzīvība, bet mēs nevaram tikai tāpēc pārstāt ēst un dzert. Kā gan citādi mēs varētu pilnveidoties? Skaties uz lietām plašāk. Piemēram, kad tu gāji, skudras un citi kukaiņi nokļuva tev zem kājām un tika samīti, tā tad viņiem varbūt bija lemts nomirt – tu taču tīšuprāt viņiem

nekaitēji. Dzīvo būtņu pasaulē vai starp citiem organismiem arī pastāv ekoloģiskā līdzsvara problēma. Neapturama savairošanās izraisīs to pārpilnību, tādēļ mums vajag pilnveidoties augstirdīgi. Kad dzīvoklī parādīsies mušas un odi, mēs tos izdzīsim un ieliksīm logos aizsargsietus, lai tie nevarētu iekļūt. Ja neizdosies izdzīt, tad nebūs nekas briesmīgs, ja tos nositīsim. Cilvēku dzīves telpā viņi kož un kaitē, tādēļ izdzīt tos ir dabiski. Ja neizdodas tos izdzīt, mēs nevaram tā vienkārši noskatīties, kā tie kādam kož. Tu esi praktizētājs un nebaidies tāpēc, ka tev ir imunitāte. Bet pārējie tavas ģimenes locekļi ir parasti cilvēki, viņi nepilnveidojas, un viņiem draud inficēšanās. Nevar jau stāvēt malā, skatoties, kā šie kaitīgie kukaiņi sēž uz bērnu sejām.

Minēšu piemēru. Agrākos laikos ar Šakjamuni atgadījās tāds notikums. Reiz Šakjamuni vēlējās nomazgāties un sūtīja savu sekotāju iztīrīt vannu mežā. Viņa sekotājs piegāja pie vannas un ieraudzīja, ka vanna ir pilna ar kukaiņiem, un, ja viņš iztīrītu vannu, tad neizbēgami tos nonāvētu. Viņš atgriezās un teica Šakjamuni, ka vanna ir pilna ar kukaiņiem. Nepaskatījies uz viņu, Šakjamuni atbildēja: “Ej, iztīri vannu.” Sekotājs atkal piegāja pie vannas un nezināja, ko iesākt. Tikko viņš sāktu kaut ko darīt, kukaiņi ietu bojā. Viņš atkal atgriezās pie Šakjamuni: “Godātais Skolotāj, vannā ir neskaitāms daudzums kukaiņu. Ja es tīrīšu vannu, viņi ies bojā.” Šakjamuni paskatījās uz viņu un teica: “Es tev lūdzu iztīrīt vannu.” Sekotājs pēkšņi saprata un iztīrīja vannu. Šis stāsts ir par to, ka nevar nemazgāties, ja vannā ir kukaiņi, un meklēt citu dzīvesvietu, ja dzīvoklī ir odi. Tāpat nevar “aizsiet sev kaklu” un neko neēst un nedzert tikai tādēļ, ka graudos un dārzeņos ir dzīvība. Nedrīkst tā rīkoties, mums jāuzlūko šīs lietas saprātīgi un pilnveidojoties jābūt augstirdīgiem. Mēs tīsuprāt nekaitējam dzīvām būtnēm, un ar to pietiek. Cilvēkam, lai eksistētu, ir jābūt savai dzīves telpai un apstākļiem, kurus arī vajag aizsargāt un saglabāt. Cilvēkam ir jāuztur sava dzīvība un normāli dzīves apstākļi.

Agrāk daži viltus cjiġun meistari apgalvoja, ka katra mēneša pirmajā un piecpadsmītajā datumā drīkst nonāvēt dzīvas būtnes. Daži runāja, ka drīkst nokaut divkājainus dzīvniekus, it kā tie nebūtu dzīvas būtnes. Ja tāda rīcība pirmajā un piecpadsmītajā mēneša datumā nav dzīvu būtņu nogalināšana, tad kā gan to nosaukt – vai par zemes rakšanu? Viltus cjiġun meistarus pilnībā var atpazīt pēc viņu vārdiem un darbiem, pēc tā, ko viņi runā un ko vēlas panākt. Meistari, kas tā runā, parasti ir nešķīstā gara apsēsti. Ievērojiet, ka lapsas gara apsēstie meistari ēd vistas ar tik varenu apetīti, ka pat kauliņus neizspļauj.

Dzīvo būtņu nogalināšana ne tikai rada lielu karmu, bet skar arī jautājumu par žēlsirdību. Vai tad mūsu praktizētājiem nevajadzētu būt žēlsirdīgiem? Kad parādīsies mūsu žēlsirdība, mēs ieraudzīsim, ka visas dzīvās būtnes bez izņēmuma dzīvo ciešanās, katram nākas ciest. Neapšaubāmi radīsies šāda situācija.

Jautājums par gaļas lietošanu uzturā

Gaļas lietošana uzturā arī ir ļoti jutīgs jautājums, taču gaļas lietošana nenožīmē dzīvo būtņu nogalināšanu. Tik daudz laika jau ir pagājis, kopš jūs mācāties Likumu, bet mēs taču nepieprasām, lai jūs atsakāties no gaļas. Daudzi cjiġun meistari brīdina, ka gaļas lietošana tiek aizliegta, tiklīdz tu atnāc uz viņu kursiem. Tēv var rasties doma, ka tu vēl neesi gatavs tam, lai uzreiz atteiktos no gaļas. Tieši šodien mājās tiek gatavota sautēta vista, cepta zivs. Kaut arī smaržo garšīgi, bet ēst nedrīkst. Tāpat ir arī ar pilnveidošanos reliģiskajās aprindās, kur praktizētājiem tiek liegts ēst gaļu. Parasti Budas sistēmas prakses metodēs un arī dažās Dao sistēmas praksēs runā, ka gaļu ēst nedrīkst. Mēs neliekam jums tā darīt, tomēr piešķiram tam attiecīgu nozīmi. Kāda ir mūsu nostāja šajā jautājumā? Mūsu prakses metodē “Likums norūda cilvēku”. Metode “Likums norūda cilvēku”

nozīmē, ka Likums un Gun rada dažādus stāvokļus. Prakses laikā dažādos līmeņos izpaužas dažādi stāvokļi. Kādu dienu, vai pat šodien, pēc manas lekcijas kāds var nonākt tādā stāvoklī – viņš vairs nevarēs ieēst gaļu, jo jutīs sliktu smaku, un, to ēdot, viņam kļūs slikti. Tas notiek bez kādas ārējas kontroles vai tavas paškontroles, bet gan Gun un iekšējās gribas darbības rezultātā, kas rodas kādā noteiktā pilnveidošanās līmenī. Pat ja tu patiešām norīsi to, tad noteikti izvemsi.

Mūsu skolnieki, kas uzsākuši praktizēt agrāk, zina, ka tāds stāvoklis parādās, pilnveidojoties Faluņ Dafa. Dažādos līmeņos parādās dažādi stāvokļi. Dažiem mūsu skolniekiem ir spēcīga kāre pēc gaļas, spēcīga pieķeršanās un sevišķa apetīte uz to. Tajā laikā, kad citi jūt no gaļas nelabu smaku, viņi to nejūt un vēl arvien var to ēst. Ko darīt, lai novērstu tādu pieķeršanos? Viņam varētu sākt sāpēt vēders, kad viņš ieēd gaļu, bet, kad pārstās to ēst, sāpes rimsies. Kad parādīsies tāds stāvoklis, tas liecinās, ka pienācis laiks no gaļas atteikties. Vai tiešām no šā brīža mūsu skolnieki vairs nemaz neēd gaļu? Nē, tā nav. Kāda ir mūsu pieeja? Ir nepieciešams, lai tāds stāvoklis patiešām rastos no iekšējās vēlēšanās. Kāds tam ir mērķis? Piespiedu aizliegums ēst gaļu, kad pilnveidojas tempļos, un tas stāvoklis mūsu skolā, kad kāds nevar ieēst gaļu, – viss ir virzīts uz to, lai novērstu cilvēka pieķeršanos un kāri pēc gaļas.

Daži patiešām negrib ēst, ja viņu šķīvī nav gaļas. Tieši tās arī ir parasto cilvēku alkas pēc gaļas. Kādu rītu, ejot garām Uzvaras parka vārtiem Čančuņā, es redzēju trīs vīrus, kas trokšņodami iznāca pa vārtiem. Viens no viņiem sacīja: “Kas tas par cjiġun, kurā nedrīkst ēst gaļu! Saīsinī manu dzīvi par desmit gadiem, arī tad es ēdīšu gaļu!” Kādas milzīgas alkas pēc gaļas! Padomājiet, vai nevajag atbrīvoties no tādām alkām? Neapšaubāmi, vajag. Pilnveidošanās – tas ir dažādu tieksmju un pieķeršanos novēršanas process. Ja neatmetīsi šo tieksmi pēc gaļas, vai tad nav tā,

ka tev joprojām ir palikusi šī pieķeršanās? Vai tādā gadījumā ir iespējams pilnveidoties līdz Pilnībai? Tādēļ, ja ir šāda pieķeršanās, to vajag izskaust. Taču tas nenozīmē, ka no šā brīža nekad nedrīkstēsi ēst gaļu. Pats gaļas lietošanas aizliegums nav galvenais. Galvenais ir šīs pieķeršanās izskašana. Ja laikā, kad nevarēsi to ieēst, tu spēsi atmest šo pieķeršanos, tad vēlāk, iespējams, nejutīsi riebumu pret gaļu, nejutīsi vairs tās nepatīkamo smaku un garšu. Tad ēd to, un viss būs kārtībā.

Kad tu atkal varēsi ēst gaļu, tev jau būs novērsta šī tieksme un kāre pēc tās. Bet ar tevi notiks lielas pārmaiņas – pret gaļu tev būs vienaldzīga attieksme. Kad mājās gatavos gaļas ēdienu, tu ēdīsi kopā ar ģimeni. Ja negatavos gaļu, tu pat neatcerēsies par to. Radīsies stāvoklis, kad gaļa tev liksies bezgaršīga. Taču pilnveidoties starp parastiem cilvēkiem ir ļoti sarežģīti. Kad mājās visu laiku gatavo gaļu, ar laiku tā tev atkal var likties garšīga. Var notikt recidīvs, un visā pilnveidošanās procesā tāds recidīvs var atkārtoties daudzkārt. Pēkšņi tu atkal nevarēsi ēst gaļu; ja nevarēsi, tad neēd; tik tiešām nevarēsi ēst, citādi būs jāvemj; kad varēsi ēst gaļu, tad ēd. Ļauj visam iet savu gaitu. Ēst gaļu vai atteikties no tās – tas nav mērķis. Galvenais ir atbrīvoties no šīs pieķeršanās.

Pilnveidošanās mūsu Faluņ Dafa skolā norit salīdzinoši ātri. Ja tu paaugstināsi savu Sjīnsjīn, tad diezgan ātri varēsi sasniegt arvien jaunu līmeni. Daži jau tāpat nav pārāk pieķērušies gaļai. Viņiem ir vienalga, vai gaļa ir vai nav. Tādi cilvēki ātri tiks galā ar šo pieķeršanos, vienas vai divu nedēļu laikā. Citiem šis process ilgs mēnesi, divus vai trīs mēnešus, varbūt pusgadu, pats ilgākais – gadu. Tad viņi atkal varēs ēst gaļu, izņemot atsevišķas situācijas. Tas tādēļ, ka gaļa jau ir kļuvusi par vienu no galvenajām cilvēka uztura sastāvdaļām. Taču tie, kas profesionāli pilnveidojas tempļos, gaļu ēst nedrīkst.

Es jums izstāstīšu, kā budisma reliģijā izturas pret gaļas ēšanu. Budisma reliģijas pirmsākumos nebija aizliegts ēst gaļu. Tajā laikā, kad Šakjamuni veda sekotājus praktiski pilnveidoties mežā, vispār nebija priekšraksta par atteikšanos no gaļas ēdiena. Kādēļ nebija tāda priekšraksta? Tādēļ, ka tad, kad Šakjamuni pirms divi tūkstoši piecsimt gadiem izklāstīja Likumu, cilvēku sabiedrība bija ļoti zemā attīstības līmenī. Dažās vietās nodarbojās ar zemkopību, bet daudzos citos rajonos tās vēl nebija, aramzemes bija maz, visapkārt pletās meži. Trūka graudaugu, to bija ļoti maz. Cilvēki, kas vēl nesen bija dzīvojuši pirmatnējā kopienā, pārtika galvenokārt no medījuma, un daudzās vietās gaļa bija galvenais pārtikas produkts. Lai dotu iespēju saviem skolniekiem atnest iespējami daudz cilvēcisko pieķeršanos, Šakjamuni neļāva tiem saistīties ar naudas lietām, mantām un tamlīdzīgi. Viņš veda sekotājus lūgt ēdienu un žēlsirdības dāvanas. Ko ļaudis deva, to viņi arī ēda, tādēļ ka viņiem – kā jau mūkiem, kas pilnveidojas, – nebija ļauts izvēlēties ēdienu, bet izlūgtajā ēdienā varēja būt arī gaļa.

Sākotnējā budismā pastāvēja noteiktu pārtikas produktu aizliegums, taču tikai tagad par tādu tiek uzskatīta arī gaļa. Būtībā pašā sākumā par aizliegtajiem produktiem uzskatīja nevis gaļu, bet sīpolus, ingveru, ķiplokus un tamlīdzīgus produktus. Tad kādēļ tos uzskatīja par aizliegtajiem produktiem? Mūsdienās daudzi mūki vairs nevar to izskaidrot, jo viņi nenodarbojas ar praktisko pilnveidošanos un daudz ko nezina. Tas, ko savā laikā izklāstīja Šakjamuni, bija “priekšraksts, meditācija, gudrība”. Priekšraksts nozīmē atteikšanos no visām parasto ļaužu vēlmēm. Meditācija nozīmē, ka, praktizējoties pilnveidojoties, meditācijas laikā ir jāieslīgst pilnīgā miera stāvoklī. Visu, kas traucēja ieslīgt pilnīgā mierā, kas varēja negatīvi ietekmēt pilnveidošanos, uzskatīja par nopietnu traucējumu. Tas, kurš bija ēdis sīpolus, ingveru vai ķiplokus, izplatīja spēcīgu, nepatīkamu smaku. Tajā laikā mūki meditēja mežā vai alās, sēžot aplī pa

septiņiem astoņiem cilvēkiem. Tas, kurš bija ēdis šos produktus, izplatīja asu, nepatīkamu smaku, kas nelāva apkārtējiem ieslīgt mierā un radīja nopietnus traucējumus praktizēšanai. Šos produktus uzskatīja par aizliegtiem pārtikas produktiem, un atturēšanās no tiem kļuva par vienu no priekšrakstiem. Šī nelāgā smaka ir pretīga daudzām dzīvām būtnēm, kuras pilnveidošanās laikā radušās cilvēka ķermenī. Turklāt sīpoli, ingvers un ķiploki var pastiprināt cilvēkā iekāri. Ēdot tos pārāk daudz, var izveidoties pieķeršanās. Tādēļ tos uzskatīja par aizliegtiem pārtikas produktiem.

Agrāk daudzi mūki, kas bija sasnieguši ļoti augstus līmeņus un atradās Apskaidrības vai daļējas Apskaidrības stāvoklī, zināja, ka tiem priekšrakstiem, pēc kuriem vadās pilnveidošanās procesā, nav būtiskas nozīmes. Kad tu atbrīvosies no tās pieķeršanās, tad tai matērijai pašai par sevi vairs nebūs nekādas nozīmes, jo īsto traucējumu cilvēkam rada pieķeršanās. Tādēļ daudzu gadsimtu laikā augstākos līmeņus sasniegušie mūki redzēja, ka gaļas ēšana cilvēkiem nav būtiskākais jautājums. Jautājuma būtība slēpjas tajā, vai tu vari atteikties no šīs pieķeršanās, jo bez pieķeršanās var ēst jebkuru ēdienu, kaut tikai vēders būtu pilns. Pilnveidošanās tempļos vienmēr norit tādā veidā, un pie tā daudzi jau ir pieraduši. Bet tas vairs nav tikai priekšrakstu jautājums, tas jau ir iekļauts klosteru noteikumos – tur ir kategoriski aizliegts ēst gaļu. Mūki jau ir pieraduši šādi pilnveidoties. Parunāsim par mūku, vārdā Dzjiguns, kurš literatūrā aprakstīts kā mūks, kas nav ievērojis priekšrakstu par atturēšanos no gaļas, ar ko tas arī kļuvis pazīstams. Patiesībā, kad Dzjigunu izdzina no Linjiņ tempļa, jautājums par ēdienu kļuva ļoti nozīmīgs, no tā bija atkarīga viņa izdzīvošana. Lai piepildītu vēderu, viņš ēda visu, kas pagadījās, lai tikai nepaliktu izsalcis. Viņam nebija pieķeršanās jebkādam ēdienam, viņam bija vienalga, ko ēst. Sasniedzis zināmu līmeni sevis pilnveidošanā, viņš jau saprata šo principu, un patiesībā Dzjiguns tika ēdis gaļu

vien pāris reižu, varbūt reizi vai divas. Rakstniekus ieinteresēja tēma par to, ka mūks ēd gaļu. Jo pārsteidzošāka tēma, jo vairāk tā piesaista lasītājus. Literāro darbu avots ir dzīve, visi neikdienišķie dzīves gadījumi kļūst par iedvesmas avotu rakstniekiem. Patiesībā, kad šī pieķeršanās ir likvidēta, kļūst vienalga, ko ēst, lai tikai nepaliktu izsalcis.

Dienvidastrumu Āzijā vai arī Ķīnas dienvidu rajonos, Guandunas un Guansji provincēs, daži laicīgie budisti nemēdz teikt, ka viņi pilnveidojas par Budu, it kā izteiciens “pilnveidošanās par Budu” būtu pārāk novecojis. Viņi stāsta, ka ēd budistu pārtiku vai arī ir veģetārieši, ar to liekot domāt, ka veģetārieši ir budisti. Tātad viņi cenšas pilnveidoties par Budu ar veģetārismu. Lūk, par kādu vienkāršu lietu viņi uzskata pilnveidošanos par Budu. Vai tad ar vienu pašu veģetārismu iespējams pilnveidoties par Budu? Visiem zināms, ka tieksme pēc gaļas ir tikai viena no cilvēka tieksmēm un vēlmēm. Likvidēt to nozīmē likvidēt tikai vienu pieķeršanos. Bet tev ir jāatbrīvojas arī no skaudības, tieksmes cīnīties, pieķeršanās prieka jūtām, tieksmes izrādīties un tā tālāk. Cilvēkiem ir tik daudz pieķeršanos. Tev jāatbrīvojas no ikvienas pieķeršanās un visa veida vēlmēm, tikai tad tu spēsi pilnveidoties sasniegt Pilnību. Vai, atbrīvojoties no vienas vienīgas pieķeršanās gaļai, tu vari pilnveidoties par Budu? Tā spriest nav pareizi.

Ir nepieciešams izskaust pieķeršanos ne tikai gaļai, bet arī jebkuram citam ēdienam. Tāpat ir arī ar citiem pārtikas produktiem. Daži saka: “Man garšo šis.” Tā arī ir pieķeršanās. Zināmu līmeni sasniegušiem praktizētājiem vairs nav šādu pieķeršanos. Protams, mēs mācām Likumu pietiekami augstā līmenī, iekļaujot tajā dažādu līmeņu saturu, un jūs nespējat sasniegt to visu uzreiz. Tu saki, ka tev garšo tieši šis ēdiens. Bet pienāks laiks, kad tev būs jāatmet šī pieķeršanās, tu nespēsi ieēst, bet, ja ēdīsi, tad sajūtīsi pavisam citu garšu. Manā darbavietā bija ēdnīca, kas

vienmēr strādāja ar zaudējumiem un beigu beigās tika slēgta. Darbinieki sāka ņemt līdzi paši savu ēdienu. No rīta, pirms došanās uz darbu, steigā nācās nopulēties ar tā pagatavošanu. Dažreiz nopirku divas bulciņas un gabaliņu sojas biezeņa, aplietu ar mērci. Tādas vienkāršas pusdienas, protams, nevar uzskatīt par greznību. Bet arī tās nevar ēst visu laiku. Tā arī ir pieķeršanās, no kuras jāatbrīvojas. Tiklīdz es paskatījos uz sojas biezeņu, mans kuņģis pielīd ar skābi, un es nespēju to ieēst. Tas bija domāts tālab, lai man neizveidotos pieķeršanās. Protams, šāda situācija rodas tikai tad, kad pilnveidojoties tiek sasniegts noteikts līmenis. Pašā sākumā tā nevar notikt.

Budas sistēmā aizliedz lietot alkoholu. Vai esi kādreiz redzējis Budu ar vīna trauku rokā? Nekad. Es teicu, ka, iespējams, tu nevari ieēst gaļu, bet vēlāk, kad, pilnveidojoties starp laicīgajiem cilvēkiem, būsi atbrīvojies no tieksmes pēc gaļas, varēsi to atkal ēst, problēmu nebūs. Taču, ja esi atmetis dzeršanu, nekad vairs nedzer. Vai tad praktizētāju ķermeņos nav Gun? Pastāv daudzveidīgas Gun formas, ir arī dažas pārdabiskās spējas, kuras var parādīties tava ķermeņa virspusē, un tās visas ir tīras. Kad iedzersi, tās visas uzreiz pametīs tavu ķermeni. Tajā brīdī tavā ķermenī vairs nepaliks nekā, tādēļ ka tās necieš alkohola smaku. Tāds ieradums ir ļoti pretīgs, alkohols saduļķos tavu īsteno dabu. Bet kādēļ, pilnveidojoties dažās Diženā Dao metodēs, ir nepieciešams dzert? Tādēļ, ka viņi nepilnveido savu Galveno dvēseli, bet apdullina to ar alkoholu.

Daži vienkārši nevar dzīvot bez alkohola, citi ļoti mīl iedzert, vēl citi ir jau saindēti ar alkoholu tiktāl, ka neiedzēruši nespēj pat pacelt ēdienu pie mutes un tādēļ nevar nedzert. Mēs, praktizētāji, nedrīkstam tā uzvesties. Laiku pa laikam iedzerot, tev radīsies atkarība. Alkohols stimulē cilvēka atkarību, tādēļ, jo vairāk cilvēks dzer, jo smagāka kļūst viņa atkarība. Padomā, tu esi praktizētājs, vai tad tev nevajadzētu atbrīvoties no šādas

pieķeršanās? Tā noteikti ir jāatmet. Kāds varbūt nodomās: “Tas neder, mans darbs ir uzņemt viesus, vai arī – man ir bizness, bez alkohola tās lietas nenotiek.” Domāju, ka diez vai tā ir. Parasti, kad notiek darījumu sarunas, it īpaši ar ārzemniekiem, katrs pasūta, ko vēlas: viens – bezalkoholisko dzērienu, otrs – minerālūdeni, kāds cits varbūt vēlēties alu. Nevieni tev nespiedīs dzert alkoholu. Dzer, ko gribi un cik vēlies. Sevišķi tas vērojams inteliģences vidū. Parasti tā tas ir.

Smēķēšana arī ir pieķeršanās. Daži apgalvo, ka smēķēšana viņus uzmundrina. Manuprāt, tāds apgalvojums ir sevis paša un citu mānīšana. Mēdz būt tā, ka cilvēks nogurst no darba vai rakstīšanas un grib nedaudz atpūsties. Tad viņš uzsmēķē, un viņam šķiet, ka smēķēšana ir viņu uzmundrinājusi. Bet patiesībā tā nav. Tas tikai tādēļ, ka viņam bijis atelpas brīdis. Cilvēka prāts var radīt mātīgu sajūtu vai pat ilūziju. Laika gaitā var izveidoties uzskats, ka smēķēšana tevi uzmundrina. Patiesībā smēķēšanai nav tādas lomas. Smēķēšana nedod nekādu labumu cilvēka veselībai. Smēķētāja liķa sekcijas laikā redzams, ka viņa traheja un plaušas ir melnas.

Vai tad mēs, praktizētāji, nevēlamies attīrīt savu ķermeni? Mēs nepārtraukti pilnveidojamies uz augstākajiem līmeņiem, bet tu vēl joprojām piesārņo savu organismu. Vai tad tas nav pretrunā mūsu prasībām? Turklāt smēķēšana ir spēcīga pieķeršanās. To, ka smēķēšana ir kaitīga, zina daudzi, tikai viņi nespēj to atnest. Teikšu jums, ka smēķēšanu atnest nav tik viegli, ja tevi nevada pareizas domas. Būdam praktizētājs, pamēģini to šodien likvidēt kā pieķeršanos. Paskatīsimies, vai spēsi to atnest. Ja patiesi vēlaties pilnveidoties, es jums iesaku no šā brīža atnest smēķēšanu; garantēju, ka jūs to spēsi. Šajā zālē viens neatcerējās par smēķēšanu. Tu noteikti atmetīsi smēķēšanu, ja vien tev ir tāda vēlšanās. Atkal uzsmēķēsi, un garša būs jau pavisam cita. Ja izlasīsi šo lekciju manā grāmatā, rezultāts būs

tāds pats. Protams, ja nevēlies pilnveidoties, tad mēs arī nerūpēsimies par tevi. Es domāju, ka tev vajag atnest smēķēšanu, ja vēlies pilnveidoties. Es reiz minēju šādu piemēru – kad tu esi redzējis, ka Buda vai Daoss sēdētu ar cigareti mutē? Kur tas ir redzēts? Kāds ir tavs, praktizētāja, mērķis? Vai tev nevajadzētu atnest smēķēšanu? Tādēļ teikšu tev, ja vēlies pilnveidoties, atnest smēķēšanu, smēķēšana ir kaitīga tavai veselībai. Turklāt tā ir viena no tieksmēm, kas ir pretrunā ar prasībām, kuras izvirzītas mūsu praktizētājiem.

Skaudība

Izklāstot Likumu, es bieži pieminu skaudību. Kādēļ? Tādēļ, ka Ķīnā skaudība izpaužas tik spilgti, tā kļuvusi par cilvēka dabas sastāvdaļu, un cilvēks pats vairs to sevī nemaz nemana. Kādēļ ķīniešiem tik spēcīgi izpaužas skaudība? Tai ir savs izcelsmes avots. Pagātnē ķīniešus ir spēcīgi ietekmējis konfūcisms, tādēļ viņi ir diezgan noslēgti. Kad cilvēks dusmojas vai priecājas, tas viss citiem nav redzams. Ķīnieši pievērš lielu nozīmi savaldībai un pacietībai. Tas jau ir kļuvis par ieradumu, tāpēc visai mūsu nācijai izveidojies ļoti noslēgts raksturs. Protams, tādām raksturam ir savas priekšrocības, jo cilvēks neparāda savu apdāvinātību. Bet tam ir arī sava negatīvā puse, kas var izraisīt sliktas blakusparādības. It sevišķi šajā pēdējā Likuma pagrimuma un bojāejas periodā šīs negatīvās blakusparādības izpaužas tik spilgti, ka veicina cilvēkos skaudību. Kad kāds gūst panākumus darījumos un citi par to uzzina, viņi tūlīt kļūst zaļi aiz skaudības. Kad kāds organizācijā vai kur citur saņem prēmiju vai gūst kādu labumu, viņam nākas par to noklusēt. Ja citi uzzinās, viņi zaudēs dvēseles līdzsvaru. Ļaudis rietumos to sauc par “austrumu skaudību” vai “aziātu skaudību”. Visa Āzija ir pakļauta salīdzinoši dziļai Ķīnas konfūcisma ietekmei, visiem ir uzspiests šis zīmogs, bet tikai mūsu Ķīnā skaudība ir tik spilgti izteikta.

Tas ir saistīts ar mūsu agrāk piekopto absolūto vienādošanu: ja debesis sagrūs, tā kā tā visi nomirsim kopā, ja būs kāds labums – sadalīsim to līdzīgi, kad pienāks laiks paaugstināt algu, nevienu nedrīkst atstāt bez ievēribas. Var likties, ka tādas domas ir pareizas – visi ir vienādi. Īstenībā – kā tas var būt? Katram ir savs darbs, cilvēki dažādi izturas pret saviem pienākumiem. Mūsu Visumā pastāv tāds princips – ja nezaudēsi, tad neiegūsi; lai iegūtu, ir jāzaudē. Parastie cilvēki saka tā: kas nestrādā, tam nebūs ēst, kas vairāk strādā, tas vairāk saņem, kas mazāk strādā, tas mazāk saņem, kurš vairāk atdod, tam vairāk jāsaņem. Agrāk, kad tika piekopta absolūtā nonivelēšana, teica, ka piedzimstot visi cilvēki esot vienādi, ka dzīve pēc dzimšanas pārveido cilvēku. Manuprāt, tāds apgalvojums ir diezgan vienpusīgs. Ja kādas lietas ir galēji vienpusīgas, tad tas nav pareizi. Kādēļ cilvēki piedzimstot atšķiras pēc dzimuma? Kādēļ tiem ir atšķirīgs izskats? Daži kopš dzimšanas ir slimi vai kropli; vārdu sakot, viņi nav vienādi. Skatoties no augstākajiem līmeņiem, citā dimensijā ir redzama visa cilvēka dzīve. Vai tad ir iespējams, ka visi būtu vienādi? Visi vēlas būt vienlīdzīgi, bet kā gan tas iespējams, ja liktenī viņiem tas nav lemts? Cilvēki ir dažādi.

Rietumu valstīs ļaudīm ir daudz atklātāks raksturs. Kad cilvēks priecājas vai dusmojas – viss ir redzams kā uz delnas. Tādam raksturam ir savi plusi un mīnusi, cilvēks ar tādu raksturu nespēj paciest. Šīs atšķirības raksturā un priekšstatos rada atšķirīgu rezultātu darbībā. Piemēram, Ķīnā, kad priekšnieks kādu slavē vai izturas pret viņu labvēlīgi, citi tūdaļ zaudē dvēseles līdzsvaru. Tas, kurš saņem lielāku prēmiju, slepus noglabā to kabatā, lai citi neuzzina. Mūsdienās ir ļoti grūti būt par priekšzīmīgu strādnieku. Ja tu esi darba pirmrindnieks, tad tu gan esi malacis. Tev vajag agrāk par citiem nākt uz darbu un vēlāk par citiem iet prom. Visu darbu tu paņem sev. Tu esi malacis, bet mēs nekur nederam. No visām pusēm viņu apņem naidīgs sarkasms. Pat būt par labu cilvēku ir grūti.

Citās valstīs notiek pavisam citādi. Teiksim, saimnieks redz, ka cilvēks šodien ir labi strādājis, un nolemj iedot viņam mazliet lielāku prēmiju. Viņš ar prieku pārskaita naudu visu acu priekšā. “Saimnieks šodien man iedeva tik daudz naudas!” viņš priecīgs rāda to visiem. Viņam no tā nebūs nekādu sliktu seku. Bet Ķīnā, ja kāds saņem mazliet lielāku prēmiju, pat priekšnieks liek viņam noglabāt naudu ātrāk, lai citi to neieraudzītu. Ārzemēs, kad puisēns saņem skolā simts punktu, viņš skrien no skolas mājās, priecīgi saukdams: “Es saņēmu simts, es saņēmu simts!” Kad viņš atskrien mājās, kaimiņi viņu apsveic. Vienam saka: “Malacis, Tom.” Citam saka: “Teicami, Džek.” Ja tas notiktu Ķīnā, viss būtu pavisam citādi. “Es saņēmu simts, es saņēmu simts!” ar šo saucienu puisēns skrien no skolas mājās. Kad viņš pieskrien pie mājas, aiz durvīm jau atskan bāršanās: “Kaut kas nedzirdēts! Kas tur tik liels, ka saņēmi simts? Ar ko tu plāties? Vai mazums ir tādu, kas saņēmuši simts!” No diviem atšķirīgiem uzskatiem izriet atšķirīgas sekas. Tās var radīt cilvēkā skaudību, un tā vietā, lai priecātos par citu panākumiem, viņš zaudē dvēseles līdzsvaru. Var rasties tāda problēma.

Iepriekšējos gados Ķīnā pastāvēja absolūtās nonivelēšanas politika, kas, protams, radīja cilvēku prātos lielu sajukumu. Minēšu konkrētu piemēru. Kāds cilvēks jūt, ka uzņēmumā viņam neviens nav līdzvērtīgs, lai ar ko viņš nodarbojas, ar visu tiek galā, patiešām malacis. Viņš klusībā domā: “Ja mani iecels par priekšnieku vai direktoru, es arī ar to tikšu galā. Varu būt arī par augstāka ranga amatpersonu vai pat premjerministru.” Iespējams, ka arī priekšnieks viņu uzskata par spējīgu un kompetentu darbinieku. Citi darbinieki varbūt arī runā, ka šis cilvēks ir talantīgs, gudrs un spējīgs. Taču viņa nodaļā ir cilvēks, kurš ne uz ko nav spējīgs, neko neprot. Tomēr kādu dienu šo nekompetento cilvēku, nevis viņu, ieceļ par darbu vadītāju, turklāt nozīmē par viņa tiešo priekšnieku. Cilvēks uzskata, ka tas nav taisnīgi, un nespēj to pieņemt. Viņš sāk žēloties augstākās

un zemākās instancēs, nerazdams mieru no sašutuma. Viņu moka skaudība.

Es jums izskaidrošu principu, kuru laicīgie cilvēki nespēj aptvert – tu domā, ka esi ļoti spējīgs, taču tev nav lemts ar to nodarboties. Šis otrs cilvēks ne uz ko nav spējīgs, bet viņam tas ir liktenī ierakstīts, un tādēļ viņš kļūst par vadītāju. Parasto cilvēku uzskati ir un paliek parasto cilvēku uzskati. No augstāko būtņu viedokļa cilvēku sabiedrība attīstās saskaņā ar noteiktiem attīstības likumiem, un tas, ar ko cilvēks dzīves laikā nodarbošies, nav atkarīgs no viņa spējām. Budismā tas tiek skaidrots kā “karmiskā atmaksa pārdzimšanās”. Tas nozīmē, ka cilvēka dzīves ceļu nosaka viņa karma. Lai arī tev ir ļoti lielas spējas, taču, ja tev nav De, tad visā dzīves laikā tev nepiederēs nekas. Tu uzskati, ka viņš ne uz ko nav spējīgs, bet viņam ir daudz baltās matērijas De, un viņš kļūst par lielu priekšnieku vai miljonāru. Laicīgais cilvēks to neredz un visu laiku domā, ka viņam jānodarbojas ar to, kas tam labi padodas. Tādēļ viņš visu mūžu cīnās, un viņa dvēsele tiek pakļauta lielām ciešanām, viņš jūt bēdas, nogurumu, un viņam trūkst dvēseles līdzsvara. Viņš ēd bez apetītes, slikti gul, jūt pilnīgu apātiju pret visu, tādējādi līdz vecumdienām ir galīgi sagandējis savu veselību, un viņu piemeklē visāda veida slimības.

Tādēļ mums, praktizētājiem, nepavisam nevajadzētu tā rīkoties. Mēs pilnveidojamies un uzskatām, ka vajag sekot lietu dabiskajai gaitai – tas, kas ir tavs, nekur nepazudīs, bet to, ko liktenis tev nav lēmis, tu neiegūsi, pat cīnoties par to. Protams, tas nav absolūti. Ja viss būtu tik absolūts, tad nepastāvētu arī jautājums par cilvēka izdarītajiem sliktajiem darbiem, citiem vārdiem sakot, šeit var būt daži nepastāvīgi faktori. Tomēr mūs, praktizētājus, parasti pieskata Skolotāja Likuma ķermeņi. Citiem neizdosies paņemt to, kas pieder tev. Tādēļ mēs sakām, ka jāļauj notikumiem ritēt savu dabisko gaitu. Dažreiz tev šķiet,

ka kāda lieta pieder tev, arī citi to apgalvo, bet patiesībā tā tev nepieder. Tu varbūt jau uzskati to par savu, bet beigu beigās izrādās, ka tā tev nepieder. Tādā veidā raugās, vai tu spēsi atteikties no šīs lietas. Ja tu to nespēj, tad tā ir pieķeršanās. Tad arī vajadzēs tādā veidā likvidēt šo tavu pieķeršanos pašlabumam. Tāda ir šā jautājuma būtība. Parastie cilvēki šo patiesību nespēj izprast un cīņā par pašlabumu nevēlas piekāpties citiem.

Starp parastiem cilvēkiem skaudība izpaužas ļoti spēcīgi. Arī pilnveidošanās aprindās tā jau no laika gala ir īpaši izteikta. Dažādas cjiġun skolas nespēj samierināties cita ar citu. Tava prakses metode ir labāka, vai viņa prakses metode ir labāka, viņi nododas bezjēdzīgai tenkošanai. Manuprāt, viņi visi atrodas dziedināšanas un organisma stiprināšanas līmenī. Vairums no šiem cilvēkiem, kas sacenšas savā starpā, nes sevī haotisku Gun, kuru devis nešķīstais gars. Tādi ļaudis nepievērš uzmanību Sjiņšjin. Kāds ir praktizējis jau vairāk nekā divdesmit gadu, taču nav ieguvis nekādas pārdabiskās spējas, bet cits tās iegūst, tikko sācis praktizēt. Uzzinot par to, pirmais zaudē dvēseles līdzsvaru: “Es praktizēju jau vairāk nekā divdesmit gadu, un man nav nekādu pārdabisku spēju. Viņam esot pārdabiskas spējas? Kas tās par pārdabiskām spējām?” Viņš ir saniknots. “Tā ir cjiġun psihoze, viņš ir apsēsts ar nešķīsto garu!” Kāds ir noklausījies cjiġun meistara lekciju un nievājoši saka: “Kas tas par cjiġun meistaru? Kādus niekus viņš runā. Es pat klausīties negribu.” Tas meistars varbūt patiešām nerunā tik labi kā viņš, taču viņš stāsta to, kas piederas viņa skolai. Bet šis cilvēks mācās visu, kas pagadās, viņam ir kaudze ar sertifikātiem par kursu noklausīšanos, viņš ir apmeklējis gandrīz visu cjiġun meistaru lekcijas un patiešām zina daudz vairāk nekā tas cjiġun meistars. Bet kāda no tā jēga? Visas viņa zināšanas attiecas tikai uz dziedināšanu un organisma stiprināšanu. Jo vairāk viņš zina, jo haotiskāka un juceklīgāka kļūst informācija viņa organismā, jo grūtāk viņam ir pilnveidoties. Sanāk pilnīgs juceklis. Īsteni pilnveidojoties, runā

par piederību tikai vienai skolai, un tikai tā ir garantija pret jebkuru novirzi. Starp tiem, kas īsteni pilnveidojas Dao, arī pastāv šī problēma. Viņi negrib samierināties cits ar citu un nespēj atbrīvoties no tieksmes sacensties un cīnīties. Šādi var viegli rasties skaudība.

Pastāstīšu kādu stāstu. Viens no romāna “Iecelšana dievu kārtā” varoņiem – Šeņ Gunbao uzskatīja Dzjan Dziju par vecu un neapdāvinātu. Tomēr Diženais Skolotājs Juanši Tianzhuņš lika Dzjan Dzijam uzņemties iecelšanu dievu kārtā. Šeņ Gunbao uzreiz zaudēja dvēseles līdzsvaru: “Kādēļ viņam lika ar to nodarboties? Paskatieties, cik es, Šeņ Gunbao, esmu varens. Ja nocirtīsiet man galvu, es varu to pielikt atpakaļ. Kādēļ nelūdzat mani nodarboties ar iecelšanu dievu kārtā?” Viņu moka neiedomājama skaudība, un viņš visu laiku vērpj intrigas pret Dzjan Dziju.

Sākotnējā budismā Šakjamuni laikā atzina pārdabisko spēju esamību, bet mūsdienu budismā neviens neuzdrīkstas pieminēt pārdabiskās spējas. Ja tu tās pieminēsi, ļaudis teiks, ka tev ir cjiņgun psihoze. Kādas gan tur pārdabiskas spējas? Viņi vispār negrib tās atzīt. Kādēļ tā? Mūki mūsdienās nepavisam nezina, kas par lietu. Budam Šakjamuni bija desmit vecāko sekotāju, starp kuriem viņš nosauca Mu Džanļiaņu kā labāko brīnumspēju meistarū. Vēl Budam Šakjamuni bija sekotājas, starp kurām bija kāda Liaņ Huase, kas arī bija labākā brīnumspēju meistarībā. Kad budisms izplatījās Ķīnā, gadsimtu gaitā ir bijuši daudzi augsta līmeņa mūki ar pārdabiskām spējām. Kad Bodhidharma devās uz Ķīnu, viņš šķērsoja upi tikai uz viena niedres stiebra. Tomēr vēstures attīstības gaitā brīnumspējas arvien vairāk tika nostumtas malā. Galvenokārt tas izskaidrojams ar to, ka vecākajam mūkam, vadošajam mūkam, klostera priekšniekam, diezin vai piemīt izcils iedzimtais pamats. Lai gan viņš kalpo par klostera priekšnieku vai vecāko mūku, tas ir tikai amats starp parastajiem cilvēkiem. Viņš arī ir cilvēks, kurš

pilnveidojas, vienkārši – viņš ir profesionāls mūks. Tu pilnveidojies mājās patstāvīgi. Vai tev izdosies sasniegt pilnību, tas ir atkarīgs tikai no tavas sirds, tas attiecas uz visiem vienādi, netiek pieļautas nekādas atkāpes. Jaunākajam mūkam, kurš iekur uguni un gatavo ēdienu, diezin vai ir mazs iedzimtais pamats. Jo vairāk grūtību cieš jaunākais mūks, jo vieglāk viņam panākt Gun atvēršanos. Jo lielākās ērtībās dzīvo vecākais mūks, jo grūtāk viņam to panākt. Tas ir tādēļ, ka tur pastāv jautājums par karmas pārveidošanu. Jaunākais mūks visu laiku cieš grūtības un, pateicoties tam, ātri dzēš savu karmu, un sasniedz Apskaidrību. Varbūt kādu dienu viņam pēkšņi atveras Gun. Pēc Gun atvēršanās un Apskaidrības vai daļējas Apskaidrības sasniegšanas viņam var parādīties brīnumspējas. Visi klostera mūki nāk pie viņa pēc padoma un klanās viņa priekšā. Klosters priekšnieks to nevar paciest: “Kā gan man tagad būt par priekšnieku? Kas tā par Apskaidrību? Viņam ir cīģun psihoze, viņu vajag padzīt no tempļa.” Un viņu padzen. Laika gaitā haņu apdzīvotajos rajonos neviens no budistiem neuzdrošinājās runāt par pārdabiskām spējām. Savulaik dzīvoja mūks, vārdā Dzijgūns, ar milzīgām spējām. Viņš varēja pārnest balķus no Emei kalna, izvelkot tos no akas citu pēc cita. Taču beigu beigās viņu izdzina no Linjiņ tempļa.

Skaudība ir ļoti nopietna problēma, jo tā tieši saistīta ar jautājumu, vai mēs varam pilnveidoties līdz Pilnībai. Ja netiks novērsta skaudība, viss, ko esi pilnveidojis, būs ļoti trausls. Pastāv tāds noteikums – ja pilnveidojoties cilvēks nespēs likvidēt skaudību, tad neiegūs Īsteno Sasniegumu, pilnīgi noteikti neiegūs. Agrāk jūs varbūt esat dzirdējuši, ka Buda Amitaba reiz teicis – ar karmu var iekļūt Sukhavati paradīzē. Taču, ja nav likvidēta skaudība, tas nekādi netiek atļauts. Ja cilvēks ir nedaudz nepilnīgs dažos citos aspektos, viņš tomēr ar karmu var doties uz Sukhavati un tur turpināt savu pilnveidošanos. Tas ir pieļaujams. Taču, ja neesi atbrīvojies no skaudības, tas ir kategoriski aizliegts.

Šodien es saku praktizētājiem, ka nevajag stūrgalvīgi turēties pie saviem maldiem. Tavš mērķis ir pilnveidojoties pacelties uz augstākajiem līmeņiem, un tev noteikti ir jāatbrīvojas no skaudības. Tādēļ es esmu šo jautājumu izklāstījis atsevišķi.

Jautājums par dziedināšanu

Runājot par dziedināšanu, es nemācu tevi dziedināt. Nevienam īstenam Faluņ Dafa sekotājam nav atļauts dziedināt cilvēkus. Tiklīdz tu sāksi dziedināt, mans Likuma ķermenis paņems atpakaļ visu, kas ielikts tevī un pieder Faluņ Dafa. Kādēļ šis jautājums ir pelnījis tik nopietnu uzmanību? Tādēļ, ka tā ir parādība, kas kaitē Dafa. Pašreiz nerunāsim par to, kas kaitē tavai veselībai. Dažiem pēc tam, kad viņi kādu ir dziedinājuši, taisni vai rokas niez to darīt vēl un vēl, tiklīdz kādu ierauga, tūlīt grasās dziedināt, grib izrādīties. Vai tā nav pieķeršanās? Šī pieķeršanās nopietni traucē cilvēkam pilnveidoties.

Balstoties uz parasto cilvēku psiholoģiju, kuri ar cji gun palīdzību grib dziedināt, daudzi viltus cji gun meistari ir ķērušies pie viņu apmācības. Runā, ka cji izstarošana var dziedināt. Vai tas nav joks? Tev ir cji, un viņam arī ir cji. Tu izstaro cji un vari dziedināt? Bet varbūt viņa cji dziedina tevi! Starp cji nav mijiedarbības. Kad cilvēks pilnveidojas augstos līmeņos, viņam attīstās Gun, viņš izstaro augstas enerģijas matēriju, kura patiesi var dziedināt, spēj savaldīt un apturēt slimību, taču nespēj to pilnībā likvidēt. Ja patiešām vēlies dziedināt, tad tev jābūt apveltītam ar pārdabiskām spējām, un tikai tad tas ir iespējams. Katras veselības problēmas novēršanai pastāv konkrēta pārdabiskā spēja. Manuprāt, dziedināšanai eksistē vairāk nekā tūkstotis pārdabisko spēju. Cik daudz ir slimību, tik arī pārdabisko spēju, kas domātas, lai dziedinātu no tām. Lai cik prasmīgs tu būtu, tomēr tu neparāksi neko bez šīm pārdabiskajām spējām.

Pēdējo gadu laikā daži ir radījuši sajukumu pilnveidošanās aprindās. Kurš no tiem cīģun meistariem, kas patiesi veltījuši sevi dziedināšanai un organisma stiprināšanai un kuru mērķis ir bijis cīģun izplatīšana, māca dziedināt? Viņš tikai pats tevi dziedina, māca tev pilnveidot sevi un norūdit savu organismu. Viņš māca tev prakses metodi, lai tu pats praktizētu un novērstu savu slimību. Taču vēlāk parādījās viltus cīģun meistari, kas radīja neveselīgu atmosfēru. Tas, kurš vēlas dziedināt, piesaistīs sev nešķīsto garu, katrā ziņā tā būs. Tajā laikā bija cīģun meistari, kuri dziedināja cilvēkus, un tas notika saskaņā ar Debesu zīmēm. Taču tā nebija parasto ļaužu prasme, to bija noteikušas tā laika Debesu zīmes, tā bija tā laika parādība un nevarēja tikt saglabāta mūžīgi. Vēlāk, kad viņi sāka speciāli apmācīt cilvēkus ārstēt no slimībām, tas, protams, radīja jucekli. Kā tas var būt, ka parasts cilvēks pēc trīs vai piecu dienu apmācības jau ir iemācījies dziedināt? Kāds paziņo: “Es varu dziedināt tādu un tādu slimību.” Es tev saku, ka tādi cilvēki ir apsēsti ar nešķīsto garu. Vai viņi zina, kas sēž uz viņu mugurām? Viņi ir apsēsti, bet paši to nejut un nezina. Viņi varbūt pat jūtas lieliski, uzskatot sevi par spējīgiem dziedināt.

Īsteniem cīģun meistariem, lai to sasniegtu, nepieciešams daudzus gadus ārkārtīgi cītīgi pilnveidoties un praktizēt. Padomā, kad tu ārstē slimnieku, vai tev piemīt tik spēcīgas pārdabiskās spējas, ka vari likvidēt viņa karmu? Vai esi saņēmis īstenu mācību? Vai pēc divu līdz trīs dienu apmācībām tu jau esi iemācījies dziedināt? Vai tiešām tu, parasts cilvēks, ar savām rokām spēj dziedināt citus? Diemžēl viltus cīģun meistari izmanto tavas vājības un cilvēciskās pieķeršanās. Tu tiecies dziedināt? Brīnīšķīgi. Viņi sarīkos dziedināšanas apmācību kursus, kur tev mācīs ārstnieciskos paņēmienus, tādus kā adatu terapija, ārstēšana ar gaismas metodi, Cji līdzsvarošanas metode, akupunktūras masāža, “satveršanas metode” un tā tālāk. Ir daudz dažādu paņēmieni. Tas vērsts uz to, lai izmānītu no tevis naudu.

Apstāsimies pie satveršanas metodes. Mēs redzam šādu situāciju. Kādēļ cilvēks slimo? Viņa slimību un ciešanu iemesls ir karma un karmas lauks, kurš sastāv no melnās matērijas. Šai karmai un melnās matērijas laukam piemīt viņ raksturs, un tas tiek uzskatīts par sliktu. Ļaunajiem domājošajiem gariem arī piemīt viņ daba. Šīs ļaunās būtnes ir melnas, tādēļ var ieiet tevī, tāda vide tām der. Domājošie gari ir galvenais cilvēku saslimšanas iemesls, pats galvenais saslimšanu avots. Protams, pastāv vēl divas to formas: viena no tām ir ļoti mazi un ļoti blīvi domājoši gari, līdzīgi karmas kunkuļiem, bet otra, kura patiešām ir reti sastopama, atgādina caurulī, pa kuru tiek nodota senču uzkrātā karma. Arī tā mēdz notikt.

Parunāsim par biežāk sastopamajām slimībām. Piemēram, cilvēkam ir izveidojies audzējs, kaut kur radies iekaisums, kaut kur novērojama osteohondroze un tā tālāk. Tas nozīmē, ka citā dimensijā tajā vietā atrodas domājošs gars, kurš ir noslēpies kādā ļoti dziļā dimensijā. Parastie cjiģun meistari to neredz, un ar parasto pārdabisko spēju palīdzību to arī nevar ieraudzīt. Viņi redz tikai melno cji cilvēka ķermenī. Kur ir melnā cji, tur arī ir slimība. Tas ir pareizi. Taču melnā cji nav saslimšanas galvenais iemesls. Lieta tāda, ka vēl dziļākā dimensijā slēpjas domājošs gars, kurš tad arī ir radījis tādu lauku. Daži runā par melnās cji aizvākšanu un noņemšanu. Nu tad pamēģini, pamēģini to aizvākt! Vienā mirklī tā parādās no jauna. Ja domājošais gars ir stīprs, tad, tiklīdz tu aizvāc melno cji, tas tūlīt savāks visu atpakaļ. Šādai ārstēšanai nav jēgas.

Tie, kam piemīt pārdabiskās spējas, redz, kur atrodas melnā cji, uzskatot, ka tā ir patogēnā cji. Ķīniešu medicīna izskaidro slimību ar to, ka tur ir sastrēgums kanālā – cji un asins nosprostojums, kanālu aizsērējums. Bet no rietumu medicīnas viedokļa tas nozīmē, ka tur ir izveidojusies čūla, audzējs, osteohondroze vai iekaisums un tamlīdzīgas parādības. Tāda ir domājošo garu

izpaušmes forma mūsu dimensijā. Kad noņemsi to, tad redzēsi, ka slimnieka fiziskajā ķermenī viss ir izzudis, piemēram, starpskriemeļu disku nobīde un osteohondroze. Kad tu noņemsi to būtni un likvidēsi tās lauku, tad redzēsi, ka pēkšņi viss sakārtošies. Rentgena uzņēmumā ieraudzīsi, ka nekādas osteohondrozes vairs nav; īstais saslimšanas iemesls bija šīs būtnes darbība.

Kāds cilvēks paziņo, ka triju vai piecu dienu laikā iemācīs tev dziedināt ar satveršanas metodi. Pamēģini saķert! Cilvēks ir pati vājākā būtne, bet tas gars ir ļoti negants. Tas kontrolē tavas smadzenes un brīvi manipulē ar tevi, kā vien viņam patīk, var viegli atņemt tev dzīvību. Tu saki, ka gribi to saķert. Kā saķert? Tev ir parasta cilvēka rokas, tu pat nespēj viņam pieskarties, tu stiep rokas šurpu turpu, bet viņš nepievērš tev uzmanību, varbūt viņš vēl smejas par tevi. Tavas roku kustības viņam šķiet smieklīgas. Ja tu patiešām pieskarsies viņam, viņš uzreiz ievainos tavu roku, un tas būs īsts ievainojums. Reiz es apskatīju kādu slimnieku. Rokas viņam bija normālas, un pēc visām iespējamām klīniskajām pārbaudēm tika konstatēts, ka cilvēks ir vesels. Ar rokām viss bija kārtībā, taču viņš nekādi nevarēja tās pacelt, tās ļengani nokarājās. Tādu slimnieku man nācās sastapt. Viņa ķermenis citā dimensijā bija traumēts, un viņš jau patiesi bija invalīds. Kā lai tu nebūtu invalīds, ja tev tas ķermenis jau ir savainots? Kāds man jautāja: “Skolotāj, vai es varu praktizēt? Mani sterilizēja.” Vai arī: “Man ir izgriezts kāds orgāns.” Es paskaidroju, ka tas viss netraucēs nodarbībām, jo tavs ķermenis citā dimensijā nav ticis operēts, un nodarbībās noteicošais ir tieši tas ķermenis. Tādēļ, kā jau es tikko teicu, ja tu pamēģināsi saķert domājošo garu, bet nepieskarsies viņam, tad viņš nepievērsīs tev uzmanību. Ja tu pieskarsies tam, viņš var ievainot tavu roku.

Lai atbalstītu valsts plaša mēroga cīgin pasākumus, es atvedu dažus savus sekotājus piedalīties Austrumu veselības izstādēs Pekinā. Abās izstādēs mēs izcēlāmies vairāk par visiem.

Pirmajā izstādē mūsu Faluņ Dafa kļuva pazīstams kā “uzlecošā zvaigzne” starp cjiġun skolām. Otrajā izstādē pie mums atnāca tik daudz ļaužu, ka mēs vienkārši nezinājām, ko darīt. Pie citiem stendiem cilvēku bija pamaz, bet ap mums nepārtraukti bija drūzma. Sastājās trīs rindas: pirmajā rindā pierakstījās uz rīta pieņemšanu, otrajā rindā gaidīja, lai pierakstītos uz pēcpusdienas pieņemšanu, trešajā gaidīja manu autogrāfu. Mēs nenodarbojamies ar dziedināšanu, tad kādēļ mēs piedalāmies izstādēs? Mēs atbalstām valsts plaša mēroga cjiġun pasākumus un tādā veidā dodam savu ieguldījumu šajā lietā. Tādēļ mēs piedalījāmies.

Es iedalīju daļu sava Gun maniem sekotājiem, katram pa daļai. Tas bija liels daudzums enerģijas, kas sastāvēja no vairāk nekā simts pārdabiskajām spējām. Ar to es aizsargāju viņu rokas, bet pat tādā gadījumā dažiem rokas bija sakostas, sakostas līdz čulģām, līdz asinīm, turklāt tas notika ļoti bieži. Lūk, cik negants ir tāds domājošais gars. Padomā, tev ir parasta cilvēka rokas, un tu uzdrošinies viņu aiztikt? Tev neizdosies viņu satvert, jo tev nav tādas pārdabiskās spējas. Tiklīdz tu iedomāsies kaut ko darīt, tiklīdz tev galvā pazibēs doma, kā viņu satvert, citā dimensijā viņš jau būs visu uzzinājis un aizbēgs. Kad slimnieks aizies no tevis, gars tūlīt atgriezīsies atpakaļ pie viņa, un slimība atkal liks sevi manīt. Lai savaldītu to, vajadzīga tāda pārdabiskā spēja, ar kuras palīdzību mēs spētu vienā paņēmienā piekalt viņu uz vietas tajā brīdī, kad izstiepjam roku. Pēc tam, kad viņš būs piekalts, vajadzēs pielietot vēl citu pārdabisko spēju, kuru agrāk sauca par “Diģeno dvēseles izvilģšanas maģiju”. Šī spēja ir vēl varenāka, ar tās palīdzību iespējams izraut no cilvēka ķermeņa viņa Dvēseli, kā rezultātā cilvēks acumirkļi nespēs kustēties. Šai spējai ir savs noteikts mērģis, un mēs izmantojam šo pārdabisko spēju, lai notvertu to būtņi. Visiem zināms, ka Budas Tathagatas rokā ir bļoda, atlika vien viņam paspģdināt ar bļodu, acumirkļi milģzģgais Suņ Vukuns kļuva pavisam sģks. Šai spējai ir tieši tāda loma. Lai cik liela vai arī maza ir šģ būtne, tā uzreiz būs rokā un kļģs ļoti maza.

Tomēr nedrīkst taču bāzt roku tieši slimnieka ķermenī, lai izvilktu to būtni. Tādā veidā var radīt apjukumu parasto cilvēku domāšanā, kas absolūti nav pieļaujams. Tas nav pieļaujams pat tad, ja vari to izdarīt. Tā roka atrodas citā dimensijā. Ja kādam ir sirdskaite, tad tajā brīdī, kad tava redzamā roka sniedzas slimnieka sirds virzienā, roka, kas atrodas citā dimensijā, būs jau iegājusi slimnieka ķermenī. Pēc tam, kad vienā acumirkļī, tik ļoti ātri, tā būtne tiks satverta, tava redzamā roka tvers, un abas rokas saplūdis vienā. Tā būtne jau būs tev rokā. Tā ir ļoti neganta, spirinās, cenšas ielīst plaukstā, dažreiz kož un pat spiedz. Rokā tā šķiet maza, bet, kad tu izlaidīsi viņu, tā var kļūt ļoti liela. Kurš katrs cilvēks to nevar paveikt, bez noteiktām pārdabiskām spējām tu vispār nevari tai neko izdarīt. Tas nav tik vienkārši, kā cilvēki iedomājas.

Nākotnē tādai dziedināšanas formai ar cjiġun palīdzību, iespējams, būs atļauts pastāvēt, tāpat kā tā jau ir pastāvējusi pagātnē. Taču to var īstenot tikai ar noteikumu: tam, kurš dziedina, ir jābūt praktizētājam, un tad sava pilnveidošanās procesa laikā viņš, žēlsirdības vadīts, var izdarīt to dažu labu cilvēku labad, un tas ir atļauts. Tomēr viņš nespēj pilnībā likvidēt cita cilvēka karmu, jo viņam nav pietiekami liels Diženums un Tikums. Tādēļ likstas vēl būs, kaut arī konkrētas kaites jau ir izārstētas. Parasts, nenozīmīgs cjiġun meistars, kurš nenodarbojas ar pilnveidošanos un nav sasniedzis Dao, ir spējīgs tikai atbīdīt slimību uz vēlāku laiku vai arī pārveidot to cita veida nelaimē. Viņš varbūt pat nezina šo procesu. Ja viņa prakses metode pilnveido Palīgapziņu, tātad to dara viņa Palīgapziņa. Dažu metožu praktizētāji ir plaši pazīstami. Daudziem cjiġun meistariem, kas iemantojuši plašu popularitāti, nav Gun. Viss viņa Gun glabājas viņa Palīgdvēselē. Tāpēc pilnveidošanās procesā tas ir pieļaujams, jo daži turpina atrasties vienā un tajā pašā līmenī vairākus desmitus gadu un nekādi nevar to pārsniegt. Tādēļ visu savu dzīvi viņi vien ārstē un ārstē. Tā kā viņi paliek šajā līmenī, viņiem atļauj to darīt. Bet Faluņ Dafa

sekotājiem ir kategoriski aizliegts nodarboties ar dziedināšanu. Izlasi slimniekam šo grāmatu, un, ja viņš pieņem to, tad tas var viņu dziedināt. Taču efekts būs dažāds, atkarībā no konkrētā cilvēka karmas daudzuma.

Klīniskā ārstēšana un cjiġun terapija

Parunāsim par saikni starp klīnisko ārstēšanu un cjiġun terapiju. Daži rietumu medicīnas ārsti neatzīst cjiġun, un tādu ir vairākums. Viņi uzlūko jautājumu šādi: “Ja jau cjiġun var dziedināt, tad kādēļ ir vajadzīgas mūsu slimnīcas? Lūdzu, aizstājiet mūs! Cik labi būtu, ja jūsu cjiġun varētu aizstāt mūsu slimnīcas. Cjiġun terapijā vajadzīgas tikai rokas, viss notiek bez injekcijām, zālēm un hospitalizācijas. Aizstājiet mūsu slimnīcas, cik tas būtu labi.” Tādiem spriedumiem nav pamata, un tie ir ļoti netaisnīgi. Daudzi nesaprot cjiġun. Būtībā cjiġun terapija ir pārdabiska lieta, nevis parasto cilvēku prasme, un nedrīkst to uzskatīt par kaut kādu ārstēšanas paņēmienu. Ja tāda pārdabiska lieta plašā mērogā iespaidos parasto ļaužu sabiedrību, vai tas ir pieļaujams? Budam piemīt tādas milzu spējas, ka ar vienu rokas vēzienu viņš varētu atbrīvot visu cilvēci no slimībām. Bet kādēļ viņš to nedara? Turklāt Budu ir ļoti daudz, kādēļ viņi nav izrādījuši žēlsirdību un atbrīvojuši tevi no slimībām? Laicīgo ļaužu sabiedrība ir tieši tāda, tā iziet piedzimšanas, novecošanas, slimību un nāves ciklu, kuru nosaka iepriekšnolemtība, tas ir karmas atlīdzināšanas process. Ja tev ir parādi, tos vajag nomaksāt.

Ja tu kādu izdziedināsi, tātad būsi pārkāpis šo principu. Tas nozīmētu, ka ikviens var darīt sliktu un nav jāatlīdzina par to. Vai tas ir pieļaujams? Pilnveidojoties cilvēkam rodas žēlsirdība. Ja tev nav tik liela spēka, lai pilnībā atrisinātu šo problēmu, tev atļauj ārstēt, jo tu to dari aiz žēlsirdības. Tādēļ atļauj tev tā rīkoties. Bet, ja tu patiešām esi spējīgs atrisināt konkrēto problēmu

un vēlies plašā mērogā nodarboties ar to, tad tas jau netiek atļauts. Tādā gadījumā tu stipri iejauktos parasto ļaužu sabiedrības stāvoklī, un tas nav atļauts. Tādēļ nav pieņemama parasto ļaužu slimnīcu aizvietošana ar cjigun. Cjigun ir pārdabisks Likums.

Pieņemsim, ka Ķīnā tiks atvērtas cjigun slimnīcas. Kas notiks, ja atļaus tā rīkoties un visi lielle cjigun meistari sāks nodarboties ar ārstēšanu? Tas nav pieļaujams, jo nepieciešams saglabāt jau esošo parasto ļaužu sabiedrības stāvokli. Ja tiks atvērtas cjigun slimnīcas, iekārtoti cjigun ambulatorie un atveseļošanās centri, kūrorti, ja radīsies tāda situācija, tad zudīs ārstnieciskā efektivitāte, tā vairs nebūs tāda kā iepriekš. Kādēļ tā? Tādēļ, ka šie meistari nodarbojas ar parasto ļaužu lietām un tiem jāatrodas tajā pašā Likuma līmenī, kurā atrodas parastie cilvēki. Tādēļ viņu ārstēšanas efektivitātei jābūt tādai pašai kā parastajā slimnīcā. Tādēļ šajā gadījumā cjigun terapija nevar dot teicamu rezultātu, un cjigun meistari runās par to, ka ārstēšana jāsadala vairākos ārstēšanas kursus. Tā bieži mēdz būt.

Neatkarīgi no tā, vai tiks atvērtas cjigun slimnīcas, cjigun var dziedināt, un neviens nevar to noliegt. Daudz laika ir pagājis no tā brīža, kopš cjigun izplatījās sabiedrībā, un tik daudzi cilvēki, nodarbojoties ar cjigun, ir izdziedinājušies un stiprinājuši veselību. Varbūt cjigun meistari ir atlikuši viņu slimības uz vēlāku laiku, varbūt te darbojas kas cits. Tā vai citādi, slimības vairs neeksistē, un to, ka cjigun spēj dziedināt, neviens nevar noliegt. Vairums no tiem, kas vērsas pie cjigun meistariem pēc palīdzības, cieš no smagām un grūti izdziedināmām saslimšanām, kuras nav tikušas izārstētas slimnīcās. Viņi bija atnākuši pie cjigun meistariem izmēģināt laimi un tika izdziedināti. Ja viņi būtu izārstēti slimnīcā, neviens pie cjigun meistariem nebūtu gājis, it īpaši slimību sākuma stadijā ļaudis tā domā. Tātad ar cjigun palīdzību var dziedināt. Tikai to nedrīkst darīt tā, kā dara citas lietas parasto ļaužu sabiedrībā. Cjigun pielietošana dziedināšanai plašā

mērogā ir kategoriski aizliegta. Ja viss notiek nelielos apmēros un neatstāj iespaidu uz sabiedrību, tad tas ir atļauts. Tomēr tas nevar pilnībā izārstēt no slimības, un tas ir neapšaubāmi. Lai izdziedinātu sevi, labāk pašam nodarboties ar cjiġun.

Daži cjiġun meistari runā, ka slimnīcās nevar izārstēt no slimības vai arī ka slimnīcās ārstēšanas efekts ir neliels. Ko mēs par to teiksim? Protams, te pastāv daudzi iemesli. Manuprāt, viens no galvenajiem iemesliem ir cilvēces morāles līmeņa pagrimums, kas rada dažādas dīvainas slimības, no kurām slimnīcās nespēj izārstēt un uz kurām slikti iedarbojas zāles. Turklāt ir parādījies daudz viltotu medikamentu – lūk, līdz kādai pakāpei ir degradējusies sabiedrība. Nevienam nevajadzētu vainot tajā citus, katrs ir lējis eļļu ugunī, tādēļ pilnveidojoties katru gaida nedienas.

Dažas slimības slimnīcā nav iespējams diagnosticēt, taču tās patiešām eksistē. Pat ja izmeklēšanas laikā ir diagnosticēta saslimšana, tik un tā nav iespējams uzzināt, kas tā ir par slimību. Tās visas ir nezināmas slimības, kuras slimnīcās tiek sauktas par “mūsdienu slimībām”. Vai slimnīcās var izārstēt no slimības? Protams, var. Ja slimnīcās nevarētu ārstēt, tad kādēļ gan cilvēki uzticētos tām un ietu tur ārstēties? Slimnīcās tomēr var izārstēt no slimības, tikai viņu ārstēšanas metodes pieder parasto ļaužu sabiedrības līmenim, bet šīs saslimšanas pieder pārdabiskajam līmenim. Dažas slimības ir ļoti nopietnas, tādēļ slimnīcās mēdz teikt, ka saslimšanas jāārstē agrīnā stadijā, citādi ir grūti izārstēt, bet zāļu devas palielināšana var izraisīt saindēšanos. Mūsdienu medicīnas līmenis atbilst mūsu zinātnes un tehnikas attīstības līmenim, tas viss atrodas parasto cilvēku līmenī. Tādēļ arī ārstēšanas efekts nevar būt citādāks. Ir vēl kāda lieta, kas būtu jāizskaidro: parasti cjiġun terapija un klīniskā ārstēšana tikai atliek saslimšanas pamatcēloni – karmu – uz priekšdienām, uz dzīves otro pusi vai vēl tālāk, taču karma paliek neskarta.

Mēs vēl parunāsim par ķīniešu medicīnu. Ārstēšanas metodes ķīniešu medicīnā ir ļoti tuvas cjiun terapijai. Senās Ķīnas ārstiem parasti piemita pārdabiskas spējas. Visiem dižajiem ķīniešu mediķiem, tādiem kā Suņ Simiao, Hua Tuo, Li Šidzeņam, Biaņ Cjue un citiem piemita pārdabiskas spējas, par ko tika rakstīts medicīnas traktātos. Taču šīs būtiskās lietas mūsdienās bieži tiek kritizētas, mūsdienu ķīniešu medicīna ir pārmantojusi tikai receptes vai praktisko pieredzi. Senā ķīniešu medicīna bija ļoti attīstīta, tā pārsniedza mūsdienu medicīnas līmeni. Varbūt kāds domā, ka mūsdienu medicīna ir ļoti attīstīta, jo ar datortomogrāfijas palīdzību var ielūkoties cilvēka ķermenī, turklāt ir vēl ultraskaņas diagnostika, termogrāfija, rentgena izmeklējumi. Kaut arī mūsdienu medicīnas aparatūra ir pietiekami attīstīta, manā skatījumā tā atpaliek no senās ķīniešu medicīnas zinātnes.

Hua Tuo ieraudzīja audzēju Cao Cao galvā un piedāvāja viņam veikt smadzeņu operāciju. Padzirdējis to, Cao Cao nodomāja, ka Hua Tuo grasās viņu noslepkavot, un pavēlēja iemest Hua Tuo cietumā, kur tas galu galā nomira. Kad Cao Cao slimība lika sevi manīt, viņš atcerējās Hua Tuo un pavēlēja to atsaukt pie sevis, bet Hua Tuo jau bija miris. Vēlāk Cao Cao patiešām nomira no šīs slimības. No kurienes Hua Tuo uzzināja par šo slimību? Viņš ieraudzīja audzēju. Tās ir cilvēka pārdabiskās spējas, un agrāk visiem dižajiem mediķiem tādas piemita. Pēc tam, kad atveras Debesu acs, var no vienas puses vienlaicīgi ieraudzīt visas četras cilvēka ķermeņa puses. Skatoties no priekšpuses, viņš spēj redzēt aizmuguri, labo un kreiso sānu. Viņš var redzēt cauri dažādiem slāņiem un ieraudzīt slimības cēloni ārpus šīs dimensijas. Vai tad mūsdienu medicīna ir sasniegusi tādu līmeni? Mūsdienu medicīna vēl ir pārāk tālu no tā, tas var prasīt vēl tūkstoš gadu! Ar datortomogrāfa, ultraskaņas skenera, rentgena staru palīdzību var ielūkoties cilvēka ķermenī, taču šī aparatūra ir diezgan masīva, to nevar paņemt

sev līdzī, turklāt tā nedarbojas bez elektriskās strāvas. Toties Debesu acs vienmēr ir tev klāt, lai arī kur tu ietu, un arī elektrība nav vajadzīga. Nekas nav salīdzināms ar to!

Daži ir sajūsmā par mūsdienu zālēm, taču es tā nedomāju. Senajā Ķīnā zāles no ārstniecības augiem patiešām spēja acumirkli izdziedināt. Daudzas no tām nav saglabājušās līdz mūsdienām, bet dažas ir saglabājušās un joprojām tiek tautā izmantotas. Kad lasīju lekcijas Cicikarā, es ieraudzīju uz ielas dziednieku, kas ļaudīm rāva zobus. Bija redzams, ka viņš ir no dienvidiem, jo nebija ģērbies tā, kā ļaudis ziemeļaustrumu rajonos. Viņš bija priecīgs par katru – kurš vien pienāca pie viņa, tam viņš izrāva zobu, un izrautie zobi krājās kaudzītē. Viņa mērķis nebija raut zobus, viņa mērķis bija pārdot ārstniecisko šķīdumu, no kura garoja biezi dzeltenī tvaiki. Pirms zoba izraušanas viņš atvēra zāļu pudelīti, pielika to pret sāpošo zobu vaiga ārpusē un lika pacientam ieelpot dzeltenos tvaikus, kas nāca no šķīduma. To darot, šķīdums gandrīz nemaz neizlietojās. Pēc tam viņš aizkorķēja pudelīti un nolika to blakus. Tad viņš izņēma no kabatas sērkociņu un, iepazīstinot garāmgājējus ar šķīduma iedarbību, aizķēra ar sērkociņu bojāto zobu, un zobs izkrita. Sāpju nebija, un uz izņemtā zoba bija redzamas tikai dažas asins dzīslīņas, taču asinis no smaganas netecēja. Padomājiet tikai, sērkociņš var salūzt jau pie neliela spiediena, bet viņš paņēma sērkociņu un izcēla zobu.

Es jau teicu, ka daži tautas līdzekļi, kas saglabājušies Ķīnā, patiešām pārspēj jaunākās rietumu medicīnas iekārtas. Paraudzīsimies, kurš paņēmieni ir efektīvāks. Dziednieks pagrozīja sērkociņu, un zobs izkrita. Ja rietumu medicīnas ārsts grib kādam izraut zobu, tad vispirms viņam jāizdara anestēzija. Viņš injicē zāles vairākās vietās, un tas ir ļoti sāpīgi. Kad anestēzijas līdzeklis ir iedarbojies, ārsts ar stangām ķeras pie zoba raušanas. Darbs prasa zināmu laiku, turklāt zobs var nolūzt un sakne

palikt smaganā. Tad ārsts ķeras pie āmura un kalta, lai dabūtu sakni laukā. Viņš tā kaļ, ka sirds trīs šausmās, bet pēc tam urbj ar urbi. No tādas urbšanas daudziem gribas palēkties, un tas ir ļoti sāpīgi, mutē ir daudz asiņu, nākas laiku pa laikam tās izsļaut. Saki, kura metode ir labāka? Kura ir progresīvāka? Nedrīkst lietas skatīt virspusēji, domājot tikai par instrumentiem, vajag pievērst uzmanību ārstēšanas efektam. Senā ķīniešu medicīna bija ļoti attīstīta. Mūsdienu rietumu medicīna nespēs panākt to pat pēc daudziem gadiem.

Senā ķīniešu zinātne atšķiras no mūsdienu zinātnes, kas ir pārņemta no Rietumiem. Tā gāja citu ceļu un varēja radīt citādu stāvokli. Mēs nespējam izprast seno ķīniešu zinātņi un tehniku ar mūsdienu izziņas metodēm, tādēļ ka senā ķīniešu zinātne tika virzīta tieši uz cilvēka ķermeņa, dzīvības un Visuma izpēti un, tāpat, tai bija cita pieeja. Tajā laikā mācekļiem bija jāsež meditācijā, īpaša nozīme tika piešķirta sēdēšanas pozai, un, rakstot ar otu, bija jāpievērs uzmanība cji kustībai un elpošanai. Visu profesiju ļaudis pievērsa uzmanību dvēseles tīrībai un elpošanas regulēšanai. Tādā stāvoklī atradās visa sabiedrība.

Daži varbūt iebildīs – vai, sekojot senās Ķīnas zinātnei, mums šodien būtu automašīnas un vilcieni? Vai varētu parādīties mūsdienu tehnoloģijas? Manuprāt, jūs nevarat saprast citu sabiedrības stāvokli, raugoties no mūsdienu skatpunkta. Tavā galvā jānotiek ideoloģiskai revolūcijai. Nav televizora, bet kaut kas tamlīdzīgs atrodas cilvēka pierē – ko vēlēties, to arī ieraudzīsī. Turklāt būs arī pārdabiskās spējas. Nav vilcienu un automašīnu, bet cilvēks spētu pacelties gaisā taisni no vietas, pat liftu nenāktos izmantot. Tas radītu citu sabiedrības attīstības stāvokli, kas nebūtu ierobežots mūsdienu uzskatu ietvaros. Citplanētiešu “lidojošie šķīvīši” pārvietojas neiedomājamā ātrumā, tie spēj palielināties un samazināties. Viņi ir gājuši pavisam citu attīstības ceļu, viņiem ir cita pieeja zinātnei.

ASTOTĀ LEKCIJA

Bigu

Daži ir skāruši jautājumu par Bigu. Tāda parādība kā Bigu pastāv. Tā ir sastopama ne tikai pilnveidošanās aprindās, bet arī visā mūsu sabiedrībā ir ne mazums cilvēku, kuriem radusies šāda situācija. Daži cilvēki vairākus gadus, dažreiz pat vairāk nekā desmit gadu neēd un nedzer, taču joprojām dzīvo ļoti labi. Vieni izceļ atteikšanos no ēdiena kā kaut kāda līmeņa sasniegšanu, citi to uzlūko kā ķermeņa attīrīšanās izpausmi, vēl citi apgalvo, ka tas ir augsta līmeņa pilnveidošanās process.

Patiesībā tas tā nav. Par ko tad ir runa? Atteikšanās no ēdiena faktiski ir īpaša pilnveidošanās metode, kas tiek pielietota noteiktos apstākļos. Tieši kādos apstākļos to pielieto? Senajā Ķīnā, īpaši tad, kad vēl nebija reliģiju, daudzi praktizētāji pilnveidojās slepenībā un vientulībā. Viņi devās augstu kalnos vai alās, kas atradās tālu no apdzīvotām vietām. Šādā gadījumā radās problēma ar pārtikas sagādi. Ja cilvēks neizmanto Bigu metodi, viņš vispār nevarētu nodarboties ar pilnveidošanos un nomirtu no bada un slāpēm. Dodoties ar kuģi lejup pa Jandzi upi uz austrumiem no Čuncjinas pilsētas, uz Vuhaņas pilsētu, lai tur izklāstītu Likumu, “Triju aizu” abu krastu kalnu nogāzēs es ieraudzīju alas, kādas mēdz būt daudzos pazīstamos kalnos. Agrāk praktizētājs, uzrāpjoties pa virvi un ieejot alā, pārgriezta virvi un palika tur pilnveidoties. Ja viņam neizdotos sasniegt pilnību, viņš aizietu bojā. Bez ūdens un bez ēdiena, tādus visai īpašos apstākļos, tika pielietota šāda īpaša pilnveidošanās metode.

Daudzas prakses metodes ir izgājušas caur šādu pārmantošanas procesu, tādēļ tajās ietverta atteikšanās no ēdiena. Tomēr

daudzās citās prakses metodēs nav šāda satura. Lielākā daļa prakses metožu, kas mūsdienās izplatās sabiedrībā, nesatur atteikšanos no ēdiena. Mēs sakām, ka pilnveidojoties ir nepieciešama pilnīga uzticība vienai skolai, tu nedrīksti patvaļīgi rikoties, kā vien vēlies. Tev liekas, ka tas ir labi, un tu arī vēlies atteikties no ēdiena. Kādēļ tev tas vajadzīgs? Dažiem šķiet, ka tas ir lieliski, un viņiem rodas ziņkāre, vai arī viņi domā, ka ir sasnieguši augstu meistarību, ko var izrādīt citiem. Mēdz būt dažādi dvēseles stāvokļi. Pat ja pilnveidojoties tiktu izmantota šāda metode, cilvēkam tā kā tā būtu jātērē sava enerģija, lai kompensētu zaudējumus organismā, tādēļ zaudējums būtu lielāks nekā ieguvums. Kā zināms, pēc reliģiju rašanās šāda problēma vairs nepastāv, jo, sēžot meditācijā vai noslēdzoties templī, tev tur dod tēju un ēdienu. It sevišķi mums, kas pilnveidojas parasto ļaužu sabiedrībā, vispār nav nepieciešams lietot šo metodi. Turklāt, ja tavā skolā nav tādas metodes, tad tev arī nav jādara, kas vien ienāk prātā. Ja tiešām gribi izmantot šo metodi un atteikties no ēdiena, tad dari, kā vēlies. Cik man zināms, parasti tad, kad skolotājs izklāsta kādu prakses metodi, patiesi vedot cilvēkus uz augstākajiem līmeņiem, un ja viņa skolā ir Bigu, tas var tikt pielietots. Taču viņš to plaši neizplata, un nodarbības ar mācekli parasti notiek slepenībā, individuāli.

Tagad ir arī tādi cīģun meistari, kas māca cilvēkiem, kā atteikties no ēdiena. Vai viņi kādam to ir iemācījuši? Galu galā – nevienam. Kurš tad ir atteicies? Es redzu, ka ne mazums cilvēku guļ slimnīcā, daudziem no viņiem dzīvība karājas mata galā. Kādēļ ir izveidojusies šāda situācija? Vai tad nepastāv tāda parādība kā atteikšanās no ēdiena? Jā, tā pastāv. Bet ir jāatzīmē, ka nevienam nav ļauts patvaļīgi izjaukt parasto cilvēku sabiedrības stāvokli. Nerunājot jau par to, ka visā valstī tik daudz praktizētāju neēstu un nedzertu. Ņemsim kaut vai Čančuņas pilsētu. Ja neviens tajā neēstu un nedzertu, manuprāt, viss būtu daudz vienkāršāk! Tad nevajadzētu steigties ar ēdiena gatavošanu.

Zemnieki apstrādā zemi, nesaudzējot spēkus, un, ja visi pēkšņi pārstātu ēst, viss būtu daudz vienkāršāk – cilvēki tikai strādātu, bet neēstu. Vai tad tas ir iespējams? Vai tad tā joprojām būs cilvēku sabiedrība? Tas noteikti nav atļauts. Nav pieļaujams, ka šāda lieta plašā mērogā traucētu parasto cilvēku sabiedrībai.

Kad daži cjiġun meistari māca Bigu, daudzu cilvēku dzīvības tiek apdraudētas. Dažiem tā vien gribas apgūt atteikšanos no ēdiena, bet viņi vēl nav atbrīvojušies no visdažādākajām vēlmēm un ikvienas parasto cilvēku pieķeršanās. Ieraugot garšīgu ēdienu, cilvēkam sāk tecēt siekalas, un, tiklīdz viņu pārņem šī vēlēšanās, viņš neiztur. Viņš uztraucas, viņam gribas ēst, viņš vairs nav spējīgs apvaldīt savu ēstgribu un jūt izsalkumu. Tomēr, kad viņš kaut ko apēd, tūlīt pat visu izvemj. Tā kā cilvēks nevar ieēst, viņš kļūst nervozs un pārbīstas. Daudzi no šiem cilvēkiem tika nogādāti slimnīcā, un daudzu dzīvības tika patiesi apdraudētas. Daži vērsās pie manis, lai es novērstu visu šo jucekli, taču es nevēlos tajā iesaistīties. Daži cjiġun meistari dara visu, kas vien ienāk prātā. Kam gan ir vēlēšanās risināt šīs problēmas?

Turklāt, ja laikā, kad tu esi atteicies no ēdiena, ar tevi kaut kas atgadās, vai tas nenozīmē, ka tu pats esi to izlūdzis? Mēs sakām, ka tāda parādība pastāv, taču tas nav stāvoklis, kas parādās kādā augstā līmenī, ne arī kāda īpaša izpausme. Tā ir tikai prakses metode, kas tiek lietota īpašos apstākļos. Tomēr tā nevar tikt plaši izplatīta. Daudzi tiecas pēc atteikšanās no ēdiena, klasificējot to kā “pilnīgu un daļēju atteikšanos no ēdiena”, viņi pat iedala to dažādās kategorijās. Daži stāsta, ka viņi dzer ūdeni, citi, ka ēd augļus. Tā nav īsta atteikšanās no ēdiena, un tādi, varu apgalvot, ilgi nenoturēsies. Īsts praktizētājs ierāpjas alā, neēd un nedzer. Tas ir īsts Bigu.

Cji zagšana

Kad tiek pieminēta cji zagšana, dažiem cilvēkiem kļūst tik ļoti bail, ka viņi neuzdrošinās praktizēt cjiġun. Tieši tādēļ, ka pilnveidošanās aprindās kļīst baumas par “cjiġun psihozi”, cji zagšanu un citām parādībām, daudzi baidās nodarboties ar cjiġun, neuzdrošinās saistīties ar cjiġun. Ja nebūtu šādu baumu, cilvēku, kas nodarbojas ar cjiġun, būtu vēl vairāk. Daži cjiġun meistari ar sliktu Sjiņšjin speciāli māca tādas lietas, ieviešot haosu pilnveidošanās aprindās. Patiesībā tas viss nav tik briesmīgi, kā viņi to ataino. Mēs sakām, ka cji ir tikai cji, kaut arī tu to dēvē par pirmatnējo cji, par tādu cji vai citādu cji. Kamēr cilvēka ķermenī eksistē cji, šis cilvēks atrodas dziedināšanas un organisma stiprināšanas līmenī, un tādēļ viņu vēl nevar uzskatīt par praktizētāju. Kamēr cilvēka ķermenī eksistē cji, viņa ķermenis vēl nav attīrīts līdz augstai pakāpei, viņā vēl joprojām atrodas patogēnā cji, un tas ir neapšaubāmi. Cilvēks, kurš nodarbojas ar cji zagšanu, arī atrodas cji līmenī. Kurš tad no mūsu praktizētājiem vēlēsies duļķainu cji? Nepraktizētāja ķermenī cji ir diezgan duļķaina, taču praktizējot tā var kļūt tīrāka un gaišāka. Slimības perēkli ir ļoti daudz liela blīvuma melnas matērijas. Turpinot praktizēt, kad patiešām nonāksi līdz dziedināšanas un organisma stiprināšanas stadijai, šī cji pakāpeniski kļūs dzeltenīga. Ja cilvēks vēl turpina praktizēt, tad viņam patiešām izzūd veselības problēmas, viņā vairs nav cji, un viņa ķermenis ieiet “pienbaltā ķermeņa” stāvoklī.

Citiem vārdiem sakot, ir cji – ir arī veselības problēmas. Mēs esam praktizētāji, kam mums cji? Kādēļ mums vajadzīga duļķaina cji, ja mūsu ķermenim ir jābūt attīrītam? Nekādā gadījumā nav vajadzīga. Tas, kurš grib cji, arī atrodas cji līmenī un nespēs atšķirt labu cji no sliktas, viņam nav tādas spējas. Bet īsteno cji, kas glabājas tavā daņ laukā, viņam neaizskart, šo pirmatnējo cji spēj skart tikai cilvēks ar augsta līmeņa meistarību. Ja runājam

par duļķaino cji ķermenī, tad lai zog, tas nav nekas briesmīgs. Ja es prakses laikā gribu piepildīt sevi ar cji, tad, līdzko par to iedomājos, mans vēders uzreiz piepūšas no cji.

Dao sistēmā māca, kā izpildīt “statisko pozīciju stāvus”, bet Budas sistēma māca, kā smelt cji saujām un ieliet to caur galvidu. Cji Visumā ir, cik vien vēlies, tu vari to liet sevī visu dienu. Atveroties bioloģiski aktīvajiem punktiem laogun un baihui, lej to sevī, koncentrējot savas domas uz daņ lauku. Tu smel to saujām un drīz vien piepildīsies ar cji. Bet, pat ja tu būsi pārpildīts ar cji, kam tev tas viss? Daži cilvēki uzkrāj daudz cji un jūt pietūkumu pirkstu galos un ķermenī. Bet tie, kas viņiem iet garām, jūt, ka ap viņiem ir kaut kāds lauks: “Vai, cik tu labi praktizē!” Manuprāt, tas neko nenožīmē. Kur šeit ir Gun? Tā vēl joprojām ir cji praktizēšana, un, lai cik daudz tās būtu, tā tik un tā nespēj aizstāt Gun. Cji praktizēšanas mērķis ir aizvietot ar labo ārējo cji slikto iekšējo cji, lai tādējādi attīrītu savu ķermeni. Kāda jēga uzkrāt lieku cji? Kamēr tu atrodi šajā līmenī un ar tevi vēl nav notikušas kardinālas pārmaiņas, to nevar uzskatīt par Gun. Lai arī cik cji tu būtu nozadzis, labākajā gadījumā tevi var uzskatīt par lielu maisu ar cji. Kāda no tā jēga? Tā taču netika pārveidota par augstas enerģijas matēriju. Tādēļ tev nav, no kā baidīties – kas vēlas zag, lai zog.

Padomā, ja tavā ķermenī ir cji, tātad tur eksistē arī slimība. Bet, kad cilvēks zog no tevis cji, vai tad tas nenožīmē, ka viņš vienlaikus zog arī tavu patogēno cji? Viņš vispār nav spējīgs atšķirt veselo cji no patogēnās cji, tādēļ ka cilvēks, kurš vēlas cji, atrodas cji līmenī, un viņam nav nekādu spēju. Cilvēkam, kuram piemīt Gun, cji nav vajadzīga, tas ir neapšaubāmi. Ja netici, varam veikt eksperimentu: tu stāvi, bet viņš lai zog. Tu domās ielej sevī cji no Visuma, bet viņš lai to zog tev aiz muguras. Redzi, cik tas ir labi – viņš paātrina tava ķermeņa attīrīšanos, atbrīvojot tevi no daudzkārtējas “piepildīšanas un izvadīšanas”. Nodoms viņam ir

slikts, viņš zog svešu lietu. Lai arī tā lieta ir slikta, viņš tik un tā dara to, kas liks viņam zaudēt De. Tādēļ viņam nāksies atdot tev De. Tā rodas savstarpēja apmaiņa – šeit viņš no tevis ņem cji, bet tur viņš atdod tev De. Tās, kurš nodarbojas ar cji zagšanu, par to nezina. Ja viņš zinātu, tad neuzdrošinātos to darīt!

Visiem, kas nodarbojas ar cji zagšanu, ir neveselīga sejas krāsa, viņi visi ir tādi. Daudzi no tiem, kas nodarbojas ar cjiGUN parkos, tiecas izdziedināt sevi, viņiem ir visdažādākās veselības problēmas. Kad cilvēks cenšas kļūt vesels, viņam vēl vajag atbrīvoties no cji savā ķermenī, bet tie, kas zog cji no citiem, negrib pat to darīt. Viņi pat cenšas uzņemt sevī jebkuru patogēno cji, kas padara viņu ķermeņu iekšieni melnu kā darva. Viņi visu laiku zaudē De. Izplešoties karmas laukam un zaudējot lielu daudzumu De, viņiem visapkārt viss kļūst melns. Viņi kļūst melni gan no iekšpuses, gan no ārpusē. Ja vien cilvēks, kas nodarbojas ar cji zagšanu, zinātu, ka viņa ķermenī notiek tādas izmaiņas, – ka viņš atdod citiem De, ka izdara tādu muļķību, tad viņš tā nerīkotos.

Runājot par cji, daži tai piešķir mistisku nokrāsu. Viņi saka: “Tu atrodi ASV, bet es šeit izstaroju cji, un tu varēsi tur to uztvert.” Viņi saka: “Tu stāvi aiz sienas, es šeit izstaroju cji, un tu varēsi tur to uztvert.” Daži ļaudis ir ļoti jutīgi, viņi vienmēr spēj uztvert cji, kad citi to izstaro. Bet cji nepārvietojas šajā dimensijā, tas pārvietojas citā dimensijā – tur, kur nav sienas. Tad kādēļ reizēm tu nejūti cji, ko atklātā vietā izstaro daži cjiGUN meistari? Lieta tāda, ka citā dimensijā eksistē kaut kāds šķērslis, bet cji nepiemīt tik liels caururbjošs spēks, kā par to runā.

Patiesu efektu dod tikai Gun. Kad praktizētājs spēj izstarot Gun, viņam jau vairs nav cji. Viņš izstaro augstas enerģijas matēriju, kuru, kad mēs uz to raugāmies ar Debesu aci, var redzēt gaismas stara veidā. Tāda gaisma, sasniedzot kāda ķermeņa, rada siltuma sajūtu un var tieši iedarboties uz parastu cilvēku. Bet arī

ar to nevar pilnībā izdziedināt. Tas var tikai slimību aizkavēt. Lai pa istam dziedinātu, nepieciešamas pārdabiskas spējas, jo konkrētām slimībām paredzētas dažādas pārdabiskās spējas. Ļoti mikroskopiskā līmenī katra Gun daļiņa līdzinās tevis paša tēlam. Tās spēj atpazīt cilvēkus, tām visām piemīt prāta spējas, jo tā ir augstas enerģijas matērija. Kā šīs daļiņas var palikt pie tā, kurš tās ir nozadzis? Tās tur nepaliks, tās nevar noturēt. Tās viņam nepieder. Pēc Gun atvēršanās visus, kas patiesi praktizē, pie-skata skolotājs, kurš seko tam, ko viņi dara. Viņš nepieļaus, ka tu piesavinātos svešu lietu.

Cji ievākšana

Cji zagšana un cji ievākšana nav tie jautājumi, kurus būtu nepieciešams risināt, mācot Gun augstā līmenī. Taču es sev izvirzu arī mērķi atjaunot pilnveidošanās labo slavu, paveikt kaut ko labu un izstāstīt par tām neveselīgajām parādībām, par kurām neviens agrāk nerunāja. Es vēlos, lai jūs visi par to zinātu, lai neļautu dažiem visu laiku nodarboties ar sliktām lietām un lai cilvēki, kas nezina īsto cjiGUN stāvokli, nebīstas ikreiz, kad par to tiek runāts.

Visums ir piepildīts ar cji. Daži runā par debesu jan cji un zemes jņ cji. Tu arī esi Visuma daļiņa, tādēļ ievāc to, cik vien gribi. Tomēr daži neievāc cji no Visuma. Viņi speciāli māca cilvēkus ievākt cji no augiem un pat apkopo pieredzi šajā jomā – papeles cji, tā teikt, ir balta, priedei tā ir dzeltena, un vēl – kā vajag to ievākt un kad ievākt. Kāds teica: “Manas mājas priekšā auga koks. Es no tā ievācu cji un tādējādi to nonāvēju.” Kas tā ir par spēju? Vai tad tā nav nekrietna lieta? Visiem ir zināms, ka, patiesi pilnveidojoties, mēs augstu vērtējam labdabīgas informācijas un saplūšanu ar Visuma īpašību. Vai tad mums nevajag nopietni izturēties pret jautājumu par labestību?

Saplūstot ar Visuma īpašību “Džeņ Šaņ Žeņ”, ir nepieciešams pievērst uzmanību labestībai. Vai tavs Gun varēs augt, ja tu pastāvīgi nodarbojies ar nekrietnām lietām? Vai tādā gadījumā tu vari kļūt vesels? Vai tas, ko dari, nav pretrunā ar prasībām, kādas tiek izvirzītas mūsu praktizētājiem? To arī var uzskatīt par dzīvas būtnes nogalināšanu un ļaundarību. Daži varbūt teiks: “Jo tālāk, jo noslēpumaināka kļūst Jūsu runa. Nonāvēt dzīvnieku – tā ir dzīvas būtnes nogalināšana. Un auga nonāvēšana – arī ir dzīvas būtnes nogalināšana.” Patiesībā tā nu tas ir. Budismā runā par sešiem pārdzimšanu lokiem, kuru laikā tu vari pārdzimt par augu, tā runā budismā. Mēs uz to raugāties citādi. Taču es jums teikšu, ka koks arī ir dzīva būtne, turklāt tā domāšana atrodas ļoti augstā līmenī.

Minēšu piemēru. ASV ir cilvēks, kurš speciāli nodarbojas ar elektroniku un māca, kā lietot melu detektoru. Reiz viņam ienāca prātā doma savienot ierīces elektrodus ar augu – dracēnu – un apliet ar ūdeni tā saknes. To izdarījis, viņš konstatēja, ka elektroniskais pašrakstītājs ātri reģistrēja līkni, kas bija līdzīga cilvēka smadzeņu signāla radītai līknei sajūsmas vai prieka brīdī. Viņš bija pārsteigts, ka augam ir emocijas. Viņam radās vēlēšanās izskriet uz ielas un iesaukties: “Augam ir emocijas!” Šā gadījuma iedvesmots, viņš turpināja pētījumus šajā jomā un veica virkni eksperimentu.

Reiz, novietojis divus augus blakus, viņš lika savam studentam samīdīt vienu no augiem otra priekšā, kuru pēc tam pārnesa uz laboratoriju un pievienoja melu detektoram. Tad viņš lika, lai pieci studenti visi pēc kārtas ienāk laboratorijā. Ieradās pirmie četri studenti, un nebija nekādas reakcijas. Bet, tiklīdz laboratorijā ienāca piektais students – tas, kurš samīdīja augu –, elektroniskais pašrakstītājs tūlīt reģistrēja līkni, kāda parādās vien tad, kad cilvēks sajūt bailes. Pētnieks bija ļoti izbrīnīts! Šis fakts liecina par kādu ļoti svarīgu situāciju. Mēs vienmēr uzskatām, ka cilvēks ir augstākā dzīvā būtne, uzskatām, ka cilvēkam

ir maņu orgāni un viņam piemīt spēja atšķirt, viņam ir smadzenes, kas spējīgas analizēt. Bet kā gan augs spēj kaut ko atšķirt? Vai tas nozīmē, ka tam ir maņu orgāni? Ja agrāk kāds teiktu, ka augam ir maņu orgāni, ka tam piemīt domāšana, emocijas, atpazīšanas spēja, tad viņu vainotu mānīcībā. Turklāt dažās jomās augi, šķiet, ir pārāki par mūsdienu cilvēkiem.

Reiz šis zinātnieks savienoja melu detektoru ar augu un nodomāja: “Kādu eksperimentu veikt? Sadedzināšu tā lapas un paskatīšos, kāda būs tā reakcija.” Tiklīdz viņam pavīdēja šī doma, elektroniskais pašrakstītājs uzreiz, negaidot, kad cilvēks sāks dedzināt, reģistrēja likni, kāda rodas tikai tad, kad cilvēks sauc: “Palīgā!” Šāds ārkārtīgs jutīgums agrāk tika saukts par telepātiju. Tā ir cilvēka potenciālā spēja jeb iedzimtā spēja. Tomēr mūsdienu cilvēcei šī spēja jau ir regresējusi. Tev nāksies no jauna pilnveidoties, atgriezties pie pirmsākuma, atgriezties pie īstenības, atgriezties pie savas sākotnējās būtības, un tikai tad tu atgūsi tādu spēju. Bet augam piemīt šī spēja, tas zina, par ko tu domā. Tas liekas neticami, taču tāds zinātnisks eksperiments tiešām ir bijis. Zinātnieks veica arī citus izmēģinājumus, tajā skaitā pētīja pārdabisko spēju, ar kuru var iedarboties no liela attāluma. Viņa raksta publikācija izraisīja sensāciju pasaulē.

Šajā jomā pētījumus izvērsuši botāniķi visā pasaulē. Tā tas notiek arī pie mums Ķīnā. To vairs nevar uzskatīt par mānīcību. Es todien teicu, ka ar to, kas ir noticis, ko ir atklājusi un konstatējusi mūsdienu cilvēce, pietiek, lai mainītu mūsu pašreizējo mācību grāmatu saturu. Tomēr, pakļaujoties vispārpieņemto priekšstatu ietekmei, ļaudis nevēlas to atzīt, turklāt neviens nenedarbojas ar šo jautājumu sistematizēšanu.

Kādā parkā Ķīnas ziemeļaustrumos es redzēju, kā aizgāja bojā vesela priežu audze. Daži ļaudis praktizēja nezin ko, viņi vērtējās pa zemi un pēc tam sāka vākt cji ar rokām un kājām.

Drīzumā priēžu audze nodzeltēja un aizgāja bojā. Ar ko tu nodarbojies, ar labu vai ar sliktu? No mūsu praktizētāju viedokļa – tā ir dzīvu būtņu nogalināšana. Tu esi praktizētājs, tāpēc tev jābūt labam cilvēkam, pakāpeniski jāsaplūst ar Visuma īpašību un jāatmet viss sliktais. Arī no parasto ļaužu viedokļa tas nav nekāds labais darbs. Tā ir sabiedriskā īpašuma bojāšana, apstādījumu bojāšana un ekoloģiskā līdzsvara izjaukšana. Lai no kāda viedokļa raudzītos, to nevar uzskatīt par labu darbu. Cji Visumā ir atliku likām, tu vari ievākt to, cik vien gribi. Daži sevī nes milzīgu enerģiju. Kad viņi cjiGUN praksē sasniegs noteiktu līmeni, viņi patiešām būs spējīgi ievākt augu cji no liela lauka ar vienu rokas vēzienu. Taču tas nav nekas vairāk kā tikai cji, kāda jēga ir ievākt lielu tā daudzumu? Daži, ejot uz parku, ne ar ko citu negrasās tur nodarboties. Viņi saka: “Man nevajag praktizēt. Pietiks, ja es ejot vēzēju rokas – un esmu jau pietiekami praktizējis.” Cji ir iegūta – un ar to pietiek. Viņi domā, ka cji ir Gun. Pieejot pie tāda cilvēka, apkārtējie var sajust no viņa ķermeņa vēsumu. Vai tad augu cji nepiemīt viņ īpašība? Praktizētāji taču tiecas saglabāt līdzsvaru starp viņ un jan. Viņš ož pēc priedes, bet vēl domā, ka labi praktizē.

Kas praktizē, tas arī iegūs Gun

“Kas praktizē, tas arī iegūs Gun” – šis patiešām ir būtisks jautājums. Kad man jautā, kādas ir Faluņ Dafa priekšrocības, es atbildu, ka Faluņ Dafa atšķiras ar to, ka tajā Gun norūda cilvēku, un tas saīsina prakses laiku. Faluņ Dafa spēj atrisināt tādu problēmu, proti: kad cilvēkam nepietiek laika nodarbībām, Gun pastāvīgi viņu norūdīs. Vienlaikus mūsu prakses metode ir īstena dvēseles un dzīves pilnveidošanas metode, un mūsu fiziskajā ķermenī notiek lielas izmaiņas. Faluņ Dafa ir vēl viena ievērojama priekšrocība, par kuru es līdz šim ne reizi neesmu stāstījis, un tikai šodien mēs to atklāsim. Tā kā šim jautājumam

ir dziļas vēsturiskas saknes, tam ir diezgan plaša ietekme uz pilnveidošanās aprindām. Vēsturē nekad un neviens neuzdrīkstējās to atklāt, un nevienam nebija ļauts to darīt, tomēr man, neko neslēpjot, nāksies to atklāt, man nav citas izvēles.

Daži mani sekotāji saka: “Katrs Diženā Meistara Li Hundži izteiktais vārds ir Debesu noslēpumu izpaušana, viņš izpauž Debesu noslēpumus.” Taču mēs patiesi vedam cilvēkus uz augstākajiem līmeņiem, mēs glābjam cilvēkus. Mums jābūt atbildīgiem visu priekšā, un mēs esam spējīgi uzņemties šādas saistības, tādēļ to nevar uzskatīt par Debesu noslēpumu izpaušanu. Tomēr bezatbildīgu un patvaļīgu plāpāšanu vajadzētu uzskatīt par Debesu noslēpumu izpaušanu. Šodien mēs izklāstīsim šo jautājumu, proti: kas praktizē, tas arī iegūst Gun. Pēc manām domām, visas pašlaik pastāvošās prakses metodes, ieskaitot Budas sistēmas, Dao sistēmas un Cjimeņ skolas prakses metodes, neskaitāmu paaudžu laikā pilnveido cilvēka Palīgdvēseli (Palīg-apziņu). Tādēļ Gun iegūst Palīgdvēsele. Ar Galveno dvēseli, par kuru mēs runājam, šeit jāsaprot cilvēka paša domāšana, tev pašam ir jāzina, par ko tu domā, ko tu dari, un tas arī esi īstais “tu”. Bet to, ko dara Palīgdvēsele, tu nemaz nezini. Kaut arī tā ir dzimusi vienlaicīgi ar tevi, tai ir tāds pats vārds kā tev, tā kopā ar tevi kontrolē vienu un to pašu ķermeni, izskatās tāda pati kā tu, taču, stingri ņemot, viņa tomēr nav tu.

Šajā Visumā eksistē princips: kas zaudē, tas arī iegūs, kas pilnveidojas, tas arī iegūs Gun. Visas vēstures gaitā pastāvošās prakses metodes māca praktizētājiem, kā, ne par ko nedomājot, ieietaizmīgotā stāvoklī, kā ieslīgt dziļā miera stāvoklī, līdz pat tam, kad vairs neko nezini. Daži trīs stundas bez pārtraukuma var nosēdēt meditācijā, it kā būtu pagājis viens mirklis, un ļaudis pat apbrīno viņu koncentrēšanās spēju. Vai viņi patiesām praktizē? Viņi paši to nemaz nezina. It īpaši Dao sistēmas prakses metodēs saka: “Šīseņ nomirst – Dvēsele piedzimst.” To, ko viņi sauc par

“šišeņ”, mēs saucam par Galveno dvēseli, bet to, ko viņi dēvē par Dvēseli, mēs saucam par Palīgdvēseli. Ja tavs šišeņ patiešām nomirtu, tad tu patiesi nomirtu, un tava Galvenā dvēsele patiešām aizietu bojā. Daži, kas nodarbojas ar citām prakses metodēm, man saka: “Skolotāj, nodarbību laikā es nespēju atpazīt nevienu no savas ģimenes locekļiem.” Citi man saka: “Ļaudis praktizē no rīta līdz vakaram, bet es visu daru citādi. Atgriezies mājās, es apguļos uz dīvāna, un mans “es” dodas vingrināties. Turpretim es guļot skatos, kā viņš praktizē.” Man šķiet, ka tas ir gan ļoti bēdīgi, gan vienlaikus arī ne tik bēdīgi!

Kādēļ tad glābj Palīgdvēseli? Ļui Dunbiņš teica: “Es labāk glābšu dzīvnieku nekā cilvēku.” Cilvēkam patiešām ir pārāk grūti izprast, jo parastie ļaudis atrodas parasto ļaužu sabiedrības maldos. Padevušies materiālo labumu kārdinājumam, viņi nespēj atbrīvoties no stūrgalvīgas tieksmes pēc tiem. Ticiet man, pēc lekcijas, izejot no šejienes, daži atkal pārvēršas par parastiem ļaudīm. Ja kāds viņus aizskar vai aizvaino, viņi ar to nesamierināsies. Paies zināms laiks, un viņi jau pavisam pārstās uzlūkot sevi kā praktizētājus. Vēsturē daudzi, kas pilnveidojās Dao, saprata, ka cilvēku izglābt ir ļoti grūti, proti, viņa Galvenā dvēsele atrodas dziļos maldos. Dažiem cilvēkiem ir laba izpratnes spēja – viņi visu saprot jau no pirmā mājiena. Bet citi, lai kā tu viņiem stāstītu, neparko netic, viņi uzskata, ka tu pārspilē. Mēs uzsveram, ka ir jāpilnveido savs Sjiņšjin, bet viņi, nonākot parasto ļaužu vidū, tik un tā rīkojas, kā uzskata par vajadzīgu. Viņi domā, ka parasto ļaužu intereses ir taustāmas, praktiskas un, tāpat, reālas, tādēļ pēc tām ir vērts dzīties. Skolotāja izklāstītais Likums, lai arī izklausās pārliecinoši, tomēr viņiem, tā teikt, nepietiek izlēmības tam sekot. Izglābt cilvēka Galveno dvēseli ir visgrūtākais, bet Palīgdvēsele var redzēt ainas citās dimensijās, tādēļ viņi domā tā: “Kādēļ man glābt tavu Galveno dvēseli, arī Palīgdvēsele esi tu, un vai nav vienalga, ja es izglābšu tieši to – Palīgdvēseli? Tās abas ir tavas. Kāda atšķirība, kura iegūs, rezultāts ir viens – ieguvis esi tu pats.”

Es pastāstīšu par šo viņu konkrēto pilnveidošanās metodi. Cilvēks, kuram piemīt “tālredzības” spēja, var ieraudzīt šādu ainu. Kad tu sēdi meditācijā, notiek sekojošais: tiklīdz tu ieslēgsti meditācijā, no tava ķermeņa pēkšņi iznāk tavs līdzinieks. Spried nu tagad, kur tu pats atrodies? Tu sēdi šeit. Kad tas iznāk no tava ķermeņa, tu redzi, ka skolotājs ar viņu sācis nodarboties kādā skolotāja radītā dimensijā, kas var būt gan agrāko laiku sabiedrības formā, gan mūsdienu sabiedrības formā, gan arī citas dimensijas sabiedrības formā, un tur skolotājs viņu māca. Katru dienu, stundu vai divas pavadot nodarbībās, viņam nākas pārciest ne mazums grūtību. Kad viņš ir pabeidzis nodarbības un atgriežas, arī tu izej no meditācijas. Tas ir par tiem, kuri redz.

Ja tu neredzi, tad ir vēl bēdīgāk. Tu, neko nezinot, ar aizmiglotu apziņu divas stundas sēdi meditācijā, bet pēc tam izej no tās. Daži vienā rāvienā noguļ divas vai trīs stundas un uzskata, ka tā arī ir praktizēšana. Viņi pilnībā atdod sevi citu rīcībā. Šādos gadījumos meditācija tiek veikta ar pārtraukumiem, sēdēšanas ilgums katru dienu ir nemainīgs. Mēdz būt arī tāda nodarbību forma, kuru izpilda vienu reizi – varbūt esat dzirdējuši, ka Bodhidharma deviņus gadus ir nosēdējis ar seju pret sienu. Agrāk daudzi mūki sēdēja pat vairākus gadu desmitus. No vēsturiskiem pierakstiem zināms, ka ilgākais meditācijas laiks pārsniedza deviņdesmit gadu, tomēr arī tā vēl nav robeža. Šo cilvēku plakstiņus klāja bieza putekļu kārtā, viņi paši apauga ar zāli, taču joprojām turpināja sēdēt. Dažās Dao sistēmas skolās arī to māca, it sevišķi dažās Cjimeņ skolas praksēs ir prasība, lai praktizētāji gulētu, gulētu desmitiem gadu no vietas, nepamostoties un neizejot no dziļā miera stāvokļa. Bet kurš tad tādā gadījumā praktizēja? Tā bija viņa Palīgdvēsele, kas, izgājusi no ķermeņa, praktizēja. Ja vien būtu iespēja, viņš ieraudzītu, kā skolotājs nodarbojas ar viņa Palīgdvēseli. Arī Palīgdvēselei var būt daudz nenomaksātu karmisku parādu, un viņas skolotājs

nespēj tos dzēst, tādēļ saka: “Paliec šeit un praktizē uzcītīgi, bet es pēc brītiņa atgriezīšos. Gaidi mani.”

Skolotājs skaidri zina, kas notiks, tomēr viņam nav izvēles. Drīz ierodas dēmons, lai biedētu Palīgdvēseli vai, pārvērties par skaistuli, to pavedinātu – visādi gadās. Tomēr tas viss neskar Palīgdvēseles sirdi, jo viņa zina īstenību un tai ir salīdzinoši vieglāk pilnveidoties. Dēmons noskaišas un grib viņu nogalināt. Atriebības dēļ viņš tiešām to nogalināja, un tādēļ viņas parāds tika uzreiz atlīdzināts. Pēc tam, kad to nogalināja, Palīgdvēsele izplūda kā dūmu strūkliņa, kas ļaujas vējam. Tā atkal pārdzima no jauna, piedzima ļoti nabadzīgā ģimenē. Jau kopš bērnības cieta trūkumu, un, kad sāka kaut ko saprast, atnāca skolotājs. Protams, ka viņa skolotāju nepazīna. Skolotājs ar pārdabisko spēju palīdzību atvēra tās saglabāto atmiņu, un cilvēks uzreiz atcerējās: “Tas taču ir skolotājs!” Skolotājs teica: “Tagad ir īstais brīdis, var sākt praktizēt.” Tā pagāja daudzi gadi, un skolotājs viņu apmācīja.

Kad apmācība bija beigusies, skolotājs teica: “Tev sirdī ir daudz pieķeršanos, kuras nepieciešams izskaust. Dodies klejot pa pasauli!” Klejošana ir diezgan mokpilna lieta. Ir jādodas sabiedrībā, jālūdz ēdiens, jānonāk saskarsmē ar visāda veida ļaudīm, kuri izsmej, aizvaino un dara pāri – visādi var gadīties. Viņš izturas kā praktizētājs, cenšas uzturēt labas attiecības ar ļaudīm un noturēt savu Sjīnsjīn, nepārtraukti to paaugstinot. Viņš neļaujas visdažādākajiem parasto ļaužu kārdinājumiem un pēc ilgiem gadiem atgriežas no klejojumiem. Skolotājs viņam saka: “Tu jau esi sasniedzis Dao un Pilnību. Ja esi gatavs, tad atgriezies un gatavojies ceļam; ja nu tev ir kādas darīšanas starp parastiem ļaudīm, tad pabeidz tās.” Tā nu daudzus gadus vēlāk Palīgapziņa atgriezās. Kad tā atgriezās, viņa Galvenā dvēsele arī izgāja no meditācijas, Galvenā apziņa pamodās.

Taču patiesībā viņš pats nebija pilnveidojies. Tā bija Palīgdvēsele, kas pilnveidojās, tādēļ Palīgdvēsele ieguva Gun. Tomēr arī Galvenā dvēsele bija cietusi nedienas, kā nekā viņa nosēdēja visu jaunību, tā pagāja visi viņas laicīgās dzīves gadi. Ko darīt? Viņš jūt, ka, izejot no dziļā miera stāvokļa, ir izstrādājis Gun, ka viņam ir pārdabiskas spējas. Ja viņš vēlas kādu dziedināt vai darīt ko citu, tad ir spējīgs uz visu – viņa Palīgdvēsele cenšas apmierināt viņa vēlmes. Tas tādēļ, ka galu galā viņš ir Galvenā dvēsele, kas pārvalda cilvēka ķermeni un ir noteicēja. Turklāt viņš šeit ir nosēdējis tik ilgus gadus, visa dzīve ir pagājusi. Pēc cilvēka nāves Palīgdvēsele aizgāja. Katrs ies savu ceļu. Viņam, kā saka budisma reliģijā, vēl nāksies nonākt sešos pārdzimšanu lokos. Tā kā viņa ķermenī ir pilnveidojies Dižens Apskaidrotais, viņš sev ir iekrājis daudz De. Un kas tālāk? Varbūt nākamajā dzīvē viņš kļūs par augsta ranga amatpersonu vai bagātnieku. Un tas arī ir viss iespējamais. Vai viņa pilnveidošanās nav bijusi vēltīga?

Tikai ar lielām grūtībām man izdevās panākt piekrišanu, lai varētu šo izstāstīt. Esmu cēlis gaismā mūžsenu noslēpumu, visnoslēpumaināko no visiem noslēpumiem, kuru iepriekš nekad nebija ļauts atklāt. Esmu atklājis neskaitāmu paaudžu dažādu pilnveidošanās metožu būtību. Vai tad es neteicu, ka šis jautājums skar ļoti dziļas vēsturiskas saknes? Tieši šā iemesla dēļ. Padomā, kurā sistēmā vai kurā skolā netiek lietotas šādas pilnveidošanās metodes? Tu pats pilnveidojies gan šā, gan tā, tomēr neesi ieguvis Gun. Vai tas nav skumji? Un kuru par to vainot? Lūk, kādos maldos cilvēks ir nonācis. Viņš nekādi nespēj saprast, lai arī kādus mājienu tu viņam dotu. Ja kaut kas tiek sacīts, raugoties no augstākas perspektīvas, tad cilvēkam tas var šķist noslēpumaini. Bet, ja tu visu skaidro no zema līmeņa viedokļa, viņš neko nevar saprast. Kaut gan es visu esmu izskaidrojis, daži tomēr lūdz, lai es viņus dziedinu. Es tiešām nezinu, ko viņiem teikt. Mēs šeit runājam par pilnveidošanos. Mēs varam

parūpēties tikai par praktizētājiem, kuri vēlas pilnveidoties uz augstiem līmeņiem.

Mūsu skolā Gun iegūst Galvenā apziņa. Vai tādēļ, ka tu pateici, ka Galvenā apziņa iegūs Gun, tad tik tiešām Galvenā apziņa arī iegūs Gun? Kas gan to atļaus? Tādā veidā tas nenotiek. Tam noteikti ir nepieciešams, lai tiktu izpildīti priekšnosacījumi. Visiem zināms, ka mūsu skolā pilnveidošanās notiek parasto ļaužu sabiedrībā, nebēgot un neizvairoties no pretrunām. Šajā sarežģītajā parasto ļaužu vidē tev ir jāsauglabā skaidra galva. Tev pilnīgi apzināti jāzaudē, kad tiek skartas tavas intereses. Kad citi sagrābj tavas personīgās intereses, tev nav jāatbild ar to pašu, nav jāsaucenšas un jācīnās, kā to dara citi. Tu piekāpies, kad parādās dažādas Sjiņšjin pretrunas. Tādos grūtos apstākļos tu norūdi savu gribu, paaugstini savu Sjiņšjin un spēj izkļūt no parasto ļaužu dažādu nelāgo nodomu ietekmes.

Padomā, vai tad tas neesi tu, kurš pilnīgi apzināti pārcieš grūtības? Vai tad tā nav tava Galvenā dvēsele, kas cieš zaudējumus? Vai tad tu neesi pilnīgi apzināti zaudējis kaut ko parasto ļaužu vidū? Tad arī Gun ir jāiegūst tev pašam – tas, kurš zaudē, tas arī iegūst. Un tas arī ir iemesls, kādēļ mūsu skola neizvairās no pilnveidošanās parasto ļaužu sarežģītajā vidē. Kādēļ mēs pilnveidojamies pretrunās starp parastiem cilvēkiem? Tieši tādēļ, ka mēs paši vēlamies iegūt Gun. Nākotnē tiem mūsu sekotājiem, kuri profesionāli pilnveidojas tempļos, būs jādodas klejot starp parastiem ļaudīm.

Daži vaicā: “Vai tad pašlaik arī pēc citām prakses metodēm nepilnveidojas parasto ļaužu vidū?” Taču tās visas tiek izplatītas dziedināšanai un organisma stiprināšanai. Īstenu pilnveidošanos uz augstiem līmeņiem, izņemot individuālu apmācību, publiski neviens nav mācījis. Tas, kurš patiesi skolo savu mācekli, jau sen ir viņu aizvedis prom no cilvēkiem, lai slepeni apmācītu. Tik

daudz gadu ir pagājis, vai kāds ir publiski mācījis ko tādu? Neviens. Vienīgi mūsu skolā par to runā, jo tāda ir mūsu pilnveidošanās metode, un tieši tādā veidā mēs iegūsim Gun. Turklāt mēs tevī ievietosim tūkstošus un tūkstošus, un pat vēl vairāk lietu, visu to dodot tavai Galvenajai dvēselei, lai patiešām tu pats iegūtu Gun. Es saku, ka esmu izdarījis to, ko nekad nav darījuši mūsu priekšteči, esmu atvēris vislielākās durvis. Viens otrs ir sapratis manis teikto. Tas, ko es saku, nebūt nav mistisks. Man ir tāds paradums – es izsaku tikai vienu desmito daļu no tā, ko zinu, un jūs tik un tā varat teikt, ka es lielos. Faktiski es tikai izstāstīju mazumiņu. Attiecībā uz daudz augstāku un dziļāku Dafa saturu man neatliek nekas cits kā klusēt, tādēļ ka eksistē pārāk liela atšķirība līmeņos.

Mūsu skolā pilnveidošanās notiek tādā veidā, lai tu pats patiešām iegūtu Gun. Tas ir kopš pasaules radīšanas vēl nepieredzēts gadījums. Ieskaties vēsturē, un tu par to pārlicināsies. Tas ir labi tāpēc, ka Gun iegūsi tu pats, bet tas arī ir ļoti sarežģīti. Tev ir jāspēj izrauties no parasto ļaužu sarežģītās vides, no Sjīņšjin pretrunām starp cilvēkiem – tas arī ir grūtāk par visu. Grūtības rodas tad, kad tev apzināti jāatsakās no parasto cilvēku interesēm. Kad tiek skartas tavas svarīgas personiskās intereses, vai tu esi palicis nesatricināms? Kad cilvēki cīnās savā starpā un vērpj intrigas, vai tu esi palicis nesatricināms? Kad tavi radi un draugi pārdzīvo ciešanas, vai tu esi palicis nesatricināms? Kādā veidā tu izvērtē situāciju? Lūk, cik grūti būt praktizētājam! Kāds man teica: “Skolotāj, es domāju, ka ir pietiekami būt par labu cilvēku parasto ļaužu vidū. Kam gan izdosies pilnveidoties?” Viņa vārdi mani patiešām sarūgtināja. Es uz to neko neatbildēju. Mēdz būt dažāda veida Sjīņšjin. Līdz kādam līmenim viņš savā izpratnē spēs nonākt, tur arī paliks. Bet tas, kurš spēs izprast, tas arī iegūs.

Laodzi sacīja: “Dao, kuru var izklāstīt, nav parasts Dao.” Dao vairs nebūs tik vērtīgs, ja varēsi to atrast jebkurā vietā un ar tā

palīdzību vienā acumirkļī pabeigt pilnveidošanos. Mūsu skola māca, lai tu, atrodoties pretrunās, pats iegūsti Gun. Tādēļ nepieciešams, lai mēs maksimāli atbilstu tam, kādi ir parastie cilvēki, un tev nevajag patiešām kaut ko zaudēt materiālā ziņā. Tomēr, atrodoties šajā materiālajā vidē, tev ir jāpaaugstina savs Sjiņšjin. Tā ir tā lielākā priekšrocība. Mūsu skola ir visērtākā, tu vari pilnveidoties parasto ļaužu vidū, un tev nav jādodas uz klosteri. Taču tas sagādā arī vislielākās grūtības, jo tev ir jāpilnveidojas parasto ļaužu vissarežģītākajā vidē. Tomēr tajā slēpjas arī galvenā priekšrocība, jo ļauj tev pašam iegūt Gun – tas ir visbūtiskākais mūsu skolā, un par to es jums šodien pastāstīju. Protams, kad Galvenā dvēsele iegūs Gun, Palīgdvēsele arī iegūs Gun. Kādēļ tā? Tādēļ, ka visām tava ķermeņa informācijām, visām tava ķermeņa dzīvajām būtņēm, visām tavām šūnām aug Gun, un, protams, arī Palīgdvēselei aug Gun. Tomēr tā nekad nebūs augstāka par tevi. Tu esi galvenais, bet viņa būs Likuma sargātāja.

Šeit es vēlētos vēl kaut ko piebilst. Pilnveidošanās aprindās ir ne mazums ļaužu, kas vēlas sasniegt pilnveidošanās augstākos līmeņus. Meklējot Likumu, viņi ir pabijuši visur, izstaigājuši visas tālās zemes, iztērējuši daudz naudas, tomēr viņiem nav izdevies atrast slavenus meistarus. Tas, ka kāds ir plaši pazīstams, nebūt nenozīmē, ka viņš patiešām ir zinošs. Viņi veltīgi ir tur gājuši, lieki tērējuši gan spēkus, gan naudu, neko neiegūstot. Šodien mēs esam darijuši tev zināmu šo lielisko prakses metodi, mēs esam tev uzticējuši to un ielikuši tieši klēpī. Viss ir atkarīgs no tā, vai tu spēsi pilnveidoties, vai varēsi praktizēt. Ja spēsi, tad turpini pilnveidoties tālāk. Ja nespēsi, tad no šā brīža vairs pat nedomā par pilnveidošanos. Izņemot dēmonu, kurš var tevi apmānīt, neviens vairs tevi neapmācīs, un no šā brīža vari aizmirst par pilnveidošanos. Ja man neizdosies tevi izglābt, tad neviens cits to nespēs izdarīt. Patiesībā mūsdienās atrast īstu ortodoksāla Likuma Skolotāju, kurš tevi apmācītu, ir grūtāk, nekā pacelties Debesīs, nav neviena, kurš par to rūpētos. Likuma beigu periodā pat ļoti augsti līmeņi

atrodas kalpas noslēguma posmā, un nevienam nav daļas gar parastiem ļaudīm. Šī ir visērtākā skola, turklāt pilnveidošanās notiek saskaņā ar Visuma īpašību, pilnveidošanās rit ļoti ātri. Tas ir visātrākais un visīsākais ceļš, jo ir vērsts tieši uz cilvēka sirdi.

Debesu loks

Dao sistēmā tiek lietoti termini “Lielais un Mazais Debesu loks”. Tagad es izskaidrošu, kas tad ir “Debesu loks”. Debesu loks, par kuru mēs runājam, ir loks, kas veidojas, savienojoties “žen” un “du” kanāliem. Šāds Debesu loks ir virspusējs un nenozīmīgs, tas attiecas tikai uz dziedināšanu un organisma stiprināšanu, un to sauc par Mazo Debesu loku. Ir vēl cits Debesu loks, kuru nesauc ne par Mazo Debesu loku, ne par Lielo Debesu loku. Tā ir viena no Debesu loka formām, pilnveidojoties meditācijā. Tas ķermeņa iekšpusē iet šādi: sākumā veic apgriezīgu apkārt Nivaņ pilij un dodas lejup, pēc tam sasniedz daņ lauku un šeit vēlreiz veic apgriezīgu, pēc tam virzās atkal uz augšu, tādējādi noslēdzot iekšējo cirkulāciju – tas arī ir īstais Debesu loks, pilnveidojoties dziļā meditācijā. Kad izveidojas šis Debesu loks, tas rada ļoti spēcīgu enerģijas plūsmu, un tad tas viens enerģijas kanāls aktivizē simtiem enerģijas kanālu, kas savukārt palīdz atvērt visus pārējos enerģijas kanālus. Dao sistēmā Debesu lokam tiek pievērsta īpaša uzmanība, bet budismā par to nerunā. Par ko tad tiek runāts budismā? Kad Šakjamuni izklāstīja savu Likumu, viņš nerunāja par Gun praksi, taču arī viņa pilnveidošanās sistēmā pastāv sava veida Gun evolūcijas forma. Kā budismā virzās enerģijas kanāls? Sākumā tas izlaužas cauri bioloģiski aktīvajam punktam baihui, pēc tam no galvas spirālveidīgi virzās lejup pa ķermeni, lai visbeidzot šādi aktivizētu visus kanālus.

“Centrālajam kanālam” tantrismā ir tāds pats mērķis. Daži runā, ka centrālais kanāls neeksistē. Tad kādēļ ļaudis, kas

pilnveidojušies tantrismā, var attīstīt ķermenī centrālo kanālu? Patiesībā cilvēka ķermenī ir vairāk nekā desmit tūkstoši kanālu, tie stiepjas krustu šķērsu, gluži kā asinsvadi, to ir vēl vairāk nekā asinsvadu. Starp iekšējiem orgāniem nav asinsvadu, bet ir kanāli. Kanāli ir pilnīgi visur, sākot no galvas līdz jebkurai ķermeņa daļai, tie horizontāli un vertikāli krustojas un savienojas. Sākuma stadijā kanāli var nebūt taisni. Tādēļ tos atver, apvieno un pēc tam pakāpeniski paplašina, laika gaitā izveidojot taisnu kanālu. Tāds kanāls kalpo par asi. Tā griešanās iekustina vairākus iedomātus horizontāli rotējošus diskus. Tas arī ir virzīts uz to, lai aktivizētu visus enerģētiskos kanālus cilvēka ķermenī.

Mūsu Faluņ Dafa pilnveidošanās praksē netiek lietota metode, kad “viens enerģijas kanāls iekustina simtiem enerģijas kanālu”. Mums nepieciešams, lai no paša sākuma visi kanāli vienlaicīgi tiktu atvērti un cirkulētu. Mēs uzreiz sākam praktizēt ļoti augstā līmenī, izvairoties no zemu līmeņu lietām. Lai panāktu to, ka viens kanāls iekustina visus kanālus, tev nāksies tam veltīt visu mūžu, un arī tad diez vai pietiks laika. Dažiem nākas pilnveidoties desmitiem gadu, un tas ir ļoti grūti. Daudzās prakses metodēs uzskata, ka vienas dzīves laikā nevar pabeigt pilnveidošanos. Tomēr daudzi no tiem, kas veltījuši sevi augsta līmeņa prakses metodēm, var paildzināt savu dzīvi. Vai tad viņi nepievērš uzmanību dzīves pilnveidošanai? Tie var pagarināt savu mūžu, lai pilnveidotos, un pilnveidojas viņi ļoti ilgi.

Mazais Debesu loks galvenokārt ir paredzēts dziedināšanai un organisma stiprināšanai, bet Lielais Debesu loks ir jau paredzēts, lai praktizētu Gun. Tas nozīmē, ka cilvēks patiesi pilnveidojas. Dao sistēmā Lielais Debesu loks nedarbojas tik intensīvi kā mūsu praksē, kad visi tavi kanāli tiek atvērti vienlaicīgi. Viņiem darbojas daži kanāli, kas virzās caur trim jīn un trim jan kanāliem rokās, tad uz pēdām; pēc tam gar kājām virzās

uz augšu līdz matiem, apiet visu ķermeni, tā noslēdzot Lielā Debesu loka cirkulāciju. Tiklīdz Lielais Debesu loks sāk cirkulēt, cilvēks tiešām sāk izstrādāt Gun, un tā jau ir īsta pilnveidošanās, tādēļ daži cjiGUN meistari nestāsta par Lielo Debesu loku, bet māca vien to, kas attiecas uz dziedināšanu un organisma stiprināšanu. Daži, lai arī piemin Lielo Debesu loku, tomēr nav ievietojuši tevī nepieciešamās lietas, bet tu pats nevari to atvērt. Ja tevī neko nav ievietojuši, tev nāksies to pašam atvērt ar domu. Vai tas ir viegli?! Kā tu varēsi to atvērt, piemēram, nodarbojoties ar vingrošanu? Pilnveidošanās ir atkarīga no tevis paša, bet Gun – no Skolotāja, iekšējais “mehānisms” sāks darboties tikai tad, kad tiks pilnībā ievietots tevī.

Dao sistēmā no seniem laikiem cilvēka ķermenis tiek uzlūkots kā mazs Visums. Viņi uzskata: cilvēka ķermenis ir tik liels kā Visums; kāds ir Visuma ārējais veidols, tāds ir arī cilvēka ķermeņa ārējais veidols. Tas izklausās neiedomājami un neapptverami. Visums ir tik liels, kā to var salīdzināt ar cilvēka ķermeni? Mēs minēsim šādu piemēru: mūsu tagadējā fizika pēta matērijas elementārdaļiņas, sākot no molekulas, atoma, elektrona, protona, kvarka līdz pat neitrīno, bet kas sekos tālāk? Kāds būs tās izmērs? Kāda būs tā nākamā, ārkārtīgi sīkā daļiņa, kad mikroskopā vairs nevarēs neko ieraudzīt? To viņi nezina. Patiesībā tas, ko izzinājusi mūsu tagadējā fizika, ir pārāk tāls no šā Visuma vissīkākās daļiņas. Ja cilvēkam nav šā fiziskā ķermeņa, viņa acis spēj redzēt priekšmetus palielinājumā, tās spēj redzēt mikroskopiskas lietas. Jo augstāks ir kāda līmenis, jo vairāk viņš var redzēt mikroskopiskā līmenī.

Šakjamuni, būdams savā līmenī, izklāstīja mācību par “trīs tūkstošiem neizmērojamu pasaulu”, proti, šajā mūsu galaktikas sistēmā vēl eksistē cilvēki, kuriem, līdzīgi kā mums, ir materiālie ķermeņi. Vēl viņš runāja par to, ka viens smilšu graudiņš satur trīs tūkstošus neizmērojamu pasaulu. Tās sakrīt ar mūsu tagadējās

fizikas redzējumu. Vai ir atšķirība starp to, kā elektroni riņķo apkārt atoma kodolam, un to, kā Zemeslode riņķo apkārt Saulei? Tādēļ Šakjamuni teica, ka vienā smilšu graudiņā mikroskopiskā stāvoklī eksistē trīs tūkstoši neizmērojama pasaulu. Tur, tāpat kā mūsu Visumā, eksistē gan dzīvības, gan matērijas. Ja tā ir patiesība, tad padomājiet, vai neeksistē vēl smilšu graudiņi pasaulē, kas atrodas tajā smilšu graudiņā? Vai tad neeksistē vēl trīs tūkstoši neizmērojama pasaulu tā smilšu graudiņa smilšu graudiņos? Un tālāk, vai tad neeksistē vēl smilšu graudiņi trijos tūkstošos neizmērojama pasaulu to smilšu graudiņu smilšu graudiņos? Tā var turpināt līdz bezgalībai. Tādēļ Šakjamuni, sasniedzot Tathagatas līmeni, teica šādus vārdus: “Tik milzīgs, ka nav ārējās malas, tik niecīgs, ka nav iekšējās robežas.” Tik milzīgs, ka viņš nespēja saskatīt Visuma ārējo malu, tik niecīgs, ka nevarēja ieraudzīt sākotnējās matērijas vissīkāko daļiņu.

Daži cjiḡun meistari ir teikuši, ka sviedru porās ir pilsētas, tur traucas vilcieni un automašīnas. Tas izklausās ļoti noslēpumaini, tomēr mēs redzam, ka tādu versiju nevar uzskatīt par mistisku, ja vien to pa īstam mēģinām izprast un uzlūkot no zinātnes viedokļa. Tajā dienā, kad es runāju par Debesu acs atvēršanos, daudzi, kam tā ir atvērta, ieraudzīja šādu ainu: viņi skrien uz āru pa eju savā pierē, un šķiet, ka nekad neaizskries līdz galam. Katru dienu nodarbību laikā viņi skrien pa šo eju. Abās pusēs ir gan kalni, gan upes. Skrien gar pilsētām, redz daudz ļaužu. Viņiem šķiet, ka tā ir halucinācija. Kas gan tas ir? Viss ir skaidri redzams, tātad tā nav halucinācija. Saku jums, ja cilvēka ķermenis mikroskopiskā stāvoklī patiesi var būt tik milzīgs, tad tā nav halucinācija. Dao sistēmas praksēs no seniem laikiem cilvēka ķermenis ir ticis uzskatīts par Visumu, un, ja tas patiešām ir Visums, tad attālums no tavas pieres līdz čiekurveida dziedzerim smadzenēs ir vairāk nekā “108 tūkstoši li”. Pamēģini vien izrauties uz āru. Ceļš ir ļoti tāls.

Kad praktizētājam pilnveidošanās gaitā pilnībā atvēršies Lielais Debesu loks, tas dos vienu pārdabisko spēju. Kādu pārdabisko spēju? Visiem zināms, ka Lielais Debesu loks vēl tiek saukts vai nu par Dzi Vu Debesu Loku, Cjaņ un Kuņ cirkulāciju, vai He Ē cirkulāciju. Ļoti zemā līmenī Lielā Debesu loka cirkulācija veido enerģijas plūsmu, kas pakāpeniski palielina savu blīvumu. Pārejot uz daudz augstākiem līmeņiem, Lielais Debesu loks pārvēršas ļoti augsta blīvuma enerģijas plūsmā. Šī enerģijas plūsma cirkulē. Ja tu izmanto savu Debesu aci, lai apskatītu to ļoti zemā līmenī, tad vari pamanīt, ka šī enerģijas plūsma savas cirkulācijas procesa laikā var pārvietot cilvēka ķermenī esošo cji; cji no sirds var pārvietoties uz zarnām, cji no aknām nonākt kuņģī... Aplūkojot to mikroskopiskā stāvoklī, var ieraudzīt, ka enerģijas plūsma pārvieto ļoti lielas lietas, un, ja izlaidīsi šo enerģijas plūsmu ķermeņa ārpusē, tad izveidosies pārdabiskā spēja “materiāla priekšmeta pārvietošana”. Tas, kuram ir ļoti spēcīgs Gun, var pārvietot lielu priekšmetu, ko arī sauc par “lielo pārvietošanu”. Tas, kuram Gun ir vājāks, var pārvietot mazu priekšmetu, un to sauc par “mazo pārvietošanu”. Tādas ir šīs pārdabiskās spējas formas un tās izpausmes.

Lielais Debesu loks ir paredzēts, lai praktizētu Gun, tādēļ tas var radīt dažādus stāvokļus un Gun formas. Tas arī var radīt kādu visai īpašu stāvokli. Kādu stāvokli? Varbūt jūs esat lasījuši tādas senās grāmatas kā “Svēto dzīvesstāsti” vai “Daņdzjīn”, “Daodzan” un “Šjinmin Guidži”, kurās tiek lietots tāds izteiciens kā “pacelties gaisā gaisā dienas laikā”, kas nozīmē, ka cilvēks paceļas gaisā visu acu priekšā. Teikšu jums, – kad Lielais Debesu loks ir atvērts, cilvēks jau patiešām var pacelties gaisā. Viss ir ļoti vienkārši. Daži domā, ka ir ne mazums tādu, kas nodarbojušies ar cjiGUN jau daudzus gadus, starp viņiem ir diezgan daudz praktizētāju, kuriem atvērts Lielais Debesu loks. Teikšu, ka desmitiem tūkstoši cilvēku jau ir sasnieguši tādu

līmeni, un tā nav mistika, jo galu galā Lielais Debesu loks ir tikai pirmais solis pilnveidošanās praksē.

Tad kādēļ mēs neredzam, kā šie cilvēki paceļas gaisā? Lieta tāda, ka nedrīkst traucēt parasto ļaužu sabiedrības stāvokli, nedrīkst patvaļīgi izjaukt vai mainīt parasto cilvēku sabiedrības formu. Vai tad var pieļaut, ka visi lidinātos debesīs? Vai tad tā joprojām būtu parasto ļaužu sabiedrība? Šis ir jautājuma galvenais aspekts. No otras puses, cilvēks dzīvo parasto ļaužu vidū nevis tādēļ, lai vienkārši būtu par cilvēku, bet gan – lai atgrieztos pie pirmsākuma un savas īstenās būtības, tādēļ pastāv jautājums par izpratnes spēju. Ja kāds ieraudzītu, ka daudzi cilvēki patiešām paceļas gaisā, viņš arī nāktu pilnveidoties, un tad vairs nepastāvētu jautājums par izpratnes spēju. Tādēļ, pat ja pilnveidošanās rezultātā tev ir izdevies attīstīt šo spēju, tu nedrīksti patvaļīgi to izrādīt citiem. Nav pieļaujams, ka ļaudis visu to redzētu, jo citiem arī ir jāpilnveidojas. Tādēļ pēc tam, kad ir atvērts Lielais Debesu loks, var tikt noslēgti tavu roku pirkstu gali, kāju pirkstu gali vai kāda cita ķermeņa daļa, un tad tu vairs nespēsi pacelties gaisā.

Kad tuvojas Lielā Debesu loka atvēršanās brīdis, var rasties šāda parādība: dažiem, sēžot meditācijā, ķermenis visu laiku sveras uz priekšu. Tās ir tādēļ, ka muguras kanāls ir labi atvēries, un cilvēks jūt ārkārtīgu vieglumu mugurā un vienlaikus – smagumu ķermeņa priekšpusē. Citiem ķermenis liecas atpakaļ, jo viņi sajūt smagumu mugurā un vieglumu ķermeņa priekšpusē. Ja viss tavš ķermenis būs labi atvērts, tad tev liksies, ka tu palecies, un tu jutīsi, ka tiec celts uz augšu, tev liksies, ka vari pacelties gaisā, ka atraujies no zemes. Kad tu patiesi to varēsi, tev neļaus to darīt, lai gan var būt arī izņēmumi. Pārdabiskās spējas parasti parādās bērniem un vecāka gadagājuma ļaudīm. Bērniem nav pieķeršanos, vecāka gadagājuma cilvēkiem arī, – it īpaši vecākām sievietēm. Tādiem cilvēkiem vieglāk izpaužas un

saglabājas šīs spējas. Bet, kad vīrieši, it īpaši jaunekļi, iegūst spējas, viņiem ir grūti apvaldīt savu tieksmi tās izrādīt. Viņi varbūt izmantos tās, lai sacenstos parasto ļaužu vidū. Tās nav pieļaujams. Pat ja viņiem radīsies tādas pārdabiskās spējas, tās ir jānobloķē. Vajag vien nobloķēt daļu ķermeņa, un cilvēks jau vairs nevarēs pacelties gaisā. Taču tas nenozīmē, ka tev nekad neļaus sasniegt šādu stāvokli. Tev var ļaut to izmēģināt, un dažiem šis stāvoklis var saglabāties.

Šādi gadījumi bija sastopami visur, kur tika organizēti kursi. Kad es lasīju lekciju Šaņdunas provincē, tur bija skolnieki gan no Dzjinaņas pilsētas, gan no Pekinas. Daži teica: “Skolotāj, kas ar mani notiek? Kad eju, es jūtu, ka tūlīt atraušos no zemes, kad mājās guļu, visu laiku paceļos gaisā, pat sega līdz ar mani paceļas gaisā, gluži kā gaisa balons.” Kad es lasīju lekcijas Guijanas pilsētā, starp skolniekiem, kas uzsākuši praktizēt agrāk, bija kāda vecāka sieviete no Guidžou provinces. Viņas istabā bijušas divas gultas, pa vienai pie katras sienas. Viņa sēdējusi gultā, meditējusi un jutusi, ka paceļas gaisā. Atverot acis, viņa ieraudzījusi, ka jau ir nokļuvusi otrā gultā. Tad viņa nodomājusi, ka jāatgriežas atpakaļ, un pārlidojusi uz iepriekšējo gultu.

Kāds mūsu skolnieks no Cjindao pilsētas pusdienas pārtraukuma laikā sēdējis meditācijā uz gultas tukšā istabā. Tiklīdz apsēdies meditācijas pozā, tā tūdaļ pacēlies gaisā – vairāk nekā metra augstumā. Viņš pacēlies gaisā un ar troksni kritis lejā. Tā viņš turpinājās lēkāt uz augšu un uz leju, līdz pat sega noslidējusi uz grīdas. Viņš esot izjutis nelielu satraukumu, un, kaut arī nedaudz baidījies, tā tas turpinājies visu pusdienas pārtraukumu. Beigās atskanējis zvans, un viņš nodomājis: “Nedrīkst pieļaut, ka citi to ierauga. Ko gan es daru? Būs labāk, ja es pārtraukšu tā darīt.” Un viss uzreiz izbeidzies. Vecāki ļaudis spēj valdīt pār sevi. Ja tas atgadītos jaunam cilvēkam, kad atskanētu zvans uz darbu, viņš nodomātu: “Lai visi atnāk un paskatās, kā es paceļos

gaisā.” Tas liecina, ka cilvēkam ir grūti valdīt pār sevi, kad viņu pārņem tieksme izrādīties: “Skat, cik labi es praktizēju. Es varu pacelties gaisā.” Tas nav pieļaujams. Tiklīdz viņš sāks dižoties, viss izzudīs. Tādu gadījumu ir ļoti daudz. Tā ir noticis ar skolniekiem no visdažādākajām vietām.

Mums ir nepieciešams, lai visi kanāli atvērtos jau pašā sākumā. Šodien 80–90% mūsu skolnieku jau ir sasnieguši stāvokli, kad cilvēks jūt vieglumu visā ķermenī, jūtas pilnīgi vesels. Turklāt, kā jau teicām, šajosursos mēs ne tikai pacelsim tevi līdz šādam stāvoklim un pilnībā attīrīsim tavu organismu, bet arī ievietosim tevī daudz tāda, kas ļaus tev attīstīt Gun mūsu kursu laikā. Tas nozīmē, ka es tevi pacelšu un pastumšu uz priekšu. Sursos es visu laiku izklāstu jums Likumu. Jūsu Sjiņšjin arī visu laiku mainās. Daudzi no jums, izejot no šīs zāles, jūtīs, ka ir kļuvuši pavisam citi cilvēki. Varu apgalvot, ka būs mainījies arī tavs pasaules uzskats. Tu jau zini, kā nākotnē būt par cilvēku, zini, ka vairs nedrīkst tik muļķīgi dzīvot. Garantēju, ka tā arī ir. Jūsu Sjiņšjin jau ir paaugstinājies.

Lai gan pēc Lielā Debesu loka atvēršanas tev neļaus pacelties gaisā, taču tu sajūtīsi vieglumu visā ķermenī un varēsi staigāt ļoti ātri. Agrāk jau pēc dažiem soļiem bija jūtams nogurums. Tagad, lai cik arī tāls būtu ceļš, tas tev nesagādā grūtības. Kad tu brauc ar velosipēdu, tev šķiet, ka tevi kāds stumj no mugurpuses. Lai cik augstu tu kāptu pa kāpnēm, nogurums neliek sevi manīt. Garantēju, ka tā tas ir. Tas, kurš lasa šo grāmatu un nodarbojas ar pilnveidošanos patstāvīgi, arī varēs sasniegt attiecīgo stāvokli. Es esmu tāds cilvēks, es varu noklusēt to, par ko negribu runāt, bet manis teiktais noteikti ir patiesība. Ja, izklāstot Likumu, es neteiktu jums patiesību, bet stāstītu pasaciņas, pļāpātu niekus, šaujot bultas bez mērķa, tad varētu teikt, ka es mācu ķecerīgu Likumu. Man arī nav viegli darīt šo lietu, viss Visums to vēro. Nedrīkst pieļaut, ka jūs novirzāties no ceļa.

Cilvēki parasti uzskata, ka pietiek ar to, ja zina par tāda Debesu loka eksistenci, un viss. Patiesībā ar to nepietiek. Lai visu cilvēka ķermeni pēc iespējas ātrāk aizstātu vai pārveidotu augstas enerģijas matērija, ir nepieciešama vēl kāda Debesu loka cirkulācijas forma, kas iekustinātu visus tava ķermeņa enerģijas kanālus. To sauc par “Maojou Debesu loku”, par kuru, iespējams, zina pavisam nedaudzi. Dažkārt šāds nosaukums ir sastopams grāmatās, bet neviens to neizskaidro, un neviens par to nestāsta. Visi tikai spriedelē par teoriju. Tas taču ir noslēpumu noslēpums, bet mēs tev visu izklāstīsim: šis loks sākas bioloģiski aktīvajā punktā baihui (vai bioloģiski aktīvajā punktā huijiņ), virzās gar ķermeņa abu pušu jiņ un jan robežlīniju. Tālāk tas gar ausi virzās lejup uz plecu, pēc tam no turienes lejā līdz rokai, apliec citu pēc cita visus pirkstus, pēc tam iet gar ķermeņa sānu, apliec pēdu un paceļas pa augšstilba iekšpusi. Pēc tam tas pāriet uz otru augšstilbu, vēlreiz dodas lejā un vēlreiz apliec pēdu. Pēc tam paceļas gar ķermeņa sānu, vēlreiz apliec citu pēc cita visus pirkstus un nonāk līdz galvvidum, tādējādi veicot pilnu loku. Tas arī ir Maojou Debesu loks. Citi varētu par to sarakstīt veselu grāmatu. Es visu izpaužu dažos vārdos. Manuprāt, to nevar uzskatīt par kaut kādu Debesu noslēpumu. Tomēr citi to visu uzskata par ļoti vērtīgu, tādēļ vispār par to nestāsta. Par Maojou Debesu loku runā vien tad, kad patiešām māca mācekļus. Lai gan es esmu to izskaidrojis, nevienam no jums prakses laikā nav jāļauj vaļū domām vai jāmēģina to kontrolēt. Ja tu tā darīsi, tas vairs nebūs mūsu Faluņ Dafa. Īstena pilnveidošanās uz augstiem līmeņiem notiek bezdarbības stāvoklī, šeit nepastāv nekāda domu darbība, viss tevī tiek ievietots gatavā veidā. Viss veidojas automātiski. Šie iekšējie mehānismi attīsta un pilnveido tevi. Tie paši griežas. Dažreiz nodarbību laikā tava galva var sākt šūpoties no vienas puses uz otru. Ja tā šūposies uz šo pusi, tā tad mehānisms griežas uz šo pusi. Ja šūposies uz otru pusi, tā tad tas griežas uz otru pusi. Tam ir jāgriežas uz abām pusēm.

Pēc tam, kad Lielais un Mazais Debesu loks ir atvērti, meditācijas laikā var gadīties, ka tava galva sāk klanīties. Tas notiek tādēļ, ka plūst enerģija. Tas pats notiek arī tad, kad mēs praktizējam “Faluṅ Debesu loku”. Mēs to praktizējam šādā veidā. Patiesībā, tas griežas arī tad, kad tu nepraktizē. Tas griezīsies vienmēr. Tava prakse vien pastiprina šo mehānismu. Vai mēs nerunājam par to, ka Likums pilnveido praktizētāju? Tu varēsi manīt, ka tavš Debesu loks visu laiku cirkulē. Pat tad, kad tu nepraktizē, apkārt tavam ķermenim izvietoto enerģētisko mehānismu slānis, kas ir lielu ārējo kanālu slānis, ievēd tavu ķermeni praktizēšanas stāvoklī. Viss notiek automātiski. Tie griežas abos virzienos, nepārtraukti atverot tavus enerģijas kanālus.

Kāds ir Debesu loka atvēršanas mērķis? Pati Debesu loka atvēršana nav prakses mērķis. Pat ja esi sasnēdzis Debesu loka atvēršanu, es teiktu, ka tas neko nenozīmē. Jāpildveidojas tālāk, lai ar Debesu loka palīdzību aktivizētu visus kanālus un pilnībā tos atvērtu. Mēs jau ar to nodarbojamies. Turpmāk mūsu nodarbībās, Lielā Debesu loka atvēršanas laikā, daži pamanīs, ka praktizējot kanāli kļūst plašāki, pirksta platumā. Iekšpusē tie kļūst ļoti plaši, jo enerģija jau ir ļoti spēcīga. Pēc enerģijas plūsmas izveidošanās kanāls kļūš ļoti plašs un gaišs. Tomēr tas vēl neko nenozīmē. Kas tad mums pilnveidojoties ir jāsasnēdz? Nepieciešams panākt, lai visi kanāli cilvēka ķermenī pakāpeniski paplašinātos, lai enerģija pastiprinātos, lai visi kanāli kļūtu gaišāki, lai galu galā desmitiem tūkstošu kanālu apvienotos vienā veselā, lai viss cilvēka ķermenis būtu tādā stāvoklī, kad neeksistē ne kanāli, ne punkti, lai tas viss kļūtu vienots veselums. Lūk, tāds tad ir kanālu atvēršanas galvenais mērķis. Tas ir paredzēts, lai viss cilvēka ķermenis tiktu pārveidots augstas enerģijas matērijā.

Kad cilvēks ir nonācis līdz tādām pilnveidošanās līmenim, viņa ķermenis pamatā ir pārveidots augstas enerģijas matērijā. Citiem vārdiem sakot, viņš jau ir sasnēdzis augstāko līmeni,

pilnveidojoties Laicīgajā Likumā. Cilvēka fiziskais ķermenis ir absolūti pilnveidots. Kad cilvēks ir nonācis līdz tādām līmenim, viņam parādās vēl cits stāvoklis. Tieši kāds stāvoklis? Viņa izstrādātais Gun ir ļoti bagātīgs. Visas cilvēka pārdabiskās spējas (potenciālās spējas), kas radušās parasta cilvēka ķermeņa pilnveidošanas gaitā, pilnveidojoties Laicīgajā Likumā, jau ir attīstījušās. Tomēr, kad mēs pilnveidojamies parasto ļaužu vidū, vairākums no tām ir bloķētas. Turklāt Gun stabs jau sasniedz diezgan lielu augstumu, tavs varenais Gun ir pastiprinājis visas Gun formas līdz salīdzinoši augstam līmenim. Tomēr tās darbojas tikai mūsu dimensijā un nespēj neko ietekmēt citā dimensijā. Tās ir vien pārdabiskas spējas, kas pilnveidošanās rezultātā radušās parastā cilvēka fiziskajā ķermenī, tomēr tās ir diezgan būtiskas. Dažādās ķermeņa eksistences formās citās dimensijās ir notikušas nozīmīgas izmaiņas. Lietas, ko sevī nes katrs cilvēka ķermenis katrā dimensijā, ir diezgan bagātīgas un izskatās ļoti biedējošas. Dažiem viss ķermenis ir noklāts ar acīm, pat visas sviedru poras ir kā acis. Visā viņa dimensijas lauka sfērā var būt acis. Tā kā šis ir Budas sistēmas Gun, dažiem viss ķermenis ir noklāts ar Bodhisatvu un Budu tēliem. Dažādas Gun formas ir ļoti daudzveidīgas, turklāt var parādīties liels daudzums dzīvo būtņu.

Šajā laikā var rasties arī tāds stāvoklis, kas saucas “trīs ziedi virs galvvidus”. Tas būs noteikts stāvoklis, kas pievērš uzmanību. To spēj ieraudzīt pat cilvēks, kuram Debesu acs atvērta ne visai augstā līmenī. Virs galvas izaug trīs ziedi. Viens no tiem ir lotoss, taču tas nav lotoss mūsu materiālajā dimensijā. Pārējie divi ziedi arī ir no citām dimensijām. Tie ir ļoti skaisti. Trīs ziedi pamīšus griežas virs galvvidus gan pulksteņa rādītāju virzienā, gan pretējā virzienā, turklāt katrs no tiem griežas ap savu asi. Katram ziedam ir liels stabs, kura diametrs ir tikpat liels, cik paša zieda diametrs. Trīs lieli stabi tiecas tieši zenītā. Tas nebūt nav Gun stabs, vienkārši tiem ir tāda, ļoti mistiska forma. Tu nobītos, ja pats tos ieraudzītu. Šajā pilnveidošanās stadijā cilvēka ķermenis

klūst tīrs un balts, āda klūst maiga. Šajā laikā cilvēks ir sasniedzis Laicīgā Likuma augstāko pilnveidošanās formu. Taču tas vēl nenozīmē, ka viņš jau ir sasniedzis virsotni. Ir jāpilnveidojas tālāk, ir jāiet uz priekšu.

Sperot vēl vienu soli uz priekšu, cilvēks nonāk pārejas pakāpē starp pilnveidošanos Laicīgajā Likumā un pilnveidošanos Pārļaicīgajā Likumā, un to sauc par “tīri baltā ķermeņa” (jeb “kristālbaltā ķermeņa”) stāvokli. Kad ir sasniegta augstākā stadija, pilnveidojoties Laicīgajā Likumā, ir notikusi tikai fiziskā ķermeņa pārveidošanās visaugstākajā formā. Kad cilvēks tiešām ir nonācis šajā stadijā, viss viņa ķermenis pilnībā sastāv no augstas enerģijas matērijas. Kādēļ šādu ķermeni sauc par tīri balto ķermeni? Tādēļ, ka tas jau sasniedzis absolūtu tīrību. Ar Debesu acs palīdzību var redzēt, ka viss ķermenis ir caurspīdīgs, gluži kā stikls. Tajā nekas nav redzams. Var rasties tāds stāvoklis. Atklāti sakot, tas jau ir Budas ķermenis, jo ķermenis, kas sastāv no augstas enerģijas matērijas, vairs nav tāds kā mūsu fiziskais ķermenis. Šajā laikā visas ķermenī radušās pārdabiskās spējas un prasmes vajag vienā paņēmienā atmest un noglabāt kādā ļoti dziļā dimensijā. Tas viss vairāk nekam nav derīgs, un no šā brīža vairs nav vajadzīgs. Tikai dienā, kad pabeigsi pilnveidošanos un sasniegsi Dao, atskatoties atpakaļ uz savu pilnveidošanās procesu, tu varēsi tās izņemt, lai uz tām paskatītos. Tajā laikā paliks tikai divas lietas: Gun stabs un Nemirstīgais mazulis, kurš, pateicoties sevis pilnveidošanai, jau ir izaudzis liels. Tomēr tie abi atrodas vienā ļoti dziļā dimensijā, kuru cilvēks ar zema līmeņa Debesu aci nevar saskatīt. Viņš var redzēt tikai to, ka šā cilvēka ķermenis ir caurspīdīgs.

Ņemot vērā to, ka tīri baltā ķermeņa stāvoklis ir tikai pārejas pakāpe, tad, turpinot pilnveidoties, cilvēks patiesi ieies Pārļaicīgā Likuma pilnveidošanās stadijā, ko sauc arī par “Budā ķermeņa pilnveidošanu”. Tad viss ķermenis sastāvēs no Gun, un cilvēka

Sjiņšjin kļūs noturīgs. Cilvēks no jauna sāks pilnveidoties, viņam no jauna parādīsies pārdabiskās spējas, kuras jau vairs nesauc par pārdabiskajām spējām, bet par “Budās Likuma brīnumspējām”. Tās darbosies visās dimensijās, un tām būs neierobežota varenība. Kad tu nākotnē turpināsi nepārtraukti pilnveidoties uz vēl augstākiem līmeņiem, tu pats zināsi, kā vajag pilnveidoties un kādas ir pilnveidošanās formas.

Pieķeršanās prieka jūtām

Apstāšos pie jautājuma par pieķeršanos prieka jūtām. Daudzi cilvēki jau ilgu laiku nodarbojas ar cjiņgun, un ir arī tādi, kuri nekad nav nodarbojušies ar praksi, taču visu dzīvi tiecas pēc patiesības, mēģinādami izprast patieso dzīves jēgu, un vienmēr ir domājuši par to. Kad tāds cilvēks sāka mācīties mūsu Faluņ Dafa, viņš uzreiz saprata ļoti daudzus jautājumus, uz kuriem līdz šim nebija varējis rast atbildes. Iespējams, ka pēc tam viņa domāšanā notika kvalitatīvs lēciens, un tas viņu dziļi saviļņoja. Tas ir neapšaubāmi. Es zinu, ka īsts praktizētājs izprot tā vērtību, zina, ka tas ir jāvērtē augstu. Taču bieži gadās, ka cilvēkam, atrodoties priecīga uzbudinājuma stāvoklī, rodas pārlieta pieķeršanās prieka sajūtai, un tādēļ viņš neizturas normāli saskarsmē ar cilvēkiem parasto ļaužu sabiedrībā. Viņš dīvaini uzvedas parasto ļaužu sabiedrības sociālajā vidē. Es saku, ka tā nedrīkst.

Mūsu skolā pilnveidošanās galvenokārt norit parasto ļaužu sabiedrībā, tu nevari sevi norobežot no laicīgās pasaules. Pilnveidoties ir nepieciešams pilnīgi apzināti. Tev jāsauglabā normālas attiecības ar citiem cilvēkiem. Katrā ziņā tavam Sjiņšjin ir jābūt ļoti augstam, dvēseles stāvoklim – ļoti taisnam; paugstinot savu Sjiņšjin un savu līmeni, nedarot neko sliktu, tikai labu – lūk, tā mēs izturamies sabiedrībā. Daži cilvēki uzvedas tā, it kā viņiem nebūtu kārtībā psihe, šķiet, ka viņi ir pilnībā

izzinājuši pasaulīgo kņadu, un citi cilvēki nespēj izprast viņu teikto. Ļaudis saka: “Kādēļ cilvēki, kas mācās Faluņ Dafa, ir kļuvuši tādi? Viņiem kaut kas nav kārtībā ar psihi.” Patiesībā tas tā nav, vienkārši daži ir pārāk satraukti un tādēļ rīkojas nesaaprātīgi, pretēji veselajam saprātam. Padomājiet: ja tu tā rīkojies, tad tas nav pareizi. Tu esi kritis citā galējībā, bet tā jau atkal ir pieķeršanās. Tev no tā visa ir jāatbrīvojas. Parasto ļaužu vidē tev vajag kā visiem dzīvot normālu dzīvi un pilnveidoties. Parastie ļaudis domā, ka tu esi apmāts, un neviens vairs negrib tev līdzināties, cenšas no tevis norobežoties. Tad neviens nedos tev iespēju paaugstināt savu Sjņsjin, neviens tevi neuzskata par normālu. Es saku, ka tā nedrīkst! Noteikti pievērsiet tam uzmanību. Visādā ziņā ir jāsavaldās.

Mūsu prakses metode atšķiras no parastām prakses metodēm, kuras praktizētājus noved miglainā, aptumšotā vai neprātīgā stāvoklī. Mūsu prakses metodē tev sevi ir jāpilnveido pilnīgi apzināti un saaprātīgi. Daži man pastāvīgi saka: “Skolotāj, tiklīdz es aizveru acis, tā sāku šūpoties.” Bet es saku, ka tā nevajadzētu būt. Tu jau esi pieradinājis sevi atteikties no savas Galvenās apziņas; tiklīdz tu aizver acis, tava Galvenā apziņa tūlīt atslābst, izgaist. Tu jau tā esi pieradis. Kādēļ tu šeit sēdi un nešūpojies? Turi acis atvērtas, pēc tam mazliet piever acis. Vai šūpojies? Nepavisam ne. Tu uzskati, ka ar cjiņun ir jānodarbojas tieši šādi, tev jau ir izveidojies tāds priekšstats. Pēc acu aizvēšanas tevis vairs nav, kur tu esi izgaisis, arī nezini. Mēs sakām, ka tavai Galvenajai apziņai obligāti jāpaliek saaprātīgai, jo šī prakses metode pilnveido tevi pašu, un tev ir jāpaaugstinās, skaidri apzinoties notiekošo. Mums ir arī statistiskie vingrojumi. Kā tad nodarboties ar šo praksi? Mūsu prasība ir tāda – lai cik arī dziļi tu iegrimtu miera stāvoklī, tev ir jāapzinās, ka tu šeit praktizē. Pilnīgi nepieļaujami, ka tu ieietu stāvoklī, kad neko vairs nezini. Kāds konkrēti stāvoklis var parādīties? Iespējams, ka, sēžot meditācijā, tu sajūtīsi, ka sēdi it kā olas čaumalā. Tu jūties lieliski,

jūti svētlaimi. Tu zini, ka praktizē, bet jūti, ka ķermenis nespēj kustēties. Tās viss noteikti parādīsies mūsu praksē. Var parādīties arī cits stāvoklis: tu sēdi, sēdi un atklāj, ka tev izgaisušas kājas, nekādi nevari atcerēties, kur tās palikušas, izgaisis ir arī ķermenis un rokas, palikusi ir tikai galva. Nodarbojoties tālāk, tu sajūtīsi, ka arī galva ir izgaisusi. Palikusi tikai apziņa par to, ka tu šeit praktizē. Mums ir jāsasniedz vien tāds stāvoklis, un ar to pietiek. Kādēļ tā? Tādēļ, ka, tādā veidā praktizējot, cilvēka ķermenis vislielākajā mērā evolucionē, kas arī ir pats labākais stāvoklis. Tādēļ mēs prasām, lai tu, sēžot meditācijā, ieietu tieši tādā stāvoklī. Tomēr tev nevajadzētu iemigt vai nonākt aizmiglotā stāvoklī, citādi visu labo, iespējams, iegūs kāds cits.

Visiem mūsu praktizētājiem ir jāpievērš īpaša uzmanība tam, lai neuzvestos dīvaini parasto ļaužu vidū. Ja tava uzvedība stipri atšķirsies no vispārpieņemtā, tad ļaudis būs neizpratnē: “Kādēļ visi, kas mācās Faluņ Dafa, tā izturas?” Tās nebūtu nekas cits, kā Faluņ Dafa reputācijas bojāšana. Jums noteikti tam jāpievērš uzmanība. Pilnveidojoties ir jāpievērš uzmanība arī tam, lai neparādītos pārlieta pieķeršanās prieka jūtām, kuru ļoti viegli izmanto dēmons.

Runas pilnveidošana

Agrākajos laikos reliģijās arī pievērsa uzmanību runas pilnveidošanai. Bet tolaik šis jautājums par runas pilnveidošanu skāra galvenokārt profesionālus praktizētājus – budistu mūkus un daoiešus. Tika prasīts, lai viņi klusētu. Tā kā viņi bija profesionāli praktizētāji, viņu mērķis bija maksimāli novērst cilvēka pieķeršanās. Pēc viņu domām, tiklīdz cilvēks sāk domāt, tā uzreiz rodas karma. Reliģijās karma iedalās divos veidos: labā un ļaunā. Runājot par Budas sistēmas “tukšumu” un Dao sistēmas “nebūtību”, nedrīkst krāt ne labo, ne ļauno karmu, tādēļ viņi

apgalvo, ka neko nedara. Viņi neredz lietu un parādību iepriekšnolemto saistību, nespēj saprast, kas patiešām ir labs un kas ir slikts, un kādas ir iepriekšnolemtās saiknes. Parastie praktizētāji, kas nav sasnieguši tik augstu līmeni, neredz šīs lietas, tādēļ viņi baidās, ka lieta, kas izskatās laba, var izrādīties slikta, tiklīdz ķersies tai klāt. Tādēļ iespēju robežās viņi cenšas praktizēt bezdarbību. Lai spētu izvairīties no jaunas karmas, viņi neko nedara. Kad cilvēks iegūst karmu, viņam nāksies to izpirkt, nāksies izciest. Piemēram, mūsu praktizētājiem jau bija noteikts, kad un kādā stadijā tiem atvērt Gun, taču pusceļā tu pieliki klāt kādas lietas un tādējādi radīji grūtības savam pilnveidošanās procesam kopumā. Tādēļ arī viņi praktizē bezdarbību.

Ar runas pilnveidošanu Budas sistēmā tiek domāts tas, ka cilvēka runu vada viņa prāts. Bet šis prāts jau ir aktīvs. Ja cilvēka prāts pats vēlas kaut ko izdomāt, kaut ko izteikt, ar kaut ko nodarboties, vēlas pārvaldīt maņu orgānus un ekstremitātes, tad tas viss var kļūt par pieķeršanos, kas piemīt parastajiem cilvēkiem. Lūk, piemēram, starp cilvēkiem pastāv pretrunas, ka tu esi labs, bet viņš ir slikts, ka tu pilnveidojies labi, bet viņš – slikti. Tas viss pats par sevi ir pretruna. Ņemsim, piemēram, pašu parastāko: teiksim, es gribu darīt to vai to, es uzskatu, ka tas jādara tā un tā. Līdzīgas runas var kādu nejauši aizvainot, nejauši radīt karmu, jo ļaužu savstarpējās attiecības ir ļoti sarežģītas. Tādēļ tiek ieteikts nekādā gadījumā neatvērt muti un nesākt runāt. Pagātnē reliģijā vienmēr pievērsa ļoti nopietnu uzmanību savas runas pilnveidošanai. Tā ir pieņemts reliģijā.

Vairums mūsu Faluņ Dafa praktizētāju pilnveidojas parasto ļaužu vidū (izņemot sekotājus, kas profesionāli pilnveidojas). Tādējādi viņi nevar izvairīties no normālas parasta cilvēka dzīves parastu cilvēku sabiedrībā un sociālajiem kontaktiem. Katram ir savs darbs, turklāt katram to vajag darīt kā pienākas; daudziem cilvēkiem viņu darbs ir saistīts tieši ar runāšanu. Vai tur ir

pretruna? Nē. Kāpēc tur nav pretrunas? Runas pilnveidošana, kuru mēs skaidrojam, pašā pamatā atšķiras no runas pilnveidošanas, par kuru klāsta citi. Dažādās pilnveidošanās skolās pastāv dažādas prasības. Kad mēs sarunājamies ar citiem, mūsu runai ir jāatbilst praktizētāju Sjiņsjin normām, nevajag sēt nesaskaņas, nevajag teikt sliktus vārdus. Ja esi praktizētājs, tev sevi jāvērtē atbilstoši Likuma kritērijiem un jādomā, vai tev tas ir jāsaka. Ja tavi vārdi atbilst praktizētāju Sjiņsjin normām, skatoties no Likuma viedokļa, tad problēmu nebūs. Turklāt mums taču arī ir jāstāsta par Likumu, jāizplata Likums, tādēļ mēs nevaram nerunāt. Kad pieminam runas pilnveidošanu, mēs ar to domājam, ka nevajag pļāpāt par slavu un pašlabumu, kas piederas parastiem ļaudīm, un par to, kam nav sakara ar praktizētāja konkrēto darbu sabiedrībā. Vienas skolas sekotājiem nav arī jānododas tukšām sarunām un nav jārunā, lai izrādītos, nav jāizplata melīgas baumas un neapstiprinātas ziņas un nav jāizrāda liela aizrautība sarunā par kaut kādām sabiedrības lietām. Domāju, tās visas ir pieķeršanās, kas raksturīgas parastiem ļaudīm. Es uzskatu, ka šajā ziņā mums ir jāpievērš uzmanība tam, ko mēs sakām – tā arī būs runas pilnveidošana, kuru mēs pieminējam. Pagātnē mūki šīm lietām piešķīra lielu nozīmi, uzskatot, ka, tiklīdz cilvēks sāk domāt, tūlīt veidojas karma. Tāpēc viņi runāja par “ķermeņa, runas, domu” pilnveidošanu. Viņu “ķermeņa pilnveidošana” nozīmē, ka cilvēks nedrīkst darīt sliktu. “Runas pilnveidošana” nozīmē, ka cilvēkam ir jāklusē. “Domu pilnveidošana” nozīmē, ka cilvēkam pat domāt nevajag. Agrāk tempļos profesionāliem praktizētājiem šajā ziņā tika izvirzītas ļoti stingras prasības, bet mums jāizvirza sev prasības saskaņā ar praktizētāju Sjiņsjin normām un jāseko tam, ko vajadzētu sacīt un ko ne.

DEVĪTĀ LEKCIJA

Cjigun un fizkultūra

Atrodoties parastā līmenī, cilvēki sliecas domāt, ka cjigun un fizkultūra ir cieši saistīti. Protams, raugoties no zema līmeņa skatpunkta, kad mērķis ir iegūt stipru veselību, cjigun un fizkultūrai ir līdzīga ievirze. Taču, ņemot vērā konkrētās prakses metodes un pielietojamos līdzekļus, cjigun ļoti atšķiras no fizkultūras. Lai iegūtu stipru veselību, fizkultūrā tiek palielināta slodze, paaugstināta treniņu intensitāte. Taču cjigun pilnveidošanās notiek gluži pretēji, tev nav jākustas, bet, ja kustības ir, tām jābūt plūstošām, lēnām un noapaļotām, līdz pat statiskam miera stāvoklim. Tādējādi cjigun ļoti atšķiras no fizkultūras. Raugoties no augstāka līmeņa, cjigun mērķis nav tikai dziedināšana un organisma stiprināšana. Tas satur daudz augstāku līmeņu lietas, un tam ir dziļāka nozīme. Cjigun neaprobežojas ar to niecīgo, kas attiecas vien uz parasto ļaužu līmeni, tas ir ne-parasts, turklāt atšķirīgos līmeņos tam ir atšķirīgas izpausmes. Tas ievērojami pārsniedz parasto cilvēku lietas.

Runājot par cjigun un fizkultūras vingrinājumu būtību, arī tur ir liela atšķirība. Sportistiem nepieciešams palielināt treniņu slodzi, it īpaši mūsdienu sportistiem. Lai sagatavotos atbilstoši mūsdienu sporta sacensību līmenim un sasniegtu šos augstos standartus, sportistiem jāuztur savs ķermenis vislabākajā formā. Lai to panāktu, viņiem ir jāpalielina treniņu intensitāte, jāpāātrina asinsrite, tādā veidā pastiprinot vielmaiņu šūnās un uzturot organismu aktīvā stāvoklī. Kādēļ jāpastiprina vielmaiņa? Tādēļ, ka sportista ķermenim pastāvīgi jābūt vislabākajā sportiskajā formā. Cilvēka ķermenis sastāv no neskaitāmām šūnām, kas iziet vairākas attīstības fāzes. Jaunajām šūnām piemīt

paaugstināta dzīvotspēja un aktivitāte, tās atrodas augšanas stadijā. Taču, kad tās nonāk līdz savas attīstības galējai robežai, tās pārstāj attīstīties un sāk zaudēt aktivitāti. Sasniedzot savas attīstības zemāko punktu, tās tiek nomainītas ar jaunām šūnām. Ņemsim par piemēru divpadsmit stundu ciklu. Sešos no rīta notiek šūnu dalīšanās, tās aug un attīstās. Astoņos, deviņos un arī desmitos tām ir pats labākais laiks. Taču divpadsmitos šūnas pārstāj attīstīties un sāk zaudēt aktivitāti. Lai gan šīm šūnām vēl piemīt puse no dzīvotspējas, tomēr tās vairs neatbilst stāvoklim, kādā jāatrodas sportistam, kurš piedalās sacensībās.

Ko tad dara sportisti? Viņi palielina treniņu slodzi un paātrina asinsriti, lai vecās šūnas tiktu nomainītas ar jaunām. Lūk, kādu ceļu viņi ir izvēlējušies. Tātad šūnas iziet no ierindas savas dzīves pusceļā, neveicot visu tām paredzēto attīstības ceļu. Tādēļ sportista ķermenis vienmēr saglabājas spēcīgs un turpina attīstīties. Taču cilvēka šūnas nevar dalīties bezgalīgi. Šūnu dalīšanās skaits ir ierobežots. Iedomāsimies, ka cilvēka dzīves laikā šūnas dalās simts reižu. Patiesībā tās dalās ne mazāk kā miljons reižu. Pieņemsim, ka normāls cilvēks var dzīvot simts gadu, ja tā šūnu dalīšanās notiek simts reižu. Bet nu šūnas nodzīvo tikai pusi savas dzīves, tātad cilvēks dzīvos vairs tikai piecdesmit gadu. Taču mēs vēl neesam redzējuši sportistus, kuriem ar laiku rastos kādas nopietnas problēmas, tādēļ ka mūsdienu sportisti aiziet no sporta līdz trīsdesmit gadu vecumam. Īpaši tagad, kad sporta sacensības ir ļoti augstā līmenī, notiek liela sportistu atlase, un viņi atgriežas normālā dzīvē. Šā iemesla dēļ nopietnas sekas nav novērojamas. Teorētiski sportistu dzīvesveids, no vienas puses, uztur cilvēku labā fiziskā formā, bet, no otras puses, – saīsina viņa dzīvi. Desmitgadīgs sportists pēc ārienes izskatās piecpadsmitgadīgs, bet divdesmitgadīgs sportists izskatās trīsdesmit vai pat vairāk gadu vecs. Nereti sportisti izskatās pārāgri nobrieduši un vecāki par saviem gadiem. Tajā ir gan pozitīvais, gan negatīvais. Šis jautājums jāaplūko dialektiski. Sportisti iet šādu ceļu.

Cjigun pilnveidošanās ir pavisam pretēja fizikulturai. Tai nav nepieciešamas straujas kustības. Kustībām jābūt plūstošām, lēnām un noapaļotām, ļoti lēnām, līdz pat nekustīgam, pilnīgam miera stāvoklim. Kā mēs zinām, tādā pilnveidošanās metodē kā meditācija pilnveidošanās notiek nekustīgā stāvoklī. Tās laikā palēninās sirdsdarbība, asinsrite un citi fizioloģiskie procesi. Daudzi jogi Indijā spēj iegremdēties ūdenī vai ierakties zemē uz vairākām dienām, atrodoties pilnīga miera stāvoklī. Viņi pat spēj apturēt savu sirdsdarbību. Pieņemsim, ka parasta cilvēka šūnas dalās vienreiz dienā, bet praktizētāji panāk, ka viņu ķermeņa šūnas dalās reizi divās dienās, reizi nedēļā, reizi divās nedēļās vai pat vēl retāk. Tādā veidā viņi jau pagarina savu dzīvi. Mēs šeit runājam tikai par tām prakses metodēm, kas vērstas uz dvēseles, nevis dzīves, pilnveidošanu. Bet arī šādas prakses metodes pagarina dzīvi. Daži cilvēki varbūt domā: “Vai tad cilvēka mūžs un dzīves ilgums nav iepriekš nolemti? Kā var pagarināt savu dzīvi, ja to nepilnveido?” Jā, tas ir iespējams, ja praktizētājs pārsniedz Triju sfēru līmeni. Taču šie cilvēki izskatās pavisam veci.

Prakses metodēs, kurās patiešām pilnveido dzīvi, cilvēka ķermeņa šūnās nepārtraukti tiek uzkrāta savāktā augstas enerģijas matērija. Pieaugot šīs matērijas blīvumam, tā pakāpeniski ierobežo parasta cilvēka šūnas un pakāpeniski tās aizstāj. Notiek kvalitatīvas pārmaiņas, un šis cilvēks uz visiem laikiem paliks jauns. Protams, pilnveidošanās ir samērā ilgs process. Tas prasa no cilvēka lielu piepūli. Strādāt ar ķermeni un stiprināt gribu nemaz nav tik viegli. Vai, nonākot Sjiņšjin konfliktā ar citiem, spēsī palikt mierīgs? Vai spēsī palikt mierīgs, kad tavas personīgās intereses tiek apdraudētas? Tas ir sasniedzams ar lielu darbu, tādēļ, lai sasniegtu šo mērķi, ar vēlēšanos vien nepietiek. To var sasniegt tikai tad, kad pilnveidojoties paaugstināsies tavš Sjiņšjin un De.

Daudzi saista cjingun ar fizkultūru, taču patiesībā tie ļoti atšķiras, tie nepavisam nav līdzīgi. Tikai pašā cjingun sākuma stadijā, kad cilvēki praktizē cji, lai iegūtu labu veselību, viņi pievērš lielu uzmanību dziedināšanai un organisma stiprināšanai. Tātad, spriežot par cjingun mērķi viszemākajā līmenī, tam piemīt kaut kas kopīgs ar fizkultūru. Taču augstākā līmenī ir vērojama pavisam cita aina. Cilvēka ķermeņa attīrīšanai cjingun praksē ir savs mērķis, un ir nepieciešams, lai praktizētāji vadītos pēc augstākiem, nevis parastu cilvēku principiem. Bet fizkultūra ir tikai parasto ļaužu nodarbošanās.

Doma

Ar vārdu “doma” mēs parasti saprotam cilvēka prāta darbību jeb domāšanu. Taču kā uz domāšanas procesu smadzenēs raugās pilnveidošanās aprindās? Kā viņi skatās uz dažādām cilvēka domāšanas formām (domām)? Kā tās izpaužas? Mūsdienu medicīna nespēj atbildēt uz daudziem jautājumiem, kas skar cilvēka smadzenes, jo tās nav tik viegli izpētīt kā pārējo, kas atrodas ķermeņa virspusē. Dziļākos līmeņos un dažādās dimensijās tām ir atšķirīgas formas. Taču tas nebūt nav tā, kā to stāsta daži cjingun meistari. Daži no viņiem nezina, kas tas ir, tādēļ arī nespēj to izskaidrot. Viņi domā, ka tad, ja viņi izmantos savas smadzenes un viņiem radīsies doma, viņi spēs kaut ko izdarīt. Viņi tā arī stāsta, ka šīs lietas ir paveikušas viņu domas un idejas. Taču patiesībā to nebūt nav paveikušas viņu domas.

Vispirms parunāsim par cilvēka domāšanas izcelsmi. Senajā Ķīnā bieži sacīja: “Sirds domā.” Kādēļ sacīja, ka sirds domā? Senajā Ķīnā zinātne bija ļoti attīstīta, tās pētījumi bija vērsti uz cilvēka ķermeni, dzīvību un Visumu. Daži cilvēki patiešām jūta, ka domā sirds, bet citi jūta, ka domā smadzenes. Kādēļ tā? Ideja par to, ka sirds domā, nav bez pamata. Mēs redzam, ka parasta

cilvēka Dvēsele ir ļoti maza. Īstā informācija, ko sūta cilvēka smadzenes, nav saistīta ar smadzeņu darbību, tā nerodas pašās smadzenēs, bet gan nāk no cilvēka Dvēseles. Turklāt Dvēsele var atrasties ne tikai Nivaņ pilī. Tas, ko Dao sistēmā sauc par Nivaņ pilī, ir čiekurveida dziedzeris smadzenēs, kuru jau ir atklājuši mūsdienu medicīna. Ja Dvēsele atrodas Nivaņ pilī, tad patiešām sajūtam, ka smadzenes ir tās, kas domā un nosūta informāciju. Ja Dvēsele atrodas sirdī, tad mēs patiešām jūtam, ka domā sirds.

Cilvēka ķermenis ir kā mazs Visums. Praktizētāju ķermenī pārvietojas daudzas dzīvas būtnes. Ja šādas pārvietošanās rezultātā Dvēsele nonāk vēderā, cilvēks jūt, ka domā vēders. Ja tā nonāk kājas ikros vai papēdī, tad cilvēks jūt, ka ikri vai papēdis domā. Garantēju, ka tā ir. Es zinu, ka tas var likties neticami. Tu vari sajūst šādu parādību jau tad, kad atrodies salīdzinoši zemā pilnveidošanās līmenī. Ja cilvēka ķermenim nav Dvēseles, nav rakstura, temperamenta un individualitātes, tad bez tā visa tas ir tikai miesas gabals. Šādu cilvēku nevar uzskatīt par pilnīgu individuālu personību. Tādā gadījumā – kāda loma ir cilvēka smadzenēm? Manuprāt, mūsu materiālajā dimensijā smadzenes var salīdzināt ar rūpnīcu, kas nodarbojas ar apstrādi. Īsto informāciju sūta Dvēsele, taču nevis valodas, bet gan kosmisko informāciju veidā, kurām ir noteikta nozīme. Saņēmušas šo informāciju – komandu, smadzenes pārstrādā to mūsu valodā, kas ir domu izteiksmes līdzeklis. Pēc tam ar žestu, izteiksmīgu skatienu un dažādu kustību palīdzību mēs pilnībā izpaužam savu domu. Lūk, kāda loma ir smadzenēm. Īstā komanda un īstā domāšana nāk no cilvēka Dvēseles. Cilvēki bieži domā, ka tās ir smadzenes, kam ir šī loma, bet patiesībā dažreiz Dvēsele atrodas sirdī, un daži cilvēki patiešām jūt, ka domā viņu sirds.

Šobrīd zinātnieki, kas nodarbojas ar cilvēka ķermeņa pētīšanu, uzskata, ka cilvēka smadzenes izstaro kaut ko līdzīgu elektroviļņiem, bet, ko tieši tās izstaro, par to mēs pagaidām

nerunāsim. Ja jau zinātnieki atzīst to materiālo eksistenci, tad tā vairs nav māņticība. Kāda loma ir šai izstarotajai matērijai? Daži cīģun meistari saka: “Ar domas palīdzību es varu pārvietot priekšmetus, atvērt tev Debesu aci, izdziedināt tevi,” un tamlīdzīgi. Patiesībā daži cīģun meistari nebūt nezina, kādas pārdabiskās spējas viņiem piemīt, viņi slikti pazīst paši sevi. Taču tie saprot – ja kaut ko vēlas, tad atliek vien padomāt par to, un viss tiks paveikts. Patiesībā tā ir viņu domāšana, kas vada pārdabiskās spējas. Bet pārdabiskās spējas, saņemot domu komandu smadzenēs, izpilda konkrēto uzdevumu. Viņu domas pašas par sevi nespēj neko paveikt. Praktizētājiem, veicot konkrētas lietas, darbojas viņu pārdabiskās spējas.

Pārdabiskās spējas ir cilvēka ķermeņa potenciālās spējas. Taču, sabiedrībai attīstoties, cilvēku domāšana kļūst arvien sarežģītāka, cilvēks arvien vairāk pievēršas realitātei un kļūst arvien atkarīgāks no tā sauktajiem mūsdienu instrumentiem, tādēļ viņa instinkti pakāpeniski atrofējas. Dao sistēmā runā par atgriešanos pie pirmsākuma, atgriešanos pie īstenības. Pilnveidošanās procesā tu tiecies pēc Īstenības un beigās atgriezīsies pie pirmsākuma, atgriezīsies pie īstenības, atgriezīsies pie savas sākotnējās būtības, un tikai tad varēs parādīties šīs tavas iedzīmtās spējas. Tās, ko mēs tagad saucam par pārdabiskām spējām, patiesībā ir cilvēka iedzīmtās spējas. Liekas, ka cilvēku sabiedrība iet uz priekšu, taču patiesībā tā kāpjas atpakaļ un arvien vairāk attālinās no Visuma īpašības. Reiz es pieminēju Džanu Guolao, kurš jāja uz ēzeļa, sēžot atmuguriski, taču cilvēkiem, iespējams, bija grūti to saprast. Viņš bija atklājis, ka iet uz priekšu nozīmē kāpties atpakaļ, un šādi cilvēks arvien vairāk attālinās no Visuma īpašības. Visuma evolūcijas gaitā, jo īpaši šodien, kad ir sākušies patērētājekonomikas uzplūdi, daudzu cilvēku morāle ir stipri pagrimusi un arvien vairāk attālinās no Visuma īpašības “Džen Šaņ Žeņ”. Tie ļaudis, kas peld pa straumi kopā ar sabiedrību, nemaz nejūt, cik ļoti ir degradējusies cilvēces morāle. Daži cilvēki

pat uzskata, ka tas ir labi. Tikai tie, kuriem pilnveidojoties ir paaugstinājies Sjiņsjin, paraugoties atpakaļ, spēj saprast, cik briesmīgi ir degradējusies cilvēku morāle.

Daži cjiņgun meistari saka: “Es palīdzēšu tev attīstīt pārdabiskās spējas!” Kādas gan pārdabiskās spējas viņi var attīstīt? Cilvēka pārdabiskās spējas nedarbojas bez enerģijas. Kā gan var attīstīt cita cilvēka pārdabiskās spējas, ja viņam tās vēl nav izveidojušās un netiek stiprinātas ar viņa paša enerģiju? Tas nav iespējams. Tas, ko šie cjiņgun meistari domā ar “pārdabisko spēju attīstīšanu”, nav nekas cits, kā tavu jau izveidojušos pārdabisko spēju savienošana ar tavām smadzenēm, lai tās darbotos, paklausot tavu domu komandai. Tas ir tas, ko viņi saprot ar “pārdabisko spēju attīstīšanu”. Patiesībā viņi neattīsta nekādas pārdabiskās spējas, viņi tikai izveido šādu saikni.

Praktizētājiem, kaut ko veicot, domas vada viņu pārdabiskās spējas. Bet parastajiem cilvēkiem viņu domas ikdienā vada tikai viņu ķermeņa locekļus un maņu orgānus. Tas līdzinās rūpnīcai, kur ražošanas daļa vai direktora birojs izdod rīkojumus un attiecīgās nodaļas tos izpilda, vai arī armijai, kur štābs dod pavēles un vada karaspēku, kas izpilda kaujas uzdevumu. Kad es organizēju kursus citos rajonos, es par to bieži runāju ar vietējiem cjiņgun asociāciju vadītājiem. Viņi bija ļoti pārsteigti: “Mēs arvien vēl pētām, cik daudz neapzinātu spēju un neapzinātas apziņas mājo cilvēka domāšanā.” Būtībā tas tā nav. Viņi jau no paša sākuma ir aizgājuši pa nepareizu ceļu. Manuprāt, nodarbojoties ar cilvēka ķermeņa zinātnisko izpēti, cilvēkiem jāmaina sava domāšana. Nevar izprast pārdabiskas lietas, balstoties uz parasto cilvēku spriedumiem un izziņāšanas metodēm.

Runājot par cilvēka domām, jāteic, ka pastāv vairāki to veidi. Piemēram, daudzi runā par neapzināto apziņu, zemapziņu, iedvesmu, sapņiem un tamlīdzīgi. Sapnis ir tāda parādība, kuru

pieņemts uzskatīt to stāvokli, kad cilvēks kaut ko dara, nebūdamams pie pilnas apziņas. Šādā gadījumā mēdz teikt, ka cilvēks kaut ko ir paveicis neapzināti vai arī ka viņš to nav darījis apzināti. Un šī zemapziņa tieši atbilst Palīgapziņai, par kuru mēs runājam. Kad cilvēka Galvenā apziņa atslābst un vairs nekontrolē galvas smadzenes, cilvēks atrodas aizmiglotā stāvoklī, kas līdzinās sapnim. Tādā stāvoklī vai arī miegā, šādā neapzinātā stāvoklī, cilvēks viegli var nonākt Palīgapziņas, tātad Palīgdvēseles, varā, kas var pārņemt kontroli. Tad Palīgapziņa var kaut ko paveikt. Citiem vārdiem sakot, kamēr tu atradies neskaidrā apziņas stāvoklī, kaut kas jau ir ticis izdarīts. Taču parasti šīs lietas tiek paveiktas labi, jo Palīgapziņa redz lietas būtību citās dimensijās, un to neietekmē parasto cilvēku sabiedrības maldī. Tādēļ tad, kad cilvēkam atgriežas skaidra apziņa, viņš redz, ko ir izdarījis: “Cik slikti ir izdarītas šīs lietas, normālā stāvoklī es nebūtu tā rīkojies.” Tagad tu saki, ka tas nav labi, taču pēc desmit vai piecpadsmit dienām teiksi: “Cik brīnišķīgi viss izdevās! Es pat nevaru atcerēties, kā to visu paveicu!” Parasti tā arī notiek, jo Palīgapziņa nerēķinās ar pašreizējo situāciju, bet gan domā par to, kā tas atsauksies nākotnē. Mēdz būt arī lietas, no kurām vēlāk nebūs nekādas jēgas, tās ir nozīmīgas tieši tagad. Ja Palīgapziņa ķeras pie tām, iespējams, viss uzreiz tiks paveikts ļoti labi.

Pastāv vēl kāda forma, kas piemīt cilvēkiem ar labu iedzimto pamatu. Šie cilvēki viegli var nonākt Augstāko dzīvo būtņu kontrolē un tā paveikt dažas lietas. Tās, protams, ir kaut kas cits, un mēs pašreiz neapspriedīsim šo tēmu. Šeit mēs galvenokārt runājam par paša cilvēka Apziņu.

Arī iedvesma ir literātu radīts jēdziens. Cilvēki galvenokārt domā, ka iedvesma ir cilvēka mūža garumā uzkrātās zināšanas, kas nepieciešamības gadījumā acumirklī uzplauksnī. Es teiktu, ja jūs palūkosieties uz to no materiālisma teorijas perspektīvas, tad – jo vairāk zināšanu cilvēks savā mūžā uzkrāj, jo vairāk

izmanto savas smadzenes, jo darbaspējīgākām tām jākļūst. Nepieciešamības gadījumā zināšanām būtu jānāk nepārtrauktā plūsmā, tādēļ te nevar būt nekādas runas par iedvesmu. Viss, ko varētu dēvēt par iedvesmu un tās izpausmēm, neatbilst šim stāvoklim. Nereti var novērot tādus gadījumus, kad cilvēks ilgstoši lauza galvu, viņš domā un domā, bet neko nespēj izdomāt, it kā visas viņa zināšanas būtu izsīkušas. Vai arī cilvēks raksta, viņš raksta, raksta un beigās vairs nezina, ko rakstīt. Vai arī gadās, ka cilvēkam pārtrūkst domas pavediens, kad tas sacer kādu dziesmu, vai arī cilvēks, veicot kādu zinātniski pētniecisku darbu, nonāk strupceļā. Tādā gadījumā parasti var novērot, ka cilvēkam uz pieres izspiežas asinsvadi, uz grīdas mētājas izsmēķi, viņu moka galvassāpes, taču joprojām nekas nenāk prātā. Tad kādā gan stāvoklī cilvēkam rodas iedvesma? Piemēram, cilvēks ir noguris un domā: “Labi. Laiks atpūsties.” Jo vairāk Galvenā apziņa kontrolē smadzenes, jo mazāk iespēju ir citām dzīvajām būtņēm tām piekļūt. Bet tad cilvēks atpūšas, ne par ko vairs nedomā, un šādā atslābinātā prāta stāvoklī viņš var nejauši kaut ko izdomāt, tātad viņa galvā parādās ideja. Tā parasti rodas iedvesma.

Kādēļ tieši šajā brīdī parādās iedvesma? Galvenā apziņa kontrolē galvas smadzenes, un, jo vairāk tās strādā, jo ciešāk viņa tās kontrolē, tādēļ jo grūtāk Palīgapziņai tām piekļūt. Palīgapziņa ir daļa no cilvēka ķermeņa, tā vienlaicīgi ar cilvēku nāk pasaulē no mātes klēpja un kontrolē daļu cilvēka ķermeņa. Kad cilvēks tik saspringti domā, ka viņam sāk sāpēt galva, un pārdzīvo, ka nekas vairs nenāk prātā, Palīgapziņa arī jūtas ļoti slikti, arī tai sāp galva. Izmantojot brīdi, kad Galvenā apziņa atslābina kontroli pār smadzenēm, Palīgapziņai izdodas tām piekļūt un atspoguļot tajās, kas tai zināms, jo, atrodoties citā dimensijā, tā spēj redzēt lietu būtību. Tādējādi ar tās palīdzību cilvēks spēj veiksmīgi strādāt, rakstīt un radīt.

Daži cilvēki varbūt teiks: “Tādā gadījumā mēs izmantosim mūsu Palīgapziņu!” Nupat kāds cilvēks uzrakstīja zīmīti ar jautājumu: “Kā nodibināt saikni ar Palīgapziņu?” Tu nespēj izveidot šādu saikni, jo tikko esi sācis pilnveidoties un pagaidām vēl neko nespēj. Labāk nemaz nemēģini, jo uz to tevi mudina pieķeršanās. Daži no jums varbūt domā: “Vai mēs drikstam ar Palīgapziņas palīdzību radīt vēl vairāk materiālo vērtību, lai sekmētu cilvēku sabiedrības attīstību?” Nē, tā darīt nedrīkst! Kādēļ? Tādēļ, ka tavas Palīgapziņas zināšanas arī ir ļoti ierobežotas. Dimensijas ir sarežģītas, līmeņu ir daudz, šī Visuma struktūra ir visai sarežģīta. Palīgapziņa var zināt tikai to, kas ir dimensijā, kurā viņa atrodas. To, kas pārsniedz viņas atrašanās vietas dimensiju, Palīgapziņa vairs nezina. Turklāt vertikālā virzienā līmeņos ir ļoti daudz atšķirīgu dimensiju. Tikai Augstākās dzīvās būtnes, kas atrodas ļoti augstos līmeņos, var kontrolēt cilvēces attīstību, un tā virzās pēc noteiktiem attīstības likumiem.

Mūsu parasto cilvēku sabiedrība attīstās saskaņā ar vēstures attīstības likumiem. Tu vēlies, lai tā attīstītos kādā noteiktā veidā un sasniegtu kādu noteiktu mērķi, taču Augstākās dzīvās būtnes domā citādi. Vai tad seno laiku cilvēki nevēlējās izgudrot mūsdienu vilcienus, velosipēdus un lidmašīnas? Es teiktu, ka droši vien vēlējās. Taču viņi nespēja to visu radīt, jo vēsture vēl nebija nonākusi līdz attiecīgajam posmam. Virspusēji raugoties, izmantojot parasto cilvēku pierasto teoriju un no mūsdienu cilvēces zināšanu viedokļa, zinātne vēl nebija sasniegusi attiecīgo līmeni, tādēļ cilvēki nespēja radīt šīs lietas. Patiesībā cilvēces zinātne attīstās, sekojot vēstures gaitai, cilvēka spēkiem to paveikt nav iespējams. Protams, ir cilvēki, kuru Palīgapziņai ir vieglāk izpausties. Kāds rakstnieks teica, ka varot uzrakstīt vairāk nekā desmit tūkstošus vārdu dienā, nejūtot ne mazāko nogurumu. Tiklīdz viņš jūtot vēlēšanos rakstīt, tā varot rakstīt ļoti ātri, un, kad citi to izlasīs, tie uzslavēs viņu. Kā tas ir iespējams?

Tas tādēļ, ka viņa Galvenā apziņa un Palīgapziņa strādā kopīgi, un Palīgapziņa uzņemas pusi no darba. Taču ne jau visiem tā notiek, vairākumam cilvēku Palīgapziņa vispār neiesaistās darbā. Ja vēlēšies, lai Palīgapziņa sāk darboties, tas nebūs labi, un var notikt gluži pretējais.

Tirs un skaidrs prāts

Daudzi cilvēki, nodarbojoties ar praksi, nespēj ieiet miera stāvoklī. Tādēļ viņi staigā apkārt, iztaujādami cīgun meistarus: “Skolotāj, es nesaprotu, kādēļ praktizējot man neizdodas sasniegt miera stāvokli. Tiklīdz apsēžos medītēt, parādās dažādas domas par sazin ko.” Patiešām, tās ir kā bangojoša jūra, kas neļauj tev ieiet miera stāvoklī. Kādēļ tu nevari nomierināties? Daudzi cilvēki to nesaprot, viņi domā, ka te ir jābūt kādam noslēpumam. Viņi vērsas pie slaveniem cīgun meistariem ar lūgumu iemācīt tiem kādus īpašus paņēmienus vai metodes, kas palīdzētu viņiem ieiet miera stāvoklī. Šie cilvēki meklē palīdzību no ārpusē. Ja vēlies paaugstināt savu līmeni, tev jāmeklē iemesls sevī un cītīgi jāstrādā pie savas sirds. Tikai tādā veidā tu spēsi patiešām paaugstināties un meditācijas laikā sasniegt miera stāvokli. Spēja ieiet miera stāvoklī, tas arī ir Gun. Tavas koncentrēšanās spējas spēks atspoguļo tavu līmeni.

Vai parasts cilvēks spēj tā vienkārši nomierināt savu prātu? Nepavisam nespēj. Tas iespējams vienīgi tad, ja viņam ir lielisks iedzimtais pamats. Citiem vārdiem sakot, ja cilvēks nespēj ieiet miera stāvoklī, galvenais iemesls neslēpjas kādās tehnikās un paņēmienos, bet gan apstākļi, ka tava sirds un domas nav tīras. Dzīvojot laicīgā sabiedrībā, kur cilvēku vidū valda pretrunas, tu, savtīgu interešu vadīts, tiecies apmierināt visas cilvēciskās jūtas. Tev ir visdažādākās vēlmes un pieķeršanās, kuru dēļ tu cīnies un sacenties ar citiem. Tu nevari atbrīvoties no tā visa un nespēj

palikt pret to vienaldzīgs. Vai šādos apstākļos tu vēlies ieiet miera stāvoklī? Vai tas būs viegli? Daži cilvēki, kas nodarbojas ar cīģun, saka: “Bet es tam neticu. Es tūlīt nomierināšu savu prātu, un tajā vairs nebūs it nekādu domu!” Taču jau nākamajā mirklī viņa galvā spieto visdažādākās domas. Tā ir tikai tava sirds, kas nav tīra, tādēļ tu nespēj sasniegt miera stāvokli.

Varbūt daži cilvēki man nepiekrītis: “Vai tad daudzi cīģun meistari nemāca, kā pielietot noteiktas metodes? Var koncentrēties uz vienu punktu, iztēloties un vizualizēt kādu lietu, koncentrēt savu apziņu uz daņ lauku, vērot daņ lauku savā ķermenī vai skandēt Budas vārdu un tā tālāk.” Tās ir metodes, taču tās nav tikai metodes vien, bet gan sava veida meistarības izpausme, kurai ir tieša saistība ar Sjiņšjin pilnveidošanu un līmeņa paaugstināšanu. Taču, pielietojot šīs metodes vien, praktizētājs nespēs ieiet miera stāvoklī. Ja netici, vari pamēģināt! Pieņemsim, tevī valda spēcīgas vēlmes un pieķeršanās, no kurām tu nespēj atbrīvoties. Pamēģini šādā stāvoklī sasniegt mieru! Kāds apgalvo, ka pietiek ar Budas vārda skandēšanu. Vai tiešām tu domā, ka Budas vārda skandēšana palīdzēs sasniegt miera stāvokli? Kāds stāsta, ka Budas Amitabas skolā ir viegli praktizēt, tev tikai jāskandē Budas vārds. Izmēģini to, un tad redzēsim. Es saku, ka tā arī ir meistarība. Tu saki, ka tas ir viegli, bet es saku, ka nav, jo neviena skola nav viegla.

Visiem zināms, ka Buda Šakjamuni mācīja “meditāciju”. Bet ko viņš mācīja pirms tam? Viņš mācīja “priekšrakstus” – atteikšanos no ikvienas vēlmes un pieķeršanās, lai nekas nepaliek dvēselē. Tikai tad var sasniegt “meditāciju”. Vai tad tā nav? Meditācijas stāvoklis arī ir meistarība. Tas nav sasniedzams uzreiz, jo nav iespējams tik ātri no visa atteikties. Ar laiku, kad tu soli pa solim atmetīsi visu slikto, tava koncentrēšanās spēja attiecīgi pastiprināsies. Skandējot Budas vārdu, cilvēkam ir jābūt ļoti koncentrētam, nekas cits nav jādomā. Jācenšas panākt, lai

no tādas atkārtošanas pārējās galvas smadzeņu daļas pilnībā atslēdzas un kļūst pasīvas, lai viena doma aizstāj desmitiem tūkstošu domu un katra zilbe vārdā A-mi-ta-ba parādās acu priekšā. Vai tad tā nav meistarība? Vai iesācējs praktizētājs spēs tikt ar to galā? Protams, ne. Viņš nekādi nenonāks miera stāvoklī. Ja netici, vari pamēģināt. Cilvēks atkārtoti Budas vārdu, taču viņa domas šaudās: “Acīmredzot priekšniecība mani nenovērtē, jo šomēnes mana prēmija ir tik maza.” Jo vairāk viņš par to domā, jo dusmīgāks kļūst, bet tikmēr viņa mute turpina atkārtot Budas vārdu. Vai tad tā var praktizēt? Vai tad tas nav jautājums par meistarību? Vai tas neliecina, ka tava sirds nav tīra? Tas, kuram ir atvērta Debesu acs, spēj redzēt savu daņ lauku. Cilvēka daņ ir koncentrējies vēdera lejasdaļā. Jo tīrāka ir šī enerģētiskā matērija, jo gaišāks ir daņ, un, jo mazāk tīra ir šī matērija, jo tumšāks un melnāks tas ir. Vai daņ lauka vērošana palīdzēs tev sasniegt miera stāvokli? Nepavisam nepalīdzēs. Tas nozīmē, ka noteicošā nav vis metode, bet gan cilvēka nodomu un domu tīrība. Tu vēro daņ lauku, un, redzot, cik daņ ir mirdzošs, tev ir patīkami ap sirdi. Tad pēkšņi daņ pārvēršas par dzīvokli: “Šī istaba būs dēlam pēc kāzām, šī – manai meitai, šajā dzīvosim mēs ar sievu, bet vidējā būs viesistaba. Lieliski! Bet vai man iedos šo dzīvokli? Būs jāizdomā kāds veids, kā pie tā tikt.” Lūk, pēc kādām lietām tiecas cilvēks! Vai, tavuprāt, viņš spēs sasniegt miera stāvokli? Citi saka tā: “Mana ierašanās šajā laicīgajā pasaulē līdzinās dzīvošanai viesnīcā. Padzīvošu te kādu laiku un tad steigšos prom.” Bet daži ir tā pieķērušies šai vietai, ka aizmirst par savām istajām mājām.

Īsteni pilnveidojoties, ir jāpilnveido sava sirds, jāpilnveidojas iekšēji un jāmeklē sevī, nevar meklēt ārpusē. Dažās skolās mēdz teikt, ka Buda ir sirdī, un tur ir daļa patiesības, taču ne visi to saprot pareizi. Kad stāsta, ka Buda ir sirdī, daži to saprot tā, ka viņi paši ir Budas, ka Buda patiešām ir viņu sirdī. Vai, tā domājot, cilvēks neklūdās? Kā gan tā var domāt? Būtība ir tāda,

ka tu spēsi veiksmīgi pilnveidoties tikai tad, ja pilnveidosi savu sirdi. Tieši tāds ir šis princips. Kā gan tavā ķermenī var būt Buda? Tu vari par tādu kļūt, tikai pilnveidojoties.

Tu nevari sasniegt miera stāvokli tādēļ, ka neesi sasniedzis tukšumu domās, tu vēl neesi sasniedzis tik augstu līmeni. Miera stāvoklis tiek sasniegts pakāpeniski, no virspusējā uz dziļāko, un tas ir cieši saistīts ar tava līmeņa paaugstināšanos. Ja spēsi atnest savas pieķeršanās, tavš līmenis paaugstināsies, un pastiprināsies arī tava koncentrēšanās spēja. Es saku, ka vēlēšanās sasniegt miera stāvokli ar kaut kādu paņēmienu vai metožu palīdzību nozīmē meklēšanu ārpus sevis. Bet meklēšana ārpusē ir novirzīšanās no pareizā ceļa sevis pilnveidošanā un nonākšana uz aplama ceļa. It īpaši budismā mēdz teikt, ka tas, kurš meklē ārpus sevis, ir nostājies uz dēmoniska ceļa. Ja vēlies īsteni pilnveidoties, ir jāpilnveido sava sirds. Un tikai tad, kad būsi paaugstinājis savu Sjiņsjin, tava apziņa spēš sasniegt mierīgu, tīru, pilnīgas bezdarbības stāvokli. Tad tu varēsi saplūst ar mūsu Visuma īpašību, atbrīvoties no ikvienas cilvēciskās vēlmes un pieķeršanās, atbrīvoties no visa sliktā un paaugstināt savu līmeni. Tad Visuma īpašība tevi vairs neierobežos, un tava matērija De pārvērtīsies par Gun. Vai tad tie nav savstarpēji saistīti? Lūk, tāda ir patiesība!

Tas, ka cilvēks neatbilst prasībām, kuras tiek izvirzītas praktizētājiem, ir subjektīvs iemesls tam, kādēļ viņš nespēj ieiet miera stāvoklī. Mūsdienās pastāv arī objektīvi apstākļi, kas nopietni traucē praktizētājiem paaugstināt savu līmeni un slikti ietekmē viņus. Visiem ir zināms, ka līdz ar atklātības reformu un ekonomikas uzplaukumu arī politikā tiek atslābināti ierobežojumi. Tiek ieviesti daudzi jauni zinātnes un tehnikas sasniegumi, un cilvēku dzīves līmenis uzlabojas. Parastie cilvēki domā, ka tas ir labi. Tomēr tas ir jāaplūko dialektiski, no abām pusēm. Līdz ar reformām un atklātību mūsu dzīvē ir ienākušas arī dažādas

negatīvas lietas. Dzenoties pēc lielākām tirāžām, grāmatas tiek rakstītas, izdabājot zemiem morāles standartiem, jo citādi tām nebūs noieta. Ja kinofilmās un televīzijas raidījumos nebūs iekļautas erotiskas ainas, tad, šķiet, neviens tos vairs neskatīsies, un to reitingi kritīsies. Runājot par mākslas darbiem, neviens vairs nevar pateikt, vai tā patiešām ir māksla vai kas cits. Mūsu senās Ķīnas tradicionālajā mākslā tādu lietu nebija. Mūsu Ķīnas tautas tradīcijas nav kāda atsevišķa cilvēka radītas. Savā lekcijā par aizvēsturisko kultūru es jau teicu, ka it visam ir savi pirmsākumi. Tagad cilvēku morāles standarti ir izkropļoti un mainījušies. Mainījušies arī standarti, pēc kuriem nosaka labu un ļaunu – tās ir parasto cilvēku lietas. Tomēr mūsu Visuma īpašība “Džeņ Šaņ Žeņ” paliek nemainīga, un tas ir vienīgais kritērijs, pēc kura noteikt, kurš ir labs un kurš slikts cilvēks. Ja tu, būdams praktizētājs, gribi izrauties no tā visa, tad tev jāvērtē sevi pēc šā kritērija, nevis pēc parasto cilvēku standartiem. Lūk, kādi objektīvi traucējumi pastāv mums visapkārt. Traucējumus rada ne tikai iepriekšminētais. Cita pēc citas parādījušās tādas lietas kā homoseksuālisms, seksuālā brīvība, narkomānija un citas.

Cilvēku sabiedrība ir attīstījusies līdz mūsdienu stadijai. Padomājiet, kas notiks, ja tā turpinās šādi attīstīties? Vai tam būs ļauts tā pastāvēt mūžīgi? Ja cilvēks nelabosies, to izlabos Debesis. Ikreiz, kad cilvēce atradās lielas katastrofas priekšā, tā vienmēr bija nonākusi līdz šādam stāvoklim. Visu savu lekciju laikā es ne reizi neesmu skāris jautājumu par cilvēces lielo katastrofu, lai gan reliģijās par to runā un daudzi cilvēki apspriež šo aktuālo tēmu. Es norādišu jums uz šādu problēmu. Mūsu parasto cilvēku sabiedrībā morāles standarti ir piedzīvojuši ārkārtīgi nopietnas izmaiņas. Cilvēku starpā valda galēja spriedze! Padomājiet paši, vai mūsu cilvēce nav nonākusi līdz ārkārtīgi bīstamai robežai? Apkārtējā vide nopietni traucē mūsu praktizētājiem pilnveidoties uz augstākiem līmeņiem. Visapkārt uz ielām ir izkarināti erotiski attēli, pacel galvu, un tu tos ieraudzīsi.

Laodzi reiz ir sacījis: “Kad gudrs cilvēks dzirdēs par Dao, viņš uzcītīgi to praktizēs.” Gudrs cilvēks dzird par Dao un saprot, ka saņemt īstenu Likumu nav viegli; ja nepilnveidosies šodien, tad kad vēl? Es domāju, ka sarežģīta vide – tā ir laba lieta. Jo sarežģītāka vide, jo lielāka iespēja kļūt par izcilu cilvēku. Ja spēsi pacelties pāri šiem sarežģītajiem apstākļiem, tad tava pilnveidošanās būs patiešām pamatīga.

Es sacītu, ka tam, kurš ir stingri apņēmis pilnveidoties, sarežģīta vide, gluži otrādi, izrādīsies laba lieta. Ja nebūs nekādu nesaskaņu, ja neradīsies iespēja paaugstināt savu Sjiņšjin, tu nespēsi paaugstināties! Kā gan tu varēsi pilnveidoties apstākļos, kad tu esi jauks un es arī esmu jauks? Parasts praktizētājs ir kā “vidusmēra cilvēks, kurš dzird par Dao”, viņš var praktizēt, bet tikpat labi var arī nepraktizēt. Grūti pateikt, ko tāds cilvēks sasniegs. Daži cilvēki šeit sēž un domā, ka Skolotājs runā pareizi, taču, atgriežoties parasto cilvēku sabiedrībā, viņi atkal sāks uzskatīt, ka šīs praktiskās intereses ir reālas. Jā, šīs intereses ir reālas, un ne tikai jums, bet arī tiem daudzajiem rietumu miljonnāriem un miljardieriem, kuri pirms nāves atklāj, ka viņiem vairs nav atlicis nekā, izņemot tukšumu, jo materiālo bagātību nav iespējams atnest sev līdzī piedzimstot un aiznest sev līdzī nomirstot. Kādēļ Gun ir tik vērtīgs? Tādēļ, ka to nes tieši tava Dvēsele, un cilvēks to var atnest piedzimstot un aiznest sev līdzī nomirstot. Mēs sakām, ka Dvēsele ir nemirstīga, un tā nav nekāda māņticība. Lai gan mūsu fiziskā ķermeņa šūnas iet bojā, elementi, kas ir mazāki par šūnām un atrodas citās materiālajās dimensijās, netiek iznīcināti. Noņemts tiek tikai to apvalks.

Viss, par ko es nupat runāju, pieder pie jautājuma par cilvēka Sjiņšjin. Šakjamuni un Bodhidharma savulaik teica: “Austrumu zeme Ķīna ir vieta, no kurienes nāk cilvēki ar lielu De.” Ķīnas vēsturē daudzi mūki un daudzi ķīnieši ir lepojušies ar šo teicienu. Viņi uzskata, ka var pilnveidot augstu Gun. Tādēļ ļoti

daudzi, guļot uz lauriem, priecājas: “Mēs, ķīnieši, gan esam malači! Ķīnā dzimst cilvēki ar diženu iedzimto pamatu un lielu De!” Patiesībā, daudzi nemaz neizprot teiktā patieso jēgu. Kādēļ Ķīnā var rasties cilvēki ar lielu De? Un kādēļ cilvēki šeit var attīstīt augstu Gun? Daudzi neizprot īsteno nozīmi tam, ko teikuši cilvēki augstākā līmenī, viņi nezina, cik augstu līmeni un kādus ideālus ir sasnieguši šie ļaudis, tie nespēj izprast viņu domāšanas veidu. Protams, mēs neizskaidrosim, ko viņi ar to bija domājuši. Tā vietā padomāsim, lūk, par ko: tikai visdažādāko ļaužu sabiedrībā, tikai vissarežģītākajās situācijās var pilnveidot augstu Gun. Lūk, kāda tam ir nozīme.

Iedzimtais pamats

Cilvēka iedzimto pamatu nosaka tas, cik daudz De nes viņa ķermenis citā dimensijā. Ja De ir maz, bet karmas ir daudz, tad cilvēka karmas lauks ir liels un viņa iedzimto pamatu var uzskatīt par sliktu. Ja cilvēkam ir daudz De, tad baltās matērijas ir daudz, un viņa karmas lauks būs neliels. Tātad viņam ir labs iedzimtais pamats. Abas matērijas, gan baltā, gan melnā, var pārvērsties viena otrā. Kā tas notiek? Ja cilvēks dara labus darbus, viņš saņem balto matēriju. Tā rodas arī tad, ja cilvēks pārcieš grūtības, pārvar ciešanas vai paveic ko labu. Melnā matērija rodas sliktu darbu un aplamas rīcības rezultātā, un tā ir karma. Tāds ir šis pārveidošanas process. Tā kā šīs divas matērijas tieši seko Dvēselei, tad tās nav radušās vienas dzīves laikā, bet ir uzkrātas no iepriekšējām dzīvēm. Tādēļ cilvēki runā par karmas uzkrāšanos, par De veidošanos. Turklāt tās var tikt pārmantotas arī no senčiem. Dažreiz es domāju par Ķīnas senajiem cilvēkiem, par vecajiem ļaudīm, kas runāja par senču uzkrāto De vai par De uzkrāšanu un tās zaudēšanu. Cik patiesi ir šie vārdi, pilnīgi pareizi!

Labs vai slikts cilvēka iedzimtais pamats nosaka viņa izpratnes spēju. Slikts iedzimtais pamats pasliktina cilvēka izpratnes spēju. Kādēļ tā? Tādēļ, ka cilvēkam ar labu iedzimto pamatu ir daudz baltās matērijas, kura saplūst ar mūsu Visumu, saplūst ar tā īpašību “Džeņ Šaņ Žeņ” bez jebkādas izolācijas. Tādā veidā Visuma īpašība tieši izpaužas tavā ķermenī un nepastarpināti mijiedarbojas ar to. Turpretim melno matēriju jūs iegūstat, darot sliktus darbus. Tā ir pretrunā ar Visuma īpašību, tādēļ melnā matērija veido izolāciju no Visuma īpašības. Kad šīs melnās matērijas ir daudz, tā cilvēkam apkārt veido lauku, bloķējot viņu. Jo lielāks ir šis lauks, jo lielāks ir tā blīvums un biežums, jo sliktāka ir cilvēka izpratnes spēja. Tā kā viņš ir pastrādājis sliktus darbus, viņam ir radusies melnā matērija, kuras dēļ viņš nespēj savienoties ar Visuma īpašību “Džeņ Šaņ Žeņ”. Bieži vien šāds cilvēks vairs netic pilnveidošanās iespējai, viņam ir sliktāka izpratnes spēja, un viņu vairāk bloķē karma, ciešanas mazina viņa ticību, un tas rada grūtības sevis pilnveidošanā.

Cilvēkam, kam baltās matērijas ir vairāk, ir vieglāk pilnveidoties. Ja vien viņš šajā pilnveidošanās procesā saplūdis ar Visuma īpašību, ja vien viņa Sjiņsjin paaugstināsies, tad viņa De tieši pārvērtīsies par Gun. Taču cilvēks, kam ir daudz melnās matērijas, atgādina rūpnīcu, kas apstrādā izejvielas. Ja citiem ir lietošanai gatavi materiāli, viņam vēl ir vajadzīga papildu procedūra, jo viņam ir izejvielas, kurām nepieciešama pārstrāde. Tātad te vēl ir nepieciešams papildu process, kas izpaužas zināmu grūtību pārvarēšanā, kuru rezultātā melnā matērija tiek pārvērsta par De. Un tikai pēc tam cilvēkam var sākt paaugstināties Gun. Taču šim cilvēkam jau tā ir sliktā izpratnes spēja, bet tu liec viņam ciest vēl vairāk, tādā gadījumā viņš vēl vairāk neticēs, un tas viss kļūs viņam nepanesams. Tādēļ tiem, kam ir daudz karmas, ir ļoti grūti pilnveidoties. Senāk Dao un citās skolās, kurās apmācība notika individuāli, valdīja uzskats, ka skolotājs izvēlas mācekli, nevis māceklis

skolotāju. Noteicošais, izvēloties mācekli, bija tas, cik daudz šo abu matēriju ir viņa ķermenī.

Iedzimtais pamats nosaka cilvēka izpratnes spēju, taču ne vienmēr tā ir. Dažiem cilvēkiem var būt slikts iedzimtais pamats, taču ģimenes apstākļi var būt ļoti labvēlīgi. Daudzi viņa ģimenes locekļi ir praktizētāji vai budisti, kas tic sevis pilnveidošanai. Šādi apstākļi stimulē viņu ticību, palīdz uzlabot viņu izpratnes spēju, taču tas nav absolūti. Ir cilvēki, kuriem ir labs iedzimtais pamats. Taču viņi netic nekam, kas pārsniedz viņu zināšanu robežas. Tas tādēļ, ka iepriekšējos gados viņu izglītība ir iegūta sabiedrībā, kur ideoloģiskā audzināšana, kam bija raksturīgas galējības, radīja cilvēku ar šauru redzesloku. Tas arī nopietni traucē cilvēkam paaugstināt savu izpratnes spēju.

Minēšu piemēru. Kursu otrajā lekciju dienā es izklāstīju jautājumu par Debesu acs atvēršanu. Bija kāds skolnieks ar labu iedzimto pamatu. Es uzreiz atvēru viņam Debesu aci ļoti augstā līmenī, un viņš ieraudzīja daudz ko tādu, ko citi nespēja saskatīt. Lūk, ko viņš teica klātesošajiem: “Ak, es redzu, kā visur šajā telpā, kur tiek izklāstīts Likums, Faluņ kā sniegpārslīņas krīt uz cilvēkiem. Es redzu Skolotāja Li īsteno ķermenī, redzu Skolotāja Li oreolu, redzu, kā izskatās Faluņ un cik daudz ir Likuma ķermeņu. Redzu, ka Skolotājs Li izklāsta Likumu atšķirīgos līmeņos, redzu, kā Faluņ attīra skolnieku ķermeņus. Vēl es redzu, ka tad, kad Skolotājs lasa lekciju, tad līmeni pēc līmeņa, atšķirīgos līmeņos Skolotāja Gun ķermenī izklāsta Likumu. Turklāt es vēl redzu, kā svētās Debesu jaunavas kaisa ziedus,” un viņš stāstīja vēl daudz ko citu. Viņš redzēja tik brīnumainas ainas, tātad viņa iedzimtais pamats bija diezgan labs. Taču, pabeidzis savu stāstu, viņš paziņoja: “Es tam visam neticu!” Daudzas no šīm lietām jau ir pierādījusi mūsdienu zinātne. Daudzas no tām var rast izskaidrojumu mūsdienu zinātnē. Kaut ko apsprieduši esam arī mēs. Patiesībā tas, ko ir izzinājis cjiņun,

pārsniedz mūsdienu zinātnes izpratni, tas ir neapšaubāmi. No šā piemēra mēs varam redzēt, ka cilvēka izpratnes spēja ne vienmēr ir atkarīga no viņa iedzimtā pamata.

Izpratne

Kas ir “izpratne”? Izpratne ir jēdziens, kas nāk no reliģijas. Budismā tas apzīmē praktizētāja spēju saprast Budas Likumu, apzīmē izpratni izzināšanas procesā un galīgo izpratni. Tas nozīmē gudrības izpratni. Tomēr tagad šis vārds jau ir ieviests parasto cilvēku ikdienā. Teiksim, apķērīgs cilvēks spēj uzminēt sava priekšnieka domas, zina, kā viņam izdabāt. Par tādu cilvēki runā, ka viņš labi spēj izprast – lūk, kā cilvēki parasti saprot šo jautājumu. Taču, kad tu pārsniegsi parasto cilvēku līmeni un atradīsies nedaudz augstākā līmenī, tad atklāsi, ka principi, kas zināmi parastajiem cilvēkiem viņu līmenī, bieži vien izrādās aplami. Tā nepavisam nav tā izpratne, par kuru mēs runājam. Viltīgs cilvēks nevar būt apveltīts ar labu izpratnes spēju, jo cilvēks, kuram piemīt pārmērīga attapība, bieži vien kaut ko dara tikai tādēļ, lai izrādītos un izpelnītos sava priekšnieka labvēlību. Tādā gadījumā darbu nāksies veikt citiem, kuriem viņš arī paliks parādā. Tā kā viņš ir blēdīgs un spējīgs uz viltībām, tad gūs lielāku labumu, bet citi cietīs zaudējumus. Būdam tik izveicīgs, viņš nevēlas ciest zaudējumus – viņš arī reti kad cieš zaudējumus, un tādā gadījumā zaudējumus cietīs citi. Viņš pievērš arvien lielāku uzmanību šiem nenozīmīgajiem materiālajiem labumiem, un no tā viņa būtība kļūst arvien aprobežotāka. Viņam šķiet, ka tikai parasto cilvēku materiālās intereses ir uzmanības vērtas. Viņš uzskata sevi par praktisku cilvēku un nevēlas ciest jebkādus zaudējumus.

Bet viņu vēl apskauž! Teikšu tev: “Neapskauz viņu.” Tu pat nezini, cik smagi viņam ir dzīvot. Viņš ēd bez apetītes. Slikti gul.

Viņš pat miegā baidās kaut ko pazaudēt. Lai gūtu pašlabumu, viņš ir gatavs atdot pēdējos spēkus. Viņa dzīve patiešām nav viegla. Viņš tam velta visu savu dzīvi. Mēs sakām, – sastopoties ar pretrunām, pasper soli atpakaļ, un pavērsies bezgalīgas debesis un plašas jūras, garantēju, ka atklāsies pilnīgi cita aina. Taču tāds cilvēks kā viņš nevēlas piekāpties. Dzīve viņu ārkārtīgi nogurdina. Tu gan labāk no viņa nemācies. Pilnveidošanās aprindās mēdz teikt, ka tāds cilvēks atrodas dziļos maldos. Dzenoties pēc materiālajiem labumiem, viņš ir pavisam apmaldījies parasto cilvēku vidū. Viegli pateikt, lai viņš notur De! Tu viņam iesaki praktizēt, bet viņš netic: “Praktizēt? Pie jums, praktizētājiem, nav pieņemts atbildēt ar sitienu uz sitienu vai runāt pretī, kad jūs lamā. Cilvēki tev dara pārestības, bet tu sirdī pat nedrīksti turēt naidu pret viņiem. Gluži pretēji, tev vēl jāpateicas viņiem. Jūs visi esat kļuvuši līdzīgi AQ! Jums ar galvu kaut kas nav kārtībā!” Pilnveidošanās tādām cilvēkam nav saprotama. Viņš tevi uzskata par dīvainu. Viņš lūkojas uz tevi kā uz muļķi. Vai tad viņu izglābt nav grūti?

Izpratnei, par kuru mēs runājam, nav sakara ar iepriekš minēto, bet, gluži otrādi, tā skar attieksmi pret savtīgām interesēm, tādēļ viņš arī nosauca mūs par muļķiem. Par tādu izpratni mēs arī runājam. Protams, patiesībā mēs neesam muļķi, mēs tikai ar vieglu sirdi izturamies pret lietām, kas saistītas ar pašlabumu, bet citādā ziņā mēs visi esam ļoti prātīgi. Kad mēs strādājam pie kāda zinātnisko pētījumu projekta, izpildām priekšniecības rīkojumus vai darām kādu darbu, mums viss ir skaidrs un saprotams, un mēs pilnībā varam tikt galā. Mēs tikai ar vieglu sirdi izturamies pret personīgām interesēm un pretrunām starp cilvēkiem. Kurš tādā gadījumā sauks tevi par muļķi? Nevienš. Garantēju, ka tā arī būs.

Ņemsim par piemēru kaut vai īstu muļķi. Raugoties no augstākā līmeņa skatpunkta, viss izrādās gluži otrādi. Atrdoties

starp parastiem cilvēkiem, muļķis nevar nodarīt nopietnu ļaunumu, nedzenas pēc pašlabuma un slavas, un līdz ar to nezaudē De, citi viņam dod De. Dod, kad sit un lamā viņu. Taču De ir ārkārtīgi vērtīga matērija. Mūsu Visumā pastāv šāds princips – kas nezaudēs, tas neiegūs; lai iegūtu, tev jāzaudē. Ieraugot muļķi, cilvēki sāk lamāties: “Tu esi liels muļķis!” Līdz ar šīm rupjībām uz viņa pusi pāriet gabaliņš De. Nodarot viņam pāri, tu esi ieguvis, tādēļ tev arī kaut kas ir jāzaudē. Ejot garām, tu iespēri viņam ar kāju: “Kāds tu muļķis!” Un tā pie viņa pāriet vēl viens gabaliņš De. Viņu apvaino, sit, bet viņš uz to visu atbild tikai ar smaidu: “Labi, labi, tu iedevi man De, un es netaisos atteikties no tās!” Padomājiet, kurš gan ir gudrāks, ja šo jautājumu izskata saskaņā ar augstāko līmeņu principiem? Vai tad ne viņš? Viņš ir pats gudrākais. Viņš it nemaz nezaudē De. Cik De tu sviedīsi uz viņa pusi, tik viņš labprāt pieņems, visu atstās sev. Viņš ir dumjš šajā dzīvē, bet nebūs dumjš savā nākamajā pārdzimšanā. Viņa Dvēsele arī nav dumja. Reliģijās runā – ja cilvēkam ir daudz De, tad pēc pārdzimšanas viņš ieņems augstu amatu vai kļūs par bagātu cilvēku – to visu viņš iegūs apmaiņā pret De.

Mēs sakām, ka De var tikt tieši pārveidota par Gun. Līdz kādam līmenim tu vari pilnveidoties, ir atkarīgs no tā, cik daudz tavas De var tikt pārveidots. Tā var tieši tikt pārveidota par Gun. Vai tad ne no šīs matērijas veidojas Gun, kas nosaka cilvēka līmeni un viņa Gun spēku? Vai tad tā nav vērtīga? De var atnest, ienākot šajā pasaulē, kā arī aiznest, aizejot no šīs pasaules. Budismā saka: cik augstu tu spēj pilnveidoties – tāds arī būs tavs Sasnieguma statuss. Cik tu atdosi, tik arī iegūsi – tāda ir lietu loģika. Reliģijās saka – ja tev ir daudz De, tad nākamajā dzīvē tu ieņemsi augstu amatu vai arī tev piederēs milzīgas bagātības. Ja cilvēkam ir maz De, viņš pat žēlastības dāvanas nespēs izlūgties, jo viņam nepietiek De apmaiņai – ja nezaudēsi, tad neiegūsi! Ja cilvēkam vispār nav De, tad gan viņa ķermenis, gan dvēsele tiks pilnībā iznīcināti. Viņš patiešām mirs.

Kādreiz bija tāds cīģun meistars. Sākumā viņa līmenis bija diezgan augsts, pēc tam viņš nokļuva slavas un savtības valgos. Skolotājs aizveda viņa Palīgdvēseli, jo viņam pilnveidojās tieši Palīgdvēsele. Palīgdvēsele kontrolēja cilvēku, kamēr netika aizvesta. Minēšu piemēru. Reiz organizācijā notika dzīvokļu sadale. Priekšnieks teica: "Lai tie, kuriem nepieciešams dzīvoklis, nāk šurp un izstāsta savus dzīves apstākļus. Lai pasaka, cik ļoti viņiem ir nepieciešams dzīvoklis." Pēc tam katrs stāstīja savu, bet viņš klusēja. Visbeidzot priekšnieks, uzzinājis, ka šim cilvēkam grūtību ir vairāk nekā citiem, nolēma viņam piešķirt dzīvokli. Cits iebilda: "Nē, nedodiet viņam dzīvokli, dodiet man. Man ļoti vajag." Bet šis cilvēks atbildēja: "Ņem, ja jau vajag." Parastie cilvēki uzskatītu viņu par muļķi. Kāds zināja, ka viņš ir praktizētājs, un jautāja viņam: "Tu esi praktizētājs un neko neprasi, bet kas tev ir vajadzīgs?" Viņš atbildēja: "Man ir vajadzīgs tas, kas citiem nav vajadzīgs." Patiesībā viņš nemaz nav dumjš. Viņš ir diezgan apķērīgs cilvēks. Taču, kad tiek skartas viņa personīgās, savtīgās intereses, viņš šādi izturas – ļauj notikumiem rītēt savu gaitu. Citi atkal viņam jautā: "Bet kas cilvēkiem šodien nav vajadzīgs?" Viņš saka: "Cilvēkiem zem kājām mētājas akmeņi, tie nevienam nav vajadzīgi. Es, lūk, arī ņemšu šos akmeņus." Parastie cilvēki uzskata to par neiedomājamu. Viņi nesaņemot praktizētājus, nav spējīgi viņus saprast, starp viņiem ir pārāk liela atšķirība domāšanā. Viņu līmeņi ir pārāk tāli cits no cita. Protams, viņš neņem akmeņus, viņš tikai izteica principu, kas nav saprotams parastajiem cilvēkiem: "Es netiecos pēc tā, ko vēlas parasti cilvēki." Ņemsim par piemēru akmeni. Budistu Svētajos Rakstos var lasīt, ka Sukhavati paradīzē koki ir no zelta, zeme no zelta, putni no zelta, ziedi no zelta un mājas no zelta, pat Budu ķermeņi laistās zeltā. Tur tu neatradīsi nevienu akmeni. Runā, ka naudas vietā tur izmanto akmeņus. Viņš, protams, nenesīs uz turieni akmeņus. Taču viņš izteica principu, kas nav aptverams parastajiem cilvēkiem. Patiesībā praktizētāji saka: "Mēs nedzenamies pēc tā, pēc kā dzenas parastie cilvēki,

mūs nepiesaista tas, kas pieder parastajiem cilvēkiem, bet parastie cilvēki, kaut arī vēlas, tomēr nekad neiegūs to, kas pieder mums.”

Patiesībā izpratne, par kuru mēs runājām iepriekš, – ir tikai izpratne, kas radusies pilnveidošanās procesā un kuru parastie cilvēki saprot pretējā nozīmē. Kad mēs runājam par īstu izpratni, tas skar jautājumu par to, vai spējat saprast un pieņemt Likumu, kuru mūsu pilnveidošanās procesā izklāsta Skolotājs, vai Dao, ko sludina Dao sistēmas Skolotājs; kad pilnveidošanās procesā sastopies ar traucējumiem un grūtībām – vai tu spēj izprast, ka esi praktizētājs, un rīkoties saskaņā ar šo Likumu? Daži vienkārši nekam netic, lai ko tu viņiem teiktu, viņi novērtē tikai reālu labumu parasto cilvēku vidū. Viņi stūrgalvīgi turas pie savas pārliecības, tādēļ arī nespēj noticēt. Citi domā tikai par izdziedināšanos. Tiklīdz es pateicu, ka cīņun vispār nav paredzēts dziedināšanai, viņi uzreiz sajuta antipātiju un pārstāja ticēt maniem vārdiem.

Dažiem nekādi nespēj uzlaboties izpratnes spēja. Viņi patvaļīgi veic dažādas atzīmes manā grāmatā. Tie, kuriem ir atvērusies Debesu acs, redz, ka šī grāmata izstaro daudzkrāsainus starus un mirdz zeltā. Katra zīme tajā ir mana Likuma ķermeņa attēls. Tās viss ir vistīrākā patiesība. Kādēļ lai es melotu? Bet tas, ko tu tur saķēpāji, ir tik melns. Kā tu uzdrīksties tur patvaļīgi zīmēt? Vai tu zini, ar ko mēs šeit nodarbojamies? Vai tad mēs nemācām tevi pilnveidoties uz augstiem līmeņiem? Ir atsevišķas lietas, par kurām tev arī vajag padomāt. Šī grāmata spēj virzīt tavu pilnveidošanās praksi. Vai tad tā nav vērtīga? Tu pielūdz Budu, bet vai tas tev palīdzēs pa īstam pilnveidoties? Tu esi dievbijīgs cilvēks, neuzdrīksties kaut mazliet aizskart Budas statuju un ik dienas kvēpini tās priekšā vīraku, taču tu uzdrīksties sasmērēt Dafa, kas patiešām vada tevi tavā pilnveidošanās praksē.

Runājot par cilvēka izpratnes spēju, ar to tiek domāts, cik dziļi tu spēj izprast to, kas pilnveidošanās procesā veidojas dažādos līmeņos, vai to, ko izklāsta skolotājs, kādu viņa izklāstīto Likumu. Taču tas vēl nav tas, ko mēs saucam par būtisko izpratni. Būtiskā izpratne, par kuru mēs runājam, nozīmē, ka cilvēks no paša pilnveidošanās sākuma, visu atlikušo mūžu, nepārtraukti virzās uz augšu, nepārtraukti atmet dažādas pieķeršanās un cilvēciskas vēlmes. Līdz ar to viņa Gun arī nepārtraukti pieaug, un tā tas turpināsies līdz brīdim, kad viņš spers pēdējo soli sevis pilnveidošanā. De matērija būs pilnībā pārvērsta par Gun, cilvēks būs nogājis visu pilnveidošanās ceļu, kuru viņam ir ieplānojis Skolotājs. Bum! – sprādzienā atveras viss noslēgtais. Debesu acs atveras viņa atrašanās vietas līmeņa pašā augstākajā punktā. Viņš redz patiesās ainas savas atrašanās vietas līmeņa katrā dimensijā, redz dažādu dzīvo būtņu eksistences formas katrā laika telpā, matērijas eksistences formas katrā laika telpā, redz mūsu Visuma patiesību. Tad cilvēkam parādās varenas brīnumspējas. Viņš var nonākt saskarsmē ar dažādām dzīvajām būtnēm. Vai tādā gadījumā viņš nav Dižens Apskaidrotais – cilvēks, kurš pilnveidojoties sasniedzis Apskaidrību? Senajā indiešu valodā to sauc par Budu.

Tā būtiskā izpratne, par kuru mēs runājam, tomēr attiecas uz pēkšņās Apskaidrības formu. Pēkšņā Apskaidrība nozīmē, ka cilvēks atlikušos savas dzīves gadus pilnveidojas ar noslēgtām spējām. Viņš nezina, kādu augstumu ir sasniedzis viņa Gun, nezina, kāda ir viņa pilnveidotā Gun forma. Viņa organismā nav nekādas reakcijas. Pat viņa ķermeņa šūnas ir noslēgtas. Pilnveidotais Gun ir noslēgts. To atbrīvos tikai tad, kad cilvēks izdarīs pēdējo soli pilnveidošanās ceļā. Tā var notikt tikai cilvēkam ar diezgan iedzimto pamatu. Pilnveidošanās tādām cilvēkiem ir diezgan mokošs process. Sākot ar to, lai būtu labs cilvēks, viņš to vien dara, kā paaugstina savu Sjiņšjin, pārcieš grūtības, pilnveidojas augšup, vienmēr ir prasīgs Sjiņšjin paaugstināšanā, bet viņš

neredz savu Gun. Tādam cilvēkam pilnveidoties ir visgrūtāk. Pa tādu ceļu var iet tikai cilvēks ar dzienu iedzimto pamatu. Lai arī cik gadus viņš pilnveidotos, viņš tik un tā neko nezina.

Pastāv arī cita izpratnes forma, un to sauc par “pakāpenisko Apskaidrību”. Daudzi no jums jau pašā sākumā sajuta Faluņ rotāciju. Reizē ar to es jums atvēru Debesu aci. Dažādu iemeslu dēļ daži no jums pagaidām vēl neredz, bet nākotnē varēs redzēt, vai arī slikti redz, bet nākotnē varēs redzēt labāk, daži nemāk ar to rīkoties, bet nākotnē iemācīsies. Katrs nepārtraukti paaugstina savu līmeni. Līdz ar Sjiņšjin paaugstināšanos un dažādu pieķeršanos atmešanu parādīsies dažādas pārdabiskās spējas. Viss pilnveidošanās process un ķermeņa pārveidošanas process notiek apstākļos, kad jūs varat to redzēt un sajust. Tādā veidā, sperot pēdējo soli savā pilnveidošanās ceļā, tu pilnībā izzināsi Visuma patiesību un sasniegsi visaugstāko līmeni, kāds tev ir jāsasniedz. Beṅti izmaiņas un pārdabisko spēju pastiprināšanās sasniegs noteiktu līmeni, pakāpeniski tuvojoties noteiktajam mērķim. Tāds ir pakāpeniskās Apskaidrības process. Pilnveidošanās ceļš pakāpeniskajā Apskaidrībā arī nav viegls. Kad cilvēkiem parādās pārdabiskas spējas, daži, nespējot atbrīvoties no pieķeršanās, var viegli tās parādīt citiem vai pastrādāt ko sliktu. Tādā veidā tavš Gun kritīsies, tava pilnveidošanās izrādīsies veltīga, un galu galā tu pazudināsi sevi. Daži spēj ieraudzīt dažādu līmeņu dzīvo būtņu izpausmes formas. Tās var likt tev darīt te vienu, te otru, var pamudināt tevi praktizēt viņu lietas, var pieņemt tevi par mācekli. Taču tās nevar palīdzēt tev iegūt Īsteno Sasniegumu, jo pašas vēl nav to ieguvušas.

Turklāt cilvēki, kas mīt augstāko līmeņu dimensijās, ir svētie. Viņi spēj pārvērsties par milžiem, spēj demonstrēt dažādas brīnumspējas. Ja tu nespēsi saglabāt taisnu prātu, tad, visticamāk, sekosi viņiem. Ja tā notiks, tad tu būsi veltīgi pilnveidojies. Lai arī tavā priekšā būtu bijis īsts Buda vai īsts Daoss, tev no jauna jāsāk

sava pilnveidošanās. Vai tad cilvēki, lai arī kādās Debesīs viņi atrastos, nav svētie? Tikai tad, kad tava pilnveidošanās būs sasniegusi ārkārtīgi augstu līmeni un tu būsi sasniedzis mērķi, tu varēsi pilnībā izrauties. Tomēr parasta cilvēka acīs tas svētais patiešām liekas augsts un milzīgs, turklāt ar lielām spējām apveltīts, taču diezin vai viņš ir guvis Īsteno Sasniegumu. Vai spēsi palikt nesatricināms, kad tev traucēs visdažādākās informācijas un kārdinās visdažādākās ainas? Tādēļ pilnveidoties ar atvērtu Debesu aci arī ir grūti. Šajā gadījumā ir vēl grūtāk noturēt Sjiņšjin. Labi, ka es dažiem no jums atveru pārdabiskās spējas tikai pusceļā, un tikai pēc tam sākas pakāpeniskās Apskaidrības stāvoklis. Debesu aci es atvēršu visiem, bet daudzu pārdabiskajām spējām mēs neļausim izpausties. Kad tavš Sjiņšjin pakāpeniski paaugstināsies līdz noteiktam līmenim, kad tavš dvēseles stāvoklis būs kļuvis noturīgs, kad tu spēsi valdīt pār sevi, tad es uzreiz “ar sprādzienu visu atvēršu”. Kad tu noteiktā līmenī sasniegsi pakāpenisko Apskaidrību, tev jau būs vieglāk pār sevi valdīt, un tad parādīsies visādas pārdabiskās spējas. Tu turpināsi savu pilnveidošanos, un visbeidzot pārdabiskās spējas atklāsies pilnībā. Tavām pārdabiskajām spējām ļauj izpausties pilnveidošanās pusceļā – tā notiks ar daudziem no jums, tādēļ nevajag steigties skatīties.

Jūs droši vien esat dzirdējuši, ka dzenbudismā arī runā par dalījumu pēkšņajā un pakāpeniskajā Apskaidrībā. Dzenbudisma sestais patriarhs Hueinens iestājās par pēkšņu Apskaidrību, bet Šeņsju no ziemeļu sektas – par pakāpenisku. Vēstures gaitā starp tiem norisinājās ilgstošs strīds. Sprieda gan šā, gan tā. Manuprāt, tādām strīdam nav nekādas nozīmes. Kādēļ? Tādēļ, ka viņi strīdējās tikai par to, kā pilnveidošanās procesā saprast kādu principu. Daži šo principu var saprast uzreiz, bet citi var izprast un aptvert pakāpeniski. Vai nav vienalga, kā to izprast? Labāk, protams, saprast uzreiz, bet pakāpeniski izprast arī nav slikti. Vai tad abos gadījumos tā nav Apskaidrība? Gan viens, gan otrs ir Apskaidrība, tādēļ ir pieļaujama jebkura forma.

Cilvēks ar diženu iedzimto pamatu

Kas ir cilvēks ar diženu iedzimto pamatu? Cilvēks ar diženu iedzimto pamatu tomēr atšķiras no cilvēka ar labu vai sliktu iedzimto pamatu. Tādu cilvēku ar diženu iedzimto pamatu ir ļoti grūti atrast. Ilgstoša vēsturiskā perioda laikā piedzimst tikai viens tāds cilvēks. Protams, cilvēkam ar diženu iedzimto pamatu pirmām kārtām jābūt ļoti daudz De, viņa baltās matērijas laukam ir jābūt milzīgam. Tas ir neapšaubāmi. Turklāt viņam jāspēj izturēt ciešanas no ciešanām, jābūt apveltītam ar diženu pacietību, jāprot atsacīties, kā arī jābūt spējīgam saglabāt De, viņa izpratnes spējai jābūt izcilai un tā tālāk.

Kas ir ciešanas no ciešanām? Budismā valda uzskats, ka būt par cilvēku – tās jau ir ciešanas. Ja jau esi kļuvis par cilvēku, tad tev nākas ciest. Budismā uzskata, ka dzīvajām būtnēm visās citās dimensijās nav tādu ķermeņu, kādi ir parastiem cilvēkiem, tādēļ tās neslimo un tām nav problēmu, kas saistītas ar piedzimšanu, novecošanu, slimībām un nāvi. Viņām nav tādu ciešanu. Cilvēki, kas atrodas citās dimensijās, spēj pacelties gaisā, viņiem nav svara. Tas ir lieliski. Parastiem cilvēkiem ir fiziskais ķermenis, un no tā arī rodas problēmas. Šis ķermenis nespēj izturēt ne aukstumu, ne karstumu, ne slāpes, ne badu, ne nogurumu. Turklāt pastāv vēl arī piedzimšanas, novecošanas, slimību un nāves problēmas. Jebkurā gadījumā cilvēkam nav komforta.

Kādā avīzē lasīju ziņas, ka zemestrīcē Tanšaņas pilsētā daudzi gājuši bojā, bet daļa cietušo izglābti. Šo cilvēku vidū tika veikta īpaša sociālā aptauja. Viņiem uzdeva jautājumu par to, ko viņi izjutuši miršanas brīdī? Pretēji gaidītajam, visi šie cilvēki pieminēja kādu īpašu stāvokli, turklāt visi vienādu – cilvēks nāves brīdī neizjūt bailes, tieši otrādi, acumirkļi piedzīvo atbrīvošanās sajūtu, izjūt kādu vēl nepieredzētu savīļņojumu. Vieni jūt, ka acumirkļi ir atbrīvojušies no sava ķermeņa važām un bezsvara

stāvoklī uzlido gaisā – ārkārtīgi brīnišķīgi. Turklāt viņi arī redzējuši savu ķermeni. Otri pat redzējuši dzīvās būtnes no citām dimensijām, un vēl trešie devušies uz dažādām vietām. Visi viņi pieminēja to mirkli, kad izjuta kādu nepieredzētu saviņņojumu, sajūtot atbrīvošanos no ciešanām. Tas liecina, ka mūsu fiziskais ķermenis sagādā mums tikai ciešanas. Tomēr mēs visi esam tādi piedzimuši, tādēļ arī nezinām, ka tās ir ciešanas.

Es teicu, ka cilvēkam ir jāiztur ciešanas no ciešanām. Citu dienu es stāstīju, ka cilvēces laika telpas jēdziens atšķiras no tā, kāds tas ir citās, vēl lielākās laika telpās. Mums viens šīceņ ir pielīdzināms divām stundām, bet tajā dimensijā tas ir pielīdzināms veselam gadam. Tur teic, ka šis cilvēks ir patiešām neparasts, viņš praktizē tik mokošā vidē. Saka arī, ka šim cilvēkam ir radusies vēlme sasniegt Dao un ka viņš vēlas pilnveidoties, viņš ir ļoti neparasts cilvēks. Šādās ciešanās viņš vēl nav pazaudējis savu sākotnējo būtību, viņam vēl gribas pilnveidoties un atgriezties atpakaļ. Kādēļ praktizētājiem drīkst sniegt palīdzību bez jebkādiem nosacījumiem? Tieši tādēļ. Pieņemsim, ka šis cilvēks ir nosēdējis meditācijā visu nakti šajā parasto ļaužu dimensijā. Viņi to ieraudzīja un runā, ka šis cilvēks ir patiešām izcils, lūk, nosēdējis meditācijā jau sešus gadus. Tas ir tādēļ, ka mums viens šīceņ ir pielīdzināms vienam gadam tajā pusē. Mūsu cilvēce atrodas ārkārtīgi īpašā dimensijā.

Kā izturēt ciešanas no ciešanām? Piemēram, cilvēks iet uz darbu. Organizācijā, kurā viņš strādā, ar katru dienu klājas arvien sliktāk. Nav pieļaujams, ka darbinieku būtu vairāk nekā nepieciešams. Darbavietā notiek reorganizācija. Tiek ieviesta darba līgumu sistēma. Tiem, kas izrādījās lieki, bija jāaiziet no darba. Viņš ir atlaisto vidū, tas nozīmē, ka palicis bez dienšķā maizes kumosa. Kāds viņam ir noskaņojums? Nav algas, kā iztikt? Varbūt sākt nodarboties ar ko citu, bet viņš vairāk neko neprot. Sarūgtināts dodas mājās. Pārņācis mājās, viņš atrod savu

vecu tēvu smagi slimu. Viņš sāk raizēties un steigšus rīkoties – vajag ātri nogādāt sirmgalvi slimnīcā. Ar grūtībām viņš aizņemas naudu un ievieto veco tēvu slimnīcā. Dodas mājup, lai kaut ko tēvam pagatavotu. Tiklīdz pārkāpj mājas sliekšni, pie viņa ierodas dēla skolotājs un saka: “Jūsu dēls ir pamatīgi piekāvis klasesbiedru. Nāciet un paskatieties tūlīt.” Tiklīdz viņš tiek ar to galā un atnāk mājās, kāds piezvana pa telefonu un paziņo, ka viņa sievai ir mīļākais. Protams, ar jums tā nenotiks. Parasts cilvēks nespēs izturēt tādas mokas. Nodomās: “Kādēļ gan dzīvot tālāk, labāk atrast virvi un pakārties. Dzīvot vairs negribas! Līdz ar nāvi beidzas visas raizes!” Es saku, ka cilvēkam jāiztur ciešanas no ciešanām, protams, ne vienmēr tādā veidā. Savstarpējas intrigas, Sjiņšjin pretrunas, cīņa par personīgiem labumiem – tas viss nebūt nav vieglāk pārvarams. Daudzi cilvēki dzīvo tikai dēļ aizvainojuma, kas pārpildījis sirdi, un ir gatavi pakārties, kad nevar vairs izturēt. Tādēļ mēs sakām, ka mums jāpildinveidojas šādā sarežģītā vidē, mums ir jāiztur ciešanas no ciešanām, turklāt jābūt apveltītiem ar dzienu pacietību.

Kas tad ir dziņa pacietība? Vispirms praktizētājiem ir jāuzvedas šādi: nedrīkst atbildēt ar sitienu uz sitienu, ar lamām uz lamām. Tev jāspēj paciest. Citādi – kāds gan tu esi praktizētājs? Daži saka: “Ir ļoti grūti izkopt sevī pacietību. Man ir slikts raksturs.” Ja raksturs ir slikts, tad maini to. Praktizētājiem noteikti ir jābūt pacietīgiem. Daži cilvēki, audzinot bērnus, iekarst dūsmās, no kā izceļas briesmīgs troksnis. Audzinot bērnus, tev nevajag tā rīkoties, nevajag dusmoties pa īstam. Pret bērniem vajag izturēties saprātīgi, un tikai tad tavai audzināšanai būs labi rezultāti. Padomā, kā tev varēs pieaugt Gun, ja tu, nespējot paciest, dusmojies pat par sīkumiem. Kāds saka: “Ja kāds uz ielas man iespers un apkārt nebūs neviena pazīstama, es spēšu to paciest.” Es saku, ka ar to vien nepietiek. Kaut kad nākotnē tu, iespējams, saņēmsi pļauku kāda klātbūtnē, kura priekšā visvairāk baidies tikt apkaunots, un tu kritīsi kaunā. Kāda būs

tava pieceja šim jautājumam, vai spēsi izturēt? Pieņemsim, tu izturēsi, bet ņemsi visu pie sirds, tas arī neder. Visiem zināms, ka tie, kas sasnieguši Arhata līmeni, vairs neņem neko pie sirds, it nemaz nepievērš uzmanību parasto cilvēku lietām. Viņi vienmēr ir priecīgi, un viņu sirds ir mierīga, lai arī kādus zaudējumus viņi ciestu. Ja tu patiešām tā rikosies, tas nozīmē, ka jau būsi ieguvis sākotnējo Sasnieguma statusu – Arhata statusu.

Daži saka: “Ja mēs pacietīsim līdz tādai pakāpei, tad parastie ļaudis teiks, ka mēs esam pārmēru glēvi un vāji un esam pārāk viegli izmantojami.” Es saku, ka tā nav ne glēvulība, ne vājums. Padomājiet, pat vecāka gadagājuma un izglītoti parastie cilvēki augstu vērtē savaldību, nepielīdzina sevi parastiem ļaudīm un atturas no strīdiem. Ko gan tad runāt par mūsu praktizētājiem? Kāda gan tur glēvulība un vājums? Manuprāt, tā tieši ir lielas pacietības un stipras gribas izpausme. Tikai praktizētājiem var būt tik dižena spēja paciest. Ir tāds teiciens: “Parasts cilvēks necietis aizvainojumu un izvilks zobenu, lai cīnītos.” Parasti cilvēki, bez šaubām, tā arī rīkojas. Tu mani lamā, un es atbildu tev ar to pašu. Tu man iesiti, un es, protams, atbildu tev ar sitienu. Tātad viņi ir parasti cilvēki. Vai gan tādus var uzskatīt par praktizētājiem? Ja pilnveidojoties tev nav stipras gribas, ja nespēj savaldīties, tad nespēsi sasniegt tādu pacietību.

Visiem zināms, ka senajā Ķīnā bija cilvēks, kuru sauca Haņ Sjiņs, viņš bija ļoti talantīgs cilvēks, imperatora Liu Bana virspavēlnieks un krietns atbalsts valstij. Kādēļ viņš varēja uzņemties tik atbildīgu pienākumu? Haņ Sjiņs kopš bērnības bija neparasts cilvēks. Ir kāds stāsts par to, kā Haņ Sjiņs izcieta pazemojumu, izlienot kādam vīram starp kājām. Kopš bērnības Haņ Sjiņs praktizējās kaujas mākslās. Tajā laikā tie, kuri apguva kaujas mākslas, vienmēr staigāja ar zobenu. Reiz viņš gāja pa ielu, un kāds nelietis, iespiedis rokas sānos, aizšķērsoja viņam ceļu: “Kādēļ gan tev zobens? Tu uzdrošināsies nogalināt cilvēku?”

Ja uzdrošināsies, tad nocērt man galvu.” Pēc šiem vārdiem viņš pastiepa savu kaklu. Haņ Sjiņš nodomāja: “Kādēļ man cirst tavu galvu?” Arī tajā laikā par slepkavību bija jāstājas tiesas priekšā un par dzīvību jāsamaksā ar dzīvību. Vai tad drīkst patvaļīgi nogalināt cilvēku? Tas cilvēks pamanīja, ka Haņ Sjiņš neuzdrīkstas nogalināt, un teica: “Ja jau tu neuzdrīksties mani nogalināt, tad izrāpo man starp kājām.” Haņ Sjiņš patiešām izrāpoja viņam starp kājām. Tas parāda, ka Haņ Sjiņam piemita reti sastopama un dižena pacietība. Viņš atšķīrās no parastiem ļaudīm un tādēļ varēja uzņemties tādu atbildīgu pienākumu. Cilvēki dzīvo, lai aizstāvētu savu godu – tas nav nekas cits, kā vien laicīgu cilvēku uzskats. Padomājiet, vai tādi uzskati par dzīvi nerada cilvēkam grūtības un ciešanas? Vai tā dēļ ir vērts dzīvot? Haņ Sjiņš tomēr bija parasts cilvēks, bet mēs esam cilvēki, kas pilnveidojas. Mums jābūt daudz labākiem par viņu. Mūsu mērķis ir pārsniegt parasto ļaužu līmeni un pacelties uz augstiem līmeņiem. Tādā situācijā mēs nenonāksim. Tomēr pazemojumi un aizvainojumi, kuriem praktizētāji tiek pakļauti starp parastiem ļaudīm, nebūt nav mazāk nozīmīgi par tāda veida atgadījumu. Sjiņšjin pret runas starp cilvēkiem, manuprāt, nebūt nav vieglāk izturamas, tās pat pārspēj to – tās pārvarēt arī ir ļoti grūti.

Turklāt tiem, kas pilnveidojas, ir jāatsakās no ikvienas pieķeršanās un vēlmes, kas raksturīgas parastiem cilvēkiem. Ja to nevar panākt uzreiz, tad var censties sasniegt pakāpeniski. Ja tu jau šodien spētu to izdarīt, tad jau šodien kļūtu par Budu. Pilnveidoties vajag pakāpeniski, taču tu nedrīksti atslābināt prasības pret sevi. Iespējams, tu teiksi: “Skolotājs sacīja, ka pilnveidoties vajag pakāpeniski, tad mēs arī to darīsim bez steigas.” Nekādā gadījumā! Tev jābūt prasīgam pret sevi. Pilnveidojoties Budas Likumā, tev jābūt centīgam un apņēmīgam.

Tāpat ir nepieciešams saglabāt De, noturēt Sjiņšjin pienācīgā līmenī, un nedrīkst rīkoties neapdomīgi. Tu nedrīksti darīt, ko

vien vēlies, tev jānotur savs Sjiņšjin. Parasto ļaužu vidū mēs bieži dzirdam tādus izteicienus kā “darīt labu”, “uzkrāt De”. Praktizētāji nepievērš uzmanību De uzkrāšanai, mēs pievēršam uzmanību De saglabāšanai. Kādēļ mēs pievēršam uzmanību De saglabāšanai? Tādēļ, ka ieraudzījām tādu apstākli – par De uzkrāšanu tiek runāts starp parastiem ļaudīm, un, ja kāds ir uzkrājis daudz De, izdarījis kaut ko labu, tad viņam nākamajā pārdzimšanā viss būs labi. Taču mums nepastāv šāda problēma. Ja tu veiksmīgi pabeigsi pilnveidošanos un sasniegsi Dao, tad tev vairs nepastāvēs jautājums par pārdzimšanu. Runājot par De saglabāšanu, mēs to saprotam ar vēl vienu nozīmi – ka baltā un melnā matērija mūsu ķermenī uzkrājas ne jau vienas dzīves laikā, tās tiek pārmantotas kopš seniem laikiem. Apstaigāsi visu pilsētu un pat tad, iespējams, neatradīsi iespēju izdarīt labu darbu. Diez vai tu spēsi to atrast, pat ja meklēsi šādu iespēju katru dienu.

Te ir vēl kāda nozīme. Pieņemsim, ka tev atļauj uzkrāt De. Tu uzskati kaut ko par labu un sāc to darīt, bet tas izrādās slikts. Varbūt tev šķiet, ka kāda lieta ir slikta un tu iejaucies, lai apturētu to, taču, iespējams, tā varēja būt laba. Kādēļ tā? Tādēļ, ka tu nespēj saskatīt aiz tā esošo iepriekšnolemību. Mūsu sabiedrības likumi nosaka parasto ļaužu lietas. Tur nav problēmu. Būdams praktizētājs, tu pārsniedz parasto, tu esi neparasts. Neparastiem cilvēkiem ir jāvadās pēc neparastiem principiem, nevis pēc parasto cilvēku principiem. Tā kā tu nezini kādas lietas iepriekšnolemību, tu ļoti viegli vari kļūdīties. Tādēļ mēs runājam par bezdarbību, tu nedrīksti darīt, kas vien tev ienāk prātā. Daži saka: “Es gribu pamācīt sliktus cilvēkus.” Tādā gadījumā es tev ieteiktu kļūt par policistu. Taču mēs nesakām, ka tev jāpaliek malā, ja notiek slepkavība vai ļaunprātīga dedzināšana. Es jums tikai skaidroju, – kad starp cilvēkiem rodas konflikts – kāds kādam iesper ar kāju, kāds kādam iesit ar dūri – pilnīgi iespējams, ka viens bija otram parādā, un tagad viņi ir norēķinājušies.

Ja tu iejauksies, viņiem neizdosies norēķināties, un viss atkārtosies kaut kad vēlāk. Tas nozīmē, ka tu nezini, kāda ir šo lietu iepriekšnolemība, un viegli vari izdarīt ko sliktu un tāpēc pazaudēt De.

Tas nekas, ka parastie cilvēki iesaistās parasto cilvēku lietās, jo viņi izmantos savus principus, lai tās risinātu. Tev jāvērtē lietas pēc augstākiem principiem. Ja tu stāvēsi malā, kad notiek slepkavība vai ļaunprātīga dedzināšana, tad tā jau būs Sjiņšjin problēma. Kā gan tu joprojām varēsi būt labs cilvēks? Ja tu neiejauksies šādās lietās, tad kādās lietās tev vēl iejaukties? Taču šādas lietas nav saistītas ar mūsu praktizētājiem. Diez vai tev tādas tiks sarīkotas, un diez vai tu tādas sastapsi. Mēs runājam par De saglabāšanu tamdēļ, lai tu neizdarītu neko sliktu. Pastāv tāda varbūtība, ka tu nodarīsi ļaunumu jau tad, kad tikai pavisam nedaudz iejauksies kādā lietā. Tad tu pazaudēsi De. Ja pazaudēsi De, kā gan tu paaugstināsi savu līmeni? Kā sasniegsi savu galamērķi? Te pastāv šāds jautājums. Turklāt nepieciešama arī laba izpratnes spēja. Labs iedzimtais pamats var būt par iemeslu labai izpratnes spējai, un sava nozīme var būt arī apkārtējās vides ietekmei.

Mēs jau teicām, ja ikviens no jums pilnveidos savu iekšējo būtību, meklēs savā Sjiņšjin, meklēs pieļauto kļūdu iemeslus, lai nākamajā reizē spētu visu izdarīt labāk, un, iekams ķerties pie kādas lietas, pirmām kārtām padomās par citu interesēm, tad cilvēku sabiedrība kļūs labāka, tās morāle paaugstināsies, garīgā kultūra, sabiedriskās drošības stāvoklis uzlabosies un, iespējams, vairs nebūs vajadzīga policija. Nevienam nevajadzēs kontrolēt citus, katrs pats spēs valdīt pār sevi, katrs meklēs nepilnības sevī. Cik gan labi tas būs. Kā zināms, tagad likumi tiek pakāpeniski papildināti un kļūst stingrāki. Taču kādēļ vēl arvien ir tādi, kas dara sliktu? Kādēļ viņi neievēro pastāvošos likumus? Tas tādēļ, ka tu nevari kontrolēt viņu prātus. Kad citi neredz, viņi tik un tā

dara nekrietnas lietas. Taču, ja ikviens pilnveidos savu sirdi, tad būs pavisam cita aina. Tad tev vairs nebūs nepieciešams stāvēt tainīguma sardzē.

Es varu izklāstīt Likumu tikai līdz šim līmenim, lai iegūtu to, kas ir augstākā līmenī, tev pašam jāpilnveido sevi. Daži uzdod man arvien konkrētākus jautājumus, tajā skaitā arī jautājumus, kas skar ikdienišķus sīkumus. Ja es uz visu atbildēju, tad kā gan tu pilnveidosies?! Tev ir jāpilnveidojas pašam, tev pašam jāizprot. Ja es visu smalki izskaidrošu, tad tev nebūs iespējas pilnveidoties. Labi, ka Dafa ir jau izklāstīts. Tu vari rīkoties saskaņā ar Dafa.

* * *

Domāju, ka mans Likuma izklāstīšanas laiks drīz beigsies, tādēļ es vēlos jums atstāt īstenu lietu, lai turpmākajā pilnveidošanās procesā jums būtu Likums, pēc kura vadīties. Visā Likuma izklāstīšanas procesa laikā es izturējos ar atbildības sajūtu pret ikvienu no jums un visu sabiedrību. Mēs patiešām rīkojamies tieši pēc tāda principa. Runājot par rezultātu – par to es noklusēju, lai sabiedrība pati novērtē. Man ir vēlšanās izplatīt Dafa, lai vēl vairāk cilvēku gūtu no tā labumu, lai tie, kuri patiešām vēlas veltīt dzīvi sevis pilnveidošanai, varētu pilnveidoties augšup, vadoties pēc Likuma. Vienlaikus Likuma izklāstīšanas procesā mēs izskaidrojām principus, kā būt cilvēkam, un ceram, ka pēc mūsu kursiem, pat ja tu nespēsi pilnveidoties saskaņā ar Dafa, tad vismaz būsi krietns cilvēks, un tas dos labumu mūsu sabiedrībai. Īstenībā, jau atstājot šīs telpas, tu spēsi būt labs cilvēks, jo tagad zini, kā par tādu būt.

Likuma izklāstīšanas procesa laikā bija arī dažas lietas, kas negāja gludi, turklāt bija ļoti lieli traucējumi no dažādām pusēm. Taču, pateicoties organizatoru un dažādu sabiedrības slāņu

vadošo ierēdņu lielajam atbalstam, kā arī mūsu darbinieku pūlēm, mūsu kursi ir noritējuši diezgan veiksmīgi.

Viss, ko esmu izklāstījis savās lekcijās, vērst uz to, lai mācītu jūs pilnveidoties uz augstiem līmeņiem, ko agrāk neviens nav darījis. Es izskaidroju visu precīzi, skaidri un saskaņā ar mūsdienu zinātni un zināšanām par cilvēka ķermeni, turklāt izskaidroju ļoti augstā līmenī. Mana uzmanība galvenokārt tika veltīta tam, lai jūs visi patiešām varētu saņemt Likumu un pilnveidoties augšup. Likuma izklāstīšanas un Gun apmācības laikā daudzi uzskatīja, ka Likums ir patiešām brīnišķīgs, bet rīkoties saskaņā ar to ir grūti. Patiesībā – grūti vai ne, manuprāt, ir atkarīgs no tā, par ko ir runa. Parastajiem cilvēkiem, kas negrasās pilnveidoties, tas būs ļoti grūti, neiedomājami un nerasniedzami. Viņš ir parasts cilvēks, viņš nevēlas pilnveidoties, viņš noteikti uzskatīs, ka tas ir ļoti grūti. Laodzi ir teicis: “Kad gudrs cilvēks dzird par Dao, viņš to centīgi praktizē. Kad vidusmēra cilvēks dzird par Dao, viņš praktizē to reizi pa reizei. Kad muļķis dzird par Dao, viņš skaļi smejas par to. Ja viņš nesmejas par to, tad tas jau nav Dao.” Manuprāt, īstenam praktizētājam tas ir ļoti viegli, tas nav nekas nerasniedzams. Patiesībā daudzi mūsu praksi agrāk uzsākušie skolnieki, gan šeit klātesošie, gan tie, kas nav šeit klāt, jau ir sasnieguši samērā augstu pilnveidošanās līmeni. Es to neteicu, jo raizējies, ka tev var rasties pieķeršanās, pašapmierinātība un tamlīdzīgi, kas var ietekmēt Gun izaugsmi. Tas, kurš īsteni pilnveidojas, spēj paciest, spēj atteikties no ikvienas pieķeršanās un spēj palikt vienaldzīgs pret pašlabumu – tādām cilvēkam tas nav grūti. Kad cilvēks nevēlas atteikties no kādas pieķeršanās, viņš apgalvo, ka tas ir grūti. Pilnveidošanās prakses metode pati par sevi nerada nekādas grūtības, un paaugstināt savu līmeni nav grūti. Tas viss cilvēkam šķiet grūti tikai tad, ja viņš pats nevēlas atbrīvoties no pieķeršanās. Saskaņoties ar reālām interesēm, ir ļoti grūti atbrīvoties no ikvienas pieķeršanās, jo materiālie labumi vienmēr ir acu priekšā. Kā gan

cilvēks var palikt pret to visu vienaldzīgs? Lūk, kur slēpjas grūtības, par kurām viņš runā. Kad cilvēku starpā radīsies nesaņķas, ja tu nespēsi pārvarēt savas dusmas, ja neuzvedīsies kā praktizētājs, tad es saku, ka tas nav pieļaujams. Agrāk, kad es nodarbojos ar pilnveidošanos, daudzi cildeni gudrie man teica tā: “Grūti paciešamais ir paciešams, grūti paveicamais ir paveicams.” Tas patiešām tā ir, pēc kursiem jūs varat pamēģināt. Kad patiešām būsi nonācis nelaimē vai saskāries ar kādu pārbaudījumu, tad pamēģini. Grūti paciest, bet ciet, izskatās neiespējami, saka – to ir grūti paveikt – tad pamēģini, vai varēsi to galu galā paveikt vai ne. Ja tu patiešām tiksī ar to galā, tad nenoliedzami atklāsi “vītolu pavēni, košus ziedus un vēl arī ciematu tuvumā”!

Esmu pārāk daudz runājis, tik daudz, ka jums ir grūti to visu atcerēties. Vēlos izteikt mūsu galvenās prasības: es ceru, ka turpmāk pilnveidojoties jūs rīkosieties kā praktizētāji un patiesi turpināsi pilnveidoties. Es ceru, ka agrāk praksi uzsākušie un arī jaunie skolnieki spēš pilnveidoties saskaņā ar Dafa un gūs panākumus, un veiksmīgi sasniegs Pilnību! Es ceru, ka jūs visi patiesi praktizēsiet, nezaudējot ne mirkli.

Virspusēji “Džuaņ Faluņ” teksts neizceļas ar labskanību, dažkārt pat neatbilst mūsdienu valodas gramatikas likumiem. Taču, ja es sistematizētu šo grāmatu par Dafa, izmantojot mūsdienu gramatiku, rastos ļoti nopietna problēma – grāmatas valodas konstrukcija atbilstu gramatikas likumiem un būtu krāšņa, bet pašai grāmatai nebūtu dziļākas un augstākas nozīmes satura. Mūsdienu normatīvā leksika nebūt nespēj izpaust Dafa vadlīnijas dažādos augstos līmeņos un Likuma izpausmes katrā līmenī; turklāt tā nespēj iekustināt skolnieku Beņti un Gun evolūcijas un paaugstināšanās procesu, ne arī iekustināt citas šādas būtiskas izmaiņas.

1996. gada 5. janvārī

Li Hundži

GRĀMATĀ SASTOPAMIE JĒDZIENI

- AQ** – naivs personāžs ķīniešu rakstnieka Lu Sjiņa (Sjuņa) novelē “AQ īstais stāsts”.
- Arhats** – (no sanskrita, ķīniešu valodā – Luoḥaṇ); Apskaidrotais ar Budas sistēmas statusu, kas pārsniedz Trīs sfēras, bet ir zemāks par Bodhisatvu.
- asuras** – (no sanskrita) debesu dēmoni.
- Bagua, Hetu, Luošu** – aizvēsturiskas diagrammas, kas parādījās senajā Ķīnā; tika uzskatīts, ka tās spēj atklāt dabas un sabiedrības likumsakarības.
- baihui** – bioloģiski aktīvais (akupunktūras) punkts galvīdū.
- Beṇṭi** – īstenā dzīvā būtne, indivīda fiziskais ķermenis un viņa ķermeņi citās dimensijās.
- bezdarbība, bezdarbības stāvoklis** – (ķīniešu valodā – Vuvei); stāvoklis, kad nav ne nolūku ne darbības, ne rīcības, ne vēlmju.
- Bodhisatva** – (no sanskrita, ķīniešu valodā – Pusa); apskaidrota būtne ar Sasnieguma statusu Budas sistēmā, kas ir augstāka par Arhatu, bet zemāka par Tathagatu.
- Buda** – (no sanskrita, ķīniešu valodā – Fo); cilvēks, kurš pilnveidojoties sasniedzis apskaidrību; Apskaidrotais.
- Cao Cao** – viens no Trejvalstu laikmeta ievērojamiem karavadoņiem. (155.–220. g. m. ē). Pēc nāves viņam tika piešķirts godpilnais imperatora tituls.
- Cjaṇ un Kuṇ** – “Debesis un Zeme”.
- cjao** – bioloģiski aktīvais punkts jeb akupunktūras punkts cilvēka ķermenī.
- cji** – ķīniešu kultūrā tā tiek uzskatīta par sava veida substanci – enerģiju, kas ķermenī un apkārtējā vidē var izpausties dažādās formās. Bieži tiek tulkota kā “dzīvības enerģija”.
- cjigun** – noteiktu pilnveidošanās sistēmu kopējais nosaukums; plašā sabiedrībā mūsdienās ar to tiek saprasti tradicionālie ķīniešu vingrojumi, kas pilnveido cji jeb “dzīvības enerģiju”.
- cjimeṇ** – brīnišķīgs, neparasts, rets.
- Dadzji** – pēdējā Šanu dinastijas (1765.–1122. g. p. m. ē.) imperatora Džou Sjiņa viltīgā konkubīne. Tika uzskatīts, ka viņa bijusi lapsas gara apsēsta un viņas darbības bija par iemeslu Šanu dinastijas krišanai.

Dafa – “Diženais Likums”, arī “Diženais Ceļš”.

daņ – enerģijas sakopojums, kas veidojas praktizētāja ķermenī iekšējās alkīmijas rezultātā, savākts no citām dimensijām; tiek dēvēts arī par “nemirstības eliksīru”.

dantiaņ – daņ lauks, kas atrodas vēdera lejasdaļā.

Dao – pilnveidošanās ceļš, metode Dao sistēmā.

daoietis – cilvēks, kurš pilnveidojas Dao sistēmā.

Daoss – Dao sistēmā pilnību sasniegušais Apskaidrotais.

De – baltā matērija, arī tikumība, morāle, tikums.

Debesu acs – zināma arī kā Trešā acs. Šis jēdziens tiek lietots elastīgi – ar to var apzīmēt gan visu Trešās acs sistēmu, gan atsevišķu tās sastāvdaļu.

Diženums un Tikums – (ķīniešu valodā – Vei De), arī varens Tikums, kā augstākā mērā izpaudusies gudriba un labestība.

Dvēsele – Dvēsele (Juaņšeņ) jeb Pirmatnējais gars; tā tiek iedalīta Galvenajā dvēselē (Džujuaņšeņ) un Palīgdvēselē (Fujuaņšeņ). Ķīnieši tradicionāli uzskata, ka cilvēka ķermenī eksistē daudzas dvēseles un tās atbild par noteiktām funkcijām un procesiem (piemēram, pastāv uzskats, ka aknās ir gars, kurš atbild par to funkcionēšanu).

Dzi Vu Debesu loks – meridionālais Debesu loks.

Džeņ – īstenība, patiesums, taisnīgums, godīgums.

“Džeņ Šaņ Žeņ” – Visuma pamatīpašība “Īstenība Labestība Pacietība”.

Džuaņ Faluņ – “Likuma Rata griešana” jeb “Faluņ griešana”.

džujou ke – burvestību jeb lūgšanu metode.

Faluņ – Likuma Rats, Faluņ Dafa simbols.

Faluņ Dafa – “Likuma Rata Diženais Likums”.

fenšui – dzīves principu filosofijas sistēma; ģeomantija; burtiski – vējš un ūdens.

garīgā kultūra – populārs jēdziens mūsdienu Ķīnā, kurš attiecas uz cilvēka apziņas un morāles paaugstināšanu. Ķīnā šis jēdziens tiek pretnostatīts jēdzienam “materiālā kultūra.”

guaņ – vārti jeb eja.

Gun – pilnveidošanās enerģija, augsti enerģētiska matērija; pilnveidošanās metode, kurā pilnveido šādu enerģiju.

haņi – skaita ziņā vislielākā ķīniešu tautība, arī – visi ķīnieši.

He Ķe cirkulācija – enerģijas cirkulācija pa žeņmai un dumai meridiāniem.

hegu – bioloģiski aktīvais (akupunktūras) punkts delnas virspusē starp īkšķi un rādītājpirkstu.

huijiņ – bioloģiski aktīvais (akupunktūras) punkts starpenē.

“Iecelšana dievu kārtā” – klasisks Ķīnas Minu dinastijas perioda daiļliteratūras darbs (angļu val. – “Investiture of the Gods”; kr. val. – “Возведение в боги”).

Īstenais Sasniegums – Īstenais Auglis; garīgs un fizisks stāvoklis, prakses ceļā sasniedzot pilnīgu Apskaidrību.

jiņ un jan – Dao sistēmā uzskata, ka viss sastāv no pretējiem spēkiem jiņ un jan, kas katrs pats par sevi ir neatkārtojams, vienlaikus tie ir savstarpēji atkarīgi, piemēram, sievišķais (jiņ) un vīrišķais (jan).

juidžeņ – bioloģiski aktīvais (akupunktūras) punkts cilvēka pakauša lejasdaļā.

kalpa – ārkārtīgi ilgs laika periods miljardu gadu garumā (sanskritā).

lama – Tibetas budisma meistara tradicionāls statusa apzīmējums.

Laodzi – daoisma pamatlicējs un “Daodedzjin” autors; tiek uzskatīts, ka Laodzi dzīvojis un mācījis Ķīnā aptuveni 5. vai 4. gs. p. m. ē.

laogun – bioloģiski aktīvais (akupunktūras) punkts plaukstu centrā.

Lei Fens – ķīniešu karavīrs, morāles paraugs 20. gs. 60. gados Ķīnā.

Lielā kultūras revolūcija – komunistiska politiska kustība Ķīnā, kas neatzina un centās izskaust tradicionālās vērtības un kultūru (1966.–1976. g.).

li – garuma mērvienība Ķīnā (0,5 km).

Likuma beigu periods – zināms arī kā Dharmas beigu periods; saskaņā ar Budas Šakjamuni sacīto Likuma beigu periods sāksies piecsimt gadu pēc viņa aiziešanas, un tad viņa Likums vairs nespēs glābt cilvēkus.

Likums – ķīniešu valodā – Fa, arī Dao, Ceļš, Principi; Budas sistēmas skolas Likums un principi.

Luņjui – “Par Budas Likumu”.

Ļui Dunbiņš – viens no leģendārajiem “astoiem nemirstīgajiem”, piedzimis Tanu dinastijas (618.–907. g. m. ē.) laikā. Viņa burvju zobenam piemita brīnumains spēks, ar kura palīdzību Ļui Dunbiņš uzvarēja ļaunos garus un mošķus.

minmeņ – bioloģiski aktīvais (akupunktūras) punkts muguras lejasdaļā.

mudra – īpaši roku žesti jeb kustības; Apskaidroto valoda.

nirvāna – (sanskritā) aiziešana no šīs pasaules bez fiziskā ķermeņa, pilnveidošanās galamērķis Budas Šakjamuni skolā.

Nivaṇ pils – vieta, kuru mūsdienu medicīna pazīst kā čiekurveida dziedzeri smadzenēs.

pielūgsmes plāksnītes – koka plāksnītes mājās senču un citu garu pielūgšanai.

seši pārdzimšanu loki – samsāra (sanskritā); seši reinkarnācijas loki budismā.

Sjiņsjin – prāta būtība, sirds būtība, morālās īpašības, garīgums, dvēseles raksturs, arī raksturs.

sjuaņguan – mistiskā eja jeb slepenie vārti.

sūtras – senie raksti budisma reliģijā.

Suņ Vukuns – zināms arī kā “Pērtiķu karalis”; personāžs ievērojamā 16. gs. ķīniešu rakstnieka Vu Čeneņa romānā “Ceļojums uz Rietumiem” (angļu val. – “Journey to the West”; kr. val. – “Путешествие на Запад”).

卐 – svastika (sanskritā), vaṇ (ķīniešu valodā); šis simbols pazīstams jau vairāk nekā 2500 gadu daudzās pasaules malās – Grieķijā, Peru, Indijā un Ķīnā, vēlāk arī Latvijā. Daudzu gadsimtu garumā tā bija pazīstama kā labklājības zīme un saules simbols.

Šakjamuni – Buda Šakjamuni, zināms arī kā Sidhartha Gautama – budisma pamatlicējs, kas dzīvojis senajā Indijā 5. gs. p. m. ē.

Šaņ – labestība, labsirdība, žēlsirdība, līdzjūtība.

šaņgen – bioloģiski aktīvais punkts, kas atrodas nedaudz virs vietas starp cilvēka uzacīm.

šičeņ – garā stunda, sena laika vienība Ķīnā (1/12 no diennakts).

taidzji – Dao sistēmas simbols, Rietumos plašāk pazīstams kā jīņ–jan simbols.

Tanu dinastija – ķīniešu civilizācijas uzplaukuma periods (618.–907. g. m. ē.).

taņdžun – bioloģiski aktīvais (akupunktūras) punkts aptuveni krūškurvja centrā.

Tathagata – (no sanskrita, ķīniešu valodā – Žulai); apskaidrota būtne Budas sistēmā ar Sasnieguma statusu, kas atrodas augstāk par Bodhisatvas un Arhata līmeņiem.

uzstādīt tūgeli un kurtuvi – daoiešu metafora par iekšējo alķīmiju.

Žeņ – pacietība, iecietība, savaldīšanās, izturība.

108 tūkstoši li – ķīniešu izteiciens, kas apzīmē ārkārtīgi lielu attālumu, līdzīgi kā “aiz trejdeviņiem kalniem un trejdeviņām jūrām”.